№ 2913

МІСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

Четвер, 1 січня | 1942

Перший рік нового часу

...ого життя існо... Міняється ве... ...ових заколодь, ... старі або прихо... ...ні кріплення ви... ...е те що м... ...відсвяткує між... ...ття. Колись ... ...буде, зміг відбу... ...ий бистрий ста... ...Старе з цілодуш... ...позаді новорі... ...ву, молоду Європу, ...ою. І ...

...жалам—цілими міліардами капіталів з крові і поту працюючих.

Нам, бувшим громадянам совєтів, ближче за все дошкульні і тяжкі удари дістались від кормо... жидів і комуністів. Хто у нас— сидів і дочок старенької матері—України, не тремтів на собі нелюдський жах національного поневолення, матеріальних злиднів, страждань? Скільки тисяч ні в чому невинних людей загинуло в тюрмах чи не міряв пустинні заполяр... степів холодної Сибіру?

Лише в Сумах було заарештовано чи депортовано більш, ніж десять тисяч громадян.

А наші діти! Як їх калічили „мудрими науками" так званого марксизму, після „московською блекотою" культури, а потім забирали в муштру жорстокого солдата Тимошенка. А батьки їх гинули від замерзлих сопок, голодали й мовчали.

І немає нічого справедливішого, як справедливість долі. І от справжню справедливість принесла нам ...ська війна. Адольфо Гітлер і ...жиць перших Нової Європи. От ...ий день вже десять місяців ...ться в тих моторошних злочинців в ту ...ну, коли вони почали ненавиділо їх ...ський народ. Цього ніколи не ...ть українці й увесь світ.

...йшло багато часу, як наш Укр... ...ався вільним, але вже ...ь впевнене, що зробило війна — позволила у цивільному житті нам чесно говорить, що нам чужого добрати — ми з своїми тихої Німеччини, з синяви долі Європи.

Не знавіг створив гнів комуніста— ...ть поклик свободи, ...ий і ...ний, зійшла вона над обрієм ...ого і страшного минулого та вже ...а не зайде над нашою Україною. Цим, 1942 роком, почався в житті нашого народу великий трудовий день. І ніколи вже не зайде сонце над братами і сестрами наших Неньки—України.

З новим роком нового часу!

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

• Японські повітряні чвани потопили біля берегів Каліфорнії 5 ворожих транспортів. Це викликало в США велике занепокоєння.

• 27 грудня відбувся обмін ратифікаційними грамотами між Німеччиною і Японією.

• Британський уряд всіма засобами намагається перешкодити ворожим актам у Єгипті.

• У Софії прибув цар Борис ...ля ознайомлення ... ...ського життя.

• ...ова ... фінської ... ...ерсдорфом, ...

З НОВИМ РОКОМ!

За роком рік, мов кораблі,
Йде у путь чавіки вічні.
Старий одчалив від землі,
Зустрінем новий — Перше Січня.

У ньому—сонячні огні,
Круг нього—бій, вирує море.
Та в цій борні— ми не одні.
І вражі сили переборем.

І наші мрії золоті
Нехай же збудуться у ньому,
Щоб щастя й радість у житті,
В житті відчути нам новому.

Народам тим нових побід,
Хто йде на ворога всесвіту,
Нехай цей визвольний похід
Сей шлях устелять весноцвіто.м.

Із новим роком, читачі!
Щасливих днів нового року.
Нехай діла вершать мечі,
Нехай дзвенять побідні кроки.

Геннадій Вельвний

Наші побажання!

З новим роком, Україно—
Ненько моя, хатко!
Любо, мило як сьогодні,
Тебе привітати.

Побажати щастя слави—
В новім, вільнім році.
І багацтва, і достатків,
Й незламної моці.

Щоб сади твої рясні
Росли, процвітали,
Щоб буйним колоссям ниви
В полі вистигали.

І пісні дзвінкі, бадьорі,
Щ б серця сповняли—
Полилися з хати в хату,
Кругом залунали.

Щоб в достатках та любові
Виростали діти,
Щоб матінку—Україну
Вміли боронати.

Щоб одержану волю,—
З німецьким народом.—
Зберігали пильно, вміло
Усім своїм родом.

Щоб виросла нова сила—
Любов і Надія,—
Ця бажана мілійонна
Україна,—мрія.

Нема кайла—супостата,
Немає біди
Підвелися з неволі
Вільні наші люди.

Най вже зійде, що минуло—
Прокляті злидні!
З новим роком, з новим щастям,
Браття мої рідні!

Данько Нечуй-Левицький

ЗВЕДЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ ОЗБРОЄНИХ СИЛ НІМЕЧЧИНИ

За 27 грудня 1941 року

На сході було розбито укріплення ворога. Наступаючі ворожі з'єднання розбиті контратаками.

В Керченській протоці потоплено 4 транспорти, а також пошкоджено бомбами 5 пароплавів. Ворог зазнав важких втрат людьми і матеріалами.

На Карельському фронті пікіруючі бомбардувальники бомбардували ворожі укріплення. Також було бомбардовано Кандалакшу.

Підводні човни потопили на схід від Гібралтару 4 судна, місткістю 13.000 брутто-тонн.

Біля англійських берегів було пошкоджено велике торговельне судно.

У північній Африці німецькі й італьянські з'єднання відбили ворожі атаки. В Кіренаїці з'єднання німецьких літаків знищили та пошкодили на аеродромі багато англійських літаків.

Було бомбардовано Мальту, де виникли пожежі. При цьому було збито британського бомбардувальника і два винищувачі.

За 28 грудня 1941 року

На південній ділянці східного фронту місцеві спроби ворога прорвати наші укріплення були від бачені мішними контратаками. В цих боях брали участь німецькі, італійські та словацькі війська, а також дивізія СС „Вікінг", складена з данських, шведських, фінських, фламандських, голландських і норвезьких добровільців.

На середній ділянці східного фронту в упертих боях було зупинено ворожі атаки. Також було відбито сильні [illegible] ворога [illegible]

В Керченській протоці мішані з'єднання літаків продовжували атаковувати ворожі судна. Було потоплено 3 транспорти, місткістю 2800 брутто-тонн і пошкоджено мінний тральщик і ще 4 судна.

На східному узбережжі Англії вночі на 28 грудня німецькі літаки потопили вороже судно, місткістю [illegible] тисяч брутто-тонн. Англійські морські сили намагалися 27 грудня [illegible] напад на 2 віддалених [illegible] Норвезького узбережжя. [illegible] короткої боротьби з [illegible]

[illegible] Африці закінчились [illegible] орита-ські атаки проти [illegible] італійських позицій. Ці [illegible] німецькі літаки успішно атакували британські аеродроми, колони автомобілів і табори в Кіренаїці. Під час повітряного нападу на аеродроми і шляхові споруди Мальти супроводжуючими німецькими винищувачами було знищено три британських літаки.

Останньої ночі британські літаки [illegible] бомб на Західну Німеччину. Цивільне населення має втрати вбитими і пораненими. За останніми відомостями нічні винищувачі й зенітна артилерія збили 10 ворожих бомбардувальників.

Біля берегів Норвегії німецькими гарнізонами і морськими силами британський десант було ліквідовано і десантні війська повернулися на свої судна.

Німецькі літаки, переслідуючи ескадру, що тікала, потопили одного винищувача, а також пошкодили крейсера й багатьох винищувачів.

Британці потопили декілька норвезьких суден, що знаходились у [illegible] у каботажному плаванні.

Нарада кооперативних органів

Редакція газети „Сумський вісник" 29 грудня скликала нараду кооперативних організацій м. Сум. Метою наради було з'ясувати — як виконуються постанови Пленуму М-ської Управи від 17 грудня 1941 р. про розгортання кооперацією виробничої, заготовельної й торговельної роботи.

Відкриваючи нараду, редактор газети п. Свободний Л. М. конкретизував мету наради і просив присутніх висвітлити зокрема — що уже зроблено і намічено на найближчий час у справі постачання населення.

Директор Сумської філії Укрінбанку п. Педерій М. А. інформував, що Укрінбанк відкрив філію в м. Сумах з метою сприяти утворенню кооперативних організацій, щоб залучити їх у пайовики Укрінбанку і допомогти їм кредитом й іншими банківськими операціями в їх роботі. Винятково дружнє, сприятливе ставлення Голови міста п. І. П. Корнієнко до кооперації, його дієва допомога дозволять порівнюючи швидко закінчити організаційно-господарчу роботу філії та перейти до залучення організацій в пайовики. Уже оформилась, як пайовика, дві організації і в стадії оформлення — 5 організацій. Збереться пайовий капітал. У січні місяці філія уже зможе приступити до проведення фінансово - кредитних та інших банківських операцій, спрямованих на розгортання роботи кооперації.

Члени оргбюро міськспоживспілки п. Діденко і п. Анталєвський інформують: Міськспоживспілка [illegible] Управи в місті і [illegible] — 18. Товарів прийнято [illegible] 370 тисяч крб, з них багато [illegible] кодових. Уже опрацьовано [illegible] на про розподіл населення по крамницях та про видачу йому [illegible] січня карток на одержання [illegible] рів. Зараз працюємо над реалізацією одержаного наряду на 64 тонни круп'яних виробів. Заготовляємо овочі. Укладаємо договори на одержання товарів. У січні будуть: крупи, овочі, мило і, можливо, сірники та відкрито одну— дві їдальні.

Заступник Голови оргбюро райспоживспілки п. Богунов І. І. інформує: намічено відкрити у [illegible] лах Сумського району 48 торгових [illegible] культурно-побутового [illegible] на заготовляла сільську господарську сировину та продукти сільського господарства.

Голова оргбюро обласної спілки п. Петров І. П. у своїй [illegible] мації зупинився на [illegible] тах. В 31 районі області [illegible] утворити 16 райспоживспілок, [illegible] утворено — 8. Перше [illegible] зарання — це взяти на облік [illegible] друге — розгортати торговельно-заготовчу й виробничу роботу і [illegible] кооперувати населення. Було [illegible] ято крамниць на 3.100 тис. [illegible] продано на 1.900 тис. крб. [illegible] лишилось багато неходових [illegible] ріа. Щоб утворити товарові [illegible] си, треба працювати з [illegible] кооперацією та з приватниками у місті, так і на районах. Уже [illegible] мо з низки договори від постачання товарів. Виробничі [illegible] налагодити виробництво [illegible] підприємствах райспоживспілок. На районах нас чекає [illegible] ють в питаннях заготівель [illegible] вництва. Зараз уже [illegible] уточнення з [illegible]

[illegible] Після обговорення [illegible] інформації виступив з [illegible] Голова [illegible] та п. Корніє[illegible]

Учасники [illegible] бажання [illegible] кожна нарада скликать регулярно. Укрінбанку.

МИЛО УКРАЇНСЬКУ КООПЕРАЦІЮ

[illegible] давно вже [illegible] чагу коопе[illegible] національ[illegible] ла—спра[illegible] тори. До [illegible] тами буй[illegible] види ко[illegible]

[illegible] проводи[illegible] також [illegible] ського-гос[illegible] кооперація [illegible] кооперації, [illegible] ділку, Ву[illegible] Господар[illegible]

[illegible] кооперація і [illegible] та свої славні [illegible] традиції. Це—чесна, [illegible] високо дисциплінована, [illegible] вязана своєму народові [illegible] рація. А кооперація та була спрямована на господарчий розвиток українського народу, на задоволення його культурно-побутових потреб, на підвищення його культури та національної свідомості.

Отже, українська кооперація, відіграючу велику [illegible] культури господарчого життя, перетворювалася на велику національну культурно-політичну силу. Кооперативні ідеї стали прапором, під яким гуртувалися свідомі українці для боротьби за українську державність.

Ось за це так жорстоко заходилися руйнувати українську кооперацію жидо-большевики, за це вони так люто, по-звірячому глумились, утискували та знищували кращих українців—кооператорів. Бо вони боялися кооперації, її ідей, її традицій, боялися її людей—кооператорів, як боялися вони всього того, що не вкладалося в большевицький стандарт.

Велику живучість, черпану з надр свого народу, виявила українська кооперація, відстоюючи свої ідеї й традиції, захищаючи інтереси народу. Але жидо-большевики спустошили її й знищили.

Споживча кооперація раніше вела велику торговельну і заготовчу роботу; вона постачала населенню промислові й продуктові товари, [illegible] вельових [illegible] а 11 — відчинено у січні [illegible] заїзний дім для обслуговування селян. Організовано [illegible] во, відкрилися майстерні [illegible] тінний. Організовано [illegible] вати кількістю до 40 тонн. [illegible] товляємо картоплю, [illegible] лів. В основному з місцевої [illegible] ми ловлі будемо черпати [illegible] щоб виконати план [illegible] на 1 квартал в 1.360 тисяч крб.

[illegible] спілки п. Петров І. П. у своїй [illegible] мації зупинився на [illegible] тах. В 31 районі області [illegible] утворити 16 райспоживспілок, [illegible] утворено — 8. Перше [illegible] зарання — це взяти на облік [illegible] друге — розгортати торговельно-заготовчу й виробничу роботу і [illegible] кооперувати населення. Було [illegible] ято крамниць на 3.100 тис. [illegible] продано на 1.900 тис. крб. [illegible] лишилось багато неходових [illegible] ріа. Щоб утворити товарові [illegible] си, треба працювати з [illegible] кооперацією та з приватниками у місті, так і на районах. Уже [illegible] мо з низки договори від постачання товарів. Виробничі [illegible] налагодити виробництво [illegible] підприємствах райспоживспілок. На районах нас чекає [illegible] ють в питаннях заготівель [illegible] вництва. Зараз уже [illegible] уточнення з [illegible]

[illegible] Після обговорення [illegible] інформації виступив з [illegible] Голова [illegible] та п. Корніє[illegible]

Учасники [illegible] бажання [illegible] кожна нарада скликать регулярно. Укрінбанку.

[illegible] релення збитків операції [illegible] тичні [illegible] службовців у [illegible] ваці без жодних [illegible]

Не гаючи [illegible] у, слід [illegible] відродженням [illegible] дії з її ідеями традиціями [illegible] оперативними принципами [illegible] повертати те жахливе [illegible] якого довели українську [illegible] вість. У Києві вже утворений [illegible] ративний центр споживчої [illegible] рацій—Бувшпілку.

[illegible] подати споживчій кооперації [illegible] стерно-промислові [illegible] гато товарів потрібних [illegible] для особистого вжитку [illegible] подарства, може виготовляти [illegible] оперативна артіль.

Заготовляння таких [illegible] посуд, ложки, лопати, [illegible] молотки, скири, всякі [illegible] кожа та багато інших [illegible] дуктів—цілковито [illegible] ці товари отрімає [illegible] мінської зими — визволе [illegible] наш і нашому [illegible] селянину охоче [illegible] товари, селяни [illegible] продукти, яких [illegible] ться заготівлями [illegible]

ЗА КОРДОНОМ

2

...ння ...нга

...рудень. Армійський ...ідділ імператорської ставки повідомив у неділю о 23 год. 50 хв. ...мая у неділю о 23 год. 50 хв. японським часом, про взяття ... грудня японськими військами ... Малої острів Пенанг та про ...льнше просування військ на ... Малайського півострова.

Звільнення Пенангу англійцями ...окупація японцями цієї смуги ...я Кра матиме для Англії наслідки, важливість яких навряд чи ...може вона досить оцінити: по-перше, Сінгапур, цей „ключ до ...“ опинився під безпосередньою загрозою, по-друге, Голландська Індія, область надзвичайно ...гата сировиною, тако, потрапить в сферу можливості японських ...видів і, по-третє, Індія відрізана ...д її східно-азіатських шляхів ...лучення.

Найважчим наслідком є для ...глії, пов'язаним з падінням Пенангу, загроза Індії.

Пенанг перейшов до Кра в японських руках. Це визнає, що Сінгапур вже ізольований у відношенні від сполучення морськими ...ляхами з Індією, в тобто, як ...купутне сполучення через Бірму ...ерегвано ще минулого тижня, ...ля японського десанту на Малаї.

Від Сінгапуру лише 80 кілометрів до ...

...ке, становище склалося для ...ців більш ніж критичне так ...лідок згаданих подій, як і з ...ок падіння чиконгу і розгром ...англійської кадрової біля Ма-

...ть знов призначений генерал ...ерів навряд чи запобігнути ...ому кінцю.

...— кустарно-промислові ...явні артілі розгортати їх ... Слід підкреслити, що кустарно-промислова кооперація має ...я не лише тепер, коли жидівські ...ники, тікаючи, знищили ...ї заводи. Вона має ...тива для свого розвитку і ...шому, коли ці фабрики ...ода будуть відбудовані ...е згадати, що українська ...ховала у собі високо-розвинуту ...удожність. Вишивки, вишивання, мереживо, різьба прикрас, посуд речі хатнього вжитку і подвір'я українця і робітника. Раціонально промислово-кооперативна галузь нашого ...ого і культурно-побутового ...я. Вона виготовляла вироби ...лики, дерева, шерсті, ...лише для українських ...для завозу.

...ищену жадобольшевицько-...рно-промислову кооперацію ...відродити. Вона має ...творчій праці і ...боти, як ніхто інший ...

...нуток і дать ...тво, ...про сільськогосподарську кооперацію. Що з неї зробили жидо-більшевики? Вони перетворили її на безжалісний, трагічний експеримент колективізації! Не можна спокійно згадати про ті мільйони українців, які під час колективізації загинули з голоду. А де кращі українці—господарі, що раніше гуртувалися в сільсько-господарській кооперації? Де наші садоводи, городники, виноградарі, хмільоводи, пчеловоди—пасічники? Де ті господарі—кооператори, що до жидо-більшевицької навали плекали маєтки й добрива, впроваджували й розповсюджували племінну птицю та худобу?

Відповідь одна—усі вони з ярликом куркуля вислані з України в чужі краї. Цілуючи рідну землю, прощалися вони з своїми господарствами, з своїми ланами, щедро политими, зрошеними їхнім і дідівським потом. Вони розпрощалися з Україною, посилаючи прокляття „рідному“, „дорогому“ Сталіну—батькові. Такі дії завдала сільськогосподарська кооперація. Коли дитина проспить засіяне, то нещасна мати могла лише гірко покинути, що „зерно розкидано під сонцем сталінської конституції“.

Кредитова кооперація теж була знищена совєтами Її треба відродити. В Києві вже утворено Український Народний Кооперативний Банк—Укрбанк. Його завданням є допомогти кредитом та іншими банківськими операціями розвиткові діяльності кооперативних організацій всіх галузей на Україні.

Неможна обминути мовчанням ту високу дисципліну, якою характеризувалася українська кооперація. У листуванні, підписуючи листа, кооператори дописували—„з кооперативним привітом“. Це стало дійовим закликом—сумлінно точно і скоро виконати справу. І справді, виконання справ не вимагало нагадувань. Відроджуючи кооперацію, слід відродити і цю хорошу традицію.

Розтрати, недостачі, зловживання, втрата, якими так рясніла вся господарча робота жидо-більшевиків, не мали і не можуть мати місця в роботі української кооперації.

Голова міста Сум п. Коріненко І. П. зробив великі послуги справі відродження кооперації на Сумщині. З його ласкавою участю утворено оргбюро обласної спілки споживчих кооперативів на чолі з кооператором п. Петровим І. П.; утворено оргбюро обласної спілки кустарно-промислової кооперації на чолі з інженером п. Абрамовим; розпочинає свою роботу відкрита в м. Сумах філія Укрбанку, правильно накреслено заходи до розгортання роботи цих обласних та районових і місцевих низових кооперативних організацій.

Великий німецький народ, під проводом фюрера Адольфа Гітлера—Визволителя, запроваджуючи новий порядок в Європі, назавжди звільнив Україну від совєтів. З почуттям глибокої вдячності стануть українці в ряди народів нової Європи. Війна ще не закінчена. Обов'язком українців є подбати про потреби фронту, про потреби непереможних німецьких воїнів.

Прискорімо відродження кооперації та розгортання її господарчої роботи, щоб виконати свій обов'язок перед Великонімецькою та щоб колегіати страждання знедолених совєтами українців.

Подоляк

Величезні трофеї японців

ТОКІО. Кореспондент газети „Ніч-Ніші Шімбун“ повідомляє з Кулуна: коли японці захопили порт Каулун, до їхніх рук потрапила велика кількість військових матеріалів, серед них 22 велетенських нафтосховища і багато тонн товарів, які лишилися в каулунських склепах.

Що до нафтосховищ, то мова йде про вісім підземних сховищ нафтового товариства „Техасо“ і 14 бензинових баків „Стандарт Ойль Компані“: на вулицях міста було залишено понад 5000 вантажних, легкових і санітарних автомобілів. Далі японці захопили великі склади з рижем, борошном, сіллю, воєнним крамом, медикаментами і т. і.

Також залишилися непошкодженими і дісталися японцям аеродром і верфь Фраплпо.

Жінок женуть на фронт

СТОКГОЛЬМ. Сенсаційний кореспондент лондонської газети „Дейлі телеграф“ Т. Холертон у своїй останній інформації багатозначно відкриває нещадні методи, за допомогою яких Сталін жене на фронт цивільне населення Москви, в тому числі навіть жінок.

Сотні тисяч громадян послано в окопи, де вони заповнюють поріділі лави регулярних військ.

200.000 московських жінок, як розповідає далі Холертон, одержали наказ з'явитися для несення військової служби.

Ці жінки стояли до 2-х днів у величезних чергах біля призовних комісій, в той час, як місто майже щогодини зазнавало повітряних нападів.

Кожна жінка одержувала довідку на хлібний пайок, для наступного пайка не ...

...Холертон ...

...ся невтручанням

...ент Рейтер повідомляє з Тегерану, що слухняний до англійців іранський прем'єр-міністр Алі Фуруді заявив, що Іран підпише договір з Англією. Підписання договору чекають на цьому тижні.

Голе і пусте договору, як додає Рейтер, будуть передбачати безумовне використання всіх шляхів сполучення в Ірані і влаштування квартир для англійських і совєтських військ.

В той же час Ірану буде дана дуже сумнівна гарантія—вивести всі війська, як тільки це дозволить міжнародне становище.

* * *

Не треба звертати увагу того, хто знає, що уявляють англійські гарантії, на те, що згаданий договір добре характеризує англійське лицемірство.

Отже, аж ніяк не можна казати про невтручання Англії в іранські справи.

Пусті загрози Лондона

Як повідомляють з Будапешту, Хельсінки й Бухаресту, англійський уряд ще в кінці листопаду передав через американські дипломатичні представництва ультимативні вимоги урядам Угорщини, Фінляндії і Румунії.

В цих вимогах було: припинити до 5 грудня військові дії проти совєтів, а також припинити певні прояви ворожості.

В разі відхилення цих вимог Англія загрожувала оголошенням війни.

Уряди Угорщини, Румунії і Фінляндії відхилили ці нахабні вимоги Англії.

Фантастичні військові плани Рузвельта проти Європи

Рузвельт намірявся вступити у війну в 1943 році

НЬЮ ЙОРК. Північно-американські газети викривають таємне донесення, яке складено за завданням Рузвельта, головним командуванням армії і флоту і передбачає утворення експедиційного корпусу проти Європи в складі п'яти мільйонів чоловік, а також утворення десятимільйонної армії.

Донесення це доводить, що Німеччина і її сунутники не можуть бути переможені тими європейськими силами, які зараз проти них борються.

Тому, щоб перемогти Німеччину, Америка повинна вступити у війну, застосувавши для цього частину своїх військ із східної Атлантики, для наступу в Європі й Африці.

1943 рік визначено, як дату початку „міцної остаточної боротьби північно-американських сухопутних озброєних сил в Європі“.

Військові витрати за цим донесенням, яке датовано вереснем 1941 року, визначені до 1 липня 1942 року в 110 мільярдів доларів. Це донесення було складено на підставі листа Рузвельта Стімсону від 9 липня 1941 року. Лист цей, який оголошено повнотою, вимагає мобілізації всіх військових засобів, які потрібні, „щоб перемогти наших потенціальних ворогів“.

З кримінального альбому

Самуїл Абрамович Лозовський

Цей офіціозний московський брехун добре відомий і за кордоном, зокрема в Німеччині. Ім'я його— Самуїл Абрамович, — також видає його ізраїльське походження, як і суто-жидівське крутійство, що він його ізвергає в ефір, замість військових і політичних повідомлень.

В 1919 році він з'явився до Берліну, як большевицький посланець, сукупно з своїм одноплемінцем Радеком-Собельзоном, щоб у союзі з Либкнехтом, Розою Люксембург і Леві підготувати там громадянську війну. Комуністичний напад на берлінський газетний квартал був справою його брудких рук.

Він керував цією операцією, але, коли 11 січня 1919 року добровільці штурмували Моссе-Хауз, він одразу ж зникнув, як боягуз.

Він,— який з красномовним пафосом обіцяв боротися до останньої краплі крові за перемогу „революційного пролетаріату",—сховався у жидівського адвоката, а потім таємно перейшов через радянський кордон.

У 1920 році Лозовський знов виринув у Німеччині, за дозвілом тодішнього уряду.

На комуністичній конференції в Галле він оголосив складені в Москві бойові гасла проти конструктивного державного устрію, прямо втручаючись ним у внутрішньо-німецькі справи.

Ні партійна „зірка", якою був розумово обмежений Тельман, ні саме спритний жид Лозовський був по суті керівником німецької комуністичної партії, яку він підпорядкував цим московському центральному комітету.

Справжня жидівська спритність, поєднана з боягузливою, але безкомпромісною брутальністю — це найголовніші характерні властивості, які виказав Лозовський по всіх фазах свого життя.

Шляхом найлядемірніших інтриг, він скинув Томського з посади голови ВЦРПС і посів його місце. Він ужив всіх заходів найогиднішого підлабузництва і порушення підозрінь проти своїх суперників, щоб забезпечити собі сталінську ласку. В такий же засіб спромігся врятуватися, коли майже вся стара большевицька „гвардія" була засуджена в показових процесах і стрічена.

Він зробився навіть довіреною особою Сталіна. Як така, він одержав зараз безнадійне завдання— приховувати від світу розтрощення радянських орд.

На верховинах свого життєвого шляху він змушений обстоювати справу, яку взагалі шахрайською і жидівською діалектикою неможна врятувати.

(Westfälische Landeszeitung).

ПОПРАВКА

В номері від 25 грудня трапилася прикра помилка. 7-й абзац тієї статті так: „Організаційне бюро партії, комітет комунарок і варіста затверджено у складі п. Бондаря, Іванченко, Шульженка".

До населення міста й села

Протягом довгого часу совєтська влада таємно готувала звірячий напад на народи Європи, щоб при допомозі зброї закабалити і примусити їх, як і нас, українців жити у злиднях. Та не вдалося жидам і комуністам підняти криваву руку! За це ми всі вдячні прозорливості й далекоглядності Вождя Адольфа Гітлера, який, щоб запобігти небезпеку, перший завдав удару, незважаючи вже на те, що „це було найтяжче рішення мого життя". (А. Гітлер).

Вже понад 6 місяців тривае найбільша в світі битва за справедливість, проти комуністичного поневолення. В цю криваву бійню сталінська зграя видае нові й нові сили, намагаючись поховтнути німецьку армію. Тисячі й навіть мільйони стали жертвами цього кривавого задуму большевицьких завойовників. Багато наших братів, чоловіків і батьків полягли на широких полях бою, відчувши ще підлим жидівським мародерам.

До 4 мільонів полонених! Все це—люди, які зрозуміли і ясно усвідомили, що з комуністами далі йти не можна, бо це—немилуче страждання і потім смерть. Тільки до 1 грудня минулого року 3.850.000 чоловік благорозумно здалися в полон при першому ж зіткненні з армією—визволительницею, тим самим відчуваючи також неможливість протистояти.

Такого числа полонених не знае жодна з світових воєн. Не могло передбачити цього і військове командування озброєних сил Німеччини, а звідси, заготовити для такої численности полонених харчування тощо. Збільшує труднощі також і відсутність нормального залізничного получення для доставки необхідного продовольства. Ось чому виникли величезні труднощі в справі забезпечення військовополонених.

Про ці труднощі відомо всім. Але багато громадян проявляють ще скупість, черствість до полонених, не бажають допомогти їм. Все ж Ваша допомога, шановні громадяни, як ніколи, зараз конче потрібна, необхідна.

Тому Міська Управа звертається до всього населення міста Сум і сел Сумщини з закликом про допомогу жертвам кривавої большевицької авантюри—полоненим.

Громадяни міста й села! Допомога Ваша може виявитись у здачі для полонених теплого одягу, білизни і взуття, харчових продуктів. Все це приймать у приміщенні міського житлоуправління (Червоне, 7) для передачі потім у табір військовополонених. Чим зможемо,— допоможемо військовополоненим!

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА.

Село готується до весняної сівби

По-новому тепер живе с. Барилівка. Селяни швидко відновлюють зруйноване жидівсько-большевицькими керховодами буріше колгоспне господарство, старанно готуються до весняної сівби.

Сільський кузнець Іван Токарев проявив добру ініціативу. Для кузні він напалив дерев'яного вугілля, яке цілком заміняє кузвечне. Тепер уже повністю відремонтовано й перевірено 9 ключів борін, 9 кінних плугів, закінчують ремонт 4 сівалок. В селі є більше 50 возів, з яких 3 — справні.

Коні в кількості 81 штук розділені й закріплені за отримали господарями, вдосталь забезпечені фуражем.

В честь звільнення України селяни Барилівки борються дружно провести перший засів на рідній землі.

О. Котвильченко.

Миронівський район.

ПОВІДОМЛЕННЯ
СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ КОМЕНДАТУРИ

Як уже було наказано, всі жиди повинні носити на лівому боці грудей, на видному місці шестикутню жовту зірку. Жиди, які не підкоряються цьому наказу, підлягають найтяжчій карі.

Об'ява
Сумської Міської Управи

м. Суми, 29 грудня 1941 р.

„Про введення карткової системи на постачання населення хлібом та іншими харчовими продуктами".

1. З метою встановлення регулярного постачання населення міста хлібом та іншими харчовими продуктами, з 1 січня 1942 року вводиться карткова система.

Картки видаються картковим бюро Сумської міської управи (Н.-Воскресенська вул., № 1).

2. Всі громадяни, що мешкають у межах міста Суми, для постачання хлібом та іншими харчовими продуктами зобов'язані прикріпитися до своїх крамниць.

3. Для одержання картки потрібно пред'явити паспорт або тимчасову посвідку Сумської міської міліції.

4. Картка видається на один місяць, за яку сплачується споживачем 20 коп. і при втраті не поновлюється.

Міська Управа.

Напередодні свят цих днів, зокрема і по суботах всі підприємства й установи міста працюють свою роботу тільки до 13 години.

МІСЬКА УПРАВА.

ДОВОДИТЬСЯ ДО ВІДОМУ

всіх торговельних підприємств м. Сум та Сумського району, що Надати мір та ваги при Промисловому секторі Сумської Міської Управи, перевірку та клеймування ваги всіх систем

Ремонтування ваги перевіряється в майстерні Вагоремонту, яка знаходиться на Миколаївській вул., буд. № 21.

Строки представлення ваги для ремонтування та клеймування встановлені такі:

1. Для торговельної мережі м. Сум та району — до 1-го квітня 1942 року.

2. Для сільськогосподарського сектору — до 1-го липня 1942 року.

ПРОМИСЛОВИЙ СЕКТОР

З ми до ро життя

Багато читачів висловлює необхідність відродити ... українського просвітнього ... ства „Просвіта", яке було ... вано большевиками в числі ... проявів національного укр... життя.

Підтримуючи ці ... дакція вважає, що ... візьме на себе ініціа... ження цього культурно-про... товариства, згуртувавши ... себе українські культурні с... нашого міста.

Умови м. Сум, в яких ... ликих підприємств і установ ... об'єднували значну кількість ... ціюючих, роблять кращі ... утворення організації, яка б ... вала всі культурні сили міс... області різних галузів націо... ного мистецтва, як от драма... ного, хореографічного, вокаль... і т. ін., також курси по вив... ню питань української культ... історії, мов і т. д.

Було зайвим нагадувати ... що лише народ, зрілий ... чуттям своєї національної ..., оволодівши скарбами національної культури, може у цю широ... виявити свої здібности, які ... сприяють будуванню нового ...

Так звана ленінська національна політика, в дійсності була спрямована ще на придушення ... прояв справжнього національного життя. Наше завдання ... тому, щоб широке ... розкріпачити від большевицької політики на ... ділянці.

Редактор Л. СВОБОДА.

ЗАГУБЛЕНІ

Метричне свідоцтво на ім'я Зоя Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Бойка.

Метричне свідоцтво на ім'я Кра Людмила Лук'янівна.

Паспорт такий на ім'я Філатов Петрович.

Паспорт на Клименко Семен...

Паспорт на Клишенко Ки... рович.

Метричне свідоцтво на ім'я Клі... Ольги Олексіївни.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Аркадія Ларіонович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко... Сергій Ілліч.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко... Євгенія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я К... Георгій Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Одарка Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Ярославівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Іван Григорович.

ВАЖ ... ЗА НЕ...

Сумська друкарня. Т.— 15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 43. Міськ Комбінат ...

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 2 (23) | Неділя, 4 січня | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 29 грудня 1941 року

Головне Командування озброєних сил повідомляє:

На східному фронті продовжуються бої з ніпослаблюючою силою. Біля Ленінграду важка артилерія вдарила п'ятьма снарядами у совєтський лінкор. Під час повторних повітряних нападів на судна в Керченській протоці було потоплено один транспорт, а також пошкоджено 6 транспортів і багато малих суден.

В північній Африці в районі Агедабії ворог атакував німецько-італійські позиції. Успішними контратаками було знищено 58 британських танків, а також велику кількість розвідувальних і вантажних машин.

В Кіренаїці було бомбардовано ворожі аеродроми й скупчення військ. В області на північ від Тобруку німецькі літаки досягли прямих влучань у британський винищувач і торговельне судно. Німецький підводний човен атакував у широтах Марса Матрук військовий караван, потопивши два британських транспорти, місткістю 9 тисяч брутто-тонн і пошкодивши торпедою один транспорт.

Німецькі літаки успішно атакували вдень і вночі британські аеродроми й портові споруди на острові Мальта.

Британські бомбардувальники бомбардували в ніч на 29 грудня деякі місцевості західної Німеччини і північно-німецьке узбережжя. Цивільне населення має втрати вбитими та пораненими, особливо в Емдені. При цьому було збито 9 бомбардувальників. Було збито один британський літак, який намагався вдень зробити наліт на окуповані області.

Під час боїв за останні дні особливо відзначився командир піхотного батальйону обер-лейтенант Мюге. З незначними силами він з власної ініціативи перейшов у контратаку проти численно переважаючого ворога, очистив зайняте ворогом місто і тримав його, незважаючи на численні ворожі атаки.

Вождь нагородив обер-лейтенанта Мюге Залізним Хрестом.

За 30 грудня 1941 року

Головне Командування озброєних сил повідомляє:

На різних ділянках східного фронту взаємодіями наземних військ і літаків було відбито міцні ворожі атаки. В Чорному морі бомбардувальники потопили совєтського винищувача і пошкодили крейсер.

На Мурманському фронті німецькі війська під час з 21 по 28 грудня успішно відбивали атаки совєтських з'єднань, в умовах найміцнішого морозу і снігоспаду. Ворог зазнав великих втрат людьми.

Міцні з'єднання літаків атакували в ніч на 30 грудня важливий військовий порт на східному узбережжі Англії і досягли багатьох влучань.

Вдень на схід від Фероера було потоплено бомбами торговельне судно.

Німецьке судно, яке супроводжувало караван, збило три англійських літаки з шести, які атакували караван. Всі судна каравану безпечно прибули до місця призначення.

В північній Африці німецько-італійські війська досягли в районі Агедабії дальших місцевих успіхів. Число ворожих танків, знищених під час контратак, досягає 74. Понад 100 британців захоплено в полон. На острові Мальта вдень і вночі атакувалося ворожі аеродроми.

Біля Лавалетти німецькі літаки потопали велике парусне судно.

В повітряних боях німецькі винищувачі збили п'ять британських літаків і одного літака знищили на землі.

За 31 грудня 1941 року

Головне Командування повідомляє: з застосуванням всіх наявних у Криму сил німецькі й італійські війська з 17 грудня провадять плановий наступ на фортецю Севастополь. Не дивлячись на міцний опір, у важких боях було взято багато совєтських частково, напівзруйнованих споруд і досягнуто глибоких просувань в систему ворожих укріплень.

Для поліпшення оборони Севастополя ворог останніми днями знов висадив міцні десанти на Керченському півострові і біля Феодосії. Проти цього негайно було вжито відповідних контрзаходів.

Також відбулися вперті бої на багатьох інших ділянках східного фронту, не дивлячись на суворі морози.

Важка артилерія успішно обстрілювала військові споруди в Ленінграді.

Повітряні сили підтримували на середній ділянці фронту бої наземних військ, шляхом нальотів на тили ворога. В деяких місцях було розсіяно ворожу піхоту й кавалерію, готових для атак.

В північній Африці успішно відбувається бойова діяльність в районі на схід від Агедабії. Атаки бомбардувальників проти автомобільних колон, складів пального і британських таборів у Кіренаїці й Мармариці викликали пожежі.

На острові Мальта знов атаковано німецькими літаками аеродроми й інші військові споруди.

За 1 січня 1942 року

Совєтські війська, які висадилися біля Феодосії, а також їхні тилові шляхи на Чорному морі було атаковано міцними з'єднаннями літаків. Ворог зазнав великих втрат людьми і матеріалами.

На середній ділянці східного фронту також і вночі тривали важкі бої. Повітряні сили планово перешкоджали ворожому наступальному руху. В багатьох місцевостях виникли пожежі, було перервано залізничні лінії і знищено багато рухомого складу.

На Ільменському озері було знищено на землі велику кількість совєтських літаків.

В північній Африці бої німецько-італьянських військ у районі Агедабії останніми днями розвиваються сприятливо. Знищено ще 48 танків і багато розвідувальних машин. У повітряних боях знищено 3 британські винищувачі.

Туреччина сподівається на співробітництво після скінчення війни

СТАНБУЛ. Найбільша турецька газета „Кумхуріет" присвячує велику статтю німецько-турецьким відносинам. Газета підкреслює, що весь світ схвалює турецьку політику нейтралітету і що Туреччина сподівається співробітничати в справі встановлення миру.

Під назвою „Розумні голоси з Болгарії", турецька газета „Акшам" коментує пояснення болгарської газети „Утро" стосовно болгарсько-турецьких відносин.

„Акшам" вказує на певну пропаганду, яка намагається довести, що Німеччина, ніби-то, провадить у Болгарії готування проти Туреччини або що Болгарія сама має ворожі наміри щодо сусідньої країни.

Поміж Німеччиною й Туреччиною немає жодних підстав для будьякої ворожнечі. У відносинах цих країн нічого не змінилося. Німецько-турецькі відносини, як каже газета, грунтуються на обопільній дружбі і довір'ї поміж обома країнами.

Далі, в межах своїх пояснень, газета наводить витяги з статті турецького посланика в Берліні і його промови про історію німецько-турецьких відносин з часів Фрідріха Великого, яка була оголошена в „Європейському Ревю".

Газета вказує також на надзвичайне враження, яке справила промова Вождя на турецький народ. Підкреслюючи успіхи, які Німеччина здобула у військових справах, газета згадує про великі досягнення німецького народу в області культури, які сповнюють здивуванням весь світ.

Німецько - турецькі відносини протягом років не були нічим засмучені, німці і турки почувають великі взаємні симпатії, що вже призвело до щасливого укладення пакту про дружбу.

Губернатор Гуама серед полонених

ТОКІО. Морський відділ імператорської ставки повідомляє, що під час захоплення опорного пункту США, Гуама, японці захопили 330 полонених.

Комюніке каже: „японські війська висадилися в порту Апра на світанку 10 грудня і атакували низку стратегічних пунктів, захопивши 30 морських офіцерів і матросів, серед них навіть одного корвет-капітана. Далі вони зволоділи танкером, місткістю 8.000 тонн.

11 грудня японські війська зайняла головне місто Гуама—Агану, захопивши в полон 350 американців, серед них Георга Мак-Міллина, губернатора Гуама і командувача морської станції, а також віце-губернатора і багато офіцерів.

Розвиваючи атаку так наземними військами, як і з повітря, 12 грудня вдалося цілком зайняти весь Гуам".

Владивосток відрізано від довозу з США

СТОКГОЛЬМ. „Одним з чинників, яке мав Гітлер, складаючи союз з Японією, було перешкодити довозу американських військових матеріалів в Совєтський Союз".

Так пише в передовій „Дейлі Телеграф". Литвінов теж знав— продовжує газета—що війна поміж Японією і Сполученими Штатами перешкодила американському довозу у Владивосток.

Американські судна більш не можуть ввійти у бій совєтський порт. Автор статті—Долі пояснює, що совєти мають ще інші порти, але для совєтського уряду суде пов'язано з великими трудощами одержання військових матеріалів в США.

„Кожний напад на Європу тільки посилюватиме союз"

МАДРІД. Звільнення Європи від большевицької загрози обумовило згуртування європейських націй щоб забезпечити усіх і майбутнє. Так пише газета „Алькасар".

Берлінський конгрес довів, що клич Європи був зрозумілий націями.

Якщо англійці й американці загрожують Іспанії бойкотом з приводу її участі в боротьбі, і преса спрямовує на адресу Іспанії безліч дошок, це не стає нам на перешкоді.

Кожний напад плутократів на з'єднану Європу тільки посилюватиме союз.

Під керівництвом Німеччини, солдати Європи перемогли найбільшого ворога і завжди напоготові оборонити Європу проти кожного нового нападу.

Прибутки американських військових спекулянтів

НЬЮ ЙОРК. Світова війна мала своїм наслідком те, що мільйонери американців втратили свої засоби тому, що Англія не сплатила своїх військових боргів і з другого боку народилося 21.000 нових мільйонерів.

Зараз цілком ясно, що Рузвельт саме за наказом жидівських підприємців, що виробляють зброю і біржових гієн, розпалював війну.

За повідомленнями американської преси, спеціальним вивченням цього питання встановлено величезні протизаконні прибутки, особливо від постачань для військового флоту.

В окремих випадках ці прибутки досягали біля 250 процентів.

Короткі повідомлення

◆ 29 грудня після впертих боїв японці зайняли найважливіший світовий центр здобичі цинку Іпох у британській Малаї.

◆ З захопленням нафтових портів у північному Борнео, японці заволоділи основними місцями здобичі нафти на цьому острові і значно поліпшили стан постачання Японії пальним.

◆ Японські підводні човни потопили поміж Гаваєю і Америкою 10 американських торговельних пароплавів, місткістю 70.000 брутто-тонн, а також пошкодили низку суден, загальною місткістю 70.000 брутто-тонн.

◆ Рузвельт закликає населення Філіпін до опіру японцям.

◆ Румунський винищувач Регіна Марія потопив у Чорному морі советський підводний човен.

◆ З Сіднею та інших міст Австралії евакуйовано частину населення.

◆ Просування японців збуджують ростуче занепокоєння в Англії і ставлять питання про зміцнення американського флоту.

◆ В наслідок японських повітряних атак зараз надзвичайно затруднено сполучення на шляхах Бірми.

◆ В Таї відбулися великі демонстрації молоді за співробітництво в будуванні нового ладу у великій східній Азії, під керівництвом Японії.

◆ Черчілль вимагає від канадського уряду значного збільшення канадських експедиційних військ.

◆ В Манчжоу-Го запроваджено нову валютну систему, незалежно від англійського фунта і американського долара.

Приклад героїзму

БЕРЛІН. Приклад героїчної поведінки в бою показали два унтер-офіцери танкового полку, що оперує на центральній ділянці східного фронту.

Під час атаки ворожої піхоти, підтриманої важкими танками, одному з танків, недивлячись на міцний опір, вдалося наблизитися до німецьких ліній. Швидко прийнявши рішення, обидва унтер-офіцери озброїлися ручними гранатами і бідоном з бензином. Вдало використовуючи кожну можливість маскування, вони наблизилися до советського танка. Обравши найсприятливіший момент, унтер-офіцери вскочили на танк, відкрили баштовий люк і кинули туди гранати і бідон з бензином.

Раніш, ніж стався вибух, обидва герої відбігли на безпечну відстань. Танк цілком вигорів.

В Сумській Міській Управі

29 грудня Сумська Управа ухвалила зарахувати до складу Сумської адвокатури п.п. Євграфова М. О., Швачунова В. Ф., Петрова О. О., Мартиненка М., Свободного Л. М., Корнієнка І. П., Зайцева О. І. і Дружеловського П. В.

Після оголошення знов обраним адвокатам ухвали про зарахування їх до адвокатури, голова Управи п. Корнієнко звернувся до них з промовою, в якій накреслив основні права і обов'язки нових адвокатів.

На відміну від адвокатів советських, заявив п. Корнієнко, які були в судовій системі безвільними і безправними фігурами, на яких зовсім не зважали інші правові робітники, новий адвокат повинен стати в новому Суді поважною, самостійною особою, повинна з честю і гідністю, чесно оборонять інтереси клієнтури і сприяти своєю роботою будуванню нового ладу, заслуговуючи собі гідне місце в системі нових органів юстиції.

Адвокат повинен запозичити кращі традиції дореволюційної адвокатури, рішуче відмовившись від методів роботи советських адвокатів.

Нужденній частині населення необхідно забезпечити надання неплатної юридичної допомоги; неплатне обслуговування нужденної клієнтури є обов'язком кожного адвоката.

Нарешті, адвокатура не повинна втрачати національного лиця, і зокрема, всю роботу провадити українською мовою.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Два з половиною місяці минуло, як німецька армія звільнила наше місто від жидівсько-большевицького поневолення. За цей, порівняно невеликий, час працівники медичних установ устигли багато зробити у справі охорони здоров'я громадян.

У місті відкрито 2 амбулаторії, працюють міська лікарня, венамбулаторія.

Міська лікарня не припиняла своєї роботи. Завдяки зусиллям співробітників, збережено все майно, устаткування. В лікарні тепер затишно, часто й тепло. На 10 жовтня тут лікувалося 67 чоловік. Більше 400 хворих вилікувано за цей час.

Є що сказати також і про другу амбулаторію. З дня вступу німецьких військ, лікарі, сестри й санітарки, дбаючи про швидке відкриття лікарні, стали відразу до роботи. До 7 тисяч громадян пройшли амбулаторне лікування. Крім цього лікарі обслужили більше 6800 хворих на домівках.

При венеричній амбулаторії є стаціонарний відділ на 10 ліжок. Вже госпіталізовано 33 хворих на різні венеричні хвороби. Також проведено 170 профілактичних оглядів.

Для санітарного обслуговування в місті є дезстанція, яка обслуговує також військовополонених; бактеріологічна й клінічна амбулаторії, районна санітарна інспекція. Існують 2 лазні, 6 обмивних пунктів, кілька голярень.

Незабаром буде відкрито дитячу лікарню з амбулаторією. Працюватиме лікарня фізичними методами лікування (водолікарня), психіатричне відділення при міській лікарні.

В міському відділі здоровоохорона зараз займаються питанням повного охоплення першою допомогою ближніх районів.

Невідкладне завдання

Професор В. Ключевський у висновках другої лекції свого курсу „Російської історії", між іншим говорить, що „Кожному народові історія дає двобічну культурну роботу — над природою країни, в якій йому судилося жити і над своєю власною природою, над своїми дійовими силами і суспільними відносинами". І далі: „У кожного покоління можуть бути свої ідеали — у мого (у Ключевського, Ю. П.) одні, у вашого (у студентів, Ю. П.) інші і жалюгідне те покоління, в якого немає ніяких. Для здійснення ідеалів необхідні енергія діяння, ентузіазм переконання; при здійсненні їх неминучі боротьба, жертви. Визначаючи завдання і напрям своєї діяльності, кожен із нас повинен бути хоч трохи істориком, щоб стати свідомо і сумлінно діючим громадянином".

П. Ключевський, безумовно, має рацію. Для того, щоб стати свідомо й сумлінно діючим громадянином, для того, щоб працювати над природою своєї країни, над своєю власною природою, над своїми духовними силами й суспільними відносинами, народ повинен ставити перед собою якісь ідеали, які б відповідали сучасним вимогам громадського чи то державного життя, прагнути до досягнення цих ідеалів, не зупиняючись перед труднощами боротьба й жертвами.

Особливо такі ідеали повинні стояти перед молоддю кожної країни. Молодь повинна виховуватись в дусі поваги до героїчного прошлого своєї країни, до своєї культури, громадського ладу, ставлячи перед собою завдання до їх удосконалення.

Чи мала ж, скажемо, наша українська молодь за часів існування советів, будьякі ідеали, за досягнення яких вона повинна була боротись, не шкодуючи, навіть, життя?

Таких ідеалів наша молодь перед собою не мала й боротись за будьякі ідеали не могла, бо перед нею, крім пустої прірви, нічого не було.

Протягом 23 років перед бувшим советським суспільством і особливо перед молоддю весь час пропагувались ідеї, які розхитували й руйнували віру в батьківщину, в будьякі загальнолюдські ідеали, особливо такі, які походять з теологічних міркувань, віру в приватну власність, чесноту, гуманізм і т. ін.

Лише за останній час, особливо перед війною, почали настирливо проповідувати, що захист „соціалістичної" батьківщини — священний обов'язок кожного. А вже під час війни викинуто гасло — захищати свою честь, волю, свій очаг, непотрібність яких раніш доводилась протягом багатьох років.

Практика й наслідки війни на Україні наочно показали, що оборонять батьківщину, захищати свою честь, волю й свій притулок не має жодних підстав, бо всяка загальнолюдська чеснота висміювалась, а подекуди й переслідувалась, а визнавалась лише й практично здійснювалась чеснота по принципу: „бери собі, де лише можна й скільки влізе, а другий хай хоч і здихає", що про волю не може бути й балачок, бо, недивлячись на декларацію її в конституції, практично цієї волі зовсім не було, що до очевидности було доведено практикою виборів до советів, де воля маси жодної ролі не відограваля і маса виконувала цей обов'язок так, як відбувала трудову повинність.

Боротись, а тим більше — вмирати за свій притулок — також не було рації, бо цей притулок, особливо на селі, здебільшого уявляв собе обідрану, необгороженну хлупу, відкриту ляше для вільного гуляння вітрам та хуртовині.

Розходження поміж демагогією агітацією й дійсністю набувало разючих протиріч, призвело до небувалого в історії людности спустошища, коли мобілізовані селяни і, навіть, партійці й комсомольці, якомога ухилялись від виконання „почесних" обов'язків воїна „великої вітчизняної війни".

Звичайно, що для того, щоб щось мовлялось від виконання свого головного обов'язку — від захисту батьківщини — діяло ще багато інших причин, яких, за браком місця, ми не наводимо, але й сказаного вище досить, щоб усвідомити, що перед нашим українським суспільством, а особливо перед молоддю, не стояли і, навіть, не маячили ідеали, за які необхідно було боротись, а тим більше втрачати своє життя.

Про занепад у нашої молоді почуттів морального ставлення до оточуючих її явищ, про відсутність у молоді ознаків культури в громадській та державній поведінці взагалі, свідчать такі неодинокі явища, як хуліганство, поножовщина і т. ін.

Хіба можливі будьде такі явища, як поножовщина учнів 4—5 класів, коли вони йдуть додому після виклади в кіно, як немислимий і суд над такими учнями. А у нас такі явища мали місце.

Хіба можливе таке становище, коли неповнолітні блукають по вулицям цілими ночами, бешкетують і лаються найбруднішою лайкою й з такою віртуозністю, що залишає далеко за собою досягнення всяких боцманів і коків у творах мариністів?

Про цілковитий занепад почуттів елементарної моралі в поведінці молоді свідчить хоча б такий факт: в одному з сел, приблизно, об 11 годині ночі виникла пожежа, під час якої були поранені, підпалено колгосп і т. ін. І в той же час на відстані не більше півкілометра в тому ж селі, молодь, замість того, щоб бігти тушити пожежу й рятувати майно, спокійно сидить, жартує й співає пісень. На зауваження старших, щоб перестали співати, поки там перепалчуть (на пожежі), одержано глузування.

Ми вже не говоримо про такі явища, як авторитет і повага до старших і батьків. Вони зараз відсутні. Хоча, подекуди вини в цьому й батьки.

Таке становище з моральним вихованням нашої молоді є наше лихо, наше нещастя, з яким нам прийдеться довго й уперто боротись.

На цю галузь роботи повинні бути негайно звернуті зусилля всіх передових людей інтелектуальної праці в першу чергу, всіх чесних людей взагалі, щоб загальними силами винайти засоби можливості до ліквідації занепадницького становища в галузі моральної кругозору молоді виховання її в гуманітарі громадському й державному дусі.

До послуг у цьому напрямі нам ставлять факти, як із загальнолюдської історії, так і з історії українського народу.

Ю. П.

З А К О Р Д О Н О М

БОРОТЬБА ПО ВСІХ ФРОНТАХ

ТОКІО, 24 грудня. Як повідомляє японське агентство Домей, незважаючись на війну Тихому океані, японці почали наступ проти військ Чан-Кай-Ші.

Нові перемоги японців у Тихому океані

БЕРЛІН, 25 грудня. Морська служба у Вашінгтоні повідомляє, що опорний пункт Гуам остаточно зайнятий японцями.

БЕРЛІН, 25 грудня. Морська служба у Вашінгтоні повідомляє про захоплення японцями тихоокеанського острова Ік.

Операції на Філіппінських островах

БЕРЛІН, 25 грудня. Американські війська, які оперують на головному Філіппінському острові Лусон, опинилася в клінах японської армії.

Японці проводять міцні атаки одночасно з півдня й півночі, проти якому, завдяки прибуваючим підкріпленням, тиск їх чимраз більше. Далі повідомляється, що японці знов висадили війська на півночі, сході і півдні Філіппін.

Зі всіх сторін ведеться міцний наступ на головне місто Манілу, оточення якої майже закінчено.

Подробиці про загибель лінкорів „Принц Уельський“ і „Репульсе“

БЕРЛІН, 23 грудня. Японське радіо розповідає нові подробиці про загибелі британських лінкорів „Принц Уельський“ і „Репульсе“.

З'єднання японських бомбардувальників помітило обидва кораблі на відстані 10 кілометрів.

Одразу ж з'єднання почало атаку. Першим лінкори атакував розвідний літак. Повітряний торпедоносець скинув торпеди і потім всі літаки з'єднання атакували лінкори зо всіх сторін.

Лінкори оборонялися настільки завзято, що іноді судна зовсім приховувалися пороховим димом.

Незважаючись на міцну стрілянину суден, літаки літали так низько, що пілоти навіть бачили обличчя матросів. „Принц Уельський“ затонув одночасно з „Репульсе“.

Хоч на „Репульсе“ виникла велика пожежа, його артилерія продовжувала безупинну стрілянину, що можна зробити висновок, що з судном потонула й значна частина його екіпажу.

Про викладання англійської мови

Токіо, 23 грудня. В японських урядових колах обмірковують питання про припинення викладання по середніх школах англійської мови, як головної чужоземної мови, і про введення, замість цього, вивчення німецької і китайської мов.

Втрати британців на Гонконгі

БЕРЛІН, 23 грудня. Під час завоювання японцями Гонконгу, британці зазнали великих втрат.

Це повідомлення викликало велике занепокоєння канадського населення, бо Гонконг оборонявся головним чином канадськими військами.

Війна з Японією викликає постачальні труднощі

БЕРЛІН, 23 грудня. Завдяки виникненню війни в Тихому океані, зараз неможливо приставляти з Австралії до Єгипту пшеницю.

З приводу цього єгипетський міністр сільського господарства звернувся з відозвою до селян Єгипту, в якій закликає їх сіяти більше хліба.

Загибель британської колоніальної пошти

БЕРЛІН, 23 грудня. Британський генеральний поштамт повідомляє, що поштові відправлення до Гаваї, Самоа і деяких інших островів у Тихому океані, загинули в наслідок ворожих дій Японії.

Також загинула й повітряна пошта до США і Канади.

Англія розчарувалася в США

ЖЕНЕВА, 21 грудня. Повідомлення військового міністра США Стімсона про те, що США зараз не в змозі постачати будьякі військові матеріали за законом про оренду й позику до Англії, середнього сходу, Китаю або советського союзу викликало, як пишуть з Лондону, разюче враження в англійських колах.

Початкове захоплення з приводу вступу США у війну зазнало першого важкого удару.

Несподівано великі втрати людьми у флоті США

БЕРЛІН. Грудень. Несподіваний напад японців на військову морську базу США на Гаваї і важкі вдари, яких японські морські й повітряні сили завдали Гаваї, яка знаходиться за 1000 міль від Японії, з'являються зараз об'єктами слідства морського комітету США.

Від рішення слідчого комітету залежатиме, чи будуть віддані до військового суду відповідальні особи морської служби, яких обвинувачують у невиконанні дозорних обов'язків.

Особливу увагу слідчого комітету і всієї громадськості притягає несприятливе співвідношення числа вбитих і поранених офіцерів і матросів під час загибелі лінкорів „Арізона“, „Оклагома“ і „Вест-Віргінія“, а також американських крейсерів і винищувачів, потоплених японськими бомбами.

З цими числами порівнюють далеко менші втрати під час загибелі обох британських лінкорів „Принц Уельський“ і „Репульсе“.

Значна частина екіпажу згаданих суден врятувалася, хоч британські судна й потонули у відкритому морі.

Американські ж судна потонули на мілководді, на рейді Перль-Харбур.

Отже, якщо відповідальні керівники загинувших суден, а також склад рятувальної служби були б більш дисциплінованими і діяли б з присутністю духу, можна було б врятувати значно більшу частину екіпажу.

Оголошення надзвичайного стану в Індії

БЕРЛІН, 25 грудня. В Індійській провінції Бенгалії оголошено про запровадження надзвичайного стану.

Великі британсько-американські помилки

МАДРІД. Грудень. Повідомлення про притягнення до відповідальності керівних офіцерів США, які, нібито, повинні відповідати за японські успіхи на Гаваї, притягає велику увагу всього тихоокеанського узбережжя.

Зміщення головного командувача американського тихоокеанського флоту адмірала Кіммеля, а також інших керівних офіцерів, відкрило очі американській громадськості на дійсний обсяг катастрофи.

В поінформованих колах пояснюють, що у Вашінгтоні не рішилися б на такі сенсаційні зміни в керівництві, якщо для цього не було б виняткових передумов.

Цілком ясно, що така зміна в головному командуванні тихоокеанського флоту, та ще й наприкінку другого тижня війни, значно зменшила престиж США по всьому тихоокеанському басейну.

Втрата престижу тим більша, що згадатий що у Вашінгтоні колись хвалилися великими здібностями і значністю особи Кіммеля, якого вже називали „майбутнім переможцем над східною острівною державою“.

За повідомленнями з Токіо „Ньюс Таймс“ пише в іронічній статті, що в Японії дуже задоволені наказом американського державного секретаря в морських справах Кнокса про покладання на адмірала Кіммеля відповідальності за події на Гаваї і зміщення його з посади.

„В даному разі“, пише газета, „особливо слід похвалити президента Рузвельта і ми бажали б лише сподіватися, що він і Франк Кнокс залишаться на своїх посадах, тому, що лише ідіот міг призначити кавалерійського полковника начальником морських сил.

Кнокс настільки ж здатний очолювати морські сили, як адмірал був би здатний керувати кавалерійським полком“.

Хто міг чекати на інше, ніж трапилося в дійсності? Якщо історія розповідатиме про події сучасної війни і про катастрофи в Гаваї і Дюнкірхені, події ці розглядатимуться, як найбільші британсько-американські помилки.

Після фіаско в Гаваї, Кнокс невдало намагався виправдатися тим, що Японія зробила напад до оголошення війни. Але саме він наказав обстрілювати німецькі військові судна, хоч США і не оголошували війни Німеччині.

Кнокс домагався призначення адмірала Кіммеля головним командувачем тихоокеанського флоту, тому, що останній погоджувався з агресивною східноазіатською політикою Рузвельта і Кнокса.

ЗАГОСТРЕННЯ ПОВСТАНСЬКОГО РУХУ В ПАЛЕСТИНІ

РИМ. Грудень. Газета „Мессажеро“ повідомляє з Александретти, що в Палестині останнім часом знов посилився повстанський рух.

В Яффі, Хеброні і Наблусі відбулися кривавні сутички поміж озброєними арабськими націоналістами та англійською поліцією і військами.

В місті Хеброн група націоналістів, серед яких були й біженці з Іраку, напала на англійський патруль, переважаючий кількістю солдатів.

12 англійських солдатів було вбито. Крім того 6 важко поранених солдатів було приставлено до єрусалимської лікарні.

Агентство Мондо Арабо повідомляє з Яффи, що там минулого тижня відбулося десять замахів на жидів.

СЕРБСЬКІ ВИЗНАННЯ

БЕЛГРАД. Грудень. В Белграді було засновано лігу боротьби з комунізмом, до якої належать, головним чином, представники молодшого покоління із всіх шарів населення.

Цей факт знов доводить, що в сербській громадськості пробудилися сили, які підтримують уряд Недіча в його очищувальній діяльності.

Під враженням подій на сході, а також власного гіркого досвіду, більшість сербського народу поступово усвідомлює, що пілковите усунення всіх комуністичних елементів є конче необхідною передумовою найскорішої господарчої відбудови.

В цьому напряму генерал Недіч звернувся до населення з низкою відозв, в яких підкреслив, що в Сербії не можна терпіти а ні найменших проявів комуністичної діяльності й пропаганди.

Як довела успішна боротьба з бандитизмом за останній час, відозви ці впали на родючий грунт.

Комуністичний терор, що лютував у певних місцевостях середньої Сербії, останніми днями цілком зламаний полками сербських добровільців, які зайняли місцевості Усіце і Цацак на лінії Белград-Сараєво, а також низку інших місцевостей.

Банди, якими керували советські агенти, були в згаданих місцевостях цілком знищені. З викорчуванням цих большевицьких банд, Сербію очищено від комуністичних партизанів, якщо не рахувати поодиноких розсіяних загонів, які ховаються в горах. Це з великим задоволенням сприймається сербською громадськістю, особливо по містах, зокрема в Белграді.

Також і сільським населенням опанували антибольшевицькі настрої, бо сербське селянство не має ніякого бажання офірувати собою для Москви. Отже, советський план „сербської революції“ зазнав невдачі по всьому фронту.

Проте, в урядових колах вказують, що ліквідацією банд зроблено ще не все, і треба цілком знищити, так званий, духовний поживний грунт, на якому протягом років міг спокійно розвиватися комунізм.

В першу чергу це стосується системи освіти, яка за часів югославської ери була зачумлена комунізмом.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Сумська комендатура. м. Суми.

Всі радіогучномовці і радіолампи, які ще знаходяться у володінні громадян м. Сум, необхідно обов'язково здати в радіоцентр (Петропавлівська вул., № 18) до 10 січня 1942 року з 9 до 16-ти годин.

За здані радіоприладдя буде сплачено.

Невиконання цього розпорядження буде каратись.

За дорученням Сумської міської комендатури
обер-лейтенант ВІЛЛЬ.

Український Народній Кооперативний Банк

УКРАЇНБАНК

відкрив філію в м. Сумах.

СУМСЬКА ФІЛІЯ УКРАЇНБАНКУ

розповсюджує свою діяльність на м. Суми, Сумську область та райони, прилеглі до Сумської області, і проводить такі операції:

приймає від приватних і юридичних осіб вклади на поточні рахунки;

видає пайовикам Укрaїнбанку позички під різні застави та у формі спеціального поточного рахунку, а першоступневим кооперативам—під соло-векселі;

дисконтує векселькі та інші зобов'язання пайовик в Укрaїнбанку;

проводить товарово-комісійні операції, купує та продає з комісійних доручень різний крам;

провадить складські, транспортні, акредитивні операції, перекази грошових сум та інші комісійні операції.

ПАЙОВИКАМИ УКРАЇНБАНКУ МОЖУТЬ БУТИ
кооперативні організації всіх видів і ступенів та банки

СУМА ОДНОГО ПАЮ – 10.000 КАРБОВАНЦІВ.

Поточний рахунок філії у Сумському Міськбанку № 49,
Адреса філії: м. Суми, Церковна вул. № 7.

Директор Сумської філії Укрaїнбанку ПЕДЕРІЙ.

Товариство «Хімік Сумщини» ПРОВАДИТЬ ЗАКУПКУ

в необмеженій кількості МАСЕЛ РОСЛИННИХ
різних чистих і забруднених,
СОСНОВИХ та інших СМОЛ ЖИВИЦЯР, КАНІФОЛІ, СКІПІДАРУ, СТЕАРІНУ, ПАРАФІНУ, ТОРФЯНОГО ВОСКУ, МАЗУТУ, САЛА ТЕХНІЧНОГО та іншої сировини.

З пропозиціями звертатись до уповноваженого т-ва в крамниці „Хімік Сумщини" по Базарній площі, № 7, в м. Сумах, кожного дня з 9 до 11 години, крім неділь та святкових днів.

Златчикам сировини установлені пільги на продаж продукції хімічних майстерень т-ва, як-от: ФАРБИ, СВІЧКИ, МАСЛА, МИЛО та інше.

Доводимо також до відому церковних старост, що товариство виробляє ЦЕРКОВНІ СВІЧКИ, на які бажано одержати віск, як топленний, так і сирий.

4—1 Т-во „Хімік Сумщини".

При Сумській Приватній гімназії
(Українська пл., № 17)

ОРГАНІЗОВУЮТЬСЯ ВЕЧІРНІ Й ВОСКРЕСНІ КУРСИ

по вивченню німецької мови

для службовців установ та громадян міста на 80 чоловік. Плата за навчання—70 крб. на місяць. Буде організовано 4 групи для незолодіючих і частково володіючих німецькою мовою. Запис провадиться до 15-1—1942 р. Початок навчання 16 січня.

Організатор курсів САПУН С. С.

ТЕРМІН ВИВОЗКИ ТОРФУ

з торфорозробок Токарі та Баси продовжено до 1-го лютого 1942 року так для населення, як і для організацій, установ та підприємств, які подавали заяви до Промсектору Міської Управи на торф і до цього часу не одержали такого, а протилежному разі споживач лишається права на придбання торфу по своїй заявці.

Міський інженер КАВІЦЕВИЧ

УРОКИ за програмою І—IV класів початкової школи дає
ВЧИТЕЛЬКА ІГНАТЬЄВА В. С.
Ковалівська вул., № 23. 2—1.

3-го грудня **ПІШОВ ІЗ ДОМУ** чоловік—26 років, душевно-хворий, на вигляд поганий, русявий, одягнутий у коричневе пальто, з чем даном у руках. Знаючих місце перебування прошу сповістити на адресу: Степанівська волость, хутір „Красний", Міщенко Домні Агапіївні.

2—1 П. В. Міщенко.

Кузнечно-слюсарній майстерні
ПОТРІБНІ
кузнеці й молотобійці.

3-1 Суми, кол. Промгородок.

ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ

до 1-го, 2-го, 3-го та 4-го класів чоловічої та жіночої гімназій і початкових шкіл. Уроки для дітей з НІМЕЦЬКОЇ МОВИ
учитель Л. Д. ЛАЗАРЕВ,
Троїцька вул., № 53. 1—1

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Демченко Ніна Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шуменко Юлія Василівна.

Паспорт на ім'я Сердюк Катерина Максимівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабич Леонід Михайлович.

План на забудову дому й договір на ім'я Ващенко Степан Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Пшик Іван Петрович.

Проект і договір на збудову дому на ім'я Северин Олексій Пантелеймонович.

Договір на право забудівлі земельної ділянки по Лічному пров. № 3, на ім'я Феденко Семен Юхимович.

Паспорт на ім'я Кузьменкова Федора Юхимовича.

Договір на збудову дому на ім'я Федорченко Андрій Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бутенко Ніна Сергіївна.

Паспорт і військовий білет на ім'я Угніченко Іван Митрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Борщенко Олександр Якович.

Паспорт і тимчасовий військовий білет на ім'я Пузалуха Максим Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бурлченко Петро Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гудим Зоя Яківлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гудим Євдокії Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Река Костянтин Георгійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Мамаєнко Олена Кирилівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мельник Микола Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Антоніна Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Ніна Макарівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Макотіна Ганна Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Никовець Микола Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кушнірьова Лідія Антонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сенецький Валентин Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Червенко Микола Ілліч.

Метричне свідоцтво на ім'я Ломенко Григорій Йосипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Самсоненко Раїса Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Івченко Іван Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Макаренко Василь Федорович.

План і договір на збудову дому на ім'я Закинаєвої Пар'я Радіонова.

Нотаріальний документ на садибу і дом на ім'я Власенко Василь Кузьмич.

Домова книга дому № 77 по 3-й Добровільній вулиці на ім'я Пономаренко Василь Савич.

Паспорт на ім'я Шуляков Петро Йосипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Остерської Тетяни Пилипівни.

Паспорт, військовий білет і шоферський білет на ім'я Мальованого Івана Митрофановича.

Метричне свідоцтво на ім'я Остапенко Микола Платонович.

Метричне свідоцтво на ім'я Снагощенко Євгеній Олександрович.

Три метричних виписки на ім'я Мотрена Сергіївна, Олександра Сергіївна і Валентина Сергіївна Вахоня.

Паспорт на ім'я Якушенко Федір Дмитрович.

Паспорт на ім'я Налагута Олександра Мироніївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Андрющенко Неллі Явдокимівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ломенко Михайло Трохимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тимченко Григорій Герасимович.

Старий і нову домову книгу, дому № 8, по Гончарній вулиці на ім'я Хоменко Прасков'я Антонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лук'яненко Євгеній Єгорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Пшекова Олександра Андріївна.

Паспорт і військовий білет на ім'я Бойченка Карпа Михайловича.

Метричне свідоцтво й тимчасовий військовий білет на ім'я Миколенко Борис Іванович.

Паспорт і метричне свідоцтво на ім'я Захарченко Харитина Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Горунова Надежда Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Свенко Ігнатія Андрійовича.

Метричне свідоцтво на ім'я Беседіна Зінаїда Яківлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Качинський Генріх Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шапоренко Олександр Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Назточій Іван Олександрович.

Договір із к-ва. комунальним відділом на забудову дому на ім'я Пономаренко Василь Савич.

Паспорт на ім'я Лифенко Тіна Олександрівна.

Дві метричні виписки на ім'я Самсоненко Борис Іванович і Дмитро Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Вакал Валентина Прокопівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тихолаз Алла Романівна.

Два метричних свідоцтва на ім'я Маринич Микола Павлович і Віктор Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тимченко Юрій Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гречушкін Валентин Захарович.

Метричне свідоцтво на ім'я Котельник Олександр Тимофійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іваченко Анатолій Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Рибальченко Іван Сакрид.нович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сущенко Іван Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондаренко Борис Микитович.

Метричне свідоцтво на ім'я Прокоф'єва Марія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Онопко Валентин Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Домець Лідія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шалимова Алла Георгіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зорькіна Раїса Наумівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Майборода Андрій Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Розенко Іван Митрофанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кудєва Надежда Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шкурат Володимир Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Євгенія Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Розенко Лара Вікторівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Чалий Віктор Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Макаренко Ганна Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Макаренко Григорій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Пшенова Віра Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Рашевська Меланья Макарівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гольцов Олександра Тихонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гольцов Анатолій Тихонович.

Метричне свідоцтво на ім'я Жуков Микола Андрійович.

Посвідка на ім'я Крушельської Марії Івановни.

План і договір на ім'я Захарової Лізавети Юхимівни.

Договір на збудову дому на ім'я Оноко Дмитро Андійович.

Паспорт на ім'я Опанасенко Катерини Микитівна.

Паспорт на ім'я Пугачової Ганни Яківлевни.

Договір на збудову дому на ім'я Сасин Василь Іванович.

Паспорт на ім'я Тетенко Євдокії Андрій вна.

Метричне свідоцтво на ім'я Макаренко Віктор Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Р... Михайло Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Воронін Валентині Романівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бородін Іван Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієнко Світлана Леонтіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Котлеров Валентина Вікторовна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кірдєєв Федір Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Северин Антоніна Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лущ Василь Іванович.

Паспорт на ім'я Хворостикова Олександра Романівна.

Перепустка німецькою мовою за № 3 на ім'я Матвєєвський Йосиф Пилипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Дегтярьов Юліан вна.

Паспорт на ім'я Давиденко Івана Васильов.

Паспорт і довідка, видана Сватовським райвійкоматом про зняття з обліку військовозобов'язаного на ім'я Крикова Федора Федоровича.

Метричне свідоцтво на ім'я Луговий Анатолія Михайлівна.

Паспорт і перепустка німецькою мовою за № 6 на ім'я Денченко Ігнатія Олексійовича.

Свідоцтво про шлюб на ім'я Ярова Галина Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Пилипенко Марія Григорівна.

Договір і план на забудову будинку № 25 на ім'я Голуб Яким Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Белецька Леонід Володимирівни.

Метричне свідоцтво на ім'я Голубов Галина Володимирівна.

Паспорт і військовий білет на ім'я Бе... Михайло Олексійович.

Паспорт на ім'я Лукась Марія Антонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Пратуш Зінаїда Кирилівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мальцева Галина Костянтинівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Балаба Анатолій Васильович.

Метричне свідоцтва на ім'я Микитенко Любов і Раїса Дмитрівни.

Метричне свідоцтво на ім'я П... Сергій Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Василь Пилипович.

Паспорт на ім'я Луценко Наталья Прокопівна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 3 (24) | Середа, 7 січня | 1942

ЧОМУ і ДЛЯ О ЯПОНІЯ ВОЮЄ З США і АНГЛІЄЮ

Як неодноразово заявлялося японським імпер[ом], єдиним його прагненням побудова в Східній Азії новог[у], за яким усі східноазіатськ[і] зможуть посісти гідне для [і]сце.

Але США і А протягом тривалого часу стоя[ли] перешкоді Японії у виконанні історичної місії японського[ро]ду.

Жидівська плутія Нью-Йорку і англо-саксутократія Лондону хотіли зб[е]ти на Далекому Сході прибе[ш] експлуататорське господо, підкоривши всі далекос[ті] народи своєму політичномуськовому і господарчому [ка]піцькому пануванню.

Протягом 30 років[а] і США будували на східномрезі Азії і в Тихому океані о[п]рункти і військові бази. Ви[ку]повали майже всі острова Ти[х]ого океану.

Навколо Японії [у]валося військове і господар[ст]точення, до якого було при[єд]но і Голландську Індію, а та[к] намагалися притягти францу[зь]кий Індокитай, щоб ще погір[ш]ити важкий стан народів Східної [Аз]ії.

Японія вже довгий ч[ас] бореться проти такої політики [ги]чення й поневолення.

Але ця боротьба вела[сь] Японією не заходами військов[ого] загроз, не застосуванням військ[ової] сили, а лише заходами політ[ичними].

Японія вважала за м[ож]ливе порозуміння з США і Ан[гл]ією в питанні збудування нового [ш]ляху на Далекому Сході.

І в той же час Англія [бу]дувала шляхи зв'язку з Сінгапу[ром], Гонконгом і Шанхаєм, втягну[ла] у сферу свого впливу нідерланд[ські] колонії.

США просунули свої [ба]зи проти Японії аж [до] Гаваї, Маркизових острові[в] і Гуам, зв'язуючи їх опорними пунк[та]ми на Філіппінах.

Так стискувалося залізне [ко]льце навколо Японії, перетворюючись [на] справжню блокаду.

Раніше, ніж Черчілль [ви]йшов від англійського кабінету, з ним і Рузвельтом відбулося поже[ння] про наступну війну в Європі.

В той час, коли, як вон[и] надіялися, буде розбито Німеччину, відлано Європу большевизм і на руїнах цих злочинів утворе англійське панування в Атлантичному океані, Рузвельт і Черчіллем[и] домовилися на Далекому Сході мир[ними] засобами" здобути остаточ[ний] диктатури, поставивши цей [на]род на коліна господар[ським] і політичним тиском. У ме[мо]рандумі, переданому [ур]яду США і Англії в Токіо, [цей] уряд виклав історію [во]рожнього ставлення зах[ід]ніх країн до Японії.

Наступ японців в Індокитаї, [ви]конаний служінням лише м[ет]оду, вживаючи ворожі військові маневри, [по]чинались на це Японія ще в [ве]сні 1941 року. Вона пропонувала США представників для регулювання спірних питань. Пропозицію було відхилено.

Наступаючись у своїх прозо[ві]

піях, Японія пропонувала, щоб жодна з сторін не тримала військ у південних частинах Тихого океану і Східній Азії, щоб Голландська Індія використовувалася лише як сировинний ринок; щоб було відновлено торговельні відносини і припинено антияпонські втручання в Китаї.

Відхиливши ці миролюбні пропозиції, Америка поставила перед Японією такі вимоги:

1. Звільнення від японських військ і поліції Квтаю і Французького Індокитаю;

2. Припинення підтримки всіх урядів у Китаю, крім того, з яким бореться Японія.

3. Японія повинна сприяти пад'ню нанківського уряду і відмовитися від участі в пакті трьох держав.

Цілком ясно, що зупиняючи торговельні відносини і загрожуючи зброєю, США хотіли залякати Японію. Виконання цих вимог загрожувало б Японії не лише зведенням на нівець усіх зусиль щодо стабілізації Східної Азії, але й самому її існуванню.

Поширюючи війну, США сукупно з Англією, чинять опір будуванню нового національного ладу в Східній Азії.

Ось чому Японія примушена була оголосити війну, оборонну війну проти плутократичного імперіалізму, захищаючи право на самостійне національне існування свого і інших східно-азіатських народів.

Стратегічний театр війни обіймає Тихий океан з численними базами на його островах, а також колоніальні області азіатського материка, проти яких Японія виступає, оскільки вони є плацдармом вдирання США і Англії в життєві райони Східної Азії і, по-друге, уявляють частку кільця, яке оточувало Японію.

Отже, бойові дії Японії мають такі основні напрями:

1. Зруйнування військових баз США на Гаваї аж до Філіппін включно.

2 Послаблення ворожих морських сил.

3. Знищення військових сил ворога, які знаходяться в східно-азіатських колоніальних областях, зокрема в Перл Гарбурі, Гуамі, острові Ваке і Мідвейських островах.

Перші дві війни позначилися блискучими успіхами японців, як у напряму військовому, так і політичному.

Оточувальний фронт навколо Японії зламано в багатьох місцях.

Ставлення до Японії з боку Манджоукуо і Китаю, погодження з Таї і Французьким Індокитаєм створюють сприятливі умови для дальшої боротьби.

Можна твердо сподіватися, що єдину мету Японії,—скінчити з тиранічною політикою США і британської імперії, повернути всім областям великої Східної Азії їхні справжні національні форми і збудувати новий порядок у Східній Азії, який виключатиме плутократичну експлуатацію, буде досягнуто.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 2 січня 1942 р.

На сході ворог продовжував свої атаки в багатьох місцях фронту.

Всі місця, де ворог намагався прорватися, було заперто, в інших місцях атаки ліквідовано контрударами.

Повітряні сили підтримували оборонні дії військ, атакуючи також тилові шляхи сполучення ворога.

Міцні з'єднання літаків атакували вчора ворожі сили, які висадилися біля Феодосії, а також портові споруди.

Було потоплено торговельне судно і невелике військове судно, підпалено три танкери і важко пошкоджено 4 транспорти.

В північній Африці значних наземних боїв не було. Відкинуті під Агедабією британці були атаковані з'єднанням німецьких літаків і зазнали великих втрат.

Також продовжувалися повітряні атаки на острів Мальту.

За час з 24 по 31 грудня британські повітряні сили втратили 58 літаків, з них 33 над Середземним морем і в Північній Африці.

Німецькі втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії —18 літаків.

За 3 січня 1942 року

Головне Командування озброєних сил повідомляє:

На південній і північній ділянках східного фронту відбувалися лише місцеві бойові дії.

На центральній ділянці фронту продовжуються оборонні бої в умовах міцних морозів. Численні атаки ворога були відбиті рішучим опором наших військ.

Повітряні сили брали участь у наземних боях атаками бомбардувальників і штурмових літаків, і знищили багато советських укріплень.

Під час нічних атак на Москву, німецькі літаки досягли прямих влучань у вокзал і склепи.

В північній Африці, після багатотижневого героїчного опору німецько-італійських військ, Бардія була зайнята ворогом.

В районі біля Агедабії відбувалася обопільна розвідувальна діяльність.

Британські автомобільні колони було розсіяно повітряними атаками. Успішні повітряні атаки було також спрямовано проти британських аеродромів на острові Мальта.

За 4 січня 1942 року

На південній ділянці східного фронту бойова діяльність в умовах міцного морозу обмежувалася місцевими розвідувальними діями і артилерійським вогнем.

На середній і північній ділянках фронту ворог продовжував свої атаки.

Всі вони були відбиті впертими боями, місцевими засобами контратаки. Місцеві прориви було ліквідовано.

Повітряні сили вдень і вночі бомбардували портові споруди і судна, а також аеродром біля Феодосії.

Багато літаків було зруйновано на землі або пошкоджено.

В порту від влучання бомб потонуло невелике торговельне судно.

Також було важко пошкоджено велике торговельне судно і плавучий кран.

Дальніші повітряні атаки в районі навколо Москви заподіяли шкоди маршевим й автомобільним колонам ворога, а також були спрямовані проти окремих місцевостей, залізниць і аеродромів совєтів.

Ворог зазнав значних утрат людьми і матеріалами. В високих північних широтах було кілька разів перервано сполучення мурманською залізницею. В північній Африці відбувалася жвава обопільна розвідувальна діяльність. Британські атаки в районі навколо Агедабії знов зазнали невдачі. Повітряні сили успішно атакували бомбами і бортовою зброєю британські табори і обози.

Дальніші повітряні атаки з успіхом спрямовувалися проти Тобруку.

На аеродромі біля Бенгазі було досягнуто багато влучань у британські літаки.

В морі біля Бенгазі бомбами було важко пошкоджено ворожого винищувача.

Повітряні атаки німецьких літаків на острів Мальту, які тривали вдень і вночі, заподіяли великих руйнацій на британських аеродромах.

В склепах, ангарах і поміж літаками виникли значні пожежі й вибухи.

За час з 27 грудня по 2 січня советські повітряні сили втратили 98 літаків, з них 72 збито в повітряних боях, 13 збито зенітною артилерією, і решту знищено на землі. Наші втрати на східному фронті за той же час — 12 літаків.

Британський військовий флот також і в грудні зазнав великих втрат. Німецькі морські і повітряні сили потопили 3 крейсери, одного авіаносця, три винищувача, 3 швидкісних човни, один канонерський човен і один підводний човен. Крім того було важко пошкоджено: 6 крейсерів, 5 винищувачів, 4 швидкісних суд[ів], 1 авіаносця, 2 дозорних с[удів], підводних човнів.

В боротьбі проти британського постачального пароплавства за грудень було потоплено 74 торговельних суден, загальною місткістю 257200 брутто-тонн. З них [по]вими човнами знищено [су]місткістю 115700 брут[то-тонн].

Підсумки і наші завдання в галузі освіти

Перед з іншими питаннями перед Міською Управою стоїть питання постановки в місті справи народної освіти. Для вирішення цих питань при Управі був організований відділ освіти в порозумінні з шкільною радою, до складу якої ввійшли досвідчені вчителі, з великим стажем роботи у дореволюційних учбових закладах.

Перш за все вибрано типи початкової і середньої школи. Шкільна рада зупинилась, як на перехідному типі, на початковій школі з 4-річним навчанням. При цьому, два перші класи готують дітей до вступу в гімназію.

Враховуючи фінансовий стан міста, в цьому році буде відкрито дві гімназії—чоловічу класичну і жіночу з 8 м загальноосвітнім класом, чотири початкових училищ.

Відділ освіти вчасно підібрав приміщення для згаданих учбових закладів. Складено було кошториса на ремонт цих приміщень, однак, почати ремонт удалось тільки поступово, в зв'язку з багатьма важливими причинами.

До 1 січня ц. р. стало можливим відкрити лише 2 школи: по Дорошенківській вул. (школа №) і по Роменській вул. (школа № 3). Відкриття гімназій затрималось на деякий час, бо лише кілька днів тому одержано дозвіл на заняття приміщень. В будинку кол. 1 жіночої гімназії проводиться швидкісний ремонт.

Навчання у початкових школах безкоштовне і єдиним джерелом їх утримання є дотація Міської Управи в сумірі 48 тисяч крб. на школи. Джерелами існування гімназій—є збір платні за навчання у розмірі 600 крб. у рік з кожного учня і дотація Міської Управи в розмірі понад 30 тисяч крб. для чоловічої і понад 32 тис. крб. для жіночої гімназій. Крім цього з складів Міської Управи школи одержали обладнання, учбові прилади.

В зв'язку з тимчасовим розміщенням у одному будинку двох гімназій обладнується поки що один фізичний кабінет, одна бібліотека. Немає приміщення для природничо-історичного кабінету, фундаментальної бібліотеки, класу рукоділля, музикальної кімнати.

Шкільна Рада при відділі освіти весь цей час провадила підготовчу роботу до початку занять. Розроблено учбові плани, складено програми, вироблено правила внутрішнього й позашкільного розпорядку для училищ, переглянуто підручники радянських шкіл.

Для укомплектування штатів учителів і адміністративного персоналу розглянуто прохання про одержання роботи в школах, намічені кандидати. Проведено прийом і розкріплення учнів по школах.

До відділу освіти надійшло 320 прохань на вакантні вчительські місця у місті. Однак є можливість зараз лишити при собі не більш 80 вчителів. Таким чином, до 240 вчителів залишаються поки що без роботи. По мірі можливостей відділ освіти дасть цим вчителям подяку допомогу, зокрема видає картки на одержання обідів, оформ. на виїзд тих, що направляє на роботу в сільських школах.

продаж надійшло від
зрайняття із дітей зо
л. Однак, треба

думати, що після відкриття шкіл число бажаючих вчитись у початкових школах значно зросте. Прикладом може послужити школа № 4, що не так давно відкрилась. З часу відкриття потік прохань збільшився до такої міри, що аж ніяк не можна задовольнити бажаючих вчитись у цій школі.

В чоловічу гімназію подано 285 прохань, в жіночу—150.

Затримка початку навчання у гімназіях викликала побоювання, що діти в цьому році можуть залишитись без учоби. Щоб дати можливість використати час у зазначених цілях, відділ освіти опрацював „Положення про приватні школи в м. Сумах" і дав дозвіл п. Сидуну на відкриття підготовчих груп за класи гімназій. Навчаються в цих групах 60 чоловік.

Відділ Освіти подбав також і про безпритульних дітей. Для них відкрито дитячий будинок на 25 чоловік.

Велику увагу приділяли також відкриттю шкіл у селах. Майже кожного дня до відділу повіздять старости сел і вчителі з різних районів, щоб одержати вказівки про порядок відкриття шкіл, складанню програми, по питанню надання дозволів на відкриття шкіл і інш.

Видано дозволи на відкриття початкових шкіл у Терешківці, Низах, Косовщині, М. Чернещині, В. Чернещині, Н Сировятці, М. Бобрик. Дослідна станція і інш. селах. В с. Ястребенному учителю Бозжківку дозволено відкрити підготовчі групи. Одержали вказівки про порядок відкриття шкіл староста Степьківки, Степанівки, Бітиці, Висилівки, с. Криничного, Ястребенного, Гребеників, В-Бобрика, Юсупівки, Баранівки, Марківки, Товарна, Вазирівки, Миколаївки і ст. Бісси.

В роботі відділу освіти й пропаганди є ще істотні недоробленості. Для того, щоб позбутись їх накреслено слідуючі мероприємства:

1. В зв'язку з тим, що, з одного боку, при організації початкової школи залишились необхідними дошкільні групи (6-7 року), а з другого боку, чотирьохрічна школа не може підготувати учнів для вступу в професійні училища, добудувати початкову школу, доклавши до неї два роки навчання на початку і 1 рік в кінці. Таким чином в основу освіти буде покладена загальна українська школа (семирічка) з двома ступенями. Перший ступень з 4 річним курсом навчання для віку від 6 до 10 років буде давати можливість вступати у гімназії, а друга для віку 11—13 років підготовлятиме до вступу у професійні школи і буде обов'язковим і безплатним.

2. Як надбудову над загальною початковою школою відділ освіти й пропаганди накреслює в цьому навчальному році відкрити два або три професійні школи. Приміщення для них знайдені є можливість. Однак під ці школи необхідно підібрати значно складні технічно-матеріальні бази.

3. При розвитку сітки середньої освіти думаємо відкрити в Сумах реальне училище з семирічним строком навчання. Уже зараз повстає питання про відкриття другої жіночої гімназії.

4. Нові умови розвитку України вимагають постановки і нових завдань для українських шкіл. Для вирішення їх, існуючі кадри вчителів, зокрема молоді вчителі, мало підготовлені, а тому необхідно вже зараз подбати про створення в місті школи для перепідготовки і підготовки вчителів, використавши при цьому величезний досвід і глибоко продумані теоретичні положення, що є в педагогічній літературі Німеччини.

В. Ніц—керівник відділу освіти і пропаганди.

Є. Попов—керівник шкільного відділу.

В Сумській Міській Управі

2 січня в Міській Управі відбулася нарада педагогів, присвячена наступному відкриттю гімназій. Нараду відкрив голова Управи п. Корнієнко І. П., який звернувся до присутніх педагогів з промовою. П. Корнієнко відзначив важливі завдання педагогів у галузі освіти і виховання молоді, а також ліквідації буржуазного впливу на молодь і її мораль, звичаї і метод совєтського „виховання".

Педагоги повинні у виховній роботі приділяти увагу відродженню в молоді національного почуття, любові до України, звичаїв, традицій українського народу і т. п.

Викладаючи окремі дисципліни, необхідно використовувати здобутки науки і педагогіки за минулі роки.

Вчитель повинен сам бути зразком культурності—в великому розумінні цього слова. В стінах нової гімназії не повинно бути місця бутафорству, підлабузництву, ілюзіям, що часто густо трапляються в совєтських школах.

Треба також працювати і над тим, щоб несення дисципліни учнів, як у гімназії, так і поза її стінами.

Свою промову п. Корнієнко закінчив побажанням, щоб українські педагоги високо підвесили прапор освіти українського народу, зобов'язаного Німеччині своїм народженням.

В дебатах взяли участь п. п. Сапунов і Семенкін, які, між іншим, зупинились на питанні перепідготовки педагогічних кадрів відповідно до вимог воєнного часу.

Гине цінна сировина

По шляхах області лежить багато трупів загинувших коней. Ці трупи є гарною сировиною виробництва господарчого мила та шкіряних виробів, які в цей час—дуже дефіцитний товар. Отже ця цінна сировина при недбалій увазі може загинути.

Отже, гарно було б, коли б сільські старости розпорядились прибрати на їх територіях загинувшу худобу і доставляли її до заготовок, звідки ця сировина пішла б за своїм призначенням.

Інструктор райони Гет жився

РІДНА МОВА

„Die Sprache ist eine Weltansicht" (Wilhelm von Humboldt.

„Мова є наш світогляд" (Вільгельм Гумбольдт).

Культурне життя кожної нації неможливе без власної мови, що завжди з'являється виразником духу нації та її політично-національних ідеалів і вдзеркалює сторічну долю нації її страждання і радості, її боротьбу за своє існування.

Найдорогоцінним скарбом українського народу, скарбом, яким пишається кожний щирий, свідомий українець, є його власна, рідна мова. Як окремий словянський, вічно й український нарід в історичній темряві крізь криваві війни і повстання, в боротьбі з Польщею і Москвою, під гнітом московських сатрапів і жидівських большевицьких бузотерів. Першими і діамантами українського народу є його національна совість, його література і поезія, його співи з чудними ефірами, його центрально-художні твори, в яких бринять і звучать українські мо-

жидівські місіонери навіть намагалися перевернути князя Волгах, не мира святого в свою віру.

Литва й Польща чимало сил цар працювали, щоб перероблять ук ську культуру й зламать ро українського народу, але разом М московська русифікація дала гор перевершила його полонізацію. Ко бразивши по своїх рук україн Шев земля, ненажерлива Москва чує ці прибирати до цих рук і живе ук ський нарід, у прямому сенсі слова вираву. Один за одним люд ках у ч реймали московські звич і україн ську культуру і втрачували, тільки пусували свою рідну мову, і україн каючись від своєї вітчизни пред дали перевертні в мо к ськівчики працювати на користь Мо прихідали й вкорм лися на вали ук туру і москалі, знищуючи дух ського народу.

Та все ж таки багато ще валось людей, вірних пам батьків і дідів, вірних ся Україні. І тоді Москва ст щих прямої боротьби з ською мовою, оголосивши дрюсизмом наречення і зас важання цієї „мужицької

ЗА КОРДОНОМ

...робиці падіння Гонконгу

...ІО. Під час операцій проти ...гу, японськими морськими ... було знищено або безна... ...ошковжено ворожий під ... човен, канонерський човен ... торпедних катерів.

...айнятті так званого Што... ...тер—острову японці захопили ...ених автомобілів і велику ...ість амуніції.

...позіломляє агентство Домей. ...капітулящі Гонконгу японці ...ли 21 торговельний паро... ...у тому числі 3 великих су... ...які були під британськими і ...ня ворожими прапорами.

...росно падіння Гонконгу ...ська преса повідомляє дальні ...тробиці.

...ести з радістю відмічають ...ження японців — мешканців ...нгу, які були переселені ...ціями на півострів Стенлео. ...ред них знаходиться також ...альний консул Сейкі Яно.

...повідомленнями газети „То... ...ні Нічі", до 12 години 26 ...я було закінчено розброєн... ...ток ворожих сил, які скла... ...ся з 6.000 чоловік.

...мітними є пояснення пр... ...імператорської ставки про ..., якими англійці і на Гон... ...намагалися об'єднати свої ..., офіруючи колоніальними ...ами.

...жні сили складалися з ка... ..., австралійців, індусів і ан... ...

...мельні лінії укріплень були ...ектовані в такий засіб, що ...ередніх лініях були індуси, ...а ними австралійці і далі ка... ...і останніми англійці.

...ке, в найбільший небезпеці ...індуси, чим і пояснюються ...ші серед них втрати.

...лінії ж, навпаки, мали най... ...втрати. Такі ж методи ...шування військ можна було ...ерігати і на різних фронтах ..., як от у Люксембурзі, у ..., Польщі і на Балканах.

...ля, повідомляється з Гон... ...генерал-губернатора Юнга ...передачі безумовної капіту... ...було приставлено до Пенін...ролю, де він тримається ...тою

Нові успіхи японців

ТОКІО. Як повідомляє агентство Домей, японці форсували на Малайському півострові важливу річку, яку з стратегічних міркувань не називають. Два мости через цю річку японці захопили неушкодженими.

ТОКІО. Повідомляється, що японські війська знаходяться у восьми милях від Лусона, одного з провінціальних центрів острова Лусон.

БЕРЛІН. Як повідомляють з Нью Йорку, там панує велике занепокоєння з приводу великих втрат Америки в Тихому океані.

Посилення японського тиску на Філіппінах

ТОКІО. Японське морське міністерство повідомляє, що після падіння Гонконгу, японський тиск на Філіппінах посилився. Численні повідомлення японської преси зазначають, що Манілла не зможе довго триматися.

Японці міцно тримають переправи

БЕРЛІН. Англійське радіо, коментуючи становище в східній Азії, повідомляє, що застосування японцями на острові Лусон танків, свідчить за те, що японці міцно тримають переправи.

На Гуамі знайдено отруйні гази

ТОКІО. Відділ преси імператорської ставки повідомляє про знайдення на острові Гуамі отруйних газів.

Наявність подібної зброї ясно говорить про наміри застосування її проти японців.

Отже, цілком доведено, що тепер ба розуміти під американською людністю.

Завтяки швидкості японського наступу, американці не встигли застосувати гази, але самий факт їх наявності є зламанням міжнародного погодження.

Наслідки японських успіхів

СТОКГОЛЬМ. У нейтральних торговельних і господарчих колах підкреслюють важкий вплив японських успіхів у Малаї на господарство і постачання Сінгапуру.

Вказують на те, що успіхи японців лише тоді можна як слід оцінити, коли розглядати їх з точки зору продукційності Малаї.

Особливо важкими є втрати південних районів Малаї, перш за все Кедаха і Келантанса, де сіють рис, необхідний для постачання індустріального населення Сінгапура і південних районів.

З північних районів надходила четвина ріжу, потрібного для Сінгапуру.

Останні дві третини приставля... лося з Таї Обидва джерела зараз замкнено.

Хоч у Сінгапурі і по інших містах є великі резервні склепи, але цих резервів вистачить лише на обмежений час, особливо якщо взяти на увагу, що в південних районах зібралися тисячі біженців.

Очищення Пенангу позбавляє Англію найбагатшої області злобичі цинку на Малайському півострові.

Просування японців на східному узбережжі позбавляє Англію також важливих копалин. Під загрозою знаходяться також єдині поклади вугілля на Малаї.

Їх втрата паралізує в найкоротший час індустрію і залізниці.

Безуспішна апеляція Рузвельта

РІО де ЖАНЕЙРО. Не дивлячись на настирливі апеляції Рузвельта, пропозицію про зниження призовного віку до 20 років, було відхилено 173 голосами проти 113.

Врешті було схвалено сенатський проект про встановлення призовного віку від 21 до 44 років.

Втеча доларів з США

ЖЕНЕВА. „Долар тікає з Сполучених Штатів"—таку сенсаційну звістку передають з південної Америки. На південно-американських біржах зростає попит на акції різних південно - американських індустріальних товариств, особливо залізничних і металургічних.

Попит спостерігається з боку північно американських покупців.

З цього роблять висновок, що значна частина північно-американських фінансистів і раніше скептично ставилася до рузвельтівської політики.

Збільшення боргів США

СТОКГОЛЬМ. Грудень. Як повідомляє Асошейтед Пресс з Нью-Йорку, за матеріалами державної скарбниці, державний борг США збільшився до 57 мільярдів, проти 44.5 мільярдів доларів у минулому році.

Знищення командувача британським далекосхідним флотом

СТОКГОЛЬМ. Головний командувач британського далекосхідного флоту сер Том Філіпс, за повідомленням агентства Рейтер, знаходився на борту „Принца Уельського" під час загибелі згаданого судна.

Як видно з вашінгтонських інформацій, північно-американські адмірал Ісаак Камбел Кідд був убитий під час японської атаки на Перл-Гарбор (Гавая). Кідд увіходив до складу командування тихоокеанським флотом.

Успіхи індійського націоналізму

БЕРН. Як повідомляють з Нью Делі, індійський уряд вирішив звільнити всіх осіб, яких було заарештовано під час кампанії „цивільного непослуху" і вчинки яких мали лише формальний характер. В першу чергу буде звільнено обох відомих діячів конгресу Неру і Азада. Найближчими днями буде вирішено також і дальші звільнення. Цим індійський націоналізм здобув примітних успіхів.

Але надія на те, що конгресівська партія в наслідок звільнення політичних в'язнів — позитивніше ставитиметься до англійської політики, зовсім не виправдовується.

Сам Ганді дав пояснення в цьому питанні, і, як бачимо, сказав: „що до мене то рішення індійського уряду не вплинуть у мене ніяких вражінь. Урядова акція розчарувала, якщо він сподівався, що я цим заходом зміцнити настрій князів.

...російського" губернатора ...шевського „за употребление ...ов, несвойственных русскому ...ку, слов". А далі вже мос... ...ські царі розперезалися, як ...ки.

...ять років Москва к тувала ...казом Ми...ола І-го в далеких ...горить і славу укр їнців ...ої геніяльного Тараса Г ...ича Шевченка, десятки років ...дують царі забороняли й зга... ...живе українське слово, ук... ...ський друк. І тільки в 1917— ...ках у часи відвертої боротьби ...країнського нар ду за свою ...ально вилилося величне ...ження української мови. Але не ...го продовжував ся й ще Жид... ...ашевичі загарбавши Україну, ...ягом двадцяти з лишком р ків ...вували українську національну ...ру і щороку в силували ...ською оголосивши, що куль... ...ка має бути „нац іональною ...ою", соціалістичною за ...му „ф рму" вони в свій че... ...ивали лише „фор ально", ...уючи з українського слова, ...ушня або сот ориши три ...ки української літератури і ...гадані в жнівських кабінетах пісні про Сталіка".

В сучасний момент, після довгих пережитих знущань, для нашої рідної мови прийшло нове життя. Тепер уся наша повинна згадати, що мова—це найкращий док з права нації на здійснення П літи...національних ід ал в, це найкращий доказ П патр тизму і найвищий вираз П світогляду Не даремно сказав в л кий німецький вчений В. Гумбольдт, що „мова—це світогляд народу". І кожний справжній патріот, що не цурається своєї мови, п кладе тепер все сили, щоб затвердити цю мову назавжди в житті краї ни Лише той хто згубив почуття любови до батьківщини, зробить цю справу, бо, як казав І. Федькович,

„Моя рідна, слово рідне,
Хто вас з буває,
Той у грудях не сердешко,
Але камінь має!"

Колись на смертному одрі великий російський письменник І. С Турге ев пи ав у своєму „Заповіті" своїм землякам: „бе егите прекрасний русский язык!" З подібними ж словами лю ви з ертатися до своїх друзів в останні роки свого ...

С. О. Єфремов, кажучи: „бережіть чудову у рівську м ву!" Хай же цей голос живе в наших серцях, щоб ми дбали завжди за чисту, незіпсовану українську мову вдома в сім'ї, у церкві, шк л, ідальні, магазині, на підприємстві, в установі, на Україні—по українському. Без цього наше політично-національне життя неможливе. А коли буде так, то сповняться й слова Шевченка:

„Наша дума, наша пісня
Не вм е, не загине...
От де, люди наша слава—
Слава Україні"

В теперішній історичний момент, коли з кол в ликого німецького народу український нарід звільн ється в ряди народів Нової Європи, нам слід згадати ще й від му пораду Т. Г. Шевченка: „І чому научайтесь, й свого не цурайтесь, бо хто матір забуває—того Бог карає". А висновок з цього такий: нам слід приділити увагу і вивченню всіма нами німецької мови, бо саме вона стане для нас тепер окрасою нашої культурного зв'язку з європейським життям.

О. Зайцев, М. Подарій.

Ніяких намірів щодо Південної Америки

БУЕНОС-АЙРЕС. Японський посланник Томій передав міністру зовнішніх справ Гуіначу, ноту японського міністра зовнішніх справ Того.

В цій ноті Токіо стверджує одержання аргентинської ноти про ставлення Аргентини до конфлікту Японії і США.

Далі в ноті констатується, що всупереч тенденціозним повідомленням з ворожих джерел, Японія не має ніяких намірів щодо Південної Америки.

На закінчення Того висловлює впевненість в тому, що традиційну дружбу обох країн не буде порушено подіями в Тихому океані.

Демонстрації в Пекіні

Дипломатичний квартал в Пекіні, в якому з 1918 року було заборонено всякі демонстрації, зробився 24 грудня місцем великої демонстрації великої кількості китайців, які пройшли з багатьомя прапорами вулицями міста і влаштували овації перед німецьким і італійським посольствами.

На адресу Англії, США та інших ворогів держав осі лунали вигуки „геть"!

Занепокоєння в США

БЕРЛІН. В США панує велике занепокоєння з приводу становища на Філіппінах.

Поодинокі газети вже підготовлюють американців до втрати Філіппін.

Злочини американських військ на Мінданао

ТОКІО. Прем'єр-міністр Тойо заявив у палаті, що за останніми повідомленнями японські війська звільнили на Мінданао біля 18.000 японських підданих, які перед початком війни в Тихому океані були ув'язнені.

До жертв бійні на Мінданао, яку влаштували там американські війська, належать і 38 японських громадян, яких було розстріляно і ще 10 було вбито іншим способом.

Висловивши глибокий сум з приводу цих втрат, Тойо заявив, що японські окупаційні війська вжитимуть належних репресій щодо ворожих солдатів, які винні у вбивстві і ув'язненні згаданих жертв.

Не дивлячись на ці, викликаючі жаль, випадки в Давао, імператорський уряд аж ніяк не змінив свого звичаю—щадити безвинних мешканців окупованих районів, хоча вони й належали б до ворожих націй.

При Сумській Приватній гімназії
(Українська вул., № 17)
ОРГАНІЗОВУЮТЬСЯ
ВЕЧІРНІ Й НЕДІЛЬНІ КУРСИ
по вивченню німецької мови
для службовців установ та громадян міста на їх чолов'як. Плата за навчання — 7.0 крб. на місяць. Буде організовано 4 групи для невеликих і частково початкових німецької мови. Запис проводиться до 15.1—1942 р. Початок навчання 16 січня.
Керівник курсів САПУН С. С.

Нова Україна

Підніймайсь, Український народ,
Розправляй, вічно згорблену спину;
Щоб стряхнути одвічне ярмо,—
Збудувати нову Україну.

Годі нам попід тинню тинятись,
Годі сльози пекучії лить.
Час настав підвестися, піднятись,
І почати по-новому жить.

Досить сліз наших гірких, пекучих
Пролилося з похмурих очей.
Досить, з болем у серці, прожитих
І безсонних і страшних ночей.

Годі кров'ю синів України
Заливати безмежні поля.
Тільки бачили голод, руїни...
Вже здригалася в болі земля.

Хіба ми народились для того
Щоб із голоду марли сумні?!
Ні, брати, українці, у небі
Загорілись нам зорі ясні.

Серед зірок отих променистих
Сама ближча і сама ясна —
Це Зоря Української Волі,
Що дорожча для нас, ніж весна.

І тому весь нарід України,
Згуртувавшись, до праці встав.
Відновляє життя батьківщини,—
Їй всі сили свої віддав.

І на старих, потоптаних руїнах
Україна нова виросла.
Їй нарід наш веселий, щасливий —
Пісню слави дзвінку заспіва.

м. Суми.

МИКОЛА МАРТИНЕНКО.

Повернення генерала Москардо

МАДРІД. Начальник військового кабінету уряду генерала Франко, генерал Москардо, прибув проїздом з Німеччини до Барселони, звідки він виїде до Мадріду.

Генерал повернув представнику агентства Ціфра, що він передасть батьківщині дуже горді спогади про відвідування блакитної дивізії.

Видатний дух іспанських добровільців справив на нього глибоке враження. Вождь і командуючий корпусом, в який входить блакитна дивізія, а також всі інші генерали й штабні офіцери поділяють високу оцінку блакитної дивізії.

Операції на Далекому Сході

БЕРЛІН. Японцям вдалося відрізати з півдня шляхи до головного міста Філіппін—Манілли.

БЕРЛІН. Під час відступу британці руйнують всі будинки, мости й шляхи. Не дивлячись на це, японський наступ на Малайському півострові нестримно продовжується.

БЕРЛІН. За останніми повідомленнями британські війська безладно тікають на південь від ріки Перак.

БЕРЛІН. 20.000 індуських солдатів, які обороняли лінію Пафан, майже всі загинули.

БЕРЛІН. Пушкін, центр британської нафтоздобувальної промисловості на Борнео, взято японцями. Це місто з'являється також важливим вихідним пунктом для наступу на Сінгапур.

ТОКІО. Японське морське міністерство стверджує операції японських підводних човнів біля західних берегів США. До 25 грудня біля західного узбережжя США було потоплено і пошкоджено 18 пароплавів, загальною місткістю 140.000 брутто-тонн.

Товариство «Хімік Сумщини» ПРОВАДИТЬ ЗАКУПКУ
в необмеженій кількості МАСЕЛ РОСЛИННИХ
різних чистих і заб. удешевних,
СОСНОВИХ та інших СМОЛ ЖИВИЦЯ, КАНІФОЛІ, СКІПІДАРУ, СТЕАРІНУ, ПАРАФІНУ, ТОРФЯНОГО ВОСКУ, МАЗУТУ, САЛА ТЕХНІЧНОГО та іншої сировини.
З пропозиціями звертатись до уповноваженого т-ва в крамниці „Хімік Сумщини" по Базарній площі, № 7, в м. Сумах, кожного дня з 9 до 11 години, крім неділь та святкових днів.
Зазначаємо сировини установлені ціни на продаж продукції хімічних майстерень т-ва, як от: ФАРБИ, СВІЧКИ, МАСЛА, МИЛО та інше.
Доводимо також до відому церковних старост, що товариство виробляє ЦЕРКОВНІ СВІЧКИ, на які бажано одержати віск, як тонений, так і сирий.
4-2
Т-во „Хімік Сумщини".

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Сергій Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Анатолій Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Роденко Євгенія Якомлевна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ткаченко Андрій Лукич.

Метричне свідоцтво на ім'я Романов Володимир Володимирович.

Метричне свідоцтво і паспорт на ім'я Гуменюк Антоніна Петровна.

Метричне свідоцтво на ім'я Залесенець Зоя Павловна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Ася Гавриловна і Анатолій Гаврилович.

Метричне свідоцтво на ім'я Мирва Федір Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ткаченко Софія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Торонець Марфа Максимівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Малишев ський Григорій Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондаренко Пасанія Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондаренко Валентина Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мельник Іван Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Остовський Леонід Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тараненко Віктор Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Павлова Нина Антонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Скрипка Іван Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шиба Лідія Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шиба Алла Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шельмах Олександр Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Штельмах Борис Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Івченко Георг Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Івченко Фаіса Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мельник Віктор Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Негрієв Борис Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шестюкова Софія Романівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Клепка Миколай Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Демченко Іван Йосипович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

ПОСТАНОВ
Сумської Міської Уп
31 грудня 1941 року.

Зважаючи на те, що постач міста Сум електроенергією, зруйнування, зроблене больше ми, знаходиться в тяжкому ст щодо устаткування більш потуж електростанції можливості для доволення потреб міста в елек енергії надто обмежені, Сум Міська Управа в погодженн Комендатурою міста встано такі обов'язкові правила кор вання електроенергією:

1) користуватися електр гією дозволяється лише з к кватирного відділу Міської датура;

2) кожен, хто корис електроенергією, зобов'язан спеціальне посвідчення від кої Комендатури, в якому чається: кількість дозволен потужність, а також час моторів. Це посвідчення висіти на стіні поблизу точки;

3) робота моторів на пі ствах від 15 г. 30 хв. до категорично забороняється;

4) мотори на установ рального опалення повин чатись від 15 г. 30 хв. до

5) всі види електропров винні бути перевірені та контролером Водосвітла;

6) самостійне включення користання проводки не тої контролером Водосві вість при наявності пос Комендатури на право вання електроенергією) рично забороняється;

7) видача посвідчень на тування електроенергією бу ведена конторою Водосвітла 25 с чня.

8) які б то не були пор зазначених правил, як от: вання електроенергією (світ посвідчення, збільшення ної потужності або кількос користування електронагр ми приладами, робота мо недозволений час і т. п. б воро карається;

9) установи та особи, економно використовують гію (в межах дозволеного) не виключають світла пі кінчення роботи, перапі використання потужності і т. п. будуть позбавлені користування електроенергією

10) тариф за корис електроенергією встанов единий для всіх спожи складає 1 крб 30 к. за 1 к

Голова Міської Управи КО

Редактор Л. СВОБО

РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬНА
СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УП
(Засумська вул., № 4
яка утворена з кращих фахівц
ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ
НА ПРОВЕДЕННЯ В 194
РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬ
ДОРОЖНИХ ТА САНІТ
ТЕХНІЧНИХ р
від установ та приватних
міста, так і р
Контора виконує замовле
лишні технічні довідки
консультації з питань
Всі зобов'язання виконують
Керуючий-інженер О

УРОКИ за програмою І—IV початкової шк
ВЧИТЕЛЬКА ІГНАТЬЄВ
Ковалівська вул., 23

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

№ 4(25) | П'ятниця, 9 січня | ЦІНА НОМЕРА 30 КОП. | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 5 січня 1942 року

Головне Командування повідомляє:

На середній ділянці східного фронту знов було успішно відбито численні ворожі атаки і просування. На інших ділянках фронту була лише місцева бойова діяльність.

Літні з'єднання літаків бомбардували советські судна в морі біля Феодосії.

На п'яти суднах виникли пожежі. 2 винищувачі і одне велике торговельне судно були важко пошкоджені бомбами.

Під час озброєної розвідки над Великобританією, літаки вдень успішно бомбардували портові споруди Фюроера і Шотландії, а також індустріальні споруди на східному березі Англії. Підводні човни потопили в Атлантичному океані одного пароплава і в Середземному морі—чотири пароплави, між ними одного танкера місткістю 20000 брутто-тонн. Двоє советських суден було пошкоджено торпедами.

В північній Африці значних боїв не було. З'єднання німецьких літаків атакували британські аеродроми і зенітні батареї біля Бенгазі і успішно бомбардували узбережну смугу. В повітряних боях було збито 5 літаків. Продовжуються успішні повітряні атаки на острів Мальту. Спроби поодиноких британських літаків бомбардувати північне узбережжя Німеччини, лишилися без успіху. Цивільне населення мало деякі втрати.

За 7 січня 1942 року

Ставки Вождя.

Головне Командування повідомляє:

Советські війська, які під захистом військових суден висадились в Євпаторії (Крим), були знищені контратакою у впертих вуличних боях. Невелике советське з'єднання, яке висадилось на південному заході від Феодосії було розбите румунськими військами.

Німецькі бомбардувальники, пікуючі бомбардувальники й винищувачі провадили успішні атаки проти советських десантних військ морському та їх тилових шляхів через Чорне море.

На середній і північній ділянках східного фронту численні атаки ворога, в умовах спадаючих морозів, зазнали невдачі.

В районі на північний схід від Харкова нашими контратаками було усунено місцевий прорив ворога в наші лінії. При цьому було знищено 2 советських батальйони.

Біля східного берега Англії було потоплено бомбами велике торговельне судно, місткістю в 4 000 брутто-тонн, а також досягнуто багатьох прямих влучань у велике промислове підприємство.

В північній Африці значних бойових дій не було. Німецькі літаки успішно атакували британські аеродроми в Мармариці і на острові Мальта.

Короткі повідомлення

Американський конгрес обговорюватиме в січні нову програму, а повідомленням американської преси, буде мати наслідком значні зміни в життевій структурі країни.

Токіо пропонує по радіо американській головній ставці на Філіппінах,— капітулювати.

Після останніх великих успіхів японців на Малайському півострові, британський далекосхідний головнокомандувач запровадив в Сінгапурі стан облоги.

З Нью-Йорка повідомляють, що американські судна застерегають появу у водах Аляски японських військових суден.

Китайські війська розбили 5 японських військ Чун-Кінга.

Військовий департамент США має призвати всіх приписаних до нього осіб.

◆ Привласнене американцями французське пасажирське судно „Нормандія", перетворено на допоміжний крейсер.

◆ Японці наблизилися на відстань 250 кілометрів від Сінгапуру.

◆ 1 січня японці зайняли портове місто Куантан на східному узбережжі Малаї.

◆ Манільське радіо з 31 грудня припинило радіомовлення.

◆ В Швеції запроваджено картки для розподілу одягу.

◆ Ранком 7 січня японцями було проведено велику повітряну атаку на Сінгапур.

◆ Передбачається складання військового союзу між Сполученими Штатами і Австралією. Цей союз практично виключить Австралію спід британського контролю.

◆ Англійці заборонили в Індії всякого роду зібрання.

Героїзм японського солдата

Коли ми хочемо скласти уявлення про перспективи війни поміж двома державами, ми, звичайно, користуємося з статистичних цифр про військовий потенціал обох сторін, про тоннаж, озброєння і панцер флотів, джерела сировини, продукційність промисловості і т. інш.

І все ж, окрім цієї статистики, є фактор, який рішуче впливає на перебіг війни — це незмірні і незважні сили народних принципів і почуттів, які діють зброєю і молотом.

Є народи, які сенс життя бачать в торговельних прибутках, як от жидівські і зажидовівші народи.

Є ж народи, які найвище задоволення бачуть у виконанні солдатського обов'язку.

До цих народів належать і японці.

Ми добре знаємо, що не лише хоробрість і златність до фізичного опору роблять людину солдатом, але, в першу чергу, внутрішня величність характеру, яку можна визначити, як здатність до самопожертви, добровільну підпорядкованість дисципліні і безмежчу вірність вищій ідеї.

Японський народ у вищій мірі володіє цими здібностями справжнього солдата.

Офірувати життям—це найвище щастя для японського солдата.

Під час боїв навколо Шанхаю в останню китайську війну для штурму неприступних укріплень викликали добровільців, які з вантажем вибухових речовин ускочили б на лінію укріплень, щоб зробити в ній пролом.

Всі солдати з'єднання висловили бажання провести цю операцію і командиру довелося жеребками обрати трьох з них, які виконали завдання, офірувавши своїм життям.

Їх вважали за найщасливіших і смерть їх увійшла в історію під назвою „живих бомб". Для самурая старих часів, як і для сучасного японського солдата, слава смерті в бою—це найвищий розв'язок бойового життя.

Легкість, з якою японці віддають своє життя, невагомість життя окремої людини, роблять японців здатними на героїчні атаки і масові жертви.

Послідовним висновком таких поглядів є те, що японський самурай не зносить поразки й почуття гідності примушує його спокутувати поразку добровільною смертю. Харакірі, – самогубство, з долержанням певних церемоній відограє надзвичайну роль в японській історії

Добровільно прийнята дисципліна є наслідок багатосторічного солдатського виховання. Ще здавна в Японії запроваджувалося таке виховання, яке спаяло все солдатство в солдатський стан.

Перший великий Шогун (полководець) на початку двенадцятого сторіччя заложив засади станового епосу самураїв, який далі між XVII-м і XIX-м сторіччями перетворився на кодекс честі і звичаїв.

Підпорядкованість жорсткій, навіть часто-густо драконівській дисципліні були передумовою для самурайської служби, принципом якої з'являвся пуританський спосіб життя, з відмовою від усіх низьких насолод життя.

Але краса життя аж ніяк не виключалася цими принципами і, навпаки, займала значне місце в житті воїна, особливо в галузі поезії і любові до квітів.

Найвидатнішу роль відогравало виховання волі тому, що від воїна вимагалося цілковитого опанування власними почуттями.

Так протягом феодальних часів у військовій касті створювалося почуття честі, що ставило належних до військового стану в умови нечувано жорсткої зовнішньої і внутрішньої дисципліни.

Етичні цінності згаданого кодексу стали не лише засадами солдатського виховання сучасної японської армії, але й засадами національно-політичного виховання молоді і всього народу. Епос стану перетворився на епос народу.

Готовність до жертв і дисципліни вдосконалюється у вірності, що віддається вищій ідеї. Для японця ця вірність є відданістю імператору. Доброчесність воїна—це офіра за імператора.

Ядро японської народної релігії Шінто—полягає в шануванні предків імператорського дому, безперервний ряд яких іде в уявленні японців від богині Сонця і заводить у вічність.

Вірність імператору, це вірність вічній, божественно сприйманої народності. Кожний загинувший за імператора воїн причучається до цієї божественності і одержує своє місце в гробниці героїв.

Душі вбитих воїнів шануються в гробниці Йосукуні в Токіо. Коли відбувається церемонія похорону, родичі вбитого збираються біля гробниці, а священнослужник урочисто виспівує імена полеглих і віддає їх вічності культу. Принципи кодексу самураїв — Бушідо (шлях воїна) живуть і досі в японській армії.

Солдати армії і флоту здавна мають у крові готовність до самопожертви і дисципліни. А за ними стоїть весь народ з фанатичною любов'ю до батьківщини і готовністю її оборонять.

В широкому тихоокеанському басейні навряд чи знайдеться народ, що був би здатний розгорнути такі ж сили солдатства.

Падіння Манілли

ТОКІО. Січень. На 26-й день боїв японцями було взято Маніллу, головне місто Філіпін. З падінням Манілли американці втратили найважливішу базу в західній частині Тихого океану.

Нові операції японців у Китаї

ШАНХАЙ. Радіо японської армії в Нанкіні повідомляє, що японці почали нові операції на різних ділянках китайського фронту проти військ Чун-Кінга.

На південь від Йохова японці форсували ріку Сіантзінг.

Таї вітає союз з Японією

БАНГКОК. Парламент Таї схвалив на надзвичайному засіданні військовий союз з Японією. Преса Таї тепло вітає цей союз, який схвалюється всією громадськістю Таї.

В промові по радіо прем'єр-міністр Таї закликав усіх таїтян зрозуміти його політику дружнього співробітництва з Японією і підтримати її. Він підкреслив, що цей союз зовсім не був нав'язаний Таї.

Японці завжди виконують свої зобов'язання і населення Таї також повинно дружне ставатися до японських військ.

Метою японців з'являється знищення Англії. Преса Таї вітає розумне рішення уряду, який склав угоду з Японією, яка забезпечить незалежність Таї.

Багаті трофеї у Пенангу

ШАНХАЙ. Як повідомляє армійське радіо, японці захопили в Пенангу біля 1.000 автомобілів, 10 моторних човнів, повад 130.000 тонн цинку, 2.000 тонн гумм й велику кількість продовольства.

Бої в цілинних джунглях

Спеціальний кореспондент японської газети „Токіо Асахі Шімбун", який повернувся з малайського фронту до Бангкоку, розповідає про бої в малайських джунглях. „Японські війська", розповідає кореспондент, „придбали тут свій перший досвід у війні в джунглях".

Японці, правда, бачили вже джунглі в Хайнані, але ці джунглі навіть неможна порівняти з велетенськими цілинними лісами Малаї, настільки рясними, що крізь них зовсім неможливо проходити. Майже всі бої розвивалися на небагатьох стежках. Тут також знаходилися ворожі укріплення й гнізда опору. На найвузчих ділянках відбувалися найзапекліші бої.

На передових лініях ворога завжди борються індуси,— розповідає японський кореспондент.

Якщо англійці, які завжди знаходяться на другій лінії, впевнюються у безнадійності дальнішого опору, вони руйнують за собою всі шляхи й мости.

Часто-густо індусам відрізається у такий засіб шлях до відступу і вони прирікаються на безнадійний опір, якщо не хочуть здатися або загинути в джунглях.

Англійці намагалися застосовувати танки, але для такої зброї у джунглях бракує операційних можливостей. В зв'язку з цим британці використовують танки на лінових стежках, як маленькі пересувні фортеці.

Навколо танків англійці будують різні оборонні споруди й риють окопи, оскільки не дозволяють умови постійного відступу. Артилерійський вогонь, порівнюючи з обмеженим районом бойових дій, дуже рясний. Навіть війська, які брали участь у китайських боях, ще не бачили такого концентрованого вогню.

Оскільки флангові атаки і обхідні маневри в джунглях неможливі, японські війська змушені, крадучись крок за кроком, наближатися до ворожих укріплень.

Отже вони стають перед можливістю або досягти лінії укріплень, або загинути.

Великі успіхи японців у джунглях можна пояснити лише міцним бойовим духом японських військ і їх упевненістю в перемозі.

Морські операції навколо Лусону

ТОКІО. У водах навколо Лусону японські повітряні сили потопили одного винищувача і два підводних човни. 26 суден було знищено або пошкоджено. З цієї атаки не повернулися два японських літаки. Один з них безслідно зник, другий з вантажем бомб навмисно звалився на об'єкт бомбардування.

Настрій індійських солдатів

ТОКІО. 2000 індійських солдатів, які були полонені японцями на Малаї, вимагають створення індійського полку, щоб боротися проти англійців.

Радіо японської армії повідомляє, що чим-раз більше полонених заявляють про своє бажання боротися на стороні японців проти Англії.

20 придатних нафтових фонтанів на Борнео

ТОКІО. Прем'єр-міністр Тойо заявив у парламенті, що після ремонту пошкоджених нафтових споруд, на Борнео протягом місяця запрацюзало біля 20 нафтових споруд. Ці джерела спочатку року дадуть для японських потреб біля 500.000 тонн нафти.

Блокада Гаваї

ТОКІО. Японські підводні одержала завдання блокувати Гаваю, щоб перекшодити переброті на Гаваю нових американських військ.

Багаті трофеї в Голландії

ТОКІО. Січень. В Голландії японці захопили багаті трофеї. Між іншим, ними захоплено недобудованого крейсера, водотоннажністю 7.000 тонн, будування якого винно було закінчитися наприкінці року.

Багато індустріальних підприємств захоплено цілком неушкодженими і на їх можна почати виробництво.

Наступ на Мал

ТОКІО. Січень. З повідомлень які надходять до Токіо з Малайського фронту, видно, що наступ японців продовжується. Далі відомляється, що наступ настільки успішно, що можна розраховувати на те, що С буде взятий також, як і М поділе долю останнього.

Загибель британського крейсера

БЕРЛІН. Січень. Англійський крейсер Нептун наскочив на міну й затонув. Хоч це трапилося 19 грудня, британське командування лише зараз визнало факт.

З напруженням чекають на знання британським адміністрацією загибелі звіяності, командованого капітан-лейтенантом Вінтером ще 21 грудня.

Процес про винуватців поразки Франції

За офіційним повідомленням Віші, суловий процес проти винуватців поразки Франції, призначений на 15 січня в Ріомі, триватиме біля трьох місяців; у справі викликано понад 600 свідків.

ЛЮДИ НОВОГО СЕЛА

Поспішно відступаючи, советські солдати, керовані тупоумними комісарами, не мало наробили звірячих безчинств у містах і селах. В с. Миколаївці, Хотінського району, вони вигнали худобу бувшого колгоспу, знищяли до 100 вуликів, відбирали в селян птицю, насміхалися з дівчат.

І все ж їм не вдалося зруйнувати всього, що протягом довгих років праці придбали селяни.

Бачачи таку несправедливість, комірник Г. З. Лук'яненко роздав селянам намолочений хліб, щоб його в коморі не спалили червоні. Разом з іншими селянами, Лук'яненко організував охорону скирт. Устаткування млина і олійниці селяни приховали. Селянин Скорик Кирило, напр.клад, перед відступом советських військ, перевіз додому і приховав найцінніші частини з олійниці. Бувший бригадир С. Г. Іванченко з іншими селянами провели велику роботу в охороні тяглової сили, сільськогосподарських машин.

Коли село відійшло до території, зайнятої німецькими військами, утворився новий порядок. Бувший комірник Лук'яненко, обраний старостою села, з перших днів виявив ініціативних, трудолюбивих селян і з ними відновив господарські роботи. Уже понад 2 місяці млин перемелює щодня десятки тонн хліба для потреб армії —визволительниці, для селян свого і навколишніх сел. Селяни І. Демиденко та Ю Басевич відбудували олійницю, яка цими днями буде пущена в експлуатацію.

Повним ходом іде молотьба хліба. В полі працює молотарка на механічній тязі, одна кінна. Щоб швидше упоратись з цією роботою, багато селян беруть додому снопи і молотять ціпами.

Помічник старости М. С. Білиненко, бувший бригадир С. І. Іванченко, кузнець Пархоменко та інші провадять належну роботу по підготовці до весняної сівби. Біля 200 робочих коней тепер розкріплені за окремими селянами. Утворена комісія, під головуванням П. С. Видаша, періодично перевіряє стан вгодованості коней. В кузні розпочали ремонт зібраного інвентаря, підковують коней, які використовуються на господарських роботах.

Люда нового села будують вільне, щасливе життя разом з усім народом звільненої України.

О. Матовильченко.

Українці високо цінять мистецтво народу—визволит

Зал Сумського драматичного театру був переповнений офіцерами, солдатами німецької армії, цивільним населенням міста. Це було майже два тижні тому, коли вперше міські громадяни були присутні під час показу німецького мистецтва.

Оркестр під керівництвом капельмейстера Гайдо розпочав велику програму вечеру—концерту, виконавши потім музику з творів „Світять зірки", „Німецькі попурі", „Весела Вена" і інш.

Мало пригадують місцеві слухачі подібне, що можна було б, хоча грубо, порівняти з таким чудовим виконанням музикальних творів. Майстерність, з якою виконувались номери, тяжко переоцінити.

З захопленням прослухали соло „Сирота циганська" у виконанні солдата німецької армії. Скрипач уже закінчив грати, а присутні все ще під враженням, оповиті мрією, сидять тихо, нерухомо.

Гарні оповідання, сповнені живим юмором, склали Франц і Генрі. Гірке минуле советської інтелігенції згадується, коли Баєрині, Баєрині й Бадерині виступили на сцені свою музикальну програму.

Сім раз незмінно давали концерти по старій програмі, але кожного концерту, з кожним днем зростала популярність їх серед сумчан. Про це можна сказати б, скажемо, з великої кількості відвідувачів. Йдучи назустріч бажанням слухачів, минулого разу був даний восьмий концерт. Наказу німецького народу і його мистецтва.

Український народ любить, проявляє величезну любов до мистецтва великого свого визволителя. Ця безмежна любов до його мистецтва поєднується щирою подякою за визволення нашого народу з під гніту большевиків і комуністів.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45. Редактор Л. Сав

Mit Genehmigung des Ortskomm

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

№ 5 (26) | Неділя, 11 січня | ЦІНА НОМЕРА 30 КОП. | 1942

Господарче становище Японії на початку війни

Протягом багатьох років Рузельт, Черчілль і їх супутники вели проти Японії господарчу війну.

По суті вона почалася ще в 1931 році, коли Манджоу-Го відділилось від Китаю.

Після китайського конфлікту в 1937 році, ця господарча війна ще більше загострилася; але найгострішою вона стала з липня 1939 року, коли Сполучені Штати відмовилася від виконання американсько-японської торговельної угоди. З цього часу напади на Японію, керовані Рузельтом, чимраз міцніли.

Ворогу Японії,—маршалу Чан-Кай-Ші,—було надано багато позик. Рузельтом було запроваджено ліцензійну систему вивозу.

З червня 1940 року ліцензійній системі вивозу підлягали зброя, муніція, алюміній, панцери, частини літаків тощо.

У вересні, жовтні і грудні перелік товарів, підлягаючих цій системі, поширювався за рахунок включення до його авіабензину, деяких гатунків заліза й сталі, нікеля, цинка і радія.

Лещата вивозних ліцензій стиснувалися чимраз більше.

Але кульмінаційного пункту господарча війна США проти Японії досягла в червні 1941 року, коли було заарештовано всі японські власності в США.

Одночасно з заходів проти Японії почала вживати і Великобританія, до якої приєдналися навіть деякі домініони.

І, нарешті, 2 серпня Рузельт вилком заборонив експорт до Японії авіабензину і нафти.

Японія не сприйняла просто цього господарчого нападу США і Англії, але почала озброюватися для оборони.

Коли Америка заарештувала японські цінності, Японія запровадила такі ж заходи щодо цінностей США і Англії в Японії.

Після того тридцять значних індустріальних американських товариств в Японії, зокрема електричні підприємства, машинобудівельні і автомобільні заводи і кінофабрики були підпорядковані японському контролю. Також було встановлено контроль над експортом шовку—сирцю і шовкового прядива.

Ця пряма відповідь на прямий напад була дбайливим готуванням японського господарства і господарства японських життєвих районів до надзвичайного становища.

Сьогодні до життєвих господарських районів Японії належать Манджоу-Го, Північний Китай, значна частина середнього і південного Китаю, а також Індокитай. Ці райони багаті на запаси різної сировини, вугілля, руди, сланцю, цинку і ринжу.

В них у 1938 році, наприклад, було здобуто 74 мільйони тонн вугілля, в тому числі й бурого.

На 1942 рік заплановано здобуття 136 мільйонів тонн вугілля, при чому різницю буде використано, як сировину, для виготовлення рідкого пального. Для цього будується 18 нових підприємств.

Виробництво сталі на 1942 рік заплановано в обсязі 10 мільйонів тонн. Подібні ж цифри заплановано і для іншої продукції, потрібної для військових потреб.

На східноазіатській господарчій конференції, яка нещодавно закрилася, керівні спеціалісти господарства Японії, Манджоу-Го і Китаю склали нову програму, яка передбачає найвище напруження всіх господарчих сил згаданих країн.

До якої наступальної сили здатна Японія при підвищенні продуктивності господарства, видно з поширення японської військової промисловості.

З 1937 року японці вже не оголошували даних промислової статистики. Уявлення про японську продукційну спроможність дають лише цифри робітників, зайнятих у промисловості. Приймаючи цифри 1937 року за 100, у вересні 1940 року вони збільшуються для вугільної промисловості до 121; для металургійної промисловості—до 151; для машинобудівельної промисловості—до 218; для хімічної промисловості—до 120. Отже, ці цифри вказують на значне зростання керівних галузей промисловості протягом трьох років і навіть подвоєння деяких видів, як от промисловості машинобудівельної. З того часу продукційна спроможність природньо не стояла на місці. Одночасно Японія проводила свідому політику нагромадження запасів.

Американці вважають, що Японія має запаси пального принаймні на один рік. Також і інші військові матеріали нагромаджено у відповідному обсязі.

Отже, Японія достатньо озброєна, щоб відповісти мечем тим, хто не визнає її природнього права, як держава, що повинна перебудувати Далекий Схід.

(Völkischer Beobachter).

Одним ударом блокаду перевернуто

ТОКІО. Січень. В інтерв'ю для газети „Ніці Ніці Шімбун" корветкапітан Томіяга пояснив, що блокаду, яка була спрямована, щоб придушити Японію, Японія перекреслила одним ударом і зробила неможливим для США заготівлю сировини для військової промисловості. Між іншим, він підкреслив, що Сполучені Штати зараз не в змозі приставляти вольфрам, метал, абсолютно необхідний для виготовлення панцеру для лінкорів.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 8 січня 1942 року

На середній і північній ділянках східного фронту відбувалися ворожі атаки, які всі були відбиті з великими втратами для ворога. Окремі бої тривають і зараз; советські війська, що висадилися біля Феодосії, було бомбардовано німецькими літаками.

Всі советські атаки на інших ділянках східного фронту було успішно відбито. Повітряні сили бомбардували тилові шляхи сполучення ворога. Біля Шотландських берегів було потоплено британський торговельний пароплав місткістю 6.000 тонн, а також другий пароплав важко пошкоджено.

В Африці ведеться міцний артилерійський вогонь біля Соллуму. На інших дільницях північно-африканського фронту відбувалися лише незначні бойові дії. Міцні повітряні атаки було спрямовано проти острова Мальта.

Ранком 7 січня англійські літаки безладно бомбардували місцевості західної Німеччини і німецької бухти, не заподіявши ніякої шкоди.

Англо-американські втрати на 1 січня 1942 року

ТОКІО. Січень. Головна ставка морського флоту, з приводу зміни року, наводить цифри англо-американських втрат спочатку війни, тоб-то з 8 грудня 1941 р., а саме:

Лінкорів: потоплено 7, важко пошкоджено 3, частково пошкоджено 1.

Крайсерів: потоплено 2, важко пошкоджено 2, частково пошкоджено 4.

Винищувачів: потоплено 2, важко пошкоджено 5.

Підводних човнів: потоплено 16, також ще не з'ясовані втрати.

Канонерських човнів: потоплено 2, важко пошкоджено 2, захоплено 1.

Торпедних катерів: потоплено 6.

Патрульних човнів: потоплено 1, важко пошкоджено 2.

Тральщиків: потоплено 1, 1 допоміжне судно важко пошкоджено.

Озброєних торговельних суден: захоплено 1, важко пошкоджено 4.

Великих торговельних суден: потоплено 5, важко пошкоджено 13, легко пошкоджено 39.

Торговельних суден різного розміру: потоплено 3, захоплено понад 50.

Малих суден: захоплено 407.

Літаків: збито 149, з них 22 великих літаки і 9 гідропланів. На землі зруйновано 724, з них 78 великих літаки і 20 гідропланів. Всього 873 літаки.

Японські втрати за той же час: 1 крейсер легко пошкоджено, 4 винищувачі і 2 тральщики, а також 1 підводний човен потоплено. Загинуло 5 спеціальних суден, 2 транспорти і 46 літаків.

Рузвельт заарештував німців і італійців у США

БЕРЛІН. Президент сполучених штатів Франклін Д. Рузвельт наказав поліції заарештувати всіх представників німецької преси. Одночасно проводяться масові арешти німецьких і італійських громадян.

Сотні німецьких підданих вже посадовлено в поліцайські в'язниці.

У відповідь на ці саавільні заходи, які суперечать всім міжнародним звичаям, у Німеччині також заарештовано представників преси і відповідну кількість американських громадян.

Безсилля американського флоту на Лусоні

СТОКГОЛЬМ. Січень. Американське інформбюро оголошує повідомлення, в якому зазначається, що американські повітряні сили цілком витиснуті японцями з Лусону.

До труднощів опору приєднується ще й той факт, що всі аеродроми на Лусоні зруйновані японськими бомбами.

Американські бомбардувальники з великим радіусом польоту не можуть провадити атак за браком на Лусоні площадок для приземлення, а також і тому, що вони потрібують захисту винищувачів, які не мають достатнього радіусу польоту.

Англія знов втратила трансокеанську пошту

ЖЕНЕВА. Січень. Як повідомляє „Таймс", британський генерал-почмейстер заявив, що поштові відправлення, як от листи, друковані матеріали і пакунки, які були здані у Великобританії в напрямку Іспанії і Канарських островів для відправки морською поштою, загинули в наслідок операцій ворожих країн.

Наслідки падіння Манілли

ТОКІО. Січень. Захопивши Манілу, японці посіли пануюче місце на Філіппінах.

Домініони підводяться

БЕРЛІН. Січень. Як повідомляють з Каіра, 83 австралійських офіцери, які служили в Каірі, заміжні на англійців.

Вважають, що цю заміну зроблено під тиском австралійського уряду.

Австралійські офіцери повинні повернутися в Австралію, щоб в разі потреби брати участь в обороні своєї батьківщини.

Втрати в Куантоні

ТОКІО. Січень. Знищено дві третини військ, що обороняли портове місто Куантон на східному узбережжі Малаї. Решта безладно тікає на південь.

Новий злочин англійців

БЕРЛІН. Січень. Англійці звоє вчинили ламання норм міжнародного права.

В іспанських територіальних водах англійський бомбардувальник атакував торговельне судно, бомбардувавши його фугасними бомбами. Пошкоджений пароплав з пораненими на борту вайшов у порт.

Лондон чекає на активізацію флоту США

МАДРІД. Січень. Найбільшою турботою для англійців з'являється не просування японців, які нестримно займають острів за островом і базу за базою, але жалюгідний факт, „що флот США не знаходить чинити опір просуванню японців". Таке повідомляють з Лондона іспанські газети.

Англійці, які самі змушені до цілої активізації, з свого боку вимагають проведення накреслених Вашінгтоном заходів і чекають висадки на Філіппінах відкріплень.

Становище в морі біля Малакки

ТОКІО. Січень. Користування вдень морськими шляхами від Малакки зробилося для британського торговельного пароплавства надзвичайно небезпечним.

Ляше вночі поодинокі британські судна наважуються користуватися з цих шляхів. Багато британських суден, що йшли в складі озброєних караванів, потоплено японськими літаками й підводними човнами.

Іран проти змушеного союзу

АДАНА. Січень. Як повідомляє радіо з Тегерану, іранський парламент у засіданні з 1 січня відхилив низку пунктів союзної умови з Англією і Советським Союзом. Дальші дискусії в цьому питанні відбулися 3 січня.

Падіння курсів

БЕРЛІН. Січень. Повідомлення про критичне становище в Малаї викликало різке зниження курсів в індійських банках.

М. С. Щепкін на Сумщині

В житті майже кожної великої людини бувають моменти, після яких назавжди вирішується доля такої людини і шляхи, якими вона піде в своїй творчій роботі.

Цікаво, що такі моменти відбулися в житті колишнього кріпака графа Волькенштейна, геніального актора Михайла Семеновича Щепкіна, саме на Сумщині, в селі Юноківці і в м. Ромнах.

З історії Сумщини відомо, що Юноківка була заснована сотником Юноком, який продав юноківські землі фельдмаршалу Петра І-го князю Михайлу Голіцину. Але на юнокіських землях за запрошенням сотника Юнока в свій час оселилися „вільні черкаси", тобто козаки, що вайшли із-за Дніпра. Нащадки Михайла Голіцина не забарилась покріпачити нащадків цих „вільних черкас", а один з онуків його навіть улаштував у своєму юнокіському палаці власний кріпосний театр.

Наприкінці 18-го і початку 19-го століття де-які з багатих театралів—поміщиків заводили у себе такі театри, причому часто-густо історія таких театрів була надто сумна.

Досить згадати слова Чацького в Грибоєдівському „Горе от ума", якими він згадує „прошедшего житья подлейшие черты". Чацький говорить про одного з таких поміщиків:

„Илья—вон тот еще, который,
для затей,
На крепостной балет согнал
на многих фурах
От матерей, отцов оторженных
детей?
Сам погружен умом в зефирах
и амурах,
Заставил и Москву дивиться
их красе;
Но кредиторов тем не согласил
к отсрочке:
Амуры и зефиры все
Распроданы по одиночке!"

Такі театри були у гр. Шереметева під Москвою, у гр. Волькенштейна в с. Красному, у гр. Каменського в Орлі і в інших магнатів. Звичай цих театрів відбивали на собі часто-густо весь жах кріпацтва. В оповіданнях „Сорокаворовка" Герцена і „Тупейний художник" Лєскова читаємо про жахливі історії двох кріпачок-акторок з театра гр. Каменського в Орлі. Але саме через такі два театра у М. С. Щепкіна збудилася любов до драматичного мистецтва і визначився його життєвий шлях.

Ще хлопчиком Щепкіну, що народився недалеко від Сумського повіту, довелося бачити в театрі гр. Волькевштейна в рідному селі Красному, Обоянського повіту, оперу „Новое семейство". Він не розповідає в своїх „Записках", яке враження зробила на нього ця постановка, але твердить, що тоді вирішилась його доля.

Перший поштовх до усвідомлення Щепкіним справжньої суті сценічного мистецтва відбувся в 1810 році на Сумщині у голіцинському театрі. Йому було тоді 22 роки і він вже був актором в Курському в трупі Барсових. Художник Н. А. Ушаков їхав з Курську в Юноківку до князів Голіциних, щоб виконати деякі замовлення. Він запропонував Щепкіну їхати вкупі. Там довелось їм бути присутніми при постановці комедії Сумарокова „Приданое обманом". Постановка була за участю аматорів, голіцинських гостей, які виконували головні ролі. Роль скнари Солідара в цій комедії виконував один з курських панів, князь П. В. Мещерський.

Щепкін стільки наслухався про гру Мещерського, що „вже створював собі уявно гру його і вона уявлялася мені колосальною", — пише він у своїх „Записках".

Спочатку гра Мещерського дуже не сподобалася Щепкіну, який вже років з п'ять грав на сцені і засвоїв фальшиво-неприродні прийоми тодішньої „псевдо-класичної" школи.

Але, чим далі йшла п'єса, тим більше захоплювався він природним тоном гри Мещерського. Врешті, після цієї постановки, Щепкін зрозумів перевагу реалізму в драматичному мистецтві і через деякий час уже сам засвоїв реалістичну „природну гру".

Сергій Тимофійович Аксаков, що був великим приятелем і прихильником Щепкіна, в своїй статті про Щепкіна колись писав:

„Щепкін на протязі свого провінціального сценічного життя мав, як каже він сам, два поштовхи, які були дуже корисні для нього. Перший відбувся в 1810 році, коли він побачив домашню, благородну постановку у селі Юноківці (Харківської губ.); в цій постановці князь Мещерський виконував роль Солідара в комедії Сумарокова „Приданое обманом". Природна гра князя Мещерського дуже вразила молодого актора і зробила рішучий вплив на його уяву про сценічне мистецтво".

Докладний опис цієї юнокіської події було зроблено сином Щепкіна Миколою в 1751 році в альманаху „Комета".

Юнокіський „поштовх" зробив свою справу і дав сцені великого актора—реаліста. Юнокіський же театр недовго існував після смерті М. А. Голіцина, що його заснував. Один з його синів—Валерьян, як декабрист, був заслання у Сибір, а другий, мабуть, не походив на свого брата, бо, за переказом старожильців, програвав у карти нащадків „вільних черкас" сотнями. Голіцинські „зефіри і амури" були розпродані за допомогою якогось управителя Горбаня не по одинці, а пачками. Ще в 70-х роках минулого століття в'їзді до Юноківки існували збудовані цим Горбанем великі дерев'яні ворота, на яких хтось намалював дуже „зухвалий" для того часу такий фольклорний пас українською мовою:

„Князь Голіцин!
Людей своїх прохарчів.
За яломок груш
Продав сто душ.
Поїхав у Москву
Розганять тоску.
Знайшов Горбаня
..... подлеця.
А той Горбанець,
..... і подлець,
Коворотп—застави побіліє,
А людей навіки поголив".

І досі ще поміж Юноківців живуть перекази про те, як князь у Смілу, на Київщину, програв князем кріпаків і як матері злякали малечу Горбанцем.

Бував Щепкін на Сумщині й у своїх родичів у Марон... але найважливіша подія в житті відбулася в Ромнах. Під служби Щепкіна в 1818 році в Полтавському театрі, коли цісь ська трупа виїхала на гастролі у Ромни, за ініціативою військового генерал-губернатора Репніна було вирішено викупити з неволі кріпака—актора. Була організовано постанову з платної спеціальною підпискою. Для мети молодший брат князя Репніна, майбутній декабрист Волконський обійшов з підписним листом під час Ільїнського ярмарку усіх приїжджих з Ромен торгівців, і покупців. Але зібраних грошей не вистачило, задовольнити ненажерливого Волькенштейна, що вимагав за свого геніального кріпака 10.000 асигнаціями. Все, чого не вистачило, заплатив кн. Репнін і так це Щепкін зразу не здобув, а тільки перейшов кріпаком кн. Репніна.

Лише через три роки 18 падну 1821 Щепкін був звільнений Репніним.

Цінна ініціатива

Прочитавши звернення до населення м. Сум і навколишніх сел про допомогу полоняним одягом та. харчами, с. Рясне першим узяв на цінну ініціативу допомоги полоняним харчовими продуктами. Організував збір продуктів з села і доставив їх у м. Суми полоненим.

Треба, щоб цей славний почин підтримали старости інших сумщини, щоб забезпечити потребійне постачання полоняним одягом та харчами.

с. Рясне В. Гриценко

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ

ГАНС РАБЛЬ

Протягом багатьох років большевицька пропаганда намагалась нав'язати всім образ найскромнішої, найщирішої людини — „любимого вождя народів" Йосифа Сталіна. І мало хто знає, як у дійсності виглядав цей безмежно шанолюблений володар Кремля, якщо з нього зірвати маску. Його потай проклинало не лише населення, але й середо найдовіреніших осіб знаходились люди, які намагалися усунути його криваву владу.

В Москві жив Мартін Ніссен, єдиний в світі фотограф, якому дозволялося підходити до Сталіна на відстань двох кроків. Сталін, глибокий боягуз у душі ненавидів фотографуватися, бо хто ж його знає, що може міститися в тій загадковій скриньці під чорним покривалом. І ось ніхто інший, як цей, багаторазово перевірений, Ніссен вклав у свій апарат пекельну машину, і лише його необережний, нервовий рух призвів до передчасного вибуху, від якого загинув і він, і всі, хто був у кімнаті, де він чекав на виклик Сталіна.

„Любимий вождь" добре знав, яка ненависть до нього палала в серцях народу, які прокльони шепотіли уста, коли їх не примушували до офіційних лестощів. По шістнадцять—вісімнадцять годин просиджував він біля свого столу, боячись щось пропустити, про щось не дізнатися. Де б він не був, його постійно охороняли, і його охорона змінювалась так часто, як і керівники ГПУ, НКВД. Коли впав Ягода, Єжов замінив охорону на козаків, яких спішно привезли літаками. Коли впав Єжов, Берія замінив козаків китайцями, китайців замінили струнні грузини, далі з'явилися мовчазні естонці. Ніхто не тримався довго. Сталін якому не довіряв.

Щороку їздив він на Кавказ лікуватися сірчаними ваннами. Для цього було збудовано дев'ять бронепоїздів, схожих один на одного до останнього гвинтика. Що-три поїзди мчали з найбільшою швидкістю трьома різними дорогами на південь, і ніхто не знав, який саме маршрут обрав Сталін і в якому з поїздів він їде. Всі вокзали були оточені вартою, але однаково ніхто не міг би побачити Сталіна, бо вагони не мали вікон. Так їхав генеральний секретар партії, не наважуючись навіть глянути на країну, якою він так жорстоко управляв, і кіно було його єдиною розвагою в дорозі.

Лише кілька разів на рік советський народ міг побачити Сталіна, а саме на Червоній площі під час парадів у Москві. Але чи справді та людина, що стояла на трибуні і вітала довгі лави червоної армії і демонстрантів була Сталіном, не знає ніхто—обережний володар Советського Союзу мав чотирьох двійників.

Коли на запрошення Кремля в Москву приїхав з Відня професор Веккебах, спеціаліст кардіолог, для того, щоб оглянути Сталіна, його дуже привітно зустрів Лазар Каганович. „Я мушу попередити вас,— сказав він професорові, — дещо здасться вам досить дивним, але ми не можемо обійтись без цього. Ви оглянете п'ять осіб і на кожну подасте ваш висновок у письмовій формі. Хто саме з п'яти буде Сталіним, ми вам не скажемо".

Веккебах був дуже здивований; йому здавалося, що він добре знає обличчя Сталіна з газет і журналів. Але незабаром він переконався, що помилявся. Перед ним стояло п'ять Сталіних, однакових на зріст, однаково мовчазних, з однаковою присадкуватою постаттю. Безперечно, це були не абсолютні двійники, але вони надзвичайно нагадували один одного. Професор оглядає їх, пише свої висновки і виїздить до Відня з почуттям чогось неприємного на душі. А Сталін тепер добре знає про стан свого здоров'я.

Проте, він поводиться дуже обережно: всі страви, які подають йому на стіл, старанно перевіряють і дають покуштувати спеціальним людям, перш, ніж подати диктаторові. Він їсть похмуро і поспішаючи, тиша панує за столом, на якому стоїть ознака тріумфу Сталіна—обідній сервіз царської родини.

Сталін самотній, але на цю самотність він прирік себе сам. Товаришів молодих літ, учасників перших боїв, він забив або заслав. Човен його життя пливе по ріках крові, і ні не одна людина поділяє його долю—Лазар Каганович.

Ще в 1939 р. в Кремлі зійшла нова зірка—до самих верхів влади почав уперто просуватись Лазар Каганович, один з тих комуністів, які так до вподоби Сталіну — представник молодшого покоління, не обтяжений спогадами про Леніна й лаврами громадянської війни, кабінетний працівник, до цього ж досвідчений інтриган, для якого немає іншого бога, крім Сталіна. З 1926 року Каганович—генеральний секретар комуністичної партії України, але він не користується тут любов'ю і пошаною. Каганович мусив розпрощатися з Києвом. Проте, він на цьому нічого не втрачає, бо стає третім секретарем партії. Перший секретар—сам Сталін, другий—Молотов, людина, яка щодня просиджує за робочим столом по 18 годин, але за все життя нічого не вирішила самостійно і принципово не висловлює власної думки. Каганович чудесно вміє догодити Сталіну, вміло поєднуючи це з покірливістю, якої вимагає диктатор.

Проте, влаштовуючи свою кар'єру, спритний жид не забуває і про численних родичів. Один брат його—Михайло, стає наркомом оборонної промисловості, другий — Юлій відіграє провідну роль у державному видавництві, нарешті четвертий з братів — Арон завідує в Києві п'ятдесятьма харчовими крамницями і керує міською радою. Потім ідуть свати, дядьки та інші родичі, що мають менші посади, але не менші прибутки.

Допоможемо військовополоненим!

З таким закликом звертався Сумська Міська Управа до населення міста й сел Сумщини. Громадяни ділом відгукнулися на цей заклик.

В середу відбулася нарада старост сел Сумської області. Присутні з задоволенням зустріли слова Голови Міської Управи пана І. П. Корнієнка про надання допомоги жертвам кривавої большевицької авантюри—військовополоненим.

Старости сел схвалили ініціативу Міської Управи і зая[illegible] що селяни, крім пожертвувань, візьмуть частину полонених на утримання громади.

За допомогою настоятелів Храмів Божих і віруючих м. Сум при міському житловому управлінні та домоуправах організовано громадські комісії, які провадять вже роботу по збору речей, продуктів харчування.

Домоуправи міста, після опублікування відозви у місцевій пресі, приступили до збору пожертвування. А 5 січня до складу міського житлоуправління для передачі у Сумський табір військовополонених вони здали до 150 кг. печеного хліба, 2 мішки сухарів, багато картоплі, 19 штанів, 80 сорочок і багато різної білизни, кашкетів, теплого одягу. Збір речей продовжується.

Міська Управа, скориставшись можливістю, виділила для військовополонених певну кількість хліба.

Школа — вогнище культури

31 грудня минулого року було відкрито в м. Сумах по Роменській вулиці початкове училище № 3, а 2 січня ц. р. — початкове училище на Дослідній станції, в десяти кілометрах від міста. Перед початком занять були відправлені молебні. Советські школи не починали так учбового року.

Большевики будували шкільну справу на принципах матеріалізму, відкидаючи існування Господа Бога. Досвід большевиків—виховати в нашій багатостраждальній країні молодь на безбожжі, — блискуче, як-то кажуть, провалився і дав самі гіркі наслідки. Це, кінець-кінцем, побачили і самі передові комуністи, але з цього тупика виходу так і не знайшли. Промови Калініна про комуністичне виховання молоді викликали у читачів лише посмішку.

Розкидати дореволюційну школу, розпустити молодь, привівши їй бездоглядство, грубість, розгільдяйство, непошану до старших — це стало большевикам по-силі, а ось налагодити школу, привчити наше підростаюче покоління до порядку, до роботи, до дисципліни—у них ні сил, ні вміння не знайшлось.

І ось тепер у стіни шкіл, що відкриваються, входить ця молодь. Щоб перевиховати її, необхідне велике напруження сил. Тому перед вчителями стоїть важке завдання. Але вони ні перед якими труднощами не зупиняться.

Шкільна справа тепер буде будуватись на ідеалістичних принципах, на признанні існування Бога. В школах вводиться викладання Закону Божого й церковно-слав'янської мови. На уроках по цих предметах діти будуть слухати і читати евангельське вчення, під впливом якого з дитячих голів поступово буде виходити так званий дурман безбожжя і все пов'язане з ним.

Вихованню дітей в школі буде приділено найбільше уваги, щоб з неї виходили культурні люди, в повному розумінні цього слова, тоб-то розумово розвинуті й виховані.

Щоб полегшити виховну роботу в школі, відділ освіти при Міській Управі виробив єдині правила внутрішнього і позашкільного розпорядку для шкіл, виконання яких є обов'язковим, як для учнів, так і їх батьків.

Батьки учнів повинні приймати активну участь у справі виховання своїх дітей, тим більш, що діти під наглядом школи знаходяться лише 4—5 годин, а більшу частину дня—вдома.

Однак, не рідко доводиться зустрічати рідних, які так або інакше заважають правильному вихованню дітей. Так, наприклад, деяка частина батьків крізь пальці дивиться на прояви злої волі своїх дітей з тих міркувань, що, мовдітей з тих міркувань, що, мовляв, вони ще маленькі і що з віком це само по собі відпаде. Вони уподібнюються тому садовникові, який все відкладав підв'язку деревця до підпірок, і, не дотримавшись строку із-за боязні, що воно ще молоденьке, — виростив їх кривими.

Є друга група батьків. Це вже ті, які сліпо люблять своїх синів, дочок. Ці батьки здебільшого переоцінюють своїх дітей, вважаючи, що краще Вані або Галі й на світі немає, як по дисципліні, так і в успішності. Однак, на жаль, не завжди це так буває. Часто-густо діти таких батьків зловживають любов'ю свого тата або мами: пристрасті до вчення не проявляють і не підкоряються вимогам школи, за що і одержують понижені оцінки по успішності й поведінці, зовсім не такі, які б бажали бачити їх батьки. Діти мотивують це „придиркою і несправедливістю вчителів". А рідні дітям своїм, безумовно, вірять, починають погано відноситись про вчителів, не враховуючи, що цим самим підривають авторитет учителя, наносять шкоду вихованню роботі в школі.

Не гарно роблять і ті, котрі не віддають собі звіту у своєму відношенні й словах. Такі передчасно роблять їх дорослими, скорочуючи світлу пору дитинства. І щасливі ті діти, батьки яких свято бережуть чистоту їх дитинства!

Маємо надію, що, познайомившись з вимогами школи, батьки відмовляться від всього того, що буде заважати успішному проведенню учбової й виховної роботи в ній, всілякі будуть допомагати вчителям. Тільки при таких умовах школа зі всіма своїми завданнями впорається і буде справді вогнищем культури серед населення. І чим швидше ці розсадники культури будуть рости, тим швидше ми звільнимось від некультурності, яка ще, на превеликий жаль, переважає.

І. М.

Для задоволення життєвих потреб

На сільське господарство покладають зараз, як ніколи, великі надії, важливі завдання в справі постачання армії й населення різними продуктами й хлібом.

Не зважаючи на те, що при відступі, вірніше, при втечі, советська влада знищила хліб, худобу, [illegible] інвентар, майстерні і інш., після приходу німецьких військ сільське господарство [illegible]ує продуктивно працювати. Селянство разом з старостами сіл і керівниками громадських господарств, земельна управа прикладали немало зусиль. Громадські господарства (кол. колгоспи), яких, зокрема, в Сумському районі тепер налічується понад 50, успішно проводять сільськогосподарські роботи, даючи величезну користь і громадянам, і армії—визволительниці.

З часу приходу німецької армії селяни організували копання цукрових буряків, картоплі, молотьбу зернових. Вони викопали більше 95 проц. картоплі, понад 70 проц. цукрового буряку, який здають тепер на переробний завод.

Заготовили велику кількість фуражу. Але, треба сказати, кормова база для тваринництва все ж ще слаба, недостатня.

В багатьох громадських господарствах залишилось багато немолоченого хліба. Для проведення молотьби було поставлено 33 молотарки, з них—23 з двигунами, 5 тракторних, 3 локомобільних. Крім цього щоденно працюють на ручній молотьбі 700—800 чоловік.

Для забезпечення міського населення й армії [illegible]бом господарства району здало багато зерна.

Умови, в яких доведеться провадити сівбу, завидно тяжкі. А тому, щоб полегшити становище, необхідно вже зараз, з усією серйозністю подбати про вчасну підготовку до весняної сівби. Чим краще й швидше підготують у селах насіннєві фонди, сільськогосподарські машини, підгодують наявну тяглову силу, тим більша запорука успіху в проведенні сівби. Районним земельним управлінням встановлено для кожного громадського господарства завдання по засипці посівного матеріалу та утворенню фуражного фонду. Від повідно до плану засипано 20 проц. посівного фонду, заготовлено 30 проц. сіна, 28 проц. соломи. Це говорить про повільність проведення готування до весни.

Провадиться ремонт інвентаря, потрібного для весняної сівби, відбудовано майже у всіх господарствах ремонтні майстерні.

Для надання допомоги громадським господарствам у проведенні сільськогосподарських робіт організовано машинотракторну станцію, яка має устатковані станками й приборами майстерні. МТС має 22 трактори. Для нормальної роботи Сумської МТС, зокрема, щоб упоратися з весняними польовими роботами для громадських господарств потрібні гас і інше паливо. Для проведення необхідного ремонту тракторів і сільськогосподарського інвентаря потрібний електрострум, але його немає.

Наступної весни треба подумати і про садівництво, городництво, щоб забезпечити місто овочами і фруктами. А зараз необхідно підготувати парникове господарство, зокрема, розгорнути заготовку насіння городніх культур, гною, в'язання мат тощо.

Відомо, що большевики, тікаючи з району, вигнали майже всю худобу, яка, до речі, загинула без корисно на шляхах. Необхідно створити свою тваринницьку базу, не зважаючи ні на які труднощі.

Дещо вже зроблено в цій галузі, перші кроки помітні. У Сумах організовано районну базу „Заготскот" та відбудовано Степанівський ското-відгодівельний пункт. Проведено облік худоби. Для надання ветеринарної допомоги худобі, як громадських, так і окремих селянських господарств, створено 5 ветеринарних дільниць і один фельдшерський пункт, що знаходиться у Старому селі.

В деяких селах ділом взялися за налагодження роботи кустарно-промислових підприємств. Так, у с. Піщаному функціонує майстерня по вичинці овечих шкір. Наразі вона розширятиметься. Тут провадитиметься не тільки вичинка, а й виготовлення сиром'ятної шкіри для потреб господарства (гужі, ушивальники і т. п.).

У с. Велика Чернещина продовжує працювати майстерня по виготовленню возів, коліс, саней та інших речей з дерева, як для цивільних, так і для військових потреб.

Кожного року скаржились у селах на відсутність мішкотари, ряден. Та й зараз цим не забезпечене, хоча б на-половину, жодне господарство. Для налагодження виробництва мішкотари, ряден, вірьовок, шпагату і т. інш. треба мати сировинну базу. А тому вже зараз, поряд з іншими роботами, необхідно розгорнути підготовку до закладання цієї бази. Треба заготовити насіння коноплі й інших пенькових рослин, з таким розрахунком, щоб мати вже в цьому році принаймні до 500 га засіяної площі під цими культурами.

Безумовно, нічого, повторюємо, без труднощів не твориться. Але при допомозі Господа Бога, можливо все зробити, досягти поставленої мети. І все те, що зробимо зараз у зимовий час, не пропаде марно,—все піде для задоволення життєвих потреб звільненого українського народу.

ВЛАС

Влас Чубенко, як господар,
Полюбив село
Звично він робив до поту,
То ж і все було.

Та ви, либонь, чули Власа,
Жінку звать Улита.
Як проходиш— третя хата,
Очеретом крита.

А пізніш пішли порядки,
Що й не описать:
У колгосп селян зігнали,
Стали обкрадать.

Влас подумав: ні, не можу,—
З голоду помру,
Я достукаюсь до центру.
І у Кремль піду.

Хай напишуть перепустку,
Аж за сім морів...
Як пішов в кремлівську пустку—
Сталіна зустрів.

— Так і так,— мовля пришелець,
Хочу за кордон.
Кажуть, є там хліб і сало,
Інший там закон...

— Є народна поговірка,—
Раяв грізний бас —
Хороше живеться всюди,
Де немає нас.

Повернувся—прямо в вічі,
Посміявся Влас:
— Так же, так, туди я й хочу,
Де немає вас.

Я. Подич.

Увага Божому Храмові

Большевики зруйнували майже всі церкви. Тільки де-не-де висовують вершини Божих Храмів. У них не залишилось ніяке внутрішнє оздоблення, жодної ікони. Тому, поряд з господарчими й побутовими питаннями, в місті відразу ж після встановлення нового ладу взялися і за відбудування й реставрацію церков.

В Сумах (Церковна, № 3) створено товариство, вірніше, контору по проектуванню, будівництву та реставрації Храмів. Сюди закликано кращих майстрів. Проектна живописна й іконописна, столярна—різьбяна, малярно-позолотна майстерні виконують різні замовлення. При конторі є також ряд допоміжних майстерень, зокрема гвоздильно-штампувальна, бляшано-посудна й інші.

Контора по реставрації Храмів обслуговує міста й села Сумської області. До неї звертаються за порадами у всіх питаннях відновлення церков.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

Потрібний коваль на постійну роботу. Звертатись на адресу: Пушкарська сільуправа, Краснопільський район, бувш. колгосп Пушкарний, № 1. Оплата по згоді. Управління. 1—1

ЗАГОТВІДДІЛ СУМСЬКОЇ ОБЛСПОЖИВСПІЛКИ доводить до відому всього населення, що ним з 5-XII 1941 р. ВІДКРИТО по Засумській вулиці, будинок № 2
ЗАГОТОВЧИЙ ПУНКТ
по заготівлі шкіросировини, хутра, мікросировини, вовни, кінського волосу, пухопір'я, живих кролів та яєць.
Оплата проводиться на пункті по 1-х категорій. Сумоблспоживспілка. 4—2

ПОХОРОННЕ БЮРО МАЛІКОВА В. М.
ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ
НА ОРГАНІЗАЦІЮ ПОХОРОН,
виготовляє труни, вінки, встановляє пам'ятники і огорожі, а також проводить їх ремонт.
При бюро є катафалк для привезення померших на кладовище.
Адреса: Суми, Миколаївський лужок, 1-й Привокзальн. пров., № 4.

Доводиться до відому населення, що міська лазня в Сумах для цивільного населення, на час з 11-го по 18 січня 1942 року включно закрита, бо користуватися лазнею в цей час будуть військово-полонені.
СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА

Прибилудилося у цьому місці двоє двохрогих рожих лошат—лобилок. При незвичайному господарів через тиждень—зажатимуться власністю.
Звертатись на адресу: м. Суми, Петропавлівська, 45, Азаров. 1—1

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Парамонов Лавро Якимович.
Метричне свідоцтво на ім'я Лазарева Зо Федоровна.
Метричне свідоцтво на ім'я Приход Микола Григорович.
Метричне свідоцтво на ім'я Короте Василь Федорович.
Метричне свідоцтво на ім'я Гаврил Микола Степанович.
Метричне свідоцтво на ім'я Мурав Борис Олександрович.
Метричне свідоцтво на ім'я Хачко тор Трохимович.
ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

Сумська друкарня. Т.—20000. Адреса редакції: м. Суми

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

6 (27) | Середа, 14 січня | 1942

ДОБРИЙ ТОН

Не злічити руйнацій, що їх нанесла жидівсько-большевицька влада за часів свого панування на Україні...

Знищуючи і грабуючи матеріальні цінності і скарби України, спотворюючи її хліборобство і промисловість „колективізаціями" і „стахановськими рухами", московські недо большевики за часів окупації України найширіше попрацювали над знищенням української культури, національної свідомості і традицій українського народу.

Пригадайте, панове, в чому полягали ці традиції, чим вигідно відрізнявся український народ від своїх північних, східних і південних сусідів?

Пригадали? Ні? Культурою, панове, культурою всього життя, тіла і духу, своїми звичаями і доброзичливістю.

Чистота і акуратність, ввічливість і скромність, гідність і повага до других, безмежна щирість — ось ті властивості, які завжди завжди були гордістю українок і українців.

Але скільки цінностей з цих духовних скарбів зникло за 24 роки — розвіяно руками тих, хто намагався спаплюжити дух українського народу! Де воно все поділось?

Сумний факт, але ми бачимо його на власні очі. Зайдіть в установу: скільки ви побачите там наслідків большевизму в зовнішньому оточенні роботи. Придивіться пильніше, прослідкуйте за стилем роботи, за своєчасністю виконання справ і ви часто густо знайдете безладдя, неакуратність і, навіть, недодержання свого слова, яке довгий час може залишатися пустою обіцянкою.

Пройдіть вулицею і ви, перш за все, почуєте там брудну московську лайку. Подивіться, як ходить там на прогулянці або в справах наша молодь. Хіба це не постійне явище, що, взявшись за руки по троє або по четверо, наші хлопці і дівчата йдуть навпростець по тротуару і не звернуть, ні поступаться дорогою ні літній людині, ні тій людині, яка своїми заслугами чи становищем має право на повагу і пошану? Зайдіть у хату і ви здивуєтесь—куди поділись традиційні чистота і опрятність, затишок. Зайдіть у театр і ви впевнитеся, що в найбільш захоплюючих місцях вистави глядачі своїм гамором не дадуть вам можливості сприйняти дію або навіть розслухати слова актора.

Большевики любили на зібраннях і в газетах розпускати теревені про „культурність". Але ця „культурність" дальше розбитої плювальниці в установі і придбання патефону—не йшла, бо вони часто-густо не вважали навіть гідним для себе поздоровкатися з двірником, бо це, бачите, — двірник, а він — большевик, „великий пан", член парторганізації, тоб-то людина з привілегійованої верстви. Щодо плювальниці, то вона самітньо й соромливо залишалася безробітною в куточку, бо все ж таки зручніше було для такого великого пана, що сидів у шапці в кімнаті, плювати через губу перед собою на підлогу...

Але це все річ і прикладна спід руки про зовнішній бік життя. Не тільки ця сторона нашого життя шкутильгає. Шкутильгає в нас і його внутрішня сторона. У багатьох людей бракує не тільки зовнішньої, а і внутрішньої дисципліни, без якої неможливі продуктивна робота і загальне співробітництво в справі прилучення нашої країни до нового ладу, до нової Європи. Правда, не можна казати, щоб у цій розхлябаності дисципліни, в наслідуваному від большевиків нехлюйстві і в неохайності було щонебудь навмисне. Здебільшого це—недбайливість, з якою треба покінчити назавжди.

Колись, до большевиків, існувала непогана книжечка „Добрий тон". Вона навчала читачів правилам поведінки в суспільстві і цим допомагала людям покращити своє життя і самим зробитися кращими. Покищо тепер таких книжок ще немає, але нашим громадянам не слід було б дожидатися лекцій і книжок в цій справі, а самим завести в своїй роботі і в своєму житті добрий тон.

Ввічливість, повага до знайомих і незнайомих людей, а особливо до жінок і до літніх людей, охайність і порядок в житті, дисциплінованість і точність в роботі, вірність своєму слову, свідомість у відповідальних завданнях, попередливість, поєднана з почуттям гідності—ось програма мінімум, за яку слід невідкладно подбати.

Перегляньте, панове, сторінки історії України і ви з гордістю впевнитеся, що, коли Москві треба було прорубати віконце у Європу, Україні не потрібно було віконця, бо вона мала туди двері. Москва й большевики замурували ці двері, але тепер ці двері розмуровані і будуть широко відчинені. А з цього єдиний висновок: треба невідкладно очистити дух нашого народу від тих нашарувань, які з'явилися на ньому за часів большевизму. Треба відроджувати і розвивати ту українську культуру, з якою віколи не було соромно з'явитися перед лицем Європи, треба відновити свій традиційний добрий тон!

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 9 січня 1942 року

Тривають бої на північній і середній ділянках східного фронту. Численні ворожі атаки було успішно відбито.

Пікіруючі і звичайні бомбардувальники, а також штурмові літаки завдали ворогу важких втрат.

Ворог обстрілює німецько-італійські позиції біля Соллуму. Біля Агедабії—обопільні шукання розвідників. Також бомбардовано скупчення британських автомобілів.

У повітряних боях німецькі винищувачі збили 6 ворожих літаків, не маючи власних втрат. Вдень і вночі було бомбардовано аеродроми на острові Мальта.

За 10 січня 1942 року

В Криму і на південній ділянці східного фронту відбувалася незначна бойова діяльність. Пікіруючі і звичайні бомбардувальники з великим успіхом бомбардували Севастополь і Феодосію. В Чорному морі було потоплено торговельне судно, місткістю у 4.000 брутто тонн, а також пошкоджено двоє торговельних суден і також було потоплено малого крейсера і підпалено ще одне судно.

На середній і північній ділянках східного фронту були відбиті ворожі атаки з великими втратами для ворога, так людьми, як і військовим майном.

В північній Африці ворог посилив артилерійський вогонь і повітряні атаки на фронті біля Соллуму. В районі Агедабії— обопільне шукання розвідників. Успішно продовжуються нальоти на острів Мальту.

За 11 січня 1942 року

На середній і північній ділянках східного фронту вчора німецькі війська, відбиваючи численні ворожі атаки, які частково було підтримано танками, завдали ворогові особливо значних втрат, так людьми, як і матеріалами.

Повітряні сили бомбардували портові споруди в Феодосії і по східному березі Чорного моря.

Повітряні сили підтримували бої наземних військ по всьому фронту.

В ніч на 11 січня було бомбардовано важливі портові споруди на британському острові.

В північній Африці триває ворожий тиск на позиції біля Соллуму. В районі Агедабії жвава розвідувальна діяльність.

З'єднання німецьких літаків успішно атакували скупчення ворожих військ в районі Агедабії і британські аеродроми в Мармарині. В повітряних боях було збито 4 ворожих літаки.

Повітряні атаки на аеродроми острова Мальти успішно продовжувалися вдень і вночі.

Британські бомбардувальники в ніч на 11 січня бомбардували місцевості по північному узбережжі Німеччини. Населення має втрати вбитими й пораненими. З нападаючих бомбардувальників 6 було збито.

За час з 3 по 9 січня большевики втратили 112 літаків, з них 82 збито в повітряних боях, 12— зенітною артилерією і решту знищено на землі. Наші втрати на східному фронті за той же час— 16 літаків.

Короткі повідомлення

◆ Японці зайняли на Малайському півострові місто Сумпур (150.000 мешканців). Це місто є найважливішим торговельним центром в торгівлі каучуком та цинком.

◆ Японці остаточно злобули повітряне панування на Малайському півострові. До цього часу японцями збито там 500 британських літаків. У британців залишилось на Малайському півострові лише біля 100 літаків.

◆ За визнанням британського адміралтейства затонув британський крейсер „Галатея" з екіпажем в 450 чол. Його було торпедовано німецьким підводним човном.

◆ Черчіль запропонував Куперу залишити посаду міністра в східно-азіатських справах в Сінгапурі і повернутись до Англії.

◆ Британці залишили головне місто Малайських сполучених штатів Квала Лумпур. Вчора японці увійшли в місто.

◆ 50 японців і 150 німців, яких було інтерновано на Філіппінському острові Масбате звільнені японськими десантовими частинами.

ЯК БУЛО ЗНИЩЕНО ТИХООКЕАНСЬКИЙ ФЛОТ

Оповідання японського майора

ТОКІО. Січень. Невідомий японський майор розповідає про блискучу повітряну атаку на Перль-Гарбур, яка відбулася о 7 год. 12 хв. ранку 8 грудня і вперше висвітлює подробиці цієї історичної події.

Літаки, які було обрано для атаки, стартували з авіаносця опівночі при міцному північно-східному вітрі і густих хмарах, що вкривали небо на височині 1.500—2.000 метрів.

Коли ескадрилля, нарешті, побачила острів Оаху, неможна було помітити жодного димового стовпа з ворожих суден, хоч майже весь тихоокеанський флот стояв тут на якорях двома рядами.

Атака була настільки несподіваною, що під час вальоту першої хвилі, який тривав біля чотирьох хвилин, взагалі ворог не починав оборонного вогню.

Потім вся ескадрилля загалом, ніби-то був єдиний літак, звалилася на сплячі судна, засипаючи їх торпедами, які заподіяли жахливі руйнації.

Міцні повітряні течії перешкоджали влучному бомбардуванню, і все ж досвідченим льотчикам вдалося, кидаючи торпеди з височини 200—300 метрів, точно влучати у ціль. Значно пізніше почали стріляти американські зенітні батареї.

Не дивлячись на це, японці продовжували атаки з незменшуваною інтенсивністю.

Далі майор відправився до Вейлерського аеродрому, де двісті японських бомбардувальників розтрощили бомбами аеродром, ангари й літаки. Ворожі літаки було цілком знищено на землі, бо в наслідок швидкості і нестримності японських атак, вони навіть не встигли піднестися в повітря.

Коли атаку було скінчено, майор побачив лічкора, переламаного всередині, далі ще два лінкори, які швидко тонули, три палаючих лінкори і багато інших суден, які вискакували в повітря біля острову Форд. Коли перша група літаків повернулася на базу, сонце сяяло над зруйнованим Перль-Гарбуром.

Друга група літаків стартувала, щоб продовжувати атаку.

Становище на Малаї

ТОКІО. Січень. Від захопленого японцями міста Куантан, яке знаходиться на східному березі Малаї, веде прямий шлях до Іпо—центру малайської торгівлі цинком. Отже японцями встановлено суходільне сполучення між східним і західним берегами. Куантан знаходиться на відстані 300 клм. від Сінгапура.

Повітряні тривоги в Сінгапурі

ТОКІО. Січень. Мешканці Сінгапуру були змушені чотири ночі зряду провести в бомбосховищах.

Англійське інформаційне бюро змушене визнати, що під час оборони не було збито жодного літака.

Залишення американцями Кадіка

БЕРЛІН. Січень. Американці були змушені залишити останню військово-морську базу в Манільській бухті — Кадік. На будування цієї бази Рузвельт витратив 9,5 мільярдів доларів.

Зміщення начальника головного морського штабу США

Начальник головного морського штабу США також став офірою рузвельтівських шукань козла відпущення за події у Перль-Гарбурі.

Після того, як командуючий флотом адмірал Річардсон був заміненний адміралом Кінгом, директора морської академії контрадмірала Вільсона було призначено начальником морського штабу.

Ісландія повинна платити за небажану окупацію

Ісландці, яких Рузвельт непрохано ощасливив окупацією, примушені ще й платити за це. Як повідомляють з Вашінгтону, поміж США і Ісландією складено угоду про оренду і позики.

Міністр зовнішніх справ Хелл пояснив, що угода головним чином, стосується сплати за продукти харчування, які приставляються до Ісландії. Це можна пояснити тільки перспективою долара, коли маленьку беззахисну країну ізолюють від всякого довозу, перетворюють її на морську і повітряну базу і потім примушують ще платити за американськими цінами, аби її населення не вмерло з голоду.

Бразілія укріплює Сан-Фернандо

МАДРІД. За радіоповідомленням з Монтевідео, президент Варгас наказав будувати укріплення на острові Сан-Фернандо.

Жиди хочуть самостійної армії

Низка свідчень жидів, які посідають керівні або господарчі посади, вказують на те, що англійці ведуть цю війну за дорученням жидівської плутократії, для жидів.

Про це знов згадував у своїй промові в Лондоні президент так званої жидівської агентури, ватажок сіоністів Хаїм Вейцман. Зараз, для забезпечення становища жидів у британській імперії, він вимагає створення самостійної жидівської армії. На цю армію, очевидно, буде покладено завдання—слідкувати за англійцями, якщо вони заслабнуть у проведенні війни на користь жидівської плутократії.

Хаїм Вейцман розповів у своїй промові, що він ще кілька місяців тому пояснив англійцям про необхідність утворення жидівської армії тому, що Палестина опинилася в загрозливому стані. Очевидно Вейцман гадає, що англійці не зможуть у достатній засіб гарантувати оборону і безпеку Палестини. Він скаржився на те, що англійці не прийняли пропозиції про „самооборону". Хоча англійський уряд і приймає жидів до регулярної армії—біля 10000 жидів, як гордо заявив Вейцман, борються в лавах британської армії—але, як скаржиться Вейцман далі, ан... ці досі не дозволили жидам ... вати під власним прапором, ... під давидовою зіркою.

Англія вже довго знаходит... в опозиції щодо згаданих жи... ських намірів, але він, Вейцман, ... відхилиться від проведення плану, ... створити самостійну жидівсь... армію. Це власне жидівське в... ську повинно мати й власн... прапор. Звичайно, коли жи... знаходяться поміж собою, во... не приховують відсутності у ... дівського народу військової хор... рості. Також і Хаїм Вейцман ... нахвалявся в своїй промові пе... жидами, що з цією „жидівсь... армією" можна перемогти Н... чину. Але він так низько ... англійців, яких спостерігав у ... ських мундирах, що ... вважає, що його жидівські това... ші, якщо їх обмундирує ... і дати їм рушниці, будуть ве... кращі, ніж англійці.

Хаїм Вейцман вважає, що со... ти жидівської армії, під прапо... давидової зірки, зможуть із рев... верами в руках підганяти анг... ців, якщо останні не схочуть ... довжувати війну. Хаїм Вей... прагне надати жидам у бри... ській армії ту ж роль, яку ... завжди відогравали і відогр... у частинах армії большевиц...

(Berliner illustrierte Nachtausgabe).

Французський обер-комісар у тихоокеанському басейні

ВІШІ. Конфлікт у Тихому океані спонукав французький уряд підпорядкувати всі французькі володіння у Тихому океані, на Далекому Сході, в Індійському океані і Океанії—єдиному керуванню.

Декретом, оголошеним у офіційному бюлетеві в неділю, на ... верал-губернатора Індокитаю ад... рала Десу покладено обов'... французького оберкомісара ... Тихому океані.

ЖИДИ—НАЙБІЛЬШИЙ ВОРОГ ЛЮДСТВА

Щоб прийти до такого твердження, не треба у жидівських справах ані надто добре розумітися. Це для кожного ясно і очевидно.

Вистачить тільки оглянутися довкола себе. Жиди — вони як та найжахливіша проказа, розкладають народи з нутра і ззовні, вони наводять на людство щораз нові війни, справчиняють всякого покрою революції, вони в морі крови і сліз готові втопити цілий світ, щоб тільки заспокоїти свої злочинні інстинкти, щоб набити грошима свого бездонного гаманця та втримати в той спосіб у своїх руках владу над світом.

Жиди всі і всіх кроїв, білі і червоні, правовірні і вільних поглядів, у Європі й на інших континентах, всі вони мають себе за якусь вищу расу, що її вибрав собі прямо сам Бог, доручивши їй владу над світом. Щоб ту владу над світом здобути, вони, наче щури, розбрелися по цілому світі, омотали своїми сітями поодинокі народи і володіють, де явно, а де скрито. Коли їхня влада в такий або інший спосіб загрожена, вони докладають усіх старань, щоб підбунтувати одні народи проти других, вкладають у руки тих народів зброю й тоді, коли скривавлений у війні світ переживає найважчі кризи, жиди наче ті гієни жирують на побоєвищах та володіють далі. Як не пощастить їм у війні вони тоді доводять до різних революцій, дають ножа, щоб брат різав брата й на чужій крові знов закріплюють свою владу. Це не є жодні пропагандистські твердження, це історичні факти.

Жиди не здібні до жодної творчої, позитивної праці й тому вони здобувають собі владу та живуть головно хитрощами й злочинами. Як людство пізнається на одній жидівській штучці, вона тоді від неї відступають, що більше, вони самі її поборюють та... беруться за другу. Вони обмотують своїми сітями володарів, стають їхніми „дорадниками" — як це бачимо на прикладі в Америці — скрито володіють самі, витягаючи при тому останні соки з широких народніх мас. Там, де народи починала прозрівати і розривати жидівські кайдани, жиди тоді бралися до самого народу. Вони створили загальновідоме масонство (вільномулярство) й почали домагатися встановлення на місці монархічної влади — демократії і республіка. Жиди перші висунули клич „воля, право і братерство", що пізніше став — як відомо — гаслом Французької Революції. Якщо тут дійсно йшло про „волю, рівність і братерство", то у всякому разі тільки для жидів. Це виходить уже хоч би з того, що першим осягом Французької Революції було — звільнення жидів з гетта. Сильні тоді визвольні рухи поодиноких народів ... вміли так використати і викр... ти, що замість національної са... ди поставлено тоді на перший ... інтернаціональне братання. По... но, як жид Маркс спотворив ... лику ідею соціалізму та зміни... у забріхану фразу, призна... для глупих, а корисну для ж... так із поняття національної ... боди зроблено тільки засіб п... волення народів. Класичний ... клад того бачимо у більше... Династичний абсолютизм пов... но, а на його місці створено ... тернаціональний фінансовий ... лютизм, з тою тільки різни... що вже вся влада опинилася ... жидівських руках, а народні ... мусіли і дальше двигати ... ярмо.

Від часів Французької Рево... ції жиди змагають уже до за... лення влади над світом брутал... і безоглядно, а при тому скр... нікчемно. Все, що стоїло їм ... дорозі, вони безпощадно побо... вали всіма своїми інтернаціона... ними чинниками. А тих чинни... було в них насправді багато. ... Сході Європи під це майбут... підходив комунізм, а його гас... „диктатури пролетаріату", значи... диктатура жидів, а для ре... Європи створено „Союз народ... „Лігу людських прав", „Пане... пейський рух" і т. д. і т. д. ... те було головно діло ... ного жидівства, подібно як і ... для „пролетарська революція" ... Росії, повалення монархії в

Почала працювати міська адвокатура

Як уже раніше було опубліковано у місцевій пресі, Сумська Міська Управа затвердила склад адвокатури.

8 січня ц. р. у приміщенні Сумського Суду відбулося перше засідання новоутвореної адвокатури. Нараду проводив голова касаційного суду п. Сергієвич.

Основним питанням було—прийняття тимчасових правил, на яких буде грунтуватись і почне свою роботу колегія адвокатів, практичні заходи.

До початку нарали всі адвокати дали у письмовій формі обіцянку, що будуть працювати сумлінно й чесно на користь нашої батьківщини— України і її звільненого народу. Це була, так би мовити, урочиста клятва.

Цією нарадою, по суті, покладено початок практичної роботи Сумської міської адвокатури.

Адвокатура базуватиметься на приватній практиці обслуговування клієнтів на дому. Про адреси окремих адвокатів можна дізнатись у приміщенні міського суду — Миколаївська, 21. Але, крім цього, буде введено при адвокатурі консультацію, яка даватиме поради у приміщенні суду.

М. М.

В міському суді

Сумський міський суд розпочав свою діяльність, керуючись тимчасовими правилами, затвердженими Міською Управою 10 грудня 1941 року.

9 січня ц. р. відбулося перше засідання суду першої дільниці. За участю сторін, одноособовим суддею п. Венгрженовським у відкритому засіданні було розглянуто справу за позовом громадянина К. до С. про право власності на будинок майно.

Жвава торгівля

Товариство „Хімік Сумщини" на Базарній площі, відкрило крамницю, продаючи тепер товари, що виробляються кустарно-промисловим підприємством.

Населенню міста продано більше ніж на 10 тисяч карбованців лампадного масла, дві тонни замазки багато чорнила, гумі-арабіку, фарб тощо.

Готуючись до Різдв'яних свят, громадяни закупили для побілення хат, квартир понад 5 тисяч кілограмів сухої суміші для побілки.

Виконали значну роботу

Міська ремонтна контора має, порівняно з советськими штатами, небагато робітників спеціалістів і тільки 9 працюють в штаті адміністративно-господарського персоналу.

Але, хоча і невелика кількість робітників, контора встигла вже за місяці виконати значну роботу. За цей час відбудовано два мости, закінчують ремонтувати третій, що мають величезне значення.

Проведено у 11 будинках капітальний ремонт та у 16—дрібний. Загалом вартість виконаної роботи— понад 200 тисяч крб.

Для відбудування розвалених у перехідний період будинків міста, керуючись розпорядженням Міської Управи, ремконтора відпустила для проведення потрібного ремонту більше, ніж на 50 тис. крб. різних будівельних матеріалів.

У звільненому Харкові

(Листи з Харкова)

І. Останні дні большевиків

З ранку чути артилерійську стрілянину. Одні кажуть, що німці в Люботині, другі,—що ще ближче. Вулиці Харкова набули надзвичайного вигляду: скрізь барикади з мішків з піском, рви, на кожному перехресті окопи, бліндажі, протитанкові надовбні.

Позбавлені волі за 24 роки жидо-большевизму, харківчани тихенько похитували головами: „не бути нам живими, заб'ють і нас".

На це большевики цинічно відповідали:—„Наші всі поїхали, а вас жалкувати не доводиться". І на доказ цього вже 20 жовтня в місті спалахнули масові пожежі і вибухи, почалося звіряче знищення міста.

Горіли фабрики, заводи, горіли громадські будинки. Горіли найкрасивіші готелі міста—„Красная", „Асторія", а пізніше й „Спартак".

Новий і старий пасажі підпалили вночі. Застигнуті зненацька і збожеволівші мешканці верхніх поверхів кидалися в одній білизні з вікон на бруковану вулицю...

Натовп голодних людей кинувся у вогонь, прагнучи врятувати хліб, масло, печиво і все те, що було таким недоступним за всі 24 роки більшовицького „раю".

Ми бачили, що підпалені склепи й бази сповнені продуктами харчування.

Ось горять бісквітна фабрика. Даремно намагаються два охоронники стріляти в розлютований натовп. Вбито п'ять чоловік, але серед них і обидва „захисники".

І потягнулися по вулицях міста різнокольоровими змійками, навантажені печивом різних гатунків старі й малі харків'яни, кляннучи „мудрого" вождя, який удумав такий ефектний фінал „соціалізма".

Ось у центрі освітленого полум'ям палаючого універмагу, хлопчата тягнуть відрами коров'яче масло, за яке багато сплатили своїм життям. І тут видно голодних, погано одягнених радянських солдатів. Їм „не встигли" видати пайок.

ІІ. „Вороги"

Нарешті прийшло незабутнє 24 жовтня. З ранку—барабанний дріб кулеметів і автоматів.

Зрідка, безладними юрбами, жуючи на ходу, пробігають п'яні радянські солдати.

Біля 2-ої години дня ми вперше побачили життєрадісних солдат великої армії німецького народу.

Біля кожних воріт збиралися купки людей, бозько поглядаючи на „ворогів".

Проте, скрізь і дорослі, й діти простягали німецьким солдатам печиво, вино, цукор і т. інш.

Поділялися всим, що лише вчора самі привбали. „За 24 роки хоч побачили, нарешті, незмучених, справжніх людей" — сказала одна старенька. „І лишилися ні до чого наші укріплення"—вигукнув білявий хлопчик.

Між тим, з кожного двору виходило по 2—3 чоловіка, з подертими посміхами. Це були червоноармійці, які добровільно залишились у Харкові.

„Де тут приймають у полон" — питає солдата командир, який привів із собою весь взвод озброєних советських солдатів...

А через 5 — 6 днів советське „брехбюро" повідомляло: „після завертих боїв здано Харків. Німці зазнали кривавих втрат. Знищено 400 танків, забито понад 2.000 солдатів...". І далі: „Харків цілком зруйновано і на його відбудову потрібно багато десятків років".

Як сміялися харківчани і полонені, коли почули цю чергову жидівську вигадку, про яку для сміху повідомило німецьке радіо. Частка правди полягала в тому, що місто дійсно зруйновано, але... бандами підпалювачів— большевиків, які у безсилій люті, відігралися на житлі мирних громадян.

Проте, інформбрехун жид Лозовський не зважився повідомити, що понад тисячу кращих синів українського народу були живими спалено в катівнях НКВС на Совнаркомівській вулиці—під час відступу.

ІІІ. Відродження

Жовтоблакитний прапор Міської Управи здалека видно мешканцям Сумської вулиці. Ось промайнув автомобіль з робітниками електростанції, які відбудовують зруйноване міське господарство.

Нарешті є світло й вода.

В муках народжується нове, світле, справді вільне життя.

Задзвонили дзвони в колишньому жіночому монастирі.

Свято святого Миколая відзначено урочистою відправою, яку служив митрополіт Пимен у присутності багатьох сотень прагнучих утіхи людей, які настраждалися. Весело задимилися димарі броварні—першого із значних підприємств, які запрацювали. Запрацювала поліклініка, фахівці й ремісники стали до роботи.

Величезні й невичерпні сили українського народу. Але величезні й жертви.

Залишене большевиками без продовольства місто почувало нестатки харчів. Багатьом довелося тимчасово переїхати до сел.

Проте, німецьке командування і Міська Управа вживають енергійних заходів щодо постачання міста продуктами харчування.

Вже затверджено норми видачі хліба та інших продуктів за карткою системою.

Українська поліція веде боротьбу з аматорами легкої здобичі — спекулянтами.

В житлових кооперативах відкрито багато їдалень і ресторанів.

Всі торговельні приміщення здано для кооперативної і приватної торгівлі.

Вулиці очищено від „оборонних" споруд і бруду, і місто поступово набуває ділового вигляду.

Жалюгідні відчаї, які намагаються повернути історію—промайнули й зникли назавжди.

Вічна слава нашим визволителям і їх Вождю і натхненнику Адольфу Гітлеру, якими керує всемогутня Провидіння!

Павло Світний.

21 грудня. Харків.

...чині і Австрії, вбивство у Са...ї, вигнання іспанського коро...Альфонса XIII, громадянська війна в Іспанії, замордування югославського короля Олександра і ...альше, аж до теперішньої ...ни включно.

...ачевидно, що демократично-...альний ідеал жидам ще вповні ...відповідав, вони хотіли свою ...ду ще дальше пошарити й здобути ...собі провід у всіх ділянках ...ього людства. Бачимо це ...разно з жидівської брошури ...ель", що з'явилася у Відні ...95 р. Там читаємо, що перетворення жидів не тільки їх не ...ало, але ще більше „ушля...ло та виховало на провідну ...найбутності". „Нічого дивного—питаємо дослівно у згаданій ...рші — „що цей (жидівський) ...який проломив кайдани ...розвинувся в духовну еліту ...ва. Добре Провидіння обда...Європу новою шляхетною ...саме тоді, як провалилася ...ська шляхта. Жидівська ...нація, що за неї треба було ...боротися, стала благословенням для Європи тоді, як вона ...лася над пропастю" і т. д. ...самому тоні. Чи потрібно ...го ще окремих пояснень? ...захотілося вже не тільки ...ли, вони задумали ще ста...шляхтою", „благословенням" ...хотіли, щоб поодинокі на...ли їм ще вдячні за те, що ...гноблять.

...Сході Європи жиди були ...ідь осягнули; вони стали „шляхтою" — комісарами. Роль жидів у сумній пам'яті большевицькій „країні соціалізму" відома вже надто добре. Недаром народ говорив, що СССР означає— три Срули і один руський. Всіх злочинів, що жиди допустилися над українським народом, не списав би на воловій шкірі. І Україна їм у свій час запропонує рахунок, що мусить бути вирівняний!

При допомозі своїх „соціалістичних" кличів та міжнародніх зв'язків, жиди постановили були остаточно реалізувати свій план панування над світом. Наперешкоді стояла передусім Німеччина, що на жидівських хитрощах і злочинах пізналася швидше за всіх і здерла їм маску перед цілим світом. Не було жидам іншої ради, як тільки розпочати в якийнебудь спосіб війну проти Німеччини. А що жиди самі вміють тільки скрито мордувати, а відкритої боротьби бояться, то вони підбунтували проти Німеччини інші народи так, що теперішня війна— це головним чином жидівська робота за реалізування їхніх планів панування над світом. Але, тим разом їх нога пісковзнулася й, замість остаточно перемогти, жидівський інтернаціонал зникне врешті з поверхні життя, а поодинокі народи, по довгих віках жидівської неволі, зможуть врешті вільно відітхнути й замість витрачати енергію й сили на боротьбу з цим найбільшим ворогом людства, спрямують її на творчу, корисну працю для себе самих.

НЕВТРАЧЕНА ВІРА В БОГА

Вони думали, що навіки спустошили людські душі, наповнили їх своїм комуністичним дурманом. Ні. Цього, на щастя, не сталося. Громадяни матінки— України десятиріччями носили у серцях своїх любов до Того, з чиїм ім'ям зв'язане існування всього земного, вірили у Нього й потайки від жидо-комуністів молились.

Тепер, коли за допомогою німецької армії забезпечено право вільно відправляти релігійні обряди, молитись всемогутньому Господу Богу, кожен, не таючись, вже йде у Храм Божий, радіючи.

Першою в Сумах відкрита Ільїнська церква. В ній проведено необхідний ремонт, щоб хоч трохи позбутися слідів більшовицького руйнування. Віруючі несли ікони. Ми були свідками, коли старенькі бабусі, що вже втратили було всі надії на повернення найдорожчого в житті — місця, де можна молитись і прославляти Бога,— входячи до церкви, плакали, а по старечих зморшках лиця котилися сльози радості й щастя — вони були до краю схвильовані.

Тепер відкрито проходять церковні служіння також у Троїцькій, Кладбищенській, Пантелеймонівській церквах та в Соборі.

Громадяни охрещують своїх дітей, вінчаються. Не говорячи про те, що охрещують 8—10 немовлят, вони охрещують і навіть 15-річних дітей. Тільки священиком пан-отцем Георгієм Золотарьовим у Ільїнській церкві охрещено 200 дітей та обвінчано чотири молодих подружжя.

Н. Б.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В наслідок зруйнування більшовиками перед втечею електростанції та інших електротехнічних споруд, постачання міста електроенергією надзвичайно утруднено. Дякуючи діям німецького командування, вже приведено до ладу деякі малі установки, які впершу чергу, повинні задовольняти потреби військового командування.

Місту електроенергія може надаватись лише для самих важливих установ і життєво-необхідних підприємств.

Дозвіл на користування електроенергією надається лише на підставі обґрунтованих заяв, що подаються через міську управу, квартирним відділом Сумської Комендатури. На користування електроенергією видаються відповідні посвідчення.

Кожному споживачеві електроенергії наказується витрачати її з надзвичайною економією. Всі роботи необхідно провадити виключно в денні години (з 8 до 16 годин). Мотори, якими дозволено користуватись, повинні працювати лише вдень. Мотори центрального опалення необхідно виключати з 16 до 22 годин, оскільки це можливо без шкоди.

Виконання цього розпорядження буде перевірятись контролем квартирного відділу, якому треба доступ і відповідні відомості. Ламання цього розпорядження буде суворо каратись.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

по м. Сумах і Сумському району

Всі громадяни, установи й підприємства, які мають лижі, повинні негайно здати їх за плату.

Прийом провадиться в п'ятницю—16 січня і в суботу—17 січня з 10 до 15 годин. в приміщенні бувш. „Сельелектро".

Старости сел Сумського району провадять прийом лиж у своєму селі й забезпечують їх приставку до міста Суми в зазначений строк. Кожний, в кого після зазначеного строку будуть знайдені лижі, буде суворо покараний. Заяви подавати до Комендатури, кімн. № 2.

МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Ще раз звертається увагу населення на те, що суворо заборонено покидати своє місце проживання без посвідки та перепустки.

Кожен, хто буде затриманий поза межами міста або села без перепустки, буде розстріляний.

КОМЕНДАНТ МІСТА.

ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНУ

ЯК Я БУВ РОБІТНИКОМ

(З розповіді колишнього робітника)

— Ви бажаєте, щоб я розповів про те, як робітником був? Правду сказати,—багато розповідати та мало слухати. Слухайте ж...

...Жили ми на хуторі, земельку одержали. Дітей маємо. Де тільки вони й брались—як з води росли. Жаль, сказати вам, нічого.

А потім—трах!—колективізацію комуністи видумали. Терпіти не можна. Я й кажу жінці: „Одарко, йдемо в соз, а то податки платити й волосся на голові не вистачить, задавлять нас, Одарочко". А вона: —„Ні та й ні,—каже—на дармоїдів робити не хочу!" Воно-то правда, але ж іншого виходу не було.

Скільки я не сварився—нічого не вийшло. Так ми і залишились в „індивідуалах", цілих десять років жили. І не жили, а відживали. Двійний тягар ніс я. Перший — общественний (податками задушували), а другий — індивідуальний—це Одарка. Зовсім вона мене замучила. Поїдом, можна сказати, їсть.: „Та ти б і те, і се... Ти ж майстеровий, пішов би у місто... хоч камся коли привіз, чи хліба... з голоду помремо".

Не витерпів я, пішов у місто, став робітником—токарем.

Роблю день, другий... А грошей в мене немає. Їсти хочеться. Добре, що хоч за квартиру не вимагали та з дому трохи допомагали. Розплачуюсь, коли получку одержу, Одарочці полію — хай не горює. Чекав получки тієї місяць з гаком. Та й одержав... 89 крб. за півмісяця. „Я ж,—про себе кажу,—проїв у тричі більше. Оце так-так. Як же вони платять?" Занудився я. Їсти став мало. Крутяться було маховики, а в мене голова ходором ходить, на ногах встояти не можу. Випадково руку під різець ткнув. Так і розпенехав рученьку свою. Я не пам'ятаю, що далі зі мною було.

...Сиджу на бюлетені. Тільки й знаю, що з лікарні додому ходжу. Думаю, заплатять, хоч і хворий, адже закон такий є.

Коли дізнавсь... Данилу по бюлетеню не платитимуть, кажуть, якогось стажу немає. До директора пішов, у заводі був—кругом одна „правда" — „Не положено. Стажу нет". Кажу бюлетень під ноги. До лікаря пішов. А мені—догану. На збори ще хтось підштрикнув: „З села від колгоспу втік"—каже.

Працюю... Я—вільний робітник—дихаю на повні груди... пилом цехівським та пилом стружки.

І тут мені біда. Скажу по-правді не щастило мені, в погану годину родився, мабуть. На обточці тих браку наробив. Треба гроші одержувати, а мені кажуть: „Вы остались должны. За бракованную продукцію с вас вычитали".

— Нікому я не винний!—кричу їм у віконечко.

Пішов додому. А тут за квартиру вимагають. Та і як не вимагати, адже я не зміг заплатити уже за 2 місяці. Довелося замість грошей кожушка віддати.

...Цілу ніч не спав. В очах Одарка, діти. Тільки-но стулю очі...

...Прокинувся, мов і не спав. Чую, гудок. Вісім годин, слава богу!! Швидко зодягся. Пішов. А бігти немало було. Добіг, а контрольний не пускають, кажуть, що на 18 хвилин запізнився. Потім по наказу звільнили, вірніше вигнали мене з заводу, як прогульщика. Мабуть, змилувались, що до суду не віддали, а то б в тюрмі побував.

Одержав під розрахунок 87 крб. 23 коп. Пішов на тучу, бо в крамницях нічого не було. А там і докупився. Купив за 75 крб. ношену сорочку, став у чергу (хотів було купити дітворі „душечок" у подарунок). Простояв півтора години, все ж таки довелось купити—не вистачило. Та з цим і поплівсь додому.

Погана історія. І в цьому всьому винні комуністи. Більше не вертатись їм.

Записали М. Мартов.
Я. Васильков.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

ПЕРШЕ СУМСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЄМНОГО КРЕДИТУ
ПОЧАЛО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ
і провадить операції по дисконту векселів, приймання вкладів на поточні рахунки ВИДАЧІ ПОЗИК і т.ін.
Засідання Правильного Комітету відбуваються у вівторок і четвер щотижня.
Товариство тимчасово міститься в приміщенні Сумського Міського Банку.
ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА.

Всі міські будівельні організації та промислові підприємства, яким бажано придбати лісоматеріал для будівництва та організованих потреб, повинні на пізніше 20-І 42 року подати до Управління Міського Інженера заявки на потрібну кількість лісоматеріалу, з вказівками по одн, асортименту та для яких потреб. Про умови одержання лісу довідки одержувати в Управлінні Міського Інженера —Будівельний сектор.

Міський Інженер КАВЦЕВІЧ.

БАЖАЮТЬ КУПИТИ:
Шафу, стояк—письмовий і сервант, буфет, кушетку, шафаньерку і стільці. Суми, Першотравська, 16 Бюро „Посередник". 1—1

Потрібний коваль на постійну роботу.
Звертатись на адресу: Пушкарська сільуправа. Краснопільський район, бувш. колгосп Пушкарівка, № 1.
Оплата по згоді. Управління.

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Гриценко Дмитро Миколайович.

Паспорт на ім'я Яковенко Палагея Федорівна.

Паспорт на ім'я Яковенко Єлізавета Никифорівна.

Паспорт на ім'я Яковенко Раіса Федорівна.

Паспорт і метричне свідоцтво на ім'я Киценко Марія Михайлівна.

Посвідка за № 37-с від 28 XI-41 р. на ім'я Сверкова Антоніна Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Самсоненко Віктор Митрофанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Дрюченко Євдокія Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Воскобойникова Галина Анатоліївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Чайка Раіса Андріївна.

Метричне свідоцтво за ім'я Чайко Борис Андрійович.

Паспорт на ім'я Провозень Аврам Федотович.

Паспорт і метричне свідоцтво на ім'я Мирна Поліна Іванівна.

Паспорт на ім'я Саранчукова Дар'я Андріївна.

Паспорт і воєнний квиток на ім'я Гаранченко Ів'я Андрійович

Паспорт на ім'я Зайченко Олександра Ільїнічна.

Метричне свідоцтво на ім'я Філатов Володимир Макарович.

Метричне свідоцтво на ім'я Івченко Антоніна Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Говорун Тамара Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Говорун Лідія Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Говорун Андрій Якович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравчук Зінаїда Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Петрусь Наталія Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Остроухов Микола Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Остроухова Зінаїда Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зенкова Зінаїда Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кривобоков Борис Васильович.

Посвідка на комнату ч. 3 за № 2/І 42 р. на ім'я Яковлев Віктор Ісаакович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієнко Володимир Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кононенко Таїса Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Іванова Наталія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Прокопенко Яків Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Прокопенко Лідія Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Жовтенко Василь Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Жовтенко Олексій Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Коваленко Віктор Прокофійович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 7(28) | П'ятниця, 16 січня | 1942

ТРЕТЯ МОРСЬКА ДЕРЖАВА

Японці—це морський народ, вся Японія — це морська фортеця. Недарма, морські сили Японії протягом тисячоліть і сухопутна армія була в полоні старих переказів.

Але після того, як Японія, що простягається від високих тропічних широт до тропічної і на багатьох островах проти величезному континенту, довела значення морської сили для самоствердження японського народу, вона з енергією, властивою японському народові взялася до будування міцного флоту.

Вже у війні проти Китаю (1894—95) японський флот був вирішальним фактором. У боротьбі проти Росії (1904—05) російський флот двічі було рішуче розбито, востаннє біля Порт—Артуру і вдруге біля Цусіми.

Японський флот було знищено і разом з цим почалася ера панування великих військових флотів. Також і в багаторічних зусиллях за встановлення миру на азіатському материку, японський флот відігравав і відіграє вирішальну роль. Без міцного флоту було б неможливим поширення велетенського фронту від Манджоу-Го до Індокитаю.

Дешевими обіцянками, шахрайством і лютими загрозами намагалася світова плутократія затримати розвиток Японії, як могутньої морської держави Тихого океану—розвиток, який достатньо обгрунтовано десь хоча б суто географічним становищем Японії.

Під міцним тиском з боку тоді якихось-то, дружніх держав—США і Англії — було укладено, так званну, вашінгтонську морську угоду від 6 лютого 1922 року, згідно якою Японія була змушена до морському озброєнні додержуватися такого співвідношення. (США) до 5 (Англія) до 3 (Японія).

Виконуючи цю угоду, Японію змусила знищити більш ніж суден, у тому числі крейсери лінкори. Коли ж протягом років демократичні держави ставали раз у раз упертішими щодо справедливих життєвих вимог Японії і позаполегливо ізолювати Японію від азіатського материка Англія почали чим раз настирливіше втручатися у внутрішні політичні справи Японії, тоді японському народі пробудилася воля до опору і громадська думка рішучіше повставала проти силоміць нав'язаної вашінгтонської угоди. Оскільки обидва партнери—США і Англія неодноразово відхиляли вимоги Японії щодо встановлення рівності морських сил Японія порушила вашінгтонську угоду і залишила другу лондонську морську конференцію.

Після цього рішучого кроку Японія вже не визнавала ніяких обмежень і створила міцний морський флот, потрібний їй з огляду географічного становища і Японської місії на Далекому сході. Зрозуміло, що зараз немає точних даних про стан японського морського флоту, але Вейерський морський довідник наводить цифри, які дають приблизне уявлення про міць морського флоту Японії.

В цьому довіднику ми знаходимо 9 лінкорів, загальною місткістю 27.070 тонн, з яких два —„Нагато" і „Муто" мають по вісім гармат 40,6 см., чотири—„Хіуга", „Ізе", „Ямазіро" і „Хузо"—по 12 гармат у 35,6 см. Крім того, будуються два лінкори. місткістю по 42500 тонн і швидкістю 30 узлів.

Далі Японія має шість великих авіаносців, з яких, наприклад, „Кага" може нести 80 літаків, „Акагі" — 60 літаків, „Хіргу" і „Сарlу" по 70 літаків, а також сім авіаматок.

Японський флот налічує 12 важких крейсерів, загальною місткістю 107800 тонн, швидкістю в 33 узла, 28 легких крейсерів. місткістю 158655 тонн і два крейсери, що добудовуються.

Флотилія винищувачів має 95 одиниць першого класу і 29 винищувачів другого класу. Потім треба згадати вісім підводних крейсерів, 28 великих і 22 середніх підводних човнів і 16 підводних крейсерів, які зараз будуються.

Багато інших суден доповнюють морське озброєння Японії, як от 73 старих крейсерів, які охороняють узбережжя. торпедні човни, міноносці, тральщики, дозорні судна і низка інших невеличких, але важливих суден.

Війна, яка була нав'язана Японії, не застала її зненацька.

Як третя морська держава світу, як наймічніша морська держава Тихого океану,—Японія стала до вирішальної боротьби.

Зойки про допомогу з Австралії і південної Африки

БЕРЛІН. У той час, як Черчілль другий палій війни—Рузвельт старається, як їм вийти з важкого становища, викликаного вступом у війну Японії, уряди Австралії і Південної Африки звертаються до винуватців війни з проханнями про допомогу.

Повідомлення ці передані через вашінгтонських послів згаданих домініонів.

Хоча ці обидва члени британської Імперії ще не вражені війною безпосередньо, але становище, яке склалося, викликає серед населення південної Африки велике занепокоєння.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 12 січня 1942 року

Зі ставки Вождя.

Головне Командування повідомляє:

Продовжуються бої на середній ділянці східного фронту і в районі Валдая. На інших ділянках східного фронту значних бойових дій не було.

Дальнобійна батарея морської артилерії успішно обстрілювала місто Дувр.

В Атлантичному океані підводні човни потопили британського винищувача.

В північній Африці—жвава розвідувальна діяльність. Німецькі літаки бомбардували аеродроми в Кіренаїці, а також британські аеродроми на острові Мальта.

За час з 1 по 7 січня британські повітряні сили втратили 42 літаки, з них 19 над Середземним морем і у північній Африці.

Наші втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії—9 літаків.

Під час советського десанта в Євпаторії (Крим), про знищення якого оголошувалося в зведенні від 7 січня, ворог після впертих вуличних боїв і боїв по будинках, залишив на полі бою 600 вбитих солдатів і 1.300 вбитих партизанів. Також було захоплено 203 полонених.

Цей успіх у значній мірі є наслідок рішучих дій обер-лейтенанта фон-Баддіен, командира розвідувальної групи піхотної дивізії, якого було вбито в цьому бою.

Вождь і головний командувач озброєних сил нагородив цього хороброго офіцера посмертно знаком дубового листя до лицарського хреста Залізного Хреста.

За 13 січня 1942 року

Зі Ставки Вождя.

Головне Командування повідомляє:

В Криму і в Донецькому басейні відбувалась лише незначна бойова діяльність.

В районі **на схід від Харкова** наші війська провадили розвідувальні атаки проти ворожих опорних пунктів. Ворог втратив 219 солдат убитими і 93 полоненими.

Бої на сегодній ділянці фронту і в районі Валдаю тривають.

Під час наступу на оточувальному фронті навколо Ленінграду було знищено 22 ворожих бункери разом з їх особовим складом.

Бої наземних військ підтримували міцні з'єднання німецьких бомбардувальників і винищувачів. Совети зазнали надзвичайно великих втрат людьми і військовими матеріалами.

Було підпалено багато місцевостей, зайнятих ворогом, а також залізничних поїздів.

В північній Африці відбито вперті британські атаки в районі Соллуму. Важкі бої тривають. Просування ворожих танків на південь-захід від Агедабії зазнало невдачі. Німецькі літаки бомбардували британські обози і скупчення танків в районі Агедабії, а також аеродроми і портові споруди в Кіренаїці. В повітряних боях було збито 3 ворожих літаки.

Вдень і вночі успішно продовжувались повітряні атаки на аеродроми острову Мальта.

За 14 січня 1942 року

Зі ставки Вождя.

Головне Командування озброєних сил повідомляє:

На південній ділянці східного фронту було відбито низку ворожих просувань.

На середній і північній ділянках тривають важкі бої. Оборонні з вогнем і контратаками німецьких військ, а також втручанням повітряних сил у наземні бої, ворогові вчора завдано важких втрат людьми.

В Північному Льодовитому океані бомбардувальники потопили торговельне судно, місткістю 5.000 брутто-тонн.

Німецький підводний човен, під командою капітан-лейтенанта Люка, в упертих атаках потопив 4 ворожих торговельних судна, що йшли в складі міцно озброєного каравану, в Атлантичному океані.

На східному узбережжі Англії у день німецькі літаки бомбардували важливі промислові підприємства й портові споруди, потопили торговельне судно місткістю 8.000 брутто-тонн, а також бомбами пошкоджено одно торговельне судно.

В північній Африці ворог продовжував міцні атаки на німецько-італійські позиції в районі Соллуму. Атаки ці були підтримані вогнем важкої артилерії.

В Західній Кіренаїці відбувалась розвідувальна й артилерійська діяльність. Німецькі літаки бомбардували британські колони, скупчення обозів і аеродроми. Вдень і вночі було атаковано з повітря портові споруди Ла-Валетти і британські аеродроми на острові Мальта. При цьому було збито 3 ворожих літака.

Короткі повідомлення

• Продовжуючи наступ, японці 11 січня просунулися на 25 кілометрів уперед від міста Кавла.

• Японці зайняли на острові Целебес міста Кема й Тондано.

ВИРОБНИЦТВО ТОВАРІВ ШИРОКОГО ВЖИТКУ

За ініціативою п. п. Скрипніка й Чередниченка у Сумах, на території кол. промістечка, відкрито кустарно - промислове підприємство, у якому є майстерні по виготовленню з металу товарів широкого вжитку.

Провід майстерня по виробі терпугів і рашпелів. Партію терпугів уже виготовлено й відправлено для точіння бурякорізальних ножів у Тьотківський цукрозавод, продукцією майстерні користуються підприємства м. Сум.

Ковальська майстерня, поряд з іншими роботами, провадить оковку саней, возів, виконуючи як військові, так і цивільні замовлення.

Велику роботу провели спеціалісти кузні також по відбудуванню залізничних мостів.

Кустарно-промислове підприємство для своєчасного й регулярного постачання товарами уклало договори з міським та районним споживчими товариствами. Виконуючи ці договори, майстерні виготовили й надіслали різних товарів, як от: дверних петель, відерних ушок, совків, терпугів, сокир, молотків і т. п. на 11 тисяч крб. міському споживчому товариству і на багато тисяч крб. — райспоживспілці.

Зараз посилено працюють над встановленням різних станків у штамповальному цеху, який поряд з іншими видами продукції, виготовлятиме і цеви Галля.

Спустошені роки

Як вода гірська, швидкая
Роки промайнули.
Спустошили міста, села—
Й мене не забули.
Не забули, як мачуха
Байстря не забуде
Висміяти, поневірить
Та й кинуть між люди.
Обідране нехай бродить
Від тину до тину.
Гірка доля зустрічає
Нехай сиротину..
..Хто зглянеться—відоласі
Дасть хліба в торбину;
А хто сіна засовує,
Вишитовхає в спину.
Обліпиться нещастя
Дрібними сльозами.
Спотикнеться. Та йде далі
Кручами, низами.
Окрававлені бач ноги,
Ганчір'я на спині.
Де прийдеться ночувати—
Без неньки дитині?!
...Так і мене повстрічали
Спустошені роки.—
Висушили життя мов,
Висмоктали соки.
Розбещеним буревієм,
Мов старую грушу,—
Спустошили мов серце
Висушили душу.

Мав я батька, мав я матір—
Все в мене відняли.
У далеку глуху північ
Вигнали, заслали.

Розгромили, розігнали
Тихую оселю,
Між рідними поставили
Гранітную скелю.

Від матінки—України
Братів відірвали,
А сестричок на чужині
Жебраками звали.

І вони знедолені
Під тинню тинялись,
Згадували Україну—
Сльозами вмивались.

А мені за всіх прийшлося
Сльози по чужині,
Оплакувать свою долю,
Як тій сиротині.

Ні притулку, ні спокою—
Вигнали, знущались.
Надірвали мов серце
Та ще й наміялись...

...Тяжко мені, як згадаю
Усе, що минуло..
А скільки нас, брати мої,
Навіки заснуло?!

А. Хуторянський.

ВІДРОДИТИ ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО

Життя на Сумщині, після большевицьких розбишак, стабілізується.

Одна галузь життя ще не зайняла себе, ще не розпочала свого ходіння, дуже потрібної, плодотворної праці. Це галузь образотворче мистецтво.

В м. Сумах є багато талановитих людей, що в галузі образотворчого мистецтва могли б зробити багато корисного, використати їх здібності в ідеалістичному колію.

Щоб здійснити й провести в життя це завдання, необхідно, щоб наші Просвіти, ці культурні громадські організації, що починають розбудовуватися на Україні після страшного більшевицького терору, розпочали згуртовувати навколо себе всіх талановитих художників, скульпторів, різчиків, ткачих, вишивальниць і інших фахівців в образотворчому і прикладному мистецтві. Треба влаштувати виставку образотворчого мистецтва, про яку широко сповістити населення, запросити фахівців у галузі мистецтва, призначити час подачі творів на розгляд журі. Цю справу треба організувати найскоріше, щоб була можливість улаштувати першу виставку одібраних журі оригінальних художніх творів, здібних у нових умовах, умовах нового існування працездатного, талановитого українського народу, що породив таких, як у культурному світу, відомих мистецтва, якими були Левицький, Боровиковський, Шевченко і творці безсмертних шедеврів.

М. Добровольський.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В суботу 17 січня 1942 року в 10 год. 30 хвилин в м. Сумах буде дано сиренами пробні сигнали повітряної тривоги.

Сигнал полягатиме в тривалому одноманітному звуку сирени.

Попереджуємо про це населення, щоб не викликати даремного занепокоєння.

Комендант м. Сум.

Редактор Л. Свободін.

ПОВІДОМЛЕННЯ СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ КОМЕНДАТУРИ

Голова Сумської міської управи п. Корнієнко І. П. зміщений із своєї посади.

Сумська міська комендатура призначила на посаду голови Сумської міської управи п. Дяденка Я. А,, який до цього часу займав посаду начальника міліції. Йому доручено підібрати надійних співробітників.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дирекції чоловічої й жіночої гімназій повідомляють що прийом грошей за 1 квартал навчання у розмірі 150 крб буде розпочато з 14-го січня 1942 р. з 9 год. ранку до 1 години дня в канцелярії гімназій (будинок бувш. школи № 2, по Миколаївській вул.).

Дирекції гімназій.

1—1.

ВЧИТЕЛЬКА КІНАШЕВСЬКА

набирає групу глухонімих дітей по підготовці у школу глухонімих у різні класи.

Суми, Ковалівська вул., № 9.

3—1.

15 грудня 1941 р., по дорозі від с. Тимофіївки до с. Угроїдів (Краснопільського р-ну) **ЗНИКЛИ:** чоловік 42 р. — Денисенко Василь Мусієвич та жінка—32 р. Денисенко Матрона Іванівна. Прохаю тих, хто знає які-небудь відомості про них, сповістити на адресу: Суми, Замостя, № 2—М. М. Авраменко.

Прикмети зниклих: жінка одягнута у кофту, вовняний сірий платок, бурки та нові галоші; чоловік у ватник, чорному піджаку, кепці-кожу та в боти.

1—1.

ПОСТАНОВА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

м. Суми. 10 січня 1942 р.

„Про вбирання трупів павших тварин"

З метою забезпечення санітарного стану міста Сум та його околиць, Сумська міська управа ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Зобов'язати орендарів і приватних домовласників, керівників муніципальних будинків, власників торговельних, промислових та інших підприємств очистити свої садиби та присадибні земельні ділянки, береги та русла річок, дороги, вулиці та тротуари, городи й засіки від трупів павших тварин—коней, собак, свиней і т. інш.

2. Категорично заборонити вивозити павших тварин на звалки, закопувати в землю. Трупи цих тварин повинні звозитись до спеціально передбаченого для цього місця.

Зобов'язати товариство „Хімік Сумщини" та житлове управління вибрати місце, куди повинні звозитись трупи всіх павших тварин, погодивши це місце з санітарним інспектором міста Сум та широко оповістивши про це населення через міську газету.

3. Заборонити приватним особам, підприємствам та організаціям здіймати шкіру з трупів павших тварин без окремого на це дозволу міської управи.

4. Особи, що не мають власного транспорту для перевозки трупів павших тварин, користуються для цього приватним транспортом, а також транспортом транспортної контори міської управи.

Зобов'язати начальника транспортної контори міської управи виділити дві підводи для обслуговування населення, по перевозці трупів павших тварин.

5. Зобов'язати товариство „Хімік Сумщини" оплачувати приватним особам, підприємствам та організаціям вартість доставки на визначений пункт трупів павших тварин по тарифам транспортної контори міської управи.

6. На винних у порушенні цієї постанови начальником міської міліції накладається штраф до 500 крб., а в окремих випадках винні притягаються до кримінальної відповідальності.

7. Нагляд за виконанням цієї постанови покладається на міського санітарного інспектора та на міську міліцію.

Сумська міська управа.

Товариство «Хімік Сумщини» ПРОВАДИТЬ ЗАКУПКУ

в необмеженій кількості МАСЕЛ РОСЛИННИХ різних чистих і забарвлених,

СОСНОВИХ та інших СМОЛ, ЖИВИЦІ, КАНІФОЛІ, СКИПИДАРУ, СТРАВІКУ.

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Хайко Рах... мов-а.

Метричне свідоцтво на ім'я Хаєм рис Трохимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шев... Андрій Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ів... Григорій Федосович.

Метричне свідоцтво на ім'я Д... Катерина Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бо... Олександра Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Заха... силь Єгорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ле... Микола Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко... кола Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ш... Микола Гаврилович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кр... Микола Микитович.

Метричне свідоцтво на ім'я Яро... Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лебе... на Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Валентина Іванівна.

Паспорт на коня на ім'я Мельни... Кіндратович.

Тимчасове посвідчення міськовійська на ім'я Рудяєв Григорій Григо...

Метричне свідоцтво на ім'я ... ліра Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ... Юлій Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ло... Людмила Леонідівна.

Довідка на право користування ... від 11/XI—41 р. № 87, на ім'я ... Михайло Михайлович.

Видана від 9/XII ... — ...

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 8 (29) | Неділя, 18 січня | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 15 січня 1942 року

Ві ставки Вождя.

Головне Командування повідомляє:

Головне Командування озброєних сил повідомляє:

Повітряні сили успішно атакували ворожі скупчення військ, зенітні батареї і аеродроми Феодосії і Керченського півострову.

В Чорному і Азовському морях було пошкоджено бомбами 3 ворожих торговельних судна.

В районі Таганрога ворог після міцної артилерійської підготовки продовжував без успіху спроби просуватися. На середній і північній ділянках східного фронту продовжуються оборонні бої. Під час контратак німецька піхота в супроводі артилерії захопила 8 гармат і багато інших трофеїв. Ворог втратив при цьому 600 солдат убитими.

Під час успішної атаки на Ленінградському фронті, частини німецької піхоти, підтримані саперним з'єднанням, зробили прорив шириною в 200 метрів в лінії ворожих укріплень і знищили 20 бункерів з їх особовим складом.

В північній Африці з непослабленою силою триває ворожий артилерійський обстріл німецько-італьянських опорних пунктів у районі Соллума. Ворог мав деякі місцеві успіхи. Атаки німецьких літаків було спрямовано проти колон британських автомобілів, а також портових споруд і аеродромів в районі на південь від Агедабії і в Тобруку. Вдень і вночі було успішно бомбардовано Ла-Валетту і аеродроми на острові Мальта.

Останньої ночі британські літаки скинули бомби на деякі місцевості північного узбережжя Німеччини.

Цивільне населення мало втрати вбитими і пораненими. Багато будинків було пошкоджено або зруйновано. З нападаючих бомбардувальників — три було збито.

Короткі повідомлення

◆ Американський адмірал Томас Год, командуючий американськими морськими силами півдня Тихого океану, змушений був скористуватись підводним човном, щоб доїхати до острова Ява.

◆ Британські морські сили затримали на шляху до Тімора португальський військовий транспорт і примусили його повернутись до Мозамбіку. З приводу цього португальський посланик заявив протест англійському уряду.

◆ В еміраті Ковейт, що знаходиться під британським протекторатом, спалахнула епідемія чуми.

◆ В понеділок шведський рейхстаг зібрався на перше в цьому році засідання і вислухав тронну промову короля.

◆ Імперський міністр доктор Геббельс 14-І-42 року по радіо повідомив німецький народ, що збирання вовняних речей дало понад 67 мільонів різних речей. До армії відвантажено 4003 вагона з хутровими і вовняними речами. Міністр висловив від імені Вождя подяку всім, хто зробив подарунки для армії.

◆ Японський підводний човен ввечері 12 січня на захід від Гаваї домігся двох влучань торпедами в американський авіаносець місткістю 33000 брутто-тонн.

◆ Японські повітряні сили почали атаки великого обсягу на Сінгапур.

◆ Щоб усунути брак робітничої сили, Австралія намірається дозволити в'їзд китайцям та іншим азіатам.

◆ З приводу труднощів з заробітною платою, викликаних британсько-американською окупацією, ісландський міністр у соціальних справах вийшов у відставку.

◆ Готується укладання господарчої угоди поміж Туреччиною і Італією.

Населення Швейцарії вироджується

БЕРН. Вперше після багатьох років Швейцарія знов відмічає невелике зростання шлюбів і народжень.

Число шлюбів збільшилося в першій половині 1941 року проти минулого року на 2460 до 18050 і число народжень на 2680 до 36220.

Смертність знизилася на 3650 до 26350. Отже, за згадані шість місяців число народжень перевищує число смертей на 10870. Якщо б зберіглися цифри народжень минулих років, то вже в 1960 році можна було б констатувати зменшення населення. В 1900 році на 1000 мешканців Швейцарії було ще 27 народжень, а в 1915 році лише 15 народжень.

В той час, як в 1900 році на 1000 швейцарців лічилося 408, віком молодше 20 років, минулих років осіб молодше 20 років було лише 301 на 1000 мешканців.

Документальні докази злочинних намірів Сталіна

План наступу на Берлін, складений в квітні 1941 р.

Ще в боях під Великими Луками німецькі війська захопили сенсаційний документ надзвичайного політичного і військового значення.

Мова йде про таємну карту з штабу 112-го совєтського стрілецького корпусу, який було знищено під Великими Луками. Карта містить точні начерки і рукописні нотатки й зауваження стосовно плану військових операцій совєтської армії, проти Німеччини. Вона, як видно з вхідної дати, зроблена командуючим 112-го стрілецького корпусу генерал-майором Кармановим, одержана Кармановим ще 28 квітня 1941 року, себ-то за два місяці до початку німецько-совєтської війни.

Карта ця, яку було захоплено німецьким артилерійським підрозділом,—є велика совєтська карта генерального штабу з яких взагалі користуються в штабах великих з'єднань. Як видно, її часто-густо згортали, на ній багато поміток і начерків, отже, нею безумовно, часто користувалися.

Карта обіймає територію від Смоленська до західних районів Німеччини за Берліном, а в напряму з півночі—на південь від С-т - Петербургу до Дніпропетровська, отже, всю Західну Росію і Східну Німеччину. У верхньому лівому кутку російською мовою, червоним олівцем написано „Таємно", „Примірник № 2".

Акуратно накреслені начерки, зроблені різнокольоровим атраментом вказують напрями передбачаємих наступів і шляхи просування до Берліну совєтсько-російських військ. З начерків цих видно, що на столицю Німеччини повинні були наступати дві великі групи військ. Перша група мусила наступати на Берлін з району Ковно (Каунас) через Ейдкувен, Бартенштейн, Марієнбург і Арнсвальде в той час, як друга група, маючи за вихідний пункт Брест-Литовськ, повинна була просуватися до Берліну на південь від Варшави й Познані, через Франкфурт на Одері.

Від цієї групи військ, одно відгалуження передбачалося спрямувати через Білосток на північ, у напряму Кенігсбергу і друге в напряму на Люблін.

Не менш цікаві, ніж ці стратегічні начерки, є також зауваження, які в багатьох місцях карти накреслено чорним й червоним олівцями. Хоч карта ця місцями дуже потерта, але за допомогою перекладачів розшифровано всі написані на ній тексти. Зокрема, в цих зауваженнях містяться вказівки щодо наявності передбачаємих на німецькій території укріплень і оборонних споруд. Наприклад, на карті є така довідка: „Поміж Мемелем і Луцком 103 бункера на протязі трьохсот кілометрів, біля Остроленки 60 бункерів біля Варшави 140 бункерів, біля Дембліна 80 бункерів". На місці, де на карті знаходиться Варшава, накреслено: „140 бункерів, три-чотирі бункера на кожний кілометр". Біля Брест-Литовська помічено: „закінчені оборонні споруди".

Далі карта містить надзвичайно точні матеріали щодо руху транспорта в районі наступу. Наприклад, „1464 подвійних поїздів для військових транспортів в напрямі Східної Пруссії, крім того, 310 постачальних поїздів. Для 90 дивізій —1012 поїздів, цебто 180 подвійних поїздів на добу". Також в карті містяться відомості щодо шляхів сполучення в Німеччині і південно-східній Європі.

На відрізку Берлін—Відень—Бухарест враховано, наприклад, п'ять двохколійних ліній. На полях карти є дуже цікаві матеріали про продукційні сили в районах просування совєтської армії до кордону. Там, наприклад, зазначено: Ленінградський район: 14% всієї індустрії, 30% машинобудівельної і хімічної індустрії, 48% електротехнічної індустрії, 60% гумової промисловості. Іваново, Східна Україна: 41% заліза, 48% сталі, 35% марганцевих руд, 75% цукру, 20% хліба.

На звороті карта зазначена — прізвища її власників: генерал-майор Карманов, командуючий 112 стрілецьким корпусом і дата: 28/IV —41 року.

Вислані з Афганістану

Вислані під тиском британців і большевиків з Афганістану німецькі піддані прибули до Туреччини.

Справа йде про 169 осіб, серед них 72 чоловіка, 55 жінок і 42 дітей.

Хоч німці завжди бездоганно поводили себе в Афганістані і працювали там на користь і для розвитку цієї країни, і хоч нещодавно афганістанське радіо повідомляло, що з приводу діяльності німців в Афганістані, не може бути жодних побоювань, афганістанський уряд, відповідно до бажання Англії і советської Росії вислав німців з Афганістану.

З наведеним пістолетом

БЕРЛІН. Окупація Голландської Гвіани на південно-американському континенті досі займає увагу американської громадськості.

Мова йде про планомірний завоювальний наступ проти південної Америки.

Голландію було просто притиснуто до стінки, і якщо говорять, що так званий „уряд" втікшої королеви згодний з вчинками Рузвельта, то цю брехню Рузвельта зараз також викрито. Журналісти Персен і Аллен, які добре поінформовані в цій справі в Вашінгтоні, пишуть в газеті „Нью-Йорк Дейлі Міррор",—голландці — мова йде про емігрантів у Лондоні—не погоджувалися з окупацією, бо цілком підставно побоювалися, що США ніколи не звільнять Суринам.

Їх опір було зламано лише особистим втручанням Черчілля.

Комуністична агітація в армії США

НЬЮ-ЙОРК. За повідомленнями газети „Нью-Йорк Уорлд Телеграм", у бюлетені одного парламентського комітету відмічено, що в касарнях американської армії безборонно розгортається комуністична агітація.

Агенти комуністичної газети „Дейлі Уоркер" насмілюються безборонно створювати у військових таборах настрій, сприятливий для Советського Союзу.

Про товариство Червоного Хреста

За двадцять чотирі роки советської влади важкі злидні, голод не один раз відвідували український народ.

Згадаємо, наприклад, хоч 1933 рік. Але не тільки допомогати нужденним, голодуючим, а навіть згадувати про наявність злиднів не можна було, бо це вважалося за державний злочин.

Кожен повинен був уявляти з себе найщасливішу людину, стиснувши зуби і закриваючи очі на злидні свого народу.

Не дивно, що за таких умов робота советської організації Червоного Хреста не мала нічого спільного з дійсними завданнями цього товариства і існувала лише для здирання з трудящих членських внесків.

Час, який ми зараз переживаємо, визвольна війна, яка не може обійтися без жертв, настирливо вимагають створення товариства Червоного Хреста яке б допомогало всім, потрібуючим допомоги, в першу чергу військовополоненим, цим офірам безглуздої політики кривавого злочинця Сталіна. 13 січня п. р. відбулися організаційні збори Сумського т-ва Червоного Хреста. Було обрано правління в складі членів: п. п. Остапшевського, Ека, Татаренко, Мотейка, Зайцевої, Сергієвич, Костюк, Кабанова та кандидатів п. п. Архипова і Руденко.

Правлінню доручено скласти статут товариства, представити його на затвердження зборів і, одержавши дозвіл міської комендатури негайно стати до практичної роботи.

Допоможемо жертвам большевицької авантюри

Чим можуть допомогають ... лоненим жителі міста й сел... Кожного дня до пункту здач... приносять й привозять громадяни Сум, віддалених селищ Сумщини різний одяг, взуття, харчові продукти.

За цей невеликий проміжок часу у табір військовополонених передано понад 2 тонни печеного хліба, 750 кг. борошна, 550 кг. пшона, 7 тонн картоплі, 350 кг. різного зерна, 47 кг. жирів, 65 кг. м'яса і т. п.

Громадяни жертвують різний одяг, взуття. Для зодягнення полонених вони здали 90 пар білизни, 84 шапки, 57 куфайок, дві пари валянок, 17 пар іншого взуття і інш.

Кілька підвід довелося виділити громадянам с. Великого Вистороп... Лебединського району, щоб доставити в Суми речі й продукти для табору, зібравши більше 300 кг. хліба, 100 кг. борошна, 150 кг. пшона, 550 кг. картоплі. З с. Сіного, Миропільського району, надійшло 350 кг. хліба, новосічанці (Хотінський район) пожертвували 200 кг. хліба, 100 кг. пшона й гороху, 26 шапок, 10 сорочок, 22 штанів, 5 пар взуття, 32 куфайки; селяни с. Косовщини (Сумський район)—1600 кг. картоплі, 12 пар білизни, 16 штанів і т. д. і т. п.

Збір триває. Зібрані речі та продукти, відправляйте до бази міськжитлоуправи (Церковна, 7).

* * *

Громадяни міста Сум широко розгорнули збір речей, продуктів харчування для військовополонених. Серед великого числа організаторів допомоги жертвам большевицької авантюри також і М. С. Козацька, Н. І. Маяровська, В. П. Бережна, які з власної ініціативи почали і провадять збір пожертвування по Шишкарівській вулиці. Вони зібрали й здали до складу міськжитлоуправління 7 теплих піджаків, пальто, 8 пар білизни, трое штанів, тощо. Для харчування полонених передали 37 кг різних крупів, 10 кг. хліба, 150 кг. картоплі й багато інших продуктів.

Оратор

Всіх селян зігнали в клуб
Якось на Покрову.
Й голова сільради Дуд
Закотив промову:

— В основному ми зростаєм,—
Хоч і труднощі малі.
Любо глянуть, що вже маєм
В нашім місті і селі.

Правда, черги покищо,
Мерти стали чаще,
Але пройде років сто
Й жити будем краще.

Говорив запально, пишно,
Звівши очі в потолок.
І не знать, що б потім вийшло,
А тут сталось не в нарок.

Від промови у знемозі
Сторож, втомлено, зівнув,
І, виходячи, в порозі
До оратора гукнув:

— Зачекай, я йду обідать,
Б'ють, пішов весь люд.
Як закінчиш тут базікать,
То закриєш клуб.

Я. Подич.

Політична проблема Східної Карелії

Радянські спроби поневолити Карелію

Трагічною визвольною боротьбою 1917—1922 років Східна Карелія довела своє прагнення до самостійного національного життя і орієнтацію на Європу.

Наприкінці березня в Утуї зібрався обраний народом ландтаг, який відповідно до права народів на самовизначення оголосив Біломорську Карелію самостійною і незалежною. Було продовжено велику реформаційну роботу, прийнято національний прапор і герб за малюнками фінського художника Алекс і Галлен—Каллела і нарешті було утворено уряд Біломорської Карелії. Але самостійність Карелії не була тривалою. Від Аунуса, де большевики з літа 1919 року були необмеженими господарями, совети просунулися на початку 1920 року до Біломорської Карелії. Влітку карельський уряд був змушений до втечі в Фінляндію.

Під час мирних переговорів поміж Фінляндією і Советським Союзом—з фінської сторони були спроби поставити також на розв'язання карельське питання, щоб задовольнити вимоги карельського народу щодо національного самовизначення, але ці зусилля не мали значного успіху. У мирному договорі не згадувалося навіть про державне становище східної Карелії. Щоб забезпечити новопридбану самостійність, Фінляндія була змушена до такого приниження, як залишення Реболи й Парая... Совети урочисто оголосили декларацію, за якою Східна Карелія, народ якої користується з права на національне самовизначення, приєднується до Советського Союзу, як автономна область. Фінські делегати були змушені задовольнитися цією нещирою декларацією. Автономія Східної Карелії тлумачилася большевиками цілком свавільно.

Спираючись на декларацію утвореного в Східній Карелії „робітниче-селянського совета" від травня 1920 року, щодо приєднання Карелії до Советського Союзу, большевики заявили, що цією декларацією карели вже використали своє право на самовизначення. Декларацію цю було використано, щоб створити „Карельську Комуну". Наскільки таке тлумачення не відповідало дійсності, виявилося швидко із того, що в Карелії спалахнуло збройне повстання проти Советів. Але це останнє напруження свободолюбного карельського народу було приречено на невдачу. Поступаючись перед переважаючими большевистськими силами, рештки карельської армії були змушені в березні 1922 року відступити за кордон. Визвольні плани Східної Карелії було на цей раз зламано, але „карельське питання" продовжувало існувати.

Поступаючись перед тиском карельських представників, фінський уряд вирішив поставити це питання для розв'язання перед міжнародним форумом. Справу було прийнято для розв'язання Женевською Лігою. В той же час за проханням Фінляндії, всесвітньо відомі знавці і вчені дали свої висновки стосовно становища Східної Карелії з точки зору міжнародного права. Ці висновки одноголосно звелися до того, що „Карельську Комуну" не можна розглядати, як форму обрану порядком самовизначення народів. Рада Женевської Ліги зовсім не була схильною схвалювати певне рішення в карельському питанні, і після тривалого обговорення передала цю справу до Гаазької палати. Між тим Гаазька палата вважала себе не в змозі вирішити питання про законність декларації і після голосування оголосили про свою некомпетентність розв'язати карельське питання.

Негативне ставлення Женевської Ліги і міжнародної палати, крім формальних міркувань, треба пояснити побоюванням зіткнутися з могутньою державою, а також побоюванням, що для підкріплення своїх рішень, у цих органів бракуватиме відповідного авторитету.

Оскільки зараз карельське питання, завдяки спільній боротьбі проти большевизму вступило в нову, вирішальну стадію, фінський народ почуває себе цілком дозрілим виконати своє завдання культурної нації в більшому обсязі, створеному приєднанням Карелії до її неньки—Фінляндії.

(Ost Front)

СТРУНИ ДУШІ НАРОДНОЇ

Татари, турки, поляки, росіяни топтали землі нашої України, глумились із нашого народу. Але знайдіть у пьому, далеко неповному списку, народ, який би міг дорівнятись до народу українського Навіть наші східні сусіди—нам не рівня. Їхня (російська) культура, не дивлячись на свою сиву історію, залишається позаду української культури. І те, що крала Росія із Заходу—йшло через Україну і знаходило в ній плодовитий грунт.

Про свою долю правдиво, чесно талановито розповідає сам народ своїми вустами. Народжувалась правда про тяжку долю українського люду в серці наших прапрадідів, які переказували про своїх предків, і виливалась ця правда в щиру, просту думу і пісню народну. Співали цих пісень про неволю бусурманську (XV, XVI в.), про Байду (українського магната Дмитра Вишневецького, засновника Запоріжської Січі), про Богдана Хмельницького, про Морозенка і Сагайдачного, співав і співає наш народ про ніжну, соромливу дівочу любов, про козаченька чорнобривого, про матір, про родину, про сирітську долю і т. д. Немає такого куточка життя українського, який би не став темою чи сюжетом пісні чи думи. Їх безліч. Музику до них складали сотні людей і часто можна зустріти одну і ту ж пісню гармонійовану з різними відтінками.

Ніде більше, як в пісні і думі, не видно нашого горя, нашої нестримної української радості, нашої широкої душі взагалі.

Кров наших предків ввійшла в землю, чи повеселі її ріки кривавими потоками в море; горе наших предків, їх нелюдські страждання від проклятої татарви, турків, ляхів і московчан—час накрив непроникною пеленою; на кістках наших дідів і прадідів височать могили, але і їх розорали внуки і правнуки....

Єдине, що доходить до нас через віки, що розповідає про сумну історію нашої України—це пісня народна. Нехай вона розповість нам про минуле нашого народу, нехай тужить вона в нашій душі про полігших головою синів України, нехай гнівно залунає вона на наших степах—символ живучої, красивої, гідної поваги української нації.

Взяти хоча б **„Пісню про Байду"**. Це історична правда про казковолицарське життя Дмитра Вишневецького, який хотів приборкати Кримську орду.

Зрадою було взято його в полон до Туреччини, а там насадили його ребром на гак... Три дні жив і глузував над ворогами Вишневецький, поки луком його не добили кати.

Вишневецький став душею і батьком козацтва, а пісня донесла нам, забутим і поневченним дітям України, образ мужнього сина українського люду.

Пісня характерна тим, що вона говорить про святу любов до батьківщини—України. На предложення турецького султана одружитись з його дочкою, щоб бути „паном на всю Вкраїночку", Байда відмовився.

Про художні якості пісні можна сказати одне—вона не дорога річ з витівками і діамантами, а вінок чудесної народної мудрості й простоти.

„Пісня про Бондарівну".

„У містечку Богуславку Каньовського пана, там гуляла Бондарівна, як пишная пава.
Ой, в містечку Богуславку, сидить дівок купка,
Межи ними Бондарівна, як сива голубка".

Цій пісні біля двох століть. А хіба сьогодні вона не сучасна? Хіба сьогодні не живий образ дівчини—голубки, пишної пави? Чотири рядки нам говорять про ніжну, як голубку, граціозну і пишну, як паву, українську дівчину. Такі образи гідні, щоб бути вічними, як вічний народ, що їх породив.

В пісні видно ставлення народу до панства.

Пан питає:

„Ой, чи хочеш, Бондарівно, ізо мною жити,
А чи волиш, Бондарівно, в сирій землі гнити?"
— „Ой, волю, я, пан Каньовський, в сирій землі гнити.
Ніж з тобою по неволі на цім світі жити!".

Так відповіла гордовита українка.

Народна балада про Бондарівну —великий і неодинокий скарб нашої народної поезії. Її ніжна краса образу Бондарівни і протиставний образ Потоцького заслуговують, щоб через два віки цю пісню цінила і співала наша молодь.

Не будемо говорити про добре відому **„Пісню про Кармелюка"**, бо її, хоч і в декількаразовому підробленому тексті, чули і самі добре знають люди.

Давно вже перестала співати пісню:

„Гомін, гомін по діброві,
Туман поле покриває,
Мати сина проганяє
— „Іди, сину, пріч від мене—
нехай тебе Орда візьме!".
— „Мене, мамо, Орда знає—
в чистім полі об'їжджає!".
— „Іди, сину, пріч від мене—
нехай тебе Турчин візьме!".
— „Мене, мамо, Турчин, знає—
сріблом-злотом наділяє"
— „Іди, сину, пріч від мене—
нехай тебе Ляхи візьмуть!".
— „Мене, мамо, Ляхи знають—
пивом-медом напувають!".
— „Іди, сину, пріч від мене—
нехай тебе Москаль візьме!".
— „Мене, мамо, москаль знає—
жить до себе підмовляє!".
— „Вернись, сину, додомоньку—
змию тобі головоньку!".
— „Мене, мамо, змиють дощі,
а розвіють буйні вітри,
а розчешуть густі терни,
а висушить ясне сонце!".

Під срібні звуки царині музики—скрипки, ця пісня майже однаково доймає, „розтинає білі груди, серденько виймає" і українця, і росіянина, і італьянця, і грека.

Пісня малює трагедію бурлацького життя, яке так добре знає наш народ.

Треба мати не серце, а рукавицю, щоб не відчути гіркоти і туги життя нещасного бурлаки з епілогу пісні.

Ой, піду я лугом, лугом-доляною,
Чи не зустрінуся з родом-
родиною"...

Так починається одна з українських народних пісень. Здається, проста пісня про брата, який посивів на чужині і його не пізнала сестра, яка змарніла зігнулась під тягарем горя в рідній оселі. Але яка її сила! Років 10 тому на одному з київських базарів можна було бачити таку картину: біля рундуків стояло два сліпих кобзарі і співала згадану пісню. Зі всіх кінців базару сходились люди і не видно було людини, яка стримала б сльози... Маленькі діти не розуміючи, дивились на своїх батьків, витираючи своїми мізенькими кулачками гарячі сльози... А скільки тепер їх відчувають долю розріднених братів і сестер?..

Правда пісні — щира і тому вона завжди знаходить собі стежку до серця слухача.

Українська народна пісня співає й про золоте почуття кохання, святі обичаї шлюбу, невмолиме й нестримне, як весняні води, почуття ревнощів; народна пісня шанує обичаї віри своїми срібними хвилями, шанобливої та урочистої музики і т. д.

Пісня—мудрість (Не копай спід зілля коріння, шукай собі милий, до рівня), вона навчає людей добру, карає зло, немилосердно коле правдою очі. Хіба не пізнає іноді кожен з нас в пісні частку, осяяну словом, оживлену звуком, свого особистого життя. В пісні, нарешті, радість материнства:

„Ой спи, дитя, без сповиття,
Поки мати з поля прийде.
Та принесе три квіточки.
Одна буде дрімливая,
Друга буде сонливая,
А третя—щасливая...".

На цих, навіть, небагатьох прикладах можна і відчути магічну силу пісні народу України. Кожна людина—поет, душа її—це туго натягнуті струни, торкнеться невидимим крилом життя цих струн, і оживуть вони—чи заридають тужно, чи засміються дзвінко сріблом — злотом, чи гнівно заграють псалом помсти...

Ні, нема в слов'ян народу з більш співучим і ніжним словом, як українське; нема пісні над пісню українську. Потрібно ж нашу пісню вивчати й берегти — дорогий скарб народної поезії, потрібно, щоб діти наші ще в колисці слухали від матері пісню українську, а в школі вже час практикувати справжні уроки української пісні.

Ан. Барвінський.

Мета і завдання українського товариства „Просвіта"

Большевицько-жидівська влада, ненависть відродження національної культури українського народу, знищувала здобутки цієї культури, що в ками український народ завойовував у кривавій боротьбі з своїми ворогами.

Совети, прикриваючись на словах „національною політикою", тими чи іншими засобами пригнічували все українське — культуру, школу, мистецтво, мову, особливо — нашу чудесну, голосисту, барвисту українську мову, проводячи русифікацію, а під нею жидівство серед поневоленого ними українського народу. За приклад цього може бути відкривання большевиками по містах великої кількості російських шкіл, даючи їм кращих педагогів і кращі умови, відмічаючи їх завжди, як найкращі (приклади Сумських середніх шкіл № 2 та 4), тоді, як українські школи ставили в тісності й допомоги їм майже не давали.

В українські школи надсилали таких учителів, які б лише на українських читали (поганенько) на українській мові матеріал, а на переворах з учнями розмовляли з учнями на російській мові. Адміністрація цих шкіл (директор, завпед) говоріть на зборах учнів говорили виключно на російській мові (школа № 3).

Залишки цієї русифікації ми маємо і зараз. Зайдіть у нашу українську установу Спробуйте почути від керівників або співробітників українську мову! Не почуєте. Навіть звернеться до них на українській мові, то одержите відповідь на мові російській. А зустріньте вчителя бувшої совєтської школи, то теж не почуєте від нього жодного українського слова.

Який сором. Але, на жаль, це так. Ось вам наслідки упертої русифікації большевиків.

У приватній гімназії одна учениця—українка відповідає виключно на російській мові, хоч і розуміє всі питання учителя на українській мові. „Чому Ви, говорять учитель, не намагаетесь відповідати на мові українській?" Та, бачите, у нас дома і всюди розмовляють на російській мові. Що, не знають української? Та, ні, знають, бо сваряться мама на українській мові, а просто так у нас прийнято. Папа говорить, щоб краще знала російську мову, бо на українській говорять лише селяни—мужики". Таких прикладів багато.

Непереможна німецька армія звільнила український народ від політичного й національного гнічення, що чинила влада большевиків та жидів. Отже, настав час взятись за відродження української національної культури.

Днями буде організовано Сумське українське товариство „Просвіта", що ставить своєю метою — допомогти органам державної влади відродити українську національну культуру, українську мову, побут народу та його свідомість. Шляхом організації різних освітніх та художніх гуртків, організації лекцій, вистав, концертів, при допомозі видань періодичної і неперіодичної української літератури товариство дасть можливість українському народові знайти себе, усвідомити завдання української нації, щоб, поряд і під керівництвом німецької нації, збудувати краще життя.

Статут товариства вже вироблений. Громадяни м. Сум із радістю зустрінуть організацію цього товариства і підуть у члени його для боротьби за нашу національну українську культуру, для боротьби з залишками большевизму в свідомості народу, для закріплення жовтоблакитного прапору.

С. Сапун.

До постановки „Наталка Полтавка", І. Котляревського, в Сумському українському драматичному театрі

ДОМАГАТИСЯ В ГРІ ПРИРОДНЬОГО ТОНУ

Іван Петрович Котляревський—знаменитий письменник нової української літератури—своєю літературною славою зобов'язаний поемі „Енеїда" й п'єсі „Наталка Полтавка", яка була видрукована вперше у 1838 році й відтоді не сходить із сцени. Особливою популярністю користується вона серед українського народу, адже це—твір, який в повній мірі відображає національний побут, звичаї і є історичним документом нашого життя. „Наталку Полтавку" совєтські літератори намагалися інтерпретувати, підтасовувати до літери, так званого, марксистського світогляду, корінно перероблюючи окремі сцени, і цим самим, грубо перекручуючи історичну дійсність, задуми автора.

Сумський український драматичний театр нещодавно показав місцевим глядачам цю прекрасну п'єсу в такому вигляді, відносно сюжету, в якому незабутній Іван Петрович залишив її після смерті. Сумчани з радістю зустріли нову постановку. Однак, ми не будемо ні хвалебних од складати, ні картати гру артистів національного театру. Нам бажано лише вказати на ті недоліки першого спектаклю, щоб допомогти молодому театру в дальшій роботі над оперою „Наталка Полтавка" (постановка художнього керівника театру п. Я. В. Дунайського).

Кожного цікавить зображення головної дієвої особи. Виконавиця ролі Наталки—артистка Ковальова—володіє прекрасними вокальними якостями. Кожен в цьому переєвідчився, хто був присутнім на першому спектаклі. І тільки тому, що виконання вею оперних моментів не скрізь було пов'язане з відтворенням характеру, життя зображуваного героя, — художній образ української дівчини не повністю дійшов до глядача. Правда, тут треба зважити на ту обставину, що п. Ковальова вперше приймає участь у постановці драматичних творів (вона учасниця хорової капели під керуванням п. Кондратенка). Отож, зайве хвилювання заважало їй.

Другий акт—цілком драматичний. Любов і повага до старої матері примусили Наталку скоритись, погодившись на все—навіть на заручення з нелюбом і нерівнею—Возним. Лише почуття палкої любові до Петра, з яким зросла й якого покохала всім своїм щирим серцем,—не покидає її. Монолог Наталки сповнений невимовною печаллю, сумом і тугою за своїм коханим. Вона благає Бога допомогти вигнати з серця іскру кохання до Петра й полюбити пана Возного. Ось цей драматизм душевний, нещастя й муку свідомості треба було втілити в рухах, довести до присутніх разом з пристрасним, прекрасним виконанням монологу.

Під час виконання тріо Наталки, Виборного й Терпелихи необхідно позбутись концертності, вносячи замість неї простоту й життєвість. Останній монолог Наталчин бажано проспівати в більш піднесеному настрої, щоб показати радість і щастя.

В дечому треба зауважити й порадити також артисту Руденку. У своїй грі завжди необхідно прагнути до природньої правди. Як пану Руденку, так і всім артистам національного театру це треба пам'ятати, адже природня правдивість—запорука успіху.

Дізнавшись, що Наталка посватана, Петро—„сирота безрідний", котрому „немає де прихилитись", вважає себе нещасним. Він роздумує, поринувши в смуток. І як висновок, як вираз ник всього того, чим наповнене його серце—є монолог „Ой, я нещасний". Виконавши його, повторюємо, в повній гармонії з зовнішністю, артист домігся б бажаного ефекту. А в п. Руденка, бачите, вийшло інакше. Стоячи гордо, вдивляючись у далечінь, його Петро наспівує пісню, виливаючи, якто кажуть, своє горе. Відчувається відразу підробленість також, як і у сцені прощання Петра з Наталкою і матір'ю. Зокрема, в останній не показано яскраво основного — туги розлуки. Однак, ми відразу ж поспішимо застерегти артистів від зайвого перегравання.

Для яскравого сценічного відтворення образу Терпелихи артистці Міроновій не вистачає потрібних вокальних даних. Ось чому невдало показала вона материнську біль, турботи про щастя своєї рідної дитини, її горе.

Добре в основному впоралися з своїми ролями артисти Третяк (Микола), Дунайський (Возний), Бондаренко (Виборний). До речі про гру артиста Бондаренка. Ми не можемо в чому - небудь упрікнути цього актора, бо він підібрав потрібні фарби для зображення дієвої особи, його герой—це тип. Образ пана Возного у виконанні артиста Дунайського—правдивий, яскравий.

Непогано виконані художником п. С. Садовніковим декоративне оформлення спектаклю. Але й тут необхідно продумати до дрібниць, як удосконалити, зробити його ще правдивішим.

І. Косовщанський.

У вечір перед Водохрещею

Зимовий вечір. Мільярдами зірок вкрите голубе небо—десь далеко вони загораються, миготять, інші згасають, спадаючи у невідому безодню. Посеред неба урівноважено пливе ясен-місяць. Срібне проміння розсипається від нього на пухнастій ковдрі снігу, в безлічі сніжинок, в морозному повітрі...

Зима! Мороз приємно обдає обличчя. Сніг рипить під ногами, тріщать паркани й ворота.

Передсвятковий вечір. Незабаром Водохреща! В кутку кімнати перед образами горить лампадка, вперше засвічена після багатьох років поневірянь. Біля столу — Остап і його дружина, на підлозі —граються двоє діток, старенька бабуся куняє біля теплої пічки. Немає вдома лише двох — дочки Марусі та старшого сина Андрія.

„Де він тепер? Що з ним?—усі думки про нього, одна-одну попереджають.—Ще до війни служив у армії. Війна почалася — жодної звістки. Яка доля його?! Може у полоні, тоді краще, а що як поранений, або вбитий?— При згадці про це — морозно стає, який жах, як тяжко втратити любимого, рідного сина! А що він бачив? Дитиною, можна сказати, взяли у армію, тільки-но закінчив школу, на білий світ не глянув".

Отож, сьогодні мова тільки про сина, адже рівно два роки, як не бачили його. Батько, згадавши — долоні потирає, а мати — плаче... Скільки сліз, гірких материнських сліз пролилося? — І тільки за те, що задля своєї кар'єри жидо-більшевицькі варвари відірвали її дитину.

Бабуся мовчить. Вона тільки похитує головою, а сухі очі вдивляються в куток, де горить лампадка. В хаті смуток.

Цей смуток розвіяла Маруся, що вбігла до хати разом з подругами. Батьки припинили розмову. Та чи треба знову згадувати їй про Андрія? Вона і так досить напік калась сьогодні, згадуючи свого рідного брата. Нехай веселиться... В її роки... Ех, життя, життя! Тільки б веселитись, співати...

Може ось тепер життя завирує по-справжньому, весело й радісне стане.

Дівчата порозовіли від морозу, відігрізають руки, перемовляються одна з другою.

Маруся звернулася до бабусі:

— Бабуся, чуєте, бабусю! А ми до вас прийшли. Сиділи ото у Кравцевих, гуляли, потім згадали що завтра ж Хрещення...

— Та не ми згадали, а нам нагадали,—перебила якась з дівчат.— Ми ж нічого не знаємо про це свято... Кажуть, що Водохреща святкували й святкуватимуть... обрядами...

Бабуся підвела голову.

— Ось що знати хочете! Дав б треба! Звісно, ви виросли, як бур'ян у полі —нічого не знаєте ні святків, ні про Бога... Та і правда, дещо за ці роки вже забула. Стара дуже стала. Та скажу, скажу, що знаю...

І стала Марусина бабуся розповідати про те, як святкували Водохрещу, зокрема, про „багату" і „бідну" кутю, про те, як морозу виганяють в цей вечір. Тут згадала, як колись і вона разом з дівчатами і хлопцями мороза гнала.

Після вечері—говорить бабуся—побрали, хто рубель, хто качалку, хто цурбачину і нумо мороза ловити. Били по парканах, по воротах, по хлівах... І так добились, що паркани поперебивали, дошки у воротях повибивали.. Ось хоч у Кравцевих. Восени вони зробили нові ворота, пофарбували добре, ми й побили. Було нам згодом.

А ще дівчатка... та це вам, мабуть, найцікавіше за все... Перед Хрещенням дівчата гадають. В кожному селі по-різному, а гадають обов'язково. Ось, наприклад, після вечері, як мороза вигнять, дівчата кидають чобіток через ворота. В який упаде носком—тудя й заміж. Колись і я, змолоду, робила. Отож, кинула чобіток, а хлопці непомітно підібрали й занесли собі. Мало не відморозила ноги. Довго з мене сміялись!

Або ще гребінку, чи то пак з іменами чоловічими під подушку клали...

Сміються, радіють дівчата бабусиним словам,—мов сон, — не вірить, що колись було. Світить горить лампадка. До бесіди приєдналися також Остап Андрійович і Настя Митрофанівна. Зовсім забули сум з хати.

М. Мартов., Я. Васильєв.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

ПОСТАНОВА
Сумської міської управи

м. Суми 15 січня 1942 року.

З метою впорядкування справи постачання населення хлібом, особливо працюючих міста—робітників та службовців, міська управа УХВАЛЮЄ:

1. Встановити з 1 лютого 1942 року чотирі категорії по постачанню населення хлібом:

І-ша категорія: — Робітники важкої праці, що працюють на підприємствах, як в теплих приміщеннях, так і на холоді, пожежники, а також міська міліція, за винятком здмін-господарчого апарату:

норма видачі хліба . . . . . 500 гр. на день
членам їх родини . . . . . 200 „ „

ІІ-га категорія: — Службовці підприємств і установ та прирівнені до них: вартові, вбиральниці, кур'єри:

норма видачі хліба . . . . . 400 гр. на день
членам їх родини . . . . . 200 „ „

ІІІ-тя категорія:— Особи, що займаються суспільно-корисною працею, а також пенсіонери, непрацездатне населення, і безробітні вчителі, крім перелічених в 1-шій та ІІ-й категоріях:

норма видачі хліба . . . . . 300 гр. на день
членам їх родини . . . . . 200 „ „

ІV-та категорія: — Всі інші не працюючі та члени їх родин—100 гр. на день.

2. Зобов'язати т. розвій відділ розробити відповідну інструкцію, про проведення в життя цієї постанови.

3. Зобов'язати всіх керівників підприємств та установ, під їх особисту відповідальність скласти списки робітників та службовців з визначенням займаємої посади й подати їх до карткового бюро Сумської міськспоживспілки до 22 січня 1942 р. До того ж часу подають списки всі приватні т-ва риства та підприємці, готарні, їдальні, торговці і ін. на осіб, що працюють у них з найму.

4. Встановити, що особи, які будуть займатись спекуляцією або обміном, а також відмовляться від роботи по виклику біржі праці будуть знімались з постачання хлібом.

Голова міської управи ДЯДЕНКО

ПОВІДОМЛЕННЯ

Всі дижі, які ще є в володінні [illegible] ного населення, (також і дитячі) належить здати до пункту збірного [illegible] цького командування, у м. Сумах, [illegible] ській греблі, колишня сукняна ф-ка. [illegible] проводиться щодня з 2 до 3 год. Останній термін здачі — 26 січня [illegible]

В разі невдачі лиж в зазначений [illegible] мін, винні особи каратимуться, як [illegible] тажники за німецькими законами [illegible] вого часу.

Комендант м. [illegible]

ВЕСЬ АВТОТРАНСПОРТ (легковий і грузові машини, мотоцикли) повинен бути в понеділок—19 січня 1942 р., в 9 г. 30 хв. на [illegible] Міськкомендатури. Так же після пробовування кожної машини, комендатурою, буде видано довідку, буде помічено, що машина придатна для постачання міста. Машини, які будуть предстаавлені, підлягають [illegible] лученню.

Комендант м. [illegible]

20-го січня ц. р. Починаються

В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ № 1

школа № 65) по [illegible] сільській [illegible] Батьки учнів цієї школи, що [illegible] давали заяв до відділу Освіти [illegible] паганди про прийом їх дітей [illegible] ли, можуть подати заяви до [illegible] школи 1 - 17, 18 січня з 9 до [illegible]

Міський Головний лікар Отоларингологічного

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 9 (30) | Середа, 21 січня | 1942

Чому жиди повинні носити жовту зірку

Історична вина світового жидівства у виникненні і поширенні цієї війни настільки доведена, що про це не варто більш і казати. Жиди хотіли цієї війни і мають її.

Але тут здійснюється також пророгноз, який висловив Вождь 30 січня 1939 року перед німецьким рейхстагом, що коли інтернаціональному фінансовому жидівству вдасться знов втягнути народи в світову війну, наслідком буде не большевизація світу із тим перемога жидівства, але знищення жидівської раси в Європі. Воно йде зараз по жидівському ж закону „око за око, зуб за зуб" до загибелі.

Те, що жиди зараз, у країнах зайнятих німцями, не знаходять достатніх можливостей для своєї розкладницької роботи, пояснюється не їх лояльністю, а лише тим, що стосовно їх вживається відповідних заходів.

Одним з цих заходів є запровадження жовтої зірки, яку кожний жид повинен носити на примітному місці.

Міністр Німеччини доктор Геббельс, у своїй статті „жиди винуваті" пише: — „це надзвичайно гуманний наказ, так би мовити, гігієнічно профілактична, яка перешкоджає тому, щоб жид непізнаним втерся в наші лави з метою [illegible] ворожнечу. Коли декілька [illegible] жиди, озброєні [illegible] з'явилися на вулицях Берліну, перше почуття серед громадян міста було почуття збентеження. Не всі знали, що в Берліні ще так багато жидів. Кожний викрив у своєму оточенні або суспільстві безтурботно діючого громадянина, який хочінеді і звертав на себе увагу своєю вимовою, вчинками, але ніхто не вважав його за жида. Отже він замаскувався, застосовуючи заходи мімікрії, сприйняв оборонну фарбу оточення, в якому він жив і чекав на свій час".

І далі: „Є жиди, яких аж ніяк не можна пізнати за їх зовнішністю. І в цьому відношенні вони пристосувалися. Це найнебезпечніші. Характерно, що про кожний захід, якого вживається проти жидів, наступного дня можна прочитати в англійських і американських газетах.

Жиди й зараз тримають таємний зв'язок з ворожими країнами і використовують це не лише у власних потребах, але і в справах, пов'язаних з обороною держави. Отже ворог знаходиться серед нас. Що ж лишається робити, як принаймні не зробити його примітним для кожного громадянина?

В перші дні після запровадження жидівської зірки, продаж газет у Берліні значно збільшився. Кожний жид, якому треба було йти вулицею, купував газету, щоб соромливо приховати цю каїнову відзнаку. Коли не було заборонено, жидів можна було побачити в супроводі нежидівських чужоземців.

По суті ці жидівські підлабузники самі заслуговували на жидівську зірку.

Аргументи, які вони наводять у виправдання свого провокаційного поводження, завжди ті ж самі: „жиди — теж люди"—ніби то ми твердимо щось інше. Але це стосується і розбійників, гвалтівників та злодіїв, з якими проте, ніхто не схоче гуляти вулицями. —„Їхний жид, це пристойний жид" —адже згаданий жид знайшов дурного гоя, позбавленого інстинкту, який вважає його за пристойного!—„ми знаємо цього жида протягом кількох років"—ніби-то це підстава для того, щоб з пошаною проводити цього жида,—та інші дурниці".

Поступово жиди бачать, що вони віддані самі собі і намагаються вчинати новий трюк. З приводу цього д-р Геббельс пише: „Раптом утворюється враження, що серед жидів є тільки чепурненькі, маленькі бебі, які зворушують своєю безпорадністю або похилі старі бабусі. Жиди висовують свою гвардію, щоб викликати співчуття. Вони можуть цим збентежити кілька безжурних душ, але не нас".—Жидів треба відокремити від українського народу.

Це елементарна вимога народної, національної і соціальної гігієни. Вони ніколи інакше не дадуть спокою. Якщо вони могли, вони втягували б у війну один народ за одним. Що для них пов'язані з війною страждання людства, якщо справа йде про підкорення світу їх грошовому й кривавому пануванню. Доктор Геббельс дуже влучно підкреслює—„жиди — це паразитична раса, яка заводиться, як цвіль на культурі здорових, але позбавлених інстинкту народів. Проти цього є лише один дійсний засіб: відрізати й відкинути.

Якими жалюгідними, порівнюючи з цією світовою проблемою, яка тисячі років займала людство, є бездумні „зворушливі" аргументи кількох відсталих жидівських друзів!

Вони, напевне, розявили б рота, якщо побачили б жидів захопившими владу. Але тоді було б запізно. І тому обов'язком національного керівництва є—за допомогою рішучих заходів перешкодити цьому.

Звичайно, завжди є різниця поміж людьми й людьми також, як є різниця й поміж тваринами. Ми знаємо добрих і поганих людей також, як і добрих і поганих тварин.

Той факт, що жид досі живе серед нас, ще не є доказ, що жид до нас належить також, як і блоху не можна вважати за свійську тварину лише тому, що вона іноді заводиться в хаті".

Щодо нас, українців, то всі ми добре знаємо, що визначає, коли жиди тримають владу.

Всі ми добре пам'ятаємо знущання жидівських катів НКВС, голод, під час якого лише жиди живилися за допомогою влади і закордонних родичів, захоплення жидами всіх кращих, особливо торговельних посад, всіх кращих квартир, всього, що здобувалося працею українського народу і пожиралося лише жидами.

Кращі міста країни були сповнені жидами, все краще було до їх послуг. А чи багато жидів ми бачили за верстатами, за плугами? Жодного.—Отже, не справді була якась цвіль на нашій землі.

І всі ми повинні твердо пам'ятати заключні положення статті доктора Геббельса:

„Жида—це наша загибель. Вони роздули цю війну.

Немає різниці між жидами й жидами. Кожний жид — запеклий ворог народів. Якщо він не показує ворожнечі проти нас, то це просто лише з боягузства і хитрощів. Той, хто несе жидівську зірку, затаврований, як ворог народу. До того, хто підтримує з жидами хоч би приватні відносини, треба ставитися, як і до жидів. Він заслуговує на презирство, як той, хто у важкий час зрадив свій народ. Коли жиди уявляють з себе сантиментальних людей, знай, що вони спекулюють на твоїй забутливості. До пристойного ворога, після його поразки, виявляють великодушність, але жид—це непристойний ворог".

ЗВЕДЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ ОЗБРОЄНИХ СИЛ НІМЕЧЧИНИ

За 16 січня 1942 року

Зі ставки Вождя.

Головне Командування повідомляє:

На середній і північній ділянках східного фронту бої тривають.

Після нападу на міцне кавалерійське з'єднання ворога на середній ділянці фронту, 14 січня німецький піхотний батальон після впертої боротьби зайняв важливу місцевість і захопив 10 гармат, багато кулеметів, мінометів, сотні рушниць і 850 коней. Ворог залишив на полі понад 1300 чоловік убитими.

Під час нальотів на судна в районі Феодосії і Керчі було потоплено транспорт місткістю 1500 бр. тн., а також пошкоджено один транспорт і винищувач.

В Білому морі було важко пошкоджено бомбами криголами типу „Сталін".

В ніч на 6 січня німецькі бомбардувальники атакували портові споруди на східному узбережжі Англії і досягли прямих влучань у великі домни. В північній Африці ворог продовжував обстріл німецько-італійських опорних пунктів у районі Соллума, як сухопутною, так і морською артилерією. В західній Кіренаїці істотних бойових дій не було.

Німецькі літаки атакували британські автомобільні колони і аеродроми у Кіренаїці, а також табори біля Марса-Матруха.

Вдень і вночі успішно продовжувалися повітряні атаки на британські аеродроми і оборонні споруди на острові Мальта.

Німецькі транспортні літаки 13 січня збили над Середземним морем два нападаючих британських винищувача.

Британські бомбардувальники останньої ночі атакували Емден і деякі інші місцевості німецького північного узбережжя. Цивільне населення мало втрати вбитими і пораненими. З нападаючих бомбардувальників — три було збито.

Рішуча відсіч Іспанії проти британської агітації

МАДРІД. Британська агітація, яка протягом тривалого часу оперує безглуздими аргументами, що Іспанія все своє скромне продовольство експортує до Німеччини, одержала від Мадрідської преси рішучу відсіч.

Газета „АВС" категорично заявила: Іспанія зараз зовсім не експортує продовольчих товарів.»

Труднощі з постачанням пояснюються виключно наслідками „червоноіспанської" безгосподарності і сучасною війною. Після закінчення громадянської війни, перший врожай цілком загинув, а резерви, які за нормальних часів урівнюють погані урожаї, не було в наявності.

Короткі повідомлення

◆ 15 січня японські війська зайняли місто Малакку і залізничний вузловий пункт Гемак на залізничній лінії в напрямі Сінгапуру.

◆ Італійський міністр зовнішніх справ граф Чіано прибув до Будапешту для переговорів з угорським урядом. Він був прийнятий угорським регентом.

◆ Головна ставка японських морських сил повідомляє про потоплення на 10 січня 30 ворожих суден, місткістю 192000 брутто-тонн і пошкодження 78 суден, місткістю 171000 брутто-тонн. Японські втрати—11 суден, місткістю 45000 бр. тонн.

Нова посада Булліта

СТОКГОЛЬМ. Рузвельт знайшов нову посаду для досить відомого палія війни Булліта. Він призначив його на надзвичайного свого представника на ближньому сході.

Буллітові повинен спостерігати там політичний розвиток і докладати президенту.

ПРО СТИЛЬ РОБОТИ

М. ПЕДЕРІЙ

Великий тягар роботи по відбудові свого нового національного життя прийняв зараз на себе звільнений український народ і його провідна частина—українська інтелігенція. Довгождане звільнення України від жидо-большевиків настало з волі великого німецького народу в крові війни, лукаво відготовленої совєтами, в полум'ї пожеж, запалених ними в безсилій люті.

Велике історичне значення має винішня відбудівна робота. Вона велетенська, відповідальна, зате — почесна і радісна. Адже всьому світу відомо, які жахливі руйнування в усіх галузях господарчого, культурного і національного життя на Україні залишили по собі совєти.

Минули перші три місяці важкої, напруженої роботи по налагодженню життя в Сумах і на Сумщині.

Останнім часом у місцевій пресі були частково висвітлені окремі галузі цієї роботи, зокрема—робота відділу охорони здоров'я, відділу освіти, а також— результати проведених нарад, напр.—про постачання населення, нарада кооперативних організацій, судових робітників, учителів, та інші.

Перший етап роботи, коли в метушні всякими засобами доводилось задовольняти найдошкульніші потреби та загоювати найзразливіші місця, коли доводилось відшукувати і людей і напрямки та форми роботи, цей етап уже минув.

Переходячи на вищий ступінь планомірної творчої роботи по відбудові української державності, слід підсумувати досвід минулого короткого часу і висвітлити окремі питання, які можуть сильно вплинути на успішність відбудівної роботи.

В першу чергу доводиться говорити про стиль роботи, про дисципліну та поведінку людей в умовах нового порядку на Україні, про нашу культуру. Непроглядною брехнею оповивали, опутували жидо-большевики все наше життя. Взяти хоч би такий приклад. На весь світ большевики заявили, що чужої землі вони не хочуть, а потім загарбали землі Фінляндії, Литву, Латвію, Естонію, Бесарабію. Ну що може бути огидніше такої всесвітньої брехні? А яке здирство в загарбаних землях вони чинили? Прикриваючись великодушними заявами про „допомогу братам", посунули туди жидо-большевики для власної наживи.

Розповідають про такий факт. Повернувся з однієї такої країни із службового відрядження відповідальний працівник. Начальник і запитує, чи привіз він потрібні установі матеріали, а той відповідає: „Матеріал привіз, собі— в кліточку, а вам — в полєску". І це звалося допомогою братам!

Офіційно заявлялось, що діти за батьків не відповідають, а потім вимагалось відречення дітей від своїх батьків. А скільки обурливого обману, безсоромної брехні було на з'їздах, нарадах, зборах у пресі? Навіть у продуктовій крамниці з порожніми полицями, де лише на ліскому папері лежали дохлі мухи, можна було бачити портрет Сталіна і плакати з написами про „досягнення". У відповідь на таке глузування, споживач і сам міг глузувати: — „давайте мені сто грам мух чи хоч кілограм досягнень" — казав він. Коли з тієї порожньої крамниці вибігав, штовхаючись голодний, виснажений, немитий, обшарпаний робітник, то можна було чути: „От п'ятилітка!". Бо і справді, хіба не були схожі брехливо захвалені сталінські п'ятилітки на такого робітника?

Читаючи в аудиторії лекцію за преподаною, звичайно, програмою, треба було вихваляти зріст матеріального добробуту в совєтському союзі. Для переконливості наводились цитати з промов тощо. І раптом — слухач лукаво запитує: „Пробачте, а в якій це країні так здорово зростає добробут?".

Відомо, що українці мають властивість критично мислити, уміють критично аналізувати факти. Проте, справедливо кажуть, що і маленька капля води камінь довбає. А які ж то спустошення в людях могла зробити така безперервна злива брехні за двадцять років?!

В теперішній історичний момент здійснюються великі наші національні прагнення. На місце розпалюнавого класового розбрату, приходить національна єдність, стає свідома згуртованість українського народу. На кожному кроці слід берегти нашу традиційну святиню — правду, яка б гірка вона не була. До кривди є багато шляхів, а до правди веде одна дорога.

Висновок з усього цього такий: треба відродити довір'я до влади і взаємне довір'я серед людей. Кожен повинен розвивати в собі критичне мислення та уміти відрізняти правду від неправди. Брехня, наклепи — це жидівські прийоми „каламутить воду, щоб ловити рибу". З жидовським носієм брехні й наклепів не може бути місця на державній чи громадській роботі. Їх треба карати, як великих злочинців. Лише правда дає змогу вірно орієнтуватися, правильно мислити й діяти. Неправда ж сіє недовір'я, дезорганізує наші лави.

Дбаючи про об'єктивне відображення дійсності, про відродження втраченого довір'я серед людей, без чого не мислиме наше нове життя, слід одночасно подбати і про чесність.

Жидо-большевики грабували й крали без особливого ризику бути покараними. Запорукою їхньої безкарності було „пролетарське походження" та інші подібні „заслуги". А галасливі статті законів про тяжку кару за крадіжки писалися для „ворогів народу".

В умовах безпросвітніх злиднів, які були нерозлучними супутниками „щасливого життя під сонцем сталінської конституції", зловживання й крадіжки придбали характер особливого масового спорту — „хто більше!" був виданий навіть спеціальний закон про ув'язнення не менше, як на рік за дрібні крадіжки.

Є хвороби, що їх довго й терпляче лікують. Іноді ж заражені місця відрізують назавжди і відкидають. Зловживання й крадіжки, шахрайство й використання службового стану для власної наживи, разом з брехнею та наклепами, належать до тих хвороб, яких не лікують терпляче. Їх треба відрізувати, як огидні прояви жидо-большевизму.

Хто зраджує довір'я, хто не хоче підпорядкувати свої інтереси державним і громадським інтересам в умовах нового порядку, той розладнує національну єдність, плямує високу національну честь, а миритися з цим — не можна.

Далі слід зупинитися на дисципліні. Багато фактів недисциплінованості можна спостерігати зараз і на роботі і в побуті. Очевидно, більше терпіння слід проявити лікуючи цю хворобу, бо вона має особливі специфічні корріння. Зрозуміло, що дисципліна буде і міцнітиме там, де є любов до справи, до батьківщини, де є свідомість та почуття обов'язку й відповідальності перед нацією.

Чи можна було любити большевицькі справи, спрямовані на витравлення в людині всього людського? Чи можна було любити таку, з дозволу сказати, соціалістичну батьківщину, повну обману й брехні, зловживань і знущань, тиранії й злиднів, повну матеріальної й духовної убогості? Звичайно—ні. Через те совєти мусили стати на шлях примусового насадження дисципліни, видавши безглуздо-жорстокий закон про ув'язнення за порушення трудової дисципліни.

Тепер потрібна справжня, глибока, породжена свідомістю дисципліна, як усвідомлена необхідність. Таку міцну, свідому дисципліну і слід виховувати. Треба вчасно виконувати розпорядження й справи, а невиконання їх,—вчасно виявляти й з'ясовувати. Припинити байдуже, в розвалку ставання деяких працівників. Потрібна енергійність, жвавість, дільорість в роботі, потрібна діловитість. Поверхові базікання „про справу"— змінити на ділові розмови з вичерпним знанням справи. Замість безпринциповості — ясна цілеспрямованість у роботі. Замість заляканості, боязні власної думки —повинна бути ініціатива, упевненість. Байдужість і власної зарозумілості—слід змінити на охайність, чистоту, акуратність. Де ще залишається розхлябаність, самовпевненість, зазнайство — там повинні бути ввічливість, уважність, повага до іншої. Карєризм, підлабузництво, підслужництво — „чого зволите?" Уся ця низість, що підточує дисципліну, не повинна мати місця в поведінці звільненої людини.

Хто поважає і здатний боронити національні інтереси народу той сприйме ці елементарні вимоги і запровадить їх у роботі, у поведінці, у своєму свідомому житті, бо це є складові частини нового стилю роботи, це — перші ознаки культури людини.

У всіх галузях нашого нового життя треба відроджувати й збагачувати українську національну культуру, так покалічену, понівечину жидо-большевиками.

Говорячи про українську національну культуру, слід, звичайно, розуміти, що мова йде не про національну обмеженість, а про множення та збагачення духовних і матеріальних сил нації.

Хто любить, той уміє і ненавидіти. В огні священної любові до свого українського народу—не згасає вдячність нашим визволителям і священна ненависть до наших ворогів.

Любов до своєї нації, пошана визволителям і ненависть до ворогів повинні провизувати всіх українців, повинні відчуватися в стилі повсякденної роботи.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення, не дивлячись на відповідні накази, не провадить світломаскування в достатній мірі.

Вікна мусять бути старанно замасковані, щоб жодна світлова полоса не падала зовні.

Німецькі військові патрулі будуть рішуче боротись з порушенням цього наказу. В осіб, які не дотримуватимуться правил світломаскування, конфіскуватимуться освітлювальні прилади і крім того, винних буде покарано за німецькими законами військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Німецькі військові патрулі неодноразово встановлювали, що цивільне населення ходить вулицями в заборонені години.

Ще раз нагадується, що з 18 до 5 годин населення не має права виходити з квартир. Особи, яких буде затримано в згадані часи, без належних посвідчень, будуть на місці розстріляні.

Сумська міська комендатура.

ПОТРІБНО 10 ЧОЛ. слюсарів і 2 столярів кузнечно-слюсарній майстерні. Оплата за згодою. Майстерня має їдальню.
Звертатись на адресу: м. Суми, Стрижанська вул. № 10.
3—1.

Прибилилася корова
Звертатись на адресу: Германівський пров. № 12—Лукіна Софія Григорівна. При незнаходженні господаря на протязі 3-х днів—гражу своєю власністю.
1—1.

З гублені: Метричне свідоцтво на ім'я Ярош Іван Тимофійович.
Метричне свідоцтво на ім'я Белашова Галини Миколаївна.
Метричне свідоцтво на ім'я Іванова Григорія Омеляновича.
Метричне свідоцтво на ім'я Надточій Ольги Іванівни.
Паспорт на ім'я Іваніченко Галини Яковлевни.
Паспорт на ім'я Коріненко Валентини Сидорівни.

Сумська друкарня. Т.—2000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung der Ortskommandantur.

Голова міської управи

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

№ 10 (31) | П'ятниця, 23 січня | 1942

ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

Зведення Головкого Командування озброєних сил Німеччини

За 17 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На фронті перед Севастополем німецькі і італійські війська знов відкинули ворожі просування, завдавши ворогу великих втрат.

Біля західних берегів Криму німецькі берегові батареї примусили ворожі військові судна до втечі.

На середній і північній ділянках східного фронту німецькі війська, підтримані міцними з'єднаннями літаків, завдали ворогу у впертих оборонних боях також і вчора великих втрат.

На схід від Курська, під час атаки німецького з'єднання, було захоплено 3 гармати, а також захоплено або знищено багато кулеметів.

Біля східних берегів Англії бомбами було важко пошкоджено британського тральщика.

В північній Африці продовжуються жваві атаки й міцний артилерійський вогонь, спрямовані на німецько-італійські позиції у районі Соллуму. Німецькі літаки успішно бомбардували колони британських танків і автомобілів, а також аеродроми й табори у Кіренаїці і на єгипетському узбережжі.

Успішно провадилися вдень і вночі атаки суден і портових споруд у Ла-Валетті і авіабаз в Кіренаїці.

За 18 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В Криму з великими втратами для ворога знов було відбито атаки ворога перед Севастополем.

На середній і північній ділянках східного фронту, німецькі війська провадячи вперту боротьбу з ворогом, відбили численні ворожі атаки.

В багатьох місцях було проведено успішні контратаки, підтримані з'єднаннями штурмових і винищувальних літаків. В наслідок глибоких проривів, німецькі війська знищили безліч автомобілів та інших транспортних засобів, важкі гармати, і інше військове майно. Також було пошкоджено багато залізничних споруд і поїздів. На одній з дільниць було налічено 450 вбитих радянських солдат.

Біля Ленінграду ударна група СС захопила 15 бункерів і укріплень, здобула багато зброї, завдавши ворогу важких втрат.

В Льодовитому океані літаки потопили ворожий підводний човен. Також в Атлантичному океані було потоплено 4 судна, місткістю 21.000 брутто-тонн і важко пошкоджено одного великого транспорта.

Під час повітряної розвідки біля східних берегів Англії, було атаковано і розсіяно ворожий караван. Ворожі морські сили без успіху атакували німецький караван.

Німецька берегова артилерія влучила у ворожий швидкісний човен, який після виникнення на ньому пожежі, затонув.

В північній Африці німецько-італійський гарнізон, оточений біля Соллуму, після витрати боєприпасів і продовольства запропонував здавання. Німецькі літаки бомбардували каботажну лінію біля північної Африки. Також на схід від Соллуму було бомбардовано британського винищувача.

Минулої ночі ворог скинув бомби на різні місцевості в північній і північно-західній Німеччині. Наслідком бомбардування були незначні втрати вбитими й пораненими. В деяких містах є пошкоджені будинки. При цьому збито два ворожих британських бомбардувальники. За час з 10 по 16 січня совєтські повітряні сили втратили 105 літаків. З них 60 було збито у повітряних боях, 14 збито зенітною артилерією. Решту зруйновано на аеродромах. Наші втрати за той же час на сході — 15 літаків.

За 19 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

Німецькі й румунські війська під загальним командуванням генерала от інфантерії фон-Манштейна у взаємодії з повітряними з'єднаннями генерала фон-Крейм, після багатоденних впертих боїв відкинули російські війська, що висадилися на південному березі Криму. Після рішучих атак німецькі і румунські війська знов зайняли місто Феодосію.

Досі захоплено 4.600 полонених, 73 танки, 77 гармат і багато іншого військового майна.

Ворог наступав з великими силами по всьому Донецькому фронту. Бої тривають і зараз.

На середній і північній ділянках фронту ворог, продовжуючи свої атаки, знов зазнав великих втрат.

Під час контратаки, проведеної німецькою піхотою і танковими з'єднаннями 17 і 18 січня було захоплено 30 гармат, 23 міномети, 45 кулеметів і багато інших військових матеріалів. Одночасно ворог втратив 450 солдат вбитими і 140 пораненими.

Повітряні сили пошкодили в районі Мурманська велике торговельне судно. Німецькі бомбардувальники бамбардували портові споруди на південно-західному узбережжі Англії і досягли прямих влучань в склади боєприпасів в Шотландії.

В північній Африці під час успішних атак німецько-італійські війська захопили в Кіренаїці багато полонених. Німецькі літаки атакували портові споруди і аеродроми на узбережжі Кіренаїки. У Великій Сирті, під час повітряного нападу на британський караван, було важко пошкоджено бомбами декілька торговельних суден.

Під час повторного заняття Феодосії знов відзначився кавалер рицарського хреста — полковник Мюллер, який виявив видатну мужність, рішучість і вміле керування полком.

За 20 січня 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В Криму було відкинуто далі на схід ворожі сили, які знаходилися в районі на південь—схід від Феодосії.

На Донецькому фронті, а також **на північній і середній ділянках** фронту тривають оборонні бої.

Під час успішних атак словацьких військ, ворог зазнав великих втрат людьми.

Повітряні сили підтримували у важких умовах наземні дії німецьких військ по всьому східному фронту.

У багатьох місцях, бомбами було зруйновано Мурманську залізницю. При цьому виникла пожежа на складах пального.

В північній Африці відбувається обопільна роз-ідувальна і артилерійська діяльність.

Успішні атаки німецьких повітряних сил було спрямовано в Кіренаїці проти портових споруд і каботажних ліній.

В районі, на південь від Агедабії було бомбардовано, британські табори та скупчення автомобілів.

Біля Тобруку німецькі літаки пошкодили бомбами велике торговельне судно.

Успішно продовжуються бомбардування Ла-Валети і британських аеродромів на острові Мальта.

Лондон визнає свою безпорадність у Східній Азії

СТОКГОЛЬМ. Після того, як всі затушковувальні маневра було визнано за безперспективні, британській громадськості обережно починають вказувати на те, що становище в Східній Азії нестримно погіршується.

Коментатор Лондонського інформбюро, між іншим, заявляє найпростішим й, одночасно, найвеприємнішим фактом, який домінує в повідомленнях з далекого сходу є те, що зараз японці можуть висаджувати з моря війська скільки схочуть, і де схочуть.

Зменшення відпуску бензину в Індії

БАНГКОК. Як повідомляється з Делі, британсько-індійський уряд з 2 січня ц. р. розпорядився скоротити відпуск бензину всім споживачам на 50 процентів.

Цей захід, який слід пояснити неможливістю одержання нафти з південно-східної Азії, вважко вплине на роботу шляхів сполучення і промисловість Індії.

Війська де-Голя окупували французькі острови біля Канади

БЕРЛІН. Війська зрадника генерала де-Голя під час різдвяних свят окупували французські острови Сент-Пьер і Мікелан, які знаходяться біля Нью Фаундленд.

Уряд Сполучених Штатів заявляє, у своїй декларації, що цей захід проведено без його згоди.

Після того, як французький посол у Вашінгтоні Генрі Гайе заявив уряду США протест у Віші було оголошено урядову декларацію, у якій висловлена надія, що Сполучені Штати ствердять своє ставлення до цієї окупації, відповідними заходами.

Короткі повідомлення

• В Берліні укладено військову конвенцію поміж Німеччиною, Італією і Японією.

В цій конвенції накреслено головні напрями сумісних операцій проти загальних ворогів.

• Боягузливий напад англійських військових суден на німецькі і італійські торговельні пароплави у Іспанському порту, викликав у Іспанії велике обурення.

Іспанська преса одноголосно заявляє, що у майбутньому на подібні напади треба відповідати зброєю.

• Японський наступ у напрямі Сінгапуру успішно розвивається. У Австралії зростає обурення з приводу відсутності британської допомоги.

За повідомленнями однієї англійської газети, протягом військового часу загинуло 10.000 моряків британського торговельного флоту.

• Резолюція опозиції в південно-африканському парламенті про оголошення самостійності південно-африканської республіки, була відхилена незначною більшістю голосів.

• Японські з'єднання, які просуваються до Сінгапуру, зімкнулися біля Саго-Бару і цим оточили 20.000 британців. Всі шляхи до Сінгапуру відрізані.

• В Сараваці, японські війська, знайшли угоду, за якою втікший президент Сеорват, продав свою країну за 200.000 фунтів стерлінгів англійському уряду.

• Японський уряд запроваджує з 1-го лютого нормування всіх продовольчих продуктів.

Рузвельт здавна готував війну

ВІГО. Січень. Вашінгтонський представник аргентинської газети „Насіон" звертає увагу на тільки-що з'явившуся книгу колишнього посланника США в Советському Союзі, Жозефа Девіса — „Місія в Москві".

Посланник, якого було відкликано з Москви в 1938 році, пояснює в цій книзі, що він вже в 1937—1938 р. р. займався справою укладання військового союзу демократії і большевизму, щоб виступити проти Німеччини.

Цим ще раз стверджується, що Рузвельт здавна готовував план війни проти німецького народу.

План світового поневолення

СТОКГОЛЬМ. Сукупно з міністром зовнішніх справ Іденом і Майським, з Вашінгтону проникли до Лондону сенсаційні натяки щодо планів демократії про „нову організацію світу після війни".

Як повідомляє лондонський співробітник газети „Афтанбладет", Англія і Сполучені Штати приготовляли для всіх країн, які переможені в цій війні, вимогу „щоб ці країни були готові відмовитися від певних суверенних прав на користь Советського Союзу", за що їм буде надано сумнівну підтримку демократів. В цій вимозі цілком викривається нестримне й нещадне прагнення англо-американських політиків до опанування й пригноблення світу.

Досі ще не було такого недвозначного доказу наявності плану поневолення світу Англією і Америкою.

Панічний настрій в Мадрасі

БАНГКОК. Січень. З Мадрасу повідомляють, що чутки про наступні повітряні атаки проти Мадрасу, мають за наслідок широку евакуацію міста.

Через напруження в відносинах індійського населення і британських гнобителів, в провінції Бенгалії після різдвяних канікул було закрито всі університети а вищі учбові заклади. В тому числі закрито вищі школи і в Калькуті.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ЦЕ ПРО США

Переписом, який нещодавно закінчено, встановлено, що в Сполучених Штатах Північної Америки зараз живе трохи більш ніж, 131 мілюн населення.

Отже з 1930 року населення Сполучених Штатів збільшилося на 7 процентів.

Оскільки ж збільшення населення за минулі 10 років до 1930 р. виявилося в обсязі 16 процентів, треба зробити висновок, що приріст населення має тенденцію до зменшення.

До цього приводять дві головні причини, а саме: цілковите припинення еміграції і зниження народжуваности.

Минулих десятиріч США були в змозі потребу в робітничій силі цілком задовольняти за рахунок еміграції. Раніше Сполучені Штати мали принципи доброї крові. Далі ж становище чимраз змінювалося через те, що доброякісна еміграція з Західної і Середньої Європи почала зменшуватись, а еміграція східних жидів все зростала.

Жиди, складаючи вже зараз 5·7 процентів населення США, розмножуються найзагрозливішим чином. Також і 12 мілюнів населення кольорових рас мають примітний зріст народжень.

Що ж до германсько-англосаксського населення, яке було досі підвалиною американської нації і давало їй певний відбаток, то воно виявляє таке значне зменшення народжень, що його процентове співвідношення до іншого населення зменшується на користь кольорової і жидівської частини мешканців США.

За американськими підрахунками, населення США може з власних ресурсів зрости до 1970 року приблизно до 150 мілюнів, а потім буде безперервно зменшуватися.

До того часу англосаксько-германська група значно зменшиться, а жиди навпаки значно розмножаться.

Для удосконалення картини треба згадати ще й те, що останній перепис встановив велику втечу з села з одночасним збільшенням міського населення.

Штат Нью-Йорк з найбільшим американським містом Нью Йорк, мав за згаданий відрізок часу приріст населення на 800.000 чоловік.

Головні ж сільсько-господарчі штати, а саме Канзас, Небраска, Північна Дакота, Південна Дакота і Оклагома за той же час відмітили значне зменшення населення. Цей розвиток пояснюється постійним здичавінням орної землі.

В міру здичавіння земель—зростають злидні фермерів і виникає масове переселення сільського населення зі згаданих штатів до Каліфорнії.

Проте, перепис констатує також значний зріст населення Південних штатів.

Треба нагадати, що через південні штати з їх бавовняними і тютюновими плянтаціями проходять так звана „чорна смуга", в якій кольорові мешканці складають пересічно 50 процентів. Отже, зріст населення в цих штатах не залишає сумніву в тому, що він відбувається на користь негрів за рахунок білих.

Встановлено, що тут в наслідок цілеспрямованої жидівсько-комуністичної пропаганди є тенденція надавати неграм все більших прав.

Зараз в північноамериканській армії є вже вищі офіцери — негри.

Президент Рузвельт нещодавно особисто суперечив проти ніби то іншого ставлення до негрів. Президент пояснив, що нація, яка бореться проти „тоталітарних держав", повинна однаково ставитися до всіх рас і релігійних груп, розуміючи природньо негрів і жидів.

Коли нещодавно всі чужоземці повинні були зареєструватися і лишити дактілоскопичні відбитки, виявилося, що в Америці живе не менш ніж 5 мілюнів чужоземців, які ще не прийняли американського підданства.

Деяке світло на жидівське засилля проливає також протест американських лікарів проти звичаю одразу ж надавати право практики приїжджаючим до Америки жидівським медикам.

(Berliner Lokal-Anzeiger).

Промова Черчілля доводить вину Англії у війні

МАДРИД. Промова, з якою Черчілль „наймолодший сенатор Великої Америки", як його глузливо називають, виступив перед конгресом в Вашінгтоні, розглядається іспанською громадськістю як ясний доказ катастрофічного становища англо-американців.

Як пише центральний фалангістський орган „Арриба", Черчіль був змушений сам визнати причини на які Адольф Гітлер ще десять років тому застережливо вказував, як на можливі причини світової пожежі.

Британський міністр виразно заявив, що п'ять-шість років тому був найпридатніший час допустити Німеччину до користування світовими джерелами сировини.

Далі іспанська газета перелічує, що в дійсності Англія зробила за цей час: проти Італії запровадила санкції, на Японію нацькувала комуністично-китайські банди; розпалила проти націонал-соціалістичної Німеччини ворожнечу всіх своїх сусідів, втягнутих в Версальську систему.

Отже, світ страждає тому, що пани Черчіль й Рузвельт в 1935 році ще не схотіли ясно дивитись на стан речей. Між іншим, Черчіль намагався в своїй промові пояснити невдачі британської зброї в східній Азії дуже незрозумілими причинами. Він сказав, що нагромадження військових матеріалів для славетної „двохгодинної боротьби в північній Африці", призвело до нестатку матеріалів в Китаї і Малаї.

В дійсності ж причиною падання Гонконгу і інших британських позицій в східній Азії, на думку газети, полягає в англійських приниженнях — підтримати пристаннок матеріалів злочинні советські банди, проти яких борються кращі молодь семи европейських країн.

ГАНС РАБЕЛЬ.

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ*)

ОПЕРАЦІЯ ВДАЛАСЯ, ПАЦІЄНТ ПОМЕР.

3 січня 1924 року, тобто з часу коли помер Ленін, Михайло Васильович Фрунзе, походженням з Пішпеку, посів посаду народного комісаря у військових і морських справах.

Троцький був змушений здати цей комісаріат, в якому він зробився героєм, ідолом Червоної Армії.

Армія погодилась на це — хоч і з опором. Антонов — Овсеенко, один з советських генералів писав від імени всієї армії до Політбюро, „якщо лише торкнуться Троцького, вся Червона Армія встане на оборону советського Карно. Фрунзе сукупно зі Сталіним воював проти Денікіна й Врангеля. Можна сказати, що саме Сталін витяг Фрунзе з цілковитої невідомости й незначности і просунув на чимраз вищі посади. Для Фрунзе не пожалів найбільшої з можливих для нього посад. Троцькай завжди стежив за Фрунзе тільки з глибоким недовір'ям, передчуваючи в ньому свого наступника.

Коли так дійсно й сталося, цей маленький жид розгнівався, що ж тепер зроблять з його Червоною Армією.

Фрунзе ж вирішив зробити з неї могутне військо. Сталін схвалив це рішення. Армію, яка ще досі насмілювалася, від кожного оборонити свого Троцького, цю армію, яка отже не була надійною, було поступово розпущено: чоловік—за чоловіком.

З ними було розпущено і політичних комісарів, яких завжди назвали Троцькому і його генералам—комісарів, які іноді більш важили ніж самі генерали.

Фрунзе почав будувати свою армію. Сталін дивився на це з задоволенням і радістю. Іноді він інспектував війська, які не зазнали жодних нестатків, в той час як народ голодував; він оглядав підприємства, які Фрунзе збудував для потреб армії, величезні поля, які оброблялися лише для потреб армії, широкі степи, на яких паслося худоба для армії.

І ось, одного дня Сталін з жахом починає розуміти, що ж створюється: держава в державі! Держава міцна, озброєна, нагодована —держава, в якій партія, всеосяжна партія, не може сказати ані слова! Коли в якусь військову установу приходить партієць і хоче чогось вимагати від командира, останній відповідає йому холодно: „Пробачте, шановний товаришу, але я підкоряюся лише наказам свого генерала!". Приходить вищий керівний партієць до генерала і вимагає від нього чогось, а генерал ввічливо відповідає: „Любий товаришу, на жаль я повинен підкорятися лише наказам народного комісара". Так, і...? Товариш генеральний секретар партії не насмілюється йти до товариша народного комісара, щоб дати йому будь-якого наказа; бо що ж буде, якщо товариш народний комісар ..?

Все недовір'я Сталіна збудилося. За допомогою ДПУ він перевіряє весь штаб, який набрав Фрунзе.

Наслідки перевірки — приголомшуючі. Звичайно, всі генерали — члени партії, інакше не може бути. Але це лише формальна справа.

В дійсності ж ніхто з них не турбується про партію. Партія існує для генералів поряд зі слугою.

„Фрунзевський генералітет,—говорить Ягода — начальник ДПУ,— генералітет, з яким без трудощів можна провести путч проти партії. Я цілком впевнений у надійності свого ДПУ, але впевнений також і в тому, що мої люди і кількістю і зброєю, і освітою не можуть зрівнятися з армією. Якщо Фрунзе схоче організувати путч, ми будемо безсилі".

„А якщо він умре сьогодні, а не завтра"? — говорить Сталін після паузи. Те, що він зробив, є відмінна справа. Армії бракує лише вождя, відданого керівника". „Хто? Ворошилов..."—висловився Ягода. „Так,—Фрунзе хвора людина, до смерті замучить шлункова уразка".

„Троцького,—шепоче Сталін, ми змінили на Фрунзе, бо він був надто небезпечним. І зараз..."

(Далі буде).

*) Друкується почасти дня „С. В." від 11 січня 1942 р.

...ІШУЧЕ СТАТИ НА ШЛЯХ ДУХОВНОГО ПІДНЕСЕННЯ

...умови життя, певні су-...культурно-побутові обста-...вишають у житті людини ...слід, впливають на вятво-...духовного обличчя.

...режили нечуваний в істо-...ньке-ницький режим, коли ...ведливим соціальним стиму-...м страх. Ледве жеврію...е ...ня прибило, пригнуло біль-...дей, загострило до болю ...я самозбереження, що при-...метатись, метушитись, ...машняці, втрачати своє ...своє обличчя. Кожев прояв ...самостійності убивався гні-...ставом і за відправну точ-...же у всьому була „історія

...их умовах повного знево-...ня, нівеляції людини і геро-...майже кожен нагадував со-...тяковського піскаря, який ...дрижав і вмирав—дрижав", ...го статися з духовними цін-...народу, з цінностями, що ...забані віками.

...ми були і є свідками то-...сталося. Тільки небагатьох, ...их, стійкіших не торкнув-...бак розтління. У багатьох ...багатства, що становлять ...сть певних якостей, тради-...чаїв, мови, віруванння—зіп-...ві-ечені, коли зовсім не ... Чесність, щирість, аку-...—що зосталось від цього? ...то з бувших советських ...ів працював чесно, мало ...ув акуратним у виконанні ...справи, обов'язку. Цьому ...самі обставини. Холод ...викликав холодну байду-...до всього і не міг спонука-...весної, самовідданої праці, ...рості й акуратності. Проте, ...до кінця вбито. З запровад-...нового порядку і створен-...рмальних умов життя, ці ...живуть, розв'ються.

...им прикладом для нашого ...мусять бути наші друзі.— ...На кожному кроці ми спо-...емо, наскільки вони віддані ..., як чесно й акуратно вони ...ють кожен свій обов'язок. ...хо, методично працюють. Не ...іменька акуратність, чіт-...метоличність відомі всьому

...не знає гостинності, привіт-...українців? Проте, повсякчас-...терівальна скрута, нервозність, ...воленість—вивітрили ці хо-...якості, як невід'ємні риси ...людей.

...ливо вражає зникнення по-...дружби. Дружба, побратим-...колись щирі і сердечні—зник-...по сусідству, ні за місцем ...едністю поглядів, пе-...нь — ні в чому виразно не ...ається почуття дружби. Кож-...я—шкарлупа, окремий світ, ...оджений китайською стіною. ...ів до батьківщини, патріо-...яке це високе почуття? Чи ...його в нас є? Скажем од-...— мало. Воно витруєне так ...інтернаціоналізмом, жорсто-...переслідуванням найменших ...національного духу націю-...го життя.

...ітизм, про який б...шевиз-...останні роки розпинались, ...ціальною фальшю, що викли-...забобону відразу в серці лю-...що ще не втратила загально-...ої й національної душі.

...тя вітчизни обіймає собою ...кий певну державну терито-...род, що населює цю тери-...але й певний суспільно-...ий уклад, культуру, мораль, ...ва, створені протягом ві-

лої низки віків. Оскільки все це було зруйновано—зруйновано було в уявленні народу і поняття про вітчизну, знищено справжнє почуття патріотизму. Зарібнів народ, замиршавів, став зігнутий, полохливий.

Де ділася сила, мужність, сміливість, успадковані від прадідів, які так героїчно боролися з ляхами та москалями за своє визволення.

Гідність, національна гордість і самобутність, заглушені довгими роками русифікації на Україні, а потім жидівсько-большевицьким терором.

Соромно стає перед заходом за такі ганебні звички, як крадіжка майна. За час большевицького господарювання, коли привласнення чужої праці було звичайним явищем і каралось тільки про людське око, коли кожен жив сутоматеріальними інтересами, крадіжка мала вдячний грунт. Коли ще додати постійні злидні, голодування, то стане зрозумілим, наскільки розвинулося почуття: взяти те, що „легко лежить".

Звичайно, це хвороба, болячка, роз'ятрена советською дійсністю, неприємна, ганебна.

Люди, що побували за кордоном, зокрема, в Німеччині, були свідками разючої відмінности. Все „легко лежить, і до того, щоб узяти, так само всі байдужі, як сяті до їжі". На Україні колись існували звичаї, що ганьбили злодійство. Згадати хоча б такий звичай, як засіб фізичного впливу, коли обвинуваченого в крадіжці прив'язували до стовпа на майдані і кожен, хто проходив мимо, мусив ударити палкою.

Існували ще й інші звичаї, як засоби морального впливу. Так, злодійство заслуговує нещадного заплямування. Так само й щодо лайки. Коли свіжа людина почує витвір багатоповерхової лайки, їй здається, що на неї летять бризки болота.

Советський стиль життя, затоплений повіддю відчайдушної брехні, прищеплював людям неповагу до самих себе, до свого слова. Не щиро ставлячись до всього, кожен думав одне, говорив інше, а робив ще інше. Лицемірство, фальш, маска. Слово було таке далеке від свого справжнього змісту, як небо від земли.

І тут не можна знову не згадати наших визволителів — німців, яка висока принциповість закладена в них у слові, якою переконливою правдою звучить воно, звучить, як закон

Багато забруднено, стоптано прекрасного з наших традицій, звичаїв, обрядів, пісень тощо.

Чудові, барвисті українські пісні, що наче виграють всіма кольорами веселки. Чи часто ми їх чули в останні роки, особливо з уст молоді? Шкільні, самодіяльні, державні хори виконували переважно пісні советських композиторів про вождів, наркомів і різних „героїв". Українські пісні вкраплювались, як подачка, на виправдання культури „національної за формою, соціалістичної за змістом". А в особистому житті які пісні співалися? Ті ж самі, та ще на додачу жидівські та московські пісні, записані на патефонні пластинки.

Хочеться зачепити саму вразливу, тендітну струнку природи молоді —кохання. Яке воно бліде, буденне, сіре було, як і саме життя, позбавлене традиційної святості, постійності, вірності.

Сьогодні любить,—завтра ненавидить; сьогодні живе—завтра розходиться. Сьогодні женився на одній—завтра живе з іншою. Ніяких моральних підвалин. Де ділися славні традиції, зв'язані з коханням і одруженням, що так прекрасно показані І. Котляревським у п'єсі „Наталка Полтавка" та Квітка-Основ'яненком у повісті „Маруся". Коли шлюб був колись великою подією в житті молодих людей і залишав на довго багато приємних спогадів, коли він ніс у собі—і безмежну радість, і приємний смуток перед майбутніми обов'язками, то советський шлюб залишався ледве помітною крапкою в житті людини. Коли шлюб колись освячувався церквою і супроводжувався весільним обрядом, сповненим краси і поезії, то за часів большевицького безбожництва обмежувався записом у книзі актів громадянських станів.

Прикро ще й те, що шлюб часто густо ставав початком нестерпної асиміляції. Справді, скільки відбулося українсько-жидівських шлюбів, колись таких презерених, як навально йшло засмічення національної крові.

Віра в Бога, в цю вічно існуючу над людьми силу, властива майже всім народам світу, лише по-різному проявляється. Большевики відкинули релігію, стоптали все, що було зв'язане з нею і цим захолодили, заморозили, зчерствили душу народу.

Здавна релігія служила духовною опорою в житті кожної людини, провідником у всіх її проявах, діях, боротьбі. Культ Христа, православ'я і зв'язані з цим культом обряди були великою відрадою в житті нашого народу. Згадаймо незабутні Різдвяні й Великодні свята з їхніми обрядами, традиціями. Скільки радості і втіхи принесли вони дітям! Як урочисто бувало на душі дорослого! Багато зруйновано, багато шкоди зроблено та не знищено зовсім. Наше завдання—прищепити все це дітям, а дорослих обновити, помити, почистити зашкарублі душі, щоб вони засяяли живим природним блиском.

Відбудовуючи господарство, зруйноване несамовитими большевиками, відроджуючи матеріальні сили, ми повинні одночасно рішуче стати на шлях духовного піднесення.

Відкинувши матеріалізм, що знижує людину до рівня тварин, опираючись на ідеалізм, ми повинні взятися за виховання й самовиховання дисципліни, чесності, акуратності, правдивості, здатності, самовіддано працювати для справи свого народу, своєї нації. Входячи в нову сім'ю народів Європи, ми не повинні цуратись кращих традицій свого народу і, разом з тим, переймати кращі риси передових народів Європи, щоб не було нам, українцям, соромно перед цими народами, нашими друзями.

Г. Вольовий.

НЕВІДОМІ СОЛДАТИ

О. ПЕТЛЕНКО

Ще з вечора Катерина Павлівна була впевнена, що недуг пройде і все буде добре. Вона піднялася з ліжка, вказала донці Галі, яку хатню роботу треба виконати, випила чаю і знову лягла.

Але що ближче до півночі, в неї підвищувалась температура, нестерпною біллю заболіло в боках. Деякий час Катерина Павлівна змагалася з хворобою, лежала спокійно. І тільки тоді, як внутрішній жар геть сплюндрував самовладну силу, завойкала, беззвучно заплакала.

Донька підвелася, добула світло і побачивши в мутних, вологих материних очах страшну смерть, на мить розгубилася. Що робити? До лікарні побігти не можна — вночі хід заборонений.

„Побіжу до сусідів — хай порадять, допоможуть", — промайнуло в голові дівчини і, загорнувшись платком, вискочила з хати. Довго стукала у вікно сусіда, але двері не відкривались. Дівчинка продовжувала стояти в надії, що відкриються двері. Січневий мороз щипав за щоки, пальці, проходив крізь легкий одяг, холодив душу. Двері лишились на міцному засуві.

Пригадала дівчинка, що в сусіжному великому будинку живе санітарка. Побігла. Вона точно не знала квартири і постукала в ближче вікно. Скоро відкрились двері і на порозі повстала постать військової людини. Дівчинка розгубилася, захвилювалась, з горя заплакала. Поява в такий час схвильованої дитини привернула увагу німецького солдата. Він підійшов, приласкав, заговорив незрозумілою їй мовою.

— Мама дуже хвора, коля б лікаря, — опанувавши собою заговорила вона.

— Я, я, — заспокійливо заговорив солдат і, показавши рухом руки зачекати тішов у кімнату. Скоро він вийшов з іншим солдатом і разом пішли за дівчинкою. Катерина Павлівна зойкалась у нестерпних муках. Тепер солдати зрозуміли, що сталося. Поговоривши між собою, вони сходили на свою квартиру і привели третього солдата з червоним хрестом на рукаві. Цей солдат уважно оглянув жінку і точно встановив діагноз хвороби. При допомозі кишенькового словаря Катерина Павлівна дізналася, що в неї сталося легке запалення нирок. Він йодом розтер боки, дав випити ліків і наказав дівчинці виготовити до боків теплу припарку.

— Матка прима! Нікс капут — усміхнувся солдат-лікар, закінчивши всю процедуру. Один із тих, що привели лікаря, поклав на столі пакуночок, звернувся до дівчинки:

— Матка утро кофе. Гут.

Попрощавшись, солдати залишили квартиру. Галя розгорнула пакуночок і вийняла звідти плитку шоколаду і загорнуту в пергаментний папір — грудку масла. Боки, певне, залишили для хворої свій солдатський пайок.

Ранком Катерині Павлівні значно полегшало. Кризу хвороби щасливо минула. Вона послала доньку передати подяку невідомим солдатам, але їх уже не було. Разом з ранні вона виїхала на фронт.

м. Суми.

Редактор І. Вольовий.

ХУДОЖНЯ МАЙСТЕРНЯ

приймає замовлення на різні художні вироби:

картини, портрети, реставрація їх, діаграми, вивіски, реклами та ін. Роботи виконує художник **БЕЛИЙ Л. Ф.**

Адреса: Суми, Покровська, 15.

1—1.

ВІДКРИВАЮТЬСЯ КУРСИ

стенографії для дорослих по німецькій системі Габельсбергера

Заняття провадяться щоденно з 12 до 2-х год. — Петропавлівська вул. № 4.

Тут же приймаються замовлення на роботи по веденню стенографічних звітів, засідань, зборів.

2—1.

Сумська валяно-повстяна фабрика ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ на виготовлення чоловічих, жіночих, дитячих ВАЛЯНОК з матеріалу замовця.

Сумська валяно-повстяна фабрика.

2—1.

Розшукую свою дружину —

Лисківську Тамару Іванівну

Осіб, які знають місце перебування її — прошу повідомити на адресу: м. Суми, вул. Миколаївська, № 45, міська друкарня.

2—1.

ВЧИТЕЛЬКА КІНАШЕВСЬКА

набирає групу глухонімих дітей по підготовці у школу глухонімих у різні класи.

Суми, Ковалівська вул., № 9.

2—1.

КУПУЮ ФОТОПАПІР.

Звертатись від 3 до 6 г. веч. на адресу: м. Суми, Воздвиженський пер., № 1, кв. 15, фотограф Курилін.

1—1.

В ніч з 19 на 20 січня — 1942 року **ЗНИК КІНЬ** 3-х років — вороної масті, на лобі зірка. Хто знає про місце перебування — прошу повідомити на адресу: с. Залізне, Краснопільський район, Власенко Микола Мусійович.

1-1.

ДО НАСЕЛЕННЯ

Вироком військового суду від 1. 12. 41 р. були присуджені до смерті:

1. ТИХАНЧУК СОФІЯ, мешк. м. Сум, росіянка, 43 років, незаміжня.
2. ХАРЧЕНКО ЛЮБА, мешк. м. Сум, 25 років, заміжня (Колгоспна вул., № 3).
3. ВІЖКО ТИХІН, мешк. м. Сум, 32 років, одружений з Харченко Любою (Колгоспна вул., № 3).

Харченко і її чоловік прийняли Тиханчук у свою квартиру, хоча воний знали про злочинні наміри Тиханчук. Помилування Харченко і її чоловіка після перевірки військовим губернатором, виявилось неправильним тому, що Харченко і її чоловік допомагали Тиханчук більш, ніж було відомо в час розсліду справи, й приймали участь у придбанні отрути.

А тому в даний момент виконаний смертний вирок по відношенню до Харченко і її чоловіка.

Комендант м. Сум.

ДО НАСЕЛЕННЯ

Мешканці села Кондратівки:

1. КОТЕНКО Сергій, 56 років.
2. КРУТ Микола, 43 років.
3. ГРЕК Федір, 58 років

розстріляні тому, що вони вчиняли терористичні акти і грабіж у с. Кондратівці.

Керівником цих виступів був комуніст—партизан Котенко. Останні два злочинці допомагали йому.

Військовий комендант.

м. Сумн. 17 січня 1942 р.

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНІ МАЙСТЕРНІ

Міської Управи (колишня профшкола), що містяться по Троїцькій вул., № 3,

ВІДНОВИЛИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Майстерні обслуговують потреби військового командування, приймають замовлення від усіх міських, сільських організацій та приватних осіб а саме:

1) Механічна обробка деталей;
2) Ремонт усіляких різних машин, двигунів, сільськогосподарських машин;
3) Виготовлення різних хозяйських машинових частин;
4) Відливка чавунних, бронзових та алюмінієвих машинових частин;
5) Різні ковальські вимоби та ремонти;
6) Виготовлення моделей та столярні роботи;
7) Різноманітні бляшані вироби, як-то: відра, цеберки, тази, бідони та інш.

Всі замовлення виконуються терміново.

За умовами звертатися за вказаною адресою до головного інженера майстерень.

2—1. Міський Інженер — КАВЦЕВИЧ.

ПЕРШЕ СУМСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЄМНОГО КРЕДИТУ

ПОЧАЛО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

і провадить операції по лисконту векселів, приймання вкладів на поточні рахунки ВИДАЧІ ПОЗИК і т.ін.

Засідання Організаційного Комітету відбуваються у вівторок і четвер щотижня

Товариство тимчасово міститься в приміщенні Сумського Міського банку.

ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА.

ШКІРЯНО-ВЗУТТЄВОМУ ТОВАРИСТВУ

ПОТРІБНІ майстри—кравці та шевці

ДЛЯ ШИТТЯ БУРОК та бавовняних панчіх.

Про умови дізнатись: Українська площа, № 17. Хід із двору.

1—1.

ПОВІДОМЛЕННЯ

На підставі постанови Сумської Міської Управи від 10 січня ц. р. за № 2 „Про збирання трупів павших тварин", товариство „Хімік Сумщини" доводить до відому приватних осіб, підприємств і організацій міста Сум, та його околиць, що за погодженням з міською санітарною інспекцією **ПУНКТОМ ЗВАЛКИ ТРУПІВ ПАВШИХ ТВАРИН ВИЗНАЧЕНО САЛОТОЧНЮ**, що міститься по Полтавському шляху, куди й повинно звозити трупи павших тварин — коней, свиней, собак тощо.

Т-во „Хімік Сумщини" буде оплачувати вартість доставки трупів по тарифам транспортної контори Міської Управи.

4—1.

Т-во „ХІМІК СУМЩИНИ".

ЗАГУБЛЕНІ:

Метричне свідоцтво на ім'я Позельний Віктор Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Полольна Надія Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Терехов Ігор Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравцова Валентина Савелівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабій Анатолій Михайлович.

Справка про народження на ім'я Кобизька Анастасія Данилівна.

Довідка на право помолу зерна на 8 чоловік — Серебренко Ганна Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шлопаков Василь Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Суворова Людмила Олександрівна.

Паспорт на ім'я Терехов Юхим Степанович.

Паспорт та довідку про роботу на ім'я Бойко Василь Васильович.

Перепустку за № 539 — Диченко Олександра Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Синяговський Миколай Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабич Анатолій Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Земокос Василь Ігнатович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ярош Борис Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Прихожай Лідія Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Костенко Віктор Прокопович.

Метричне свідоцтво на ім'я Міщенко Іван Іванович.

Паспорт — Гуменюк Антоніна Петрівна.

Паспорт та довідку—Вишка Григорій Павлович.

Довідку на куплю утіль-гуми—Сробаба Іван Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Андрій Ігнатович.

Метричне свідоцтво на ім'я Анатолій Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Семенович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Кирилович.

Метричне свідоцтво на ім'я Петр Павлович.

Виписка про смертність на ім'я Яків Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Павлович народження 1925 р.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Павлович народження 1928 р.

Метричне свідоцтво на ім'я Людмила Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Катерина Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентин Ераклович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Микола[illegible]

Метричне свідоцтво на ім'я Великий Борис Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Великий Олександр Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Антонович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Михайло Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Людмила Іванівна.

Перепустка на ім'я Фесенко Іосич.

Перепустка на ім'я Прокопій Яковлівна.

Паспорт, військовий квиток та метричне свідоцтво на ім'я Токарєв Максимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Євгеній Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олена Кузьмівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Василь Кузьмич.

Паспорт на ім'я Ураков Яків

Паспорт і військовий квиток Леонов Роман Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Патрофанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олеся Остапівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Феофанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Якович.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентин Йосипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Данилович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гаяра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Ефимович.

Договір на будівництво будинку Романенко Григорій Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олена Фанасівна.

Паспорт і військовий квиток Овчаренко Андрій Павлович.

Паспорт і військовий квиток Немцов Микола Іванович.

Паспорт—Лавикова Марія

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСН

Дирекція й працівники Сумського українського театру висловлюють співчуття диригеру

п. Звонко І. І.

з приводу смерті його

сина—працівника

Олександра ЗВО

який помер після тяжкої хвороби 21 січня

Дирекція

Сумська друкарня. Т.— 20000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung des Ortskommandan

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 11 (32) | Неділя, 25 січня | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 21 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На Донецькому фронті й учора відбувалися запеклі бої. Ворожі полки, які у верховинах ріки вдерлися у лінії німецьких укріплень, були відкинуті успішними контратаками. При цьому совети втратили 1100 чоловік вбитими і декілька сот чоловік полоненими, а також 19 гармат і 30 кулеметів.

Ворог продовжував також свої атаки на середній і північній ділянках фронту. Під час оборонних боїв і успішних контратак ворог зазнав важких втрат людьми і матеріалами.

Трофеї в боях за Феодосію зросли до 10.605 полонених, 85 танків і 177 гармат.

Німецькі літаки пошкодили в керченській протоці велике торговельне судно, а також підтримували бої наземних військ на кримському східному фронті.

Німецький підводний човен потопив в Льодовитому океані одного винищувача, що йшов в складі міцно озброєного каравану, а також пошкодив торпедами два кораблі.

Під час озброєної розвідки над Атлантичним океаном, навколо Англії, німецькі літаки влучили бомбами в портові споруди і у велике промислове підприємство на східному березі Англії, а також у радіостанцію в південно-східній Англії.

В північній Африці відбувалася артилерійська діяльність. Було успішно бомбардовано каботажні судна вздовж північно-африканського узбережжя.

Успішні атаки німецьких літаків було також спрямовано вдень і вночі проти Ла-Валетти і британських аеродромів на острові Мальта.

Останньої ночі ворог з незначними силами скинув бомби на північні райони німецького узбережжя. Мали місце пошкодження будинків.

За 22 січня 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В Криму зазнали невдачі численні спроби ворога просунутися на оточувальному фронті навколо Севастополя.

На Донецькому фронті, також як і на північній та середній ділянках східного фронту продовжуються оборонні бої в умовах міцних морозів.

Було відбито ворожі атаки, а також проведено успішні контратаки.

Біля Ленінграду зазнали невдачі численні спроби ворога прорватись з оточення.

Німецькі літаки пошкодили у Керченській протоці велике совєтське торговельне судно.

Під час озброєної розвідки над океаном в районі Великобританії німецькі літаки потопили біля північно-західних берегів Шотландії торговельне судно місткістю в 6000 брутто-тонн, а також вантажне судно місткість 600 брутто-тонн.

Біля південно-західних берегів Англії було пошкоджено велике торговельне судно.

На одному з островів біля Шотландії німецькі літаки влучили бомбами у важливі військові споруди.

В північній Африці німецько-італійські танкові з'єднання раптовим ударом атакували і відкинули британські сили, які просувалися до наших позицій біля Кіренаїки. Ворог тікає в напрямі Агедабії. Міцні з'єднання німецьких і італійських літаків підтримували дії наземних військ і бомбардували скупчення ворожих військ і танків.

На Єгипетському узбережжі було підпалено британські продовольчі склепи.

Останньої ночі ворог скинув бомби на житлові квартали в північно-західних районах німецького узбережжя Німеччини. Цивільне населення втрат не мало. Також не мали шкоди і військові споруди. З атакуючих бомбардувальників 5 було збито.

За час з 11 по 20 січня британські повітряні сили втратили 36 літаків, з них 16 над Середземним морем і в північній Африці. Наші втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії—16 літаків.

Американський народ почуває війну

СТОКГОЛЬМ. Хоч тихоокеанський театр військових дій знаходиться на відстані тисяч морських миль від американського континенту, вплив війни вже на її початку стає чимраз примітнішим у громадському житті Сполучених Штатів.

Ще до війни з японцями, американці в війні були примиритися з значними обмеженнями споживання, щоб зробити можливими Рузвельту проведення програми озброєнь, а також допомогу Англії і Советському Союзу. Споживання бензину і застосування різних металів, як от: залізо, мідь і алюміній для легкої індустрії було значно обмежено. Також зменшено виробництво автомобілів для приватного споживання.

Якщо врахувати роль, яку відіграє автомобіль у господарчому житті США, треба визнати, що ці обмеження вже зараз відчуваються північно-американською громадськістю, як важкі втрати.

Ще більші наслідки матимуть нещодавно оголошені, нові обмеження північно-американського автомобільного виробництва.

Як повідомляє лондонська газета „Фінансіель-Ньюс", у грудні виробництво легкових і легких вантажних автомобілів скорочено на 25 процентів. В січні це скорочення досягає 50 процентів. В грудні дозволено випустити лише 6.042 і в січні 12.034 вантажних автомобілів.

Як важко склалося становище, видно з заяви уряду США, що навіть для цієї обмеженої продукції не можна гарантувати приставку сировини.

Британці озброюють в Малаї комуністів

ШАНХАЙ. Січень. Як повідомляють з Сінгапуру, інформаційний відділ британського генерал-губернатора в Малаї, оголосив маніфест комуністичної партії, в якому члени партії закликаються мобілізуватися й озброюватися для оборони британських володінь.

В своїй скруті Англія цілком віддалася большевизму, і за всяку ціну чекає від нього порятунку.

Погоджуючись на віддання всієї Європи кровожерливим советським вбивцям; англійці озброюють комуністів навіть у своїх колоніальних областях, де раніше самі ж вони найзапертіше боролися з цими носіями розкладу й розрухи.

Визнання комуністів також і у Малаї свідчать за кепські справи англійців.

Страх в Індії щодо японських повітряних нападів

БАНГКОК. Січень. Як повідомляють з Рангуна, британська влада в Бірмі заборонила користування автомобільними сигналами, паровими гудками і іншими подібними засобами, оскільки населення завжди змішує такі сигнали з сигналами повітряної тревоги.

Полісай - президент Калькутти зобов'язав все населення двохмільйонного міста з метою оборони проти майбутніх повітряних нападів, варити якомога більше щілян.

Порожні звернення до Індії

СТОКГОЛЬМ. Січень. Наближення східноазіатської війни і нервозність британців викликали в політичному організмі Індії певні рухи. Зараз, звичайно, не можна ще сказати, як сформується цей розвиток. В усякому разі уже зараз мають місце зіткнення поміж Ганді і іншими членами робітничого комітету в питанні майбутнього ставлення до Англії, які можуть мати за наслідок виключення Ганді. Англійська преса вітає таке становище, бо воно може викликати розкол, який досвідчений англійський політик.

Але треба згадати, що це цілком помилкові висновки й сподівання і, якщо вони призведуть до ще більшої стриманості Англії в її обіцянках Індії, наслідки будуть якраз протилежні тим, на які Англія чекає. Звичайно, не було б корисним перебільшувати важливість подій, але вони все ж створюють проблему, яка дуже турбує англійців. Не видко в недалекій майбутній по війні військового диктатора в Індії, розбитого в свій час в Лівії генерала Уейвелла. З неймовірним нахабством цей переможений Наполеон пустель насмілюється подати картину військового становища, яка змальовує стан Англії, як блискучий, а стан Німеччини, як майже безнадійний. Мета цієї брехні суто-політична—треба обдурити індійські народності.

Уейвелл щедро увінчує лаврами індійські війська, їх дії він називає „героїчними". „Ніколи індійські війська не були славетнішими, і ніколи їх героїчні дії не оцінювалися так, як зараз". По суті це кривава посміщка, коли англійський генерал так говорить до пригобленого народу, сила якого силоміць робить солдатами. Але англійці знають дуже брудне ремесло.

Своє звернення до Індії генерал Уейвелл закінчує заявою, „щоб з новому року", взяти не дивлячи на послідовання англійського навчання.

Короткі повідомлення

◆ Генерал - лейтенант Кейтель прибув до Будапешту з багатоденним візитом.

◆ Австралійське військове міністерство вирішило запровадити військову службу для всіх австралійців.

◆ За англійськими повідомленнями найбільшу кількість англійських капіталів вкладено в підприємства Малайського півострову.

◆ Архієпіскоп Кентерберійський повідомив про залишення ним посади з 28/II-42 р.

ГАНС РАБЛЬ.

СТАЛІН БЕЗ МАСКИ

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

Сталін ще нічого не вирішив. Але поступово він починає помічати, що безпристрасний настрій Фрунзе змінюється, повсякденно Фрунзе говорить про війну.

Він не надержує своїх людей, коли вони порушують будь-які кордони, переважно на Далекому сході, проти Монголії і Манжурії.

Навіть можна зробити висновок, що він хоче втягнути Росію в війну. „Чому ж — чому він хоче війни?"— питає себе Сталін, і логічно відповідає: „тому, що лише заворушення війни, яка починається, створить йому умови для путчу і його вдачі."

В жовтні 1925 року Сталін викликає Фрунзе до себе. Він починає розмовляти про стан здоров'я Фрунзе, яке залишає бажати кращого. Фрунзе це відкидає. Він почуває себе добре.

„І все ж хворобу треба лікувати відразу" — говорить Сталін з енергійною щирістю й сердечністю. — „Ми повинні турбуватися за те, щоб якомога на довше зберегти наших кращих робітників. Доля Леніна нас застерігає. Ти повинен, товаришу, лягти на операцію".

Фрунзе відмовляється протягом двох-трьох тижнів. Далі ж відмовлятися не можна. Йому залишається: або робити путч, до якого він не готовий, або лягати на операцію. А може він помиляється, може Сталін справді бажає йому добра? Колись вони були друзями.

21 жовтня Фрунзе лягає під операційний ніж у Кремлівській лікарні.

Операція відмінно вдається. На жаль серце пацієнта не витримує наркозу.

Через два дні вмирає дружина Фрунзе. Ця смерть Сталіна не стосується.

Навіть це для нього доказ: дружина знала, що Фрунзе бажав організувати путч, переворот і тому вона скінчила життя самогубством.

Втім Пшпек зараз зветься Фрунзе.

Сталін особисто наказав дати цьому місту ім'я Фрунзе і сказав ще жалібним голосом одному з керівних товаришів: „так вмирає стара гвардія революції...".

„МИ ХОЧЕМО ЗДІЙСНИТИ ЗАПОВІТ ЛЕНІНА"

7 листопаду 1927 року у Великому театрі в Москві відбувалося урочисте засідання з приводу десятиріччя революції. Посередині сцени—величезна червона зірка, праворуч й ліворуч — велетенські червоні прапори.

Після багатьох промов лунають звуки інтернаціоналу і прапори витягуються в довгі смуги. Раптом видно, що не не звичайні прапори. На них написи. Всіма мовами світу одне й теж: Toalle — Tutti — Allen! Коли комінтерн викриває себе, то саме в цю хвилину.

Великі каради на червоній площі, перед мавзолеєм Леніна. Величезні колони робітників, яких привезли зо всіх частин країни. Тоді червона армія та ж армія, яку створив Фрунзе — але на трибуні стоїть і вітає Ворошилов. Біля нього Сталін.

Зі всіх старих товаришів часів Леніна, лише одне знайоме обличчя: Бухарін. З старих генералів, часів громадянської війни, лише один: старий Б[illegible]онний. Решта — нові креатури Сталіна.

Нескінчено тягнуться колони демонстрантів вулицями Москви. І ось, раптом, вони стикаються з іншими демонстрантами, про яких керівникам нічого невідомо.

Ці невідомі демонстранти несуть транспоранти з написами: „спрямувати вогонь праворуч—проти куркулів, непманів і бюрократів! — Проти спортувізму, проти розколу, за єдність ленінської партії.— Виконаємо заповіт Леніна!".

Керівники збентежені. Це тхне повстанням.

Терміново викликають Ягоду. З'являються війська ДПУ і розганяють демонстрантів. Найгаласливіших садовлять в автомобілі і відправляють на Луб'янку.

Все йде так швидко, що чужоземні комуністи, яких було запрошено на свято, навіть не встигають будьщо помітити.

Але Якода не задовольняється розгоном демонстрантів. Що ж це було? Хто ховається за цим?

Не важко вгадати. Зрозуміло, що Троцький.

Це був його останній постріл Рік тому він разом з Радеком, Сапроновим, П'ятаковим, Зінов'євим намагалися виступити в партійному осередку невеликої фабрики і звідти висловити свою думку партії й Сталіну. Він хотів спробувати, чи й для його немає вже свободи слова.

Адже ж не має. Партія суворо його за це покарала, він і його товариші втратили посади.

Тоді він стихає. Лише раз він дозволив собі висловитися. Це було, коли Гершель Ягода намагався приєднати до групи Троцького свого шпигуна.

Ягода знайшов підозрілого суб'єкта, колишнього офіцера врангелівської армії, який не соромиться прати найбруднішу білизну ДПУ. Цей суб'єкт намагається втертися в довір'я Троцького. Але Троцький його викриває і відправляє до Ягоди з їдким листом.

Ягода розлютувався. Троцький має широкі зв'язки.

Кілька тижнів до роковин, до Сталіна прибула делегація американських комуністів.

Біля двох годин диктатор розмовляє з ними й дає відповіді.

Принаймні так здається зовні.

У дійсності ж запитання і відповіді складено заздалегідь.

І ось зненацька лунає запитання, яке не було приготовано: „які"—питає один з американців — „найглибші і найсправжніші причини, товаришу Сталін, ваших розходжень з Троцьким?".

Сталін випучує очі на нахабного американця. Дійсні причини? Нахабне і дурне запитання.

Він тяжко опановує себе. „Я повинен відмовитись"—бурмоче він — „розповідати про ці причини, звичайно вони дуже суттєві".

Сталін лютує. Йому не до вподоби, що Троцький влаштовує такі демонстрації. Троцький все почуває себе міцним, бо сидить у центральному комітеті. Цьому треба покласти край.

Було б непривемним, виключати когось з ц. к., бо це б праверну-

Але зараз з цим уже не доводиться рахуватись. Троцького і Зінов'єва виключають з ц. к. (Зінов'єва ще раніш усунено з комінтерну).

Зінов'єв обіцяє виправитися, благає про помилування. Істерик викриває сам себе.

Троцький поводиться інакше. Він не може вже панувати собою. „Коли ворог стоятиме за сто кілометрів від столиці" — кричить він Сталіну—„ми зробимо те, що у свій час зробив Клемансо. Ми скинемо бездіяльний уряд, який неспроможний здобути перемогу. Ми зробимо, як робив Клемансо, але з тією різницею, що він задовольнився лише тим, що захопив сам владу, ми ж ще всіх вас розстріляємо. Ви також хотіли б нас розстріляти, але не зважитесь на це, ми ж на це наважимося, бо тільки у такий засіб можна здобути перемогу".

Сталін слухає. Він не боїться загроз Троцького, бо знає, що Троцький безсилий. Але його вражає паралель поміж Троцьким і Фрунзе. Фрунзе також сподівався на війну, щоб захопити владу так само як Троцький, який це навіть нахабно висловлює.

Треба було б його розстріляти. Не дарма Ягода неодноразово пропонував це.

Але Троцький знав, на це Сталін не зважиться.

Покищо, ні. Ц. к. виключає Троцького. Це звичайно дешева платня за такий виспуп. Його також виключають з партії. З 15 листопаду 1927 року Лев Давидович Троцький належить до найжалюгідніших у большевицькій Росії: до позапартійних, для яких держава не має зайвого фунту хліба.

І цей самий Троцький, у якого все відібрано Сталіним, ще володіє якоюсь силою?

Сталін не може цього зрозуміти. Лишається одне: заслання в Сибір. Також і тут Сталін ще вагається. Поширюються чутки, що Троцький іде відпочивати в Азію.

Троцький до цього уважно прислухається. Коли за ним приходять співробітники ДПУ він заявляє, що не вийде зі своєї квартири. „Тоді ми вас винесемо"—говорить начальник загону. Саме цього й хоче Троцький. Біля будинку збирається натовп. Загін ДПУ надто малий, щоб цей натовп розігнати. Раніш, чим загін одержує підкріплення, вся Москва знає: „це неправда, що Троцький пішов добровільно. Його змушені були винести з квартири".

Отже й цей захід проведено не так, як бажалося Сталіну.

Проте, всерівно—Троцького такий немає в Москві, він трясеться в вагоні, все далі й далі від Москви—до Сибіру. Чи з'являться знов демонстранти, щоб нагадати про заповіт Леніна? Аб. Росія поступово вочне почувати, хто ж є справжній господар.

ОДИН ЗА ОДНИМ

Через десять день після революційних роковин, в Кремлі пролунав постріл. Один з старих товаришів скінчив життя самогубством. Одним менше з тих, кого Сталін хотів позбавитися. Це ж так легко, просто—бажання Сталіна.

чим легше йде справа. Один за одним.

Жид Адольф Йоффе, медик, який ніколи не лікував, зробився зіркою. І ось він живе в Кремлі. Офіційно він професор східного інституту в Москві, неофіційно ж він в'язень ДПУ.

Інші керівні большевики, як наприклад, Риков, на честь якого народ прозвав горілку риковкою —пиячать Йоффе, ексмедик не пиячить, але щодня споживає значну кількість морфія, кокаїна та інших наркотиків.

Його сушать безмежно болісні неврологічні страждання. Він може інакше собі допомогти, як тільки правацовським шприцом. Хоч він і добре знає, як отруюють рештки його здоров'я. Він також добре знає, що міг би позбавитися своїх хвороб—і тоді не потрібував би більш наркотиків.

Для цього треба лише незначну суму в 1.000 доларів, щоб поїхати в Західну Європу і пройти курс лікування під доглядом досвідчених лікарів. Вони є, ці долари, але не для Йоффе.

Як це можливо? Зовнішня торгівля йде не настільки кепсько, щоб не можна було зібрати 1000 доларів валютою. Сталін цього не хоче.

Йоффе знає дуже багато, надто багато про найтаємніші таємниці Кремля. Йоффе один з найінтимніших друзів Троцького, він справжній троцькіст. Доктор Левін, який керує кремлівською аптекою, зо всіма її таємними отрутами, розмовляв зі Сталіним. „Дамо йому морфію, скільки схоче—за його ж власними рецептами. Він до цього звикне. Тоді ми припинемо відпуск за його рецептами. Невралгія схватить його з подвійною силою і до цього еднається спрага до морфія і ви гадаєте, товаришу, що він битиме?".

Сталін щось вже розуміє, він знизує плечима.

„Він застрелиться" пророкує він.

„І хто сам себе застрелять, звільняє нас від зайвої роботи", продовжує Сталін, — це відмінно вигадано, товаришу докторе. Отож так і зробимо".

Так і зробили. Під час жовтневих свят кремлівська аптека вперше не прийняла рецепта Йоффе.

Але Йоффе не такий дурень. Не дарма він обізнаний зі звичаями Кремля. Він робить останню відчайдушну спробу одержати 1000 доларів і закордонний паспорт. Йому відмовляють. Він хоче говорити зі Сталіним, або принаймні з Ягодою. Але йому не надають аудиенцій. Тоді Йоффе зрозумів, що загинув. Він пише прощального листа до Троцького, в якому можна прочитати гіркі вирази щодо Сталіна, а також і деякі Троцькому з приводу того, що він дав себе роззброїти такій нікчемній людині, як Сталін. І тоді скінчається його поступове життя.

Два лікарі, — доктор Левін і Йоффе, з інтересом сестерять експеримент. Доктора Левіна цікавить питання, як довго Йоффе витримає незадоволену спрагу до наркотиків і невралгію.

(Далі буде).

*) Переклад з англійської мови — 11 глава

Вивчаймо мову наших друзів

Великий наш батько Т. Г. Шевченко писав братам своїм українцям: „Учітеся, брати мої, думайте, читайте, і чужому научайтесь, тілько не цурайтесь". Цей великий заповіт рідного Тараса ми повинні завжди пам'ятати. Учитись якнайбільше, якнайкраще, вивчати глибоко свою рідну мову, вивчати скарбутки нашої національної культури.

Виконуючи заповіт великого батька, треба вивчати мову і наших найбільших друзів, наших визволителів. Вивчення німецької мови має не лише культурне значення, але й глибоко-виховавче, бо якже ми вивчатя мову і культуру того народу, якому ми будемо завжди вдячні, який великими жертвами здобув нам волю, здобув нам наш рідний край.

Широко відгукнулись сумчани на організацію курсів по вивченню німецької мова. Заплановано було взяктя 80 курсантів, а майже в перші дні записалось 140 громадян від 17 до 60 років. Навчання розпочалось 16 січня. Організовано 4 основних та три паралельних групи. Перша група—початківці, що мають вивчати німецьку мову; друга—підготовча до розмовної і третя група—розмовна.

Курс в кожній групі розрахований триста годин.

Кінчаючи група за цей термін одержить кваліфікацію перекладача, бо буде вільно говорити мовою наших друзів.

Курси укомплектовані найкращими викладачами німецької мови, мають освітлення й паливо. Обидві групи працюють щодня по дві години, при чому—друга зміна починає роботу о 16 г. 10 хв., таким розрахунком, щоб мали можливість вчитись і ті, хто працює в установах. Величезне бажання помітне в курсантів якнайскоріше опанувати німецьку мову. З любов'ю і гарячим бажанням взялися всі до учоби. Тому що бажаючих ще багато, вирішено відкрити ще три паралельних групи третьої щоденної зміни. Запис розпочато й закінчено буде до першого лютого, щоб із збільшеними силами дня розпочати роботу.

С. Свпун.

У КРАМНИЦІ

Селянин у вільний день
Прийшов у крамницю,
Щоб купить дочці фланель
На нову спідницю,

„Цього краму не бува. —
Стали тут казати. —
А є книги про вождя,
Вам треба придбати.

У них Сталін майже мудро
Нас вперед повів .."
Селянин всміхнувся сумно,
Тихо відповів:

„Будь ціною і п'ятак,
Купувать не буду.
Я того, падлюку, й так
Повік не забуду".

Я. Подич.

БІЛЬШЕ УВАГИ НАРОДНИМ УЧИЛИЩАМ

В Сумському та ближніх до нього районах, тепер відкрито 16 шкіл, 4 початкових школи—в м. Сумах. Нещодавно почали навчання в Яструбенській початковій школі. На відкритті її, крім учителів і учнів, були присутні інспектор народніх шкіл Сумської області, німецький комендант, староста села та батьки учнів.

Інспектор народніх шкіл у своєму привітальному слові роз'яснив присутнім принципи, на яких буде будуватася робота в теперішній школі. Після цього завідуючий школою п. Матусевич по пунктах зачитав правила внутрішнього й позашкільного розпорядку в училищі. По багатьох пунктах інспектор дав вичерпуючі роз'яснення.

На педагогічній нараді між учителями були розкріплені групи і розв'язані питання учбової й виховної роботи.

...Училище міститься в одному з найкращих п'яти шкільних будинків, яке цілком, разом з інвентарем, збережене шкільним вартовим п. К. А. Бондаренком. В школі є п'ять просторих, світлих класних кімнат, добре обладнаних і обставлених всіма необхідними учбовими приладдями, посібниками. Є в достатній кількості учнівських зошитів.

Велику увагу школі й учителям приділяють німецький комендант п. Фріц Конфетінгаер і староста села п. Андрухов. Школа забезпечена паливом; всі вчителі при ній мають квартири.

Яструбенська школа почала свою роботу в сприятливих умовах і, можна сподіватись, що проведе її з повним успіхом. На жаль, не у всіх селах розуміють важливість відкриття шкіл у цьому році. По невідомих причинах, до цього часу не порушували питання про відкриття шкіл в таких великих селах, як Юноківка, Писарівка, Хотінь, Миколаївка, Віри, Уляпівка й інш.

В Стецківці підготовка шкіл до відкриття проходить занадто мляво. В селі є 5 шкільних будинків, однак, школу відкрили в одному з них, з трьома класними кімнатами, а тому одній групі доводиться навчатись у другу зміну, що зовсім небажано. Староста села п. Деревянко намітив відкрити ще і другу школу помістивши її в приміщенні з двома класами, які мало задовольняють потребя. Між тим, в Стецківці є прекрасний будинок колишньої десятирічки. В ньому—п'ять класних кімнат, які добре обладнані й збережені. Будинок зовсім не потребує ремонту. Староста ж не наважується відкрити тут школи, боячись, що „не набереться достатньої кількості учнів". Даремні побоювання! Та і вчителі села, яких, доречі, в Стецківці проживає багато і серед них—немало з дореволюційним стажем роботи, не цікавляться питанням відкриття школи. Очевидно, їх не турбує той стан, що справа відкриття шкіл у цьому селі набуває затяжного характеру і що учбовий рік для дітвори зривається.

І. М.

Розширюється сітка сільських кооперативів

Оргбюро Сумської районної спілки споживчих товариств провадить велику роботу по організації в селах Сумського, Штепівського, Хотінського, Краснопільського районів сітки торговельних кооперативів. Зараз відкрито 46 точок, зокрема по Сумському — 23 і Хотінському — 10.

Торгують у Шпилівці, Підлісівці, Терешківці, Баранівці, В.-Чернещині, М.-Вільмах, Головашівці, Низах, Верхній та Нижній Сироватках і інш., Сумського району; у Луциківці, Марківці, Штепівського району; у Стецківці, Корчаківці, Миколаївці, Кондратівці й інш., Хотінського району. Відкриті точки об'єднаються згодом у товариства. Їх буде організовано 12. У більшості вже вибрано організаційні бюро, які приступили до роботи.

Для забезпечення товарами широкого вжитку райспоживспілка уклала договори на постачання з різними кустарно - промисловими тозариствами й підприємствами. Крім цього, в с. Стецківці відкрито виробництво домашнього посуду й гончарної цегли. Встановлюють велике виробництво, яке буде працювати виключно на місцевій сировині; відкривають лозоплітню в с. Баранівці, майстерню по виробництву хатньої меблі, як от: столів, стільців, шаф тощо.

Н. Б.

З листів до редакції

П. п. Дрижов і Авраменко пишуть до редакції: За розпорядженням міського інженера зараз провадяться обмір, складання плану, дефектних актів і кошторисів на добудову будинку по Троїцькій вул., в сквері Троїцького собору.

Але якісь невідомі злочинці розкрадають з цього будинку вікна, двері, дерев'яні переборки й стелю.

Житлова управа повинна вжити негайних заходів щодо обліку і охорони всіх цих деталей і самого будинку, бо інакше все буде поламано і розкрадено.

Трагедія дурниці

Большевацькі теоретики, марксистські начітчики і заплічних діл практики, які „розвинули й продовжили" вчення Маркса (що пішов в марксизмі „дальше" й „выше" свого метра) люблять вихвалятись, що на основі діалектичного методу вони мудро передбачають майбутнє і зовсім вільно в ньому орієнтуються, як і у теперішньому.

Втім, одначе, жалюгідні й смішні перед дійсністю ці претензії! Напередодні наступу німецьких військ на світове вогнище жидівсько-масонщини один з найтемніших представників „вченої" большевицької фауни — садист і „акаде-мік" Вишинський писав: „а що буде, коли перша-ліпша армія капіталістичних країн, натравлена на СРСР, побачить, що її направляє у бій проти тих, у яких скупчена сила і справжня єдність марксизму-ленінізму і пролетарської боротьби? Це буде здатне лише пришвидчити наступ повного банкротства рішучого й всебічного краху, тієї держави яка побажає напасти на нас — і хай вона буде заздалегідь готова до цього страшного часу прозріння!".

Хоч дешева патетика цього абзацу большевицького борзописця і різна його величезній розв'язності, але „діалектичне" передбачення виявилось нікудящим. Німецька армія била й б'є армію „повної й справжньої єдності марксизму і пролетарської боротьби", б'є, незважаючись на її колосальну багаточисленність і прекрасне озброєння, б'є навіть в найтяжчих умовах тридцятиградусних морозів і, очевидно „страшний час прозріння" не за горами, не для німецьких військ, а для большевицьких мальбруків і того багатостраждального, обдуреного й приреченого на вимирання народу, який стоїть за їх спиною.

Ви думаєте, що гірка дійсність здатна навчити чомунебудь большевиків, — „діалектичних матеріалістів"?

Якщо вірити обивательським чуткам, десь у Сумській області, декілька днів тому були скинуті совєтськими льотчиками листівки, сповнені „агітпропівською" брехнею, які говорять про мнимі перемоги большевиків над німецькими військами, про перелом, який, нібито, стався, про багаточисленність полонених і трофеїв. Ця порція большевицьких писк хоч і є звичайно неправдивою, але все ж має за собою, хоча і непробачний, raison d'etre — такі методи внутрішньо підходять агітації, яка має цілеву настанову обдурювати довірливих читачів.

Але кінець листівки прямо таки небачений по своїй феноменальній дурниці. Зміст його зводиться до того, щоб населення „тимчасово окупованих" областей не горювало, колишні „спасителі" — головорізи й бандити прохають „потерпіти" ще трохи — і вони „звільнять" населення від „пригноблення", яке несе воно на собі тепер.

Це „вмолянія", розраховане зовсім на інший психологічний ефект, викликає, перш за все гомеричний сміх, сміх до сліз навіть у таких осіб, які, здавалося, „класово споріднені" цим осиновим акторам—авторам політично-„мудрих" листівок. Та потім, коли сміх припиняється зовсім — наступає реакція. Кріпко стискуються кулаки і очі загораються вогнем ненависті, бо ще так живі у пам'яті і дуже відчутні дикі, варварські злочини „втішників": знищення запасів хліба, зрив млинів, мостів, залізниці, виведення з ладу водогінної сітки, електросвітла, приречення населення, яке дало своїх дітей, батьків і чоловіків у армію на голод, холод і вимирання. Ось тут уже навіть для сліпих стає ясно, що від діалектичної мудрості до самої справжньої дурниці — один крок.

М. Г.

В Тростянці

Тростянець—невеляке містечко, живе інтенсивним життям.

29 і 30 листопаду минулого року тростянчани прослухали уперше концерт—дует бандуристів—пп. Головченка і Панченка, а 7—8 січня—великий музикально-вокальний концерт українського національного мистецтва, де виступали: ансамбль бандуристів, струнний оркестр, квартет домбристів, дует баяністів та окремі соліст.

Зараз у містечку організовується хорова капела, керівником якої призначено п. П. Головченка та ансамбль народного танцю.

Підготовлено до постановки відому п'єсу „Наталка-Полтавка".

Відкрито 4 школи, організовується ремісниче училище з ковальським і слюсарним відділами.

Не відстає від Тростянця і с. Боромля, в якому силами аматорів українського мистецтва дано 7 вечорів-концертів для німецького командування й солдатів, а також цивільного населення.

На жаль, в налагодженні культурного життя, маємо недоліки. В Тростянці ще відсутній кінотеатр, немає масових радіопередач для громадян, своєї місцевої газети. До того ж, газета „Сумський вісник" приходить до нас зовсім у обмеженій кількості.

М. Панас.

ВИКОРЧУВАТИ БОЛЬШЕВИЦЬКУ ПОГАНЬ ІЗ ДЕРЖАВНИХ МАЄТКІВ

6 січня 1942 року двадцятирічну дівчину, робітницю Сумського плодопитомника, Полю Глущенко зустріла недалеко від садиби невідомий громадянин і попрохав її взяти у нього гранату, й кинути крізь вікно у ту кімнату, де містяться німецькі солдати, в будинку на терені плодопитомника. Поля, яка зазнала багато лиха від жидівсько-комуністичної влади і не мала нікого зла до німецьких солдатів, віддала гранату німцям і намір злочинця й душогуба не вдався. Але цей випадок дуже показовий і на ньому слід зупинитися. Перш за все це те, що большевицькі мрії про партизанський рух не здійснюються.

Злочинні наміри душегубів, які з'ставався на звільненій непереможним німецьким військом території не мають успіху, бо більшість населення за 24 роки жидо большевизму добре зрозуміла, що являє собою сталінський комуністичний рай, куди на удавчику тягнули український народ жиди і комуністи.

Але деякі з мерзотників, які залишилися прихильниками жидівського ладу, прагнуть до повернення влади жидо-комуністів і вважають, що окремими диверсійними діями можна зруйнувати непереможну німецьку армію. Ці вороги користуються з різних методів: тут і поширювання брехливих чуток, тут і отрута для німецьких солдатів і т. п.

Але прокляті жидівсько-комуністичні недобитки забувають, що большевизму прийшов кінець і що носять камінь за пазухою, щоб кинути його там де можливо. Чому трапилося так, що цей сумний випадок був на садибі державного маєтку.

Досить заглянути сюди, в це господарство, хоч на короткий час, щоб впевнитися, що большевицькі методи господарювання, совєтська безгосподарність панують тут вавкруги.

Державний маєток під назвою „Біофабрика" по даним слідчих матеріалів доручено людям які дбають лише про те, щоб на усякий випадок лишитись непочитими і приготувати собі „другий стілець". А те, що діється на терені маєтку, хто там живе, хто там що робить, хто там буває—керівників маєтку не стосується, бо вони гостями наїжджають туди о 9 годині ранку з своїх міських квартир, і, набравши продуктів або наказавши приставити потрібне прямо на квартиру, о 3 й годині рушають додому, лишаючи господарство на призволяще.

Державний маєток „Біофабрика" розтягують і знахабнілий ворог намагається кидати гранату в помешкання німецьких солдатів. Облік майна знаходиться в такому стані, що розкрадання його залишиться безкарним. Погані чутки йдуть і про інші маєтки, наприклад Мезеновський. — ним керують люди, до яких треба пильніше приглянутися.

Агроному п. Сенченку треба перш за все дбати про те, щоб в системі державних маєтків шляхом підбору вірних людей, викорчувати большевицьку погань.

Іванов.

Для полонених

В Сумському кінотеатрі за ініціативою п. Єпіфанова, при участі міської комендатури і відділу освіти та пропаганди при Управі у понеділок на користь військовополонених був даний один кіносеанс.

Під час сеансу було продемонстровано два фільми „Ч... ський", „Колежський регістратор".

Демонстрування німого фільму „Колежський регістратор" супроводжало тріо музикантів.

Перед початком кіносеансу оркестр народних інструментів дав великий концерт, в якому взяв участь також і учасники хорової капели під керуванням п. Коваленка—пп. Калиуденя і Талалаєнка.

На виручені 1 000 крб. вирішено закупити різних товарів і продуктів, які потім переслати до сумського табору військовополонених.

Обладнано радіовузол

Не зважаючи на завірені розпорядження, що були вчинені большевиками перед втечею їх з міста Сумах, завдяки упертій праці спеціалістів, обладнано радіофікаційний вузол: Потужність його невелика — він обслуговуватиме 40 точок.

Зараз провадяться монтажні роботи, встановлення потужних посилювачів. Ці роботи будуть закінчені у наступному місяці і міський радіотрансляційний вузол матиме змогу обслужити 2 тисяч точок.

Редактор П. Свобода

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення, не дивлячись на відповідні накази, не провадить світломаскування в достатній мірі.

Вікна мусять бути старанно замасковані, щоб жодна світлова волоса не падала зовні.

Німецькі військові патрулі будуть рішуче боротися з порушенням цього наказу. В осіб, які не дотримуватимуться правил світломаскування, конфіскуватимуться освітлювальні прилади і крім того, винних буде покарано за німецькими законами військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Німецькі військові патрулі неодноразово встановлювали, що цивільне населення ходить вулицями в заборонені години.

Ще раз нагадується, що з 18 до 5 годин населення не має права виходити з квартир. Особи, яких буде затримано в згадані часи без належних посвідчень, будуть на місці розстріляні.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНІ МАЙСТЕРНІ

Міськ. Управи (колишня профшкола), що містяться по Троїцькій вул. № ...

ВІДНОВИЛИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Майстерні обслуговують потреби військового командування, приймають замовлення від усіх міських, сільських організацій та приватних осіб а саме:

1) Механічна обробка деталей;
2) Ремонтування різних машин, двигунів, сільськогосподарських машин;
3) Виготовлення різних запасних машинових частин;
4) Відливка чавунних, бронзових та алюмінієвих машинових частин;
5) Різні кованські вироби та ремонти;
6) Виготовлення моделей та столярні роботи;
7) Різноманітні ливарські вироби, як-то: віара, цеберки, тази, бідони та ін.

Всі замовлення виконуються терміново.

За умовами звертатися за зазначеною адресою до головного інженера майстерень.

2—1. Міський інженер — КАПЦЕВИЧ

ПОВІДОМЛЕННЯ

На підставі постанови Сумської Міської Управи від 10 ц. р. за № 2 „Про вбирання трупів павших тварин", товариство „Хімік Сумщини" доводить до відому приватних осіб, підприємств і організацій міста Сум, та його околиць, що за згодженням з міською санітарною інспекцією **ПУНКТОМ ЗВАЛКИ ТРУПІВ ПАВШИХ ТВАРИН ВИЗНАЧЕНО САЛОТОЧНЮ,** що міститься на Полянському шляху, куди й повинно звозити трупи павших тварин — коней, свиней, собак тощо.

Т-во „Хімік Сумщини" буде оплачувати вартість доставки трупів по тарифам транспортної контори Міської Управи.

4—1. Т-во „ХІМІК СУМЩИНИ"

ШКІРЯНО-ВЗУТТЄВОМУ ТОВАРИСТВУ ПОТРІБНІ майстри—кравці та шевці для шиття бурок та бавовняних панчіх.

Про умови дізнатись: Українська площа, № 17. Хід із двору.

1—1.

ВЧИТЕЛЬКА КІНАШЕВСЬКА набирає групу глухонімих дітей по підготовці у школу глухонімих у різні класи.

Суми, Ковалівська вул., № 9.

1—1.

Розшукую свою дружину — Лисаківську Тамару Іванівну

Осіб, які знають місце перебування її — прошу сповістити на адресу: м. Суми, вул. Миколаївська, № 45, міська друкарня.

1—1.

Сумська валяно-повстяна фабрика ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ на виготовлення чоловічих, жіночих, дитячих ВАЛЯНОК з матеріалу замовців.

Сумська валяно-повстяна фабрика.

2—1.

ПОТРІБНО 10 ЧОЛ. слюсарів та 2 столярів, кузнечно-слюсарний майстерні. Оплата за згодою. Майстерня має їдальню.

Звертатись на адресу: м. Суми, Сідлянська вул. № 10.

2—1.

ПЕРШЕ СУМСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЄМНОГО КРЕДИТУ ПОЧАЛО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

і провадить операції по дисконту векселів, приймання вкладів на поточні рахунки ВИДАЧІ ПОЗИК і т.ін.

Засідання приймального Комітету відбуваються у вівторок і четвер щотижня.

Товариство тимчасово міститься в приміщенні Сумського Міського Банку.

ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА

ВІДКРИВАЮТЬСЯ КУРСИ СТЕНОГРАФІЇ для дорослих по німецькій системі Габельсберга.

Заняття провадяться щоденно з 2-х год. — в школі, вул. Леніна № 4.

Тут же провадиться запис на курси машинописи.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

№ 12 (33) | Середа, 28 січня | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

23 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході продовжуються міцні бої. Німецькі контратаки на середній ділянці фронту, завдали ворогу тяжких втрат людьми: захоплено 35 гармат і багато іншої важкої зброї.

Біля Англії, у Атлантичному океані було потоплено велике вантажне судно.

Німецькі повітряні сили вночі атакували порти й військові споруди на південному і південно-східному берегах Англії. У північній Африці німецько-італійські війська міцно просуваються в напряму Агедабії. Під час просування захоплено 46 гармат і 100 автомобілів. З'єднання літаків бомбардували скупчення британських військ у районі Агедабії, завдавши ворогу великих втрат.

Вдень і вночі було успішно бомбардовано острів Мальту. Минулої ночі британські бомбардувальники скинули фугасні й запалювальні бомби на деякі місцевості західної Німеччини, маючи об'єктами житлові квартали й громадські будівлі. Морська артилерія збила три британських бомбардувальника.

За 24 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В багатьох місцях східного фронту наші війська провели успішні атаки, завдавши ворогу тяжких втрат людьми і матеріалами.

У високих північних широтах німецькі літаки зруйнували деякі ділянки Мурманської залізниці, а також пошкодили підприємства.

Совети втратили вчора 27 літаків, при наших втратах один літак.

В боротьбі проти Великобританії повітряні сили вдень бомбардували постачальні підприємства в порту Хрістіансес і аеродром Шотландії.

Біля Норвезьких берегів німецький тральщик пошкодив ворожий підводний човен глибинними бомбами.

Як вже повідомлялось у спеціальній інформації—німецькі підводні човни під час першого виступу в північно-американських водах завдали ворожому постачальному пароплавству тяжкої шкоди. Безпосередньо біля ворожих берегів було потоплено 18 торговельних пароплавів, загальною місткістю 125.000 бруттотонн, а також пошкоджено один пароплав, одно дозорне судно торпедами.

Під час цих боїв особливо відзначився підводний човен під командою капітан-лейтенанта Гардекена. Він сам потопив біля Нью-Йорку 8 суден, місткістю 53.000 бруттотонн, з них 3 танкери.

В північній Африці успішно розвивається наступ німецько-італійських з'єднань, які підтримуються авіацією.

Міцні британські сили було відкинуто через Агедабію на схід.

Німецькі літаки продовжують успішні нальоти на військові споруди острову Мальта.

За 25 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході, в умовах великих морозів, тривають бої. Під час відбиття ворожої атаки в районі на південь-схід від Харкова було знищено багато советських танків.

Німецько-фінські повітряні сили на карельському фронті завдали ворогові значних втрат людьми і матеріалами.

У водах біля Рибачого півострову було потоплено невеликий транспорт.

Як повідомлялось спеціальною інформацією наступ німецько-італійських з'єднань у північній Африці скінчився цілковитим успіхом.

На північ-схід від Агедабії було розбито з великими втратами міцні британські сили і відкинуто їх на північ-схід. При цьому було захоплено багато полонених, а також знищено, або захоплено 143 танки і 80 гармат.

На острові Мальта німецькі літаки бомбардували аеродроми бомбами великого калібру біля Лукка і Гальфи.

За час з 17 по 23 січня советські повітряні сили втратили 110 літаків, з них 59 було збито в повітряних боях, 17 — зенітною артилерією і решту знищено на землі.

Наші втрати на східному фронті за той же час — 16 літаків.

ЗА КОРДОНОМ

Австралія обвинувачує Англію

СТОКГОЛЬМ. Наприкінці грудня в Білому Будинку в Вашінгтоні відбулася друга нарада Черчілля, Рузвельта і їх штабів. Пропаганда оголосила, що ця нарада є „Вищ військова рада Англії і Америки". Переговори, які було розпочато на складання далекоосяжних планів, відбулися, як повідомляє англійська преса, під враженням занепокоєння з приводу сенсаційних повідомлень австралійського прем'єр міністра про загрозливий розвиток військових дій в східній Азії.

Як повідомляє газета „Дейлі Мейль"—її сіднейський кореспондент, австралійський прем'єр-міністр Куртін звернувся до Черчілля і Рузвельта з телеграмою. Вперше —як з занепокоєнням пише лондонська газета—австралійський прем'єр-міністр вступив в зв'язок безпосередньо з президентом США. Куртін в зверненні до Рузвельта з гіркотою обвинувачує англійців. В телеграмі зазначено про приголомшуюче враження, яке справляє нестаток британських морських сил, а також припускається можливість завоювання японцями Сінгапуру.

Австралійський міністр вважає, що раніше, як британський уряд, так і британське головне командування подавали цілком неправдиві інформації про стан оборонних споруд в Сінгапурі і Малаккі. Десант на Луссоні кидає яскраве світло на слабість союзників.

Відомості, які є в розпорядженні австралійської військової ради, говорять за те, що союзні повітряні сили в Тихому океані не мають жодних перспектив перемогти японський повітряний флот. Здається, що австралійським урядом опановує впевнення, що Англія не здатна, або надто слабка, щоб надати будь-яку допомогу, і Австралія повинна сподіватися лише на США. Таку точку зору прем'єр-міністр Куртін цілком відверто висловлює в статті, яка поміщена в газеті „Мельбурн Геральд". Він пише: „австралійський уряд розглядає війну в Тихому океані в першу чергу, як подію, в якій, в розумінні керування бойовими діями найбільше повинні сказати США і Австралія".

В той час, як австралійський уряд відкрито плямує британське військове керівництво, і вимагає його виключення зі східної Азії, стосунки поміж Канадою і США також робляться чимраз щільнішими звичайно за рахунок Англії. Канадський прем'єр-міністр прибув до Вашінгтону і веде зараз переговори з Рузвельтом.

Англійська преса вже ясно бачить загрозливість такого становища для Англії, і намагається пом'якшити її вказівками на те, що європейський театр війни важливіший, ніж східноазіатський. Було б надзвичайно погано,— пише „Таймс"—якщо дії японців хоча б тимчасово послабили європейські сили союзників. Черчілль зрозуміє у Білому Будинку, що його Каносса не принесла допомоги, і що ціна за дружність Рузвельта полягає в підозрілому ослабленні імперської єдності, наслідки якої зараз ще хоч і не можна судити, але небезпека її зараз досить зрозуміла.

Стратегічний удар величезного обсягу

ЛІССАБОН. Січень. Втрата важливих опорних пунктів британських повітряних сил на Малайському півострові, кваліфікується лондонською газетою „Таймс", як стратегічний удар величезного обсягу.

Кота-Бара і інші аеродроми на Малайському архіпелагу захоплені японцями. Це становить оборону Сінгапуру в тяжкий стан.

Нові втрати армії Тшун-Кінг

ШАНХАЙ. Січень. Як доводять численні успіхи японських військ на китайському театрі військових дій, боротьба японців проти армії Тшун-Кінг не стихає, не дивлячись на війну в Тихому океані.

Армія Тшун-Кінг втратила, за повідомленням Пресс бюро японської армії, на 8 січня—37000 солдатів вбитими і 9000 полоненими, а також 24 гармати, 405 кулеметів і 5 літаків. Ці втрати стосуються всього китайського фронту.

Індійський віце-король занепокоєний успіхами японців

БАНГКОК. Занепокоєний японськими успіхами та їх впливом на населення певних областей, які пригноблені Англією, індійський віце-король звернувся з жалібним закликом до робітників Індії, в якому просить не залишати Великобританію без допомоги в час важкого іспиту.

Евакуація решти американських військ із Філіппін

ТОКІО. Січень. Газета „Ніші-Ніші Шімбун" повідомляє з острову Луссон, що японські розвідувальні літаки помітили поблизу фортеці Корежидор і біля північного узбережжя півострову Батаан транспортні судна США, які очевидно евакуювали з Філіппін решту американських військ.

ПІДПРИЄМСТВА ПОЧИНАЮТЬ ПРАЦЮВАТИ

В містечку Тростянці була гарна друкарня, устаткована цінними машинами. Напередодні відступу, так званої червової армії сюди прийшли посланці комісара великого армійського з'єднання. Вигнавши робітників, жиди почали „готувати газету"... Не відомо, що було далі. Але вранці складачі друкарні не впізнали свого підприємства: друкарські машини були побиті, каси з шрифтами поперевертані, приміщення зруйноване.

В цю ніч жидо - большевицькі вайміти спалили і приміщення пошти, вивівши з ладу телефонну станцію.

Після вступу німецьких військ, передові люди Тростянця з новою енергією взялися за відбудування розваленого большевиками господарства, за налагодження нормального життя. Під керівництвом п. Гумаріна І., якого, як знавця своєї справи, призначили на посаду поштмейстера, робітники пошти встановлюють телефонний зв'язок до містечку.

Приступили до роботи також робітники друкарні, відбудувавши її.

Нове виробництво

В Сумському заводі на повний хід розгорнулось виробництво нової продукції—повидла й патоки з цукрових буряків. Робота провадиться в три зміни. Переробляють за добу біля 10 тонн сировини. Для цього виробництва виготовлена нова, цілком придатна апаратура за проектом технолога і директора заводу п. Артеменка П.

Одночасно тут з кожним днем все ширше розгортається підготовка до засолки огірків, помідорів та яблук майбутнього врожаю.

В бондарному цеху виготовляється бочкотара, провадиться заморожування льоду на подвір'ї заводу. Слід, однак, відзначити, що у виробництві є і труднощі, перебороти які можна і треба. Мова йде про підвіз цукрових буряків. У с. Токарях, наприклад, лежить біля 80 тонн буряків, але їх чомусь досі не доставляють.

Правління облспоживспілки, а також земельне управління повинні допомогти в цій справі п. Артеменку.

А. Петлянко.

Завдання товариства „Просвіта"

На численні запитання читачів про завдання товариства „Просвіта" редакція й відповідає цією заміткою.

Товариство „Просвіта" дбає за популяризацію української національної культури, а саме: улаштовує лекції, курси, скликає наради різних діячів культури й пропаганди, установ і організацій, видає періодичні й неперіодичні видання наукового й популярного характеру, вживає заходи для охорони пам'яток старовини, мистецтва й побуту, закладає підприємства й установи культосвітнього характеру та організовує різні культосвітні гуртки.

Біля цих гуртків товариство згуртовує нашу українську молодь, яка має в собі велетенську потенціальну енергію працювати на зміцнення й розвиток національної культури.

Як большевики не виховували українську молодь, як не закладали в її серця ворожість до всього українського, але там, далеко у глибині душі кожного юнака і дівчини жевріє весь час вогник свого рідного, національного.

Зараз цей вогник розгорається у велике вогнище розвитку української культури. Через різні секції при клубі товариства „Просвіта" наша чудесна молодь практично буде вивчати і драматичну справу, і бібліотеку, і хорову, і музичну, і літературну і спортивну. Широке поле діяльності відкриється для нашої української молоді, для її енергії!

Сапун С.

Два концерти

„Великий різноманітний концерт. Нова програма. Прочитавши це, громадяни міста поспішали до українського драматичного театру, щоб завчасно придбати вхідного квитка.

Ще задовго до початку, всі місця партеру, амфітеатру, бельетажу й лож зайняті офіцерами й солдатами німецької армії, цивільним населенням. Навіть галерея переповнена людьми.

Присутні прослухали майстерно виконані оркестром попурі „Нищий студент", соло—„Колискова" (музика Моцарта)—на німецькій мові—Катерини Петрової.

Захоплюючими були ілюзії артиста Пирогова.

Український хор під керуванням хормейстера театру П. А. Конграт'єва з успіхом проспівав такі пісні, як: „Колодязь перед воротьми", „Холодне дно морське"—німецькою мовою, українські пісні „Гей у мене був кінь", „Ніч". Грім оплесків нагородили слухачі Ліду Слюсареву за прекрасне виконання німецької пісні „Лілі Марлен".

У неділю відбувся вечір балету. Дещо про балетну групу театру. До складу її входить, здебільшого, здібна учнівська молодь. На чолі групи—балетмейстер Ася Семенцова. Велику допомогу, ділові поради подають пп. Ф. Гайдо й Ф. Брафман, яких з метою налагодження культурної роботи, місцева німецька комендатура, надіслала до драматичного театру. Тепер Гайдо й Брафман—режисери перші тренери балетної групи. Вони приймають активну участь також і в роботі драматичного колективу, духового та симфонічного оркестрів, організованих за їх ініціативою, а тому, відмічаючи значний успіх його, ми не можемо не згадати пп. Гайдо й Брафмана.

Балетна група виконала 11 номерів. Як і раніше, привітальними оплесками зустрічають присутні, а особливо офіцери й солдати німецької армії, появу Великодної й Сердюк, які виконують „Польку", в супроводі симфонічного оркестру.

Гарні — „Чардаш", „Танець з змією", Полька „Побачення, що не відбулося". Члени групи — Кожем'якіна й Сіробаба — непогано виконали „Іспанський танець". Прекрасним фіналом — „Великим вальсом" закінчується вечір показу балетного мистецтва.

Н. Б.

ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ

З радістю зустріли селяни села Басівка, Миропільського району, відозву до населення сел Сумщини про організацію допомоги людям, які, не бажаючи воювати за жидо - большевиків, благорозумно здалися у полон німецькій армії—визволительниці.

Організацію допомоги військовополоненим очолили староста та передові люди села. Селяни, звільнені спід жидо-большевицького гніту, жертвували, хто що зміг: котрі продукти харчування, а хто одежину ніс до управи. А уже через декілька днів до міста Суми направили вони підводи з хлібом, картоплею, мукою та іншими продуктами, з одягом і взуттям для полонених. Зокрема басівчани доставили до складу Сумського міського житлоуправління для передачі в табір військовополонених понад 250 кг. печеного хліба, 180 кг. муки, до 100 кг. пшона, багато різного одягу, взуття.

Назустріч потрібуючим кредиту

Колись у Сумах було кілька товариств взаємного кредиту. Всі вони були першими кредиторами, об'єднавши громадян у свої товариства.

Завдяки товариствам взаємного кредиту в місті було побудовано багато великих будинків, відкрито немало промислово-кустарних підприємств, тощо. Всі, наприклад, знають прекрасний чотирьохповерховий будинок Комерційного училища. В збудуванні його брало участь колишнє „Сумське купецьке товариство взаємного кредиту", субсидіювавши кошти ми для цього своїх членів.

Переслідуючи певні цілі й старі традиції, в місті Сумах тепер теж організовано таке товариство, яке носить назву: „Перше Сумське товариство взаємного кредиту".

Зараз воно проходить стадії організації. Але вже може дещо сказати про свою роботу. Товариство має більше 60 членів, членськими внесками, внесеними до каси, — біля 39 тисяч крб. збільшуються надходження вкладів, як від членів товариства так і інших осіб. Тепер є понад 17 тисяч карбованців вкладів.

КАТИ ЧЕРВОНОГО ТЕРОРУ

(З блокноту слідчого)

I

Мовчазна осіння ніч. Вересень цього року був сірим, сірим. Завчасно падало пожовкле листя, завчасно відцвіли квіти, завчасно засумували рідні по вбитих на війні чоловіках — ні вісточки про життя, ні слова рідного, чи від знайомих... Сіра осінь...

— Куди це ти, Тимофію? Давно налаканими очима дружина сторожа кладовища дивилась на свого чоловіка.

— Подивлюсь, щоб бува коні по кладовищу не ходили, а може сто дерево рубає... Закрий.

— Ти що ж — не скоро?

— Закрий.

Мокра темрява ковтнула сторожка. В сарайчику непомітно взяв приготовлену лопату і, бажаючи бути непомічним, пішов між могилами, що он там, за горбатою землею жидівського кладовища.

Опам'ятався Тимофій Ілліодорович лише тоді, коли могила була готова.

„ Для кого? О, боже, боже... Сьогодні ти, а завтра я..."

Згодом за поворотом появилась машина накрита мокрим брезентом.

„ Везуть. Піду... Ні.... Що буде. Адже це ж люди..."

— Готово? Витикаючи голову з кабіни, безперемовно запитала його жінка в сірому плащі з червоними косинками на комірі.

Сторож опам'ятався.

— Так.... так...

Авто повернуло ліворуч до свіжої могили. Шофер відкрив задню кузову і, слід окровавленого покривала викотилось з десяток трупів. Кожний з них був у нижній одежині з зав'язаною на голові сорочкою, чи куфайкою. Плями запеченої крові напроти голови. Серед трупів—декілька жінок. Одна з них синьою рукою притиснула до серця медальйон: мабуть з портретом чоловіка або рідної дитини....

Трупи ще не встигли похолонути і тому падали на землю з тяжким, глухим, ніколи і ніде неповторним звуком. Падали, потім їх котили співробітники НКВС до могили. Знову той же звук.... глухий і неповторимий.

Сторож натискував пальцями в чоботі підошву: раз, два, три, чотири, п'ять.. забув: п'ять, п'ять, п'ять.. В голові злилося все і він пішов у глибину кладовища.

Цієї ночі привезли ще одну машину, але брезент вже випирав горбом.

Сходило сонце. По кладовищу повзали мокрі тіні пам'ятників і хрестів. А між шовковицями чорніли дві великі могили.

В кабінет начальника із тринадцятої увійшов лейтенант державної безпеки.

— Товаришу капітан, цієї ночі відвезено до Петропавлівського кладовища біля двохсот чоловік, серед них—три жінки.

Капітан ліниво підвівся, відкрив штори і погасив світ. Біля під'їзду на нього чекала голуба машина.

Лейтенант, недочекавшись дозволу, цокнув кованими підборами і вийшов, грюкнув двері і звук був якимсь глухим, неповторним.

. . . . . .

В п'ять годин вечора звозу спішив у правління. Біля сквер зустрів п'яного Гершензонера.

Товаришу, товаришу лейтенант, сьогодні...

— Коротше!

— Зарештовано 12 підозріл

Розкрив рот, але лейтенант у був біля сходів.

. . . . . .

Чісто в першій половині вер ня минулого року до Петроп лівського кладовища приїжджа машини з трупами „підозрілих людей. Там їх декілька сот. В вони — жертви катів червоного зумного терору.

Все це нам розповів сторож Петропавлівського кладовища.

Редактор Л. Свободний.

Сумська друкарня. Т.—2000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung des Ortskommandos

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

№ 13 (34) | П'ятниця, 30 січня | 1942

ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

21

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 26 січня 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

Бої на сході продовжуються.

В океані біля Англії минулої ночі німецький літак пошкодив на захід від Кембриджу вороже вантажне судно. В наслідок важких пошкоджень це судно можна вважати за загинуще.

Дальніші атаки повітряних сил вночі було спрямовано проти одного порту на південно-західному узбережжі острову. В північній Африці німецько-італійські війська переслідували розбитого ворога, завдаючи йому великих втрат людьми й матеріалами.

Лише вчора було захоплено, або знищено 96 танків, 38 гармат і багато іншого військового майна.

В районі Середземного моря німецькі літаки бомбардували на північ від Тобруку британську ескадру і досягли прямих влучань в легкий крейсер.

Під час денної атаки німецьких літаків на аеродром Гальфар на острові Мальта, було досягнуто влучань в ангари й літаки.

Німецькі літаки без власних втрат знищили в повітряних боях 8 британських винищувачів.

За 27 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході в упертих боях, які тривають далі, німецькі війська знову завдали ворогу великих втрат людьми й матеріалами. Не дивлячись на тяжкі метереологічні умови, повітряні сили підтримували бої німецьких наземних військ.

Продовжується артилерійський обстріл військових об'єктів Ленінграду.

Як повідомлялось у спеціальній інформації, німецькі підводні човни, продовжуючи атаки проти ворожого пароплавства біля північно американських і канадських берегів потопили ще 12 ворожих торговельних пароплавів, загальною місткістю 103.000 брутто тонн, в тому числі — 6 великих танкерів.

Під час цих атак особливо відзначився підводний човен під командою корвет-капітана Цаппа.

З часу першого виступу в західній частині Атлантичного океану, цебто з 24-І, німецькі підводні човни потопили всього 30 ворожих пароплавів, місткістю 228 000 брутто-тонн.

Німецькі літаки, які було пристосовано для озброєної розвідки, атакували військові споруди на Шотландському узбережжі.

Подробиці втечі з Квала Лумпуру

СТОКГОЛЬМ. Січень. Нарешті Лондон визнав завоювання японцями Квала Лумпуру. Ще кілька днів тому Сінгапурське радіо повідомляло, що місто знаходиться в руках британців.

Лише в понеділок лондонське радіо повідомило про здачу Квала Лумпуру.

За повідомленням лондонського радіо, ця „евакуація", природньо, знов була блискучою стратегічною операцією, за зразком Дюнкірхена. Спеціальний кореспондент Рейтера пише, що „останні дні Квала Лумпуру належать до найдивовижніших епізодів в цій дивовижній малайській кампанії." Далі він пише:

„Не дуже приємно писати про відступи, але відступ з Квала Лумпуру був однією з блискучих транспортних операцій в історії цього походу. Вони відступили майже не зазнаючи невдач, з співами". Це оповідання не збігається з другим повідомленням агентства Рейтер, в якому зазначено: „Під час відступу англійських військ, їх переслідували вглиб на 80 кілометрів японські літаки й піхота".

Ми добре знаємо, чого варті такі повідомлення.

Наприклад, раніше газета „Таймс" писала: „Зі своїми маленькими танками японці мають можливість легко оперувати на каучукових плантаціях і просуватися шляхами навколо Квала Лумпуру. Відсутність у англійців жодної підтримки з повітря виявилася як величезна вада.

До того ж британські війська надзвичайно втомлені безперервними боями, а японці навпаки — кидають в бій нові й нові сили". Втрата Квала Лумпуру, пише „Таймс", дуже серьйозна для англійців не тому лише, що тут знаходяться запаси каучуку, а навколо міста є найважливіші родовища олова, але й тому, що японці сукупно з містом заволоділи двома великими аеродромами. Британський головний командувач в північній Малаї заявив кореспондентам, що японці з'являються найнебезпечнішими ворогами для британських військ, бо спритність в веденні бойових операцій вони поєднують з дисципліною й вмілим керівництвом.

Примітним є й повідомлення кореспондента „Дейлі Експресс". Він пише, що японці настільки опанували повітря, що кожний англієць почувши шум мотору, одразу ж ховається в каучукових плантаціях або джунглях. Навіть не потрібно взнавати, чи то може англійський літак. Це завжди бувають японські літаки, бо англійські війська позбавлені жодної підтримки з повітря. Англійський кореспондент підкреслює далі, що японці — відмінні солдати, які добре вміють пристосовуватися до кожного становища і вміло володіють механізованою зброєю.

Короткі повідомлення

• Імперський міністр фінансів Німеччини підкреслив у своїй промові в Мілані, що всякі сподівання ворогів на фінансовий крах Німеччини є безперспективні.

• В першому номері німецько-української газети, яка виходиться в Луцьку, як перший німецький орган для всієї України, імперський міністр Розенберг і державний комісар Кох закликають українське населення до співробітництва у відбудові країни.

• Італійський торпедний човен, знаходячись під ворожим вогнем і, потопаючи, останньою торпедою завдав британського винищувача „Могава".

• Після краху британської оборонної системи біля Йохуру, швидко розвивається в трьох напрямках наступ японців на Сінгапур

• Японський наступ на Нову Гвінею розглядається в Австралії, як загроза для загального становища британців на Тихому океані. Генерал Мак-Артур, головнокомандуючий американськими військами на Філіппінах, заявив, що в наслідок японської переваги в повітрі він зможе триматись дуже обмежений час, якщо не одержить підкріплень.

• В промові перед нижньою палатою депутатів прем'єр-міністр Тойо знову повторив, що Японія готова прийняти від Чункінг-Китаю мирні пропозиції, якщо згаданий уряд змінить своє ставлення.

• З приводу протиправних англо-американських нападів на райони, які належать Таї, уряд Таї оголосив Англії й США війну, і одночасно війська Таї почали наступ на прилеглі райони Бірми.

• Продовжуються операції японського флоту на схід від нової Гвінеї і Австралії в напряму нової Зеландії.

• Японський прем'єр-міністр заявив в японському парламенті про готовність Японії прийняти пропозиції Чун-Кінга про примирення.

• Під час заняття Тавая, японські війська захопили 10000 тюків вольфраму, олова і іншої сировини.

• З приводу ростучої загрози, по всіх містах австралійського континенту запроваджено світломаскування.

НОВІ ДЕСАНТИ НА ЦЕЛЕБЕСІ

БЕРЛІН. Січень. Як зараз визнає й Лондон, японські десантні операції на острові Целебес, який належить до Нідерландської Індії, цілком вдалися.

Наступом на острові Целебес і Голландському Борнео, Японія зламала всі розрахунки англосакських держав.

Цей наступ порушив всі, ще можливі американські готування до контратак і відрізав всі лінії відступу до Австралії.

Незначна ширина північного кінця острову Целебес дає можливість японцям, шляхом дальніших невеликих десантних операцій поширювати завойовані райони досить швидко.

З Токіо повідомляють про новий десант, який поставив голландських оборонців Целебесу в дуже скрутний стан.

Одночасно з повідомленнями про десанти на Целебесі і Борнео, японське інформаційне бюро дало пояснення щодо поширення японських операцій проти Нідерландської Індії.

Японія нагадує, що вона надавала Нідерландській Індії можливість уникнути втягнення в східноазіатську війну.

Проте, керівні діячи голландської колонії довели, що в своїй слухняності Англії і північній Америці, вони цілком втратили здатність розуміти дійсність.

Японське інформаційне бюро оголосило в понеділок таку урядову декларацію: „хоч японський уряд і оголосив війну Англії і Америці, але він не має жодного наміру застосовувати будь яких ворожих заходів до Голландської Індії, щиро прагнучи, якщо це буде можливо, звільнити населення Голландської Індії від жахів війни. Проте, уряд Нідерландської Індії все ж повідомив Японію, що він вважає себе в стані війни з Японією, оскільки Японія воює з США і Великобританією, з якою Нідерландська Індія має щільні стосунки. Від тих пір нідерландсько-індійські війська неодноразово припускали ворожі дії проти Японії, а Нідерландську Індію було перетворено на базу США і Англії в боротьбі проти японської імперії".

Японія поширює суднобудівельну програму

ТОКІО. Січень. З приводу поширення військових операцій у східній Азії і пов'язаної з цим підвищеної потреби в суднах, прем'єр-міністр Тойо мав минулого четверга тривалу промову з 40 керівними фінансистами Японії.

Голова планового комітету Сулцукі підкреслив під час цих розмов необхідність поширення суднобудівельної програми, як з військових, так і з господарчих міркувань.

З огляду на можливість тривалої війни, сказав Сулцукі, Японія мусить зробити все, щоб забезпечити необмежений обіг суден в східноазіатських водах.

Жваве морське сполучення сприятиме, як господарчій відбудові в окупованих областях, так і закріпленню досягнутих військових успіхів.

Султанат Паханг—у руках японців

ТОКІО. Січень. Після просування японських військ через гірські райони на сході Малайського півострову, Султанат Паханг цілком потрапив до рук японців.

Султанат Паханг, який обіймає весь середній схід Малайського півострову, має 35790 кв. км. і з'являється найбільшим малайським штатом.

Це ще мало засвоєна країна, вкрита цілинними лісами, яка з 1888 року знаходиться під британським протекторатом і сукупно з Пераком, Селангором і Негрі належить до так званих Сполучених Малайських штатів, у яких британські резиденти з'являються фактичними господарями.

Султанат Паханг населений дуже рідко, має 215 000 мешканців. Поруч з гумою і чаєм, тут здобувають олово й золото.

Резиденцією управління Султанату з'являється невелике місто Квала Ліпіс, з кількістю мешканців у 4000 чоловік. Найважливішим портом Султанату є місто Каунтан, відоме через японські десанти, які відбулися там з початку операцій.

Токіо підтверджує десанти на Таракані

ТОКІО. Січень. Імператорська головна ставка повідомляє, що японські морські сили ранком у неділю висадилися на Таракані і біля Менадо. У той же день Менадо було взято, а далі здалися і війська на Таракані; про нові десанти японців у голландських володіннях Целебесу і східного Борнео повідомляється, що перші десанти було успішно проведено у північній частині Целебесу біля Менадо, і одночасно на острові Таракан біля північно-східної частини Борнео.

Дальші рухи військ відбувалися протокою Макассар поміж Борнео й Целебесом, у південному напряму.

Менадо, місто на півострові Мінахаса в північній частині Целебесу, має біля 30 000 мешканців з'являється важливим портом, з якого вивозили каучук, копру й тютюн.

Японські десанти на Таракані і біля Менадо мали за мету знищити тамтешні ворожі морські й повітряні бази, аби усунути перешкоди японським операціям на Філіппінах і Малайському півострові.

Значення острову Таракан

БЕРЛІН. Січень. Висадивши десант на острові Таракан, на північному узбережжі Нідерландського Борнео, японці захопили особливо важливу нафтову область південно-східної Азії.

На цьому острові щороку здобувається біля 700.000 тонн нафти. Особливе значення острова Таракан, як постачальника нафти, полягає у тому, що нафту, яку тут здобувають, можна безпосередньо, без будь-якої обробки, як от: рафінування і т. інш. використовувати, як паливо для пароплавства.

Відповідно до цих сприятливих можливостей використовування тараканської нафти, Лінгкос, головний порт острову, зробився найбільшим нафтовим портом східної Азії, який, між іншим, постачав паливом англійські та американські військові судна.

Оскільки нафтову продукцію Таракану було пристосовано до можливостей збуту, нафтові родовища не використовувалися повністю і за висновками знавців, цілком можливе подвоєння здобутку нафти.

Становище Сінгапуру

СТОКГОЛЬМ. Січень. „У районі Селангора тривають запеклі бої"— повідомляє Лондон, розповідаючи про становище Сінгапуру. „Наші війська відступають на позиції на північ від Серембана, де вони мають зіткнення з ворогом. Ворожа піхота переслідує наші відступаючі війська, які безперервно атакують з повітря". Цими обережними словами англійські органи хочуть затушкувати той факт, що становище на Малаї робиться чимраз небезпечнішим.

Кореспондент газети „Таймс" повідомляє з Сінгапуру про безнадійність становища. „Нестаток літаків настільки значний" — пише він всупереч спробам уряду затушкувати дійсний стан речей, „що в разі надсилки наявних літаків на фронт, не лишать я резервів для оборони Сінгапуру". „Становище на Далекому Сході таке загрозливе, яке тільки можна уявити, особливо, якщо врахувати, що втрата Сінгапуру перетворить західну Пацифіку на внутрішнє море японців".

Припинення цивільного повітряного сполучення в США

СТОКГОЛЬМ. Вашінгтонське військове й морське міністерства оголосило в спеціальному комюніке про припинення цивільного повітряного сполучення в США.

В комюніке лаконічно зазначено, що всі цивільні літаки передаються для потреб армії.

Добровільці йдуть боротися з большевизмом

В окупованій Франції останніми днями знов записалося багато добровільців для боротьби з большевизмом. В Ліоні і Марселі формуються зараз французькі легіони, які цими днями відправляться на збірні пункти.

ЗАГРОЗА ДАРДАНЕЛЛАМ

БУХАРЕСТ. Січень. Румунські газети сбговорюють претензії Советів на Дарданелли. З приводу цього газета „Універсул" пише, що зазіхання Москви на Дарданелли здавна турбують Туреччину і занепокоюють її й зараз.

Повідомлення з Анкари свідчать турецькі кола з приводу питання.

Треба до цього констатувати, пише газета, — що якщо Дарданелли й Босфор будуть відкриті Советам — цим не тільки буде зраджено Туреччину, але й створиться постійна небезпека для

ОЛОНГАПО ЗАЙНЯТО

ТОКІО. Січень. Імператорська головна ставка повідомляє, що японська армія повністю зайняла Олонгапо,—найважливішу опорну базу на західному узбережжі півострову Батаан на Філіппінах.

Олонгапо знаходиться приблизно на відстані 100 кілометрів на схід від Манілли і з'являється значною базою підводних човнів азіатського флоту США. Порт Олонгапо має плавучий док, розрахований на військові судна місткістю до 12000 тонн.

Ірландію також хочуть втягнути у війну

БЕРЛІН. Не проходить жодного дня, щоб англійські і американські газети, або політики не поновлювали вимоги, щоб Ірландія вступила у війну. В середині грудня палата депутатів у Лондоні ухвалила, щоб уряди Британії і США доклали всіх зусиль, для одержання морських опорних баз в Ірландії.

Всупереч поновленим заявам про нейтралітет, які Де-Валера висловив в своїй різдвяній декларації, з США знов повідомляють, що мешкаючих там ірландців примушують вчинити посилений тиск на Де-Валера, і що британський генерал Гайю, який, ніби-то, користується в Ірландії великими симпатіями, пропонував вже свої послуги для переговорів з Де-Валера.

Газета „Дейлі Експресс" вказує на роль, яку повинна відограти Ірландія сукупно з північною Ірландією. Приєднуючись до вимоги Рузвельта газета повідомляє, що споруди, збудовані американськими робітниками й інженерами в північній Ірландії, мають на меті, що потрібно армії, повітряним і морському флотам.

Газета „Манчестер Гардіан" пише, що вона вітала б, якщо в північної Ірландії спрямують дивізії стратійно армію. Також і газета „Дейлі Телеграф" висловлює надію бачити незабаром в північній Ірландії американське військо.

Не буває ніякого большевизму... говорять англійці

БЕРЛІН. Січень. Від тих пір, як англійці з'єдналися з большевиками, вони щодня відкривають в них нові красоти.

Ще під час совєтського нападу на Фінляндію, не було досить різкої думки, щоб висловити англійську огиду з приводу кривавого злочинства большевиків.

Але зараз, коли большевики зробилися останньою, відчайдушною надією англійців, останні намагаються вивести своїх друзів, як цілком салонних людей.

Почалося з того, що архієпіскоп Кентерберійський зробив відкриття, за яким большевицькі вбивці священослужників — закликані оборонити релігію.

Для підтримки цього нового британського ставлення, міністр Фергюссон зробив ще одне разюче відкриття. Він цілком кидає існування большевизму, вважає це поняття за застарілий німецький спогад, який не має нічого спільного з дійсністю. Большевизм це, ніби-то, лише мета пропаганди німців, які хочуть створити свого роду місце страхіття. Справді ж дійсність зовсім не так містична, як думають і всі ті, які мають стосунки з большевизмом.

За допомогою софістичних методів, якими звичайно доводить існування котів з трьома хвостами або інші дурниці, талмудичний розуму містера Фергюссона логіку огидну дійсність большевизму перетворити на віщо.

На цей раз — „Англія виходь наперед"!

ВАШИНГТОН. Січень. В Вашінгтоні пояснюють, що плани вдирання на континент йдуть вперед.

За американськими повідомленнями, це вдирання повинні здійснити англійські війська, а американські загони, які Рузвельт хоче надіслати до Європи, будуть в той час охороняти Англію.

Отже, Англію, яка хоче витягнути війну кров'ю інших народів, на цей раз „обрано, щоб вона в ...за інших.

Між тим Рузвельт хоче охороняти британські острова, щоб Англія не випускати їх з рук.

Ось до чого вразив Черчіль гордість Англію.

Необхідно згуртуватись

(В порядку предложення)

...ржавною волею благородного ...ького народу і виразника ...ідеалів — Вождя Адольфа ...ра, більш трьох місяців тому ...ва раз і назавжди звільнена ...жидо-бандитського засилля ...ївників і в ній встановле- ...овий порядок. Такий факт ...(вової історії щасливої ...ки) і з ним, з цим фактом, ...не може не рахуватись.

...не неможна закривати очі на ...ну дійсність і думати, що до- ...тільки декларувати новий ...док — і він сам собою ввійде ...ично в наше життя, в наш ...ть.

...рш за все, потрібно гарно ...думати, узнати, що таке новий ...док, потім треба до нього до- ...(не слід думати, що ми йо- ...осто заслужили чвертьвіко- ...стражданням при більше- ...)—треба культурно підняти- ...нього, і накінець, його тре- ...ативно, щоденно проводити в ...ня.

...ке перше і головне завдання ...ї громадськості.

...ким іншим, до нашого нещастя, ...не можемо, навіть, і говорити ...ієвий момент про суспіль- ... Большевики за час свого ...ання зробили все, шоб зни- ... суспільство, як живу і куль- ...у організацію, органічно згур- ...у передовими ідеями. Тому, ...за все треба ще створити ...суспільство, яке б взяло на ...ню почесну роботу.

...дно цього завдання, необхід- ...овість потрібну диференціацію ...населення. Так, наприклад, ... прості люди, від серця, з зво- ...нням говорять: „Німці дали ...Бога" (відкрили храми), якщо ...ділі від жидо-большевицьких ...куцій і надругань відразу ж ...ли в ряди активних робітників ...го порядку, якщо культурна ...ина населення без труднощів ...ралася раніше у величезно- ...нахабному обмані большевиз- ..., у світовому маштабі, обду- ...ого населення і в змозі тепер ...бачити високі цілі нового ...ладу, — то є і такі шари насе- ..., які або ще „вагаються", ...кують, придиваляються, або ...но на боці колишніх господа- ...думають про їхне повернення, ...повернення для них привілеїв ...оцентів за втрачений за цей ...політичний капітал. Існують, ...о, і прямо — пасивні і активні ...ги нового порядку, які залі- ...підпілля і моляться дияволу і ...антихристу про надсилання ...моги міжнародним аферистам і ...итам.

...це необхідно врахувати для ...шоб активна боротьба за ...ий лад не була розрахована ...марно, не велася „на авось", ...ровадилася свідомо й культур-

...що ж для цього потрібно?

...ерш за все, потрібна широка ...ляризація ідей нового поряд- ...перед всього населення. По- ...лекції й бесіди на такі те- ...ки — що таке новий лад, вчен- ...ожня Адольфа Гітлера по йо- ...ниг „Моя боротьба", мате- ...м і ідеалізм, жидо-масонство ...о. Потрібні, також, лекції ...ділі й завдання світової війни,

про роль німецького народу в цій війні, про завдання осі — Німеччина — Італія й Японія, про перспективи і наслідки війни і т. д., лекції про націонал-соціалізм, який перекручувала і оббріхували жидо-большевицькі писаки. Ці лекції допомогли б згуртуватися всім чесним, культурним громадянам в могутню силу, яка здатна свідомо й кріпко будувати у нас новий лад.

М. Т.

На допомогу відбудові господарства

1-ше Сумське товариство взаємокредиту, що почало працювати з 1 січня 1942 р. ставить собі за головне завдання — це надання кредиту своїм членам для забезпечення їх потреб і розвитку справ, як от: торговельних, промислових, кустарних а також і для покращення добробуту всіх осіб вільних професій (службовців, робітників і інших).

Позики товариство видає на терміи від одного до шести місяців:

а) під звичайні векселі;

б) під векселі з забезпеченням;

в) під заклад майна та інших цінностей.

Товариство також приймає від своїх членів і сторонніх осіб вклади на поточні рахунки і по мірі розвитку дій товариства, може провадити й інші банківські операції — комісійні, переказові доручення, як від членів, так і сторонніх осіб.

За станом на 27/I-42 р. товариство взаємного кредиту має 60 членів з оборотчим капіталом до 28.000 крб. та вкладів на поточних рахунках до 18.000 крб.

Кожен член товариства має право користуватися позикою в 10-ти кратному розмірі від внесеної суми членського внеску, а саме: член, який вніс 100 крб.—користується кредитом до 1.000 крб.; якщо вніс 200 крб.—до 2.000 крб. і так далі, (розмір членських внесків передбачено статутом від 100 до 1.000 крб.).

Отже, членом товариства взаємного кредиту може бути не лише крамар, промисловець, кустар, але й інші особи — службовці й робітники всіх професій.

Лякуючи непереможній німецькій армії, що дала можливість вільно працювати й будувати нове українське господарство, в м. Сумах кращими людьми, які прагнуть до збудови нового життя, утворено це 1-ше Сумське товариство взаємокредиту — кооперативну установу — мета якого — всебічно допомогати населенню м. Сум — шляхом надання кредиту — в покращенні добробуту і культурного життя, в розвитку торговельно-промислової сшілки.

І. О.

„ПОЯСНЕННЯ"

Агітатор закінчив свою промову
Про темпи і п'ятирічку нову,
Замовк.
Тісним колом сидять селяни,
У шир виднілись голубі далі,
Димок
Згодом один підвівся:—Прекрасно,
Тільки от слово „темпи" неясно!
Може ..
— Вам пояснити слово „темп"?
Ось унаочню якийсь момент,
Він допоможе.
І агітатор полохливими очима
Побачив нашу дійсність невмолиму.
— Брати.
Погляньте в далі отуманені, мутні
Повільно тамнесуть померлого в труні
На гробки.
— Тепер це раз на тиждень, рідко
А на кінець нової п'ятирічки
Зростання...
Таких, наприклад, трудових людей
В труні нестимуть день-у-день.
Мовчання.

Я. Подич.

„НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА"

(В постановці Сумського українського драматичного театру)

Драма Михайла Петровича Старицького—„Ніч під Івана Купала" —один з найкращих творів української драматичної класичної спадщини. І особливо зараз, коли після спустошення, відроджується справжня культура, побут і звичаї українського народу, ця п'єса має величезну цінність як пізнавальний, виховчий твір. Ось чому перед громадськістю велика заслуга артистів Сумського українського драматичного театру, режисера п. В. Третяка, які, використовуючи художні засоби, яскраво відтворили на сцені образи й характери п'єси, створили глибоко хвилюючий спектакль.

В постановці „Ніч під Івана Купала" добре видно прагнення акторів до правдивого сценічного змалювання національного побуту, звичаїв нашого народу. І характери, поведінка діевих осіб, поряд з цим, вийшли вдалими, влучними.

Зокрема, вміло грали артистки Є. Северна (в ролі Палажки), К. Мірошова (Левко), Г. Остащенко (Галя), В. Гладун (Мотря). Наймичка Катря теж непогано виведена. Тільки монолог її, який є у другому акті, радимо артистці Левиній прочитати більш темпераментно, вклавши у нього силу драматизму, любові до Галі і Катрине побоювання за Галину долю. Лише тоді набуде він своєї цінності.

Образ Наталки автором драми введений для зав'язку конфліктів. Артистка Т. Гайда, виконуючи цю роль, ми б сказали, не скрізь впоралася з сим завданням.

Артисту п. Лящічеву (в ролі Василя) треба звернути увагу на дикцію (особливо у III акті).

Спектакль побудований на народних сценах. Зокрема, у другому акті, справді народні — танок „Король" з співами, одну з яких —хорову—заспівувала п. Ковальова.

Третій акт, завдяки простоті, виразності й життєвості, глибоко хвилює глядача. Актори правдивою передачею настроїв і переживань своїх героїв, прямо таки, понимусили присутніх переживати разом з героями драми.

Музика, опрацьована з народних мелодій по наспіву арт. Мірошової, хормейстером театру п. П. А. Кондратенко і диригентом оркестру п. І. І. Звонко, пісенний матеріал відграють у цій постановці не абияку роль.

Постановщику, диригенту необхідно, шляхом репетицій, позбутись значних розходжень поміж оркестром і акторами під час виконання вокальних місць. До реч, таке розходження трапляється майже в кожній постановці.

Режисерська майстерність почувається на протязі вистави. Правда, є ще хиби, але вони настільки незначні, що про них і згадувати ми не будемо. Варто вказати на одну значну хибу — це відтворення першої дії, зокрема, початку її. Як і у „Хмарі" (постановка режисера, художнього керівника театру п. Я. В. Дунайського), на початку п'єси показано момент сінозбирання. Дівчата гребуть сіно. Цю сцену зроблено не зовсім вдало, а тому вона лишає мало враження.

І. Багуш.

Слідами надрукованих матеріалів

У номері нашої газети за 25 січня ц. р. надруковано кореспонденцію про большевицьку безгосподарність, ворожу діяльність в Сумському плодопитомнику. В розмові з кореспондентом „Сумського вісника" начальник управління державними маєтками п. Сенченко повідомив таке:

„Після обслідування цього господарства спеціальним наказом я вказав керівникам плодопитомника на факти безгосподарності. Мої вказівки й розпорядження ними ігнорувалися. А тому, ще перед виходом газети з кореспонденцією під назвою „Викорчувати большевицьку погань із державних маєтків", я звільнив Слабка з посади управителя плодопитомником. Завідуючого плодопитомника Ковзаленка переведено на іншу роботу поза межами цього господарства.

Новому керівництву предложено добре переглянути штати і усунути ненадійних людей.

Щоб налагодити справи у Мезенівському держ.ському маєтку, ми підбираємо надійних людей для посилки на роботу".

В державних маєтках

Державні маєтки діяльно готуються до весняної сівби. В майстернях ремонтують потрібний для сівби реманент. В господарстві Сумської дослідної станції уже закінчили ремонтувати трактори, плуги й сівалки, в Степанівському —на 75 проц., в Буринському ремонт тракторів вивершено на 60 процентів і т. д.

Худобу, яку призначено для проведення сівби, поставлено на відпочинок. Вона має середню вгодованість. Для відгодівлі тяглової сили (коней, биків і інш.) в багатьох державних маєтках відкрито спеціальні відгодівельні пункти.

Підготовляється посівний матеріал. Робітники державних господарств очищають насіння цукрових буряків, закінчують обмолот зернових, засипаючи поряд з цим посівні фонди. При дослідній станції відкрито контрольно-насіннєвий пункт, в якому перевіряють кондиційність посівного матеріалу.

Боротьба з висипним тифом

ВИСИПНИЙ ТИФ—заразна хвороба, яка дуже легко передається від людини до людини через воші. Збудник висипного тифу ще остаточно невідомий, але відомо, що воша, яка кусала хвору на висипний тиф людину, передає заразу висипного тифу здоровій до того людині.

Висипний тиф дуже тяжка хвороба, дає великий процент смертності, але її легко запобігти.

Для того, щоб не захворіти на висипний тиф, треба дотримуватись чистоти тіла, білизни, одягу, ліжка. Треба щотижня мити гарячою водою з милом голову і все тіло (голову вичісувати, щоб не заводились воші, міняти білизну і постіль). Всю білизну натільну і з ліжка прати, вварювати і пропускати через жлукто, а те, що не можна прати (верхній одяг, ковдри і т. інш.) прасувати гарячим утюгом та чистити щіткою.

В чергах треба стояти так, щоб не притулятися одно до другого, щоб воша не могла перелізти. Коли доводиться почувати у невідомих людей—треба перед тим, як заходити до себе в приміщення, помитись в лазні, змінити білизну, всі речі пропустити через камеру —дезинсектор (територія дитячої лікарні).

В хатніх умовах таку одежу можна класти для дезинфекції в піч після випікання хліба.

Тільки додержуючись цих правил можна запобігти захворюванню на висипний тиф.

Міський здоровідділ.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення, не дивлячись на відповідні накази, не провадить світломаскування в достатній мірі.

Вікна мусять бути старанно замасковані, щоб жодна світлова полоса не падала зовні.

Німецькі військові патрулі будуть рішуче боротися з порушенням цього наказу. В осіб, які не дотримуватимуться правил світломаскування, конфіскуватимуться освітлювальні прилади і крім того, винних буде покарано за німецькими законами військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Німецькі військові патрулі неодноразово встановлювали, що цивільне населення ходить вулицями в заборонені години.

Ще раз нагадується, що з 18 до 5 години населення не має права виходити з квартир. Особи, яких буде затримано в згадані часи без належних посвідчень, будуть на місці розстріляні.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

Постанова Сумської Міської Управи, що вміщена в газеті „Сумський Вісник" № 8/29 від 18 січня 1942 р. про порядок постачання хлібом населення, видана на підставі вказівок обласного німецького господарського командування,—стосується лише мешканців м. Сум.

Міська Управа.

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНІ МАЙСТЕРНІ

Міської Управи (колишня профшкола), що містяться по Троїцькій вул., № 3,

ВІДНОВИЛИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Майстерні обслуговують потреби військового командування, приймають замовлення від усіх міських, сільських організацій та приватних осіб а саме:

1) Механічна обробка деталей;
2) Ремонтування різних машин, двигунів, сільськогосподарських машин;
3) Виготовлення різних запасних машинових частин;
4) Відливка чавунних, бронзових та алюмінієвих машинових частин;
5) Різні ковальські вироби та ремонти;
6) Виготовлення моделей та столярні роботи;
7) Різноманітні блашані вироби, як-то: відра, цеберки, тази, бідони та інш.

Всі замовлення виконуються терміново.

За умовами звертатися за зазначеною адресою до головного інженера майстерень.

1—1. **Міський інженер — КАВЦЕВИЧ.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

На підставі постанови Сумської Міської Управи від 10 січня ц. р. за № 2 „Про вбирання трупів павших тварин", товариство „Хімік Сумщини" доводить до відому приватних осіб, підприємства і організацій міста Сум, та його околиць, що за погодженням з міською санітарною інспекцією **ПУНКТОМ ЗВАЛКИ ТРУПІВ ПАВШИХ ТВАРИН ВИЗНАЧЕНО САЛОТОЛЯНЮ,** що міститься по Тополянському шляху, куди й повинно звозити трупи павших тварин — коней, свиней, собак тощо.

Т-во „Хімік Сумщини" буде оплачувати вартість доставки трупів по тарифам транспортної контори Міської Управи.

2—1. **Т-во „ХІМІК СУМЩИНИ".**

Редакція газети „СУМСЬКИЙ ВІСНИК"

ПРИЙМАЄ ОБ'ЯВИ і РЕКЛАМИ

для вміщення в газеті, від усіх установ і приватних громадян, зокрема, про відкриття підприємств, торговельних закладів тощо. Плата за існуючою таксою.

ПЕРШЕ СУМСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЄМНОГО КРЕДИТУ

ПОЧАЛО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

і провадить операції по лисконту векселів, приймаиню вкладів на поточні рахунки. ВИДАЧІ ПОЗИК і т. ін.

Засідання приймального Комітету відбуваються у вівторок і четвер щ тижня.

Товариство тимчасово міститься в приміщенні Сумського Міського Банку.

ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА.

Даю уроки німецької мови для молодших класів гімназії.

Плата за згодою.

Суми, Троїцька вул, № 62, кв. 2

1—1. **Панкова В. О.**

Продаю 2 кози. Звертатись на адресу: Баранівська Управа, х. Тополя, № 46, Шовкопляс Юхим Антонович.

Розшукую свою дружину — Лисаківську Тамару Іванівну

Осіб, які знають місце перебування її — прошу сповістити на адресу: м. Суми, вул. Миколаївська, № 45, міська друкарня.

1—1.

Сумська валяно-повстяна фабрика ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ на виготовлення чоловічих, жіночих, дитячих ВАЛЯНОК з матеріалу замовця.

Адреса: Суджанська, № 10, бувш. Промістечко.

2—1 Сумська валяно-повстяна фабрика.

Кузнечно-слюсарній майстерні ПОТРІБНІ кузнеці й молотобійці.

3-1 Суми, кол. Промістечко.

Майстерня Фетісова А. Л.

Приймає замовлення на фарбування й хімічну чистку одягу з 9 год. ранку до 2 год. дня.

Адреса: Петропавлівська пл., № 12

1—1

ЗАГУБЛЕНО

Метричне свідоцтво на ім'я Анатолій Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олексій Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко ро Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ки лодимир Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ніна Максимівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Хов Микола Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бо горій Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Костянтин Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я ський Григорій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Семенович.

Метричне свідоцтво та паспорт Самусев Іван Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентин Георгієвич.

Метричне свідоцтво на ім'я Єфросинія Григоровна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Валентинович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Костянтин Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Захарович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тамара Леонідовна.

Метричне свідоцтва на ім'я Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ольга Михайлівна

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олекій Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я ська Ала Борисівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Платонович.

Трудова книжка на ім'я Григорович.

Тимчасове посвідчення військ ка на ім'я Курасов Федір

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Зінаїда Тимофіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ніна Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я ко Юрій Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Миколайовна.

Метричне свідоцтво на ім'я Василь Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Максимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лідія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентин Дмитрович.

Паспорт на ім'я Сини Вікентійовна.

Паспорт на ім'я Несвіт Ва ва.

ВВАЖАТИ ЗА НЕД

ПОПРАВКА

У номері від 28 січня ц. р. концерти" в шостому абзаці ку знизу, слід читати так оркестрів. Цей вечір орган лі за текстом).

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська 45 Mit Genehmigung des Oriskommand

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ — ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

3 (34) | П'ятниця, 30 січня | 1942

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 26 січня 1942 р.

ставки Вождя

повне Командування повідомляє:

на сході продовжуються.
кевні біля Англії минулої ночі
ький літак пошкодив на захід
мбриджу вороже вантажне
. В наслідок важких по-
жень це судно можна вважа-
загинувше.
ньші атаки повітряних сил
було спрямовано проти
порту на південно-західному
ежжі острову. В північній
німецько-італійські війська
ідували розбитого ворога,
ючи йому великих втрат
ма й матеріалами.

Лише вчора було захоплено, або знищено 96 танків, 38 гармат і багато іншого військового майна.

В районі Середземного моря німецькі літаки бомбардували на північ від Тобруку британську ескадру і досягли прямих влучань в легкий крейсер.

Під час денної атаки німецьких літаків на аеродром Гальфар на острові Мальта, було досягнуто влучань в ангари й літаки.

Німецькі літаки без власних втрат знищили в повітряних боях 8 британських винищувачів.

За 27 січня 1942 року

ставки Вождя

повне Командування повідомляє:

сході в упертих боях, які три-
далі, німецькі війська знову
ли ворогу великих втрат
ки й матеріалами. Не дивля-
на тяжкі метереологічні умо-
повітряні сили підтримували
німецьких наземних військ.
довжується артилерійський
ліл військових об'єктів Ленін-
.

повідомлялось у спеціаль-
інформації, німецькі підводні
, продовжуючи атаки про-
рожого пароплавства біля
но американських і канад-
х берегів потопили ще 12
ких торговельних паропла-

вів, загальною місткістю 103.000 брутто тонн, в тому числі — 6 великих танкерів.

Під час цих атак особливо відзначився підводний човен під командою корвет-капітана Цаппа.

З часу першого виступу в західній частині Атлантичного океану, цебто з 24-І, німецькі підводні човни потопили всього 30 ворожих пароплавів, місткістю 228 000 брутто-тонн.

Німецькі літаки, які було пристосовано для озброєної розвідки, атакували військові споруди на Шотландському узбережжі.

Короткі повідомлення

мперський міністр фінансів
ч. ня підкреслив у своїй про-
в Мілані, що всякі сподіван-
рогів на фінансовий крах Ні-
ння є безперспективні.

першому номері німецько-
нської газети, яка виходить
цьку, як перший німецький
для всієї України, імпер-
міністр Розенберг і держав-
комісар Кох закликають ук-
ське населення до співробіт-
а у відбудові країни.

талійський торпедний човен,
дячись під ворожим вогнем
топаючи, останньою торпе-
щив британського винищу-
„Могава".

ісля краху британської обо-
ї системи біля Йохуру, швид-
зивається в трьох напрямках
и японців на Сінгапур

Японський наступ на Нову
ю розглядається в Австралії,
роза для загального стано-
британців на Тихому океані.
ал Мак-Артур, головнокоман-
й американськими військами
ліпінах, заявив, що в наслі-
японської переваги в повітрі
оже триматись дуже обме-
женний час, якщо не одержить підкріплень.

◆ В промові перед нижньою палатою депутатів прем'єр-міністр Тойо знову повторив, що Японія готова прийняти від Чункінг-Китаю мирні пропозиції, якщо згаданий уряд змінить своє ставлення.

◆ З приводу протиправних англо-американських нападів на райони, які належать Таї, уряд Таї оголосив Англії й США війну, і одночасно війська Таї почали наступ на прилеглі райони Бірми.

◆ Продовжуються операції японського флоту на схід від нової Гвінеї і Австралії в напряму нової Зеландії.

◆ Японський прем'єр-міністр заявив в японському парламенті про готовність Японії прийняти пропозиції Чун-Кінга про примирення.

◆ Під час заняття Тавая, японські війська захопили 10000 тюків вольфраму, олова і іншої сировини.

◆ З приводу ростучої загрози, по всіх містах австралійського континенту запроваджено світломаскування.

Подробиці втечі з Квала Лумпуру

СТОКГОЛЬМ. Січень. Нарешті Лондон визнав завоювання японцями Квала Лумпуру. Ще кілька днів тому Сінгапурське радіо повідомляло, що місто знаходиться в руках британців.

Лише в понеділок лондонське радіо повідомило про здачу Квала Лумпуру.

За повідомленням лондонського радіо, ця „евакуація", природньо, знов була блискучою стратегічною операцією, за зразком Дюнкірхена. Спеціальний кореспондент Рейтера пише, що „останні дні Квала Лумпуру належать до найдивовижніших епізодів в цій дивовижній малайській кампанії." Далі він пише:

„Не дуже приємно писати про відступи, але відступ з Квала Лумпуру був однією з блискучих транспортних операцій в історії цього походу. Вони відступили майже не зазнаючи невдач, з співами". Це оповідання не збігається з другим повідомленням агентства Рейтер, в якому зазначено: „Під час відступу англійських військ, їх переслідували вглиб на 80 кілометрів японські літаки й піхота".

Ми добре знаємо, чого варті такі повідомлення.

Наприклад, раніше газета „Таймс" писала: „Зі своїми маленькими танками японці мають можливість легко оперувати на каучукових плантаціях і просуватися шляхами навколо Квала Лумпуру. Відсутність у англійців жодної підтримки з повітря виявилася як величезна вада.

До того ж британські війська надзвичайно втомлені безперервними боями, а японці навпаки—кидають в бій нові й нові сили". Втрата Квала Лумпуру, пише „Таймс", дуже серьйозна для англійців не тому лише, що тут знаходяться запаси каучуку, а навколо міста є найважливіші родовища олова, але й тому, що японці сукупно з містом заволоділи двома великими аеродромами. Британський головний командувач в північній Малаї заявив кореспондентам, що японці з'являються найнебезпечнішими ворогами для британських військ, бо спритність в веденні бойових операцій вони поєднують з дисциплінованістю й вмілим керівництвом.

Примітним є й повідомлення кореспондента „Дейлі Експресс". Він пише, що японці настільки опанували повітря, що кожний англієць почувши шум мотору, одразу ж ховається в каучукових плантаціях або джунглях. Навіть не потрібно взнавати, чи то може англійський літак. Це завжди бувають японські літаки, бо англійські війська позбавлені жодної підтримки з повітря. Англійський кореспондент підкреслює далі, що японці — відмінні солдати, які добре вміють пристосовуватися до кожного становища і вміло володіють механізованою зброєю.

НОВІ ДЕСАНТИ НА ЦЕЛЕБЕСІ

БЕРЛІН. Січень. Як зараз визнає й Лондон, японські десантні операції на острові Целебес, який належить до Нідерландської Індії, цілком вдалися.

Наступом на острові Целебес і Голландському Борнео, Японія зламала всі розрахунки англосаксонських держав.

Цей наступ порушив всі, ще можливі американські готування до контратак і відрізав всі лінії відступу до Австралії.

Незначна ширина північного кінця острову Целебес дає можливість японцям, шляхом дальніших невеликих десантних операцій поширювати завойовані райони досить швидко.

З Токіо повідомляють про новий десант, який поставив голландських оборонців Целебесу в дуже скрутний стан.

Одночасно з повідомленнями про десанти на Целебесі і Борнео, японське інформаційне бюро дало пояснення щодо поширення японських операцій проти Нідерландської Індії.

Японія нагадує, що вона надавала Нідерландській Індії можливість уникнути втягнення в східноазіатську війну.

Проте, керівні діячи голландської колонії довели, що в своїй слухняності Англії і північній Америці, вони цілком втратили здатність розуміти дійсність.

Японське інформаційне бюро оголосило в понеділок таку урядову декларацію: „хоч японський уряд і оголосив війну Англії і Америці, але він не має жодного наміру застосовувати будь-яких ворожих заходів до Голландської Індії, щиро прагнучи, якщо це буде можливо, звільнити населення Голландської Індії від жахів війни. Проте, уряд Нідерландської Індії все ж повідомив Японію, що він вважає себе в стані війни з Японією, оскільки Японія воює з США і Великобританією, з якою Нідерландська Індія має щільні стосунки. Від тих пір нідерландсько-індійські війська неодноразово припускали ворожі дії проти Японії, а Нідерландську Індію було перетворено на базу США і Англії в боротьбі проти японської імперії".

Японія поширює суднобудівельну програму

ТОКІО. Січень. З приводу поширення військових операцій у східній Азії і пов'язаної з цим підвищеної потреби в суднах, прем'єр-міністр Тойо мав минулого четверга тривалу промову з 40 керівними фінансистами Японії.

Голова планового комітету Сулцукі підкреслив під час цих розмов необхідність поширення суднобудівельної програми, як з військових, так і з господарчих міркувань.

З огляду на можливість тривалої війни, сказав Сулцукі, Японія мусить зробити все, щоб забезпечити необмежений обіг суден в східноазіатських водах.

Жваве морське сполучення сприятиме, як господарчій в дбудові в окупованих областях, так і закріпленню досягнутих військових успіхів.

Султанат Паханг—у руках японців

ТОКІО. Січень. Після просування японських військ через гірські райони на сході Малайського півострову, Султанат Паханг цілком потрапив до рук японців.

Султанат Паханг, який обіймає весь середній схід Малайського півострову, має 35790 кв. км. і з'являється найбільшим малайським штатом.

Це ще мало засвоєна країна, вкрита цілинними лісами, яка з 1888 року знаходиться під британським протекторатом і сукупно з Пераком, Селангором і Негрі належить до так званих Сполучених Малайських штатів, у яких британські резиденти з'являються фактичними господарями.

Султанат Паханг населений дуже рідко, має 215 000 мешканців. Поруч з гумою і чаєм, тут здобувають олово й золото.

Резиденцією управління Султанату з'являється невелике місто Квала Ліпіс, з кількістю мешканців у 4000 чоловік. Найважливішим портом Султанату є місто Каунтан, відоме через японські десанти, які відбулися там з початку операцій.

Токіо підтверджує десанти на Таракані

ТОКІО. Січень. Імператорська головна ставка повідомляє, що японські морські сили ранком у неділю висадилися на Таракані і біля Менадо. У той же день Менадо було взято, а далі здалися і війська на Таракані; про нові десанти японців у голландських володіннях Целебесу і східного Борнео повідомляється, що перші десанти було успішно проведено у північній частині Целебесу біля Менадо, і одночасно на острові Тараканя біля північно-східної частини Борнео.

Дальші рухи військ відбувалися протокою Макассар поміж Борнео й Целебесом, у південному напряму.

Менадо, місто на півострові Мінахаса в північній частині Целебесу, має біля 30 000 мешканців з'являється важливим портом, з якого вивозили каучук, копру а тютюн.

Японські десанти на Таракані і біля Менадо мали за мету знищити тамтешні ворожі морські й повітряні бази, аби усунути перешкоди японським операціям на Філіппінах і Малайському півострові.

Значення острову Таракан

БЕРЛІН. Січень. Висадивши десант на острові Таракан, на північному узбережжі Нідерландського Борнео, японці захопили особливо важливу нафтову область південно-східної Азії.

На цьому острові щороку здобувається біля 700.000 тонн нафти. Особливе значення острова Таракан, як постачальника нафти, полягає у тому, що нафту, яку тут здобувають, можна безпосередньо, без будь-якої обробки, як от: рафінування і т. інш. використовувати, як паливо для пароплавства.

Відповідно до цих сприятливих можливостей використовування тараканської нафти, Лінгкос, головний порт острову, зробився найбільшим нафтовим портом східної Азії, який, між іншим, постачав паливом англійські та американські військові судна.

Оскільки нафтову продукцію Тараканну було пристосовано до можливостей збуту, нафтові родовища не використовувалися повністю і за висновками знавців, цілком можливе подвоєння здобутку нафти.

Становище Сінгапуру

СТОКГОЛЬМ. Січень. „У районі Селангора тривають запеклі бої"— повідомляє Лондон, розповідаючи про становище Сінгапуру. „Наші війська відступають на позиції на північ від Серембана, де вони мають зіткнення з ворогом. Ворожа піхота переслідує наші відступаючі війська, які безперервно атакують з повітря". Цими обережними словами англійські органи хочуть затушкувати той факт, що становище на Малаї робиться чимраз небезпечнішим.

Кореспондент газети „Таймс" повідомляє з Сінгапуру про безнадійність становища. „Нестаток літаків настільки значний" — пише він всупереч спробам уряду затушкувати дійсний стан речей, „що в разі надсилки наявних літаків на фронт, не лишиться резервів для оборони Сінгапуру". „Становище на Далекому Сході таке загрозливе, яке тільки можна уявити, особливо, якщо врахувати, що втрата Сінгапуру перетворить західну Пацифіку на внутрішнє море японців".

Применення цивільного повітряного сполучення в США

СТОКГОЛЬМ. Вашінгтонське військове й морське міністерства оголосило в спеціальному комюніке про применення цивільного повітряного сполучення в США.

В комюніке лаконічно зазначено, що всі цивільні літаки передаються для потреб армії.

Добровільці йдуть боротися з большевизмом

В неокупованій Франції останніми днями знов записалося багато добровільців для боротьби з большевизмом. В Ліоні і Марселі формуються зараз французькі, які цими днями відправляться на збірні пункти.

ЗАГРОЗА ДАРДАНЕЛЛАМ

БУХАРЕСТ. Січень. Румунські газети обговорюють претензії Совєтів на Дарданелли. З приводу цього газета „Універсул" пише, що зазіхання Москви на Дарданелли здавна турбують Туреччину і занепокоюють її й зараз.

Повідомлення з Анкари свідчать за збентеження, яким охоплені турецькі кола з приводу питання.

Треба до цього констатувати, пише газета, — що якщо Дарданелли й Босфор будуть Совєтам — цим не тільки зраджено Туреччину, але й стається постійна небезпека для Європи.

ОЛОНГАПО ЗАЙНЯТО

ТОКІО. Січень. Імператорська головна ставка повідомляє, що японська армія повністю зайняла Олонгапо,—найважливішу опорну базу на західному узбережжі півострову Батаан на Філіппінах.

Олонгапо знаходиться приблизно на відстані 100 кілометрів на схід від Манілли і з'являється значною базою підводних човнів азіатського флоту США. Олонгапо має плавучий док, рахований на військові кораблі місткістю до 12000 тонн.

Ірландію також хочуть втягнути у війну

БЕРЛІН. Не проходить жодного дня, щоб англійські і американські газети, або політики не поновлювали вимоги, щоб Ірландія вступила у війну. В середині грудня палата депутатів у Лондоні ухвалила, щоб уряди Британії і США доклали всіх зусиль, для одержання морських опорних баз в Ірландії.

Всупереч поновленим заявам про нейтралітет, які Де-Валера висловив в своїй різдвяній декларації, з США знов повідомляють, що мешкаючих там ірландців примушують вчинити посилений тиск на Де-Валера, і що британський генерал Гайю, який, ніби-то, користується в Ірландії великими симпатіями, пропонував вже свої послуги для переговорів з Де-Валера.

Газета „Дейлі Експресс" пише на роль, яку повинна відіграти Ірландія сукупно з північною Ірландією. Приєднуючись до думки Рузвельта газета повідомляє, що споруди, збудовані американськими робітниками в Північній Ірландії, мають значення, що потрібно армії, повітряному і морському флотам.

Газета „Манчестер Гардіан" пише, що вона вітала б, якщо північної Ірландії спрямують експедиційно армію. Також і „Дейлі Телеграф" висловлює думку бачити незабаром в Північній Ірландії американське військо.

Не буває ніякого большевизму... говорять англійці

БЕРЛІН. Січень. Від тих пір, як англійці зіткнулися з большевиками, вони щодня відкривають в них нові красоти.

Ще під час совєтського нападу на Фінляндію, не було досить різкої думки, щоб висловити англійську огиду з приводу кривавого злочинства большевиків.

Але зараз, коли большевики зробилися останньою, відчайдушною надією англійців, останні намагаються вивести своїх друзів, як цілком салонних людей.

Почалося з того, що архієпископ Кентерберійський зробив відкриття, за яким большевицькі вбивці священослужників — закликані оборонити релігію.

Для підтримки цього нового британського ставлення, Фергюссон зробив ще одне разюче відкриття. Він пише, що з покидлі існування большевизму вважає це поняття за якийсь німецький спогад, який не має нічого спільного з дійсністю. Большевизм це, ніби-то, лише витвір пропаганди німців, які хочуть створити свого роду пугало страхіття. Справді ж большевизм зовсім не так містичний. Думають і всі ті, які мають справу з большевизмом.

За допомогою софістичних доводів, якими звичайно доводять існування котів з трьома хвостами або інші дурниці, талановитий розуму містера Фергюссона огидну дійсність большевизму переговорити на ніщо.

На цей раз — „Англія виходь наперед"!

ВАШИНГТОН. Січень. В Вашінгтоні пояснюють, що плани вдирання на континент йдуть вперед.

За американськими повідомленнями, не вдирання повинні здійснювати англійські війська, а американські загони, які Рузвельт хоче надіслати до Європи, будуть в той час охороняти Англію.

Отже, Англію яка хоче вести війну кров'ю інших народів, раз обрано, щоб йти за інших.

Між тим Рузвельт хоче тримати британські острова, щоб не випускати їх з рук.

Ось до чого призвів горду Англію.

Необхідно згуртуватись

(В порядку предложення)

Державною волею благородного німецького народу і виразника його ідеалів — Вождя Адольфа Гітлера, більш трьох місяців тому Україна раз і назавжди звільнена від жидо-бандитського засилля большевиків і в ній встановлено новий порядок. Такий факт історії (нової історії щасливої України) і з ним, з цим фактом, ніхто не може не рахуватись.

Але неможна закривати очі на реальну дійсність і думати, що досить тільки декларувати новий порядок — і він сам собою ввійде органічно в наше життя, в наш побут.

Перш за все, потрібно гарно продумати, узнати, що таке новий порядок, потім треба до нього дорости (не слід думати, що ми його просто заслужили чвертьвіковим стражданням при большевиках)—треба культурно піднятися до нього, і нарешті, його треба активно, щоденно проводити в життя.

Таке перше і головне завдання нашої громадськості.

Між іншим, до нашого нещастя, ми не можемо, навіть, і говорити в сучасний момент про суспільство. Большевики за час свого панування зробили все, щоб знищити суспільство, як живу і культурну організацію, органічно згуртовану передовими ідеями. Тому, перш за все треба ще створити нове суспільство, яке б взяло на себе цю почесну роботу.

Згідно цього завдання, необхідно провести потрібну диференціацію шарів населення. Так, наприклад, коли прості люди, від серця, з зворушенням говорять: „Німці дали нам Бога" (відкрили храми), якщо потерпілі від жидо-большевицьких екзекуцій і надругань відразу ж стали в ряди активних робітників нового порядку, якщо культурна частина населення без труднощів розбиралася раніше у величезному і нахабному обмані большевиками, у світовому маштабі, обдуреного населення і в змозі тепер легко бачити високі цілі нового порядку, — то є і такі шари населення, які або ще „вагаються", вичікують, придивляються, або таємно на боці колишніх господарів, думають про їхне повернення, про повернення для них привілеїв і процентів за втрачений за цей час політичний капітал. Існують, звісно, і прямо — пасивні і активні вороги нового порядку, які залізли в підпілля і моляться дияволу і його антихристу про надсилання перемоги міжнародним аферистам і бандитам.

Все це необхідно врахувати для того, щоб активна боротьба за новий лад не була розрахована на самоплив, не велася „на авось", а проводилася свідомо й культурно.

Що ж для цього потрібно?

Перш за все, потрібна широка популяризація ідей нового порядку серед всього населення. Потрібні лекції й бесіди на такі теми, як — що таке новий лад, вчення Вождя Адольфа Гітлера по його книзі „Моя боротьба", матеріалізм і ідеалізм, жидо-масонство і т. п. Потрібні, також, лекції про цілі й завдання світової війни, про роль німецького народу в цій війні, про завдання вісі — Німеччина — Італія й Японія, про перспективи і наслідки війни і т. д., лекції про націонал-соціалізм, який перекручували і оббріхували жидо-большевицькі писаки. Ці лекції допомогли б згуртуватися всім чесним, культурним громадянам в могутню силу, яка здатна свідомо й кріпко будувати у нас новий лад.

М. Т.

„ПОЯСНЕННЯ"

Агітатор закінчив свою промову
Про темпи і п'ятирічку нову,
Замовк.
Тісним колом сидять селяни,
У шир виднілись голубі далі,
Димок
Згодом один підвівся:—Прекрасно,
Тільки от слово „темпи" неясно!
Може ..
— Вам пояснити слово „темп"?
Ось унаочню якийсь момент,
Він допоможе.
І агітатор полохливими очима
Побачив нашу дійсність невмолиму.
— Брати.
Погляньте в далі отуманені, мутні
Повільно тамнесуть померлого в труні
На гробки.
— Тепер це раз на тиждень, рідко
А на кінець нової п'ятирічки
Зростання...
Таких, наприклад, трудових людей
В труні нестимуть день-у-день.
Мовчання.

Я. Подич.

„НІЧ ПІД ІВАНА КУПАЛА"

(В постановці Сумського українського драматичного театру)

Драма Михайла Петровича Старицького—„Ніч під Івана Купала" —один з найкращих творів української драматичної класичної спадщини. І особливо зараз, коли після спустошення, відроджується справжня культура, побут і звичаї українського народу, ця п'єса має величезну цінність як пізнавальний, виховний твір. Ось чому перед громадськістю велика заслуга артистів Сумського українського драматичного театру, режисера п. В. Третяка, які, використовуючи художні засоби, яскраво відтворили на сцені образи й характери п'єси, створили глибоко хвилюючий спектакль.

В постановці „Ніч під Івана Купала" добре видно прагнення авторів до правдивого сценічного змалювання національного побуту, звичаїв нашого народу. І характери, поведінка дієвих осіб, поряд з цим, вийшли вдалими, влучними.

Зокрема, вміло грали артистки Є. Северна (в ролі Палажки), К. Мірошова (Левко), Г. Остащенко (Галя), В. Глазун (Мотря). Найменшу Катрю теж непогано виведена. Тільки монолог її, який є у другому акті, радимо артистці Левиній прочитати більш темпераментно, вклавши у нього силу драматизму, любові до Галі і Катрине побоювання за Галину долю. Лише тоді набуде він своєї цінності.

Образ Наталки автором драми введений для зав'язку конфліктів. Артистка Т. Гайда, виконуючи цю роль, ми б сказали, не скрізь впоралася з своїм завданням.

Артисту п. Лямічеву (в ролі Василя) треба звернути увагу на дикцію (особливо у III акті).

Спектакль побудований на народних сценах. Зокрема, у другому акті, справді народні — танок „Король" з співами, одну з яких —хорову—заспівувала п. Ковальова.

Третій акт, завдяки простоті, виразності й життєвості, глибоко хвилює глядача. Актори правдивою передачею настроїв і переживань своїх героїв, прямо таки, примусили присутніх переживати разом з героями драми.

Музика, опрацьована з народних мелодій по наспіву арт. Миронової, хормейстером театру п. П. А. Кондратенко і диригентом оркестру п. І. І. Звонко, пісенний матеріал відтворюють у цій постановці не абияку роль.

Постановщику, диригенту необхідно, шляхом репетицій, позбутись значних розходжень поміж оркестром і акторами під час виконання вокальних місць. До реч, таке розходження трапляється майже в кожній постановці.

Режисерська майстерність почувається на протязі вистави. Правда, є ще хиби, але вони настільки незначні, що про них і згадувати ми не будемо. Варто вказати на одну значну хибу — це відтворення першої дії, зокрема, початку її. Як і у „Хмарі" (постановка режисера, художнього керівника театру п. Я. В. Дунайського), на початку п'єси показано момент ягідозбирання. Дівчата гребуть сіно. Цю сцену зроблено не зовсім вдало, а тому вона лишає мало враження.

І. Богуш.

На допомогу відбудові господарства

1-ше Сумське товариство взаємокредиту, що почало працювати з 1 січня 1942 р. ставить собі за головне завдання — це надання кредиту своїм членам для забезпечення їх потреб і розвитку справ, як от: торговельних, промислових, кустарних а також і для покращення добробуту всіх осіб вільних професій (службовців, робітників і інших).

Позики товариство видає на термін від одного до шести місяців:

а) під звичайні векселі;

б) під векселі з забезпеченням;

в) під заклад майна та інших цінностей.

Товариство також приймає від своїх членів і сторонніх осіб вклади на поточні рахунки і по мірі розвитку дій товариства, може провадити й інші банківські операції — комісійні, переказові доручення, як від членів, так і сторонніх осіб.

За станом на 27/I-42 р. товариство взаємного кредиту має 60 членів з оборотним капіталом до 28.000 крб. та вкладів на поточних рахуваках до 18.000 крб.

Кожен член товариства має право користуватися позикою в 10-ти кратному розмірі від внесеної суми членського внеску, а саме: член, який вніс 100 крб.—користується кредитом до 1.000 крб.; якщо вніс 200 крб.—до 2.000 крб. і так далі, (розмір членських внесків передбачено статутом від 100 до 1.000 крб.).

Отже, членом товариства взаємного кредиту може бути не лише крамар, промисловець, кустар, але й інші особи — службовці й робітники всіх професій.

Дякуючи непереможній німецькій армії, що дала можливість вільно працювати й будувати нове українське господарство, в м. Сумах кращими людьми, які прагнуть до збудови нового життя, утворено це 1-ше Сумське товариство взаємокредиту —кооперативну установу — мета якого — всебічно допомогати населенню м. Сум — шляхом надання кредиту — в покращенні добробуту і культурного життя, в розвитку торговельно-промислової спілки.

І. О.

Слідами надрукованих матеріалів

У номері нашої газети за 25 січня ц. р. надруковано кореспонденцію про большевицьку безгосподарність, ворожу діяльність в Сумському плодопитомнику. В розмові з кореспондентом „Сумського вісника" начальник управління державними маєтками п. Сенченко повідомив таке:

„Після обслідування цього господарства спеціальним наказом я вказав керівникам плодопитомника на факти безгосподарності. Мої вказівки й розпорядження ними ігнорувалися. А тому, ще перед виходом газети з кореспонденцією під назвою „Викорчувати большевицьку погань із державних маєтків", я звільнив Слабка з посади управителя плодопитомника. Завідуючого плодопитомника Коваленка переведено на іншу роботу поза межами цього господарства.

Новому керівництву предложено добре переглянути штати і усунути непридатних людей.

Щоб налагодити справи у Мезенівському державному маєтку, ми підбираємо надійних людей для посилки на роботу".

В державних маєтках

Державні маєтки діяльно готуються до весняної сівби. В майстерних ремонтують потрібний для сівби реманент. В господарстві Сумської дослідної станції уже закінчили ремонтувати трактори, плуги й сівалки, в Степанівському —на 75 проц., в Буринському ремонт тракторів вивершено на 60 процентів і т. д.

Худобу, яку призначено для проведення сівби, поставлено на відпочинок. Вона має середню вгодованість. Для відгодівлі тяглової сили (коней, биків і інш.) в багатьох державних маєтках відкрито спеціальні відгодівельні пункти.

Підготовляється посівний матеріал. Робітники державних господарств очищають насіння цукрових буряків, закінчують обмолот зернових, засипаючи поряд з цим посівні фонди. При дослідній станції відкрито контрольно-насінневий пункт, в якому перевіряють кондиційність посівного матеріалу.

Боротьба з висипним тифом

ВИСИПНИЙ ТИФ—заразна хвороба, яка дуже легко передається від людини до людини через воші. Збудник висипного тифу ще остаточно невідомий, але відомо, що воша, яка кусала хвору на висипний таф людину, передає заразу висипного тифу здоровій до того людині.

Висипний тиф дуже тяжка хвороба, дає великий процент смертності, але її легко запобігти.

Для того, щоб не захворіти на висипний тиф, треба дотримуватись чистоти тіла, білизни, одягу, ліжка. Треба щотижня мити гарячою водою з милом голову і все тіло (голову вичісувати, щоб не заводились воші, міняти білизну і постіль). Всю білизну натільну і з ліжка прати, виварювати і пропускати через жлукто, а те, що не можна прати (верхній одяг, кожухи і т. інш.) прасувати гарячим утюгом та чистити щіткою.

В чергах треба стояти так, щоб не притулятися одно до другого, щоб воша не могла перелізти. Коли доводиться вочувати у невідомих людей—треба перед тим, як заходити до себе в приміщення, помитись в лазні, змінити білизну, всі речі пропустити через камеру —дезинсектор (територія дитячої лікарні).

В хатніх умовах таку одежу можна класти для дезинфекції в піч після випікання хліба.

Тільки додержуючись цих правил можна запобігти захворюванню на висипний тиф.

Міський здоровідділ.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

Сумська валяно-повстяна фабрика ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ на виготовлення чоловічих, жіночих, дитячих ВАЛЯНОК з матеріалу замовця.
Адреса: Суджанська, № 10, бувш. Проммістечко.
2—1 Сумська валяно-повстяна фабрика.

Кузнечно-слюсарній майстерні ПОТРІБНІ кузнеці й молотобійці.
Суми, кол. Проммістечко.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення, не дивлячись на відповідні накази, не провадить світломаскування в достатній мірі.

Вікна мусять бути старанно замасковані, щоб жодна світлова полоса не падала зовні.

Німецькі військові патрулі будуть рішуче боротися з порушенням цього наказу. В осіб, які не дотримуватимуться правил світломаскування, конфіскуватимуться освітлювальні прилади і крім того, винних буде покарано за німецькими законами військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Німецькі військові патрулі неодноразово встановлювали, що цивільне населення ходить вулицями в заборонені години.

Ще раз нагадується, що з 18 до 5 годин населення не має права виходити з квартир. Особи, яких буде затримано в згадані часи без належних посвідчень, будуть на місці розстріляні.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

Постанова Сумської Міської Управи, що вміщена в газеті „Сумський Вісник" № 8/29 від 18 січня 1942 р. про порядок постачання хлібом населення, видана на підставі вказівок обласного німецького господарського командування,—стосується лише мешканців м. Сум.

Міська Управа.

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНІ МАЙСТЕРНІ

Міської Управи (колишня профшкола), що містяться по Троїцькій вул., № 3,

ВІДНОВИЛИ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Майстерні обслуговують потреби військового командування, приймають замовлення від усіх міських, сільських організацій та приватних осіб а саме:

1) Механічна обробка деталей;
2) Ремонтування різних машин, двигунів, сільськогосподарських машин;
3) Виготовлення різних запасних машинових частин;
4) Відливка чавунних, бронзових та алюмінієвих машинових частин;
5) Різні ковальські вироби та ремонти;
6) Виготовлення моделей та столярні роботи;
7) Різноманітні бляшані вироби, як-то: відра, цеберки, тази, бідони та інш.

Всі замовлення виконуються терміново.

За умовами звертатися за зазначеною адресою до головного інженера майстерень.

1—1. **Міський інженер — КАВЦЕВИЧ.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

На підставі постанови Сумської Міської Управи від 10 січня ц. р. за № 2 „Про вбирання трупів павших тварин", товариство „Хімік Сумщини" доводить до відому приватних осіб, підприємства і організацій міста Сум, та його околиць, що за погодженням з міською санітарною інспекцією **ПУНКТОМ ЗВАЛКИ ТРУПІВ ПАВШИХ ТВАРИН ВИЗНАЧЕНО САЛОТОЧНЮ,** що міститься по Тополянському шляху, куди й повинно звозити трупи павших тварин — коней, свиней, собак тощо.

Т-во „Хімік Сумщини" буде оплачувати вартість доставки трупів по тарифам транспортної контори Міської Управи.

2—1. **Т-во „ХІМІК СУМЩИНИ".**

Редакція газети „СУМСЬКИЙ ВІСНИК"
ПРИЙМАЄ ОБ'ЯВИ і РЕКЛАМИ
для вміщення в газеті, від усіх установ і приватних громадян, зокрема, про відкриття підприємств, торговельних закладів тощо. Плата за існуючою таксою.

ПЕРШЕ СУМСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЄМНОГО КРЕДИТУ
ПОЧАЛО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ
і провадить операції по лисконту векселів, приймання вкладів на поточні рахунки, ВИДАЧІ ПОЗИК і т.ін.
Засідання приймального Комітету відбуваються у вівторок і четвер щотижня.
Товариство тимчасово міститься в приміщенні Сумського Міського Банку.
ПРАВЛІННЯ ТОВАРИСТВА.

Майстерня Фетісова А. Л.
Приймає замовлення на фарбування й хімічну чистку одягу з 9 год. ранку до 2 год. дня.
Адреса: Петропавлівська пл., № 12.
1—1

Даю уроки німецької мови для молодших класів гімназії.
Плата за згодою.
Суми, Троїцька вул., № 62, кв. 2
1—1. **Панкова В. О.**

Продаю 2 кози. Звертатись на адресу: Баранівська Управа, х. Тополя, № 46, Шовкопляс Юхим Антонович.

Розшукую свою дружину — Лисаківську Тамару Іванівну
Осіб, які знають місце перебування її — прошу сповістити на адресу: м. Суми, вул. Миколаївська, № 45, міська друкарня.
1—1.

ЗАГУБЛЕНО:

Метричне свідоцтво на ім'я Іванов Анатолій Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Завальн Олексій Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кощей Пе ро Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Куниця Во лодимир Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кирячок Ніна Максимівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Островер хов Микола Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бойко Гр горій Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гра Іван Васильович,

Метричне свідоцтво на ім'я Гра Надія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тор Костянтин Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сербин ський Григорій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Харче Іван Семенович.

Метричне свідоцтво та паспорт на ім'я Самусев Іван Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Черн Валентин Георгієвич.

Метричне свідоцтво на ім'я Закор Єфросинія Григоровна.

Метричне свідоцтво на ім'я Супру Олександр Валентинович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравче Віра Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Нагорн Костянтин Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Терещ Володимир Захарович.

Метричне свідоцтво на ім'я Никон Тамара Леонідовна.

Метричне свідоцтва на ім'я Сизов Вікто Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сизов Ольга Михайлівна

Метричне свідоцтво на ім'я Нагор Валентина Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тарано Микола Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Головчен Олекій Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Берест ська Ала Борисівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Фром Володимир Платонович.

Трудова книжка на ім'я Сичов Васи Григорович.

Тимчасове посвідчення військового кв ка на ім'я Курасов Федір Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Брату Петро Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Заход Олександр Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Уш Зінаїда Тимофіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Пащен Ніна Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Колесні ко Юрій Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Дмитрен Віктор Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гамов Олександр Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тарано Микола Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Спіцин Валентина Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Карпен Василь Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Мельн Олександр Максимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевчен Лідія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Афон Валентин Дмитрович.

Паспорт на ім'я Синягівська Ма Вікентіївна.

Паспорт на ім'я Несвіт Варвара Сер ївна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

ПОПРАВКА

У номері від 28 січня ц. р. у статті „Ло концерти" в шостому абзаці, п'яту стр ку звизу, слід читати так: „...симфоніч оркестрів. Цей вечір організований..." (ді лі за текстом).

Редакція.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська 45

Mit Genehmigung des Ortskommandantur

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

НЕДІЛЯ 1 ЛЮТОГО 1942 р. № 14 (35)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Полум'я навколо Індії

У високогірському курорті Сімла, резиденції британського віце-короля Індії, панує військова гарячковість.

Пройшли часи, коли англійський деспот дрімав в цій казковій країні, яка простягається від Гімалаїв до океану, країни рівної розміром Європи, благословенної країни величезних природних скарбів і в той же час країни рабства для 370 мільйонів мешканців, які в голоді й злиднях вже 184 роки віддані англійській експлуатації.

Пройшов спокій — бо в індійські брами стукає війна, з малайського півострову надходять вісті про перемоги японців, вісті, що сповіщають про новий час волі для азіатських народів, війська Тої наступають на Бірму. Воля! Слово, яке запалює маси індусів, віби-то знов повернувся 1857 рік, коли Індія вела велику визвольну війну, яка лише тому не скінчилася поразкою для англійців, що їм прийшов на допомогу випадок передчасної акції змовників.

Знов той самий клич лунає над країною, поширюючи хмари над розкішними урядовими палацами в Сімлі. На Малаї індійські війська вбили британських офіцерів, батальйони індійців перейшли до японців. 400.000 індусів, які живуть на Малайському півострові, відкрито висловлюють симпатії до японців Чому індуси сміються з безлічі англійських авто, що їздять по країні з пропагандистськими брошурами? Чому вони посміхаються над лозунгами: „Війна за свободу й демократію"?

Турботи віце-короля ще збільшуються наказами з Лондона — за всяку ціну зберегти це серце імперії, — мета, якій служить вся британська стратегія в цій війні, коли Англія напала на Ірак, на Іран, прагнучи залишити хоч сходільний шлях до індійської скарбниці.

Тяжко здійснити ці накази. Бо надто ясна кожному індусові англійська політика.

Під час світової війни індуси повіряли англійським обіцянкам про волю, коли від них вимагали пролати кров за Англію.

Сотні тисяч індусів загинуло тоді в Європі, а коли індуси почали вимагати виконання обіцянок, їх демонстрації було потоплено в крові.

Ще міцніше Індія потрапила в англійські кайдани. І ось зараз, коли нова війна знов хитає британську імперію по всіх країнах світу, Лондон знов сподівається шляхом обіцянок мобілізувати величезні сили Індії.

Знов Індії обіцяють статут домініону. Але ніхто вже не вірить в ці обіцянки.

Індійські керівники вимагають негайних доказів доброї волі Англії. Лондон удає себе готовим до того, щоб залучити до керування керівних індуських діячів, і засновував допоміжну раду, в яку найбільші індійські організації повинні надіслати своїх представників.

Індія це відхилила. Це був тривожний сигнал для великодушного віце-короля, який розраховував на відсутність єдності різних партій. Робітничий комітет всеіндійського конгресу вимагав дій—замість слів.

Серйозність становища була доведена ще й тим, що Ганді був змушений залишити керівництво конгресом, бо виконавчий комітет не схвалив принципа непротивлення силі, для здійснення прав індусів.

Даремно намагається Лондон розколоти, як це вдавалося раніше, релігійну ворожнечу поміж гіндусами й магометанами; нацькувати одну партію на другу: зі страхом змушений він визнати, що індійський визвольний рух зараз єдиний і рішучий як ніколи.

Полум'я, що підводиться з внутрішнього фронту Індії, здається для Англії не менш загрозливим, ніж полум'я зовні. Що буде, якщо цей визвольний клич обійме 800.000 чоловік індійської армії, яким протистоїть лише 40.000 солдат британських гарнізонів?

Серед народних мас поширюються листівки, які 1942 рік називають роком свободи.

Чи зможе Англія зустріяути цю бурю? Лондон говорить: Цю бурю треба вгамувати, бо що ж буде з імперії без Індії.

Відомо, що все багатство англійського народу і перш за все—фінансових і промислових трестів, живиться за рахунок індійських скарбів, і що це багатство є трутою для самого індійського народу.

Як наприклад процвітало ще в 1700 році бавовняне господарство Індії. Його одного було досить, щоб забезпечити розквіт всього народу, якщо англійські гвалтівники не зруйнували б індійської бавовняної індустрії після винаходу механічних верстатів, щоб догодити лондонським фабрикантам.

Отже, трапилося так, що мешканці найбагатішої бавовняної країни всього світу були змушені купувати тканину в Англії.

І дуси роблять за голодну платню на плантаціях, даючи 50% світової чайної продукції, 40% світової продукції ряжу і майже всю світову продукцію джуту.

І в той час, як вони самі, як раби, гинуть в злиднях, прибутки експлоататорів величезно зростають.

Цей безсоромний обман Англія обгрунтовує тим, що індійський народ ніби-то ще недозрілий керувати своїм власним національним господарством.

Віце-король мабуть добре розуміє, що при запровадженні нового ладу в Азії,—Індія не стоятиме осторонь.

Цілком ясно, що під час великої боротьби на Далекому сході вирішиться й питання возволення Індії.

(Ost Front).

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 27 січня 1942 року

(Продовження. Поч. див. „СВ" за 30 січня).

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В північній Африці трофеї німецько-італійських військ у боях з 21 по 25 січня зросли до 283 танків, 127 гармат і 563 автомобілів. Також було захоплено багато іншого військового майна. З'єднаннями німецьких наземних військ було знищено 28 літаків і повітряними силами — 12 літаків.

У водах навколо Мальти німецькі літаки влучили бомбами в британського винищувача, також було пошкоджено великє торговельне судно. Продовжуються повітряні напади на аеродроми і морські бази острову Мальта, так вдень, як і вночі.

Британські бомбардувальники останньої ночі скинули фугасні й запалювальні бомби на деякі місцевості північно-західної Німеччини, цивільне населення мало втрати убитими й пораненими.

Окремі ворожі літаки проникли до віддаленних околиць столиці. З нападаючих літаків—3 було збито.

Як повідомлялось у зведенні за 26 XI німецький підводний човен, під командою капітан-лейтенанта фон-Тізенгаузена, атакував біля Соллуму британський лінкор і важко пошкодив його торпедою. Як зараз виявилось, це був лінкор „Баргам", який затонув від трьох влучань торпедою.

За 28 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В Криму було відкинуто і в основному знищено, після багатоденних боїв, советську десантну групу, яка висадилася на південному узбережжі.

У багатьох місцях східного фронту німецькі війська провели місні атаки. Було захоплено й знищено б гато танків, гармат і іншого військового майна. Біля Ленінграду з'єднання СС під час атаки зруйнували 58 ворожих бункерів.

Повітряні сили Німеччини успішно атакували колони військ, тилові колони, залізничні поїзди і аеродроми совегів.

В північній Африці — обопільна розвідувальна діяльність. Німецькі літаки бомбардували табори і скупчення транспорту британців у північній Кіренаїці.

Вдень і вночі було бомбардовано портові споруди острова Мальта. Було досягнуто прямих влучань бомбами важкого й найважкішого калібру в державну верф.

Під час відбиття атаки британських бомбардувальників на Німеччину в ніч на 27 січня ескадрилля нічних винищувачів, під командою капітана Лента й оберлейтенанта принца Ліппе Вейсенфельд, досягла сотого збиття.

За 29 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

В Криму і на південній ділянці східного фронту, завдяки сильним снговим бурям, відбувалася лише незначна бойова діяльність.

Під час боїв на південному березі Криму, про які повідомлялося вчора, німецькі війська захопили 840 полонених, 12 гармат і 111 кулеметів.

В Донецькому басейні було відбито атаку на одну місцевість. Ворога було відкинуто кількома контратаками.

Також і на центральній ділянці фронту було проведено успішні контратаки, під час яких знищено багато гармат.

На північній ділянці фронту атаки ворога тривають. На південь схід від Ільменського озера відбуваються успішні атаки німецьких військ. Міцні з'єднання німецьких літаків брали участь в наземних боях і знищили багато советських колон.

В північній Африці—жвава розвідувальна діяльність в районі Кіренаїки. Було підпалено склади пального.

Вдень і вночі було бомбардовано Мальту і знищено при цьому багато літаків.

Британські бомбардувальники під час спроби бомбардувати Мюнстер було відігнано так, що вони завдали лише незначної шкоди в північно-західній Німеччині. 3 британські бомбардувальники було збито.

Спеціальне повідомлення

29 січня німецько-італійські війська зайняли місто Бенгазі.

ГАНС РАБЛЬ

СТАЛІН БЕЗ МАСКИ

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

Йоффе сам цікавиться питанням, що примусить його застрелитися: чи біль, чи раптове позбавлення морфія. Жоден з них не має сумніву в тому, що так або інакше Йоффе загине.

Йоффе знаходять—і говорить про це Левіну,—що сталінське ставлення до нього дуже жорстоке. „Хіба ж я не заслуговую принаймні на постріл в потилицю?" Доктор посміхається. „Зараз ви, може, зробите послуги науці, товаришу? Як би це не було нескромним, я прохав би вас вести щоденника із записом ваших переживань." — Йоффе дивиться на Левіна зі здивуванням. „Ви хочете сказати, що це було б нескромним, як би я попрохав вас звільнати мене від вашої присутності?"

Левін хоче спокійно протестувати. Але, по сповнених кров'ю очах Йоффе, він бачить перші ознаки приступу шаленства і мовчазно тікає.

Біль і спрага спонукують Йоффе до відчайдушних вчинків; він перешукує всі свої речі, даремно сподіваючись знайти де-небудь забуту ампулу.

Нічого він не знаходить. Нічого, крім старого, важкого пістолета з двома обоймами. Він обережно відкладає зброю.

Він знає, що потрібуватиме її, але ще не зараз.

Кілька днів він нічого не їсть. Треба кіячати, і при тому швидко—інакше він так заслабне, що буде не в змозі тримати в руці револьвера. Вночі він встромляє дуло пістолета поміж зубами і стріляє. Троцькістський співучасник сам ліквідував себе. Один за одним.

ВИГНАННЯ З ПЕКЛА

У Казахстані біля підніжжя високезних гір лежать маленьке місто Алма-Ата, у якому живе Троцький. Але як давно: зміщений народний комісар, позапартійний, вигнанець, живе все ж, як пан. З дружиною, з двома секретарями, книгами й рукописами.

Щодня приходить товариш Волинський, керівний співробітник ДПУ, довідатися про стан в'язня і мало розмовляє з Троцьким.

Час від часу він каже: „товаришу Троцький, ви бачите адже ж, що ми не які-небудь потворя. З нами ж можна миритися? Якщо б ви визнали свої помилки, як це зробили інші люди, не гірші за вас. Або ви хочете продемонструвати усьому світові комедію розколу?" Саме цього й бажає Троцький. З кожним днем, у який з ним добре поводяться, зростає його впертість.

Пройшов рік, який Троцький прожив у Алма-Аті досить приємно.

Одного дня товариш Волинський з'явився з новою особою, титулярним робітником ДПУ. Він простягає Троцькому папірець. „Будь ласка, розпишіться у одержанні громадянина Троцький".

„Громадянин Троцький?

Отже вітер змінився? Це здається вам з ДПУ?„

„Слухала: Справу громадянина Троцького Льва Давидовича за ст. 58-10 кримінального кодексу, за обвинуваченням у контрреволюційній роботі, що полягала у організації нелегальної протирадянської партії, яка провокувала антисоветські виступи і готувала озброєну боротьбу проти советської держави.

Ухвалили: громадянина Троцького Льва Давидовича вигнати за кордони СРСР".

Троцький непевною рукою простягає ухвалу дружині, яка чекає тихо, з широко розтуленими очима.

„Я не дам ніякої розписки" — хрипко відповідає він.

„Тоді вас примусять до цього" — холодно відповідає Волинський.

„Так? Тоді вже я напишу розписку".

Він бере у дружини ухвалу і пише на полях: „20 січня 1929 р., мене повідомлено про злочинну за суттю і беззаконну за формою ухвалу ДПУ. Троцький".

Волинський читає й сміється. „До кінця гучні слова. Ну громадянине, за кордоном ви зможете вимовляти ще гучніші слова, — якщо знайдеться держава, яка вас прийме до себе. Завтра ви виїжджаєте".

„Я не поїду". „Ах громадянине" — посміхається Волинський „тут немає глядача, який би дивувався, як ви страждаєте у пазурах нелюдського ДПУ".

Троцький їде. Його вагон причіплюють то до одного, то до другого поїздів. Іноді він може читати назви станцій. Сонце приблизно указує йому напрям шляху: шлях веде на захід. Ну добре, що його хоч не везуть до китайського кордону! Він сподівається — цей чоловік ніколи не втрачає надії — мати можливість виступити, але всі платформи, де зупиняється вагон — пусті. Він сподівається, що десь з'явиться юрба людей, яка його звільнить— але нічого немає.

Забула його Росія, а може ДПУ добре турбується за те, щоб жоден не знав нічого про його мандрівку.

Він сповнюється самозадоволь-няючим жидівським співчуттям до себе і своєї долі, годинами висиджує біля вікна і дивиться на снігові степи. Він лютує, що переможений цим неотесаним грузином з тупим мозком.

Хіба ж поміж двома людьми, які мають спільну мету — підкорити весь світ большевизму, може йти мова про праворуч або ліворуч? Ні, справа не в тому.

Справа йшла про владу, про те, кому бути наступником Леніна.

ДПУ приставило його до Туреччини. Кемаль-Паша дозволяє йому оселитися на маленькому острові в Мармуровому морі, біля Константинополю. Там він господарює, живе на гроші, що за нього досі сплачує ДПУ, пише свої мемуари, за якими без нього гине весь світ, і за допомогою таємних осіб бореться проти сталінської влади. Досі ще він має у Росії прихильників. І їх головами він ризикує вельми.

Потім цей Агасфер виїжджає до Німеччини, бо його неспокій починає обтяжувати турків.

Німецький уряд суперечить. Він не потрібує комуністичних агітаторів, з нього досить Тельмана, Мюнценберга, Неймана, Цеткін.

Тоді для нього відчиняється Париж,—столиця емігрантів всього—світу. Тут, майже поруч, біля дверей вірних цареві генералів білої армії, живе відтепер Лейба Бронштейн, пише, диктує, дебатує — типове життя політичного емігранта.

Коли ДПУ починає ним займатися більше, ніж це йому подобається, коли убивають його секретаря, з його квартири таємно зникають документи, а французька поліція не може затримати злочинців — вона таки не дуже цим цікавиться, займаючись більш советським посольством — він змінює притулок.

Йому відкривається червона Норвегія. Поступово він знов роздувається у своїй значності, він пішов уже так далеко, що Сталін навіть через посла заявляє протест норвежському уряду з приводу надання Троцькому притулку. Норвегія відхиляє цього протеста, але Троцькому тут надто гаряче, бо Росія не дуже далеко. Якщо ДПУ спромоглося захопити у Парижі генералів Міллера й Кутепова, чи не зможе воно вкрасти й Троцького в Норвегії.

Шлях веде крізь море. Мексіка пропонує йому притулок. Тут він оселюється, його прихильників у Росії переслідують, знищують. Нарешті все, що з будьяких причин там вважають за небезпечне, кваліфікується як троцькізм, хоч іноді і не має відношення до Троцького.

А Троцький живе в Мексіці і все ще гадає, що він постать світового маштабу у той час, як у дійсності він лише старий жид, інтриган, в якого лише одне дивне, — здібність здобувати кошти для існування.

ВБИВЦЮ МІРБАХА ПОКАРАНО

Троцький просидів, приблизно, з рік на острові Принкіпо, коли до рук ДПУ потрапив один з його кращих прихильників, який зробився об'єктом суто-сталінської помсти.

Цей чоловік ніхто інший, як товариш Блюмкін, вбивця графа Мірбаха.

Завдяки цьому вбивству, Блюмкін зробив кар'єру. Для нього не було перешкод у Радянському Союзі. Про нього брешуть з прискорбністю, але дійсність поступово просочується.

Блюмкіна призначено на начальника ДПУ Монголії. Правда, це повідомлення декому здається надто безглуздим. Під час прийому, влаштованого советським посольством у Берліні на честь проїжджаючого комісара зовнішніх справ Чичеріна, один з журналістів питає Чичеріна, чи це правда, що говорять про кар'єру Блюмкіна.

Не міркуючи, а ні хвилини, Чичерін відповів: „Блюмкін? В ДПУ? Але це ж зовсім інший Блюмкін. У нас, в Росії, бачите, є дуже багато Блюмкіних". Відповідь з досить приголомшуючим цинізмом.

Тепер виявляється, що Блюмкін — це справжній троцькіст. Він вміло це приховував. Але ДПУ спіймало його тоді, коли він допомагав контрабандним шляхом пристави-ти до Советського Союзу листи Троцького. Сталін знов лютує. Отже, саме Троцький стояв за Блюмкіним і Савінковим? Блюмкін довго уникав переслідувань Дзержинського, поки могила не поросла травою і амністія не відкоила йому шлях до угору. Троцький—лише в його лінії були розходження з Німеччиною.

Тоді було лише два рішення: або німці за вбивство Мірбаха розгонять к чортам уряд Леніна, Троцький змінюючи свого чоловіка, одержує все за спадщину, або Ленін чинять опір всіма силами советів виникає війна з великою західною державою, до якої прагнув Троцький, війна, яка могла перерости на світову революцію.

Троцький—таємний співучасник вбивства графа Мірбаха.

Блюмкін сидить у льоху на Луб'янці. Сталін має зробити з ним щось особливе.

Він нікому не вірить—начальник ДПУ також ні. І справа Блюмкіна —це саме така справа, на якій він хоче їх перевірити. Там є Менжинський, офіційний керівник, алкоголік, майже неосудний; Ягода, один з заступників Менжинського, який керує відділом внутрішніх справ, діловий, зовні вірний, як золото, непідкупний, з сталінсько-большевицькими настроями; Трилиссер (також жид, як і обидва перші), керівник зовнішнього відділу, який керує терористичними організаціями на заході і на рахунок якого слід віднести низку таємничих вбивств, викрадань і розбійницьких нападів.

Сталін знає, що одного дня так або інакше Менжинському прийде кінець.

Хто буде його наступником, Ягода чи Трилиссер? Голова Блюмкіна дасть відповідь на це.

Секретар Куйбишев трохи зацікавований, коли Сталін доручає йому одержати від кожного зі згаданих трьох керівників ДПУ письмовий висновок у справі Блюмкіна, при тому цілком таємно, окремо один від одного.

„Ніхто з них не повинен знати про відповідь других", підкреслює Сталін з віроломною посмішкою Куйбишеву, який нічого не розуміє. „В такий засіб я хочу взнати, хто з них цілком за мене. Бачиш, товаришу: засудити росчерком пера на смерть селянина, робітника, буржуя—це дрібниця, це кожний може зробити. Тут же мова йде про товариша з великим положенням, та ще й про завзятого троцькіста. І ось я хочу подивитися".

Куйбишев йде виконувати доручення. Менжинський лежить на софі і дивиться зчервонілими від безсоння очима. „Що ти мені зі важаєш, товаришу? Чого ти хочеш? Блюмкін? Облиш мене з цим Блюмкіним. Розстріляйте його і дайте мені скінчити вірш, до якого я зараз якраз підшукую риф-му".

Далі найближча станція — ст. Ягода. Ягода завжди удає з себе сухого, непідкупного, сумлінного урядовця. „Зроби мені справу ласкаву, товаришу", просить він.

„Я повинен це ретельно провести. Блюмкін — він таки ж не інше Блюмкін". Це тільки маска. Як тільки Куйбишев закриває за собою двері, він одразу ж підписує смертний вирок. Ягода — великий знавець людей і почуває, в чому справа; до того ж він не любить Блюмкіна.

(Далі буде).

*) Продовження Дня. „СВ" за 11, 23 і 25 січня 1942 р.

ХТО ВОЛОДІЄ СІНГАПУРОМ...

...ПІН. Лише п'ята частина ...ї знаходиться в руках бри...

...ля того, як японці, перемож...ючись вперед, перейшли ...ерія Султанату Йохур—до ост...ньої лишається 150 кілометрів. ...ктор, найважливіша і найміцні...ша фортеця імперії опинилася пе...ред перспективою, рано або пізно ...ати полученою з британської дер...

...апур має величезне значен... ...ля британської держави. ...ирма Англія витратила майже ...ару 200 мільйонів, оскільки ...ур є стратегічним ядром ...ського панування в Азії й ...ому океані. ...йський океан, південно-китай...ське море і південно-східна частина ...ого океану контролювалися з ...апуру і Гонконгу, доки після падіння Гонконгу, Манілли й Гу...аму, а також розтрощення бри...танської східноазіатської ескадри, панування в південно-китайському морі і західній частині Тихого океану не перейшло до японців.

Після морського бою біля Куан...тону, Сінгапур є морською базою без флоту. Головне значення його полягає в обороні Індонезії, Індії і Австралії.

Той, хто володіє Сінгапуром,— панує над входом до Індійського океану і над західним входом до Тихого океану.

Якщо згадати ще, що в 193... році через Сінгапурський порт пройшло більш ніж 14.000 суден, і що 80 процентів мореплавного об...гу проходить через Сінгапур, стають зрозумілими важкі турбо...ти англійців з приводу нестримно...го японського наступу на Малаї.

Злидні біженців у Сінгапурі

...АНТОН. Безперервно до Сінга...пуру сформовується потік біженців ...алайського півострова, так що ...ення цієї острівної фортеці ...ро останніми тижнями більш ...ж на мільйон. Завдяки цьому, по...ання продовольством й питте...вою водою чимраз ускладнюється ...отягом тривалого часу Сінгапур ...е одержує продовольства ...запасів. Особливо критичним ...овище з постачанням питте...вою, яку сьогодні вже ...ть лише двічі на день. ...мітним і суто-британським явищем є той факт, що лише за...можні люди мають можливість втекти літаками до нідерландської Індії, в той час, як бідота змуше...на сидіти на місці й терпіти.

Так само, як і в Гонконгі, в Сін...гапурі почувається нестаток проти...повітряних сховищ, завдяки чому число жертв неозмірно велике. Цей факт стосується цілком й Ран...гуну, головного міста Бірми. Зі всього цього видно, що хоч британці і широко підготували війну, але нічого не зробили для оборони тубільного населення.

Сінгапурську греблю буде висаджено в повітря

...ЛО. Січень. Як видно з ...тових повідомлень—англійці ...користувалися висадити в по...мостову греблю, яка зв'язує ...йський півострів з островом ...апур. Одночасно з цим зруй...ться водогін, який постачає ...апур питтевою водою. ...ні з'єднання японських літа...ків атакували минулого четверга ...ню Сінгапур чотири рази, досягши великих успіхів проти численних військових споруд.

Друга група атакувала аеро...дром Тенге біля Сінгапуру і зруй...нувала сім ворожих бомбардуваль...ників типу Буффало. Крім того, японські винищувачі збили в по...вітряному бою над Сінгапуром сім бомбардувальників типу Буффало, не маючи власних втрат.

НАСТУП РАБИНІВ

...УХАРЕСТ. Румунська газета ...італа" в статті під примітною ...ою „Від Москви до Анкари — ...ти рабинів" викриває дійсні ...ові причини призначення ...Штейнгарда, колишнього ...ника США в Москві, на ...ського посланника в Ту...ні.

...ейнгард, уповноважений Із...ра представник Рузвельта має ...ням, як доводить бухарест...газета, заспокоїти Туреччи...той час, як провадитимуть...ні готування виконати за...Петра Великого і окупувати ...ор та Дарданелли.

...ета застерігає, що Штейн...як жиду й другу Чека, не ...шляхом обіцянок і запев...тим у перший день війни обмежи...ла виплату заощаджень, а далі і зовім втекла, забувши про всі свої зобов'язання,—матеріальні й моральні.

Досить поруч з вкладами в ощадні каси, згадати хочби й про те, яку безліч трудових заощаджень було привласнено советами по державних позиках.

Проте, не дивлячись на ясність справи, адвокат п. Петров подав скаргу на рішення судді, в якій безпідставно покликається на те, що нотаріальний напис про пере...каз грошей на ощадну книжку Б. зроблено без згоди Б.(?)

На жаль треба констатувати, що адвокат Петров очевидно не усвідо...мив завдань адвокатури, які по...лягають в тому, щоб допомагати юридично-неписьменному клієнту, сумлінно користуючись з доказів у справі, не перекручуючи її обста...вин.

Оскарження рішень, подібних до наведеного, призводить клієн...та до зайвої витрати грошей, і за...вантажує суд другої інстанції не...потрібною роботою.

Треба підняти суд до такої висо...чини, щоб громадськість поважа...ла його, як орган правосуддя, ро...бота якого має виховавче значен...ня. Але для цього, однією з найго...ловніших передумов є й високий авторитет правових робітників, зокрема робітників адвокатури

Португалія забезпечує своє ...ніальне володіння

...ССАБОН. Для підкріплення ...ону в Анголі (португальська ...Африка) з Лісабону в чет...ідправлено 1000 чоловік. З ...пароплавом виїхало також ...зів і двадцять португаль...офіцерів для навча-ня ту...ських військ у Анголі і Мозамбі...Одночасно в португальські ко...ії прибувають з військовими ...ами пароплав „Сао Томе".

Австралія загрожує Америкою

Надзвичайний австралійський представник у Лондоні, Ерль П. ...ж підкреслив в розмові з Іденом ...міністром домініонів, що загроза Австралії чимраз зростає. Якщо британський уряд нічого не зробить для підтримки Австралії, австралій...ський уряд твердо вирішив, оголо...сити себе самостійним і укласти союз безпосередньо з США.

Готуються до весняної сівби

В громадських господарствах села Велика Чернещина ще восени почали підготовку до весняної сівби, бо добре знають, що від цього залежить успіх проведення її, а звідси і урожай.

* * *

Селяни господарства кол. Хру...щова майже закінчили засипку по...сівного фонду. Зараз провадять очистку його. Спеціалісти—ремонт...ники уже підготували, добре від...ремонтувавши, 15 кінних плугів, 21 ключі борін, 70 возів, 3 коткі т. п. В них і робоча худоба в гарному стані. А для годівлі під час сівби заклали достатню кількість фу...ражу, майже на половину пере...виконавши план по заготівлі соло...ми. Вистачає і сіна.

Непогано готуються до сівби селяни села Ольшанки. Вони теж вивершують план засипки зерна для посіву, заготовили потрібну кіль...кість різного корму для тяглової сили.

* * *

У Терешківському громадському господарстві ділом борються за те, щоб першу вільну весну зустріти у повній готовності. Селяни під...готовляють зерно, машини, під...годовують коней, волів.

Велика площа буде зайнята в цьому році під картоплею, тому селяни подбали, щоб було чим обсіменять цю площу. Вони за...готовили, крім потрібної кількості, ще 87 цнт. картоплі.

У ковальському цеху

Кипить робота у ковальському цеху Сумського. машино-буд вель...ного заводу. Роздуто горна. Квалі...фіковані робітники працюють тут. Для дуття горен встановлено вентилятор, який приводиться в дію за допомогою парової машини.

Тут же закінчуються роботи по встановленню потужного паро...вого молота, який буде викорис...тано для виробництва деталей до машин. Спеціалісти перемагають труднощі. Для ремонтування моло...та та устаткування до нього, вони використовують спрацьовані деталі, попередньо провівши ремонт. Час...тину деталей виготовили самі. Було відкопано зруйновані у пере...хідний період, котли, водопроводи і інше.

Незабаром паровий молот за...працює.

Про боротьбу з снігозаметами

Після сурових морозів—наступило потепління. Випав великий сніг, по...кривши білим простирадлом будин...ки, паркани. На вулицях, по дво...рах—виросли намети. Здавалися, що домоуправи та власники будин...ків відразу подбають про очистку тротуарів, доріжок, про скидку снігу з будівельних покрівель. Та де там...

Проходить час, а по деяких вулицях все ж ще не можна вільно пройти, машини буксують, врізаючись у товстий сніжний шар.

На вулицях центру, завдяки вітру, снігу намело значно менше. Зате слизькі тротуари стали ще слизькішими, а тому не виключені нещасні випадки.

Про що ж думають у домо...управах, чому міська міліція, як...слід, не контролює виконання постанови Міської Управи від 11 грудня 1941 року „Про очистку і впорядкування пішоходів і вулиць у зимовий період."?

СУДОВА ХРОНІКА

Громадянка Б. продала громадя...нинові М. прибудову до хати за 5.500 крб. За нотаріальним дого...вором від 28 червня 1941 року—громадянин М. сплатив громадя...ці Б., під час складання дого...вору—1000 крб., а решту 4.500 крб. зобов'язався сплачувати по 200 крб щомісяця.

На цьому ж договорі є надпис підписаний Б. і засвідчений нота...рем 5 серпня 1941 року про те, що 4.500 крб. сплачені продавниці за її згодою шляхом переказу з ощадної книжки М. на ощадну книжку Б., і розрахунок вважається закінченим.

Б. одержала з цього внеску чо...тири рази по 200 крб, разом 800 крб., а решту не встигла одер...жати, бо совєтська влада втекла з Сум.

На підставі цього Б. заклала по...зова до М. й прохала стягти з нь...ого 3.700 крб.

Міський суддя 2 дільниці в по...зові Б. відмовив.

Здається справа цілком ясна і рішення судді вірне.

Нотаріальним написом на дого...ворі доведено, що переказ боргу на ощадну книжку Б. зроблено за її згодою. Отож боржником по відношенню до Б. на місце М. стала совєтська держава, яка зав...жди запевнювала всіх, що внески в ощадну касу — найнадійніший засіб заощадження грошей, а по...

ПОСТАНОВА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

14 січня 1942 року

м. Суми

„Тимчасове положення про встановлення доходового податку від населення м. Сум та Сумського райо

Для задоволення місцевих потреб, що виникають з обслуговування населення, Сумська Міська Управа ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Встановити з 1-го січня 1942 року доходовий податок від населення м. Сум та Сумського району.

2. Доходовим податком обкладаються робітники, службовці, купці, члени приватних і акціонерних товариств, кустарі та ремісники, кооперовані і некооперовані, а також всі інші громадяни, які мають самостійні доходи від всіх чинностей і джерел прибутків.

Всі мешканці зобов'язані сплачувати одностійні податкові ставки.

3. Від податку звільняються тільки ті мешканці, що їх прибуток не перевищує 150 крб. на місяць.

Доходовим податком не обкладаються ті доходи, які обкладаються єдиним сільськогосподарським податком.

4. Для оподаткування доходів мешканців, застосовуються нижчезазначені одностійні податкові ставки. Всі совєтські податкові ставки, що створювали чотири категорії платників—скасовані.

Всі платники доходового податку звільняються від оплати так званого житлового і культурнопобутового податку.

5. Встановлюються такі одностійні ставки для сплачування доходового податку:

Від 151 крб. до 200 крб.—1 крб. 20 коп. + +3% з суми більш 150 крб.

Від 201 крб. до 300 крб.—2 крб. 70 коп.+ +3,3% з суми більш 200 крб.

Від 301 крб до 500 крб.—6 крб. 00 коп.+ +4% з суми більш 300 крб.

Від 501 крб. до 700 крб.—14 крб. 00 коп.+ +5% з суми більш 500 крб.

Від 701 крб. до 1.000 крб.—24 крб. 00 коп. + 6% з суми більш 700 крб.

Від 1.001 крб. до 1.500 крб.—42 крб. 00 к. + 8% з суми більш 1.000 крб.

Від 1.501 крб. до 2.000 крб.—82 крб. 00 к. + 13% з суми більш 1.500 крб.

Від 2.001 крб. до 2.500 крб.—147 крб. 00 к. +19% з суми більш 2.000 крб.

Від 2.501 крб. до 3.000 крб.—242 крб. 00 к. +26% з суми більш 2.500 крб.

Від 3.001 і вище—372 крб. 00 коп. +35% з суми більш 3.000 крб

6. До обкладаємого податком місячного заробітку робітників і службовців входять всі види заробітку, за винятком одноченої преміальної винагороди, одержаної ними протягом минулого місяця.

7. Державні і кооперативні установи й організації та підприємства, а також приватні і акціонерні товариства, що мають найманих робітників і службовців, повинні обчисляти податок від доходу своїх працівників і затримувати його при виплаті заробітної плати за другу половину місяця.

Вирахувані суми податку затримуються в Міській Скарбниці, коли установи і організації одержують гроші в Скарбниці на виплату заробітної плати, а всі останні—повинні вносити вирахувані суми до Скарбниці за минулий місяць не пізніше 5-го числа кожного місяця.

8. Всі установи, підприємства й організації повинні давати податковому інспектору звіт за кожний квартал не пізніше 10-го числа місяця наступного кварталу про вирахувані і оплачені суми податку з робітників і службовців.

9. Всі інші мешканці, що мають доход від всяких чинностей і майна не як робітники або службовці, повинні самі виплачувати податок за минулий місяць до каси Скарбниці, як поточні прибутки пізніш 5-го числа кожного місяця.

Податковий інспектор перевіряє вильність оплачуваного податку пр півріччя і по минуванні півріччя дить перерахунок податку на підст перевірки фактичних прибутків мешк надсилаючи платникам відповідні о листи чи повідомлення з *зазначенн* ку оплати різниці.

Перевірка правильності прибутків ковим Інспектором провадиться на

а) декларації (заяви) платників, даються *не пізніш* 5-го липня і 5-го цебто *по закінченні* півріччя;

б) відомостей, які подаються По му Інспектору за встановленою ф різними установами й організаціям прибутки мешканців;

в) матеріалів обслідування промис всяких чинностей про доходи плат

ПРИМІТКА: 1. До інших меш що мають доходи від всяких чин і майна не як робітники або сл відносяться: некооперовані кустар мірники, візники, лікарі, вчителі ші працівники, що мають дохо приватної практики, а також о мають доходи від будівель, с господарства в містах та інших від робіт не по найму.

10. В доходи, які обкладаються вим податком не зараховуються:

а) проценти по вкладам в ощад

б) страхові винагороди за закла страхування:

в) суми від прозажу власного

г) суми одержувані як матері помога, а також порядком наслі дарування.

11. Особам, що мають явні фі долюки здоров'я та престарілим знижку з оподаткованої суми Звільнення від сплати доходового надається в окремих випадках на це Міської Управи.

Платники податку, що мають у утриманців, які не мають сам доходу, одержують знижку з нар податку в розмірі 30%.

ПРИМІТКА: 1. Утриманцями ються члени родини:

дружина, старі віком більш 5 і діти віком до 18 років, а та вище 18 років.

12. З суми валового доходу ви ся вартість промислових пат визначення фактичного прибутк інші витрати, зв'язані з торгів мислом чи іншими чинностями Податкові підлягає тільки чистий прибуток.

13 Органом, який перевіряє ність доходів і обкладання дох датком мешканців є Податковий

Податковому Інспектору та Ін надається право:

а) перевіряти документи п організацій в справі нарахуван гування податку;

б) перевірка документів ві їхніх прибутків від всяких чи

в) безперечний доступ в установ, організацій, підприємс рень тощо для перевірки джер ків і наявності працюючих.

14. За порушення зазначених станові правил, а також за ух хування податку, за несвоєчас відомостей, декларацій (заяв) ки, Податковий Інспектор ви винних штраф до 500 крб., ся безспірним порядком.

В особливо злісних випадка даються до суду.

15. За прострочку сплати ст новлюється пеня в розмірі 0 неоплаченої суми.

При злісних випадках вжи мусові заходи стягнення на чення і продаж майна тощ

16. Зобов'язати Податково провести оподаткування по постанові мешканців м. Сум прибутки в жовтні-грудні 19 торгівлі, ремесла та інших по заявам самих платників, стійним визначенням фактично

Строк сплати нарахова загаданим вище платникам лютого 1942 року.

17. За здійсненням і вик постанови стежать Податков

18. Скарги на неправильн вого Інспектора і неправил вання подаються протягом Міської Управи.

Сум

Редактор Л. С

ПОСТАНОВА № 3

СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

12 січня 1942 року

м. Суми

„Про виборку промислових патентів на 1-ше півріччя 1942 р.“

Щоб сприяти розвитку ініціативи і самодіяльності широких мас населення, спрямованих на поліпшення нашого добробуту, шляхом розгортання різних промислів, ремісництв як особистою працею, так і в об'єднаннях приватних товариств споживчої та промислової кооперації, а також розгортання торгівлі речами широкого вжитку,—Сумська Міська Управа ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Ввести на території м. Сум і Сумського району патентний збір на торгівлю, промисло, ремісництва і інші чинності на період з 1-го січня по 1 ше липня 1942 р.

2. Зобов'язати всіх приватних власників, приватні товариства, кооперативні організації і інші усуспільнені організації (крім державних) вибирати промислові патенти на торгівлю чи складські приміщення, які провадять торгівлю чи допомагають торгівлі.

3. Зобов'язати всіх осіб, а також приватні товариства, що займаються ремеслами, промислами, візництвом, торговельно-посередницькою діяльністю, агенти, приказчики та іншими чинностями, а також осіб, що виробляють систематично ті чи інші вироби для продажу чи на замовлення,—вибрати промислові патенти на право займатися своєю працею.

4. Строк вибирання згаданих патентів встановлюється до 15-го лютого 1942 р.

5. Приватні особи і приватні товариства, що бажають мати торгівлю до вибирання патенту мають одержати дозвіл на торгівлю в торговельному відділі Управи.

ПРИМІТКА: Видані дозволи на торгівлю подаються Податковому Інспектору і останній залишає їх у себе.

6. Приватні особи і товариства, що мають займатися виробничою діяльністю, промислами і ремісництвами, діяльність яких пов'язана з переробкою різної сировини, металів, хімічних речовин, деревообробкою та застосуванням механічної сили (електрики, пару),—до виборки патентів мають одержати дозвіл від сектору промисловості Управи.

7. Затвердити ставки патентного збору та види промислових патентів, згідно додатку до цього.

8. Нагляд за правильним застосуванням патентного збору і за виборкою патентів покладається на Податкового Інспектора.

9. Платники, за їх бажанням, можуть вибирати промислові патенти на три місяці і на рік, з відповідним зменшенням чи збільшенням вартості патенту.

10. За невиборку патентів у строк чи ухилення від виборки патентів, на винних осіб накладається Податковим Інспектором штраф до 500 карбованців.

11. Скарги на неправильні дії Податкового Інспектора подаються протягом 10 днів до Міської Управи.

Сумська Міська Управа.

СТАВКИ

патентного збору на торговельні, промислові, кустарні, ремісницькі й інші чинності

Розряди	ВИДИ ПІДПРИЄМСТВ ТА ПРОМИСЛІВ	Вартість патенту на 1-ше півріччя 1942 р. в крб.
	А. ПРОМИСЛОВІ ПІДПРИЄМСТВА	
	1. Перукарні	
I.	а) з числом працюючих більш 10 чол.	1800
II.	б) з числом працюючих від 5 до 10 чол.	1200
III.	в) з числом працюючих від 2 до 5 чол.	600
IV.	г) перукарі—одинаки	300
	2. Ремонтно-взуттєві майстерні	
I.	а) з числом працюючих більш 25 чол.	3000
II.	б) з числом працюючих від 10 до 25 чол.	2000
III.	в) з числом працюючих від 5 до 10 чол.	1200
IV.	г) з числом працюючих від 2 до 5 чол.	600
V.	д) кустарі —одинаки з правом продажу з рук	400
VI.	е) всі інші кустарі—одинаки (чистка взуття, ремонт взуття та галош)	300
	3. Кравецькі майстерні	
I.	а) майстерня по виготовленню верхнього одягу та білизни з числом працюючих понад 10 чоловік	1800
II.	б) майстерня по виготовленню верхнього одягу та білизни з числом працюючих від 5 до 10 чол.	1400
III.	в) майстерня годовних убрань з числом працюючих від 2 до 5 чол.	800
IV.	г) майстерня по виготовленню верхнього одягу та білизни з числом працюючих від 2 до 5 чолов.	700
V.	д) кустарі—одинаки з правом продажу з рук	500
VI.	е) кустарі—одинаки (верхнього одягу, білизни, головних вбрань та інш.)	400
	4. Металообробні заводи та слюсарні і механічні майстерні	
I.	а) ковальсько—слюсарні майстерні: виробництво різних машин, знарядь тощо з числом працюючих до 100 чоловік	1800
II.	б) різні виробництва та механічні заводи і майстерні точної механіки з числом працюючих до 50 чол.	1500
III.	в) ковальські та слюсарні майстерні з числом працюючих від 5 до 10 чол.	1000
IV.	г) майстерні точної механіки з числом працюючих від 2 до 5 чол.	700
V.	д) слюсарно-лудильні майстерні з числом працюючих від 2 до 5 чол.	800
VI.	е) електро-майстерні з числом працюючих від 2 до 5 чол.	750
VII.	ж) ковальські, слюсарні, механічні та різні інші майстерні з числом працюючих від 2 до 5 чол.	600
VIII.	з) кустарі —одинаки металообробки та точної механіки (ремонт годинників, електро-апаратури, лудіння та інше)	400
IX.	і) кустарі —одинаки по ремонту замків, ключів і інших дрібних речей з правом продажу з рук	300
	5. Деревообробні майстерні.	
I.	а) столярномебльові і бондарні майстерні та майстерні плетених виробів з числом працюючих понад 10 чол.	1500
II.	б) столярно-мебльові бондарні майстерні та плетених виробів з числом працюючих від 5 до 10 чол.	1000

(Закінчення в наступному номері).

ВІДОЗВА ДО НАСЕЛЕННЯ м. СУМ

Хворі військовополонені, які знаходяться в таборі полонених, в помешканні Павловської рафінарні, дуже потребують ліжок. Сумський комітет Червоного Хреста звертається до населення м. Сум з проханням допомогти йому матеріалами для пошиття матраців (лавтухи, рядна і т, ін.). Свої пожертви населення може здавати за адресою — Козацький вал, № 6.

Комітет впевнений в тому, що населення міста і на цей раз проявить свою великодушність й чутливість в справі допомоги полоненим.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung des Ortskom

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

СЕРЕДА 4 ЛЮТОГО 1942 р. № 15 (36)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 30 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

Бої на сході тривають. Німецькі літаки бомбардували на східному березі Шотландії портові споруди й постачальні підприємства. Біля південно західних берегів Англії повітряні сили потопили і торговельне судно в 4000 брутто-тонн.

Німецькі підводні човни потопили біля північноамериканських й канадських берегів ще 13 торговельних пароплавів, загальною місткістю 74000 брутто-тонн.

При цьому особливо відзначився підводний човен під командою корвет-капітана Гана.

В північній Африці німецько-італійські війська зайняли Бенгазі.

Німецькі літаки розсіяли колони британських автомобілів біля Беасе на схід від Соллуму, а також в береговій смузі Кіренаїки. Під час нальотів на порт Тобрук, було відмічено прямі влучання в артилерійські склепи й зенітні батареї. Вдень і вночі було бомбардовано аеродроми на острові Мальта.

За 31 січня 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На багатьох ділянках східного фронту німецькі, італійські, румунські, словацькі війська під час відбиття місцевих ворожих атак, а також під час власних атак і просувань, знов завдали ворогу важких втрат. При цьому було знищено 19 ворожих танків і зруйновано багато ворожих укріплень.

В районі на північ—схід від Курська, контрнаступ німецьких піхотних і танкових з'єднань під командою генерал-майора Брейта, після багатоденних боїв скінчився цілковитим успіхом. Ворожа група, що складалася з кількох дивізій і танкових з'єднань, яка вдерлася в розташування німецьких ліній, була розбита з великими втратами для ворога і відкинута на схід.

В океані навколо Англії німецькі літаки під час озброєної розвідки бомбардували військові споруди на східному березі Англії, а також залізничні об'єкти в північній Ірландії.

В північній Африці відбувалася лише розвідувальна діяльність. В північній Кіренаїці з'єднання німецьких бомбардувальників і винищувачів розсіяли скупчення британського автомобільного транспорту.

Вдень і вночі успішно продовжувалося бомбардування німецькими літаками аеродромів й морських баз на острові Мальта. Також було бомбардовано фугасними й запалювальними бомбами державну верфь в Ла-Валетті.

За 1 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

Бої на сході тривають. Не дивлячись на міцні снігові хуртовини, контратаки німецьких військ довели дальніших місцевих успіхів, завдавши ворогу надзвичайно великих втрат. При цьому було захоплено багато ворожих танків і гармат.

В океані навколо Англії німецькі літаки під час денних й вічних атак, проти ворожих поодиноких суден, пошкодили 5 вантажних суден бомбами. З них двоє суден можна вважати за знищені.

Інші з'єднання літаків вдень бомбардували під час глибокого рейду постачальні підприємства одного порту на шотландському східному узбережжі і запалили їх, а також бомбардували військові споруди на півдні і південь—сході острову.

В північній Африці успішно розвиваються бойові дії німецько-італійських військ.

Шляхом прямого влучання бомбами в аеродром Лука на острові Мальта, було знищено багато ворожих літаків.

Під час спроб британських бомбардувальників атакувати узбережжя окупованих західних областей, ворог втратив 2 літаки.

За час з 21 по 30 січня британці втратили 38 літаків, з них 15 над Середземним морем і в північній Африці.

Власні втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії—18 літаків.

Єдиний фронт держав осі

БЕРЛІН. Складання військового погодження поміж Німеччиною, Італією і Японією, вичерпуюче коментується італійською пресою.

Газета «Джорнале Д'Італіа» пише, що не можна роз'єднувати європейський і азіатський театри війни.

Зараз є лише єдиний світовий театр війни; боротьба Японії безсумнівно сприяє успіхам Німеччини й Італії, і так само війна в Середземному морі і Атлантичному океані створює передумови для японських перемог.

Японська преса вміщує текст конвенції на видних місцях і кваліфікує її як світову подію, що ротить епоху.

Газета „Токіо Асахі Шімбун" пише, що союзні країни зараз у змозі також у військовому напряму прагнути в щільному співробітництві до здійснення загальної мети війни досягти утворення нового світового ладу.

Конвенція є логічним наслідком союзного пакту від 11 грудня 1941 року.

Газета „Міяко Шімбун" пише, що цією конвенцією почалася нова сторінка світової історії, а газета „Йоміурі Шімбун" підкреслює, що збудування світового ладу значно наблизилося.

Також і шанхайська преса розглядає військову конвенцію, як дальше зміцнення стосунків поміж Німеччиною, Італією і Японією.

Японське військове радіо в особі полковника Акіяма заявляє, що від нового погодження чекають на великий вплив на загальне військове становище і розглядають його як початок єдиного наступу.

Японські переваги в повітрі

За одноголосними повідомленнями з Малайського фронту японці мають необмежене панування в повітрі.

За інформацією агентства Домей, з 500 британських машин, які були на Малайському півострові з початку війни, жодної вже не можна використати.

Побоювання англійців

Індійський уряд схвалив закон, за яким індусам заборонено мати кишенькові ножі. Цей закон доводить, з яким страхом англійці зараз живуть в Індії.

Короткі повідомлення

◆ Вчора японці вперше атакували з повітря австралійський континент і бомбардували порт Сідней. З приводу цього австралійське військове міністерство спрямувало до США і Англії настирливі вимоги про допомогу.

◆ Американський конгрес схвалив асигнування в 18 млн. доларів на підсилення морського і повітряного флотів.

◆ У Франції цілком ліквідовано безробіття.

◆ Імперський керівник здоровоохорони, доктор Гонті, заявив перед з'їздом данських лікарів, що стан здоров'я німецького народу з цю зиму є також непохитним.

◆ Англійська нижня палата висловила Черчіллю довір'я 460 голосами проти одного. Утрималися 24 депутата, було зовсім не подано 130 голосів.

◆ В Словакії всіх жидів розміщують в 14-ти таборах, так що країна зовсім звільняється від жидів.

◆ Вожль нагородив командира італійського експедиційного корпусу, генерала Мессе, Рицарським Хрестом.

◆ В Сінгапурі запроваджено надзвичайне становище з заборою ходити вулицями з 21.00 год. до 5 год.

◆ Японці, знаходяться на відстані 18 км. від Сінгапуру.

◆ Японські війська зайняли Йохур Бару.

◆ Діяльність німецьких підводних човнів біля північно-американського узбережжя призвела до підвищення страхових премій для вантажних пароплавів й танкерів.

◆ Морське сполучення поміж північною і південною Америками значно обмежено.

◆ 30 січня Вождь прийняв італійську делегацію, яка передала йому вітання Дуче й фашистської партії з приводу роковин прийняття влади.

◆ Бойовою діяльністю німецьких підводних човнів біля східного берега північної Африки, до кінця тижня знищено торговельних пароплавів, загальною місткістю 302.000 брутто-тонн.

◆ Японські війська захопили сінгапурський водяний резервуар, який знаходиться на континенті.

◆ Британський командувач фортецею Сінгапур заявив: „Боротьбу в Малаї закінчено. Починається боротьба за Сінгапур. Ми знаходимося в обложеній фортеці".

◆ В Лондоні запевняють, що вже вдалося вкласти в повітря велику греблю поміж континентом і островом, на якому знаходиться залізниця і шлях до Сінгапуру.

Австралія не хоче поділити долі Криту

СТОКГОЛЬМ. Січень. Наступальні сили японців чимраз зростають в той час, як оборона Малайського півострову безнадійно приречена до поразки. Це відкрито визнають в Лондоні, — як повідомляє одна шведська газета, — під тиском турбот, які викликають все нові японські десанти. Та ж газета пише, що критика британського керівництва набула в Австралії прямо ворожих форм.

З Мельбурну повідомляють, що австралійський уряд вживе всіх заходів, щоб австралійські війська в Малаккі не поділили жахливої долі австралійських військ в Греції і на Криті. В тій же статті шведська газета повідомляє, що зараз, коли прийшла скрута, в Англії починають каятися в гріхах стосовно колоніальних народів.

„Ньюс Хронікл" пише, що становище було б зовсім іншим, якщо з індусами поводилися б більш людяно.

Також і „Манчестер Гардіан" дорікає британському урядові, що він не досить зважав на антиангл. ійський настрій, що здавна панує серед азіатів, як реакція на погане ставлення до них англійців.

Поразки, що нам завдають японці, — пише газета, — наша нездатність оборонити Пенанг, а до того ж і те, що з небезпечної зони було евакуйовано лише англійців, все це значно підсилило прагнення тубільців до звільнення.

Це визнання, які — як і завжди в Англії — прийшли надто пізно.

В зв'язку з різкою критикою Австралією англійської політики, яка розглядає тихоокеанський басейн, як другорядний район англійських інтересів, лондонський кореспондент газети „Дагене Нихетер" оголошує висловлення кореспондента газети „Евенінг Стандарт" з Сіднею, в якому підкреслено, що австралійці не вірять англійським запевненням, що нібито британському острову безпосередньо загрожує небезпека.

Австралійці вважають, що такі запевнення мають лише за мету виправдати брак літаків на Малаї тим, що літаки нібн-то треба тримати в самій Англії.

Бури оголошують боротьбу

МАДРІД. Січень. Пропозиція керівника опозиційної частини південно-американського парламенту доктора Малана про негайне оголошення незалежної південно-африканської республіки було відхилено 90 голосами проти 48.

Хоч це, з точки зору демократично-парламентарної, з'являється поразкою, в політичному розумінні це велика перемога і початок боротьби бурів.

Треба мати на увазі, що голосування відбувалося під час вирішальної фази війни, отже в час мало прийнятий для розв'язання таких різких політичних і державних питань.

Також не можна забувати, що з початку війни Смітс фактично встановив у південній Африці військову диктатуру, обеззброївши всіх без винятку бурів і ввівши в республіку імперські війська, щоб бути в змозі зустрінути зі зброєю міцний бурський рух який розгортається чимраз активніше.

Нарешті необхідно нагадати, що південно-африканський союз міцно опановано жидівським капіталом. Немає жодного сумніву в тому, що пропозиція доктора Малана страшенно перелякала йоганнісбурзьких жидів, які використали своє золото, щоб купити голоси якомога більшої частини депутатів.

Коли зважати ще й на те, що в південній Африці мешкає значна кількість справжніх англійців, які природно також представлені в парламенті певним числом депутатів, то можна лише прийти до висновку, що наслідок голосування за пропозицією доктора Малана в питанні оголошення незалежної південно-африканської республіки, і навіть наслідки голосування за контрпропозицію Смітса, яка була прийнята 81 голосом проти 56, є велика перемога й знаменний початок бурської боротьби. Третина південно-африканського парламенту, не дивлячись на загрози, тиск і підкупи висловилась проти англійської корони й імперії.

Зміна декорацій

СТОКГОЛЬМ. Останніми днями Лондон цілком знаходиться під впливом вражінь від подій на Далекому Сході. Головною темою газет є побоювання, критика й обвинувачення відповідальних осіб. Всі напружено чекали на повернення Черчілля, від якого сподівалися що він на підставі своїх переговорів у Вашінгтоні вкаже вихід з цієї дилеми.

В час прибуття Черчілля в Англію, декорації раптово змінилися. Далекосхідні питання відійшли назад і на передній план висунулися жваві дебати про чутки, щодо зміни кабінету та інші, порівнюючи незначні, обставини політичного життя.

Навіть частина світу, яка зовсім відрізана війною від Англії, може одразу ж зрозуміти, що Черчілль є режисер цієї зміни декорацій. Про темні і навіть для англійської громадськості незрозумілі підготовки Черчілля з Рузвельтом, Черчілль буде змушений дати відчит. Але він потребує відвертального маневру, щоб загушкувати далекосхідні питання з іншими значними й незначними питаннями. В атмосфері непроникливості й замішання Черчіллю напевно вдасться відбрехатися перед парламентом порожніми фразами, безглуздими обіцянками і похмурими застереженнями.

Пацюки тікають з потопаючого судна

Як видно з повідомлень палестинських газет, вже спочатку поточного року жиди тікають з Сінгапуру. Протягом перших двів січня тисячі жидівських біженців прибули літаками в Палестину. Багато жидів виїхало пароплавами і зараз знаходяться в дорозі.

Прохання про допомогу з Борнео й Целебесу

СТОКГОЛЬМ. За повідомленнями з Лондону, туди надходять прохання про допомогу з Борнео й Целебесу, в яких говориться: „Ми обороняємо велику берегову лінію і безумовно потребуємо допомоги, щоб витримати напад.

Лондонське агентство додає, що в Лондоні вважають за імовірну втрату Борнео й Целебесу.

Як пише газета „Ніа Дагліг Алеханда", в Лондоні чимраз ясніше впевнюються в тому, що японські військові сили досі недооцінювалися.

Большевики знищували ліси

За фінляндськими даними з півтора мільона гектарів лісів, знову повернених частини Карелії, 110 тисяч гектарів лісів знищено большевиками, головним чином шляхом, навмисно утворених лісових пожеж.

Москва знову одержує аванси з США

ЖЕНЕВА. Як повідомляє американське фінансове міністерство, Советському Союзу надано новий аванс у розмірі 20 мільонів доларів проти нових поставок золота. Отже, кредит, наданий Рузвельтом большевикам досягає 60 мільонів доларів, крім допомоги, наданої за законом про оренду і позику.

Таким чином Рузвельт намагається новими кредитами підтримати злочинний режим Москви.

Рекордна заборгованість США

ВАШІНГТОН. Стверджений Рузвельтом військовий господарчий план для США передбачає для поточного операційного року дефіцит в 13 мільярдів доларів, а для наступного господарчого року цей дефіцит зросте, навіть, до 38 мільярдів доларів.

З тим, за десятиріччя Рузвельтівського керування державне господарство США матиме дефіцит біля 80 мільярдів доларів.

Це найвищий дефіцит в історії США.

Війну почувають також і в південній Америці

БУЕНОС-АЙРЕС. Хоч спочатку виникнення японсько-англо-саксонської війни пройшло ще не багато часу Південна Америка вже починає почувати наслідки війни.

Як повідомлялось в неділю з Ріо, нестаток кам'яного вугілля в південно-бразильському штаті Сан Пауло, призвів до того, що там в певні дні виключається газ.

Этих же причин обмежено залізничне сполучення між Сао Пауло і Сантосом.

Катюзі — по-заслузі

Колишній советсько-іспанський військовий міністр Мазоеллет, колишній фінансовий міністр Асне і Гелай, один з робітників цього міністерства засуджені мадрідським судом.

Першого засуджено до 15 років вигнання і де яти мільонів песет штрафу і обох останніх — до десяти років вигнання і до трьохмільонового штрафу до сть тисяч песет.

ЦІКАВЕ З СВІТОВОГО ТЕЛЕГРАФУ

Знайдено якір Колумба

Як повідомляють з Нового Сайту, нещодавно було знайдено якір того самого корабля, на якому Колумб в 1492 році зробив свій сміли рейс через океан і на якому він, хоч і випадково, відкрив Америку.

Якір „Санта Марії" — так звався шкаралупу, яка під командою великого дослідника протистояла всім бурям, було знайдено на сухій долі. Він лежав непомічений, забутий на плантації на острові Гаїті.

Як він туди потрапив — ще не досліджено, але багато вчених оглянуло знахідку і встановило її тотожність.

Залізний велетень має вагу біля 300 кг., отже уявляє велику річ, хоч його, природно, й не можна порівнювати з величезними якорями сучасних океанських пароплавів.

Знахідник подарував цей якір Колумбівському товариству в Чікаго.

Це товариство демонструватиме якір на великій Колумбівській виставці, що влаштовується поточного року в Сандо Мінго з приводу 450 роковин відкриття Америки.

Якір з'являтиметься найбільшою реліквією великого мореплавця.

Дивовижна доля

НЬЮ ЙОРК. В штаті Іллінойс нещодавно було знайдено 96 річного мертвого чоловіка. Він потонув у струмку, який хотів перебрести.

Було встановлено, що це відомий Джем Крук. З огляду на його життя, що було багате пригодами, є дуже дивовижним, що саме цей маленький струмок став для нього фатальним, тому, що він декілька разів був у великій небезпеці.

В 1912 році він знаходився на борту пароплава „Титанік", який затонув з 1480 пасажирами. Крук належав до небагатьох, які врятувалися.

Скоро після того, повернувшись до США, Крук врятувався під час залізничної катастрофи, яка привела до багатьох жертв.

В 1917 році Крук знаходився на борту пароплава „Лузітанія" і знову врятувався. Однак, цим ще не вичерпується низка його пригод.

Пізніше він звалився з відкритого вікна третього поверху і впав на тюки з бавовною, які там випадково лежали.

Японців інтерновано в лепрозорії

ТОКІО. Як повідомила одна керівна особа з морського штабу, японські війська під час зайняття міста Іпох встановили, що японські піддані, які мешкали в цьому місті, були інтерновані в умовах, що не можна вважати за „нормальні".

Він висловив занепокоєння, що Японія вважає контрзаходів, якщо британські органи продовжуватимуть таке ставлення до інтернованих. Як приклад він вказав на те, що частина японських шпиталів була розміщена в лікарнях для прокажених, а також в будинках безпосередньо біля нафтових фортець і пішов висновок, об'єкти, які нібито мають бути захищені за об'єкт для бомбардування.

НА ОСУД ГРОМАДИ

Коли говоримо про жваве відновлення ділового життя українського народу, про встановлення нового порядку, ми перш за все розуміємо розквіт ініціативи й активності громадян. Та й справді, величезна частина українці ділом взялися за збудування нового порядку, проявляючи при цьому величезну активність, ініціативу і вміння. Цих людей треба цінити. І ми цінимо їх, як найдорожчий скарб. Але поряд, серед нас, є, на превеликий жаль, немала кількість, т. к. званого, пасиву. Ось цьому пасиву ми й присвячуємо" даного фейлетона. Прочитавши його, шановні читачі, якщо знайдеться хоч крихітка осуду,—розпізнайте, хто це в овечій шкірі, що це за риси, і, нарешті, кому вони, ці риси, властиві.

...ович знайомий. Не буду його характеризувати, тільки скажу коротку: дюзина на має голос, ...ький—крикливий. І ось за ...го чоловіка при большевиках...вали вперед. В останній ...ування большевиків, говорив ...ездовим майстром був. Ого...ав розміреним кроком по ...прикрикуючи. Підприємству, ...ніяу, користі мало було, а ...ваче робітникам, які, як і ...ш, ледве йшли додому з ро...засмальцьовані. А (будемо ...) Петров — завжди при галстуку, з ваутюженим комірцем ...виголений... Правда, ми не ...чистоти й підтягнутості, ...тільки у величезній різниці праці...вав, проливаючи де ...от і за це одержував ко...а другому, котрий всякими ...ами ухилявся від роботи — ...ячі грошенят щомісяця п...ивезшеним.

...е стало большевиків, — по...х кажуть у народі, вовчим ...; прикро стало Петрову. ...в собі при большевиках не...—розмірковує він. — і при ...е пропаду. Необхідно діяти...

...ть сильна разом з сім'єю, ...ва роздобичу.. м'яке ди...тячка та панчіхи, на бо...сало... Живе. „І чого я ...ювати,—їсти в мене є, ...робить ті, кому хочеться!" ...ляє сам з собою.

. . . . . .

...в хаті тепло. Сусіди, зій...розмовляють. Одни і го...

...у нього підходяща робота ...ом. Тобі, Андрію Йоси...ачать бути нам... Може ...ого ж,—погоджується,— ...ки спершу скажи, я...во-на, ця робота, вигідна, потягтя є що?—Запитує потім Петров, зробивши при цьому вакрутас руками, ...би доповнюючи думку.

— Можливо, є, та тепер не такий час. Треба забувати мародерство, адже большевиків немає,— відповів сусіда.

. . . . . .

Е... е... Тоді мабуть ти працюй.

Злився, злився Петров, що повістку йому надіслали, запрошуючи на роботу грузчиком. Але що ж, нічого не вдієш: працездатний —працюй! А хіба звичний Андрій Йосипович до мішків та ящиків— окрім тих, які „хабарю" йшли до хати?.. Ноги болять, у спині коле—зігнутись не може. Потім трохи утігся. Ще краще стало, коли „сонечко прояснялось" — хабарець на горизонті показавсь...

І жив було, та на тобі,—перевели по професії (Петров електромонтером був колись). „А що там в майстерні, провід братиму?!" — про себе думає і вирішив... не виходити на роботу. Щодня бігає тепер до лікаря за довідкою, але „сонечко не проясняється".

А тут Міська Управа постанову «Про врегулювання постачання хлібом населення» видала. Боже мій! Як почав бігати Андрій Йосипович, а потім згадав: «Я ж працював у ті дні, коли списки на хліб складали. Турбуватись немає чого. Книжку надішлють в крамницю, а в крайньому разі, піду ще день попрацюю".

Книжки не надсилають. То Йосипович бігав, а то вже і дружина у сусід, котрих чоловіки працюють, дверей не зачиняє: все перелитує, де вони будуть одержувати забрані книжки.

Невідомо, чи «вияснилося сонечко»?.. Мабуть, ні! **Я. Василенко.**

ЗАСНИ, СИНКУ

В напівтемній хаті тихо—
Смуток та нудьга
Ледве-ледве в кінці столу
Каганець моргає.

По осінньому голосить
Вітер за вікном.
Плаче мати Сича просить:
„Засни кріпким сном—

Засни, синку, щоб не бачив—
Горя моїх сліз.
Щоб не бачив що діється,
На цім світі, скрізь.

Засни синку Заспокойся—
Я ж тихо поплачу.
За батеньком—замученим,
Що більш не побачу."

І схилилась нещасная.
Сльозу не втирає.
Та до сина, ще малого—
Далі промовляє:

„Нема сину у нас тата
Немає й не буде.
Отаке то, життя наше—
Злії до нас люди.

За... ...и жади його—
В.д нас відірвали
У сирих катівнях скоро
Й життя надірвали.

З молодого, здорового
Зробили каліку.
Коли цього, здалось мало—
Вкоротили віку.

Залишили саму матір,
І тебе зі мною.
Щоб по світу тинялися
Мати з сиротою".

Пригортала мати сина,
До нього тулилась.
Сльози гіркі пекучії
Із очей котилась.

Тяжко було, за сльозами
Ніяк говорити
Х тілося отак з сином
Навік заніміти.

А. Хуторянський.

В підлісківському громадському господарстві

В майстерні Підлісківського громадського господарства (кол. Будьонного) кипить робота. Тут провадять ремонт машин, які потрібні для весняної сівби; з них багато уже відремонтовано.

Селяни подбали і про те, щоб було чим годувати худобу на провесні і під час весняної кампанії, приготувавши достатню кількість різного фуражу.

Засипають насінньовий фонд; щоб обсіяти заплановану площу, приготовлено і зберігають у гарних сховищах картоплю.

І. Б.

Судова хроніка

Комуніст Г., тікаючи з міста Суми, доручив громадянину Б. схорону своєї корови.

Але комбінація ця не пройшла повз уваги міліції, яка виконуючи розпорядження нової влади про конфіскацію майна втікших, корову цю описала. Бажаючи корову цю привласнити, гр. Б. заклав позова до Сумської міліції про вилучення корови з опису і визнання за ним права власності на неї.

Позов свій гр. Б. обгрунтував тим, що ніби-то, корову цю купив у Г. за 1000 крб., зобов'язавшись також давати дочці Г. по 2 літри молока щодня до кінця удою. Нарсуддя 2 поділу, вміло допитавши свідків, позивача й зіставивши їх покази, цілком вірно прийшов до висновку про наявність попередньої змови поміж позивачем і свідками — це виявилося, головним чином, із розбіжності показів свідків.

На підставі цього, гр-нові Б. у позові було відмовлено і його спроба заволодіти майном, підлягаючи до конфіскації зазнала невдачі.

На це рішення адвокатом п. Петровим також була подана скарга, в якій він, між іншим, дозволяє собі образливе ставлення до суду, зазначаючи, що „міськсуд навмисно збивав свідків у їх свідченнях". Таке ставлення до суду слід вважати за несполучне з правилами адвокатської етики.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

Таємниці кремлівського двору *)

...станція— Трилиссер. Цей ...ряють на день відстрочки ...разу повертають Куйбише...з здивуванням бачить, ...ліссер не за те, щоб роз...Блюмкіна. Він наполягає ...ення до цього: не можна ...людину, яка багато знає ...ського; не виключена мож...що віддав Трилиссера ко...ль захопить Троцького — і ...ас процесу будуть необ...свідчення Блюмкіна.

...того, пом'якшуючою обста...для Блюмкіна є його рево...рительність, хоч вона й ...мана на невірний шлях, ...вбив Мірбаха.

...того він робив добре; ...троцькістської лінії,?—дізна...ожна пробачити його лю...робила під керівництвом ...за наказом його на бать...ку? Отже: вишлють в...ар, або вб'ють, на Со...

*) Дивись „СВ" за 11, 23, 11 лютого в 1942 р.

людина по всьому великому Совєтському Союзу, яка ще сподівається на щонебудь в майбутньому, намагається в найпримітнішій засіб покласти до ніг диктатора свою пошану, любов та інші лицемірно уявлені почуття.

В свій час Сталін зробив з Леніна божка. Як за часів царату в кожній селянській хаті був куток з іконами, тепер всюди є ленінські кутки, з яких більш або менш ідеалізований портрет паралітика дивиться на своїх віруючих.

Вже деякий час сталінська пропаганда турбується за те, щоб ім'я Сталіна чимраз частіше і щільніше поєднувалося з ім'ям „святого" Ільїча. Вже є трое міст в Росії, які носять його прізвище: Сталінград колишній Царицин; Сталіно—Стара Юзовка і Сталінобад, колись Дюшамбе, столиця Таджикістана.

Ім'ям Леніна називалося лише одне місто. Ось вже найвищий гірський пік Советського Союза зветься ім'ям Сталіна—і лише другий по височині—ім'ям Леніна.

Вже театральні режисери люблять в будь-який засіб втискувати сталінське обличчя в театральні декорації і кінорежисери не заспокоюються поки не зроблять фільму, де апофеоз переходить в сталінське обличчя. Все це, звичайно, має й зворотний бік.

Дотепняки жартують: скорочення СССР визначає в дійсності — смерть Сталіна спасет Росію.

В цей день всі газети сповнені портретами диктатора.

Але всіх перевершує „Правда".

Редакція „Правда" натрапила на дійсно геніальну ідею. Вихвалять Сталіна може кожний. Це не дивно. Ось коли це зробив будь-хто з його ворогів. Це була б сенсація. І ось дивляться навколо. Зінов'єв або Каменев?

Вони сидять в вигнанні, в провінції й мовчать. А П'ятаков, якого вважають побічним вбивцем Дзержинського?

П'ятаков, як і було бажанням, бере й пише: „Питання керівництва вирішено. Вирішено питання: за нього, або проти нього. Демонстрація з приводу п'ятидесятиріччя Сталіна не має характеру ювілею, а містить глибокий політичний сенс".

Ніхто, товаришу П'ятаков, не має сумніву, що це саме так.

(Далі буде)

СТАВКИ

патентного збору на торговельні, промислові, кустарні, ремісницькі й інші чинності *)

Розряди	ВИДИ ПІДПРИЄМСТВ ТА ПРОМИСЛІВ	Вартість патенту на 1-ше півріччя 1942 р. в крб.
III.	в) Столярно-мебльові і бондарні майстерні та майстерні плетених виробів з числом працюючих від 2 до 5 чол.	600
IV.	г) Кустарі-одинаки мебльового виробництва з правом продажу власних виробів	500
V.	д) Кустарі-одинаки (бондарі, столярі, плотники тощо) з правом продажу своїх виробів	300
	8. Майстерні хімічної переробки сировини	
I.	а) Виробниче миловаріння, з потужністю майстерні від 20 до 30 тонн на місяць	3000
II.	б) виробниче миловаріння, з потужністю майстерні від 10 до 20 тонн на місяць	2000
III.	в) Виробниче миловаріння з потужністю майстерні від 5 до 10 тонн на місяць	1000
IV.	г) Кустарне миловаріння від 2 до 5 тонн на місяць	700
V.	д) Кустарне миловаріння від 1-ої до 2-х тонн на місяць	500
VI.	е) Кустарне миловаріння, стеризізація кісточок, вулканізація та інші промисли, без найманої робочої сили	300
	7. Майстерні та заводи харчової промисловості	
I.	а) Хлібопекарні з механізованим устаткуванням та випечкою 95%, 96% хліба і кондитерських виробів від 170 до 200 тонн на місяць	1600
II.	б) Хлібопекарні з механізованим устаткуванням та випечкою 95%, 96% хліба від 100 до 200 тонн на місяць	1200
III.	в) Заводи штучних фруктових вод, при наявності крейдовика та сатуратора, потужністю від 50 до 100 відер на годину	1000
IV.	г) Заводи штучних вод, при наявності крейдовика та сатуратора, потужністю від 25 до 50 відер на годину	600
V.	д) Хлібопекарні без механізованого устаткування та випечкою 95%, 96% хліба від 50 до 100 тонн на місяць та виробництво різних харчових продуктів	500
VI.	е) Виробництво різних харчових продуктів кустарними засобами, без найманої праці	400
VII.	ж) Хлібопечіння в хатніх умовах кустарним засобом та виробництво різних харчових продуктів з правом продажу	300
	8. Ремонтно-будівельні контори	
I.	а) Обласного значення, з правом проектування та складання кошторисів	2400
II.	б) Міського та районового значення, з правом проектування та складання кошторисів	1600
III.	в) Обласного значення, без права проектування та складання кошторисів	1400
IV.	г) Міського та районового значення, без права проектування та складання кошторисів	1020
V.	д) Ремонтно-будівельні майстри одинаки (стекольщики, маляри, пічники, штукатури і інші), що працюють не з наймів	300
	9. Шкіряно-взуттєве та пушне виробництво	
I.	а) Заводи і майстерні, з кількістю працюючих від 5 до 20 чоловік по виробництву шкір	2000
II.	б) Майстерні по виробництву шкір і переробки пушнини, з кількістю працюючих від 2 до 5 чол.	1000
III.	в) Ці ж майстерні, з кількістю працюючих від 2 до 5 чол.	700
IV.	г) Кустарі-одинаки по виробництву шкір та пушнини	500
	10 Різні заводи, фабрики й майстерні	
I.	а) Трикотажне виробництво з кількістю працюючих до 100 чол.	2500
II.	б) Трикотажне виробництво, з кількістю працюючих до 50 чол.	1750
III.	в) Виробництво повстяних виробів, з кількістю працюючих до 100 чол.	2000
VI.	г) Виробництво повстяних виробів, з кількістю працюючих до 50 чол.	1500
V.	д) Виробництво гузанків, гребінців та інших галантерейних виробів з числом робітників від 2 до 10 чол.	1000
VI.	е) Такі ж майстерні кустарів-одинаків	300
	11. Гончарно-посудні виробництва	
I.	а) Заводи і фабрики по виробництву черепиці, цегли, посуду, з кількістю працюючих до 100 чол.	1800
II.	б) Майстерні того ж виробництва, з кількістю працюючих до 50 чол.	1200
III.	в) Такі ж майстерні, з кількістю працюючих до 5 чол.	500
IV.	г) Такі ж майстерні кустарів-одинаків, з правом продажу своїх виробів з рук, возів	400
V.	д) Те ж без права продажу	200
	12. Різні підприємства і організації	
I.	а) Кінотеатри з кількістю місць від 500 до 800	2000
II.	б) Лісові контори, видавництва, транспортні контори	1500
III.	в) Кінотеатри до 500 місць	1400
IV.	г) Заїжджі двори з чайними і буфетами	1200
	" " без буфетів	800

Розряди	ВИДИ ПІДПРИЄМСТВ ТА ПРОМИСЛІВ	Вартість патенту на 1-ше півріччя 1942 р. в крб.
V.	Біліардні з числом більш 2 столів	1000
VI.	Біліардні з числом до 2-х стол	600
VII.	ж) Страхові, посередницькі, похоронні бюро та інші контори	750
	13. Всі інші промисли і ремісництва	
I.	Фотографії з кільк. працюючих до 5 чол.	1200
II.	Майстерня по виробництву свічок, бляшок, сокир, з кількістю працюючих до 5 чол.	1000
III.	Майстерня музичних інструментів, з кількістю працюючих до 5 чолов.	750
IV.	Візники легкові й ломові до 4 коней-	800
V.	Ломові візники-одинаки	400
VI.	Легкові візники-одинаки	300
VII.	Майстри по виробництву свічок, бляшок, сокир (одинаки)	360
VIII.	Майстри музичних інструментів-одинаки	350
IX.	Фотографи-одинаки	380
X.	Точильщики	250
	Б. ТОРГОВЕЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА	
	1. Буфети	
I.	а) При ресторанах, вокзалах, парках, театрах, з продажем алкогольних напоїв, з місячним обігом вище 30.000 крб.	3000
II.	б) При ресторанах, парках, їдальнях, біліардних, театрах — безалкогольних напоїв, з місячним обігом вище 30.000 крб.	1500
III.	в) При ресторанах, вокзалах, парках, театрах, з продажем алкогольних напоїв, з міс. обігом вище 20.000 крб.	2000
IV.	г) При парках, їдальнях, біліардних, театрах та інших установах безалкогольних напоїв, з міс. обігом вище 20.000 крб.	1200
V.	д) При ресторанах, вокзалах, парках, їдальнях, з продажем алкогольних напоїв, з міс. обігом вище 10.000 крб.	1000
VI.	е) При парках, їдальнях та інш. установах безалкогольних напоїв, з міс. обігом вище 10.000 крб.	800
VII.	ж) При різних установах безалкогольних напоїв, з міс. обігом до 10.000 крб.	500
	2. Їдальні та кафе — закусочні	
I.	а) Їдальні, з місяч. обігом вище 50.0 т. крб.	2400
II.	б) Їдальні, з міс. обігом вище 30.0 т. крб	1400
III.	в) Кафе — закусочні, з міс. обігом вище 30.0 т. крб.	1000
IV.	г) Їдальні, з місяч. обігом вище 20.0 тис. крб.	900
V.	д) Їдальні, з місячним обігом до 20.0 т. крб.	500
VI.	е) Кафе — закусочні, з міс. обігом до 20.0 т. крб.	400
VII.	ж) Кафе — закусочні, з міс. обігом до 10.0 т. крб.	300
	3. Склепи	
I.	а) Склепи обласного значення	3000
II.	б) Склепи районового значення та міського	2000
	4. Хліб — бакалійні крамниці	
I.	а) З місячним обігом вище 250 тис. крб.	1000
II.	б) З місячним обігом вище 20.0 тис. крб.	800
III.	в) З місячним обігом вище 10.0 тис. крб.	600
IV.	г) З місячним обігом вище 5.0 тис. крб.	400
V.	д) З місячним обігом до 5.0 тис. крб.	300
	5. Універсальні магазини, залізо-скоб'яні, посудні, мебльові та інші	
I.	а) Універсальні магазини, з місячним обігом вище 50.0 тис. крб.	4000
II.	б) З місячним обігом понад 30.0 тис. крб.	2000
III.	в) " " " до 30.0 тис. крб.	1500
	6. Книжкові та інші магазини по продажу культтоварів	
I.	а) Магазини, з місячним обігом вище 20.0 т. крб.	1200
II.	б) " " " до 20.0 тис. крб.	1000
III.	в) Кіоски, з місячним обігом вище 10.0 тис. крб.	750
IV.	г) " " " до 10.0 тис. крб.	500

ПРИМІТКА 1: Промисли, ремісництва, підприємства і види торгівлі, не зазначені в цьому розписі, сплачують патентний збір по розряду, встановленому Податковим Інспектором.

ПРИМІТКА 2: Приватні власники, члени товариств і члени їх родин, які виконують роботу в промислі, торгівлі чи ремісництві, зараховуються до кількості працюючих у підприємстві.

На учнів у них, віком до 18 років, непотрібно виборки патентів. Два учні вважаються за одного робітника.

ПРИМІТКА 3: Особам, що мають явні фізичні недоліки здоров'я, а також пристарілим, на особисту працю, без вайманих робітників, — надається зниження вартості патента в розмірі 50%. Безкоштовні патенти видаються в окремих випадках, з розрішення на це Міської Управи.

3. Особисті промисли

I.	а) Інспектори, агенти страхових та транспортних підприємств, а також торговельні посередники	200
II.	б) Приказчики 1-го класу в торговельних підприємствах та майстри в промислових підприємствах 1-го та 2-го розрядів	100
III.	в) Приказчики 2-го класу в торговельних підприємствах та майстри в промислових підприємствах 3-го та 4-го розрядів	50
IV.	г) Майстри в промислових підприємствах 5-го та 6-го розрядів (без кустарів-одинаків)	30

*) Закінчення. Початок див. «СВ» з 1 лютого 1942 р.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА.

До населення м.

В понеділок 2 лютого об одинадцятій годині р
1. ЧЕШКО Степан — українець, мешканець с пілля.
2. САЙКО Єгор — 39 ро нець, мешканець с. Вас Миропілля, за те, що пі пу німецьких військ, участь у діях партизан.

Військовий Ком

У МІСЬКІЙ УПР

З метою допомоги частині населення, Сумсь Управа утворила спеціа сію, в якій концентру вся робота в згаданій г

30 січня в засіданн було накреслено основні роботи по допомозі н і визначено джерела для ня коштів на допомогу.

Прохання про надання приймаються в приміщен праці.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно з постановою Управи від 15/I — 42 року, ці м. Сум, які мали пр жовтні — грудні місяці 19 від торговельних і проми підприємств ремісництва, будівель та інших чинно винні до 15-го лютого 19 подати декларації Подат Інспектору м. Сум.

Канцелярія його міститься Міській Скарбниці.

Міська Уп

Редактов Л. СВОБОД

Сумська валяно-повстя фабрика ПРИЙМАЄ ЗАМОВ на виготовлення вал жіночих, дитячих ВАЛЯНОК з м лу замовця.
Адреса: Суджанська, № 10, буди містечко.
2—1 Сумська валяно-повстяна ф

29 січня 1942 року загуб мажник з документами та на суму 642 марки, на ім'я бальда Швабе.

Про знаходження прохаю мити в комендатуру.

Доводимо до загального що з 7/XII — 41 р., мн.—Попов сандр Семенович та Котель Павло Пилипович, вибули з товариства „Хімік Сумщини" матеріальної відповідальності справах товариства не несемо.

РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬНА КОН СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВ (Засумська вул. № 6, яка утворена з кращих фахівців ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ НА ПРОВЕДЕННЯ В 1942 Р. РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬНИХ ДОРОЖНІХ ТА САНІТАРНО-ТЕХНІЧНИХ РОБІТ від установ та приватних осіб м і с т а, т а к і р а й о Контора виконує замовлення на складання технічної документації та консультації з питань будів Всі зобов'язання виконуються строго
Керуючий-Інженер ОСТАШКО

Йдучи назустріч Сумському нашу книгу, яку купив і не вивезло його до 1-го Управа Міського Виконкому жила строк видачі торгових розробок до 15-го лютого 1942

1—1. Міський інженер канцелярії

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung des Oberkommandos

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

П'ЯТНИЦЯ 6 ЛЮТОГО 1942 р. № 16 (37)

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Гідно вшанувати пам'ять Т. Г. Шевченка

Наближається 81-ша роковина з дня смерті великого українського народного поета Тараса Григоровича Шевченка.

Чи був в історії світового письменства такий поет, який би був таким повним, таким глибоким, яскравим виразником духу свого народу, його життя, побуту, його кращих мрій і поривань, його національної свідомості, як Т. Г. Шевченко?

І тому не дивно, що постать нашого поета піднеслась до легендарної постаті співця—кобзаря.

А творчість Шевченка проникла в глибину душі народної, в кожне серце українця.

Справжні українці всім своїм єством люблять свого геніального поета, з гордістю носять його ім'я в своєму серці, шанують його пам'ять.

Большевики теж, начебто, були прихильниками Шевченка і шанували його пам'ять, влаштовували свята, однак не шанування, ці свята були якимись бутафорськими і походили не стільки з симпатій до поета, до його заслуг перед народом і значення його в розвитку української національної культури, скільки з певних політичних міркувань.

Відношення до Т. Г. Шевченка і вшанування його пам'яті мінялося в залежності від внутрішньо-політичного і зовнішньо-політичного становища.

Ми пам'ятаємо, як святкувалися Шевченківські дні 12—15 років тому. День смерті поета був навіть неробочим днем.

Коли ж большевики помітили пожвавлення національного руху на Україні і жорстоко розправився з представниками цього руху, де й ділася прихильність до Шевченка, і він став майже забутий. Зрідка його згадували, однією—двома статтями в газеті, як і інших українських, російських та іноземних письменників.

Тільки в 1939 році, з нагоди 125-річчя зі дня народження поета, раптом згадали, заговорили по всіх закутках та не українці першими, а Москва, звичайно задала тон, намагаючись здобути ласки українського народу.

Адже цей самий український народ потрібний був у недалекому майбутньому для захисту советсько-большевицького режиму.

Знялася метушня, заскрипіли пера советських писак, затупцювали скульптори, закрутилися в вихрі всі установи, вся так звана, советська громадськість. Статті, доповіді, лекції, пам'ятники — все злилося в якусь історично-крикливу рекламу.

І все це було позбавлене внутрішнього життя, справжнього внутрішнього тепла, щирості, сердечності.

Зараз, коли волею німецької армії і її Вождя Адольфа Гітлера український народ дістав волю, став на шлях нового порядку в Європі, на шлях дійсного національного життя, постать Т. Г. Шевченка повинна зайняти своє належне місце і вшанування його пам'яті повинно стати справжнім народним святом.

Отже, громадськості м. Суми треба заздалегідь до цього свята підготуватись.

Цим повинні зайнятись і Міська Управа, і відділ освіти, і товариство „Просвіта", що знаходиться зараз в стадії організації. Вони повинні взяти на себе всю роботу в першу чергу—керівництво всією підготовчою роботою, притягти до цього редакцію нашої газети для висвітлення життя й творчості Т. Г. Шевченка, по новому, дружньому, притягти театр з усіма наявними силами, школи й інші установи та окремих громадян. Ще до свят слід було б улаштувати кілька ранків з доповідями художньою частиною, присвяченими пам'яті поета.

Це повинен взяти на себе перш за все наш міський театр, як і підготовку до самих свят. Всі, кому близьке й рідне ім'я Т. Г. Шевченка, повинні відгукнутися, прикласти щиру працю, щоб наступні роковини з для смерті славетного поета перетворити на велике народне свято.

Відставка архієпіскопа Кентерберійського

СТОКГОЛЬМ, 21 січня. Архієпіскоп Кентерберійський, Космо Гордон Ланг в минулу середу повідомив пленум Кентерберійського синода про залишення ім посади. Семидесятивосьми річний прелат пояснив, що він звільняє з себе 31 березня свої обов'язки, щоб звільнити місце молодшій людині. Якщо цей відомий цькувальник і свідомий большевистський друг висуває за підстави своєї відставки свій похилий вік, то підстави ці не дуже імовірні, оскільки його попередник був на посаді архієпіскопа Кентерберійського до 80 років. Атже неясно, які міркування спонукали Ланга прийняти своє несподіване рішення.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 2 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На південній ділянці східного фронту, не дивлячись на місні сніжні хуртовини, знов виникла посилена бойова діяльність. На середній і північній ділянках фронту було відбито численні ворожі атаки.

Німецька артилерія інтенсивно обстрілювала військові підприємства Ленінграду.

Біля південносхідних берегів Англії, німецькі літаки досягли прямих влучань бомбами в три великих ворожих пароплави, серед них — у танкер.

В Кіренаїці з'єднання танкових військ зайняли Барсе і Абію. З'єднання німецьких літаків підтримували переслідувальні бої і підпалили матеріальні склади ворога біля Марса Матруку.

Німецькі підводні човни потопили біля берегів Канади ворожого винищувача, на захід від Гібралтара—корвет, біля берегів Кіркенеса і біля Мурманська — по одному дозорному судну.

За час з 24 до 30 січня советські повітряні сили втратили 164 літаки, з них 94 збито в повітряних боях, 13 збито зенітною артилерією і решту знищено на землі. Наші втрати на східному фронті за той же час — 33 літаки.

За 3 лютого 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На різних ділянках східного фронту, особливо на схід від Ленінграду, советські атаки були відбиті з великими втратами для ворога. На інших ділянках, атаки [illegible] ство на східному березі Шотландії.

В Кіренаїці [illegible] бої з відступаючим ворогом, якого було відкинуто далі. При цьому ворог зазнав значних втрат людьми й матеріалами.

Під час атак німецьких літаків на середземному морі, портові споруди та інші військові об'єкти острову Мальта, було досягнуто прямих влучань бомбами також у підприємство по виготовленню боєприпасів і торпед.

Над берегами окупованих західних областей німецькі винищувачі збили 3 британських літаки.

Протягом січня по різних морях успішно провадилася боротьба проти ворожого постачального пароплавства.

Німецький військовий і повітряний флоти потопили 63 торговельних пароплави, загальною місткістю 400.600 брутто-тонн, з них підводними човнами потоплено 56 суден, місткістю 354.000 брутто-тонн.

За той же час ворожий військовий флот втратив у боротьбі з німецьким флотом 3 винищувачі, один підводний човен, одного тральщика і одне вартове судно. Крім того, 28 ворожих торговельних пароплавів було пошкоджено бомбами й торпедами.

Втрати совєтів у ці цифри не зараховано.

Короткі повідомлення

◆ Після відставки норвежського уряду, 1 лютого прем'єр-міністром було призначено Ф. А. Квіслінга, керівника національних зборів. Імперський комісар в Норвегії погодився на створення нового національного уряду.

◆ Японці бомбардували Коятіоак — портове місто в Нідерландському Борнео, а також морську базу між Целебесом і Новою Гвінеєю.

◆ Під час морської атаки в Сінгапурі було потоплено плавучий док, місткістю 50 000 брутто-тонн.

◆ З метою забезпечення освіти до набуття 18 років, в Англії провадиться реєстрація всіх сімнадцятиричних громадян.

◆ 28 січня рейхсмаршал мав у Римі тривалу, багатогодинну промову з Муссоліні.

◆ За час з 30 січня по 1 лютого рейхсмаршал Герінг відвідав авіз'єднання в південній Італії й Сицилії.

◆ Північну частину острову Сінгапур звільнено від цивільного населення. Останніми днями відбулося кілька великих повітряних атак японських літаків на Сінгапур.

◆ У Фінляндії засновано товариство для організації участі у війні добровольних сил.

НІЯКИХ ВІДНОСИН З АНГЛІЄЮ

БАНГКОК. 18 січня. Калькутське радіо повідомило в середу бенгальською мовою, що президент всеіндійського національного конгресу Маулана Абуї Калям Азад заявив у Варді про незгоду конгресу поновлювати зв'язок з британським урядом.

Отже, не виправдалися лондонські надії на те, що усунення Ганді від керівництва конгресом сприятиме врегулюванню відносин поміж конгресом й британським урядом.

Нові терористичні заходи в Індії

БАНГКОК. Газета „Бзягкок Таймс" повідомляє з Делі, що англійський уряд заборонив в Індії всілякі збори.

Кожний, хто виявить ворожість до Англії, буде розстріляний на місці. За непідкорення розпорядженням влади і за вчинки, які загрожують безпеці держави, встановлено найтяжчу кару.

Індійські солдати бунтують на Малаї

ТОКІО. Сподівання на те, що японські перемоги впливатимуть на азіатські допоміжні народи англо-американців, знаходять своє ствердження в кривавому бунті британсько-індійських солдатів під час боїв біля Алостара в штаті Кедах.

Як і звичайно, британське командування хотіло вигнати на передові лінії два батальйони індійських солдатів, які сукупно з австралійцями були в резерві.

Індійські солдати відмовилися від наступу і почали вимагати, щоб з ними виступили одночасно й австралійці.

Британське командування було змушене до поступки, і до наступу вийшов увесь резерв Австралійці й британський штаб йшли поміж двома індійськими батальйонами. Під час маршу серед індійців спалахнув бунт.

Вони обстріляли австралійців, вбили своїх британських офіцерів й здалися японцям.

Жиди—на службі британських гнобителів

Британська військова поліція в Іраці разом з таємною поліцією організувала по всіх іракських містах шпіонські організації, які складаються виключно з жидів. Завданням цих організацій є — стежити за національними й арабськими елементами.

Про постачання населення хлібом

Постачальні організації м. Сум мають певні досягнення в справі постачання населення хлібом.

Досягнуто регулярної приставки хліба щодня і правильного розподілу його поміж окремими категоріями споживачів.

Поруч з цим, у цій справі є недоліки, які треба й можливо усунути. По перше, хліб часто густо буває незадовільної якості погано випечений, глевкий.

По-друге, в багатьох крамницях треба, щоб одержати хліб, майже щодня дуже довго стояти в величезних чергах.

Це викликано як несвоєчасним довозом хліба, так і скороченням числа крамниць, яке було проведено з яких-то незрозумілих причин. Наприклад, коли було закрито колишню крамницю № 33, крамниці № 23 одразу ж виникли постійні великі черги.

Споживачі змушені годинами стояти щодня в чергах, зайво витрачаючи час, в умовах, які сприяють розповсюдженню інфекцій.

Міське споживче товариство повинно встановити контроль над якістю випікання хліба і вжити

До співробітництва

Заклик імперського міністра Розенберга до українського населення про співробітництво знайде міцний грунт серед вашого народу, який так щиро кохає свій рідний край. Багато праці треба прикласти, щоб відбудувати зруйноване большевиками господарство та культуру українського народу. Для цього потрібно в першу чергу згуртуватися. Вірно, цілком вірно пише автор у „Сумському віснику", що необхідно згуртуватись. На жаль, він не дає свого прізвища, чи не „вагається" ще і він виявити себе?. Але допис хороший. Щоб активно боротись за новий лад, щоб співробітничати з німецьким народом, дійсно необхідно згуртуватись.

Новий лад повинен у нас панувати і в господарчих відношеннях, і в суспільно-культурних. Нам не потрібний ні старий царський лад, ні жидівсько-большевицький, як непотрібна школа за системою большевизму або за енциклопедією Брокхауза за 1904 рік.

Нам потрібна нова національна українська школа, яка б виховувала патріотів нашого рідного краю, яка б виховувала й прищеплювала нашій молоді нові культурні звички, нові ідеї до співробітництва з німецьким народом. Отже, для відродження всього нашого суспільного життя, ми будемо всі гуртуватись у товариство „Просвіта", яке в своєму плані роботи відбиває всі прагнення українського народу в цілому і кожного українця — особисто. Організований оргкомітет т-ва „Просвіта" закликає сумчан вступити членами цього товариства, закликає не „вагатися", а йти активно на відбудову нашої країни.

С. Сапун.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення міста не виконало наказу про здачу лиж (в тому числі і дитячих) до 26 1-42.

В інтересах населення—необхідно здати всі без остачі лижі до пункту збірного німецького командування у м. Сумах, Харківська Гребля, колишня сукняна фабрика. Прийом проводиться щодня з 2 до 4 годин дня. Останній термін здачі—2 лютого 1942 р.

У разі нездачі лиж в зазначений термін, винні особи каратимуться за німецькими законами військового часу.

Комендант м. Сум.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Радіопередачі з Радіоцентру на німецькій, російській та українській мовах провадяться:

з	6—00	до	6—30	на рос. мові
з	6—30	„	9—15	„ нім. „
з	12—00	до	12—30	„ укр. „
з	12—30	„	15—30	„ нім. „
з	17—00	„	17—15	„ нім. „
з	17—15	до	17—30	на рос. мові
з	17—45	„	18—00	на рос. „
з	18—30	„	22—15	„ нім. „
з	22—15	„	22—30	„ укр. „
з	22—30	„	кінця	„ рос. „

КОМЕНДАТУРА.

До статті „Виробництво товарів широкого вжитку"

У газеті „Сумський Вісник" від 16 січня ц. р. було вміщено статтю „Виробництво товарів широкого вжитку". В цій статті газета оспівує приватних власників і явних та фіктивних організаторів товариств, які захопили всю міську державну й кооперативну промисловість, що постачала місто через облспоживспілку товарами широкого вжитку.

Не дивлячись на те, що згадані товариства одержали від Міської Управи колишні кооперативні підприємства майже за безцінь, колишні керівники управи не потурбувалися за регулювання збуту товарів і встановлення цін.

В наслідок цього, підприємці підвищили ціни за товари широкого вжитку як от: скобя, замазка, фарби, скло і т. і. Крім того, підприємці захопилися обміном своєї продукції навіть на продовольчі товари, завдяки чому продукція їх пішла не за призначенням, минаючи облспоживспілку, як єдину організацію по постачанню населення й армії. Уповноважені товариств і підприємець п. Скринник відмовилися від складання договорів з кооперацією, і від п. Скринника кооперація крамку на 11000 крб. не одержувала.

Це відмовлення, на нашу думку, викликано бажанням розбазарити готовлечу продукцію, приховати від німецького командування, а також й тим, що облспоживспілка платить за продукцію лише грішми, вимагаючи певної якості і тверді строки приставки. Так само й щодо цін. Облспоживспілка купує товари за цінами, згідно калькуляцій, затверджених Міською Управою, але товариства вважають це невигідне. Реалізація товарів через облспоживспілку перешкоджала розбазарюванню продукції.

Візьмемо, наприклад, валяно-взуттяну фабрику. Всі керівники колишнього складу Міської Управи та їх родичі—в білих валянках, але ж це вони напевне не мали овець для здачі вовни.

Ще один приклад. Товариство «Хімік Сумщини» одержав від Управи на один мілюн карб. сировини але не здав облспоживспілці краму а ні на копійку, бо спілка не сплатила б 100 % надвишки, яку товариство зробило на деякі товари.

Машинне масло і оленафт коштує 25 коп. за кгр., але „Хімік Сумщина" розфасовує його в пляшки, додає запашної есенції і продає його по 9 крб. 60 коп. за літр, як лампадне масло.

Такого масла в колишньому „Хімпромі" було 20000 кг. Далі це ще одно товариство „по спорудженню іконостасів і церковного начиння". Це товариство майже за безцінь купило майстерні колишнього товариства сліпих, а сировину одержало безкоштовно. Займаючись рваттвом, це товариство захопило різну сировину яка де погано лежала і виробляє цвяхи, продаючи їх зі ставідсотковою надвишкою.

Можна навести багато прикладів стосовно й інших підприємств, якими керували колишні керівники управи.

Облспоживспілка П.—С.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Редакція вигадує, що стаття „Виробництво товарів широкого вжитку" була присвячена лише підприємству пп. Чередніченка і Скринніка, і не повідомляла про діяльність інших підприємств. В цій статті, яка описувала виробничі досягнення підприємства пп. Скринніка й Чередніченко, лише мимохідь згадувалося про здачу товарів кооперації.

Припускаючи, що в цій частині наш кореспондент був призведений п. Скринніком до помилки, редакція з задоволенням констатує самий факт реагування кооператорів на газетні повідомлення, бо лише в спірках народжується істина.

МІЛІЦІОНЕРИ

Недбайло Володимир тихо проходить вподовж гнучкої вулиці села. Тільки під ногами злегка поскрипує морозний сніг, позолочений жовтогарячим місяцем.

Він зосереджений, насторожений. Почувши підозрілий шорох, Недбайло довго жмурить очі, пильно вдивляється і тоді рушниця лягає на перевіс, міцно стискується в руках.

В другому кінці села чатує Іван Ніконенко. Вони не бачать один другого, але почувають близькість, в них існує міцна взаємна виручна дружба в сильній почесній роботі. Міліціонери села добре пам'ятають настанову громади, яка обрала їх носити таке почесне звання — підтримувати новий порядок, пильно охороняти особисту власність кожного селянина, до кінця викорчовувати воровство і хуліганство, успадковане від совєтів. Міліціонери Недбайло і Ніконенко за короткий час набули уже потрібний досвід в своїй роботі, завоювали серед селян загальну повагу.

По-новому складається їхнє сімейне життя, воно вільне тепер від нестатків. Недбайло, наприклад, уже придбав коня і по весні разом з селянами прийме участь у гуртовій сівбі. Ніконенко, якому довелось зазнати великої скрути тепер тільки починає жити по справжньому.

Вночі позмінно міліціонери чатують спокій села. А ранком вони будуть допомагати старості Казбану у виконанні завдання по вивозці лісоматеріалу й інших невідкладних сільських робіт.

г. Барвінка О. Петренко.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45. Редактор Я. Свольнський

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. НЕДІЛЯ 8 ЛЮТОГО 1942 р. № 17 (38) ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Виступ Вождя Адольфа Гітлера

з нагоди 9-ї роковини прийняття влади

30 січня 1942 року, на відзнаку 9-ї роковини прийняття влади, Фюрер Адольф Гітлер виступив з промовою в Берлінському Спортивному Палаці.

Звертаючись до товаришів по партії, Фюрер почав промову з спогадів про світову війну 1914 року.

В тій війні брали участь ті ж сили, як і у війні теперішній, і приємний виняток являють лише Італія, Японія і інші країни, які зараз борються в союзі з Німеччиною.

Частково навіть ті ж люди розпалили цю війну. Черчілль був у 1914 році в складі англійського уряду, і Рузвельт служив Вільсону.

Але в Німеччині була тоді монархія і її вважали демократичною країною, зараз же вона—країна націонал-соціалістична.

Зараз Англія заявляє, що бореться проти існуючого в Німеччині ладу. Минулої війни Англія інакше обґрунтовувала війну, бо тоді ж у Німеччині був такий же лад як і в Англії.

Але справа в тому, підкреслює Фюрер, що Англія, прагнучи позбутися всякої країни, яка може бути міцніша її, вже чотири століття веде війни. Фюрер нагадує про війну з Іспанією і поразку непереможної армади, війну Англії з Голландією, щоб заволодіти колоніями, перемогу над Наполеоном за допомогою всієї Європи.

Поділити й панувати, — це вічне прагнення Англії.

Викриваючи лицемірство Англії і її гасла „війна війні", Фюрер запитує, чому ж Англія не звільнила Індію або південну Африку, хоч і завоювала ці країни ціною крові?

Дійсний англійський принцип—хто багатий,—хай і залишається багатим, а бідний—хай і буде бідним.

Фюрер викриває лицемірство Англії, вказуючи на те, що після першої світової війни, Англія і США одразу ж почали готуватися до другої війни.

Першу війну було програно через обман Вільсона про почесний мир, — обман, якому повірили дурні.

Зараз роль Вільсона хоче відіграти Рузвельт.

Після версальського періоду, розброєння Німеччини у важкі часи —виник націонал соціалістський рух.

Бувши солдатом, згадує Фюрер, я впевнився в тому, що німецька армія, німецький народ ніколи не капітулювали, якщо мали б вірне керівництво.

Було багато людей, що вважали новий рух за безглуздя, бо він не мав а ні партії, ні друзів, ні капіталів.

Але до нового руху приєдналися люди, що були готові жертвувати всім для досягнення своєї мети.

І ми придбали все, а вони, наші вороги в Німеччині, все втратили —говорить Фюрер.

В 1923 році, у важкі роки кризи, згадує Фюрер, він був у в'язниці.

Багато пророкувало тоді, що з націонал-соціалістським рухом все скінчено.

Але, підкреслює Фюрер, перенести перемогу може кожний, а перенести поразку—лише міцні, сильні.

І новий рух цю поразку витримав.

Вже в 1930 році націонал-соціалістська партія мала 106 мандатів у рейхстазі. В 1932 році знов арешти. Багато втрат для партії.

В 1933 році, говорить Ф. р, він прийняв владу. Перемога була важкою. Ще 25 січня багато вважали, що я не прийду до влади

Далі він говорить про тяжку спадщину, яку одержав, як от— 7 мільонів безробітних, великі борги і т. ін.

Вже в 1934 році було досягнуто великих успіхів. Створилася єдина, міцна партія, єдине керування господарством.

В 1935 році ліквідовано безробіття. В 1937 році приєднано Австрію, в 1938 році—Судетську область і створено протекторат у Чехії. Збудовано нові заводи, школи, робітничі будинки.

Більш широкі плани не здійснені в наслідок війни. Ненависть наших ворогів зростала в міру наших успіхів, бо вони лише обіцяли своїм народам те, що ми вже своїм дали.

Багато з вас самі бачили, що зробили большевики за 24 роки, і мали можливість порівняти з тим що зроблено у нас за 9 років, — говорить Фюрер.

Далі Фюрер зупинився на прагненні—зберегти дружбу з Англією, Італією і Японією.

Жидівсько-плутократична кліка в Англії нацькувала таки Англію на Німеччину. Ми, — говорить Фюрер — ненавидимо жидів, а вони—нас. Але війна скінчиться вигнанням жидів з Європи, і народ цей, що століттями жив за рахунок інших, принаймні на тисячі років втратить свою силу і значення.

Подібність революцій в Італії і Німеччині наблизила ці країни, створила засади дружби. Обидві вони мають спільних ворогів. Також дружньою до Німеччини є й Японія, яка допомагає своїми діями на Далекому сході.

Історія вирішить, чи переможе той, хто нічого не мав і може все завоювати, чи той, хто все має й ризикує все втратити.

Поки я живий — урочисто запевнює Фюрер,—1918 рік не повториться і прапори Німеччини ніколи не схилятимуться.

Коротко згадуючи основні етапи сучасної війни, Фюрер розповідає, що містер Кріпс якось проговорився, що СРСР протягом багатьох років готувався до війни.

Але розумніший той, хто перший завдає удару.

Зараз по всіх фронтах, від африканських пустель до північних тундр, німецькі солдати борються, як герої.

Зараз не російська армія призвела німецьку армію до стану оборони — пояснює Фюрер, — а міцні морози, і армія не зупинилася сама, а за моїм наказом.

Я сам був солдатом — згадує Фюрер — і знаю, яке важке життя солдата взимку.

Фюрер розповідає, як вороги сподівалися на зиму, на те, що вона принесе перелом. Але пройшло 3, а на півночі — 4 місяці зими, і большевики ніякого перелому не досягли.

Фюрер говорить, що незабаром почне танути сніг, потечуть весняні води, і тоді прийде час, коли ворога поженуть. За перші 4 місяці війни німецька армія пройшла понад 1.000 кілометрів по території Росії, ворог же в слідуючі місяці не мав жодних успіхів.

Німецький народ міцно з'єднаний. Це нещодавно ще раз доведено збиранням для армії величезної кількості теплого одягу. 1942 рік буде роком великих перемог, бо Німеччина має саму міцну армію і повітряний флот. Батьківщина високо цінить армію й дасть їй все необхідне. Англія хотіла віддати Європу большевизму. Німеччина ніколи не допустить цього. Вона бореться не лише за свою волю, але й за долю всього людства.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 4 лютого 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На східному фронті—жвава бойова діяльність. Німецькі літаки бомбардували портові споруди на південно-західному узбережжі Англії.

В північній Африці було розбито і відкинуто індійські війська, які прикривали відступ.

В районі Тобрука і Марса—Матрука було бомбардовано скупчення ворожих військ.

Продовжувалися нальоти на аеродроми і опорні бази на Мальті й Готсо.

За 5 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На східному фронті — численні совєтські атаки зазнали невдачі з найтяжчими втратами для ворога. Німецькі контратаки привели до місцевих успіхів. **На середній ділянці фронту було оточено і знищено групу ворожих сил.** З'єднання німецьких літаків успішно атакували військові табори, маршові колони і аеродроми ворога.

На східному березі північної Америки німецькі підводні човни потопили 6 торговельних суден, загальною місткістю 47.000 бруттотонн, серед них—один пароплав з рудою, місткістю 15 тис. брутто-тонн.

В північній Африці продовжуються переслідування ворога через Бенгазі-Дерна на схід. Літаки розсіяли британські колони на захід від Тобруку і бомбардували шляхи відступу ворога.

За наявним повідомленням, протягом січня в боях у Кіренаїці німецько-італійські війська захопили 3.500 полонених, а також захопили або знищили 370 танків і 192 гармати.

Німецькі підводні човни атакували біля Соллуму британський караван, що йшов у супроводі винищувачів. Вони досягли багатьох влучань торпедами в окремі судна. Є імовірним потоплення одного британського винищувача.

На острові Мальта німецькі бомбардувальники, під охороною винищувачів, атакували порт Ла-Валетту, бомбардували його бомбами найбільшого калібру.

В повітряних боях на схід від острову було без власних втрат збито 3 британських винищувачів.

Війна змінила Нью-Йорк

ЖЕНЕВА. Кореспондент газети „Дейлі-Мейль" дає зображення життя в США, після вступу у війну. В цій кореспонденції говориться про те, що війна цілком змінила обличчя Нью-Йорку. Реклами про розкоші зовсім зникли з газетних сторінок.

Нікого вже не запрошують об'явами купувати нові автомобілі, моделі 1942 року. В 1942 році навіть не випущено нових моделей. Тим часом стало важко придбати в крамницях олівець або клапоть паперу.

Його, самого кореспондента, видавництво нового Нью-Йорського телефонного довідника, прохало скоротити об'яву „Дейлі-Мейль" на один рядок. По всіх газетах замість розкішних реклам з'явилися відозви уряду, в яких від громадян вимагається „спокою і жертв". Розкішні журнали, до яких звикли в Америці, примітно потоншали.

В США, підкреслює на закінчення кореспондент, тужче підтягують пояси, хоч ще й немає обмежень в продовольстві і товарах широкого вжитку.

Але це скінчиться одного дня, і американці це добре розуміють. Ця війна без сумніву тяжко уразить США, перш за все тому, що багато американців здавна звикло до надмірностей.

Той факт, що уряд планує 50 процентів державних прибутків витратити на військові потреби, безумовно змінить стан в країні „необмежених можливостей".

Вже зараз прожитковий мінімум збільшився ще на 10 процентів, і американці починають це почувати.

Лиходійський план проти Пюше

БЕРЛІН. 5 січня, о 14 год. 50 хвилин на залізничній ділянці Париж—Діжон було знайдено труп керуючого справами французького міністерства внутрішніх справ Пар'ньйо. Рівно через чверть години англійське радіо розповсюдило повідомлення про вбивство французького міністра внутрішніх справ Пюше.

Обидві ці дати примушують робити висновок про збіг великого значення. Пар'ньйо знаходився у подорожі до Діжону, щоб особисто взяти участь у розслідуванні замаху проти німецького офіцера. У міністерстві він відав справами боротьби з комунізмом.

Спочатку міністр Пюше намірявся особисто керувати слідством у Діжоні. Останньої хвилини міністр був змушений змінити своє рішення і командирував Пар'ньйо, якого очевидно було вбито у вагоні і викинуто потім на колію. Незабаром англійське радіо повідомило про смерть Пюше.

Отже, справа йде про лиходійство, за жертву якого випадково став Пар'ньйо, і яке було спрямоване проти самого міністра. Сліди цього злочину ведуть до Англії. Цей злочин заслуговує на увагу не тільки як нова ланка в низці політичних убивств, які завжди були знаряддям англійської політики.

Звільнятися в такий засіб від небажаних й незручних політичних діячів ворога — завжди було підступним англійським методом. Цей же злочин має ще ширше значення. Лондонське радіо вже певний час наполягало на тезу, що зрадники, як Пюше ведуть небезпечну гру і повинні чекати на все.

Черчілль також неодноразово говорив про метод революціонізації мас у областях, окупованих німецькими військами. Убивства і лиходійства — ось знаряддя цієї революціонізації.

Така пропаганда, а також обставини убивства і оголошення про нього лондонським радіо не залишають сумніву в тому, що це убивство є вираз черчіллівських методів.

В цей засіб Черчілль намагається посіяти занепокоювання серед французького народу. Він хоче нацькувати одну частину населення на другу і весь французький народ на німецький народ; він хоче створити атмосферу саморозшматування, яка б послабила французький народ і спровокувала його на безглузді вчинки проти окупаційних військ, він хоче перешкодити перебудуванню європейського ладу. Ці методи не відрізняються від большевицької практики.

Традиційне застосування індивідуальних вбивств змінено на методи загального терору, який концентрується не на певних особах, а холоднокровно обирає жертви серед перших-ліпших діячів певних політичних настроїв і тенденцій.

Цей терор запозичено з багатого арсеналу большевицької терористичної практики.

Останній злочин підкреслює розвиток внутрішньої большевизації Англії, показує, як далеко розвинулась англійська слухняність большевизму, навіть у методах.

Ця атмосфера пояснює зміст угоди, складеної нещодавно Іденом і Сталіним у Москві.

Протягом кількох місяців Англія агітує за визнання Советського Союзу, як активного учасника нового мирного ладу. Спочатку активну легітимацію Москви бажали обмежити лише східною Європою: московське ж комюніке говорить вже про поширення цих функцій на весь європейський континент.

„Ніяких зазіхань на південну Америку"

БУЕНОС-АЙРЕС. Японський посланник Томії передав міністрові зовнішніх справ Гуїнацу — заступникові японського міністра зовнішніх справ Того. Токіо стверджує одержання аргентинської ноти про ставлення країни до конфлікту Японії з США.

Далі підкреслюється, що Японія всупереч тенденційним твердженням з ворожих джерел, не переслідує будь-якої мети в південній Америці. На закінчення Того висловлює надію, що традиційна дружність обох країн не буде порушено цими маневрами.

Обурливий виступ Черчілля

Одне висловлення Черчілля викликало велике обурення в англійських парламентських колах.

В одній з своїх доповідей Черчілль заявив, що можна спокійно пожертвувати Нідерландською Індією, не завдаючи цим шкоди англійським позиціям.

Вирок у справі комуністів

Надзвичайний військовоморський суд в Тулоні засудив керівників нелегальної французької комуністичної організації, що таємно існувала — до примусових робіт терміном від 10 до 15 років.

Крім того, ще заарештовано 19 комуністів, які незабаром стануть перед військовим судом.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

Таємниці кремлівського двору *)

Сталін, надзвичайно спритна людина, припускає шанувати себе, як народного героя, героя пролетарів всього світу, уявно залишається при цьому цілком скромним й безкорисливим — й пильно стежить, чи всі беруть участь в цьому шануванні.

На всі ці ювілейні гімни він дає лише таку коротку відповідь, яка повинна довести, яка він велична й до того ж скромна людина: „Ваші поздоровлення й вітання я відношу на рахунок партії робітничого класу, яка мене народила і виховала по своєму образу й на свій зразок. І якраз тому, що я відношу всі вітання на рахунок великої партії Леніна, я вважаюсь відповісти вам більшовицькою подякою. Можете не мати сумніву в тому, товариші, що я докладу всіх своїх сил справі робітничого класу, справі пролетарської революції і світового комунізму, що я віддам за це всі свої здатності, а якщо потрібно, то й останню краплю крові. З глибокою пошаною Й. Сталін".

З глибокою пошаною—ось ви й маєте, товариші. Сталін вас шанує! Хто ж міг би виступити й сказати,—Сталін чистолюбний, безмежно жадібний до влади, він зважає лише на власну величність, власну небезпеку, власне панування? З глибокою пошаною.

*) Продовження. Див. „СВ" за 11, 23, 25 січня і 1, 4 лютого 1942 р.

Й подумати тільки, що є люди, які не відповідають на цю глибоку пошану, пошаною ж.

Дійсно, такі безсердечні люди є. І якраз там, де їх найменше шукають, серед найдовіреніших осіб.

Досить подати епізод з Мартіном Ніссен. Ніссен, тричі проціджений, був єдиним, якого допускали з фотоапаратом до Сталіна, щоб сфотографувати його зблизу.

І якраз Ніссену — Ніссеву було одного дня наказано сфотографувати Сталіна.

Хоч він і здавався агентам ДПУ, які його добре знали, трохи нервовим і подразливим, але у кожного ж бувають кепські дні.

Чекаючи на диктатора, Ніссен весь час клопочеться біля апарату. „Щонебудь несправне?" — питає один з агентів. „Дивіться, товаришу—Сталін розгнівається, якщо ви прогавите час для фотографування".

„Не бійтеся, товаришу, — відповідає Ніссен, — його зніжка я не прогавлю".

Ще один агент прихопить— „товариш Сталін чекає"—кличе він. І ось тут,заадики нервовому, різкому руху Ніссена, стався вибух. Нібито чорт зірвався з ланцюга. Зі всіх сто ін біжить варта.

Хвиля жаху котиться над Кремлем. Ніссена розірвано на клапті. Людей, що були в тій кімнаті, поранено на смерть. В фотокамері була пекельна машина, яка передчасно вибухнула.

Сталін смакує себе за вуси, коли йому докладають про смерть Ніссена: «Він, мабуть, міцно мене зненавидів»,— говорить він Ягоді, який стоїть перед ним блідий. «А чи знав він, чи ні, що я не сам би загинув під час вибуху?».

Ягода знизує плечима. „Може він хотів використати снаряд як ручну гранату"—відповідає він.

Розумний жид добре почуває, про що йде мова. Він заспокоює Сталіна, хоч сам цілком з ним згодний. Він запевнює Сталіна, що ненависть Ніссена не йшла так далеко, щоб він ризикував і своїм власним життям.

КУБЛО КАГАНОВИЧІВ

Зірка Лазаря Кагановича, про яку ми вже згадували, сходила не так швидко, щоб можна було пророкувати її раптовий захід. Цілком повільно зміцнює він свій вплив, збільшує свою владу: Лазар Мойсеєвич Каганович з м. Рабно на Україні. Для нього — якщо принаймні йому вірити—немає вищої істоти над Сталіним. Ось люди, які роблять зараз кар'єру.

В 1919 році він ще зовсім дрібна людина, робить в раді професійних спілок в Гомелі, маленькому жидівському місті. Далі він присмоктується до партійної роботи, протягом років терпляче прагне в височінь.

В 1923 році він злазить на перший високий щабель — його обрано до центрального комітету.

Там, зі своєю надзвичайною пам'яттю й видатним чуттям, він відограє роль керівника особистого складу.

Сталін звертає на нього увагу, бо Каганович якраз володіє тими здібностями, які він, Сталін, високо цінить. В 1926 році він одержує нагороду за свої зусилля — його призначають генеральним секретарем комуністичної партії України.

Ми писали вже, що на Україні його не люблять, — в українській організації всупереч всьому большевизму є трошки антисемітичний настрій (хоч цього, природно, ніхто не наважиться висловити). Петровський, голова Всеукраїнського Виконавчого Комітету, в думках посилає нового секретаря до всіх чортів. Він пропонує йому розкішну віллу: якщо Каганович прийме подарунок? Але Каганович не дурніший за Петровського. Зі спартанською міною він відхиляє подарунок. Сільце вивилося не досить досконалим для такого пройдисвіта, як Каганович.

Але довго на Україні він не затримується. Зіткнення з Петровським, який не може його спокійно бачити, надто міцні. Він повинен виїхати.

В Москві він поводиться дуже скромно, вміє ніколи не випереджувати Сталіна, і все ж приємні для Сталіна речі робити з власної ініціативи.

Його дружина, яка значно старіша від нього, якій він зобов'язаний значній частині свого підйому, бо саме вона поповнювала прогалини його освіти, не показується ніде. Він не п'є, вдає з себе спортсмена (модний в Росії тип) і тільки багато палить. Невомітно він присмоктується до найвищого сталінського кола.

(Далі буде)

БЕСАРАБСЬКІ НОТАТКИ

НІЧ ПЕРЕД ВІЙНОЮ

Коли вам доводилось колинебудь їхати Бесарабією, то напевно вам впалось у вічі багатство природи і, коли можна так сказати, ласкавість природи.

Тут ви не знайдете високих горбів, чи глибоких ярів, не відчуєте сухих і бистрих вітрів і жорстоких морозів, рідко трапляються шпилькові дерева; довго тягнеться вогка осінь і швидко починається зима.

Та й зима тут не наша. Молдавани на ноги, обгорнені листям кукурудзи, одягають так-сяк стягнені з сирої шкіри постоли а поверх довгої білої сорочки одягають кожушину; шапка — як влітку, так і знімою.

Природа, мабуть, позначилась на характерах і інших етнографічних рисах тутешнього народу. Вони ласкаві і постійні, прості й трудолюбиві. Але й у трудолюбивості — стільки ласки й традиційної урочистості, що не помічаєш якої боротьби між людиною і природою. Повна гармонія.

Румунська держава по-братньому віднеслась до цього народу і, мушусь сказати, — чи не прийшла до своєї мононаціональної сім'ї. Не знаю чи багато румуни зробили для молдаван, але й не забрали в них самого дорогого для всього народу — волі. Молдавани залишались вільні, як природа. Ба один лише рік советів у Бесарабії та Буковині риса природної свободи далася в знаки надісланим керівникам і прикордонним частям.

Хоч декілька місяців кордон був закритий, але це був односторонній осмоз — нікого з молдавських сіл не пускали в Румунію. Смільчаки попадали у в'язниці і будівельні площадки НКВС.

Після закриття кордону представники советів пальцем нікого не торкнули. Було проведено вибори у совети і кожного совет-свята відпускалось десятки тисяч карбованців на вшанування „вісників щастя".

Але, незважаючись на цю „великодушність" і „доброзичливість", молдавани не покорялись і прямі вдачі характери людей точились лицемірством і диким злом. Часово народ уявляв з себе якусь бурхливу природну карпатську річку, закуту в кайдани льоду. Досить було сонечку і вона сильніше всього точить і розбиває бистрим потоком каміння гірське.

Люди поодинці, а інколи й цілими селами прагнули перейти кордон.

Так, наприклад, хотіло зробити село Селище, Хотінського повіту, здається на початку березня зібралася вся громада, озброєна саморобною зброєю і з бочками пороху хотіла перейти кордон (говорили, що навіть кулемети були — раніше їх зберігали в колодязях).

Теплої й туманної ночі до кордону повзли десятки людей, покритих білими покривалами. Декілька з них з ранами, а все ж дісталися до румунської землі, а більшість було трупами повернуто до советів. Ранком діти, йдучи до школи, бачили підводи, покриті брезентами, які залишали криваві сліди. З саней звисали ноги, руки, голови забитих молдаван...

Коли настала весна, втеча стала легшою. Цьому безперечно допомагали густі чагарники і бурхливий Прут. Молоді молдавани, тікаючи від чергового призову в червону армію, робили плоскі човни, покривали їх соломою і, лягаючи ниць, непомічені діставались кордону. Село Селище так „сплавило" значну частину молоді призовного віку.

В другій половині травня советський уряд констатує, що жодне з міроприємств советської влади в Бесарабії й Буковині не виконується без інцидентів і відчайдушного опіру молдаван і гуцулів.

Це дійсно було так. Колективізація повністю провалилась. Організовані з десяток колгоспів розпалися, коли справа дійшла до весняної сівби; призов у армію показував, що призовники тільки після залякування неохоче приходили до призовних пунктів і спід лоба дивились на безцеремонних комісарів. „Перспективи" молоді були ясні, це добре розуміла молодь. Дуже мало було під весну зареєстровано шлюбів, багато дорослих школярів—випускників благали дати можливість закінчити школу. На курси ж російської мови (в порядку підготовки в армію) з'являлись одиниці і тому, врешті, розпорядження про русифікацію призовного контингенту не виконувалось, навіть, розумними военкомами.

Уряд наказав вислати в східні області і середню Азію всіх підозрілих, незалежно від, так званого, соціального стану.

На схід в товарних вагонах було відправлено тисячі людей з сім'ями, а їх майно конфісковано і продано та розподілено між керівниками великих і малих масштабів. Кожній сім'ї було дозволено взяти не більше... 6 пудів майна. Вагони закривались наглухо і відкривались через декілька день. Купівля хліба була заборонена а воду брали рідко. Часто зупинялися ешелони, щоб звільнитися від мертвого вантажу...

Це були останні дні большевиків у окупованій Бесарабії і Буковині.

21 червня забирали военкомати військовозобов'язаних і поспішно відправляли на схід. (До цього вже було проведено часткову мобілізацію). Почувалася нервовість і дрижання: все робилось таємно й швидко.

Але тяжко було вгадати причину незвичайного стану на кордоні. Кожного з людей тривожила думка—„в чому річ, що трапилось?"

Як і кожного дня кордон занімів об 11 годині вечора. Але на цей раз не надовго.

Опівночі було мобілізовано всіх членів партії і визивали військовозобов'язаних з 1918 року по 1921 рік народження.

В прикордонних селах було тихо. Десь загавкала собака, заскрипить хвіртка після запізнілої дівчини з гуляйки, ляпне засов... Тихо...

Раптом загриміло навкруги тисячами звуків і диким ревом гармат. Назустріч сонцю захід вкрився чорною пеленою пилюки і землі, часто спалахували довгі смуги...

Виходили люди з хат, їхні постаті були з однієї сторони освітлені яскравим сонячним промінням золотого ранку, а з другої —пурпуром гарматних пострілів із заходу.

По-святковому вбрана молодиця тихо опустила корзинку, яку несла з далекого села на ближчий базар, і довго дивилась вслід пораненому солдату, якого повезли на прикордонній тачанці: „може й мого сина так повезуть",—сльоза скотилась з чорних вій і впала на бісер вишитої сорочки..

Війна почалась.

А. Барило.

Висипний тиф

Висипний тиф — заразне захворювання й більше всього він трапляється в роки війни.

Хвороба починається відразу сильним жаром, температура тіла підвищується до 40—41° С і так тримається 4—5 днів, потім на тілі хворого з'являється висип—спочатку на спині й грудях а далі й по всьому тілу.

Часто бувае маренння, головна біль, непритомний стан.

Хвороба тривае 2—3 тижні. Іноді хвороба затягуеться завдяки ускладненням: запалення легенів. захворювання серця, суглобів, нервової системи та інше. Смертність від висипного тифу — 6-7% й більше. Хвороба передається від хворих до здорових—виключно вошами при укусах. Через повітря, їжу і воду—хвороба зовсім не передається. Тому боротьба з висипним тифом полягае в боротьбі з вошами. Не буде вошей—не буде й передатчиків заразного початку хвороби і захворювання на висипний тиф одразу ж припиняться.

Засоби боротьби з висипним тифом полягають у знищенні вошей в боротьбі за чистоту, за культуру. Ось чому, під час захворювань на висипний таф, необхідно особливо дбати за чистоту тіла, білизни та одягу.

При контакті з хворими на висипний тиф і підозрілими на це захворювання, необхідно здати свій одяг та білизну в дезинфекційну камеру для дезинфекції, або дома гарно випрасувати одяг гарячим прасом.

Під час прання білизни—необхідно її прокип'ятити.

Хворих на висипний тиф належить обов'язково поміщати в інфекційні відділи лікарні, а весь їх одяг і одяг членів родини здати до дезинфекційної камери.

Лікар—**Сергієнко.**

КОМІСАР

(Із спогадів бувшого солдата)

Це було напочатку вересня минулого року. Наш взвод, мабуть, вже в десятий раз зібрався на заняття по вивченню „важливої теми—„Роль військових комісарів".

Пригадую, ми сиділи у тіні садка одного з полтавських сел. Політрука не було, а тому ми могли розмовляти на всякі теми, навіть заборонені. Іноді розмову перекривали гарматні постріли, на яких нам про близькість фронту. Особливе хвилювали кожного думки про дому. Бачите, хоч і був лист про допомогу сім'ям червоноармійців, але він існував лише в мріях. Дуже рідко хто з нас одержував листи від рідних, в яких було б, що одержала допомогу. „Дружина, діти, старі батьки без допомоги, без засобів існування. І сьогодні, червоноармієць Петренко одержав листа. Старша донька пише: „Тату, ти воюеш, а ми з голо у, мабуть, пропадемо, приречені на гибель. Нас шестеро без тебе, що нам робить?".

Петренко ще і ще перечитував листа, а біль давила груди, очі ставали вологими. „За що воювати?"—думав він. І тут мов відповідав: „за те, що обдурюють нас!".

— Цитьте! Комісар іде, — крикнув хтось з гурту.

Із-за кучерявої груші випливала постать комісара, жида Бабіса. Це був хитрий, верткий жид. Він вдавав з себе завжди сміливого і закликав всіх віддати своє життя за батьківщину.

— Всі зібралися? — підійшовши, запитав він.

— Всі, за винятком наряду, — відповіли присутні.

—Тему сьогоднішніх занять знаете?

— А якже не знати, товаришу комісар, коли ми її вивчаємо уже вдесяте—вигукнув хтось.

— Хоч і десятий, але не знаете, яка моя роль під час війни. От скажи ти, червоноармієць Шутенко. Чорнявий юнак, як опечений схопився на ноги:

— Ваша роль... Ну, яка роль... Ходите, роз'яснюете... за що одержуете гроші.

— Скажи ти!—тикаючи пальцем в Петренка, гаркнув комісар.

— Товаришу комісар, в мене зараз думка-не до вашої ролі. В мене...

— Що в тебе?..— перервав той.

— В мене діти і дружина не одержують допомоги, а тому думка вдома.

— Зараз не до дітей — війна, а тому викинь їх з голови. Ти політично відсталий. Треба життя віддати за батьківщину! — тупаючи ногами, лютував комісар, а потім почав „пояснювати".

* * *

Через декілька днів наша рота була кинута в бій. З нами був і комісар. Він, мов сполоханий заєць сидів у тилу окопу, тремтячи. Після кількахвилинної сутички з німецькими солдатами у нас були поранені, серед яких і червоноармієць Петренко. Він лежав недалеко від комісарового окопу, а червона кров його стікала на землю. Рядом розірвалася міна. Комісар, як опечений, вискочив з окопу.

— Товаришу комісар, перев'яжіть, допоможіть врятуватись від смерті, — благав поранений.

Та жиду було не до цього. Він пересягнув через Петренка. Той ще бачив, як комісар, відбігши кроків двадцять, швидко зняв з себе шинелю, кинув на землю і зник у молодому ліску.

— Проклятий жиде! — набравшись сили, крикнув поранений і припав до землі.

—Русь. Hirher!—незнайомий голос примусив Петренка розплющити очі й підвести голову. Перед ним стояв німецький солдат і, всміхаючись, розпаковував індивідуальний пакет.

Із. Коваль.

В лазареті військовополонених

В будинку колишнього пансіонату, на Троїцькій вулиці вже три місяці лежать хворі полонені. Госпіталь не був благоустроєний; не вистачало навіть елементарних предметів. За особистою ініціативою міського голови п. Я. А. Дяденко, який побував у нас, для покращення стану госпіталя, були закликані всі міські організації. І наслідки є. Всі хворі забезпечені ліжками, та матрасами, проведено електролінію, організовано ізолятор для інфекційних хворих. В лазареті є два лікарі, чотири фельдшери, прикомандирований консультант-хірург.

Організовано дієтичне харчування. Всі хворі і обслуговуючий персонал пройшли баню і дезинфекцію. В палатах проведено перерозподіл хворих; частину інфекційних хворих (з сипним тифом) направляють у міську лікарню. На всіх хворих заведено історії хвороби, згідно захворювання.

Кращі продукти, які надсилають селяни для військовополонених, даються в лазарет.

Хворі на дизентерію одержують молоко, з якого для них виробляється прекрасні ліки—простокваша. Вранці вони п'ють кофе, пізніше снідають, а потім, як правило, одержують м'ясний обід, ввечері—знову кофе.

Не можна повністю описати всього того, що зроблено в лазареті. Хворі з подякою відкликаються про старост сел: Бітиці, Пушкарівки, Червещини, Баранівки і інш., які організували збір і привезли багато м'яса, хліба, пшона і інших продуктів, а також білизни для військовополонених. Вони шлють гаряче спасибі.

Німецьке командування і Міська Управа зробляли так, щоб всі продукти, одяг потрапляли тільки полоненим. Але все ж в госпіталі не вистачає постільної білизни, посуду. Відсутнє мило для стирання. Овсяна і яшна крупа для харчування хворих дизентерією. Необхідно старостам сел терміново підвезти ці продукти. Взагалі, якщо в дальшому планомірного постачання не буде,—зірветься і справа лікування хворих.

Завдяки мірпріємствам, що їх проведено, смертність у лазареті доведена до нуля. Великим злом була раніше вошивість, не дивлячись на те, що дезинфекція і раніше провадилась. Щоб позбутися вошивості в найближчі дні буде відкрито свою лазню, пральню і дезинфекційну камеру.

Тепер госпіталю допомагає і товариство Червоного Хреста, в особі його представника пані Хемловської В. І., яка активно організовує тепер громадськість міста на збір самих різноманітних речей, які необхідні госпіталю. Відрадно і те, що питання благоустрою госпіталю вирішуються методично і щоденно в Міській Управі, завдяки постійному контролю Я. А. Дяденко.

За все це, хворі військовополонені дуже вдячні. Тепер завданням міських організацій і старост сел — є розвиток справи допомоги лазарету серед населення, щоб полегшити стан братів, які стали, не з своєї вини, жертвами кривавої большевицької авантюри.

Начальник госпіталю
лікар Денисов.

НОВА ПОСТАНОВКА

Сумчани побачили „Суєту", І. Тобілевича, — нову постановку Сумського українського драматичного театру. Що можуть вони сказати, проглянувши комедію? Очевидно використають слова одного з героїв її: „Суєта суєт і всяческая суєта!" І ми повністю поділимо думку глядачів, бо треба ж бути до кінця несправедливим, щоб не погодитись. Безумовно, п'єса Карпенка — Карого (І. Тобілевича) — „Суєта", — сама собою важка, а особливо для молодого театрального колективу. Та „коли взявся за гуж — не кажи що не дюж" — треба довести справу до переможного кінця. П'єса вимагає тривалої, неполегливої роботи акторського й режисерського складу. І необхідно було це зробити.

А чим же може похвалитись театр, показуючи глядачу недопрацьовану постановку?...

.... Присутні слухають яскраві діалоги героїв. Та й тут, треба сказати, не пройшло рівно, бо часто-густо артисти путали слова. А де ж гра природня, емоційна? — Вона, здебільшого, відсутня. Тому постановка такої важливої у наш час п'єси, яка, безумовно, послужить справі виховання молодого покоління й витравленню слідів комуністичного дурману, до деякої міри, не набула своєї ціни, бо театр не доніс великих ідей п'єси, задумів автора.

...Образ Івана Барильченка — „старшого писаря корпусного штабу в запасі" — мабуть один з тих небагатьох образів, з якими більш-менш краще впорався драматичний театр. В п'єсі показано людину, яка прагне вперед, яку не задовольняє будень. Іван — розсудливий, слухаючи брата Карпа, вирішує стати, як і Демид—сільський учитель,—до роботи, спершу по хліборобству, щоб „привикнуть до робочої дисципліни", адже це необхідне у житті молодої людини. А вже потім, коли набуде її, йде в театр випробувати сили. І як виявилося, сцена—його стихія. (Барильченко стає відомим артистом). Все це Іван робить без шумихи, просто. Та і взагалі, він не любить ні метушні ні пишності, ні парадності або ще чогось у такому тоні — все це називає суєтою. Також і той парадний прийом братів Михайла і Петра — теж суєта. Артист п. І. Бондаренко в основному відтворив цей образ. Ще можна миритись з виконанням ролей Карпа (арт. М. Голубець), Терешка Сурмив (арт. Я. Дунайський, який добре грав роль), Василини (арт. А. Чернущенко), Тетяни (арт. Л. Дунайська). А останні (ми говоримо про Петра, Михайла та їх дружин—Аделаїду (арт. Сердюк), Наталію (арт. Левіна) — про образи, ковче потрібні для того, щоб зробити постановку яскравою, хвилюючою.

Хто він, Михайло Барильченко? — Це, перш за все, гордовитий чиновник, кар'єрист „чоловік, зіпсований життям і оточенням". Правду каже про себе Михайло: „...я був би поміняття з тобою (до Макара)... з кожним селянином і жить тихо, мирно серед нашої благодатної природи, без усяких витребеньок. Не можна. Течія несе у велике море...». Не менш характерним для нього, а також і Петра, монолог Івана:"... есть люди, що все свое життя із праці других забирають і нічого в життя людське не кладуть, — це брати мої, Михайло і Петро, — і з ними носяться, як з писаною торбою. Суета!"

Ось такі люди, як Михайло Барильченко, часто забувають батьківщину, рідних, котрі породили і виховали їх, а зрідком навіть національні ознаки — одяг, звичаї, прізвища, — стають противні їм; відірвавшись від свого рідного народу, бояться показати національне обличчя.

Чи відтворені чітко у грі п. Лук'янова гордість, намагання створити кар'єру — риси, якими тор сповнив „статського сов й інспектора"? Чи викликає дача непошану такий тип? ні, то хоча б вірив він (гл що є на світі білому такі А важко, та й підстав нема вірити, бо у грі п. Лук'янова допомозі монологів лише ви лився образ Михайла Барильче А у такій, наприклад, сцені, оповіщення батьків про на одружитись і тут же прохат коштів на поїздку до майбут дружини, глядач відчув фаль вання, дитячість. Правда, так са, як підлесливість, у цій к потрібна, але її треба подати зайвого перегравання.

Або ще одна картина.... За мовним столом, що стоїть у кімнати, сидить людина, пере лист (сцена з IV акту) і... все. його характерного штриху. сцену, як і весь IV акт, автор для того, щоб повно, яскрав створити образи Михайла, Нат ші, генерала й інших. Її було використати.

Артист Я. Ткаченко у ролі ра не відчув гострої сатири ку автора до таких людей, як образ. Навіть сцена у III а приїзд Петра з дружиною – рез це вийшла сухою, і, більш все, неправдивою.

Крім акторської, потрібна жисерська робота, великі зуси щоб створити високохудо правдивий спектакль. Така думка, наші враження про п ру „Суєта" (постановка реж п. Я. В. Дунайського). Наша да в закінчення буде: не мо в погоні за репертуаром ш вати якість своєї роботи, а і продукції; артисти повинні рувати лише високохудожні, диві до кінця спектаклі.

І. Б—т

Редактор Л. СВОБОДА

На підставі постанови Сумської Міської Управи від 27 січня 1942 року, хімічні майстерні та салотопна товариства „Хімік Сумщини" з 1-го лютого 1942 року передаються до відання Сумської Міської Управи.

Претензії до т-ва „Хімік Сумщини" з боку організацій, підприємств та приватних осіб, приймаються конторою т-ва (Базарна пл., 7) до 20 лютого ц. р. включно, після цього терміну претензії прийматись не будуть.

Т-во „Хімік Сумщини"
2—1

Суммісьмиліція повідомляє, що особи, які взяті на облік Військовим Обліковим Сектором та яким призначено проходити відмітку, повинні в обов'язковому порядкові з'являтися в дні визначені Військово-Обліковим Сектором.

Особи, які будуть ухилятись від відмітки—будуть притягатись до відповідальності.

1—1 СУММІСЬКМІЛІЦІЯ

Трапляються випадки, коли керівники будинків, орендарі та домовласники своєчасно не прописують прибувших і не виписують вибуваючих жильців.

Прописка прибувших жильців повинна бути проведена на протязі 24-х годин.

За несвоєчасну прописку і виписку жильців, особи, відповідальні за ведення домових книг, будуть підлягати штрафу до 300 крб.

Начальник паспортного відділу Суммісьмиліції КОБЛІКОВ. 1—1

По розпорядженню військово-господарського відділу пропонується всім установам та приватним особам здати на бувшу базу Нафтозбуту всі залізні бочки, як власні, так і залишені військовими частинами.

Термін здачі не пізніше 10-го лютого 1942 року. За невиконання цього, винні будуть притягнуті до відповідальності.

2-1 ОБЛСПОЖИВСПІЛКА

Сумське т-во „Контора по проектуванню, будівництву та реставрації храмів та цивільних споруд інженера Чепахіна К. М. і К°", з 1 лютого 1942 р. ліквідується. Претензії до т-ва приймаються до 15 лютого 1942 р., після чого прийматись не будуть.

Всі функції т-ва з 1-го лютого 1942 року переходять до інженера Чепахіна К. М. особисто. Адреса: Церковна вул., № 3. 1—1

Всі власники коней, що мешкають в м. Сумах, повинні на протязі по 17/II—42 року зареєструвати своїх коней у військовому обліковому секторі Суммісьмиліції, незалежно від реєстрації, що провадилась раніше.

Осіб, які будуть ухилятися від реєстрації буде притягнуто до відповідальності.

1—1 СУММІСЬКМІЛІЦІЯ

4-го лютого

ЗНИКЛА КОБИЛА

зі збруєю та санками, що стояла на Воскресенській вулиці біля Міської Управи,—масті сірої.

Осіб, які знають місцеперебування її, прошу сповістити на адресу: Троїцька вул., буд. № 16, Бабенко.

1—1

Загублені: Метричне свідоцтво на ім'я Гладкова Раїса Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Апаенков Григорій Євдокимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Довгополов Анатолій Наумович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ферковський Микола Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Безменов Владислав Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Безменов Олександр Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Безменова Рема Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лазаренко Павло Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лазаренко Валентина Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондаренко Микола Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександровна.

Метричне свідоцтво та військову пустку на ім'я Іваненко Іван Гри

Паспорт на ім'я Черняков Марківна.

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Митрофанович.

Метричне свідоцтво на ім'я ко Євгеній Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентин Сергійович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСН

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45. Mit Genehmigung des Ortskommandan

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

СЕРЕДА 11 ЛЮТОГО 1942 р. № 18 (39)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

Турботи Англії за сировину

Англійська палата депутатів досі ще перелякана з приводу втрати далекосхідних джерел сировини. Нещодавно відбулися жваві дебати, під час яких один з депутатів запитав уряд, що ж саме гадає робити Англія, зовсім позбавляючись далекосхідньої здобичі каучуку.

Коли представник уряду не знайшов належної відповіді на це запитання, незручний депутат знов підвівся з свого місця, щоб поставити ще одне болісне питання.

Було запитано, чи не можна легковажну й безвідповідальну недбайливість урядової господарської політики у питанні виробництва синтетичного каучуку пояснити тим, що особи, відповідальні за цю політику, як власники акцій, виявляли велику зацікавленість до далекосхідних каучукових плантацій.

Ці дебати в англійській палаті депутатів нагадують про подію, що відбулася вже три роки тому.

За часів, коли Англія вважала себе всесвітньо-пануючою морською державою, яка завжди може забезпечити довіз морськими шляхами до британського острову, у висновках одного, ніби-то, знавця, обговорювалося питання, чому Англія не має підстав займатися справою виробництва синтетичного пального.

В самонадійності було висловлено передчасну думку, що виробництво синтетичного пального — це справа незаможників.

Хай цим дорогим і врешті дуже сумнівним виробництвом сурогатів, — як брехливо назвали синтетичну продукцію, — займаються нації, які бідніші природними багатствами і капіталами Вже початок війни був для, так званих, нафтових експертів британського острову, гірким досвідом.

Як відомо і як навіть змушена визнати англійська преса, в боях в Атлантичному океані загинуло особливо багато англійських танкерів.

Вже цей нестаток спеціальних пароплавів, якщо не рахувати труднощів з валютою, робить чимраз складнішою проблему постачання Англії пальним. Зараз англійська військова рада багато віддала б за те, щоб мати сьогодні таку міцну синтетичну індустрію, яку має в своєму розпорядженні Німеччина і німецькі озброєні сили для постачання пальним.

У свій час англійські критики звертали вже увагу громадськості на те, що за відхиленням планів збудувати на англійському острові індустрію синтетичного пального, приховуються егоїстичні інтереси.

Вказувалося саме на те, що одного разу всемогутня „Шелл" група і різні інші англійські нафтові товариства енергійно виступали проти плану будування синтетичної промисловості, і що з другого боку великі танкерні пароплавні підприємства використовували весь свій політичний і фінансовий вплив, щоб перешкодити здійсненню цих прогресивних планів.

Витіснення англо-сакських держав з південно-китайського моря відкриває нову сторінку сировинної політики.

Так або інакше, США і Англія змушені робити спроби забезпечити свою військову індустрію сировиною без допомоги голландсько-індійських і британсько-малайських поставок.

Це зіпсувало вищезгадані концепції. З примітною ретельністю англійці улещують південну Америку. Тут вони різко конкурують зі своїми північно-американськими братами.

Іронія останніх часів саме в тому й полягає, що обидві згадані держави, які систематично перешкоджали південній Америці розгорнути використання її сировинних джерел, зараз благочесно з'являються на першому плані і претендують на південно-американську сировину. Ніщо краще за це старшування США і Англії перед південно - американськими країнами, не може довести того, як прорахувалися обидві батьківщини війни у питанні готовості свого військового господарства.

(Ost Front)

Дорого, як тільки можливо... продасть Ірландія своє життя

БАРСЕЛОНА. У своїй останній промові в Навані, ірландський прем'єр-міністр Де-Валера різко виступив проти цькування закордонних газет.

Натякуючи на кампанію британсько-американської преси за передачу повітряних й морських баз в південній Ірландії, Америці й Англії, Де Валера сказав, що зі дня виникнення війни Ірландія стала за об'єкт постійних нападів різних чужоземних газет.

Статті цих газет не передруковувалися в Ірландії, бо Ірландія уникала оголошувати в пресі те, що може збудити гіркоту і ворожнечу проти інших націй. Але приходить час, коли Ірландія змушена змінити свою політику. Якщо це газетне цькування є пролог до ворожих акцій проти Ірландії, було б невірним затаювати від народа ті застереження, які містить в собі ця газетна кампанія. Ірландія не має за що просити пробачення.

Ірландія і спочатку ясно викладала свою політику, а саме — намір не втручатися в цю війну, якщо цього можна запобігти, а цього можна запобігти за допомогою Бога, в разі Ірландія не стане за об'єкт нападу. Якщо ж на Ірландію нападуть, ірландці продадуть своє життя дорого, як це тільки буде можливо.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 6 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На східному фронті, під час відбиття ворожої атаки, німецькі війська, підтримані міцними з'єднаннями літаків, знов завдали ворогу важких втрат людьми й матеріалами. Також великих втрат ворог зазнав під час успішних німецьких атак на тій же дільниці.

Переходячи, не дивлячись на великі снігові хуртовини, в контратаки в районі на північ-схід від Курська, німецькі війська завдали ворогу таких втрат: 294 полонених, серед них командир дивізії, 1.450 забитих, 6 танків, 25 гармат, велика кількість важкої і легкої піхотної зброї та інше військове майно.

В боротьбі проти советських повітряних сил, в якій брали участь також з'єднання італійських літаків, учора було збито й знищено 38 ворожих літаків. В ніч на 5 лютого німецькі бомбардувальники підпалили споруди авіазаводу в Воронежі, а також досягли прямих влучань у автозаводи в м. Горькому.

В океані навколо Англії німецькі літаки пошкодили бомбами 3 великих торговельних пароплави, один з яких загорівся.

Нічні атаки з нищівними наслідками було спрямовано проти залізничних поїздів на ділянці НьюКестль — Едінбург.

В північній Африці продовжується переслідування ворога в східній частині Кіренаїки. З'єднання німецьких літаків бомбардували британські табори, скупчення транспортних засобів, аеродроми і т. ін. навколо Тобруку.

Під час успішних денних атак німецьких літаків на ворожі судна і військові споруди порту Ла-Валетта на острові Мальта, було пошкоджено 2 британських підводних човни. Супроводжуючі винищувачі збили, не маючи власних втрат, 3 британських літаки.

За 7 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході тривають бої в умовах великої холодечі та снігових заметів.

На середній ділянці фронту було оточено й розбито міцну частину з двох советських дивізій. При цьому було захоплено 15 гармат та 44 кулемети й міномети.

Під час боїв за останні два тижні на дільниці однієї лише армії було захоплено або знищено 80 танків, понад 300 гармат, 1000 кулеметів і мінометів, понад 400 автомобілів і 800 саней. Крім великої кількості полонених, ворог втратив понад 18.000 чоловік забитих.

На північній ділянці фронту німецькі війська, під час просувань завдали ворогу важких втрат людьми і зруйнували велику кількість ворожих укріплень.

На Карельському фронті німецькі і фінські повітряні сили успішно атакували споруди Мурманської залізниці, а також ворожі табори.

Вчора без власних втрат було знищено в повітряних боях і на аеродромах 34 советських літаки.

В океані навколо Англії німецькі бомбардувальники потопили двоє ворожих торговельних суден, місткістю 10.000 брутто-тонн, також було пошкоджено 5 великих вантажних суден.

На захід від Англії підводний човен потопив британського винищувача.

Біля східніх берегів північної Америки німецькі підводні човни потопили 6 ворожих торговельних суден, місткістю 38.000 брутто-тонн.

При цьому особливо відзначився підводний човен під командою капітан-лейтенанта Раша.

В північній Африці, під час дальших просувань на схід, було досягнуто Ain Ель Гацала. Німецькі літаки підтримували переслідувальні бої союзних військ і бомбардували матеріальні склади на захід від Марса Матрук.

Німецький підводний човен атакував біля Кіренаїки британський караван, досягнувши влучань торпедами.

На острові Мальта було бомбардовано бомбами великого калібру бази підводних човнів і доки порту Ла-Валлета. Також було атаковано аеродром Гальфар. У боях над островом ворог втратив 4 літаки.

ЗВЕДЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ ЗБРОЄНИХ СИЛ НІМЕЧЧИНИ

За 8 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході тривають важкі оборонні бої. Численні з'єднання ворога провадили атаки на різних ділянках східного фронту. Всі атаки було відбито. В багатьох контратаках знищено великі ворожі сили.

За час з 31/I до 6/II совєтські повітряні сили втратили 239 літаків, з них —117 було збито в повітряних боях, 18—зенітною артилерією і решту знищено на землі. Наші втрати за той же час на східному фронті—13 літаків.

У північній Африці — обопільна розвідувальна діяльність.

Вчора наші винищувачі атакували в Німецькій бухті з'єднання британських бомбардувальників і збили 5 літаків, не маючи власних втрат.

Короткі повідомлення

◆ Фюрер нагородив командира одного словацького з'єднання, генерала Малара, Рицарським Хрестом.

◆ Делегація шведських жінок у Фінляндії передала Фюреру грошовий подарунок, який має призначенням організацію відпочинку німецьких солдатів, поранених під час боїв у Фінляндії.

◆ В Румунії в майбутньому хлібні картки видаватимуться лише тим, хто працює або є непрацездатним.

◆ Вчора в Лондоні було повідомлено про зміни в британському кабінеті. Міністром військової промисловості призначено Лорда Бівербрука, англійського газетного короля.

◆ За повідомленнями спілкового управління, кількість безробітних в США зросла, не дивлячись на поширену військову промисловість, з 3,8 до 4,2 мілюнів.

◆ 4 лютого рейхсмаршал Геринг залишив Рим, щоб повернутися до Німеччини.

◆ Просування німецько-італійських військ через Дерну примусило британські імперські війська залишити узбережну смугу, довжиною 600 кілометрів, що була ними зайнята з 21 січня.

◆ Число ворожих суден, потоплених біля північно-американських берегів, зросло до 49 і загальний тоннаж потоплених суден — до 349000 брутто-тонн.

◆ Японські повітряні сили почали великі операції в районі островів Голландської Індії.

◆ Лондонська газета «Дейлі Мейль» готує своїх читачів до нових обмежень у галузі залізничного сполучення.

◆ Спочатку війни японці потопили всього 29 ворожих підводних човнів.

◆ В морському бою біля Яви японські гідролітаки знищили ядро нідерландсько-індійського флоту.

◆ Британське адміралтейство визнало потоплення підводного човну „Тріумф".

◆ З 4 лютого військові споруди острівної фортеці Сінгапур знаходяться під обстрілом японської артилерії і літаків. Склади пального і гумові плантації палають. В дорозі знаходяться нові японські військові транспорти.

ЗА КОРДОНОМ

Надзвичайне замішання в Сінгапурі

ТОКІО. Як видно з фронтових повідомлень, полонені індуси розповідають про надзвичайне замішання в Сінгапурі.

Численні англійські жінки з дітьми втекли літаками на Суматру.

Потік біженців з півночі чим раз зростає, викликаючи труднощі в постачанні продовольством й водою, яку видається лише двічі на день. Помітно зростає антибританський настрій серед індусів, яких завжди використовують на передових лініях.

Багато індусів намагаються втекти на північ у місцевості, зайняті японцями, не бажаючи, всупереч всім англійським обіцянкам, оборонять Сінгапур.

Не можна вже далі ігнорувати індуський рух.

Тисячі полонених індусів уже використовуються японцями для поліцайських потреб.

Один індійський капітан з 11-ої британської дивізії, перейшов з багатьма солдатами під індійським визвольним прапором на сторону японців, запропонувавши співробітництво проти Англії. В такій обстановці вирішується доля Сінгапуру і британського панування на Малайському півострові.

Британці самі змушені обороняти Сінгапур

БЕРЛІН. Вся британська преса відчайдушно кричить: „Де ж американський флот?" Британці надіялися на Рузвельта, щоб він надіслав до Сінгапуру декілька лінкорів, бо інакше Сінгапур буде дуже тяжко оборонять.

З Сінгапуром загине безпека Індії, Австралії і голландських островів.

Все це добре знає й Рузвельт. Але він також знає й те, що лінкори, про термінову надсилку яких просять британці; частково лежать на дні Тихого океану, а частково настільки важко пошкоджені, що їх неможна застосувати в найближчий час.

Так або інакше, британці змушені самі обороняти найважливішу фортецю —Сінгапур за підтримкою, в кращому разі, змушених до військової служби малайців і китайців. Знов почувається нищівна поразка американського флоту в гавайських водах.

В США не вистачає робітників для військової промисловості

ЖЕНЕВА. В Сполучених Штатах з занепокоєнням вказують на те, що контингент робітників військової промисловості не достатній для виконання рузвельтівської програми озброєнь.

Обговорюючи це питання, „Журналь де Женев" пише: „В США нехтували вихованням індустріальних робітників через кризу, яка тривала протягом останніх років".

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

Таємниці кремлівського двору *)

Влаштовуючи родичів, Лазар Каганович не минає жодного з них. П'ятий і шостий його брати роблять у текстильній індустрії.

Але справжні зірки — це Лазар і Михайло, які прокладають шлях усім жидам, у самому широкому розумінні цього слова. З того часу, як Лазар посів найвищу, з можливих для нього, посад, такі антисемітичні випадки, як наприклад вживання Кагановича з Україною, не можуть вже мати місця.

До кагановичівської зграї належить ще й одна дівчина, — Ройза, але Каганович II, поки що, вадержує.

Ставка йде на настільки високу суму, що Лазар Каганович, видатний шахист, поводиться дуже обережно.

Сталінський зять, Алілуєв, мав рацію зі своїми застереженнями. Надія нещаслива Колись вона мала на Сталіна великий вплив — але він чимраз більше зменшується. Коли цей вплив остаточно припиниться, Лазар висуне останню шахову фігуру — свою сестру, вродливу Ройзу.

По суті вона вже з'явилася на обрії Лазар влаштував її в орджонікідзевському комісаріаті, за керівника відділу. Вона зветься там Орина Себова (Кагановичі дбають про те, щоб їх справжнє прізвище не дуже часто згадувалося в списках партійних робітників, і маскуються іноді псевдонімами). Під час припадка сталінської люті з приводу невиконання якогось плану, варешті Каганович висуває Ройзу. Її надсилають до Сталіна з потрібними матеріалами, аби вгамувати його лють.

Це їй несподівано добре вдається. Сталін наказує переказати Орджонікідзе, на якого він досі гнівається, що надалі він буде здійснювати зв'язок з комісаріатом важкої індустрії лише через керівника відділу Себову.

Лазар дуже задоволений розумною сестрою. Колись, одного дня Надія зробить будьяку помилку й тоді...

ВДОВА ЛЕНІНА БУНТУЄ

Отже, в Росії знов опозиція. На цей раз вона не лівіша за Сталіна, а навпаки — правіша: вона не хоче, як Троцький, прискорити темпів, а навпаки, сповільнити їх. Тому, що вона — ну, розуміється ж не Сталін — бачить, що зубожіння невимовно зростає. Риков й Бухарін, члени другої трійки, належать до цієї „правої опозиції", якій керівники. Їх відкидають, Рикова навіть висилають. На місце Рикова з провінції викликають молоду людину — Сирцова і призначають його головою ради народних комісарів. Людина, якій Сталін так довіряє, як взагалі може довіряти така недовірлива особа, як Сталін.

В країні панують злидні. В Москві, коли знайомий питає знайомого, як ідуть справи, — підповідають „Дякую. Краще, ніж у наступному році". Гіркий юмор, за яким ховається розпач. І цей розпач знаходить виразника в особі Крупської. Вдова Леніна пише „Правді", в березні 1930 року, небто через три місяці після хвальної оргії з приводу сталінського п'ятидесятиріччя: „в Росії знов революція, навіть гірша, ніж у 1917 році в країні панує нечуване, небезпечне безладдя. Озброєні комсомольці вдираються в села, які ще чинять опір колективізації, і запроваджують її насильством і убивствами. Все це справа Сталіна і його перекручування й фальшування ленінського вчення".

Сталін лютує. Він не наважується торкатися Крупської, але загрожує їй через Кагановича. В Москві цинічно шепочуть, що в разі повторного ухилу, Сталін призначить іншу вдову Леніна. Але Крупська не мовчить.

Старі більшевики не підтримують її, але вони все рівно позбавлені влади. Але як не не дивно, до неї схиляються Сирцов і його молодь.

Сирцов — розумна людина. Він розуміє, що Сталіна можна побити лише сталінською зброєю. Він організовує справжню змову проти сталінського самодержавства.

Сталін оточений майже самими ворогами, хоч ДПУ й не помічає цього. Крім Молотова, який принципово має лише посаду, і жодної власної думки, крім Кагановича, який один може сподіватися зрівнятися сукупно зі Сталіним, не має більше вікого, хто був би дійсно за Сталіна. Проте — одного забули: Ягода!

Одного дня Сирцов сидить на нараді з людьми, які є верхівкою таємної змови. Їх лише три; четвертий Резніков, відсутній. Але ні нічого. Дзвонить телефон. Сирцова негайно викликають на засідання політбюро. Він поспішає туди — і знаходить Резнікова за столом біля Сталіна.

Він знає, чому продзвеніла дзвоник; проте ніхто не починає говорити й він також мовчить, сідає на своє звичайне місце і прислухається до суперечок на цілком незначні теми.

Лише через деякий час Сталін звертається до нього. — „У вас, товаришу, якраз було засідання? Запитує він. „Сподіваюся, що я вам не перешкодив?". „Ні, ні" — ввічливо відповідає Сирцов. „Ми говорили лише питання тваринництва. Особливо про використання оскаженілих биків".

(Далі буде)

*) Продовження Див. „СВ" за 11, 23, 25 січня і 1, 4, 8 лютого 1942 р.

ДО ПРАЦІ!

Згадаймо, якої великої шкоди завдали бувші наші „благодійники" - большевики, господарству України. Якої нелюдської праці треба було, щоб зруйнувати матеріальні надбання, створювані протягом багатьох десятків років, щоб залишити цей край без хліба, без води, без електрики, без зв'язку, без транспорту, промисловості. Навряд чи можна знайти в історії людства щось подібне.

Окрім шкоди вони наробили й велику шкоду культурі українського народу. Вони розшарували українців на групи, націкували одну на другу, посіяли розлад, безперестанним переслідуванням всього національного—перенесли все, що було здобуте віками традицій, звичаїв, літературу, мову. Цьому, в значній мірі, сприяв, особливо в останні роки, помітний тиск русифікації, наслідок попереднього царського російського царизму та свідомого спустошення більшовиків, українці зовсім почали цуратися своє національне обличчя, національну кров і стали соромитись у всьому неукраїнському. Повний національний занепад принесла остання війна. І тепер, український народ, звільнившись від червоних лещат, знову можливість помитись від того бруду, почистити нанесену іржу, щоб згодом стати національно-повноцінним, здоровим, підвестись на рівень передових націй. Однак, нічого само не робиться, не приходить—його треба виборювати, здобувати наполегливою енергійною працею.

Отже, до праці! Для цього треба організуватись, згуртуватись, покласти щось в основу. Згуртуватись можна і слід, в першу чергу, навколо українського т-ва „Просвіта", треба його відродити, створити і почати роботу. Про завдання цього т-ва уже писалося у нашій газеті. Початок покладено: створено оргкомітет по організації т-ва „Просвіта", який уже працює. Дальші етапи—широкий запис у члени товариства, обрання керівних органів, створення матеріальної бази, залучення кадрів і розгорнення масової роботи по всіх секціях. Запис до ініціативної групи у члени товариства краще всього провести по установах за формою, що її можна дістати в оргкомітеті і передати список останньому. Окремі громадяни можуть записатись у канцелярії курсів німецької мови: Українська площа, 17. Туди ж вносити добровільні відрахування на користь т-ва.

Всі, в кого ще б'ється серце українця, в кого ще тече справжня українська кров, не повинні стояти осторонь. До праці! За відродження українського національного життя, національної культури, свідомості, в поєднанні з кращими здобутками культури німецької нації, вперед, до праці!

Сумський оргкомітет українського товариства „Просвіта".

Олександр ВДЯЧНИЙ

ВОВКИ

От і настала зима українська,
Довго чекала її—
Зграя вовків большевицько-жидівська
В хащах дрімучих лісів.
— „Швидше б зима наступала — казали,—
Ну, вже тоді ми дамо!..
Нас, як відомо, по світу немало—
Вгонимо німця в ярмо!..".
Мов яць за місяцем швидко летіли—
Вкрилися снігом поля.
Німці туди проникнути зуміли.
Вільною стала земля...
Вільно розправили спину селяни,
Легше зітхнув робітник:
Позика, спізнення, штрафи, обмани—
Зникли навіки для них.
Бачуть вовки, що й зимою не в змозі
З німцем боротися їм,
От і з'сіли вони при дорозі—
Стали стріляти своїх..
Трудно тепер когось в полі побачить
люду не видно ніде.
Тільки один по дорозі мандрує—
Полонений додому йде...
Ось тут за лісом село його рідне,
Хату побачить свою...
Мов би летить його серденько бідне
Він у своєму краю.
От-от-от рипнуть на дверях завіси,
— „Краю рідненький мій!..".
Так підійшов наш бідняга до лісу,
Раптом пронизливе: „Стій!!!"
Серце Павлові, мов пташка забилося
Сам він від страху зомлів,
А на дорогу тим часом лінливо
Вилізла пара вовків.
— „Звідки й куди це, Павло, ти мандруєш?"
— „З полону додому йду..."
— „Як?! А чого ти не там, не воюєш,
Як це ти кінчив війну?!".
Тяжко... В грудях у Павла ніби камінь,
Вже він від люті тремтів:
— „Досить знущання, досить обманів!!!"—
Так їм Павло відповів
— „А, ти за німця, ти ворог народу!!?
— „Ні! Вороги його ви!".
— „Цить!"—і два постріли прямо і з боку
Вбили. Прокляті жиди..
Вбили. Та користі з цього не мають.
Вбивства добра не дадуть.
Німці по-старому звіра ганяють
Бреше, поймають—капут!
— „В лісі сидіти мені не охота",—
Скаржиться вовкові звір
— „Німці не мерзнуть, а наша піхота
Вдрала давно на Сибір".
— „Тільки й залишились ми із тобою.
Сила, звичайно, мала.
Краще я бачу віддатись без бою
Зрадила клята зима".
— „Вже нахотло по лісу блукати,
Голод і холод дойняв,
Паніки більше не можу ховати!" —
Тут уже вовк заридав.
В вечорі, як тільки стало темніти,
Слід лише видно було
То кочувати пішли два бандити
В крайнє від лісу село.
—„Зайдем, колего, до крайньої хати,"—
Мовив товаришу вовк.
— „Ні. Бо в тім році останні манатки
Я там забрав за налог".
— „Краще ми зайдемо в другу, до Власа.
Добрий він був чоловік",
— „Е!. За несплату торішнього м'яса
Козку й в нього потяг".
— „Ну, як не так, то давай до Тимохи—
Он до сусіда мого".
— „Як?! Ти забув, що за різні налоги
Вигнав ти з хати його?..
— „Правду ти кажеш... Давай до Миколи—
Он що живе на горбі.
— „О, той до хати не пустить ніколи,
Він же сидів у тюрмі"...
Всіх людоїди в селі перебрали.
Ледве найшли під кінець
Дядька, такого, що менш вони драли.
Так і пішли навпростець..
Тільки на місце того, щоб спочити
Звіри попали в полон.
Вже, як відомо, їм нас не судити...
Їх тепер судить закон.

Шевченко і Україна

Тарас Григорович Шевченко — співець української поезії, пам'ять про якого вшановуватимемо 11 березня, більше всього любив свій рідний край, безмежно кохав Україну.

„І так її люблю
Мою Україну убогу.

Він любив минуле й сучасне свого рідного краю. Вся природа України офарблена ним особливо гарно. Сонце українське в Італії сочує за морем, виглядає з-за хмари й поглядає на землю, наче круглий блідолиций гуляє по небу. Вітер в його творах має образ могутньої істоти, що грає велику роль в житті України. То вночі він тихесенько веде розмову з осокою, то гуляє по широкому полю й розмовляє з ковилами, або заводить розмову з синім морем. Чудесно описав цей великий Тарас широкі простори нашого любого рідного краю

Особливо чудесно в нього описаний Дніпро. З Дніпром в Шевченка зв'язані історичні спогади любов до рідного краю. Дніпро для нього є символ всього національного, українського, як Vater Rhein в німецькій поезії.

Немає на світі України,
Немає другого Дніпра...

З Дніпром Шевченко зв'язує щасливе життя українського народу. Дніпро в нього—широкий, дужий, сильний, як море... З-за Дніпра прилітають думи, слава і доля. Разом з Дніпром у нього з'являється ціла ряд історичних згадок: гетьманщина, запоріжці, Дорошенко, Гонта, Залізняк, Семен Палій та інші.

А яка безмежна любов до України в нього виявляється в описі природи — широкі степи, поля, ліси, садочки, біленькі хатки! І от, згадуючи великого батька Тараса, ще раз перечитуючи його твори, треба йти його шляхами безмежної любови до свого краю.

Треба так кохати Україну, щоб всю свою кров до останньої краплини віддати за її добробут, за її щастя. Боротись до кінця проти большевизму, не боючись загинути за свій рідний край, — почесний обов'язок кожного українця.

Сапун С.

Шкідництво чи шахрайство?

Хлібопекарня, яка міститься по Сумській вулиці, № 15, систематично випускає хліб з неприпустимо великою вологістю, що органолептично можна визначити до того, що виходять не хліб а замазка.

Крім того, цей хліб пускають у продаж, через крамницю № 6 ще гірше, у наслідок чого у споживача, фактично, виходить недовага, а у хлібопекарні—„економія" кримінального характеру.

Споживачу також з милості хлібопекарні гарантується катар шлунку, або заворот кишок.

Треба негайно притягнути винних до відповідальності і покласти край знущанню над споживачем.

Нотар М. Тарянінов.

Зернятка нового

Дорога круто повернула в яр. Перед очима відкрився чудовий зимовий пейзаж українського села. Хатки потонули в глибоких снігових заметах. На білому покривалу, наче зірочки, виблискують сніжинки. Морози беруть своє. Мороз з вітром аж палить обличчя.

В яру затишно. Тут легший вітер, а тому селяни громадського господарства х. Никонцова цілісінький день на подвір'ї.

— Роботи багато, говорять вони —справа йде не до Різдва, а до Великодня, треба готуватися до сівби, щоб першу вільну весну провести зразково.

В коморах уже заготовлено 34 тонни посівного зерна. Незабаром розпочнуть очистку. Заготовлено фуражний фонд—сіно, солому тощо Тяглова сила теж гарна. Коні розкріплені по господарствах і зараз мають середню вгодованість.

Сівалки, борони, плуги і інший сільськогосподарський ремавент звезений в окремий сарай.

Староста п. Войтенко завіз ковальське вугілля, призначив двох ковалів. Не сьогодні—завтра в кузні запалає горно, весело зацокають молотки.

В господарстві є 40 пілком підготовлених до роботи возів тоді, як при большевиках було ляше—5.

Зернятка нового вільного життя відчуваються в кожній селянській хаті.

Люди наче народились на світ, працюють справді по вільному.

Незабаром весна. Весело зачене сонце. Запарує земля. Тоді вийдуть селяни в поле сіяти зерно вільного українського життя.

У. К.

Хліб Омелянського і К°

Якість хліба, що його випікає хлібопекарня товариства Омелянського і К° (Суджанська, 15) за останній час надзвичайно погана (мокрий, недопечений, важкий).

Мешканці, які одержують хліб цього товариства з відповідних крамниць, щодня скаржаться на це.

Чому ніхто з торгового відділу міської управи не цікавиться якістю хліба цього товариства? Чому міське споживче товариство, яке надає борошно для переробки товариству, не вимагає відповідного проценту припічки і якості хліба?

Недоброякісний хліб, безумовно, може дуже кепсько відбитися на здоров'ї споживачів. Як наслідок недоброякісності хліба, що його виготовляє товариство, останнє стало на шлях підвищення відповідного проценту припічки і саме тому має можливість „лишок" хліба розкрадати на свій розсуд.

Щодня можна спостерігати значну кількість людей різного віку і статі, які через „чорний хід" хлібопекарні товариства, виносять цілі хлібини, ховаючи їх за пазухою, в корзині, тощо.

Чому не замовчує і тихесенько спостерігає господар борошна—міське споживче товариство? Тов. хто повинен контролювати і догляда за якістю хліба, що випікається товариством та щоб останнього було здано з того борошна, що відпускається для переробки, повністю з належною припічкою, повинен негайно навести належний порядок у хлібопекарні товариства. Потрібно винних у цьому осіб притягти до судової відповідальності.

Споживач.

ДО ВЕСНЯНОЇ СІВБИ

Громадяни села Токарі готуються до весняної сівби. Щоб повністю засіяти площу, призначену для зернових, вони заготовили посівматеріал. 60 процентів посівного фонду уже очищено й підготовлено до висіву.

Селяни підгодовують тяглову силу. Для цього, а також на весну, вони заготовили багато фуражу. План закладки фуражної соломи перевищено.

* * *

Задовільно поставлено справу підготовки до першої вільної весни також у селі Мала Чернещина. Добре налагоджено зокрема ремонт сільськогосподарських машин й інвентаря. Тут відремонтовано уже 21 плуг, 19 ключів борін, 40 возів і інш.

Н. Б.

Увагу міському городництву

Руйнація большевиками українського господарства, це мерзенне і огидне лиходійство, якого ще не знає світова історія, на жаль відчуватиметься нами ще порівнюючи тривалий час, як в розумінні подовольчих труднощів, так і в розумінні неможливості використати всіх індустріальних робітників за їх фахом. Це й зрозуміло, бо ліквідація наслідків руйнації потрібує наполеглавої роботи протягом значного часу.

В зв'язку з цим, проблема міського городництва набуває величезної ваги, як фактор, що по-перше сприятиме поліпшенню харчування міського населення, розвитку дрібного тваринництва в місті й по-друге дасть роботу всім, хто бажає працювати. Тому треба, щоб жоден клаптик міських земель не лишався невикористаним. Всі вільні міські землі, які придатні для городництва, треба розподілити поміж мешканцями міста, які бажають мати цього року городи.

За відомостями, що їх має редакція, Сумська міська управа займається зараз питанням нарізки городянам городніх дільниць. Сподіваємося, що справу цю буде розв'язано якомога швидше. Але поруч з використанням вільних місцевих земель, треба також домогтися й використання під городи всіх забудованих дільниць і садиб, де є така можливість.

Майже в кожному дворі, навіть і в центрі міста, не кажучи вже про околиці, можна зробити хоч невеликі грядки.

Про це повинні подбати управителі будинків і приватні власники.

Належні земельні органи повинні організувати допомогу городникам в міру можливості, а також своєчасне постачання насінням і відповідну консультацію.

Дві години за участю Гайдо

Розцвівші рожеві квіти, що стоять перед авансценою, сніжнобілі вбрання оркестрантів, білі пюпітри надають сцені українського драматичного театру нарядного, святкового вигляду. Оркестр під керуванням Федора Гайдорфа з великим темпераментом виконує „Еспаньолу", „Світять зірки" і багато інших музикальних номерів. В супроводі оркестру артистка капели п. Слюсарева співає „Не від любові плачуть".

Живим юмором сповнені оповідання Франца Броермана, народній танець у виконанні артистів —Сердюк і Курти.

Захоплення викликають трьох акробатів, українські мецькі пісні, виконані хор керуванням хормейстера п. Кондратенко, оркестром н інструментів. Непогано тако поставлено скетч „Фідіас участю Ф. Гайдо, Ф. Бро і Левіної).

На закінчення різнохара програми великого концер ступила балетна група т в супроводі оркестру вона нала балетну композицію „В вальс".

„ЗНАМЕННИЙ" КІНЕЦЬ

На тому тижні у місті, по Лебединській вулиці, виникла пожежа — загорівся двохповерховий будинок № 31.

Побачивши іскри, що падали з другого поверху, жителі цього двору відразу взялися за гасіння вогнища, що спершу виникло у квартирі жида Мільмана. Коли до місця пригоди приїхали пожежники—двері цієї, закритої на квартири, були відбиті. кімнати лежав труп жида—губця. З речових доказів відомо, що підпал зроблено тою, цілком розмірковано: вогнище було розведено бі ки в одній кімнаті, а дру другій, через кімнату від (жид займав три кімнати).

При допомозі пожежної ди було врятовано будин повного згорання.

Пишучи про цю пригод думку приходить, напроти одне, до деякої мірп цікаве женія: в жидів, окрім всіх мих рис характеру і звичаї один — закінчувати життєв якоюсь „знаменною" капо даному випадку, жид, в на той світ, підпалив і Отже, і в останню хвилину життя він приніс шкоду державі.

Медична допомога

Сумський міський відділ здоровоохорони працює зараз над питанням організації медичної допомоги громадянам прилеглих до Сум районів. Така допомога подається уже, наприклад, у Краснопільському, Білопільському й інших районах. Тут же приймаються міри щодо загашення епідемічних захворювань (на сипний тиф).

В деяких районах і зокрема у Штепівському, Миропільському, Уланівському ще не вистачає лікарів. Вживаються заходи, щоб надіслати туди лікарський персонал.

Для налагодження роботи лікарень та медобслуговування громадян міста, намічено переміщення II амбулаторії, яка міститься на Іл'їнській вулиці, у будинку кол. дитячої поліклініки. У приміщенні II амбулаторії буде розміщено станцію швидкої допомоги з цілодобовим чергуванням лікарів.

Також намічається переміщення міської лікарні у будинок колишньої земської лікарні.

Редактор Л. СВІБ

ДО НАСЕЛЕННЯ

Доводиться до відому населення, що 9 лютого 1942 року розстріляні:

1. ІВАНОВ Микола, 32 років, мешк. м. Суми (Заводська, № 5).

2. КРАВЧЕНКО Дмитро, 38 років, мешк. м. Суми (Роменська вул., № 66), за те, що вони декілька разово провадили крадіжки в склепі, де знаходиться військове майно.

ВІЙСЬКОВИЙ КОМЕНДАНТ.

СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ

повідомляє, що всі комуністи та кандидати, незалежно від посту і незалежно від того, чи були вони коли виключені чи ні, що мешкають у м. Сумах, повинні в обов'язковому порядкові з 11/II по 22/II цього року зареєструватися в Сумській міській міліції, кімната № 12.

Комуністи та кандидати, які не зареєструються в зазначений термін, будуть притягнуті до відповідальності за законом військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ.

21/I—42 р. пішла з дому за 50 кам. гр-ка

Шкопа Ірина Григорівна

й до цього часу не повернулася.

Прикмети: жінка 32-х років, одягнена у ватяник та бурки.

Осіб, які знають місце перебування її, прошу сповістити на адресу: м. Суми, Лука, вул. Франко, № 23. Шкопа Марія Григорівна. 1—1.

РОЗШУКУЮ ДРУЖИНУ — Железну Євдокію Макарівну,

яка 21/I—42 р. пішла з дому за 50 кам. й до цього часу не повернулася.

Прикмети: 44 роки, в чорному пальто, чорних хустинці та бурках з галошами.

Осіб, які знають місце перебування її, прошу сповістити на адресу: м. Суми, вул. Франко № 23. Алехін Тимофій Сергійович. 1—1.

Сумському Укрдраматеатру потрібен для участі в оркестрі

ОДИН СКРИПАЛЬ

(1-ша скрипка).

Оплата по згоді.

2—1. ДИРЕКЦІЯ.

Сумському господарству „Плодопитомник"

ПОТРІБНИЙ БРИГАДИР

по садниках і городництву

Оплата за згодою.

Адреса: Шпалівський шлях, № 1.

3—1.

Доводжу до загального відому, що я — Літвін Іван Петрович, вибувши з членів т-ва „Контори по проектуванню, будівництву та реставрації храмів і цивільних споруд інж. Чепахіна К. М. і К°", ніякої матеріальної та моральної відповідальності за дії цього т-ва не несу тому, що перебував засновним членом товариства. 1—1.

Сумсько-Степанівському державному маєтку **потрібно:**

Машиністів парових молотильних гарнітур	2 чол.
Комбайнерів	2 „
Кузнеців	2 „
Слюсар-мідник	1 „
Слюсарів по ремонту тракторів	2 „
Токарів для роботи на шліфувальному станку З Н—42	2 „

Для робітників мається їдальня, гуртожиток, а також квартири для сімейних робітників.

Звертатися на адресу: ст. Торопилівка, Центральна майстерня Сумсько-Степанівського державного маєтку.

Керуючий Степанівським державним маєтком Остольський.

ЗАГУБЛЕНІ:

Метричне свідоцтво на ім'я Васильєва Віра Тимофіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Жук Василь Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Педос Борис Семенович.

Метричне свідоцтво на ім'я Педос Микола Семенович.

Метричне свідоцтво на ім'я Козацький Віктор Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Куриленко Іван Семенович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ярмак Іван Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лященко Віктор Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гладько Микола Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Пшик Олександра Андріївна.

Паспорт на ім'я Ткаличева Горпина Савелівна.

Свідоцтво про особу на ім'я Буйваленко Омелян Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Руденко Василь Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Марченко Віктор Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ткаченко Іван Пилипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Супрун Віктор Фомич.

Метричне свідоцтво на ім'я Лішневська Людмила Маркіяна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лішневський Альфред Маркович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лугова Анна Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зозуля Іван Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Книш Андрій Тимофійович.

Паспорт, військовий квиток, трудова книжка і пенсіонерна книжка на ім'я Радченко Григорій Іванович.

Свідоцтво на коня, гром. Куц Івана Микитовича.

Паспорт на ім'я Рехуненко Устина Андріївна.

Паспорт на ім'я Поречни Сергій Володимирович.

Паспорт на ім'я Поречина Мар димировна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Станіслав Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Альберта Вільгельмовна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олена Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я тор Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Геннадій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Романович.

Метричне свідоцтво на ім'я тор Ігнатович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Борисович.

Паспорт на ім'я Щербаком дотівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Альберт Вільгельмович.

Метричне свідоцтво на ім'я кий Вячеслав Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я кий Геннадій Миколайович.

Договір на збудування ві Лаврентій Миколайович.

Паспорт на ім'я Редькіна трофна.

Метричне свідоцтво на Борис Митрофанович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕД

ВІД РЕДАКЦІЇ

В замітках „Судова хр дується адвокат п. Петр Олександрович.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

Mit Genehmigung des Ortskom

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

П'ЯТНИЦЯ 13 ЛЮТОГ 1942 р. № 19 (40)

ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

УКРАЇНА — НАША МАТИ

Останні 10—15 років в історії нашої України були самими жахливими, пустими і беззмістовними. З часів останнього здорового, батьківського і визвольно-національного руху (1917—1920 р р.), пройшло більше десятка років. В силу безостатньої національної свідомості і зради більшості ватажків, Україна була віддана на поталу Москві. Ці ватажки говорили про ідею національної автономії і внутрішньої єдності, а з другої сторони не заперечували проти близькості з большевицькою Москвою Ці дві причини чи й не були основними в приведенні України до совєтської Росії.

Відтоді й почалися часи небачені деградації національного життя України уярмлення її чудового народу.

Запитайте любого справжнього українця: на що він здатний при особих життєвих обставинах і він вам відповість — трудитись в сьому поті. От цю благородну і не часту в етнографії світу рису — вміло, більш того, — майстерно використали большевики.

Хто збудував Петербург?

Хто будував міста і маєтки знач ної частини російської землі (крім України)?

Хто з надр земних Донбасу перший почав здобувати чорне золото?

Хто вслав кістками дорогу російських воєн?

Українці, панове, українці!

А коли за це все Україна була вільною?

Ніколи — жодної днини!

Але світ не міг не помітити цього могутнього, трудолюбивого, родливого і розумного народу. Він давав знати себе не лише своєю працею. Ні!

Українці свою працю, свою Україну вміли захищати, наносячі ворогам глибокі рани, які вони довго лизували.

Українці — народ високої, різнобарвної, цілком оригінальної культури.

Українці мають дзвінку, як звук металу, часту, як гірський струмок, вічну, як пісня солов'їна — свою мову.

От чому слава про Україну — ніхто, як світ. Всі ті, наспіх перелічовані якості нашої України репрезентували й репрезентуватимуть наші люди — українці. Гонта, Залізняк, Вишневецький, Богун, Симон Петлюра, Сковорода, Весь, Котляревський, Основ'яненко, Куліш, Левицький, Старицький, Українка, Тобілевич, Великий Та... ось далеко неповний список ких імен синів і дочок України, які любили її як матір — турботливі, розумні і ніжні діти.

Це вони були з холодним, талановитим розумом і великим гарячим серцем — вони незаплямовані ворогами, діти України.

Подивіться тепер, панове українці, на нашу матір, нашу батьківщину.

Замордовано большевиками голодною смертю десять мільонів наших братів і сестер, десятки тисяч заковані в кайдани холодної Сибірі, сотні-тисяч полягли в сучасній війні...

Декілька міліардів пудів хліба Україна давала совєтам, а її народ жив напівголодним, а то й жебрацьким життям.

Незчислимі багатства земних надр вивозилися з України большевиками, а міста і села були обмежені мінімумом у всьому — від води до повітря.

Нашу гордість — нашу мову засмічено, запоганено російською і чужоземною брязкотнею. І ми, українці, соромились говорити своїм рідним словом...

Досить. Кожен в нас добре знає минуле большевицького панування.

Які ж наші невідкладні завдання, панове українці?

По-перше. Україна мусить відродити своє господарство. Для цього потрібно засукати рукава на наших мозолястих руках і, не боячись втоми, взятись до праці. Працюй українцю на любій роботі чесно і самовіддано. Тільки так можна надати руху маховикам наших фабрик і заводів, тільки так буде вугілля.

Селянство мусить тепер вже почати господарську підготовку до сівби весною. Потрібно за всяку ціну обсеменити плодовиту землю, щоб назавжди прогнати з наших хат тінь кістлявого голоду.

По-друге. Обов'язок кожного українця — бути гідним громадянином України — щоб в жилах наших текла чиста і гаряча кров предків, говорити і співати пісень лише на нашій рідній мові. Не цураймось звичаїв, що часто вітали нашу світлицю, в урочисті дні святків і наліть щоденно. А москалі, що ходять по нашій землі і користуються її благами — мусять знати мову нашого народу і поважати його святі звичаї.

По-третє. Крім вдячності нашим німецьким братам, передовому й керівному народові Нової Європи, ми мусимо бути в постійному з ним співробітництві і дружбі — це дасть можливість компенсувати втрачене нами за останні десятиріччя.

Брати українці, до традиційної й почесної праці дружно-зріднені нашою!

Беззаперечно любіть Україну — нашу батьківщину, нашу матір!

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 9 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

Бої на сході продовжуються. Контратаками ворогу було завдано важких втрат.

Під час боїв на донецькому фронті ворог втратив понад 1 000 солдатів вбитими. На середній ділянці фронту було захоплено 15 танків, 72 гармати і 87 кулеметів та мінометів.

В північній Африці відбувалася жвава розвідувальна діяльність. В східній Мармариці німецькі літаки розсіяли колони ворожих транспортних засобів й скупчення війська.

В Кіренаїці без власних втрат було збито 10 ворожих винищувачів.

Над берегами окупованих західних областей британці втратили 5 літаків.

За 10 лютого 1942 року

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На східному фронті в процесі боїв, що тривають і зараз, ворог зазнав тяжких втрат людьми.

Німецькі атаки призвели до місцевих успіхів. Було знищено 16 ворожих танків.

Повітряні сили, за участю бомбардувальників і штурмовиків, підтримували оборонні бої наземних військ.

Німецькі літаки успішно бомбардували ворожі судна у водах на схід від Криму.

Навколо Ленінграду знов зазнали невдачі поновлені спроби міцних ворожих сил прорватися з оточення.

Як вже повідомлялось в спеціальній інформації, німецькі підводні човни потопили в Атлантичному океані 8 ворожих торговельних суден і одно тяжко пошкодили. Загальна місткість потоплених суден — 50.500 брутто-тонн. З них 6 суден місткістю 34.500 брутто тонн було потоплено біля північно-американських берегів.

В північній Африці — розвідувальна діяльність.

Німецькі літаки бомбардували ворожі аеродроми і колони автомобілів в Мармариці й північному Єгипті, збивши при цьому 3 британських літаки.

В Середземному морі було настільки пошкоджено один легкий крейсер і два великих транспорта, що їх можна вважати знищеними.

Також було бомбардовано аеродроми на острові Мальта.

В Німецькій бухті один фельдфебель протягом години збив 3 ворожих літаки.

Короткі повідомлення

Японці висадилися на острові Сінгапур. Отже, бої за острівну фортецю вступили в останню стадію.

◆ США конфіскували в американських портах 8 французських суден, місткістю 34.000 брутто-тонн.

◆ Біля берегів США і Канади німецькі підводні човни потопили досі 57 суден, місткістю 387.000 брутто-тонн. Біля західних берегів США японці потопили досі суден місткістю 130.000 брутто-тонн.

◆ Німецька військова індустрія залучила всі робітничі резерви, які ще не були повністю використані.

◆ В морському бою біля Яви японці важко пошкодили нідерландського крейсера „Тром" і потопили ворожого винищувача.

◆ Нагас-Паша, керівник партії Вафт, закликаний до керування уряду, розпустив єгипетський парламент і сформував новий кабінет.

◆ Австралійський фінансовий міністр був змушений до зменшення нещодавно введеної військової позики, тому що підписка на перший випуск виявилась безперспективною.

Подробиці окупації Тімору

Португальський прем'єр-міністр Салазар доповів на надзвичайному засіданні національних зборів про заходи, яких вжив португальський уряд для захисту португальського Тімору.

При цьому він повідомив про переговори з англійським урядом „в питанні оборони Тімору в разі японського нападу". Після того, як ще 4 листопаду з ініціативи англійців було почато ці перегово ри, 11 грудня британський уряд офіційно повідомив, що Англія надасть допомогу австралійськими й голландськими військами в разі раптового нападу.

Щоб не було грунту для будь-яких непорозумінь й сумнівів, португальський уряд неодноразово заявляв, що мова про співробітництво з чужоземними військами може йти лише в разі нападу і що це співробітництво не повинно мати превентивного характеру.

Після того, як з 9 грудня австралійські літаки перелітали Тімор, і португальський уряд протестував з приводу цього, британський посланник в Ліссабоні відстоював позицію, що співробітництво з австралійськими й голландськими військами повинно відбуватися навіть і в разі тільки загрози.

Португальський уряд не хотів продовжувати цієї дискусії, оскільки вона виходила з становища, неприйнятного для Португалії: військовий десант проти бажання уряду, з міркувань небезпеки, яка не доведена і навіть не відчувається.

В той же час,—повідомив Салазар, — коли британський посланник в Ліссабоні ще намагався умовити португальський уряд дати згоду на застосування чужоземних військ навіть в разі лише однієї загрози, протекціоністські війська вже вирушили до Тімору.

Підготуватися до посадки картоплі

Під час втечі, большевики, як відомо, знищували все. Не обійшлося без цього і в сільському господарстві. Місцеві комуністи, партизани по-варварському нищили машини, хліб, виводили на загибель худобу ...І ось, відновлюючи тепер сільське господарство, ми натрапляємо на величезні труднощі. Але ж перемагаємо!

Не за горами і весна, почнуться весняні польові роботи. Їх необхідно провести успішно. Допоможе в цьому підготовка, яку провадять зараз у селах. Тому, не гаючи часу, треба прикластище більше зусиль, щоб повністю відремонтувати потрібний для сівби інвентар, зібрати і підготувати посівний матеріал, підгодувати наявну тяглову силу.

В багатьох районах, громадських господарствах зрозуміла зацікавленість підготовки.

В цьому році, безумовно, повинна такої необхідної культури, як картопля, займатимуть величезні площі. І про це треба подумати. Треба подбати, щоб було чим обсадити площу. Як слід поставлено цю справу, наприклад, у багатьох громадських господарствах Сумського району. Зокрема це можна сказати про підлісніївське громадське господарство, де план закладки картоплі для посіву виконано на 114 процентів; степанівські громадські господарства. У Голишівці план виконано на 113 проц., у Северинівці — на 182 проц.

Улянівка сьогодні

Улянівка теж не відстає від інших у встановленні нового порядку. Після вступу армії-визволительниці, завдяки енергії передових людей, налагоджується нормальне господарське й культурне життя громадян.

Працює районна контора зв'язку. Працівники її відремонтували апаратуру телефонної станції, перевірили лінії. Тепер уже відновлено зв'язок з Сумами, вбік Києва—через Бурині та по колишньому району. Провадиться поштове пересилання. Через районну поштову філію також розповсюджується понад півтори тисячі газет „Сумський вісник".

Відкрито церкву, де відбуваються тепер церковні відправи.

Працюють також торговельні організації, лікарня. **С. Карунін.**

ДИТЯЧИЙ ПРИТУЛОК

В прекрасному будинку з просторими й світлими кімнатами, розміщено дитячий притулок, організований Сумським відділом освіти та пропаганди. Тут зараз знаходяться на вихованні 35 хлопчиків і дівчаток.

...В кімнаті гри—веселе пожвавлення, дітвора захопилася грою в більярд. Серед вихованців є свої „чемпіони". Навіть їх вихователь вгратив першість. Інші у шахмати грають.

— Бадьора дітвора!

— А чого ж їм не бути бадьорими?—говорить вихователь п. Шубін.—Для них все. Годують добре, піклуються про них. Для харчування одержуємо щодня молоко з Сумського маслозаводу, по 300 грамів хліба на кожного. Всі інші продукти в плановому порядку надсилає нам база міськспоживспілки. Не вистачає в нас білизни, постільних приладь.

В той день чотири хлопчики пішли у гімназію на заняття. Незабаром почнуть учобу ще 35 вихованців.

Директор дитячого притулку п. Бельчаков, з метою привчання дітей до роботи, вирішив відкрити ремісницьку майстерню. Для цього запрошено інструктора п. К. Гриньова. Зараз іде організація майстерні.

Н. Б.

РОЗПОЧАЛИ НАВЧАННЯ У ГІМНАЗІЯХ

Ще одна знаменна подія у житті нашого міста: на цьому тижні почали навчання у чоловічій та жіночій гімназіях.

В перший день занять ми були присутні у чоловічій гімназії... Ми бачили веселі посмішки дітей, сповнених бадьорим настроєм, радістю. В класних кімнатах колишньої школи № 16, де розмістилася гімназія—тепло, привітно. Скрізь чистота. Рівно о 8 годині ранку (згідно розпорядку) розпочали учбовий рік гімназисти I-IV класів, а о 12 годині дня—V—VIII класів.

В той день, як і заведено, класні наставники проводили організаційні бесіди, зокрема, ознайомлювали гімназистів з правилами поза і внутрішкільного розпорядку.

В розмові директор гімназії п. Первухін, сказав: „Не зважаючи на наявні труднощі, ми все зробимо, щоб забезпечити безперебійну роботу гімназії, нормальну учобу наших дітей".

ПОВІДОМЛЕННЯ
СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Всі установи, підприємства та організації — державні, кооперативні і різні товариства зобов'язані зареєструватися у Податкового інспектора м. Суми (приміщення Сумського міського банку).

Для оформлення реєстрації протягом з 10-го по 25-те лютого надішліть своїх представників до канцелярії інспектора з такими відомостями: 1) кількість робітників та службовців; 2) місячний фонд зарплати; 3) основний капітал (в тому числі окремо показати балансову вартість будівель) без скорочення; 4) загальна площа землі під будівлями та двором підприємства або установи.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА

Редактор Л. СВОБОДНИЙ

Майстерня Фетісова А. Л.

Приймає замовлення на фарбування й хімічну чистку одягу з 9 год. ранку до 2 год. дня.

Адреса: Петровська вул., № 12.

1—1.

Промисловість і торгівлю—на службу нації

В двох останніх номерах нашої газети було вміщено статті з різкою критикою діяльності деяких Сумських приватних підприємств.

Критика ця, безперечно, з'являється цілком слушною і своєчасною.

Навіть в умовах мирного часу до підприємців пред'являлися б вимоги зовсім інші, ніж за часів царату. Не можна припускати торговельної, промислової або будь-якої іншої діяльності, що шкодила б інтересам держави, інтересам нації. Приватна ініціатива, приватний капітал повинні відограти організаторську роль, сприяти створенню нових цінностей, виконувати функції, корисні для нації.

Чому націонал-соціалістська партія Німеччини так рішуче боретьсяз жидівським фінансовим капіталом? Та тому, що цей капітал, не зв'язаний безпосередньо з промисловістю, як паразит існує й зростає, не виконуючи будь-яких творчих функцій і оперуючи лише на біржах.

В останньому номері газети ми вмістили статтю про труднощі в сировинною в Англії, які викликали тим, що власники сумських плавильних підприємств на Далекому сході, зірвали будівництво сантехнічної промисловості, боючись за свої прибутки і призвели свою країну до труднощів з постачанням армії.

З другого боку ми маємо приклад непереможної Німеччини, де всі явища господарчого і громадського життя було свідомо підпорядковано інтересам визвольної боротьби нації.

Обидва приклади говорять самі за себе.

Але в умовах військового часу і зокрема в наших сумських умовах, діяльність кожного підприємства повинна бути особливо підпорядкована інтересам німецької армії - визволительниці, інтересам української нації, яка відроджується за допомогою великої Німеччини.

Це тим більш необхідно, оскільки в умовах військового часу бракує звичайних регуляторів комерційної діяльності, як от: нормального попиту, конкуренції тощо.

Сумські товариства були тим більш зобов'язані перед армією, державою, нацією—оскільки вони без будь-яких турбот одержали на пільгових умовах і устаткували-ня, й велику кількість сировини.

Хіба ж німецька армія для того вигнала хімпромівських та інших жидів і комуністів, щоб дати можливість „Хіміку Сумщини" готовий олеонафт замість 25 коп., продавати по 9 крб. 60 коп? Ні!

Деякі Сумські підприємства ігнорували діяльність обласної споживспілки, не розуміючи ролі кооперації, нехтуючи інтересами населення, бо лише маючи крам, кооперація буле в змозі швидко організувати постачання населення.

Мова йде не про пригнічення приватної ініціативи, яку завжди слід всіляко вітати й підтримувати, як важливий господарчий фактор. Приватний підприємець повинен, звісно, одержувати прибутки, як винагороду за ініціативу, організаторську працю, застосування власного капіталу.

Ми проти суцільного советського вайчитства, за часів якого багато чесних людей лише животіли, а жиди й пройдисвіти крали не своє, а державне, але ми й проти спекуляції, в тому числі спекуляції на труднощах військового часу, на труднощах пов'язаних з відродженням і з відбудовою нашої рідної України, яку так понівечили жидо-большевики.

ЗАГУБЛЕНІ:

Метричне свідоцтво на ім'я Рева Альберт Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Петрасевич Анна Данилівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кухтик Дмитро Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабич Анатолій Микитович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тимченко Катерина Харитонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сучков Григорій Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сучкова Ганна Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сучков Микола Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Черепов Георгій Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Черкова Раїса Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сучкова Тетяна Степанівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гайдар Олександр Савич.

Метричне свідоцтво на ім'я Крячкова Зінаїда Іванівна.

Паспорт на ім'я Поречний Марк Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Вербицький Ігор Олексійович.

ВІДЖАЛИ ЗА МЕЖІ ЛІНІЇ

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

НЕДІЛЯ 15 ЛЮТОГО 1942 р. № 20 (41)

ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 30 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Мобілізація продуктивних сил Європи

...е в своїй промові 9 листопаду ...року Фюрер сказав: „німе... продукційна спроможність— ...ша в світі, й ми не знижува- ...емо її, бо зараз ми в змозі мо- ...ізувати продукційні сили всієї ...оми — і можна бути певними, ...е буде зроблено".

...ді було успішно закінчено по- ...на захід і відкрито для Німеч ...великі, міцно індустріалізо- ...області Норвегію, Данію ...ландію, Бельгію, північну Фран- ...і важливіші індустріальні міс ...на французькому узбережжі ...тичного океану аж до іспан- ...го кордону.

...х всіх цих країнах одразу ж ...ято заходів щодо віднов- ...сільськогосподарчої і індус- ...ної продукційності, і зараз ...ість підприємств західної ...пи знов працює, але не на ...ть Англії, а на користь Ні- ...ччини. Німецька індустрія була ...ана великі замовлення на мі- ...рдні суми розподілити поміж ...приємствами згаданих країн, а ...прийняти нові замовлення, ...кщо не перевищили б її спро- ...жність.

...далі, весною 1911 року, відбула- ...блискавична війна на Балканах, ...забезпечила надходження най- ...важливішої сировини з колишньої ...Югославії і Греції (боксити, мідь, ...ово).

...ожні країни—Угорщина, Сло- ...ччина й Румунія здавна спрямува- ...ли своє господарство для задово- ...лення потреб Німеччини й Італії. ...Можна додати до цього й те, що ...з колишній Польщі, а також в ...протекторатах Богемії й Моравії, ...уюча машина працює на розвиток ...родукційних сил Німеччини, стає ...ом ясним, що вперше в істо- ...ії господарчі й продукційні сили ...європейського континенту з насе- ...ленням в 300 мільйонів (без совєтів) ...мобілізовані на досягнення однієї ...мети, а саме—на звільнення конти- ...ненту від британської гегемонії і ...організації большевицької небезпе- ...ки.

...Це об'єднання величезних про- ...мислових й людських сил було ...основною господарчою основою розгрому со- ...ціальної армії, яким Німеччина за- ...вдячує своїм агресивним планам комін- ...терну. Під час східної кампанії ...головну вагу покладено на південь, ...щоб урвати індустріальне серце ...України. Швидке просування Украї- ...ни зробило можливість звільнити від ...совєтів величезні рудоносні райо- ...ни Криворогу, а далі й Донецького ...басейну. Після цього совєти ...втратили 60% здобичі руди й 80% ...свого кам'яного вугілля.

На час війни ці області, звичайно, будуть включені до військової промисловості, що ще поширить господарчу базу європейського континенту.

Зрозуміло, що для обслуговування цих величезних продукційних засобів потрібні мільйони людей, зокрема фахівців.

В Німеччині зараз в промисловості, транспорті, сільському господарстві й установах зайнято 40 мільйонів чоловік.

Крім того, майже всі європейські народи в тому чи іншому обсязі працюють на німецьке військове господарство.

Якщо результат цієї війни врешті залежить від духу й волі, що стоїть за зброєю, то для проведення цієї волі сама зброя і військові матеріали створюють необхідні передумови.

Сподівання Сталіна на те, що війна 1939—40 рр. послабать Німеччину не виправдалися.

Навпаки німецькі успіхи з'єднали величезні європейські продукційні сили, які служать військовому господарству Німеччини, і створюють матеріальні передумови для остаточної перемоги.

Третя воєнна зима в Німеччині

На початку війни противники Німеччини розраховуючи на те, що війна триватиме довго, сподівалися, що зможуть перемогти Німеччину голодною блокадою. Однак, навіть найбільш переконані прихильники „тривалої війни" в Лондоні і Вашінгтоні мусили переконатися, що їх сподівання були даремні. З економічного, військового і політичного боку Німеччина сьогодні сильніша, ніж на початку війни.

На початку війни Чемберлен заявив у палаті громад, що він рахується з трьохрічною тривалістю війни. Фюрер Великої Німеччини Адольф Гітлер відповів йому, що він приготувався найменше до 5 років війни. Сьогодні, коли проходить вже третя „воєнна зима", все яснішим стає, що Німеччина підготувалася, передбачаючи все далеко на перед.

На чому грунтуються ці твердження? Передусім на згаданій вже міцній економічній організації європейського континенту. Правда, ні в одній країні Європи нема великих достатків. Багато країн уже потерпіли через спровоковану безсовісною Англією війну. Але що ж лишиться з лукавих запевнень большевицької преси, що європейці незабаром годуватимуться шурами? Навіть за часів найтяжчої харчової кризи в Європі сумлінний оглядач міг ствердити, що преса вела цю пропаганду з спеціальною метою.

Сьогодні більша частина країв Європи під енергійним проводом Німеччини розв'язала свою харчову проблему. У самій Німеччині постачання стоїть далеко краще, ніж за часів світової війни. Планове господарство, провадження і далі в Німеччині, забезпечує кожному німцеві стільки харчів скільки потрібно, щоб бути ситим і зберегти повноту своїх сил. Хліб, товщі, м'ясо, городина й овочі в однаковій кількості, у точно визначені строки доступні кожному німецькому громадянинові за суворо виконуваним **планом**. Уже сама певність, що розподіл справедливий, зміцнює воєнну моральну силу німецького народу. Німець також мусить обмежувати себе, але він може, не зважаючи на війну, жити забезпеченим і культурним життям відповідно до його високого життєвого рівня.

До інших нестатків війни німці протягом двох років уже звикли. Наприклад, затемнення, що спочатку трохи перешкоджало нормальному життю, сьогодні зробилося річчю цілком зрозумілою і ні для кого не важко. На культурне життя війна подекуди навіть добре вплинула. Театри, кіно, вар'єте, художні виставки та спортові змагання в Німеччині всюди переповнені.

ЗВЕДЕННЯ ГОЛОВНОГО КОМАНДУВАННЯ ОЗБРОЄНИХ СИЛ НІМЕЧЧИНИ

За 11 лютого 1942 року

Зі ставки Фюрера

Головне Командування повідомляє:

В умовах морозів, що зменшуються, тривають бої на сході. На **Донецькому фронті** ворог втратив з 18 січня лише на відтинку одного німецького армійського корпусу 1639 солдатів полоненими, понад 7500 забитими, 8 танків, 19 гармат, 164 кулемета й мінометів а також багато іншого військового майна. Під час успішних атак на південному відтинку східного фронту, видатну участь взяло румунське лижне з'єднання.

Біля Ленінграду знов зазнали невдачі поновлені спроби ворога прорватися з облоги, які було відсічено вогнем німецького кільцевого фронту.

Минулої ночі німецькі літаки потопили біля південно-західних берегів Англії 2-ге торговельних суден, місткістю 7000 тонн. Також треба вважати знищеним велике вантажне судно і пошкодженим ще одно судно.

Інші літаки, під час глибокої озброєної розвідки, влучили бомбами важкого калібру у велике підприємство на східному березі Шотландії.

В північній Африці було відкинуто значні розвідувальні сили ворога. Пікіруючі бомбардувальники завдали великої шкоди рухомому складу ворога.

На північ-схід було пошкоджено бомбами легкий британський крейсер.

Невелике з'єднання британських бомбардувальників атакувало минулої ночі житлові квартали в північно-західній частині німецького узбережжя.

Під час оборонних боїв останніми днями, особливо відзначився особистою мужністю фельдфебель Шмідт, з першої чоти 19-го піхотного полку.

Спеціальне повідомлення

11 лютого о 18 год. 25 хвилин японські війська зайняли Сінгапур.

...повідомили японську [illegible] трамвайний і автобусний рух.

Зведення Головного Командування озброєних сил Німеччини

За 12 лютого 1942 р.

Зі ставки Вождя

Головне Командування повідомляє:

На сході відбито поновлені численні атаки ворога. Продовжуючи атаки на Донецькому фронті, німецькі, румунські й хорватські війська відкинули ворога далі, не дивлячись на його впертий опір.

На середньому відтинку фронту, біля Таганрогу, було ще щільні ще стиснуто ворожі з'єднання, які знаходяться в оточенні.

В північній Африці—жвава розвідувальна діяльність. З'єднання німецьких бомбардувальників й винищувачів успішно атакували моторизовані колони ворога.

Біля Мальти було важко пошкоджено бомбами британського крейсера класу Дідо. Денні й нічні атаки повітряних сил було спрямовано проти аеродромів, портових споруд й склепів пального на острові Мальта.

Атаки британських бомбардувальників **на південно-заході** області Німеччини призвели минулої ночі до незначних втрат серед цивільного населення.

За час з 31 січня по 10 лютого британські повітряні сили втратили 67 літаків, з них 38 над середземним морем і в північній Африці. Німецькі втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії —13 літаків.

Капітан Бойер, командувач ескадрильї винищувачів здобув 89-ої й 90-ої повітряних перемог.

Короткі повідомлення

◆ Спочатку війни японці ли 981 ворожих літаків, втр 153 власних машин.

◆ Використання нафтов рел на Борнео дало можл японцям пом'якшити норм споживання пального.

◆ 8 лютого в Нью-Й гавані виникла пожежа на цузькому пароплаві „Нор який було конфісковано перебудовано на авіаносец

◆ Нестаток хліба в Сір до удорожання життя ляції.

Сінга Пура—лев'яче місто

Фельдмаршал лорд Робертс висловив колись пророчу думку: „Світова історія вирішуватиметься в Сінгапурі". Англійці завжди перебільшують, коли говорять про себе і до того ж впевнені в своїх перемогах.

Звичайно, Сінгапур не є ще цілий світ, але тут у найвузчому місці Малакської протоки, повз яке за мирних часів приходило 80% тихоокеанського пароплавного обігу, дійсно розв'язується доля англосаксського панування в східноазіатському районі.

Для англійців Сінгапур також зробився „клятим островом", як його тисячу років тому узвали малайці, коли яванський король вислав на Сінга Пуру, себ-то—лев'яче місто.

Може острів цей і лишився б одним з тисяч островів східної Індії, відомий лише географам, якби англійці не зрозуміли його стратегічного значення.

1819 року сер Стамфорд Рафль висадився на острові, в лапах якого блукали леви, через яких дали назву старому місту.

Декілька жалюгідних рибальських сел містилося вздовж вузького узбережжя, над яким височили на буграх цілинні ліси.

Сер Стамфорд, британський губернатор з Суматри одразу ж зрозумів величезне значення цього острову. „З точки зору морської й господарчої політики це місце важливіше за цілі континенти",— писав він в Лондоні. Урядовці з міністерства колоній, які очевидно, не знали де ж лежить Сінгапур, були все ж не настільки заслілені. Вони навіть протестували, коли Рафль 6 лютого 1819 року купив цей острів у Абдул Рахмана, тодішнього султана Йохора, для остіндської кампанії і заплатив за нього на їх думку надто велику суму 12.500 фунтів стерлінгів.

Султан не розумів тоді, що сукупно з островом він продав свою волю.

Лютуючи з тупості лондонського уряду, сер Стамфорд повернувся до Англії, де до нього поставилися як до фантаста.

Рафль умер. Його нащадки створили з Сінгапуру квітучу колонію, яка почала поширювати свій вплив, навіть, на континент. В 1824 році Сінгапур остаточно втратив незалежність, коли голландці поступилися на користь Англії Малакою, одержавши за це володіння в західній Суматрі. Султанат Йохор зробився державою під британським протекторатом.

Володар розкішного палацу на березі Йохорської протоки не дуже хвилювався з приводу цього. Його казкові багатства дозволяли йому надмірні розкоші, а урядовими справами займалися англійці, які охоче взялися за використання малайських природних скарбів. Саме для того підлані цього султана, сблагодійного орденом підв'язки, і дружиною англійкою, працювали по шахтах й гумових плантаціях і повинні були замінять фартушину на уніформу, якщо британцям були потрібні солдати.

За неосяжними гумовими плантаціями ховаються гарматні башти найсучасніших фортів. В бункерах в глибоких казематах схоронювалося безліч боєприпасів і військових матеріялів.

Було осушено 10 кв. кілометрів болот, щоб на їх місці влаштувати під землею нафтові склепи.

Понад 300 мільйонів фунтів було витрачено протягом останніх десяти років на збудову сінгапурської фортеці і все ж зовні острів зовсім не має суто-військового вигляду. Парки й сади приховували бункери й батареї. Під спортивними майданчиками схоронювалася нафта, яку за складною системою труб подавалося на місце споживання.

Ніщо не порушувало в зовнішньому, враження підступного маруна цьому острові, який ще кілька тижнів тому, як і Гонконг був торговельним центром.

Біля підніжжя форту Каннінг простягається порт Сінгапур, який за мирних часів приймав щороку 30 мільйонів тонн корабельного тоннажу.

Всі багатства східної Азії стікалися сюди й збільшували капітали, вкладені тут англійськими купцями, банкірами й політиками. Не далеко від порту знаходиться один з сінгапурських аеродромів. Кокосові плантації відокремлюють його від міста Шанґі, де знаходяться касарні східно-індійських полків.

Тут на схід простягається півострів, який панує над входом до військового порту Селетар, який з величезними витратами було збудовано в Йохорській протоці.

Ця протока, завширшки перечісно 1.000 метрів раніше відокремлювала острів з фортецею від Малаї.

Але англійці збудували недалеко з і султанського палацу, застосовуючи, звичайно, працю тубільців, могутню кам'яну греблю, на якій було прокладено залізницю й автомобільний шлях для сполучення з Йохором, північною Маляєю, Таї і Бірмою.

Біля Селетару є величезний плавучий док, який поруч з великим суходільним доком уявляв особливі гордощі англійців. Тут можна було ремонтувати судна місткістю до 55.000 тонн.

Також тут згруповано великі верфи й низку підприємств, в той час, як саму протоку й гирло ріки Йохор перетворено на великий військовий порт, площею 150 кв. кілометрів. Цієї площі досить, щоб прийняти весь англійський й американський флоти.

Всі споруди порту сполучаються залізницею, протяжністю в 100 кілометрів.

На протилежних горбах також збудовано багато міцних фортів, щоб оборонять фортецю зі всіх боків.

Коли в лютому 1938 року було відсвятковано закінчення будування фортеці, газета „Дейлі Експресс" писала: „Сінгапур готовий до дій. Його можна вважати за неприступний. В майбутньому ніхто не зможе без англійського дозволу пройхати протокою".

Звичайно, напад на Сінгапур з моря треба було вважати за важку і, навіть, неможливу справу. І саме тому в Лондоні передчували, відсіля загрожуватиме найбільша небезпека.

Влаштовані з приводу закінчення будівництва маневри було побудовано на відбитті ворожого вдирання в північну Маляю, яке на маневрах було природньо блискуче ліквідовано.

Цей стратегічний „успіх" не перешкодив японцям провести саме ті десантні операції, які Англія передбачала, влаштовуючи маневри.

Ще три роки тому в Селетарі було покад 100 військових суден, з них три американських. Але вони зникли окрім за одним. Англія потрібувала свого флоту в Атлантиці і Середземному морі.

Лише коли в Лондоні і Вашінгтоні було вирішено помиритися силами з Японією, адміралтейство надіслало до східної Азії два лінкори, вважаючи, що цього буде досить, щоб залякати японців. Через два дні після оголошення війни плутократам, потонули „Репульсе" й „Принц Вельський", а з ними затонула надія британців на перемогу.

Японські десантні війська зруйнували суходолом з півночі і зайняли пророкування лорда Робертса, виправивши долю англійців в східній Азії.

Перше засідання касаційного суду

10 лютого відбулося перше засідання Сумського касаційного суду. Суд розглянув касаційні скарги в двох справах, про які вже повідомлялося, і залишив їх без наслідків, а рішення суду в обох справах.

Також було розглянуто касаційну скаргу на рішення Лебединського міського суду в справі про виселення.

ПОСТАНОВА

Сумської Міської Управи
18-II-42 р.

Сумська міська управа дає безробітних осіб, що зареєструвалися на біржі праці, з'явитися 25-II-42 р. до біржі праці для реєстрації.

Особи, які не виконають цієї вимоги будуть зняті з обліку.

МІСЬКА УПРАВА

До населення м. Сум

Міська управа і товариство Червоного Хреста звертаються до населення нашого міста з проханням допомогти військовополоненим постільною та кухонною білизною.

Збір розпочнеться 16 лютого уповноваженими Червоного Хреста.

Редактор П. СВОБОДНИЙ

ДИРЕКЦІЯ
Сумської жіночої гімназії
ПОВІДОМЛЯЄ,
що з 16 лютого 1942 р.
РОЗПОЧИНАЮТЬСЯ ЗАНЯТТЯ
в V, VI, VII і VIII класах
в будинку бувшої 85 школи
по Покровській вулиці, № 8
Учениць цих класів треба з'явитися
1—2 до 12 години дня.

ВІДДІЛ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
повідомляє, що з 12 лютого
розпочала функціонувати
для цивільного населення
МІСЬКА ЛАЗНЯ № 1
по Покровському провулку.
Нині лазня буде працювати
щоденно, крім суботи
та понеділка.

Відділ міського господарства

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.
Сумська друкарня. Т.—10000. Адреса редакції: м. Суми, вул. [illegible]

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

СЕРЕДА 18 ЛЮТОГО 1942 р. № 21 (42)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Звідомлення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА 13 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Верховне Командування звідомляє:

На схід від Криму німецькі літаки ушкодили бомбами великий транспортний корабель.

12 лютого, під час операцій німецької морської фльоти **в протоці і в Північному морі** німецькі кораблі ввійшли в бойовий контакт з кораблями британськими.

Було потоплено одного англійського винищувача й одного підпалено.

Один німецький підводний човен мав незначні ушкодження. Ворог втратив 43 літаки.

На південному узбережжі Англії бойові літаки Німеччини атакували військові споруди.

В північній Африці—обопільна розвідувальна діяльність. Було бомбардовано важливі військові споруди біля Тобруку.

На аеродромах Мармаріки було ушкоджено багато літаків і 5 збито. Також було бомбардовано острів Мальту й збито при цьому 2 ворожих літаки.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА 14 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Верховне Командування звідомляє:

На різних відтинках східного фронту ворог продовжував безуспішні атаки. Вони зазнали невдачі з великими втратами для ворога. Лише на відтинку одного корпусу ворог втратив 2.000 вояків забитими. Численними власними наступами ворожі сили було відкинуто, оточені ворожі з'єднання ще міцніше стиснуті й частини, відрізані від своїх з'єднань — знищені або захоплені в полон. Інші з'єднання літунства розсіяли ворожі скупчення й постачальні колони, а також успішно атакували ворожі польові позиції советів й залізничні об'єкти. **На Мурманському фронті** ловецькі літаки знищили ворожий літак. За 13 лютого совєтське літунство втратило 39 літаків.

В ході морської битви біля східного виходу з протоки, німецькі винищувачі й швидкоплавні човни атакували англійські швидкоплавні човни, з яких два було потоплено. Тральщиком було врятовано 35 моряків потопленого бойового човна, загибель якого є єдиною втратою німецької фльоти в цій битві.

Підводні човни потопили під час атаки британського каравану в Атлантичному океані одного корвета й 3 ворожих торговельних корабля, тоннажністю 26.500 тонн, перед них одного великого моторного танкера, а також важко ушкодили 4 корабля влучанням торпедами.

В морі на північ від Тобруку німецькі бойові літаки влучили бомбами в два ворожих корабля зі складу каравану, що міцно охоронювався. Можна лічитися з загибеллю одного винищувача і одного транспортного корабля в 10.000 брутто-тонн.

Далі, в Тобруцькому порту було важко ушкоджено одного невеликого лінкора. В західній Мармариці бойові літаки знищили багато британських танків й вантажних автомобілів. Супроводжуючі ловецькі літаки збили 4 ворожих літаків.

На острові Мальта бойові й пікіруючі літаки підпалили матеріяльні й нафтові склепи порту Ля-Валетта.

Минулої ночі британські бомбардувальники напали на деякі місцевості західної Німеччини, уразивши дитячу клініку в Ессені. Цивільне населення мало деякі втрати забитими й пораненими. Під час цього нападу було збито 2 ворожих бомбардувальника. Також 3 літака британців було знищено заходами ловецьких літаків й протилітунської артилерії на західному узбережжі окупованих областей.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА 15 ЛЮТОГО 1942 РОКУ.

Верховне Командування звідомляє:

На сході також і вчора зазнали невдачі повторні наступи ворога на окремих місцях фронту.

Власні наступальні операції проходили успішно. Бойові й пікіруючі літаки німецького літунства, не дивлячись на важкі метеорологічні умови, успішно нападали на ворожі колони, на марші, цілком знищили кілька маршових колон й знищили також багато постачальних матеріялів.

У високих північних широтах було зруйновано споруди Мурманської залізниці.

В північній Африці пікіруючі бомбардувальники німецького літунства бомбардували моторизовані з'єднання у районі навколо Аіщ Єль Гацалан.

В морі на північ від Бенгазі німецькі літаки потопили один транспортний корабель, місткістю 9000 брутто-тонн, а також пошкодили 2 вантажних кораблі, місткістю 15.000 брутто-тонн, так що треба лічитися з їх загибеллю. Всі ці кораблі йшли в складі двох озброєних британських караванів. Також бомбами було пошкоджено два легких крейсери, 2 винищувачі і один великий торговельний корабель.

На схід від Мальти повітряним нападом було знищено один вартовий човен.

Перед африканським узбережжям біля Марса Матруку німецький підводний човен потопив два кораблі зі складу каравану.

Британські бомбардувальники безуспішно нападали на деякі місцевості південно-західної Німеччини. Втрати британського літунства під час бою в районі протоки 12 лютого зросли до 49 літаків.

Совєтське літунство за час з 7 по 15 лютого—155 літаків, з них 88 було збито ловецькими літаками, 38 збито протилітунською артилерією і решту знищено на землі. Німецькі втрати на східному фронті за той же час—25 літаків.

Під час боїв на північному відтинку східного фронту відзначився вахмістр Кірхнер, командир гармати з батареї штурмових гармат, який протягом 3-х днів підбив 11 ворожих нападаючих танків.

Короткі повідомлення

◆ Японці зайняли головне місто острова Борнео й Целебасу.

◆ 11 лютого Фюрер прийняв у своїй ставці румунського маршала Антонеску, з яким мав розмову у військових і політичних питаннях.

◆ В Японії створено комісію під головуванням Тойо для вивчення всіх питань, пов'язаних з побудовою Великої Азії.

◆ Британські військові сили в Сінгапурі повідомили японську головну ставку про готовність сінгапурської армії капітулювати.

◆ 13 лютого закінчено господарчі переговори між Німеччиною і Фінляндією в справі німецько-фінського товарообігу на 1942 рік.

◆ 13 лютого Фюрер прийняв у Берліні норвежського прем'єр-міністра.

◆ В Берні (Швайцарія) з приводу недостачі мастила зупиняється трамвайний і автобусний рух.

В ПОЛЕ ВИЙДУТЬ ХЛІБОРОБИ...

Весняна сівба цього року проходитиме в умовах, коли в поле вийдуть тисячі селян, що були усунені від хліборобства так званою колективізацією.

Потепління після тривалих морозів викликало пожвавлення до весни. В громадському господарстві хуторів Надточієвого і Довгополів уже стоять готові до роботи 14 плугів, 20 ключів борін, 20 культиваторів, 7 сівалок. Посівний матеріял також заготовлено.

Тяглова сила в цьому господарстві в задовільному стані. Такі громадяни, як Семен Глущенко, Стовбун Гнат, Параска Багатенко, Катря Іваненко і ін. мають коней середньої та вищесередньої вгодованості. Проте є й з дозволу сказати господарі, які, посилаючись на нестачу кормів, заведбали своїх коней (Василь Федорович Багатенко).

Трактористи Оврам Іваненко та Лука Стовбун уже кінчають ремонтувати трактора.

Весняні польові роботи проводитимуться гуртками. Плани роботи доведені до кожного із них і зокрема знають селяни скільки кому належить засіяти.

Цілком законне незадоволення селян гуртковою роботою, але зараз без них не обійтись, бо колективи за роки свого існування знищили і кінське поголів'я, і інвентар, розвели шкідників на родючих українських землях. Але немає сумніву в тому, що трудолюбиве селянство, одержавши право на самостійне господарювання, швидко відбудує, відродить сільське господарство, зруйноване жидо-большевиками.

П. Бутенко.

До 24 роковин незабутніх боїв під Крутами

Народна панахида в Харкові

1 лютого, у неділю, одночасно у Покровському манастирі і домі національної культури відбулися жалібні сходини з Панахидою, з приводу вшанування пам'яті Героїв Крутів.

В стародавньому храмі, в брамі Покровського манастиря, правив Панахиду отець митрополіт харківський та охтирський **Теофіл Булдовський** разом з іншими отцями. Співав хор під керівництвом **п. Григорія Дмитрієва**.

Після Літургії, найчесніший митрополіт Теофіл розповів вірующим про події під Крутами і геройство загиблих трохсот Лицарів України, про те, що нарід тепер не лише почитає їх світлі імена, а й тих хто загинув в катівнях НКВС і Сибіру, нарід почитає світлі імена німецьких вояк, які загинули за звільнення нашого Рідного Краю.

На жалібних сходах були присутні бувші старшини й козаки Української армії, члени українського товариства „Просвіта", члени товариства „Союз українок" і багато харків'ян.

Ми чуємо передсмертний стогін конаючих Героїв

Над Дніпром-Славутою — сивий туман. Стелеться він ярами, дібровами та широкими степами.

Але земля українська не та— не рутв'яна зелень повиває її, не цвітуть червоні маки, посіяні клопітливою дівочою рукою, не заспіває соловейко в лузі на стиглій калиновій вітці, не полічить літа сива зузуля...

Земля України—попіл, в якому іскряться затухаючі вугольки, земля України—пожарище, над яким схилились в тузі жовто-блакитні знамена... Кров'ю полите пожарище гасне... Ми чуємо молоді звуки конаючих борців. У вечірньому тумані іскряться зірки наступаючої ночі. Ні! То не зірки, то не вечірні вогні—то привидами стали у віках Герої України! Слухайте ж про них, братове українці!

Не встигла Україна проголосити свою незалежність і національну волю (січень 1918 року), як з Московщини двинули свої орди большевики.

В кінці січня москалі були уже у порога України! На північному заході. Та не спала Україна! В кузнях могутніми руками народу кувалося зброю, гартувалося її ватажками народу українського по звичаях славних заворіжжя. І вручалась ця зброя, як колись шаблюки зі словами: — без потреби не виймай, без слави не вкладуй.

Надійду гартовану зброю сиві старшини Війська Українського вкладали в надійні дужі руки.

На нахабну й варварську навалу большевиків відгукнулись міста і села України, але більшість українців була тоді на фронті російському, тому у Військо Українське пішло порівняно небагато, зате надійних борців.

У Києві, якому безпосередньо загрожувала московська навала, на фронт боронити столицю батьківщини пішло мізерна кількість молодих українців — студентів і вихованців військової школи імені Богдана Хмельницького.

Як в Тараса Григоровича Шевченка ... триста, як сила", пішли за матір в бій нерівний під Крути, щоб зустріти ворога у порозі України.

В степах теперішньої Чернігівщини біля станції Крути й поклали вони свої чесні голови 29 січня 1918 року.

Судилося перемогти на час лихий ордам Московії більшовицької... Перемогти та не надовго...

Сходило як і завжди сонце. Передранкова роса освіжила в зморшках старенькі груди землі. Але із заходу вставала червона заграва пекельного полум'я. Палало воно на чудернацьких дровах — трупах большевицьких і вонючих жидівських...

То брат могутній з берегів старого Рейну прийшов на поміч братам із берегів Славутівого Дніпра...

На фоні світанку й чудової пожежі встає з безіменних могил без хрестів, ст уника постать козака з під Крутів. Стоїть він могутньою титанічною постаттю, обнялась із воякою зі свастикою на чолі. Чудовий світанок, чужі й рідні брати!

До 81 роковин зі дня смерті Великого Кобзаря

З нагоди 81 роковини зі дня смерті Т. Г. Шевченка при Сумській міській управі утворено ювілейну комісію для проведення свята під головуванням п. Сергієнка Г. І.

16 лютого відбулося перше засідання комісії, на якому обговорювалось порядок проведення свят.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

„Ось як" говорить Сталін. „Хто б міг гадати, що мова йшла про такі важливі справи. Може ви й нам розповісте про ці аграрні вороги?" „З охотою" відповідає Сирцов. І ось він почав спокійним, безпристрасним голосом промовляти.

Він зовсім не затушковує своєї змови. Він перелічує підставу, які спонукали його до цього, його ще переконаного большевика: безгосподарність, яка руйнує країну, безгосподарність що втілена лише в особі Сталіна.

„Так, так" — знов шепоче Сталін. „А хто ж, наприклад, зробився б генеральним секретарем?" „Я" „А" — питає Сталін трохи повільніше „наркомом у військових і морських справах?"

Сирцов дивиться на нього пильно. „Генерал Блюхер, товаришу" — це був удар, на який ніхто не чекав.

Цього не знав навіть Резніков. Блюхер, головнокомандуючий далекосхідної армії, — співучасник цієї змови?

Сталін підстрибує. І його стілець з тріском перекидається.

„Я закриваю засідання", — говорить він хрипко „товаришу Сирцов, ви ще почуєте про мене!".

Ворошилова він затримує. Коли вони лишаються вдвох, він починає без натяків: „що робитиме армія, якщо я накажу розстріляти Сирцова?".

Ворошилов опускає руки. „Якщо Сирцов казав правду про Блюхера".

„Правду! Правду! звичайно правду. Скажіть мені товаришу коротко: чи наважитеся ви заарештувати генерала Блюхера й приставити його в Москву на суд?".

Ворошилівські очі мало не повилазили з орбіт. „Ні товаришу" шепче він — „цього я не можу. Розкол армії — громадянська війна — ні, не буде діла товаришу"

Сталін наказує покликати Ягоду, запитує його про те ж саме й одержує таку ж відповідь.

Тоді він сідає. З великим зусиллям опановує він себе.

„Сирцова", говорить він через декілька хвилин „ми змістимо. Вишліть його, товаришу Ягода, на Урал. Його життя ми не можемо торкатися. І що казатимуть про нас, якщо ми візьмемось за маленьких людей, що стоять за ним?... Одного дня товариш Блюхер буде слабкішим — а коли він вже не оборонятиме всіх цих зрадників"...

Знизу він поглядає вгору, на Ягоду. Чи дійсно начальник ДПУ нічого не знав, чи він теж належав до змовників? Хто знає?

Збуджується перше підозріння, проти Ягоди.

УБИТО ЖІНКУ

Сталін зовсім не такий спокійний, яким він бажає здаватися.

Вночі він не спить і рахує. Він знає кожну голову, яка повинна впасти, а таких голів дуже й дуже багато. Він чекає лише на свій час. Час цей ще не прийшов. Але він, цей час прийде, він повинен прийти — бо так наказує він, диктатор. З ним майже не можна вже й розмовляти. Ще примхливіший, ще брутальніший, ще дратливіший ніж раніш, він бачить загрозу в кожному, навіть випадковому русі, заперечення в кожному слові, повстання в кожній дії. Навіть його дружина, Надія Аллілуєва не знає вже, як з ним поводитись. Вона блідне з кожним днем.

Здається, їй досить набридло кремлівське життя. Саме в цей час до Москви запрошено професора Вевкенбаха з Відня, спеціаліста, кардіолога з европейським ім'ям. Він приїхав на настирливе запрошення Кремля, дослідити Сталінське серце, яке недобре працює.

Ми розповідали вже, як Вевкенбах оглядав п'ять двійників. Не йому не розповів він про наслідки свого дослідження. А совєтський уряд й поготів замовчував про справу. Ляше Сталін відмовився про стан свого здоров'я.

Навіть його дружина не знає нічого про наслідки дослідження. Адже ж Сталін здавна не має нею нічого спільного. Він тягнеться нею. Вона його до того ж не цікавить. Саме так.

Одного, дуже рідкого разу, коли Сталін вийшов з своїх приміщень в Кремлі, вона була з ним на гостях у Ворошилова. Лише для найобраніших большевицьких достойників було запрошено і тих, у яких також батька Калініна, совєтського президента СССР. Вона майже так мало важить у державі, як і будьякий безправний.

Він користується з цієї, дуже рідкої міри, позаслужбової нагоди, щоб трошки поговорити з генеральним секретарем. Він має певні труднощі, Сталін не відповідає. Він тупо дивиться в очі його.

(Далі буде).

*) Продовження. Див. „СВ" за 11, 23, 25 січня і 1, 4, 8, 11 лютого 1942 року.

До 45 роковин з дня смерті

ПАНТЕЛЕЙМОН КУЛІШ

(15 лютого 1897 р. — 15 лютого 1942 р.)

Кожний нарід має в рядах найталановитіших майстрів художнього слова і найвидатніших громадських діячів імена, які завжди слуговують на те, щоб бути для нащадків особливою пошаною і славою.

В історії української культури і літератури таке право безперечно мусить належати Пантелеймону Олександровичу Кулішу, істинно національному письменнику і великому патріоту. Проте не так склалася доля цього імені в останні десятиріччя. До революції цьому імені українські діячі часто-густо закидали обвинувачення в хибних кроках його діяльності, з точки часів советської влади ознаки „доброго тону" для літературних підлабузників жидо-большевиків було обов'язково говорити про Куліша не інакше, як про буржуазного націоналіста-поміщика та ще й до того писати з презирством його ім'я з маленької літери, кажучи „пан куліш".

Правда, в підручниках по історії української літератури не можна було замовчати позитивної і надто головної ролі Куліша в розвитку української культури і літератури, але й тут, мабуть, в надії, що для повного викладання курсу не вистачить часу, автори підручників вміщали недовгі рядки про Куліша в кінці курсу, від останніх розділах.

Ім'я Куліша було ненависне жидо-большевикам ще й тому, що саме його ніяк неможливо було оголосити ні в якого боку „своїм". Це була надто самобутня постать.

Не може бути суперечки в тому, що під час свого досить довгого життя і праці на культурному фронті, Куліш зробив немало помилок. Ці помилки не були, як у Некрасова, помилками особистого життя. Це були помилки вченого, але чесні помилки і для свого часу, треба гадати, важкі. Проте тепер, коли ми можемо розглядати об'єктивно діяльність Куліша в історичній перспективі, значення цих помилок неминуче зменшується і зникає, і перед нами встає більше благородний образ видатного письменника і щирого оборонця української культури.

П. О. Куліш народився в 1819 році в містечку Воронежі, б. Глухівського повіту, Сумської області в старовинній козацькій сім'ї. Спочатку він вчився в повітовій школі, а потім у Новгород-сіверській гімназії, що була одною з перших і найкращих гімназій на Україні, але курса він там не закінчив і вступив в Київський університет в 1839 році, склавши іспит. В університеті він також не скінчив курса і пішов учителювати в Луцьку, Києві і Ровно. В 1843 році він видає збірку дум під назвою „Україна", а в 1845 році друкує перші глави свого крайнього твору—історичної повісті „Чорна рада". Ректор Петербурзького університету Плетньов закликав його до Петербургу, де готував молодому письменникові блискучу кар'єру, але Куліш на той час увійшов у відоме „Кирило-Мефодіївське братство", в якому взяли участь Костомаров, Білозерський, Шевченко й інші. Разом з ними його було заарештовано і посаджено на 2 місяці в фортецю, а потім вислано на 3 роки в Тулу з забороною друкувати свої твори. Проте, в Тулі Куліш не гаяв марно часу. Він вивчає там іноземні мови, пише історичний роман в стилі Вальтер - Скота «Михайло Чарнишенко» і досліджує історію за матеріялами, які йому надсилають з України.

В 1850 році Куліш повертається до Петербургу, де й служить, але випускає в світ свої твори анонімно. Лише в 1856 році він одержує повну амністію і засновує власну друкарню. В 1856—57 роках він видає двотомну фольклорну роботу „Записки о Южной Руси", в 1857 р.—закінчує присвяченій боротьбі козацтва за свою незалежність роман - хроніку «Чорна Рада" і в 1860 р. видає альманах „Хата". В 1861—62 роках він бере діяльну участь в журналі „Основа", в якому вміщає свої художні твори і розвідки з історії України. Разом з тим він видає твори Котляревського, Квітки, Марко Вовчка і інших, «Твори й листи» Гоголя. Нарешті в 1862 р. виходить в світ збірка поезій Куліша „Досвітки", в якій Куліш виступає, як першорядний український поет — патріот і видатний лірик.

Це був найбільш продуктивний і бурхливий період життя Куліша. Саме тоді (в 1857 р.) він видає „Граматку" для народу і вводить свій правопис — кулішівку, який було заборонено царською владою, але яким з незначними змінами користуємося тепер ми.

В 60—70 роках минулого століття Куліш переважно друкує свої твори в галицьких виданнях, а в Росії видає свою „Историю воссоединения Руси" (1874—77 р.). В цьому творі він виявив різку зміну своїх поглядів історика, заперечуючи позитивну роль козацтва, нарікаючи на Запоріжжя і навіть схвалюючи дії Катерини II-ої, що зруйнувала Січ. Звичайно, це викликало обурення тогочасних українофілів, що ідеалізували Запоріжську Січ. Це обурення посилилось ще більше, коли в 1881 році Куліш, перебуваючи у Львові і бажаючи примирити в Галиччині українців і поляків, видав книжку „Крашанка русинам і полякам на Великдень". На Куліша озброїлись за це не тільки галицькі діячі В. Барвінський і І. Франко, а навіть помірковний українець Д. Л. Мордовцев, що гостро відповів Кулішеві брошурою „За крашанку—писанка".

Куліш визавши у Львові переклад Шекспіра (1882 року), повернувся додому на свій хутір Мотроновку, б. Борзенського повіту Чернігівської області і оселився там назавжди. Подібно до свого борзенського земляка славетного художника М. М. Ге, що захоплювався тоді толстовством, він почав займатися землеробством і сам орав землю. Від фізичної селянської праці він мав на прикінці свого життя велике задоволення, а в осені і взимку займався з надзвичайною продуктивністю переважно перекладами творів великих європейських письменників і Святого Письма. Ним перекладено на українську мову П'ятикнижжя, Псалтир і Євангелію. В співробітництві з І. С. Нечуй - Левицьким ним перекладено і інші книжки з Біблії.

Велика пожежа, від якої згорів у ті часи будинок Куліша на хуторі, знищила чимало його рукописів. Але навіть в останній рік свого життя в 1897 році він видав видатну збірку „Позичена кобза" з перекладами творів Гете, Шіллера і Байрона.

15 лютого 1897 року закінчилось життя Куліша, життя складне і різноманітне, бо „на віку, як на довгій ниві"... Довгий життєвий шлях Куліша — це була боротьба за українську культуру, за національну творчість. Для нас тепер важливі не форми, а зміст цієї боротьби і щирість її героя, бо які б не були його заблуди, вони завжди йшли від щирого серця. Ніхто з його ворогів ніколи не посмів сказати, що Куліш в цих заблудах переслідував якунебудь низьку мету, або діяв з низьких мотивів, бо в усій своїй роботі він керувався лише безмежною любов'ю до вітчизни.

Мало хто знає, що, коли Т. Г. Шевченко подарував Кулішеві 2 примірники Євангелії, Шевченко зробив на одному з них такий епіграф російською мовою:

„Без малодушной укоризны
Пройти мытарства трудной
жизни,
Измерить пропасти страстей,
Понять на деле жизнь людей,
Прочесть все черные страницы,
Все беззаконные дела...
И сохранить полет орла
И сердце чистой голубицы,—
Ecce homo!..

Немає сумніву, що до цього ідеала, накресленого великим поетом, Куліш прагнув наближатися протягом усього життя, але тільки той не помиляється, хто нічого не робить.

Куліш був перший, хто створив український історичний роман. Куліш, визначний лірик, був перший, хто ознайомив український народ з творами геніїв світової літератури словами рідної мови. Куліш подав українському народу Святе Письмо рідною мовою. Куліш подібно до Ганки і Шафарика в Чехії, був найвизначнішим піонером відродження української культури. Працюючи в тяжких умовах царату, він дійсно „вийшов рано до зорі". І в цьому його величезна заслуга.

Не дарма ж на його могилі в Мотронівці до останнього часу красувався зворушливий напис з його „Досвіток".

„У досвіта встав я...
Темно ще на дворі,
Де-не-де по хатах,
Ясне світло сяє..."

Куліш дійсно боровся з темрявою, що панувала серед тої маси, серед якої він горів ясним світлом.

Пам'ять про нього живе і буде жити, бо він залишив глибокий слід у духовному житті свого народу.

О. З.

Пожертвування на користь полонених

Тупоумні правителі СССР — жидівська зграя з Сталіним на чолі кинули мільйони громадян на забій. Багаточисленна армія червоних воїнів здалася у полон німецькій армії, бо не змогла протистояти непереможній армії великого німецького народу, солдатам Адольфа Гітлера. Мільйони братів-українців стали невинними жертвами кривавої жидо-большевицької авантюри.

Ось про ці жертви не забувають співробітники Сумської Скарбниці. Між працівниками свого колективу вони нещодавно організували збір пожертвування на користь військово-полонених, що знаходяться у Сумському таборі. Те ж саме провели і серед клієнтури. Було зібрано понад 1650 карбованців, які передано у табір для військовополонених.

Селяни Охтирщини — перед весною

Звільнене спід жидо-большевицького гноблення, селянство Охтирщини готується до першої вільної весни. Об'єднавшись у громадські господарства, вони готують гідну зустріч. В коморах гудуть різних конструкцій зерноочистні машини, у ремонтних майстернях—відточують плужні лемеші, зуби для борін. Кипить підготовча робота. Не загорами великий трудовий час.

У громадських господарствах району засипано понад 80 відсотків до плану ярої пшениці та ячменю. Непогано йде засипка у посівний фонд такої культури як, скажемо, вівса; значно відстає заготівля гречки, конопді, кукурудзи, а також і картоплі.

Ремонтняки готують до сівби сільськогосподарські машини і реманент. 50 відсотків борін, 30 відсотків плугів, 25 відс. культиваторів, що є у користуванні господарств району уже відремонтовано.

Готують зерно для посіву

Селяни Лебединського району, звільнившись при допомозі німецького народу спід жидівсько-большевицького гніту, по-діловому взялися за справу відновлення сільського господарства. Зараз провадять підготовку до весняних польових робіт.

У громадських господарствах цього району проходять ремонт сільськогосподарських машин та інвентаря. Сьогодні готові до включення у роботу 30 відсотків плугів, понад 50 відсотків борін і т. п. Заготовивши 55 відсотків до плану вівса, 82 відсотка ячменю, 55 відсотків проса, 56 відсотків ярої пшениці, потрібну кількість вико-зерна, селяни зараз очищають посівний матеріал.

Непогано з підготовкою до весняної сівби також у Краснопільському, Роменському, Недригайлівському, Охтирському районах.

Селянство Тростянецького району засипало у посівний фонд понад 95 відсотків до плану ячменю, 83 відсотки вівса, 115 відсотків вико-зерна, 69 відсотків ярої пшениці.

Дотримуватись правил вуличного руху!

Останнім часом, в особливо після значного потепління, у нашому місті часто-густо трапляються порушення правил вуличного руху.

Багато мешканців Сум, проходячи тротуарами, наприклад, правого боку, пересуваються величезними групами, гальмуючи цим рух зустрічних пішоходів.

Побувавши на вулицях міста і зокрема центру його,—ще можна побачити велике скупчення людей, що зупинившись серед тротуару, або ще й серед вулиці, ведуть якусь розмову. Можливо, вони вирішують службові справи? Так для цього є приміщення. А, як кажуть, з пустого в порожне, на нашу думку, можна переливати і вдома. Хіба ж не видно, що такі скупчення створюють безладдя у вуличному руху, сповільнюють його.

Треба суворо дотримуватись правил вуличного руху.

Судова хроніка

Незліченну кількість жертв різних наклепів і підлих брехливих доносів запровадили на північ жидо-большевики за час свого панування. Наклепи — це була своєрідна бактеріальна культура, що безмежно розповсюджувалася силами НКВС і що залишилась ще й тепер важкою спадщиною, яку треба з корінням ліквідувати.

Цікавою ілюстрацією до питання про цю спадщину була справа А. Ф. Богатирьової, що її було розглянуто 13/II ц. р. в міському суді.

Богатирьова заявила в міліцію, що, ніби-то, співробітниці маслозаводу Т. Д. Семенова і Д. М. Воронііна з'являються комуністами, займались тим, що видавали большевикам контрреволюціонерів. Розслідування міліції виявило повну безпідставність такого доносу, після чого Семенова і Воронііна привели Богатирьову до судової відповідальності за ганебний наклеп.

На суді виявилось, що Семенова і Воронііна не тільки не мали ніякого відношення до большевицького, але з'являються жертвами НКВС, бо чоловіка Семенової було засуджено до розстрілу як контрреволюцію, а батька Воронііної заслано за те ж на п[illegible]. Крім того, вони обидві були в перших лавах тих, хто в перші дні вступу німецької армії [illegible] був створив руйнований комуністами маслозавод.

Свідок Ткаченко С. Г., що був директором маслозаводу й був свідка з обуреливістю стверджує на суді брехливість заяви Богатирьової, що хотіла скомпрометувати потерпілих, бо сама намагалася влаштуватися на роботу до маслозаводу. Прийняти ж її на роботу було неможливо, бо вона раніше була помічена в крадіжках і ганебних вчинках.

Богатирьова не змогла подати суду жодного доказу правдивості своєї наклепницької заяви і була засуджена судом до 200 карбованців штрафу з заміною при несплатності на 1 місяць примусової праці.

Цей вирок — гарна перестрога всім тим, хто хоче з особистих інтересів плямувати чесних людей.

Редактор П. СВОБОДНИЙ

Справи двох господарств

І. Косовщинський

В с. Низах, Сумського району, два господарства — громадське і державний маєток. Здавалося, що коли вони знаходяться у одному селі, у однакових умовах, то й робота протікатиме однаково. Але стан показав протилежне. Ми маємо два господарства — два, як можна сказати, стилі господарювання.

У державному маєтку, що розміщений при цукровому заводі, після приходу німецьких військ і зняття большевицької влади, почали ліквідовувати хиби у господарчих роботах. І вже до заморозків тут закінчено було збирання картоплі, цукрових буряків, молотьбу зернових. На зиму для худоби заготовлено було фураж.

У громадському господарстві, що знаходиться поряд, не зуміли організувати селян на польові роботи: більше турбувалися про себе. Тому залишилось не викопаними багато гектарів цукрових буряків, картоплі, затягнулася молотьба. Тут навіть не спромоглися забезпечити худобі ситу зимівлю. А тепер все різними засобами забирають з державного маєтку.

Де ж корінь зла? — Його відшукувати треба у керівництві... Та і справді. Якщо проглянете стилі господарювання у цих двох господарствах, то ви відразу ж впевнитесь у цьому.

Управитель державним маєтком п. Вахнін перш за все турбується про господарство — про державні інтереси. Але своєю розпорядливістю в маєтку він також домагається і задоволення потреб працюючих тут робітників.

Зовсім інакше робить, наприклад, староста села п. Глущенко, який, як відомо, разом з керівниками відповідає за стан громадських господарств. На перше місце в його діяльності висувається створений ним же „принцип"; „Бери давай, розтягай". Не цікавиться станом у господарствах. Власні інтереси тут ще переважають над державними, народніми.

Багато селян, дивлячись на потурання старости, замість роботи у господарстві, днями просиджують в управі, щоб одержати дозвіл на фураж для власної худоби і т. п.

На відстані 2 кілометрів від села є лісова ділянка. Зараз у ній дуже багато роботи. Тут же можна придбати паливо. Так ні. Замість того, щоб працювати у лісі, а потім виписати дров, дехто з селян (а таких багато) йде до старости п. Глущенка за „дозволом" розтягати запас торфу, що лежить закагатований біля заводу. І вони, треба сказати, завжди знаходять підтримку.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

про порядок застосування постанови Сумської міської управи

від 14-го січня 1942 року

„про встановлення доходового податку від населення м. Сум та Сумського району на 1942 р."

З метою правильного, своєчасного і чіткого застосування тимчасового положення Сумської міської управи — про доходовий податок від населення м. Сум та Сумського району на 1942 рік,—фінансовий апарат Сумської міської управи роз'ясню є.

1. Згідно п. 2 постанови, з 1-го січня 1942 року доходовим податком обкладаються — робітники і службовці державних, кооперативних і приватних промислових і торговельних підприємств та установ і транспорту, кустарі, ремісники, візники, купці, члени приват-них, акціонерних товариств, домовласники та орендарі домоволодінь, літератори, майстри мистецтв, адвокати та лікарі, вчителі, які мають приватну практику, за роботу вдома.

2. Від сплати доходового податку згідно п. 3 постанови, звільняються ли ше ті громадяни, сукупність всіх видів доходів яких — зарплата, оренда, продаж продукції тощо, не перевищує 350 крб. на місяць.

3. В тому разі, якщо робітники, службовці, кустарі, купці, члени приватних товариств тощо, а також особи що мають доходи від всяких чинностей,— є являються домовласниками або орендарями домоволодінь та мають доходи крім заробітної плати від будівель, продажу продукції тощ., хоч ці доходи й не перебільшують 150 крб. на місяць, вони повинні сплачувати доходовий податок і від цих доходів, як різницю доходового податку від сукупного доходу в розмірах, згідно з п. 5 постанови.

4. Згідно п. 9 б постанови, всі підприємства, організації та установи повинні подавати Податковому інспектору щомісячно не пізніше 5-го числа списки осіб, яким протягом минулого місяця сплачена одноразова винагорода за виконання різних робіт, послуги тощо, з зазначенням виплаченої суми та адреси одержувача грошей.

5. До осіб з явними фізичними хибами (недоліками) здоров'я та престарілим, яким згідно з п. II постанови надається знижка на 50 %, слід відносити тільки робітників підприємств, кустарів, ремісників, візників та інших, які мають заробітки від особистої фізичної праці.

На осіб, що одержують доходи в формі заробітної плати за встановленими ставками, цей пункт не поширюється.

6. Приватні товариства та власники промислових і торговельних підприємств, кустарі, ремісники, візники, літератори тощо, а також домовласники, що мали доходи в жовтні—грудні 1941 року, —повинні подати декларації про прибутки та сплатити доходовий податок до каси Скарбниці за 1941 рік до 20-го лютого ц. року.

Фінансова група Сумської міської управи.

Всі установи та підприємства міста Сум повинні не пізніше 23-II- 42 року подати в карткове бюро облспоживспілки списки працівників без утриманців на одержання продуктових карток на березень м-ць.

Крім того, всі громадяни не залежно від місця праці повинні зареєструватися в крамницях, у яких одержують хліб.

КАРТКОВЕ БЮРО ОБЛСПОЖИВСПІЛКИ

Сумська міська управа доводить до відому населення про те, що торгівля на базарі (крім крамниць) дозволяється лише в середу та неділю. Торгівля в останні дні, аж до особливого розпорядження, категорично заборонена.

З 15 грудня 1941 Сумський обласний маслотрест відрядив у відрядження інструктора п. КАШУКА Володимира Івановича, в маслозаводи: Вороніж, Ямполь, Середина Буда, Кролевець, він до цього часу не повернувся.

Хто має якінебудь відомості про нього, прохаємо повідомити Сумський обласний маслотрест.

13 лютого в міському драматичному театрі

ЗАГУБЛЕНО ГАМАНЕЦЬ

у якому знаходяться 160 карбованців німецьких грошей і документи на ім'я ГЕНРІХ ШІЛЛЕР.

Того хто знайшов прохаємо доставити в Сумську Комендатуру за винагороду.

1—1.

РОЗШУКУЮ СИНА ГРИНЬОВА Івана Степановича

— хлопчика 14 років, одягненого у пальто, який 8 лютого пішов у церкву біля села Железняка у В. Сироватку.

Осіб, які знають про місцеперебування хлопчика, прошу сповістити на адресу: с. Железняк, Краснопільського району, ГРИНЬОВ Степан Григорович.

1—1

Сумська міська управа повідомляє населення м. Сум про здачу в оренду на 1942 рік земельних ділянок під городи громадянам, які в цьому мають потребу.

Заявки приймаються по 1-го березня в помешканні біржі праці (площа Українська № 6). В заявках треба вказати точну адресу, площу землі та район міста, в якому бажають орендувати. Орендна плата встановлюється від 3 до 7 карбованців копійок за кв. метр. Зайняття вищезазначених незабудованих садиб від господарів без дозволу міської управи суворо забороняється.

МІСЬКА УПРАВА

ДАЮ УРОКИ з німецької мови усної і заочно. Звертатись за адресою: м. Суми, вул. Лебединська, № 5. Зайончик А. І. 1—1 (квартира Бондаренко З. П.).

Сумському Укрдрамтеатру **потрібен** для участі в оркестрі **ОДИН СКРИПАЛЬ** (1-ша скрипка). Оплата по згоді. ДИРЕКЦІЯ.

КРАСНОПІЛЬСЬКА ЦЕРКВА **Успіння Пресвятої Богородиці ЗАПРОШУЄ СВЯЩЕННИКА** Бажано зі своїм одяганням.

Потрібний кваліфікований [illegible] для Сумської міської [illegible]

1—1 (Колишнє духовне [illegible]

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45. Mit Genehmigung des Oberkommando[illegible]

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

П'ЯТНИЦЯ 20 ЛЮТОГО 1942 р. № 22 (43)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ЗАБУТІ СЛОВА

Був 1889 рік. Помирав М. Є. Салтиков-Щедрін. Поклавши руку на незакінчену статтю „Забуті слова" і вдивляючись згасаючими очима в Н. К. Михайловського, що прийшов його відвідати, великий сатирик з тугою казав цьому представникові народницьких ідеалів: „Були, знаєте, слова — ву, сумління, вітчизна, людяність, інші деякі... А тепер посилкуйтеся їх відшукати!.. Треба ж їх нагадати!.."

Можливо, що їх, ці слова, і треба було тоді декому нагадати, але, мабуть, не в такій мірі, як це доводиться робити тепер, після панування жидо-большевиків, що відверто глузували з таких понять, як честь або порядність, а про сумління завжди повторювали цинічне московське прислів'я: „Совесть за пятками телепалась, да где то осталась". Вони мусили топтати ці поняття тим більш, що відчували їх вічну правду. Вони так само, як і „Скупий лицарь" Пушкіна, знали слова: „Сумління — звір, що рве кігтями серце".

Знищуючи протягом довгих років під прапором інтернаціоналізму поняття любови до вітчизни, вони раптом вхопилися за нього, підсунувши народу замість вітчизни — Сталіна і жидів тоді, як побачили, що вони знаходяться під загрозою загибелі. Проте, було вже надто пізно. Нарід дав справжню оцінку їх хитрощам всією своєю поведінкою.

Але мерзотна робота жидо-большевиків в галузі розтління людської душі дала великі наслідки, бо там, де були відсутні релігія і мораль, де панувала матеріялістична доктрина Маркса з ленінсько-сталінським перцем, були витравлені загально-людські моральні цінності. Правий був п. Пассевін у своїй статті в „Сумському віснику" (№ 2), під назвою „Невідкладне завдання", коли писав, що „становище з моральним вихованням нашої молоді є наше лихо, наше нещастя, з яким нам прийдеться довго й уперто боротися". В цій справі боротьби за мораль велику роль повинні відограти церква і школа і всі передові люди інтелектуальної праці. Саме цими авторитетами мусять закріплюватися „категоричні імперативи" в душах нашої молоді.

Проте, коли Салтиков Щедрін нагадував своєму сучасному поколінню „Забуті слова", він мав на увазі не молодь свого часу, а дорослих людей, що поквапилися забути невигідні для їхніх справ поняття. В сучасний момент наслідки большевизму також часто-густо виявляються в таких „провалляхпам'яті". Ось чому моральний занепад, викликаний в свій час в душах людей терором комувістичної партії і НКВС, мусить бути ліквідований якнайшвидше. Коли, як не тепер, після визволення німецьким народом нашого народу з під гніту большевиків, слід відновити загально-людські ідеали, відродити почуття моралі і гідності?

Нема вже того ладу, коли людям треба було плазувати і різними хитрощами і обманом здобувати собі право на життя. З якою огидою доводиться тепер згадувати картину большевицького устрію, що відкривалася очам порядної людини! Підсижування, інтриги, склоки, наклепи, фальшиві доноси, зведення особистих рахунків, безмежна заздрість, цькування других людей, щоб на їх нещасті збудувати свій добробут... Який великий смітник! Хіба в ньому було місце для „забутих слів"?

Сумління, честь, чеснота, порядність, гідність, людяність... Треба, щоб вони були не тільки відродженими „словами", а треба, щоб вони були невід'ємним, реальним явищем у житті українського народу, в житті української інтелігенції, яка повинна довести, що вона не втратила загально-людських ідеалів, не втратила світла Христова. Але де ж їх шукати, ці забуті слова?

„Світло Христове просвіщає всіх.." Ось де джерело, в якому кожна людина може знайти силу для очищення від усякої неподоби, для відродження в собі правди і добра.

„Войди! Христос наложит руки
И снимет волею святой
С души оковы, с сердца муки
И язвы с совести больной."

Це говорить перед святим вівтарем типовий інтелігент Некрасов, якого большевицькі історики літератури чомусь вважають за безвірника.

І він безмежно правий, бо тільки в ідеалах християнства, а не в матеріялістичній доктрині можна здобути очищення від неподоби і знайти „забуті слова."

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 16 ЛЮТОГО 1942 р.

Верховне Командування звідомляє:

На Середньому відтинку східнього фронту було знищено оточену ворожу групу. До рук німецьких вояків потрапило 800 полонених та 42 гармати. Також і на інших відтинках фронту ворог знов зазнав важких втрат. В боротьбі проти совєтського літунства 15 лютого було знищено 42 ворожі літаки, з власною втратою лише двох літаків.

В районі каналу німецький мінорозшукувач у короткій боротьбі з ворожими швидкоплавними човнами, досяг багатьох влучань. Можна вважати за ймовірне потоплення одного брітанського швидкоплавного чов[illegible]

В північній Африці успішно проходили [illegible] ступи німецько-італійських військ.

На Мальті німецькі бомбардувальники влучанням бомб заподіяли великої руйнації військовим спорудам і перевантажувальним засобам корабельні Ля-Валетта.

Під час повітряних нападів на аеодроми острову, було знищено на землі 3 брітанських бомбардувальники і запалено нафтові склепи.

В повітряних боях над Мальтою й східньою Африкою, німецькі ловецькі літаки збили, не мавши власних втрат, 15 брітанських літаків.

Успішним проривом через канал, німецька фльота в значній мірі зобов'язана кораблям і вартовим [illegible] якими керував капітан Рубе.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 17 ЛЮТОГО 194[illegible] р.

Верховне Командування звідомляє:

Під час боїв на середньому відтинку східнього фронту групі совєтських вояків пощастило прорвати наші лінії у районі за 80 кілометрів на південний схід від Вязьми.

Після впертої боротьби і німецького протинаступу цю групу було оточено і знищено. Решта, що складалася з 1848 полонених, 17 танків, 86 гармат, 100 тів і гранатометів, багато саней з кіньми та інший військовий матеріял, потрапило у наші руки. К[illegible] досі на полі бою налічено понад 5.000 убитих вояків.

За час з 14 по 16 лютого на східньому фронті було захоплено або знищено 78 танків і 134 гармати. Вчора совєтське літунство втратило 48 літаків. Чотири німецьких літаки зникли без вісті.

Німецькі підводні човни вдерлися у Караїбське море і потопили перед островами Аруба і Кюрасао три танкери, тоннажністю 17.400 брутто-тонн, а також обстріляли артилерією портові споруди.

У Африці суттєвих дій не було.

Перед Олександрією німецький підводний човен напав на з'єднання брітанських військових кораблів, що складалися з крейсера і трьох винищувачів. Два з цих кораблів було важко [illegible]шкоджено торпедами.

Під час зальоту поодиноких брітанських бомбардувальників у Німецьку бухту, минулої ночі було збито один ворожий літак.

Вахмістр Кіхнер, про якого згадувалося у звідомленні від 15 лютого, вчора знову знищив 7 ворожих [illegible]літаків.

Короткі повідомлення

• Фюрер нагородив Голову Румунської Держави Антонеску та італійського генерал-полковника Кавалєро Лицарським Хрестом Залізного Хреста.

• Брітанські військові кораблі рейсами навколо порту Танжер намагалися тероризувати населення.

• 16 лютого у Сінгапурський порт ввійшли перші японські військові кораблі. На палаці брітанського губернатора майорить прапор Сходящого Сонця.

Тихоокеанські народи

Кількісно найбільший народ Тихоокеанського басейну — це китайці.

Скільки їх, чи 450, чи 600 мільйонів? Різні дослідчувачі різно визначають чисельність китайського народу, але одне ясно—всупереч постійним посухам, голоду й повідям, китайці швидко розмножуються. Майже на 5 мільйонів щороку.

Ось чому цей, аж ніяк не єдиний народ, посідає також найбільше місце в східноазіятській еміграції.

Залежно від клімату, в якому вони виросли, китайці емігрують на північ або на південь. З 1900 року Китай залишило біля 22 мільйонів мешканців. Отже це є суттєвий фактор у визначенні народницьких сил пацифіки.

Головний потік емігрантів спрямований завжди переважно в Малайські області; у всякому разі там китайський вплив відчувається найбільше, бо в Індонезії китайці здебільше займаються торгівлею й промисловістю, в той час як на півночі вони оселюються хліборобами в Манджурії.

На Малайському півострові є багато заможних китайців, що володіють плянтаціями в Сінгапурі й на острові Пенанг, звільнених зараз англійцями і окупованих Японією.

В той час, як китайці в такий засіб прагнуть до індійського океану, потік емігрантів з Індії йде до Африки, де ці емігранти на східньому узбережжі міцно тримають в своїх руках торгівлю.

Японська еміграція взагалі — орієнтується до Полуденного моря і через Тихий океан.

На північ японський нарід переселяється неохоче. Японці не освоїли, наприклад досить в Манджу-Го, хоч з міркувань надмірної потреби наступних років туди звоз буде вділено велику кількість японських селян.

Уряд Японії вже схвалив переселення в Манджоу-Го мільйона родин. Те, що японці охочіше воліють переселятися на південь, пояснюється їх расовим походженням. Ядро японського народу належить до малайсько-монгольської групи, багато японців споріднені з філіпінцями, на що, між іншим, вказує схожість їх фізичних будівель. Те, що японець важко акліматизується на півночі, також вказує на південне походження основних елементів цього народу.

Якщо подивитися на мапу, ясно видно, що японські острови є продовженням Філіппін. Острів Формоза, що знаходиться в японському володінні і міститься безпосередньо перед середнім Китаєм, є зв'язком поміж північною й південною острівними групами на заході Тихого океану.

Якщо японський нарід виник з помісі монгольських і малайських елементів, то цей процес змішування відбувався в далекому минулому.

В історичні часи Японія не зазнавала імміграції великих чужорідних народних груп і навпаки в Японії є в наявності решткя первісного населення. Також і на Філіппінах збереглося первісне населення, карликовий нарід, негритоси, який залишився в цілинних лісах Малайського півострову. Отже, великі тихоокеанські області мають певні єдині типи народів, походженням з доісторичних часів, які відтиснувались імміграціями пізнішого часу. Типовим прикладом є Малайський півострів, який дав назву індонезійським народним групам, але аж ніяк не є первісною батьківщиною малайців.

Поруч з негритосами, первісними народами цього півострову з'являють так звані протомалайці і сакаї, а також різні метиси.

Кожного року сюди прибуває багато індусів з Цейлону і узбережжя Малябару.

Малая це змішувальний тигель азіятських народів, серед яких 2 мільйони китайців здобули господарчої переваги, може навіть перед політичними господарями — британцями.

Сьогодні головними областями оселення малайців є нідерландсько-індійська група островів.

Але дослідчувач радить утримуватися від надто сумарних поглядів.

Природньо, що поміж групами шестидесятимільйонного населення, розкиданого по багатьох островах, не може не бути деякої різниці, тим більш, що Нідерландська Індія лежить недалеко завойованих шляхів, якими триста, чотириста років тому іспанці й португальці просувалися через Філіппіни аж до Південного моря. 300 років іспанського панування не пройшли на Філіппінах непомітно. в протилежність впливу США, який не залишив певного відбитку навіть на правлячих колах іспансько-філіппінських метисів.

Неосяжний Китай також має змішувальний тигель народів, яким з'являється Юнанська область, що межує з Індокитаєм й Бірмою.

По обидва боки політичних кордонів живуть народні групи, що мають спільні індо-малайо-китайські риси. Лише японці й китайці живуть бік-о-бік протягом трьох тисяч років без національного змішування; вдирання монголів, що йшло з центральної Азії, спрямовувалося проти обох цих народів, які зі своїми 550—650 мільйонами населення складають ядро народів західньої пацифіки.

Світ знає три рясно залюднених області — Европу, Індію й східну Азію.

Всі три мають силою своїх людських багатств природні тенденції до збільшення населення, і з тим однакове історично-логічне право зламати англо-американське оточення.

Короткі повідомлення

◆ Минулої неділі британські війська в Сінгапурі остаточно й безумовно капітулювали.

◆ Японські літаки скинули в Палембанзі на Суматрі парашутні з'єднання, які між іншим, зайняли аеродром.

◆ Під тиском важких поразок Рузвельт скликав військову раду США.

◆ За італійським військовим повідомленням, італійські торпедні літаки потопили в східній частині Середземного моря один торговельний пароплав, а також один пароплав важко пошкодили.

В минулому номері нашого часопису ми нагадали нашим шановним читачам про незабутні бої під Крутами. Тепер ми користуємось нагодою і друкуєм відгук українського поета О. Варавви на ці славні події.

О. ВАРАВВА.

Їх слава буде пломеніти...

...Нас тут триста, як скло,
Товариства лягло...
Т. ШЕВЧЕНКО.

Я перед сном Олегові—синкові,
За давнім звичаєм своїм,
Не фантастичні вигадки казкові, —
Про нашу дійсність правду розповім.
Триста древніх боронили прохід
В скелях гір, в ущелині малій,
І спинили орд ворожих похід
На порозі рідної землі.
Мужньо, гордо бились з чужаками,
Поки впав останній з вояків, —
Слава їх пережила віками
Й буде жити сотнями віків.
Не цвіли ще яблуні духмяні,
Не пишалась вишнями сади,
Як рушали юнаки — кияни
Боронити села і хати.
Триста їх, як цвіт рясний, весняний,
В снігових заметах залягло:
В їх серцях одне палке бажання
В лютий холод полум'ям цвіло:
Захистити Матір—Україну
Від орди червоних москалів:
Триста їх — спинили орд лавіну
На порозі рідної землі.
Крути, Крути! Вас нам не забути
В мільйонах українських серць
Ще тисячоліття буде пломеніти
Ваш славетний, мужній, героїчний герць.
Мужньо, гордо бились з чужаками,
Поки впав останній з юнаків...
Слава їх пережила роками,
Й буде жити тисячі віків!
Я перед сном Олегові—синкові,
За давнім звичаєм своїм,
Не фантастичні вигадки казкові, —
Про героїчні Крути розповім...

„Нова Україна"— Харків, 29 січня 1942

Сумна звістка

Німецька преса повідомила про несподівану трагічну смерть видатного українського діяча Олександра Севрюка, яка сталася в наслідок залізничної катастрофи 27 грудня м. р. на шляху Франкфурт Н. О. — Позен в наслідок великої снігової.

Олександр Севрюк народився 1893 року. В 1918 році був головою делегації Української Центральної Ради на мирових переговорах у Бересті, а згодом — послом УНР*) у Берліні та головою місії УНР у Римі для репатріації українських полонених.

З приводу трагічної смерті Ол. Севрюка, харківський часопис „Нова Україна" пише: „Яка доля! Саме відходять від нас у цей важливий момент один по одному відомі діячі, що клали перші підвалини і відходять саме тоді, коли найлютіший ворог зазнав смертельного удару, коли твориться нове життя й коли їх найбільше було потрібно".

Хай же буде у нас світла пам'ять про щирого сина українського народу Олександра Севрюка!

Хай відданість його українській справі буде нам прикладом у визвольній боротьбі із запеклим ворогом України — московією з її жидо-большевиками.

*) УНР — Українська Народня Республіка.

В РУМУНІЇ ТІЛЬКИ ПО-РУМУНСЬКОМУ

Наказ басарабського губернатора

Басарабський губернатор, генерал Вайокулеску, видав наказ, згідно з яким, урядовці, під час виконання ними своїх службових обов'язків, не мають права говорити жадною іноземною мовою, крім передбачених законом випадків. Далі персоналові приватних підприємств так само, як продавцям крамниць, заборонено розмовляти з публікою інакше, як по-румунському. Учні теж мусять говорити тільки румунською мовою або мовами, які викладаються по середніх школах. На базарах заборонені усні оголошення про товари іноземними мовами так само, як назви фірм та написи не по-румунському. Ні в якому разі не можна носити російських кашкетів. Опір цьому розпорядженню карається ув'язненням від місяця до двох років та грошевим штрафом від 5 до 20.000 лей.

Організація німецького народнього господарства

Одним із найважливіших завдань націонал-соціялістичного руху була організація німецького народнього господарства. Ця організація побудована на зовсім нових засадах: приватні інтереси мають підпорядкуватися загальному добру. Держава зацікавлена в тому, щоб кожного роду підприємства працювали з якнайбільшим зиском для добра всього народу. У Німеччині керувати господарським апаратом може тільки той, хто на цьому розуміється й використовує свою спроможність не для особистої наживи, а для народнього добра.

Але й свободу праці теж треба було в деякій мірі обмежити. Справді, питання заробітку та вільний вибір місця праці мають для робітника велике значення. Проте держава зацікавлена ще й тому, щоб кожне підприємство мало досить робочої сили і щоб кожного робітника продуктивно включали до господарського апарату. Тому держава вважає за потрібне порядкувати господарським життям.

Успіхи німецького народнього господарства доводять правильність цих засад. Отже в Німеччині зовсім не пригнічено господарської свободи, а тільки до деякої міри її обмежено, бо приватні інтереси не можуть бути перешкодою в діяльності для загального добра. Головне тут—це не більша прибутковість підприємства, якої користувався б його власник, а задоволення народніх потреб.

Найважливіший закон для внутрішньої структури підприємств—німецький закон про порядок праці від 20 січня 1934 р. (Gesetz der Arbeitsordnung). За цим законом підприємець — це „провідник та керівник" підприємства, а весь персонал — це його „дружина" (Gefolgschaft), що тісно з ним співпрацює. Провідник ухвалює всі потрібні рішення й піклується своєю робітничою дружиною. Він має біля себе спеціяльну Раду Довірених, завдання якої—скріплювати почуття спільноти у персоналу та вживати всіх заходів до того, щоб підприємство працювало успішніше.

На всіх підприємствах, де працює понад 20 робітників, заведений реґлямент, що відповідає напрямкові націонал-соціялістичного руху. Кожне підприємство має також Раду Знавців.

Повірник, якого призначає міністер праці, має завдання вживати всіх заходів для оборони соціяльної чести. Кожний працівник підприємства відповідає за виконання покладених на нього обов'язків. За вчинки проти соціяльної чести вважають те, коли підприємець свідомо надуживає своїм становищем та своєю волею, або коли дружина порушує внутрішній спокій та чинить опір діяльності повірника. Члени Ради Довірених порушують соціяльну честь, коли втручаються до справ підприємця, оскільки це не відповідає інтересам підприємства, або коли надуживають довір'я.

Вчинки проти соціяльної чести розглядає спеціяльний суд. Кари за них передбачені такі: перестороґа, догана, грошева кара і навіть усунення з місця праці. Найвища інстанція для всіх справ цього роду—це Державний Суд Чести в Берліні.

(„Нова Україна").

Голляндці для України

БЕРЛІН. Перший транспорт голляндських селян вирушив на Схід. Ці селяни будуть використані як технічні керівники по селах, хуторах та колишніх колгоспах з тим, щоб з допомогою місцевого населення, розвинути сільськогосподарські можливості східніх районів і зробити їх кориснями для европейського ринку. Перший транспорт налічував коло 100 людей; слідом за ним у короткому часі вирушать ще кілька транспортів.

В тому транспорті, що вирушив, є енергійні молоді селяни, поруч з досвідченими старими сільськими господарями. Молодшому з них 19, старішому—53 роки. Голляндські селяни спершу провадять чотири тижні в таборі в Ліцманштадті де їх готують до нових завдань, знайомлять з новими для них знаряддями і роблять запобіжні щеплення проти заразливих хвороб. З Ліцманштадту вони виїздять у призначені для них місцевості в Білорусії та на Україні.

Війна змінює умовні географічні поняття

Німецький журнал „Каралле" дуже влучно пише з приводу цього:—„Немає більше далекого сходу. В Японії буде викреслено з політичної публіцистики вираз „Киокуто" або „Далекий Схід", оскільки з японської точки зору це несполучно з центральним становищем Японії та її місії в східній Азії.

З поняттями „схід" й „захід" слід поводитися також обережно, як і з поняттями „ліворуч" й „праворуч": обидва вони аж ніяк не абсолютні, а навпаки дуже відносні й навіть суб'єктивні.

Західні держави, які спочатку сучасної війни взивали фронт поміж західним валом і лінією Мажино «західним фронтом», хоч він і лежав на схід від Англії й Франції, мимоволі визнавали цим, що військовий розв'язок залежить від Німеччини і що вони, до певної міри, розглядають війну з німецьких позицій.

Хто називає Японію й Китай „Далеким Сходом", той звичайно має за вихідний пункт Европу; для американців Японія це далекий захід, для самих же японців—це центр.

Вираз „Киокуто"—Далекий Схід японці вимовляють дуже неохоче, це звучить для них принизливо, бо визначає периферію, а не центр вирішальних дій.

Зараз цей вираз буде замінено на більш вживаємий «Тоа»—Східня Азія—і на поняття Великої Східньої Азії, яке в наслідок сучасної війни набуло майже загального визнання й величезного значення. Чамраз частіше війну на сході визначають, як „Війну Великої Азії", чим визнають і схвалюють велику місію Японії.

Як пояснило японське інформаційне бюро, „Киокуто"—це переклад англійського Far East, вираза, якого вживають вже 70 років, виходячи з передумови, що Великобританія є центром світу.

Але для Японії і Азії—Далекий Схід це центр світу; в час, коли там виникає новий лад, вираз цей треба усунути, бо слово це носить ідеї і має величезне значення в світовій політиці".

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

Сталін кахикає ніяково, робить ковток з чарки і вибачливо шепоче: „Так, так... звичайно це тільки гадають ..." Сталін повільно випрямляється. І в цю хвилину чує схвильований голос своєї жінки. „Лише гадають", з запалом повторює вона слова Калініна—„але гадають цілком вірно! Нехай би будь хто хоч трохи наважився... я не можу уявити, Йосиф, щоб ти знаєш все, що діється". Сталін вже не ворушачи губами, ніби відповідає холодно: „Я знаю, що діється в Росії, краще за кого інший. Й тому я забороняю". „Та знаєш й терпиш це? Ти знаєш також ..."

Довга низка обвинувачень і докорів вривається з її уст.

Кілька хвилин Сталін слухає мовчки, тільки лоб його червоніє. Потім він її різко перебиває. Вона подумати, що це говорить Троцька, а не ти. Чи ти хочеш, щоб тебе заарештували? Чи не знаєш ти, що для тебе зробили цього? Для тебе також Ягода знайде камеру, якщо буде потрібно!"

Жінка мовчить. Запановує довге, важке мовчання. Тоді Сталін повертається, прощається з Ворошиловим і йде. Ніхто не знає й ніхто не взнав, де ж був Сталін найближчими годинами. Решта гостей, яким зіпсовано настрій, також розходиться. Аллілуєва йде до своїх приміщень, пише записку до служниці, щоб наступного ранку збудили її о дев'ятій годині й лягає спати.

Наступного ранку, коли її будять, вона не відповідає. Після багатьох зусиль вдираються в кімнату. Вона лежить в ліжку, ніби-то спить, але вона мертва. Вона померла вночі.

Каганович, який не має перешкод відвідувати Сталіна, повідомляє його, що його дружина померла.

Сталін приймає цю звістку без будьякого зворушення, навіть з певним полегшенням. Так здається жидові. Сталін позбавився Надії, він знову вільний. Запрошують лікаря, який складає свідоцтво про смерть. Про причини смерті не повідомляється.

Три думки існують щодо причин смерті жінки. Перша, офіційна, говорить, що вона завжди була слабуватою, і одного дня серце відмовилося працювати—цьому ніхто не вірить. Друга вважає, що Сталін після лютого виступу в Ворошилова, вдерся в кімнату Надії. Спірка поновилася, й в нестримній люті він її задушив. Це неймовірно; Сталін власноручно вбив людину? Досі він мав своїх людей для таких брудних справ. Треті шепочуть, що за цією смертю ховаються Кагановичі, які побоювалися, що вплив Надії повернеться; оскільки вона знову стала енергійною. До того ж їм обридло чекати на її смерть. Отже, вони трошки підсобили—отрутна кухня Кремля здавна ж уславлена.

За цю версію дійсно говорить одна обставина: швидко після смерті Надії, Сталін одружується з Ройзою Каганович, споріднюється з її братами. Росія зробилася країною жидівського панування, вже цілком явочно.

ЗАГАСИТИ! ЗНИЩИТИ! ВИКОРЧУВАТИ!

Про цю історію Троцький якось розповів у одному листі: В 1924 році, одного літнього вечора, Сталін, Дзержинський і Каменєв обговорювали питання: що ж найкрасивіше в світі! Сталін сказав: „найкрасивіше в світі, це обирати жертву, неухильно готувати її загибель, невблаганно помститися й потім лягти спати".

Можливо, що цей анекдот не відповідає дійсності, але складений він досить вдало. Сталін зробив все, протягом 1935—1937 років, щоб довести імовірність цього оповідання,—роками, за яких він знищив всю ленінську гвардію—аж до останньої людини. Де залишалися вони? Сталін обрав своїх жертв. 1 грудня 1934 року від кулі комсомольця Леоніда Ніколаєва загибає Кіров,—ленінградський секретар партії. І цієї кулі, підхопленою облудною рукою Ягоди, досить, щоб знищити всю старогвардію—тому, що Сталін бажав її знищити. Не досить того, що сукупно з Ніколаєвим кулю в потилицю одержують ще тринадцять комсомольців. Перед цим їх ще довго катували в лубянських льохах, поки вони не назвали своїх підбурників. Каменєва, Бакаєва (колишнього начальника ленінградського ДПУ) і ще шістнадцять інших. Вони, що були ще недавно великими панами, просиділи півтора року на Лубянці—аж поки не достигла дія процесу. Їм нічого більш втрачати—крім життя. Це жалюгідне, оголене життя вони можуть врятувати лише за ціну найгіршого самозбезчещення. Таке обіцяє їм Ягода. Вони роблять спробу.

Такий вигляд має донос, що його Вишинський, перший прокурор, влаштовує Каменєву: „Адже, ви наказали, готувати вбивство товариша Кірова?"—„Так, в осени"—„Адже його вбивство, це ваша справа?"—„Так"—„Як же тоді можна зрозуміти ваші запевнення з 1932 року, про відданість партії? Це була брехня?"—„Ні, навіть гірше ніж брехня"—„Підлість?" „Навіть ще гірше". „Гірше за брехню, гірше за підлість? що ж це? Зрада?"—„Так" говорить Каменєв, і здається, для кожного ясно, що цей донос лише виставав влаштована для всього світу, і зокрема для Росії.

(Далі буде)

*) Видання Дім „СБ" за 11, 23, 28, 31, 11, 18 лютого 1942 р.

Велике діло

Одним з найгуманніших товариств майже в кожній державі земної кулі є товариство Червоного Хреста, що має на меті здійснення найкращого людського почуття—милосердя. Але за часів жидо-більшевицької окупації таке завдання товариств Червоного Хреста на території України не здійснювалось, не дивлячись на те, що такі товариства існували. Советська влада дозволяла існування товариств Червоного Хреста лише з метою, кріпити військово-санітарну обороноспроможність СССР і активно брати участь в соціалістичному будівництві" тобто з метою, що уникала головних завдань Червоного Хреста, побудованих на найважливішому людському ідеалі—на любові і співчутті до ближніх.

Останнім часом (з 1932 року) совєтські товариства Червоного Хреста займалися лише збором членських внесків, організацією санітарної авіації, до якої допускались лише комуністи, підготовкою до здачі норм „ГСО" (Готовий до санітарної оборони) і роботою щодо протиповітряної оборони.

Проте, яке велике і важливе поле діяльності мають інші національні товариства в інших країнах і яке важливе воно було у нас до революції! Медична допомога жертвам війни, догляд за хворими і каліченими воїнами, ліквідація сумних наслідків війни в житті потерпілих, надання матеріяльної допомоги каліченим воїнам, клопотання про їх пенсії і надання їм субсидій, організація притулків і т. інш., допомога потерпілим від стихійного лиха, від голоду, пожеж, землетрусів, повіді. Скільки милосердя можно прикласти до людей при цих сумних явищах!

Але уявіть собі хоч на хвилиночку — що було б у 1933 році з людиною, яка насмілилась би тоді на Україні розгорнути під прапором Червоного Хреста будь-яку допомогу для тих людей, що померли, як мухи, від навмисно створеного Сталіним голоду. Це ж була б так звана „контрреволюція", бо, поперше, за заявою ДПУ — НКВС „ніякого голоду не було", а подруге хіба можна було без дозволу з Кремля виявити до людей будьяке милосердя у країні, де люди за програмою повинні були ненавидати одна одного в „класовій" злобі. А дозволу такого, як відомо, не було і не могло бути.

В країні, де панував терор, громадська робота декларувалася лише зверху; всяка справжня ініціатива мас знизу була не тільки небезпечна, а й зовсім неможлива.

Ось чому з великою радістю доводиться вітати роботу в Сумах організованого 11 січня Комітету Червоного Хреста, про який вже неодноразово згадувалось на шпальтах нашої газети. Цей комітет, що організувався за власною ініціативою групи громадян міста Сум, „без наказу начальства зверху" почав, як відомо, свою роботу з організації допомоги військовополоненим, які знаходяться в Сумському таборі. Далі він має на меті розгорнути свою роботу в усіх галузях, де треба допомогти бідному і потерпілому від всілякого лиха люду. Хай же він залучає до товариства Червоного Хреста якнайбільше членів, а ми побажаємо від щирого серця цим милосердним самарянам успіху в такій почесній роботі.

Судова хроніка

Громадяни Луговий й Гусаченко, колишні робітники бази громадського харчування сумторгу, 10 жовтня 1941 року, вдень, коли більшевики втекли з м. Сум, а німецькі війська лише входили до міста, відбили замки на дверях харчового склепу і взяли собі ящик риби, півчувала оселедців, ящик мила, сало й цукерки.

Отже в час, коли громадяни повинні були виявити найбільшу свідомість, і дисциплінованість, щоб сприяти зміцненню нового ладу, обвинувачені поводили дрібні жалюгідні шкурники, думають лише про дрібні інтереси.

Їх провину, звичайно, почи лише те, що вони може мин успадкували від своїх ви господарів більшевицько-гр ницьке ставлення до народ майна.

Міський суддя І поділу зас Лугового й Гусаченка до пр сових робіт терміном на 4 кожного.

Слідами надрукованих дописів

З приводу дописів про погану якість випікання хліба пекарнею Омелянського й К°, торговий відділ Сумської міської управи повідомив редакцію, що ним вжито низку заходів щодо контролювання випікання хліба згаданим товариством.

Якість хліба було перевірено так в пекарні, як і по крамницях, при чому встановлено, що хліб був з підвищеною вологістю та з недопеченими спідньою й боковими шкуринками. Про згадане було складено відповідного акта лютого ц. р.

Керівництву пекарні запро вано випікати хліб належної ті й дано низку вказівок сто технологічного процесу вип

Констатовано, що 11 ли вже було випечено хліб да кращої якості. Одночасно розпорядження, щоб хліб вид ся до крамниць лише через дини після випікання, цебто сім прохолонувшим.

ВИСОКО ОЦІНЕНО ВЧИНОК УКРАЇНЦЯ

У день вступу німецьких військ у наше місто, підлі комуністичні наймити—партизани зірвали Баранівський міст. При цьому замало не стали жертвами поранені німецькі вояки, яких везли на автомашині.

Пан Ткаченко—директор Сумського маслозаводу, організував людей, щоб витягти на сушу машину, що впала з височини. Було побудовано кілька підіймальних споруд, зокрема лебідки. Через деякий час авто стояло вже на дорозі.

Дія п. Ткаченка—типова нашого народу. Вона яскра казує любов і гурбота укр до армії великого німецько роду, готовність першої хвилини допомогти військам.

Німецьке командування вис подяку п. Ткаченку, високо нивши його ініціативність і вл ливість. Автомашину передан слозаводу. Тут її використову а коли потрібно буде—готові вернути для військових пере

Редактор Л. Свобод

ДО НАСЕЛЕННЯ м. СУМ.

Міська управа і товариство Червоного Хреста звертаються до населення нашого міста з проханням допомогти військовополоненим носільною та ліжковою білизною.

Збір розпочнеться 16 лютого представниками Червоного Хреста.

Сумське українське товариство „ПРОСВІТА"

ВІДКРИВАЄ ШКОЛУ

української національної художньої ВИШИВКИ.

Термін навчання — 6 місяців. Буде прийнято 80 учнів з освітою не менш 5 класів бувшої середньої школи.

Плата за навчання 100 крб у місяць і вноситься при запису за 3 місяці вперед

Початок навчання 15 березня. Запис провадиться в канцелярії курсів німецької мови (Українська площа, № 17) з дня оголошення.

Т-во „ПРОСВІТА".

На підставі постанови Сумської міської управи від 27-1—42 року

ШКІРЯНИЙ ЗАВОД та ВЗУТТЄВА МАЙСТЕРНЯ

Сумського шкірично-взуттєвого т-ва з 1 лютого 1942 року

ПЕРЕДАЮТЬСЯ

до Сумської міської управи, а тому т-во ЛІКВІДУЄТЬСЯ.

Претензії до т-ва, як від організацій так і приватних осіб приймаються конторою т-ва „Українська пл., № 17, до 1 березня 1942 року, після цього терміну ніякі претензії прийматись не будуть.

2—1

ОБ'ЯВА

Зруйновуючи всі заводи і знищуючи продукти харчування, большевики залишили Вас без роботи і хліба.

Хоча ми перебуваємо ще в стані війни, все ж хочемо допомогти Вам вже тепер.

Тому в проміжку часу з 19 лютого по 24 лютого 1942 року повинні з'явитись для реєстрації на **Біржу праці** по Українській пл., № 5, всі чоловіки і жінки (не жиди)—спеціялісти залізотопної і металообробної, електро і деревообробної індустрії, будівельники, агрономи, агротехніки, зоотехніки, польоводи-практики, трактористи, сільськогосподарські механіки, доярки, віком від 18 до 45 років.

Реєстрації підлягають також особи зазначених спеціяльностей, які в даний момент працюють.

Реєстрація провадиться щоденно з 9 до 15 годин дня. Невиконання цього розпорядження карається.

КОМЕНДАНТ МІСТА.

Слюсарно-кузнечній Майстерні

ПОТРІБНІ КОВАЛІ.

Майстерня обслуговується їдальнею.

Звертатись на адресу: Суджанська вулиця, № 10

1—1 ДИРЕКЦІЯ

БАЖАЮТЬ КУПИТИ в Сумах, по можливості недалеко від центру, НЕВЕЛИКИЙ БУДИНОК з садком.

Предложения присилати на адресу: Перекопська вул., № 16, бюро

1—1. „Посередник."

Сумському українському театр

ПОТРІБНІ ТАНЦЮРИСТКИ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ В БАЛЕТІ.

З пропозиціями звертатись в театру театру щодня, крім понеділ

1—1 ДИРЕКЦІЯ

ЗАГУБЛЕНІ:

Метричне свідоцтво на ім'я Калашник Іван Дем'янович.

Метричне свідоцтво на ім'я Калашник Іван Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Курило Микола Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Віктор Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Тетяна Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Степанець Ганна Григорівна.

Ордер на одержання торфу з села Токарі на ім'я Журба Євдокія Гавриліна

Тимчасове військове посвідчення та паспорт на коня на ім'я Шамрай Іван Григорович.

Військовий квиток і квитанція на одержання договору на забудування на ім'я Сенко Василь Іванович.

Паспорт на ім'я Карпаюк Зоя Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Віктор Іванович

Метричне свідоцтво на ім'я Таранова Раїса Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Таранова Марія Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Олександр Антонович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ситник Георгієвич.

Метричне свідоцтво на ім'я Серг Володимир Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Голуб Сидора Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Голуб Ірина Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Голуб Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Коваленський Леонід Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевч Юрій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сол Валентина Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко Ольга Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ле Татьяна Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Яко Людмила Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гри Зінаїда Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гри Анатолій Павлович.

Паспорт на ім'я Поняжкіна Ефр Артемовна.

Метричне свідоцтво на ім'я Дани Юрій Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ко Анастасія Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Цимба Іванович.

Договір і план на забудування на ім'я Рябець Іван Антонович.

Паспорт на ім'я Воскобойнікова Іванівна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Миколаївська, 45.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. НЕДІЛЯ 22 ЛЮТОГО 1942 р. № 23 (44)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 18 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Верховне Командування звідомляє:

На сході точиться жвава бойова діяльність. На одному відтинку на полі бою було нараховано понад 1000 вбитих ворожих вояків.

Німецьке літунство потужними з'єднаннями підтримувало бої суходільних військ **на північному відтинку східнього фронту** і розсіяло ворожі колони.

Вчора було захоплено або знищено 28 советських танків і збито 51 літак.

Перед східним берегом Англії було потоплено невеликого торговельного корабля.

В північній Африці продовжується розвідча діяльність. Німецько-італійське літунство успішно бомбардувало Тобрук.

Біля острову Кріт було потоплено ворожий підводний човен.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 19 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Верховне Командування звідомляє:

На східньому фронті було відбито численні наступи ворога. На середньому відтинку фронту оточено дальніші міцні частини ворожого війська.

Не дивлячись на відчайдушні спроби вирватися з оточення, ворожі сили стиснуто на найвужчому просторі і знищення їх неминуче.

Вчора совєтське літунство **втратило 44 літаки, і лише** один німецький літак не повернувся на базу.

В північній Африці—обопільна розвідча діяльність.

В морі навколо Англії бойові літаки ушкодили вдень велике брітанське торговельне судно і потопили брітанське вартове судно.

Конвойні кораблі потопили **біля берегів Норвегії** ворожий підводний човен.

Протилітунська артилерія примусила минулої ночі до втечі брітанські літаки, які залетіли до німецької бухти.

Також морська артилерія збила одного ворожого літака.

Короткі повідомлення

• 20 лютого японці атакували з повітря найважливішу морську і військову базу в Австралії—порт Дарвін. При цьому було знищено 1 крейсер, 2 есмінці, 1 винищувач підводних човнів, 1 танкер і 9 торговельних кораблів. Крім того одного винищувача тяжко пошкоджено.

В повітряних боях над портом збито 26 ворожих літаків. Отже, знищено всю брітанську ескадриллю у цьому порту.

• Після проламу бірманського фронту брітанців, японські війська переслідують брітанців у напрямі Рангуну за 75 км. від бірманського шляху.

• Фінське з'єднання 17 лютого прорвало ворожі укріплення і в глибині 50 клм. знищило важливий постачальний центр ворога з 60-ма будівлями.

• Під час боїв за Сінгапур було забито 2170 приватних громадян і 4950 поранено.

Вимагають відкликання австралійців

ШАНХАЙ. З огляду на загрозливий стан у Тихому океані один з австралійських депутатів з Мельбурну вислав телеграму до австралійського міністра оборони. Він вимагає відкликання з Европи й Азії всіх австралійських військ і літунських з'єднань.

Любов до батьківщини

„Ubi bene — ibi patria" тобто „де мені добре, там моя батьківщина" — казали космополіти-жиди, що прагнули через комуністичні революції підкорити собі всесвіт і примушували всіх інших засвоювати такий жидівський погляд на любов до батьківщини.

Проте, як старанно не намагалися вони це зробити на Україні, це їм не пощастило...

Мільйони українців вони згубили голодом, замордували в підвалах ЧК—ДПУ—НКВС, умертвили на півночі в таборах і на каналах, мобілізували на вірну загибель під час сучасної війни, але все ж таки не вмерла Україна, не вмерли її слава і діло. Ще залишились десятки мільйонів українців, які ніколи не відмовляться від своєї батьківщини, бо вони на власні очі бачили всі тортури, яким піддавали комуністи велику країну, поки її не звільнила германська армія — визволительниця.

Треба тільки одним не втрачати своєї національної свідомості і берегти її, як свій найкращий скарб, а другим, в яких ця національна свідомість недостатня, очистити і посилити її, згадавши про своїх славних прадідів, що віддавали своє життя, свою душу за свою матір Україну.

Заглибтесь, панове, на деякий час в історію України. Які величні образи патріотів-лицарів України виступають перед нами з темряви минулої Хіба Україна не мала своїх Коріоланів, Муціїв Сцевол і Корнелій? Пригадайте імена гетьманів і ватажків, що віддали своє життя за волю України в боротьбі з Польщею. Пригадайте ті злодіяння, що їх заподіяла Москва та її сатрапи Україні, і тих оборонців України, що їх замордувала і заморила Москва. Придивіться до безмежної любові цих героїв до своєї вітчизни.

Ось велична постать гетьмана Мазепи. Цар Петро, лютуючи, звелів піддати його анафемі і оголосив його зрадником. Ця „слава" потяглася за Мазепою протягом двох століть і з радістю була підхоплена жидо-большевиками. Навіть у 1911 році у Воронежі якийсь москаль видав талановито й ґрунтовно написану книжку про Мазепу, доводячи „зрадництво" Мазепи.

Але кого і коли „зрадив" найпобожніший гетьман Мазепа?! Московського ката, що мордував Україну? Хіба це зрада? І чому це гетьман зраджує царя, а не царь зраджує права України, на яких вона приєдналася до Москви?

А щодо своєї вітчизни, до України, то хіба сумлінні люди зможуть заперечувати, що саме відносно неї Мазепа був найкращим в історії зразком патріота.

Хворий, шестидесятичотирьохрічний гетьман, який мав змогу спокійно прожити в шані і багатстві до самої смерти, який не мав ні дітей, ані онуків, щоб для них здобувати високі посади в державі, коли побачив, що настав час визволення України, кинув привільне, догідне життя, пішов на шлях тривог і небезпеки і вмер після невдачі на чужині...

Переведіть свій зір від гетьманської корогви до посполитої хати, згадайте:

„Як Москва, Батурин славний
Вночі запалала,
І старого, і малого
В Сеймі потопила".

Старшина Прилуцького полку Іван Нос, під час московської облоги, вночі 1-го листопаду 1708 року прийшов до Меньшикова і вказав йому потайний хідник до Батурина. Тоді Меньшиков наполіг з усієї сили на протилежний від тайника бік Батурина, а головну частину війська пустив тайником до міста. Батурин мусив загинути. Загинув і зрадник Нос. Пріся Чагринівна, наречена Носова, своєю рукою вбила його, зібрала міщан і кинулась вибивати москалів з тайника. Пізно вже було. Москва перемогла і дівчину було вбито разом з батьком і братом, але ім'я її залишилось на вічну пам'ять Україні і всім українським жінкам...

Перекиньте ще одну сторінку історії. Ось наказний гетьман Павло Полуботок. Не тільки кращі українські історики Костомаров, Лазаревський, Я. Шульгін, В. Модзалевський, Василенко в своїх монографіях про Полуботка з захопленням описують величну постать цього лицаря України, але навіть історіограф царя Миколи І-го Бантиш-Каменський, згадуючи про трагічну загибель Полуботка у Петербурзькій в'язниці, не злякавшись царя, написав: „Так умер Полуботок, предприимчивый, отважный и твердый в правилах своих вождь малороссиян".

Ляше жидо-большевики, викладаючи історичні події „в марксистському освітленні", навчали, що Полуботок нібито приїздив до Петербургу в лабети царя Петра не для оборони прав своєї батьківщини, а тільки для захисту інтересів старшинської верстви бо, бачите, Полуботок був великий поміщик!

Але хто пережив військові події той добре знає, що маєтки й майно — ніщо для людини, коли їй загрожує смерть, бо, як чудово сказано ще Гомером, „Нема в світі нічого рівноцінного до життя". Та хіба ж Полуботок не мав бо ще більше маєтків, коли б підкорився цареві?

„Вступаючись за вітчизну, я не боюсь ні кайданів, ні тюрми і для мене краще найгіршою смертю умерти,

(Закінчення на 2-й стор.)

ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВЩИНИ

(Закінчення)

як дивитись на повішеху гибель моїх земляків", казав Полуботок Петрові, який, як відомо, не зупинявся закатувати навіть рідного сина...

Ось на далеких Соловках гине замурований в келії протягом 25 років останній кошовий Війська Запорізького Петро Калнишевський...

В сонячний травневий день 1926 року гине на вулиці Парижу від кулі жида Шварцбарда вкритий вічною славою найвидатніший лицарь українського народу Симон Петлюра, який віддав свою душу і своє життя до останньої краплі крові своїй батьківщині, своєму народу...

Герої повстання в Базарі, герої Крут і штурму Київського Арсеналу — які все це зразки безмежної любові до України!

А скільки ще непомітних героїв, що їх імена ти, Господи, відаєш...

Але це все в минулому. Тепер же, оглядаючись на минуле, дивлячись на сучасне і загадуючи в майбутнє, кожний свідомий патріот своєї батьківщини мусить замислитися над своїми обов'язками до неї і виявити свій щирий патріотизм, що перш за все мусить виявитися в самовіддавій праці на користь рідної країни, в посиленні своєї національної свідомості, в покріпленні дружби з германським народом-визволителем.

Які безмежні простори відкриваються тепер для творчої роботи, для утворення нового ладу в країні! А той, хто не з нами в цій справі, той проти нас, бо тільки ворог України не схоче взяти участь у відбудові України і подібно бджолі нестя свій мед, а не отруту, в рідний вулик.

Нехай же всі, хто любить свій народ і бажає йому добра, ширять українську культуру поміж українцями і піклується за щастя вітчизни, пам'ятаючи заповіт Т. Г. Шевченка народу й інтелігенції:

„Роботящим рукам,
Роботящим умам,
Перелоги орать,
Думать, сіять, не ждать —
І посіяне жать!"

Доктор Юрис.

З А • К О Р Д О Н О М

Сталін хоче кордонів на Райні

ЛІССАБОН. Буенос-айреська газета „Памперо" обговорює в передовій переговори, що відбулися поміж Сталіним й Іденом. Газета зазначає при цьому, що близькі до газети „Таймс" і завжди добре поінформозані кола, вважають, що розмова британського міністра зовнішніх справ з московським спільником не обмежилися обговоренням військового союзу, а торкалися також засад майбутнього миру. В якому саме напрямку велися ці переговори, видно з інтерв'ю колишнього посланика США в Софії Єрля, який пояснив, що Сталін вимагав окупації всієї Европи аж до Райну. Черчілль і Рузвельт дали на це свою згоду.

Оскільки Сталін одночасно нагадав Ідену про попередні обіцянки щодо Дарданелл, очевидно вже цілком визначено ціну, яку Лондон і Вашінгтон повинні сплатити своєму співучаснику.

США стверджують совєтські наміри щодо Дарданелл

СТОКГОЛЬМ. Відношення поміж Анкарою й Москвою, як і спочатку війни, не були надто щирими, зараз ще погіршилася в зв'язку з поширеними в Анкарі чутками про поновлені намагання совєтів заволодіти Дарданеллами й Босфором за рахунок Туреччини.

Саме так пояснив колишній посол США в Анкарі, Мак Мюррей в розмові з представником газети „Балтімор Сен".

Хоч Мак Мюррей і наполягає на тому, що це лише чутки, але він не в змозі їх спростувати, як не міг спростувати їх й після перших повідомлень балтиморських газет.

Рузвельт шукає алібі

СТОКГОЛЬМ. В доповіді слідчого комітету, який вивчає події в Перль-Гарбурі, зазначено, як повідомляє агентство Рейтер з Вашінгтону, що морські органи в Гаваї ще за 10 днів до японського нападу були поінформовані про можливість наступу японців на Філіппіни.

Але, як далі зазначено в доповіді, це застереження не збудило побоювання відповідальних осіб щодо безпосередньої загрози повітряних нападів.

Адмірал Кіммель і генерал-лейтенант Харт обвинувачуються з приводу цього в службовій недбайливості. Як видно, Рузвельт за всяку ціну намагається, доводячи, що вібито було своєчасно зроблено відповідні застереження, створити алібі і зробити найвищих офіцерів гавайських військ „козлами відпущення", відповідальними за катастрофу.

Літунів викликають з Китаю

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє з Рангуну Лондонська газета „Дейлі Експресс", організацію американських літунів—добровільців, які воювали у Китаї за Чан-Кай-Ші, зараз розпущено з міркувань переваги японців у повітрі й потреби негайного повернення американських літунів.

Рузвельт вважає за зайве добродійство дальніше перебування своїх літунів у Китаї й допомогу своєму союзникові Чан-Кай-Ші, особливо з огляду на важкі втрати, що їх зазнали американські війська в Тихому океані. Американські літуни потрібніші йому на власному континенті.

Район японських військових операцій поширюється

ТОКІО. Під час, коли бої за Сінгапур переможно закінчені, японські армія й фльота несподівано поширюють величезний район бойових операцій, так на схід як і на захід. Японська військова група, що концентрувалася протягом тижнів на кордонах Таї, після важких гірських боїв вдерлася до рівнини на схід від Рангуну-Мульмейну, загрожуючи цій важливій для Китаю постачальній базі.

На сході японська фльота від повідно до пляну руйнує ворожі опорні пункти архіпелагу, поміж Борнео і Новою Гвінеєю, і просувається до Соломонових островів.

Окупація Нью-Британії й Нью-Ірландії ясно вказує на стратегічну мету японців. Якщо вірно розуміти заяву прем'єр-міністра Тойо, доля Нідерляндської Індії майже вирішена.

Велике політичне й стратегічне значення має наступ в Бірмі, себто безпосередній наступ на фланги Брітанської Індії і Індійського океану. Військові передумови для поширення району операцій вже в наявності і після включення Нідерляндської Індії і оборонних можливостей Австралії в зону дії японської фльоти, а ні для Англії, а ні для Америки зараз не має можливостей домогтися зміни становища в східній Азії.

Але не тільки у військовому відношенні, а й у відношенні політичному поглиблюється гуртування східньоазіятських народів у великому господарчому районі поміж Манджоу-Го і Австралією. Не можна не лічитися з тим, що вже сьогодні впливові кола Маніли, Бірми, Таї і Індокитаю пройнялися великоазіятською ідеєю під керівництвом Японії.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

З його другого процесу, вимагає третій, тому, що Каменев, Зінов'єв та інші не осоромилися притягти ще вовних людей. Отже обвинуваченими стають: Томський, Раков, П'ятаков, Радек, Бухарін, Угланов, Серебряков, Сокольніков. Офіційно йдеться про вбивство Кірова; його згадують під час кожного допиту; може здатися, що цей, порівнюючи другорядний функціонер був за об'єкта зненависті всієї старої партійної гвардії — безглузде припущення, яке намагаються ствердити всіма засобами шахрайсько-большевацької пропаганди. Так ліквідують, так звану, стару гвардію. Решта одержує кулі в потилицю в ніч під 2 лютого 1937 року.

Але ще лишився один: Сам Ягода. Він, який керував створенням низки сенсаційних судових процесів, після того, як всіх їх стратено, сам стає жертвою. Треба, щоб ніхто не міг сказати— Сталін необ'єктивний.

Подібно до того, як низку Ніколаєв,—Зінов'єв,—Раков, було страчено, нібито, з приводу вбивства Кірова, процес Ягоди також мав свою мету. В СССР трапляється надто багато загадкових смертей.

Надто часто народ запитував: Чому ця, цілком здорова людина раптом вмерла? Дивно! Ну—Ягоду використовують, щоб усунути ці дивування совєтського суспільства.

В вересні 1936 року Ягода вібпадає з сьомого неба. Він починає почувати, що буде з ним. Але він може лише чекати, чекати з тремтячими колінами. Це триває до березня 1938 року. Сталін холодно насолоджується помстою.

Нарешті Ягода визнає, що він отруїв свого попередника Менжинського. Мотив: ревнощі й честолюбство. Також сина Максима Горького—мотив: дружина молодшого Горького була його коханкою.

Найгірший цинізм примусив Ягоду розповісти історію вбивства народнього комісара Фрунзе, лише змінивши прізвище: він наказав вбити молодого Горького під час операції.

Біля нього на лаві підсудних два лікаря—Левін й Козаков, лікарі Кремля. Зовні вони другорядні фігури в цій грі. В дійсності ж це саме настав час, коли їх треба усунути.

Доктор Левін є кремлівський отруйник і саме тільки він може розповісти історію смерті Надії Аллілуєвої, доктор Козаков—саме та людина яка склала свідоцтво про смерть другої дружини Сталіна.

Доктор Левін міг також розповісти, від чого зі місяць перед процесом помер народний комісар Орджонікідзе, один з небагатьох найінтимніших сталінських друзів, —який насмілювався голосно й з запалом протестувати проти цієї серії вбивств. Надто небезпечні ці люди, щоб залишати їм життя.

Справа „Г. Ягода" закінчується такою приміткою: „Закінчена. Смертний вирок виконано 15 березня 1938 року о 6-й годині". Людина, яка могла б розповісти, як ці всі ватажки партії прийшла до визнання своїх провин, не говоритиме більш ніколи.

ЗАГИБЕЛЬ МАРШАЛІВ

4 грудня 1936 року, під час процесу партійних ватажків, Сталін зібрав у Кремлі начальників червоної армії, п'ять маршалів: Ворошилова, Тухачевського, Єгорова, Будьонного й Блюхера.

Ніхто більше не бере участи в цій конференції, яка має, очевидно, велике значення; адже ж без достатніх причин командуючий далекосхідньою армією Блюхер не зробив би великої подорожі до Москви.

„Я зібрав вас, товариші" сказав Сталін, „щоб повідомити про цей процес, за допомогою якого ми остаточно звільнили партію від зрадників і саботажників. Ви можете на цьому прикладі впевнитися в тому" — тут голос Сталіна робиться різким і загрожуючим „що ніхто в нашій державі не стоїть так високо, щоб його не можна було викрити й знешкодити, якщо він є шкідник".

(Далі буде).

*) Продовження. Див. „СВ" за 12, 23, 25 січня і 1, 4, 8, 18, 20 лютого 1942 р.

...національ-соціялістичного руху в Голляндії.

БОРОТЬБА МУССЕРТА

...ток „Національ - Соціялістичного Руху" (НСР) в Голляндії ...й до того, що його перед... на початку свого існування ...рідневі організації по інших ... Треба було боротися з ...ніям з боку широких мас; ...ки, конкуренти, але нібито ...ві угруповання, брак грошей ...які труднощі супроводили ...х у перші місяці й роки ...нування. Уже в 1932 році, ...ших маштабах у 1933, на ...з'являються наклепи з боку ...ької преси і, передусім, ...ку підтримуваної жидами ...демократії; до НСР по... уважно придивлятися ...ки католіцизму й пересліду... його членів загрозами пер... кар. Але, і особливо, після ...ння влади в Німеччині ...ом Гітлером, на поверхню ...е однаковою мірою й дурне, ...твердження, ніби Муссерт ...то інший, як довірена особа ... в Голляндії. І все-таки ...нал-соціялістичний рух зро... явіна, дійшовши найви...ступня в 1935—36 р.р., коли ...з вісьмома лише мільйо... населення близько 300.000 ...ентських виборців віддала ...лоси НСР. Абесінська кампа... Муссоліні і санкції Ліги Націй ...али велике збудження в ду... ...ляндців. Майже вся громад... ...вість стояла за негуса, що ...метою пропаганди висували ...ди жиди та англійці. Пос... ...слугою Муссерта є те, що ...ді мав мужність ясно й ...стати на боці фашистської ...всупереч панівному тоді ...часу. Муссерт раптом зро... ...йненавиднішою людиною ...ляндії, а очолюваний ним рух ...надзвичайного тиску уря... заходів. Що тяжчою ставала ...ьба, то більше губив НСР ...ових елементів, які мали ...бути винесеними наверх ...ого руху. Під час най... ...ої виборчої боротьби ви... ...ся значне зменшення голосів, ...их за партію, а всередині ...партії—велика втрати членів. ...ер Муссерт при окупації ...ської області, при приєднанні ...ії і Судетів висловлювався ...ціонал-соціялістичну Німеч... ...натиск на нього міцнішав. ...ючи вже про різноманітні ...ення взагалі, жидівська преса ...тала придушення, і навіть ...лення всіх націонал-соціяліс... ...нарешті дійшла до пропози... ...слати всіх членів НСР до ...ських колоній в Америці. ...ним службовцям заборонено ...тя членами НСР. Церковні ...давно вже відмовляли в Та... ...ндатам націонал-соціялістам, ...ер уже й звичайне членство ...ії НСР почали вважати за ...ий провід для відмови ...ських стосунках із церквою. ...попередження Муссерта ...ковуваними, особливо після ...ку війни 1939 року, ішли на ...Орієнтовані на Англію уря... ...кола гадали, ніби вони можуть ...ко легковажно недослухати ...до них, як недогледіли вони ...ної політичної та військової ...Німеччини. 10 травня 1940 ...ратом розбудило всіх цих коле... ...дські націонал - соціялісти. ...а тяжким серцем, віддали ...розпорядження свого уряду ...йки, вони робили все, що ...їхнім обов'язком відносно ...держави, як робив те й ...ляндський громадянин.

Не зважаючи на це, коло 5 тисяч членів НСР були заарештовані і, разом із заарештованими імперськими німцями, ув'язнені. Брат Муссерта і ще 12 націонал-соціялістів були вбиті зденервованою поліцією та солдатами. Інші керівні особи НСР, як наприклад, Рост фон-Тоннінген, були завезені аж до Кале. І все ж таки відповідальні за поразку та неминучу капітуляцію країни люди вигадали мерзенну брехню, ніби в катастрофі Голляндії винні члени НСР, що діяли, як п'ята колона. Вони, ці спокусники і справжні винуватці, втекли до Англії, щоб і далі провадити там свої безумні злочинства на шкоду голляндському народові. Але Муссерт і очолюваний ним рух вирішили з першого ж дня німецької окупації працювати разом із німецькою цивільною та військовою владою, яким тисячі їхніх друзів по партії завдячують своє життя та волю.

Вже на партійній конференції влітку 1940 року Муссерт перед тисячами своїх партійних друзів заявив про своє рішення співробітничати з націонал-соціялістичною Німеччиною і сказав, що в інтересах цілої Европи він бажає перемоги Фюрера. Тоді ж таки, як символічний подарунок, передав він райхсмаршалові Герінгу для німецької авіяції великий дзвін з Люнтерена, звідки почався наступ німців на Голляндію. Відтоді, що далі, то більше голляндських націонал - соціялістів добровільно ставало на службу німецьким збройним силам, і тепер коло 10.000 їх б'ються проти ворогів Европи. Сам Муссерт уже на початку вересня 1940 року був знову прийнятий Фюрером, який в присутності райхскомісара Зайс-Інкварта обговорював з ним політичне становище в Голляндії. Отже найвищою німецькою інстанцією встановлено, що Муссерта треба розглядати, як виразника думок голляндського народу. Якщо зовсім маловажно, кого виставляє за такого жидівсько-англійське радіо, то вирішальне значення для майбутнього Голляндії, має те, кого Адольф Гітлер вважає гідним обговорювати з ним проблеми Голляндії. Від того часу Муссерт і інші керівники НСР у багатьох промовах і писаних оголошеннях неодноразово і ясно визначали свій курс: з Німеччиною проти большевизму—з Німеччиною проти капіталізму. Треба сказати також, що від травня цих днів 1940 року кількість членів НСР потроїлася. Після того, як інші угруповання, що теж називають себе націонал-соціялістичними, припинили свою роботу, єдине голляндське націонал - соціялістичне угруповання прибрало цілком особливого вигляду. Абсолютно свідоме своєї відповідальности, воно намагається прищепити голляндському народові думку про співробітництво з Німеччиною під керівництвом останньої. Таким чином, бувши раніше виразником думок свого народу, Муссерт став голляндським представником у справі встановлення Нового Порядку в Европі.

Після довголітньої роботи, після завзятих запеклих боїв за відродження свого народу Муссерт та його співробітники повинні усвідомлювати, що їхня боротьба відкриває нові, сповнені надій, шляхи голляндському майбутньому. Тим самим вони стали провідним політичним рухом у Голляндії.

Українське студентство у німецькій вищій школі

Студії української академічної молоді в німецьких університетах мають давню й багату традицію. Вже в XVI ст. українські студенти почали їздити на студії до Німеччини, де тоді розцвітали ідеї гуманізму і реформації, та переносили їх пізніше на Україну. Національне повстання Богдана Хмельницького на деякий час припинило було виїзди української молоді на науку до Німеччини. Та не надовго, бо з XVIII ст. цей рух набирає знову могутніх розмірів. На студії до Німеччини виїздили однаково сини козацької старшини, як і звичайних козаків. Українські студенти здобували собі часто своєю пильністю і здібностями визнання й відзначення університетських властей. Згадати б тільки **Івана Хмельницького**, що в 60 роках XVIII ст. надрукував у Кенігсбергу кілька філософських творів, **Івана Полетику**, що успішно студіював медицину в Кельні і там же лишився професором. Інші вертались по закінченні студій до батьківщини й посідали тут високі становища. **Василь Стефанович**, студент Бреславського університету (1719—22), опрацював кодифікацію українського права, **Семен Тодоровський** студіював від 1729 р. східні мови в університеті в Галле, а повернувшись на Україну, викладав кілька мов, у тім числі й німецьку, в Київській Академії.

Київські професори не забували за своїх учнів і по їх виїзді на студії й листувалися в їхніх справах із професорами німецьких університетів. Досі ще зберігся такий лист, писаний префектом Київської Академії до професора Христіяна Бавмайстера в Кенігсбергу. Слова великого українського філософа Григорія Сковороди, що він з-поміж усіх сучасних йому народів найбільше шанує й цінить українців і німців, свідчать про дружні взаємини між українською й німецькою академічною молоддю.

Згодом рух української молоді в німецьких університетах значно зменшився, бо Москва не бажала й боялась зросту української інтелігенції. Щойно по захопленні большевиками західніх українських областей в 1939 р., в наслідок чого багато свідомої української молоді мусіло рятуватися втечею на еміграцію, рух українських студентів у німецькій вищій школі значно ожився. І так, як у минулих століттях українське громадянство й українські меценати жертвували гроші на науку студентів за кордоном, так і тепер почався значний рух українського громадянства Холмщини, Лемківщини і Посяння, а великі маси українського робітництва в Німеччині не жаліли важко заробленого гроша й щедро складали датки на допоміжний фонд українського студентства. Це діло можливість Комісії Допомоги Українському Студентству при Центральному Комітеті в Кракові прилучити в останньому літньому семестрі 146 стипендій на високошкільні студії в Німеччині. Згодом, коли цілим українським народом потрясла хрестоносна війна проти московської жидо-комуни, коли визволення України з-під московського ярма стало доконаним фактом українське громадянство і в вирі цих епохальних подій не забуло за своїх студентів і на зимовий триместр 1941—42 р. знову встановило понад 80 стипендій. У літньому семестрі 1941 р. в німецькій вищій школі було 3464 студентів-чужинців, у тім числі 319 українців. Сьогодні це число ще збільшилося напливом студентів з Волині й Галичини, де покищо немає українського університету.

Головним центром високошкільних студій у Німеччині є Університет Фрідріха-Вільгельма в Берліні. Крім самого університету, що має кілька автономних інститутів і величезну бібліотеку, є ще в Берліні Вища Технічна Школа, Господарська Академія, Музичний Інститут і безліч різних вищих шкіл і технікумів. З огляду на такий великий вибір ділянок знання, Берлін у цьому році, як і давніше, є осередком високошкільних студій українського студентства в Німеччині.

29 листопада в просторих залях німецького студентського клюбу Гумбольдта відбулися широкі інавгураційні збори українського студентського товариства „Мазепинець", в яких взяли участь також численні представники української науки, установ і старшого громадянства в Берліні. Завдання студентського товариства—це насамперед допомога студентам в їхній науковій роботі, а надалі суспільна, а саме освітньо-виховна праця серед українського робітництва. По доповідях українського студента—голови товариства та директора Українського Наукового Інституту в Берліні проф. Мірчука промовляв представник німецького студентства, вітаючи українську студентську молодь у Берліні й заявляючи, що німецькі студенти бажають підтримувати з українськими якнайдружніші взаємини. Це має тим більше значення тепер, коли багато німецьких студентів бере участь у величезній боротьбі за майбутнє Европи, отже й України, і коли багато з них спить уже вічним сном на широких українських степах.

Представник Українського Національного Об'єднання в Берліні в своїй доповіді звернув увагу головно на той факт, що ¾ зібраних коштів на допомогу студентству, це пожертви українського робітництва. Український робітник є в найкращому розумінні українським громадянином, він із самозаперечення виконує свої національні обов'язки й за це належиться йому найбільша подяка й відплата. Професор Українського Наукового Інституту З. Кузеля говорив про спільність думок та ідеалів між українським студентством і українським громадянством. Про завдання українського студентства говорив голова Націоналістичного об'єднання Українського студентства у Великонімеччині. Найважливішим завданням українського студентства тепер є як найшвидше кінчати студії, здобувати якнайбільше знання й західньої культури та повертатися на Батьківщину й служити своєму народові.

Резюмуючи думки окремих промовців і сам перебіг інавгураційних зборів українського студентства в Берліні, можна сміливо твердити, що це є важливий акт мобілізації життєво-творчих українських сил для відбудови рідного краю.

Ов.

(„Нова Україна")

ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ

За ініціятивою пана Єпіфанова Федора Кириловича у міському кінотеатрі імені великого Тараса Григоровича Шевченка, серед співробітників розгорнуто збір пожертв для полонених братів - українців, які благорозумно здалися німецькій армії.

З 1 лютого 1942 року з виручаної від демонстрування кінофільмів суми—15 відсотків відраховує пан Єпіфанов на користь військовополонених. На ці гроші куплено і передано у Сумський табір 18 пар бурок. Замовлено 800 пачок тютюну.

Багато інших речей, в тому числі 7 пар бурок, передали полоненим співробітники кінотеатру.

І. Богуш

Припинити руйнування будинків

По Білопільській вулиці, біля 20-ої школи є декілька нових двохповерхових будинків (колишні ясла, дитячий майданчик та гуртожитки). Ці будинки були б цілком придатні для використання після невеликого ремонту.

Зараз же ці будинки і 20 школу розтягують. Невідомі особи вимали двері, вікна, зривають підлоги, повиймали з вікон скло, тощо. А це ж наше добро і воно нам потрібне.

Треба, щоб житлоуправління припинило руйнування будинків і винних в цьому осіб притягло до судової відповідальності.

І. К.

До питання вивчання німецької мови

До редакції газети надходить багато запитань стосовно організації курсівпо вивченню німецької мови. З приводу цього, директор Сумських курсів німецької мови п. Сапун пояснив нам таке: кожен районний центр може з дозволу німецької комендатури організувати курси німецької мови, якщо знайдуться відповідні викладачі. Для всіх трьох груп вироблено програми. Готичний шрифт треба вивчати. Програм розрахований на 300 годин. Докладні метеріяли можна одержати особисто в Сумах, за адресою: Українська площа. № 17.

ПОХІД УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ

30 січня в Харкові відбувся похід української поліції, першої військової формації в боротьбі проти жидівського большевизму.

Дві сотні цих борців за волю, з їхньою оркестрою, пройшли містом. Потім на Великому майдані відбувся великий концерт.

Це перший огляд сил нового війська українського, яке разом з німецькими вояками прийме участь у звільненні Батьківської Землі від большевиків.

Невільно згадуєш славне минуле нашої України — бої за її самостійність в 1917—20 рр., часи, коли не шкодуючи самим дорогим для людини — життям, в бій проти кровавої большевицької Московії йшли молоді козаки—сини Великої Матері.

Тепер Україні, як ніколи раніш, припала щаслива доля розвинути свої потенціяльні, матеріяльні і духовні багатства. Тепер, як ніколи раніш, українець може розправити свої широкі й міцні плечі, взяти святу зброю в руки і допомагати братам німецьким — добивати нашого найлютішого ворога — большевицького звіря з жидівською головою.

Благородний почин харківської молоді вартий традиції нашого славного народу, вартий наслідування — це зробить більш швидшим кінець розбійницькому устрою ката Сталіна.

Володимир Васильович ДЕНІСОВ
(1903—1942)

20 лютого 1942 року від могилу лікар, завідуючий талю військовополонених димир Васильович Денісов.

Треба було мати мужність взятися за таку тяжку й дальну справу — рятувати наших братів — українців.

Він, не шкодуючи свого ного здоров'я, не рахуючи часом, свідомо рискуючи власним життям, лікував військовополонених Там і заразився висипним тиф от, не пройшло й двох тиж ми провожаємо дорогого мира Васильовича в ост путь. Яка тяжка й невбл доля...

Володимир Васильович — на виняткового трудового зіязму й самопожертви.

Прощай, дорогий небіж Хай твоє життя і праця добрим прикладом для сот тисяч будівників нового

Сумська міська управа повідом похорони покійного В. В. Денісова кошти управи.

Про день похорон буде повід окремо.

Редактор Л. СВОБОД

ПОСТАНОВА
СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

м. суми, 18 лютого 1942 року.

З метою врегулювання фінансової справи по області, притягнення з районів та міст, коштів на утримання установ обласного значення і створення резерву коштів на допомогу районам та містам з дефіцитним бюджетом, а також для встановлення єдиної системи стягнення податків за єдиними ставками, — міська управа постановляє:

1. Утворити в місті Сумах Сумське обласне фінансове управління з відділами: бюджетним, прямих податків, страховим, пенсійним та безпосередніх податків.

2. Районні фінансові управління повинні за всіма інструкціями звертатися до обласного фінансового управління, а в тих районах, де районних фінансових управлінь немає, старости цих районів повинні їх створити за вказівками обласного фінансового управління

Бургомістр міста — ДЯДЕНКО.

Головному управлінню цукрової промисловості в м. Житомирі

ПОТРІБНІ:

Головні бухгалтери цукротрестів (у м.м. Рівне і Сміла);
Головні бухгалтери цукроварень.
Ревізори бухгалтери голов. управління по сільгоспу.
Економістів плановиків голов. управління по цукроварних
Економістів-плановиків голов. упр по сільгоспу.
Робітники, які запрошуються на зазначені посади повинні добре знати літературну українську мову.
З пропозиціями звертатися до обласного упр цукрової промисловості, м. Суми, Суджанська вул., № 26

ВІДКРИВАЮТЬСЯ КУРСИ
стенографії для дорослих
по німецькій системі Габельсбергера
Запис провадиться кожного дня з 12 до 2-х год., — Петропавлівська вул. № 4.
Тут же приймаються замовлення на роботи по веденню стенографічних звітів, засідань, зборів.
1—1.

ДО НАСЕЛЕННЯ
20 лютого 1942 р розстріляний російський майор ПАНЬКОВ Кузьма 45 років з Полоса (Білорусія) за те, що він на протязі 4 місяців знаходився в місцевості, де діяли партизани і не дивлячись на те, що знав про реєстрацію, нікуди не з'являвся та націьковував людей.
ВІЙСЬКОВИЙ КОМЕНДАНТ.
Суми, 20 лютого 1942 р.

На підставі постанови Сумської управи від 27/І—1942 р ну
слюсарно-ковальська майстерня
п. СКРИННІКА
ПЕРЕДАЄТЬСЯ
до відання міської управи.
Претенції до майстерні приймаються до 20/II—1942 року.
Адреса майстерні:
1—1 Суджанська вул., № 10.

ТЮРМІ ПОТРІБНІ
2 їздові асенізатори.
Оплата по згоді.
1—1 Завхоз ОДНЕНКО.

Бюро „Посередник" — Перекопська вул., № 16, приймає ЗАМОВЛЕННЯ по закупкам та продажам і дає безробітним рецепти по домашнім ремеслам.
1—1.

Кафе-більярдна Файн і К°
ПРИПИНИЛА свою діяльність
з 1 лютого 1942 року
Претензії приймаються до 25 лютого

ЗАГУБЛЕНІ:

Метричне свідоцтво на ім'я Недбайло Володимир Дмитрович.

Паспорт на ім'я Бугаенко Параска Максимівна.

Паспорт на ім'я Горбенко Іван Федорович.

Наряд німецького командування на одержання 5 тонн картоплі та 3 тонни буряків з Хотінського району на ім'я Одненко Григорій Гусейович.

Метричне свідоцтво на ім'я Костенко Віктор Прокопович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лук'яненко Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кравченко Володимир Пилипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Чешковський Юліан Анатолійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ждаміров Іван Трохимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Симоненко Василь Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гриценко Галина Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Хвостікова Ганна Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ільченко Віктор Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Братушка Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Братушкіна Любов Петровна.

Метричне свідоцтво на ім'я Семенова Галина Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Семенов Володимир Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сагун Володимир Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Новак Володимир Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Пляхтурова Олександра Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ткаченко Лідія Іванівна

Метричне свідоцтво на ім'я Ткач Нівель Гавриліна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА з глибоким сумом сповіщає передчасну смерть від тя хвороби при виконанні служб обов'язків лікаря

ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЬОВ ДЕНІСОВА,

яка сталася 20 лютого цього і висловлює співчуття ро небіжчика.

Редакція газети „Сумський в прикрою тугою сповіщає пр часну смерть нашого співроб лікаря

Володимира Васильовича ДЕ

яка сталася в наслідок тяжкої довгої хвороби 20 лютого 194 і висловлює сердечне співчуття небіжчика.

Відділ охорони здоров'я з повідомляє про передчасну лікаря

ДЕНІСОВА
Володимира Васильов

Співробітники відділу охо здоров'я та санітарного с з глибоким сумом виносять чуття родині передчасно лікаря

Володимира Васильов
ДЕНІСОВА.

Редакція газети „Сумський вісник" приймає щоденно з 9 до 12 години, крім неділь, свят і національних свят. В ці ж години провадиться кореспонденція. За незамовлені статті редакція не бере на себе ніяких зобов'язань. Анонімні статті не друкуються, анонімні листи не приймаються. Адреса: м. Суми, Церковна вул., № 7. (Приміщення міської управи).

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

Mit Genehmigung des Orts

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

СЕРЕДА 25 ЛЮТОГО 1942 р. № 24 (45)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

Звідомлення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 20 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Головне Командування звідомляє:

На сході під час успішних атак, ворог знов зазнав великих кривавих втрат. На середньому відтинку фронту зазнали невдачі поновлені спроби оточених ворожих сил прорватися з оточення.

У боях 18 і 19 лютого було здобуто, або знищено 79 ворожих танків. Совєтське літунство втратило вчора 39 літаків, зникло 4 власних літаки.

В північній Африці значних бойових дій не було. Німецькі літаки, не дивлячись на важкі метеорологічні умови, атакували брітанські формації в східній Кіренаїці.

Декілька брітанських бомбардувальників минулої ночі залітали до західньої Німеччини.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 21 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Головне Командування звідомляє:

На середньому відтинку східнього фронту, після впертих чотирьохтижневих боїв у важких атмосферичних умовах, під керівництвом генерала Моделя було оточено і знищено основні маси міцної ворожої формації. **При цьому ворог втратив 8.000 воянів полоненими, 27.000 забитими, 187 танків, 615 гармат, 1.150 гранатометів і кулеметів, а також багато транспортних засобів.**

Одночасно було відбито ворожі атаки з великими втратами для ворога.

На інших ділянках східнього фронту військові формації, підтримані літунством, знову завдали совєтам значних втрат.

В далекій півночі стрімкоспадні літаки бомбардували Мурманську залізницю бомбами найважчого калібру.

В північній Африці, у східній Кіренаїці було відкинуто ворожі з'єднання.

На острові Мальта німецькі бойові літаки влучили бомбами у військові табори й літунські споруди.

Продовжуючи операції **в Карибському морі**, один з наших підводних човнів вдерся в бухту Парія на захід від Трінідату і потопив 2 кораблі, в тому числі одного танкера.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 22 ЛЮТОГО 1942 РОКУ

Головне Командування звідомляє:

На східньому фронті було відбито численні наступи ворога. **На середньому відтинку** артилерія й літунство лише вчора знищили понад 200 автомобілів ворога. Дальніші міцні атаки німецького літунства було спрямовано проти залізничних споруд, транспортних колон, аеродромів і окремих місцевостей совєтів.

На східньому березі Англії німецькі літаки влучили бомбами важкого калібру в одне підприємство.

В північній Африці — обопільна розвідча діяльність. Стрімкоспадні літаки бомбардували кораблі і перевантажувальні споруди в Тобруцькому порту. Ловецькі літаки атакували моторизовані колони брітанців в районі Ай-Ель-Гацала.

На схід від Соллуму німецький підводний човен влучив торпедами в пароплав і винищувач. Також загинув ворожий пароплав, тоннажністю в 4.000 брутто-тонн, торпедований біля Рутацогу.

На аеродромах Мальти німецькі літаки знищили шість брітанських літаків та різні військові споруди. Ворог минулої ночі провадив безплянові атаки на західні і південні райони Німеччини. Було збито 2 брітанських бомбардувальники.

За час з 11 по 20 лютого брітанське літунство втратило 99 літаків, з них 38 над Середземним морем і в північній Африці. Наші втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії—28 літаків.

Німецькі підводні човни потопили в Атлантичному океані 17 кораблів, тоннажністю 102 000 брутто-тонн. Отже, кількість кораблів, знищених біля американських берегів зросла до 80, тоннажністю 532.900 брутто-тонн.

Короткі повідомлення

◆ 20 лютого японські війська висадилися на Тіморі, окупувавши португальську частину острову.

◆ Англо-американське торговельне пароплавство змушене запровадити охорону караванів також і в Індійському океані.

◆ Большевик Стаффорд Кріпс був прийнятий англійським королем, який після авдієнції запросив його до столу.

◆ Після розмов з Чан Кай Ші, Гаваді, заявив, що він втратив надію на розв'язання індійської проблеми.

◆ Палата депутатів США відмовила в асигнуванні 300 мільйонів доларів на допомогу робітникам, які втратили роботу через перетворення приватних підприємств на військові. Сенатом також відхилено тисячну пенсію нужденним понад 60 років.

◆ В морській битві, вартові судна японських транспортів потопили 22 лютого біля Баллі два винищувача, пошкодили одного крейсера і одного винищувача.

◆ Дружина Рузвельта відмовилася від посади заступника директора управління цивільної оборони.

◆ Японці захопили в Сінгапурі 73.000 полонених, 300 гармат, 50.000 кулеметів, 1.000 автомобілів. 3 танкери, один великий корабель, багато малих кораблів і 200 танків.

ВЕЛИКІ АКТИ САБОТАЖУ

ЛІССАБОН. Ліссабонські газети повідомляють з Йоганісбургу, що в північно-африканських золотих копальнях відбулися акти саботажу. Було висаджено в повітря багато стовпів у середині копалень, на яких укріплено електричні дроти.

Вибух відчувався від Деліни на сході, аж до Патшефштрому на заході, себто протяжністю 200 миль вздовж електричної лінії до водоспадів Вікторії.

Золоті копальні Патшефштрому, а також на заході, вийшли з ладу і зараз в зв'язку з цими вибухами передбачають великі втрати в золотому видобутку.

ІРАН ЗВ'ЯЗАНО

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє агентство Рейтер, в Тегерані було підписано так звану „союзну умову" поміж Англією й Советським Союзом з одного боку й Іраном з другого.

Цікавим є те, що Англія й Советський Союз за цією „союзною умовою" мають право утримувати на території Ірану суходільні, морські й повітряні військові сили.

Далі обумовлено, що іранський уряд не має права вести дипломатичні зв'язки з будь-якими державами, які не мають дипломатичних відносин з Англією й Советським Союзом.

ЗА КОРДОНОМ

Що втратила британська імперія з Сінгапуром?

БЕРЛІН. Японський прапор над Сінгапуром сповіщає про зворотний пункт в історії східньої Азії.

Розділ британського панування в цій частині світу скінчився. Починається новий, японський розділ. Імперія втратила свій наймічніший форпост у східній Азії.

Центральна фортеця, яку було збудовано протягом багатьох років, з витрачанням величезних коштів, щоб, як писала газета „Таймс" за золотих часів миру оборонять багатющі володіння в Китаї, торгівлю з Китаєм, значний порт Гонконг, Борнео з його нафтовими джерелами, Нову Гвінею з золотими копальнями, Нову Зеландію і Австралію.

Про те, що ця фортеця оборонялa також Індію, Малакку і саме місто Сінгапур, британці не вважали навіть за потрібне згадувати. Величезна реклама оточувала острів ореолом неприступності. І ось зараз, під час першої ж спроби виявилося, що славетний Сінгапур, не здатний для виконання жодного з цих завдань. Він не спромігся навіть оборонити сам себе. І з ним англійці втратили найважливіший транзитний і торговельний порт в східній Азії. Через нього йшов вивіз майже всієї малакської продукції.

Що це означає видно хоч би й з того, що гумові плянтації Малакки дають половину світової продукції гуми, що з Малакки США на 84 відсотки задовольняли свою потребу в олові.

Лише в серпні минулого року з Малакки через Сінгапур було вивезено сировини на 140 мільйонів марок.

В склепах Сінгапуру було знайдено конопляю з Манілли, вовну з Австралії, копру з Південного моря, рис з Таї, а у підземних сховищах нафту з Борнео.

Місто має шкіряні, гумові й консервні фабрики, а також найбільший оловоплавильний завод у світі.

Через Сінгапурські банки йшов безупинний потік золота до Лондону, в кишені власників плантацій і копалень, пароплавств, банкірів, акціонерів, а також деяких членів парляменту, які між іншим посідали посади директорів і радників у малакських фірмах. Цей потік вичерпався.

Не можна зараз навіть передбачити всіх наслідків японської перемоги. Сінгапур оборонятиме знову здобуті японцями джерела сировини і служитиме за базу для продовження військових операцій. Голляндська Індія, Австралія, Нова Зеляндія і сама Індія позбавлені оборони. Англійський престиж значно зменшився. В країнах, окупованих японцями, Англія вже відіграла свою роль.

Японські радники у філіппінському уряді

ШАНХАЙ. За повідомленням агентства Домей з Манілли, президент тимчасового філіппінського уряду Варгас призначив вісім японських радників для окремих галузей керування, в тому числі торгівлі, сільського господарства, фінансів, виховання, соціального забезпечення, юстиції і відбудови.

500.000 поляків загинуло в дорозі до Сибіру

Порядком виконання погоджень, що їх було укладено в Москві поміж Іденом, Сталіним й представником колишнього польського уряду, найближчим часом з Советського Союзу буде надіслано на ближній схід 20000 поляків, де їх буде залічено до англійської армії.

600 чоловік з цих поляків вже прибули на збірні пункти.

Йдеться про поляків, яких під час окупації східньопольських областей Советським Союзом було ув'язнено в большевицьких концентраційних таборах в кількості 2-х мільйонів чоловік.

Поляки, які вже прибули до ближнього сходу, розповідають, що добра чверть поляків з 2-х мільйонів висланих до Сибіру, загинула ще в дорозі.

Керування турецьким господарством

Турецький прем'єр-міністр Рефік Сайдам виступив по радіо з промовою до турецького народу. В промові він докладно зупинився на внутрішньо-господарчому становищі Туреччини й на заходах турецького уряду щодо оборони турецької нації.

Прем'єр-міністр, між іншим, вказав на те, що головною турботою уряду є догляд за експортом й імпортом, і справедливий розподіл у країні життєво-необхідної продукції.

Японські повітряні атаки на Батавію

БЕРЛІН. Японське літунство знов виявило велику активність в Голляндській Індії. Минулої неділі вперше було атаковано головне місто Яви — Батавію.

Дальніші повітряні атаки було спрямовано проти Сурабайї, Палембанга та інших важливих місцевостей Нідерляндської Індії.

Як було завойовано Мартабан

ТОКІО. Останні фронтові звідомлення містять цікаві подробиці завоювання портового міста Мартабан. Для цих операцій було призначено військові формації, які зайняли Мульмейн і вже переслідували ворога, який втікав через ріку Сальвін до Мартабану, щоб зустріти японців у приготованих там укріпленнях.

Прямий перехід через район гирла ріки був неможливим, бо ріка тут надзвичайної широчини. Цьому плян японського командування полягав у тому, щоб перейти ріку у північній її частині, де вона має широчінь лише 700 метрів.

Японці повинні були обійти морську затоку, яка врізується в континент протягом 40 км. на схід.

В ніч на 9 лютого японці почали форсувати ріку в місці в 20 кілометрах на північ від Мульмейну. Це була дуже небезпечна операція, бо вона відбувалася під запеклим кулеметним вогнем ворога, і до того ще ріка в цьому місті створює великі водовороти, яких майже не видно в темряві. Перехід ріки став можливим лише після того, як японська артилерія примусила замовкнути ворожі батареї й кулеметні гнізда, виникли численні пожежі, які освітлювали драматичні сцени цього річкового бою.

Між тим, японці в багатьох місцях досягли ворожого берега й після зруйнування дротяних загород в умовах запеклих сутичок, збудували кілька переправ.

З світанком ворога було відкинуто з берегових укріплень. Далі, протягом дня, під прикриттям літунства на західній берег було перекинуто військові підкріплення й артилерію, що переслідувала ворога до Мартабану.

Перед містом знову виникли вперті бої, які призвели майже до цілковитого знищення ворожих сил і падіння міста.

Наступ в напряму Рангуну

ШАНХАЙ. За повідомленням агентства Домей з Мульмейну, японські війська після міцної артилерійської підготовки, перейшли міцними формаціями ріку Сальвін, і не дивлячись на впертий британський опір, почали наступ у напряму Рангуну.

Британці визнають евакуацію Рангуну

БЕРЛІН. Британський губернатор у Бірмі, минулої неділі виступив по радіо з промовою, в якій між іншим зазначив: „місто Рангун важко оборонити проти повітряних нападів. Тому уряд прагне, щоб менш важливу частину населення було розподілено в областях, яким не загрожує небезпека. Евакуація низки урядових органів з Рангуну сприятиме нашим військовим зусиллям".

З тим вперше офіційно визнано евакуацію Рангуну.

Зруйновано аеродроми на Суматрі

ТОКІО. Як повідомляє японське звідомлення, японські розвідувальні літаки встановили, що більша частина аеродромів Суматри обладнана військами й частково зруйнована.

З цього можна зробити висновок, що ворог не сподівається більше розвязати військові операції з Суматри. Навпаки низка відомостей говорить за те, що центр оборони Голляндської Індії створено й укріплюється на Яві, і що очевидно саме Ява буде місцем головних оборонних позицій решти англо - американських, нідерляндсько-індійських і австралійських військ.

Чи існує в Японії жидівське питання?

Японія лише тоді чутливо зіткнулася з жидівським питанням, коли вийшла з свого життєвого простору, надто вузького й обмеженого, щоб прогодувати японський нарід.

Одночасно з утворенням держави Манджоу-Го, Японія опинилася в сферах, близьких до впливу опанованих жидами держав, цебто Советського Союзу, лондонського Сіті й рузвельтівської Америки. Ворожнеча збільшилася, коли Японія очолила визвольну боротьбу молодих народів і почала знищувати своїх ворогів у Китаї.

Вороги рикали назустріч Японії; як нужденній країні, їй нічого, на їх думку, було шукати в місцях застосування англо - американських капіталів.

Англо-американці, ще щільніше здружилися з Чан-Кай-Ші, своїм довіреним в справах збереження в Китаї демократично-жидівської фінансової диктатури.

Японія здавна викрила позакулісних діячів черчілле - рузвельтівської політики. Вже в 1937 році газета „Осока Асахі" скаржилася, що Японія знаходиться в кліщах між марксизмом і „вільним капіталізмом", пануючим у демократичних країнах.

Хоч на самих японських островах жидівське питання не надто гостре, в областях чунькінгівського Китаю вплив жидівства є цілком необмежений.

Чунькінгівський Китай став за плянцдарм виступів всіх антияпонських сил.

Слабкість старого Китаю змушена була терпіти, коли чужі господарчі кола опинилися на його берегах, щоб визискувати країну.

В цих світових фінансах жидівський капітал гніздився як найрухоміший. Жидівський капітал, почуваючи загрозу з боку Японії, яка більше ніж до щабля керівної Східньоазіятської держави, зробив ся відкритим ворогом Японії.

З 37000 мешкаючих у Китаї явних жидів (дійсна їх кількість значно більша), 21 000 живе в Шанхаї, який сприйняв обличчя жидівського міста. Жиди прийняли торговельні й індустріяльні інтереси виїхавших англійців й американців, капіталовкладання яких у Китаї дорівнюються 110 мільйонів фунтів і 150 мільйонів доларів.

Отже жиди уявляють зараз головну пануючу силу в господарстві Китаю. І так лишилося б назавжди.

Перебудування японцями великоазіятських областей, в першу чергу, вражає пануючий стан жидів в Китаї, яке є й засадою фінансової моці англійців й американців у цій країні. Але це панування швидко минує і сама жидівська непомічність сприятиме цьому.

Нещодавно один японський депутат скаржився на те, що „жидівські емігранти гніздяться й розплідюються, як мікроби".

Він указав на контрабандний обіг між жидами друкованих творів, які закликають до соціяльного перевороту.

„Жидівство—ворог світу". Під таким гаслом відбулася величезна японська демонстрація антижидівської ліги.

В дуже поширеній книзі одного японця, що її було видано в 1939 році під назвою „Наступ жидів на Японію", вплив жидівського фінансового капіталу в Китаї, розвивається, як одна з головних причин японсько-китайського конфлікту.

Одного дня жиди Східньої Азії також дізнаються, що Японія, не давлячись на своє терпіння, коли пробє година розплати, зуміє швидко вжити належних заходів

НАША РІДНА УКРАЇНА

Відбудова України

ВІДОЗВА ДЕРЖАВНОГО КОМІСАРІЯТУ

РІВНЕ. 25 січня в Луцькому вийшла вперше вийшла „Дойтше-Цайтунг" новий німецьк для цілої України.

У першому числі цієї газети ністер доктор Альфред р і райхскомісар доктор звертається з закликом ського населення і звохо- його до співробітництва відбудови країни, протя- ків пригніченої больш та жидівством і призве- жахливих нестатків.

„Велика Держава — так гово своєму закліку райхсміні Розенберг, — взяла на себе ння Україною, щоб назав- перешкодити поверненню нського режиму та пану дів. Нове управління чекає від усіх українців, яка має збільшити багатства їх ґрунтів, а управління, з свого боку, докладе всіх зусиль, щоб після страшного часу руйнації, запровадити епоху відбудови. При цьому відповідним чином буде оцінено і винагороджено дії кожного українця.

Райхскомісар Кох у своєму зверненні закликає український нарід своєю працею та діями висловити німецьким воякам подяку за визволення від большевизму. Всі сили країни треба віддати відбудові. Кожен ледар та порушник миру буде покараний. Кожен з українців має змогу жити згідно з своєю вірою та своїм переконанням і стати щасливим. До цих з кликів „Дойтше Україне-Цайтунг" додає, що українському населенню дається шанс, який зрідка випадає якомусь народові.

ро що пишуть українські газети

„Дойтше Україне-Цайтунг" пише ду цього: „Пригноблене ським терором україн- культурне життя починає ватися під ласкавим сонцем ня солдатами Фюрера, як ля довгої зими, воно схо- зеленіє. Перед нами лежить ра українських газет — ви- нього лише дня — що сьогод- звертаються до свого

ючи з керівних газет, „Українське слово" (Київ), а" (Рівне), „Голос Полтав- (Полтава), „Український (Луцьк), „Голос Дніпра"), аж до „Голос Криму" ропіль), „Дзвін" (Кривий Дніпрова Хвиля" (Кремен- Умавський голос" (Умань), ження" (Тараща), „Нова (Бердичів), „Український ь Олександрії" (Олексан- зараз виходить понад 30 ьких газет.

лення й розмір всіх цих х, або періодичних газет ті і обумовлюються тех- умовами.

спільним для всіх газет е визвольний рух, що віє, жяний вітер над країною, ною від большевизму.

Газети ці продуктивно служать відбудові, надаючи їй певного напряму, і відзеркалюючи публіцистично її переможний хід.

Задовольняючи жвавий інтерес українського населення до успіхів нашого війська, газети друкують звідомлення Верховного Командування, відомості з фронту, політичні інформації.

Постійне місце в газетах посідають накази й повідомлення органів влади.

Не бракує також і передових, які висловлюють ставлення спільноти до важливих сучасних подій й питань, фейлетонів, далі місцевих повідомлень, які відзеркалюють життя міст і сел.

Йдучи назустріч звільненим релігійним почуттям, газети друкують церковні повідомлення, оголошують про церковні відправи і релігійні свята, про які молодша частина населення майже нічого не знає.

Немає жодної газети, де не було б об'яв про театральні вистави. Це говорить за любов українців до театрального мистецтва, бо в кожному, навіть найменшому місті вже є український театр з народнім репертуаром".

Відродження культурного життя в Києві

КИЇВ. Культурне життя в Києві починає відроджуватися. Завдяки підтримці органів німецької влади, нещодавно 15 українців - письменників з'єдналися у трудову спілку, склавши тимчасового статута й поклавши таким чином підвалини плодотворчої діяльності. Влада надала спілці для її розміщення цілком придатний будинок.

Також і стара Київська академія, з якою пов'язано стільки культурних традицій, підтримується органами влади, збуджується для нового життя, і цими днями поновила свою діяльність. Президентом академії затверджений О. М. Лисенко, віце-президентом Ілько Сагатовський, відповідальним секретарем Олег Музиченко. До президії академії належать також директор консерваторії Віктор Івановський і директор театрального інституту Микола Марченко. Академія вже почала роботу по всіх відділах. Професор Дмитро Ревуцький опрацьовує історично-теоретичну працю про українську народню пісню, віце-президент Сагатовський готує до друку працю про український театр.

Для академії виділено комплекс будівель, які є пристойним місцем для духовного життя України.

Нові призначення на Україні

БЕРЛІН. Осідок райхскомісара гавляйтера надпрезидента Еріха Коха є тепер у Рівному, а райхскомісар призначив досі таких генерал-комісарів: СА обергруппенфюрера Шене на Волині, през. Клема у Житомирі, НСФК—обергруппенфюрера Оппермана у Миколаєві та обербефельсляйтера Клявза Зельцнера у Дніпропетровському. Дальші призначення в генерал-округах наступлять.

Новий поділ

КИЇВ. Територія колишньої Київської області, оскільки вона лежить на захід від Дніпра, і міста Київ передані цивільному німецькому управлінню. Київська генеральна округа складається з території колишніх областей: Київської, Полтавської і міста Києва. У зв'язку з новим поділом округа дальше управління колишньої Київської області є зайвим. Отже, управління Київської області закінчило свою діяльність.

Норвежець про Україну

Норвезький міністр Онас Ліе, начальник поліцайського департаменту доповів перед національним зібранням про свою трьохтижневу подорож по совєтсько-російському фронту. Центром його доповіді, яка ще раз відзеркалила жахи „червоного раю", була ясна й ділова критика большевизації сільського господарства, яка як відомо вже в 1921 році викликала масову смертність серед селянства України. Тоді саме Нансен і Квіслінг врятували сотні тисяч від голодної смерти. Міністр Ліе кваліфікував, як криваву іронію те, що в підручниках з української мови для початкових шкіл є вислів: „Дякуємо тобі, Сталін за наше щасливе дитинство". Мимоволі згадується, що мешканці одного села в 1933 році не знайшли іншого виходу, як забити і з'їсти тридцять дітей. Як сьогодні хто-небудь — сказав міністр — як, наприклад, наш втікший король і його друзі працюють на большевицьку партію, вони хочуть не що інше, як віддати 3000000 норвежців такому ж терору вбивць.

КОМІСАР КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

В Ужгороді приступив до виконання своїх обов'язків комісар Карпатської України доктор фон Томсані. У своїй промові при вступі він зазначив, що Карпатська Україна могла дістати допомогу тільки з заходу.

Вона мусила прийняти простягнуту угорську руку. Згадавши про принесені урядом Карпатській Україні жертви, він указав на індустріялізацію, будування водяних силовень та піднесення життєвого рівня населення.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

...ала добре розуміють, що ...е дарма про це згадує, ...лов, визнана нікчемність, ...протестувати, ще раз запо- ...ся за вірність червоної ар- ...алін різким рухом наказує ...очати.

...ли зрозуміли цілком вірно. ...два місяці Сталін знову ...нараду. Блюхер на ней ...з'явився й прохав проба- ...Він не хоче вже позбавля- ...орони своєї лейбгвардії. ...ознака. Знову шестеро ...коло столу, бо замість ...присутній Єжов.

...раз буря розігралась ще

...ршив видати товаришеві ...ські повноваження", хо- ...ення. Дня „СВ" за 12, 23:25 ..., 8, 18, 20, 22, лютого 1942 р.

...резі чотири тижня Єжов хоче вдарити — й не влучає. Арешти, які повинні б блискавично йти один за одним, не вдаються. І що ж діється? Дійсно було заплановано путча проти особистої диктатури Сталіна й Єжова.

Група генералів, під керівництвом Тухачевського, вирішила скінчити зі сталінським режимом, розігнати комінтерн, встановити військову диктатуру, в певному обсязі відродити приватну власність, повернути селянам землю — ім'я ще кількість — зробити те, що радо вітало б 90 відсотків населення Советського Союзу. Одночасно повинні були виступити генерал Якір, командуючий Київською округою, й генерал Уборевич, командуючий Білоруською округою.

Тухачевський наказав чекати, як на сигнал, на деякі нові розпорядження Сталіна й тоді виступити в Київі й Мінську. Але Якір, честолюбний й ревнивий до Тухачевського, не згоджується з таким планом.

Він тримається погляду, що заколот треба почати лише в Москві, їде в Москву, щоб перекопати Тухачевського в тому, що він ще ліпше він в змозі підняти повстання в Московському гарнізоні.

Між тим, Сталін і Єжов, які тільки щось підозрівали, не знаючи нічого точно, видають певні накази раніше, ніж на них чекали.

Якір, замість Київа, ще в Москві; київський гарнізон не виступає.

Дають офіцерів, довірених Якіра, побоюються зради і, щоб врятувати власні голови, стрімголов біжить до ДПУ й все викривають. І ось Єжов має те, чого потребував — першорядні докази.

Він запрошує Тухачевського до себе. Маршал, який знає, що все загинуло, підкориться наказові — опір зробиться безглуздим.

Ледве увійшов він до Єжовського кабінету, як дуже постріл — Єжов вистрілив у нього — й він цадає поранений.

(Далі буде).

ПО НАШОМУ МІСТУ

Більше уваги благоустрію міста

День поступово збільшується, тепліше гріє сонце.

Прийде весна!

Закипить дружня, весела праця! Запрацюють усі, запрацюють всюди: на полях, на городах. Всюди треба працювати, всюди треба докладати зусиль. Причепурити треба і хатки, будинки, щоб і вони стояли чистими, веселими.

А яка руйнація, скільки шкоди залишилось нам у спадщину від большевизму! Значна кількість будівель пошкоджена, понівечина. Їх треба ремонтувати приводити у належний стан.

У цьому велику допомогу може надати громадянам міста 1-ше Сумське товариство взаємного кредиту, надаючи позички всім тим власникам будівель, яким потрібні кошти для ремонтування своїх кватир.

Бажану допомогу Товариство вже подає. За станом на 16 лютого ц. р. своїм членам, які приступили до ремонтування будівель, воно видало понад 20 тисяч крб. у кредит.

Всім, хто має потребу в одержанні кредиту на ремонт або збудування нових будівель, на організацію підприємств, влаштування торговельних справ, придбання речей домашнього вжитку, 1-ше Сумське товариство взаємного кредиту своєчасно надаватиме кредитову допомогу.

Товариство мусить ще діяльніше працювати, щоб охопити членством все активне населення міста і його околиць. Шляхом надання кредиту воно повинно всебічно сприяти благоустрію нашого міста, поширенню і зростанню торговельної і промислової мережі, а звідси і покращенню побутових умов кожного громадянина.

А. Оболонський.

Городи для мешканців міста

За часів свого існування совет-ська влада щорічно виділяла міверну кількість гектарів землі для так званих робітничих городів. Так, наприклад, у 1940 році робітникам і службовцям було виділено під індивідуальні городи тільки до 300 гектарів землі.

Для поліпшення харчування міського населення і розвитку дрібного тваринництва шляхом розвитку городництва Сумська міська управа вирішила виділити 1.100 гектарів міських земель для розширення індивідуального городництва. Отже, громадяни міста мають змогу на орендних умовах одержати городні ділянки, площею до 2,5 тисяч квадратних метрів.

Міським землеміром п. Афоніним уже відкрито прийом прохань. В перші дні їх надійшло від 30 мешканців міста.

ТОВАРИСТВО „СУМОДЯГ"

У листопаді минулого року було організовано промислове товариство індивідуального пошиву — „Сумодяг". Майстерня цього товариства, що міститься по Монастирському провулку, зараз приймає замовлення з матеріялу замовця, на шиття чоловічого та жіночого одягу, різної білизни тощо.

Замовлень надходить велика кількість, але майстри все ж суворо дотримуючись встановленого строку, виконують їх своєчасно.

Крім індивідуальних замовлень, що подає населення міста, товариство виконує термінові замовлення для німецьких військ та української міліції.

Майстерня виготовила багато бурок, використавши шматки матерії, закуплені через облспоживспілку. Реставрують різний одяг, кашкети. Виготовлені речі товариство в організованому порядку передає обласній спільці споживчих товариств для реалізації.

До 81 роковини з дня смерті Т. Г. Шевченка

Зниклі малюнки Шевчен

Твори мистецтва, що, звичайно, старанно зберігаються не тільки музеями і аматорами, але й неосвіченими в питаннях мистецтва людьми, можуть загинути здебільшого тільки при стихійному лиху. Коли ж вони просто втрачені або випадково переходять до нових власників, які не розуміють їхнього значення, вони тільки втрачають свій пашпорт аж доки їхня „особовість" не встановлюється „при зведенні на очі" з знавцями мистецтва.

Відомо, що далеко не вся художня спадщина Шевченка була зібрана і збережена по музеях. Але, коли відносно малюнків, що давно щезли, вже майже нема надії їх відшукати, то два малюнка Шевченка, які порівнюючи недавно зникли на Україні та ще й до того в Сумській області, можливо ще не втратили шансів перестати бути блудними дітьми свого великого батька.

В м. Сумах до 1921 року жила стара бабуся Н. Н. Меньшеніна. Батько—її Н. Меньшенін, що був за часів Миколи І-го і Олександра ІІ-го директором імператорських гранильних фабрик на Уралі, мав багату картинну галерею. Дочка його, що мешкала у Сумах, чомусь була позбавлена ним права спадкоємства, але все ж таки після його смерті всі інші спадкоємці надіслали їй з Урала в 70-х роках минулого століття декілька малюнків голляндської і французької шкіл, серед яких несподівано опинився і... один малюнок Шевченка! Це була пастель і зображувала кобзаря під дубом. Розмір її був приблизно 25×30 снт. Син одні-ї з приятельок Меньшеніної, б. Київський колекціонер Гансен, дуже зацікавився цим малюнком і здобув обіцянку від Меньшеніної подарувати малюнок йому. В 1913 році мати Гансена Е. А. Сумовська повезла йому цей подарунок у Київ і... забула його у вагоні потягу Харків—Київ. Малюнок був втрачений.

Доля другого малюнка з Конотопом. Як відомо, і й серпні 1859 року гостював у своїх приятревських в селі Гирівці, зветься Шевченково, бутопського повіту В № 38 р. Київської газета „Пра ка правда" К. Лазаревськ дала, що Шевченко зро олівцем портрет матері ких Афанасій Олекс „божественної бабусі" звав Шевченко. Але К. Л ка нічого не згадує про маслом великий обра Афанасій, в якому Шевче то постарався відбати тієї особи, для якої він ма картину. Коли порівнюв міри картини з розмірами малюнків Шевченка, це б з найбільших його полотен на була вельми цікава що була написана на р тівський манір і в рембран же тонах зображувала Афанасію з прикладеною рукою і молитовно під до гори очима. Майстерно діючи мистецтвом світлотіпресії, Шевченко залишив ці видатний твір.

Після революції 1917 р картини зробилася не Оригінал зник, але, все випадково залишилась коп

В Конотопі постійно художник Василь Ілліч що вмер в листопаді 19 учень І. Ю. Репіна Ві з цієї картини в 90-х ро нулого століття копію, за його словами, так бувший власник картин український історик А. ревський, з великим труд пізнав оригінал від коп вони були поставлені поруч е власністю дочки В. І. Л Т. В. Шишкіної і збер у неї в Конотопі. Можл через копію можна було в ти і зниклий оригінал.

Редактор Л. Свобо

Подяка

За пропозицією армійського корпусу, міліціонерам Краснопільської міліції з с. Глибного—Овсієнко Миколі і Зайцеву Івану за їх енергію в справі заарештування двох советських шпигунів, скинутих з літака, оголошується подяка. Крім того, вони нагороджуються грошовою премією по 150 крб.

КОМЕНДАТУРА с. КРАСНОПІЛЛЯ

РОЗШУКУЮ СВОЮ СІМ'Ю:
чоловіка ПІЩУЛІНА М. А.,
дочку і двох синів — переселенців із Курської області (Саженський район, село Меліхово).
ПІЩУЛІНА О. Д. (Сумська область, Краснопільський р-он, село Успенка).
1—1

РОЗШУКУЮ ДОЧКУ
БУГАЄНКОВУ НАДІЮ 23 РОКІВ.
Хто знає про її місцеперебування, прошу сповістити на адресу:
Білопільська вул., № 44. Бугаенко.

СУМСЬКЕ
приватне товариство Мельник і К°
(Базарна площа, № 8) повідомляє, що з 18/II-42 р. воно
ЛІКВІДУЄТЬСЯ
і перетворюється на кооперативну артіль за статутом під назвою—Сумська будівельно-ремонтна артіль „Робітник будівельник". Претензії кредиторів до товариства приймаються до 25/II-42 р.
1—1

Згідно розпорядження німецького командування
ТОВАРИСТВО ПО ВИШИЧЦІ ХЛІВА
ОМЕЛЯНСЬКОГО і К°
ЛІКВІДОВАНО.
Строк пред'явлення претензій до товариства встановлено до 1-го березня 1942 року.

ДАЮ УРОКИ з німецької мови вдома і заочно.
Звертатись на адресу: м. Суми, Лебединська, № 5. Зиневич А. І.
1—1 (квартира Бондаренко З. П.).

ОБОВ'ЯЗКОВА ПОСТАНОВА
СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

23 лютого 1942 р., м. Сумн.

„ПРО ЗАХОДИ ПО БОРОТЬБІ З ПОВІДДЮ В М. СУМ

В зв'язку з наступом весняної повіді, яка загрожує м цям та установам м. Сум, розташованих в районах, що ваються водою, СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА ПОСТАНОВ

§ 1.

Мешканці міста Сум та установи повинні до 5 березня зареєструвати в комісії по боротьбі з повіддю (Церковна вул. човни, які знаходяться у власному користуванні та до 10 ня ц. р. привести їх в належний стан. За переховування ватиметься штраф у розмірі до 1.000 крб.

§ 2.

У випадках, коли штучним спорудам, дамбам, береговим ленням та іншим спорудам загрожуватиме руйнація, до дан робіт по боротьбі зі стихією притягається населення міст яке сповіщається Біржою Праці та Сумською міською

§ 3.

Керівництво роботами по боротьбі з повіддю покладаєть комісію, яка знаходиться при міській управі. Розпоря комісії з'являються обов'язковими та мусять терміново в ватись.

§ 4.

Нагляд за виконанням цієї постанови покладається на міську міліцію.

БУРГОМІСТР МІСТА С

Загублене метричне свідоцтво на ім'я Вазьміна Лідії Сергіївн за недійсне.

Зниклі малюнки Шевченка

Твори мистецтва, що, звичайно, старанно зберігаються не тільки музеями і аматорами, але й неосвіченими в питаннях мистецтва людьми, можуть загинути здебільшого тільки при стихійному лиху. Коли ж вони просто втрачені або випадково переходять до нових власників, які не розуміють їхнього значення, вони тільки втрачають свій пашпорт аж доки їхня „особовість" не встановлюється „при зведенні на очі" з знавцями мистецтва.

Відомо, що далеко не вся художня спадщина Шевченка була зібрана і збережена по музеях. Але, коли відносно малюнків, що давно щезли, вже майже нема надії їх відшукати, то два малюнка Шевченка, які порівнюючи недавно зникли на Україні та ще й до того в Сумській області, можливо ще не втратили шансів перестати бути блудними дітьми свого великого батька.

В м. Сумах до 1921 року жила стара бабуся Н. Н. Меньшеніна. Батько—її Н. Меньшенін, що був за часів Миколи І-го і Олександра ІІ-го директором імператорських гранильних фабрик на Уралі, мав багату картинну галерею. Дочка його, що мешкала у Сумах, чомусь була позбавлена ним права спадкоємства, але все ж таки після його смерті всі інші спадкоємці надіслали їй з Урала в 70-х роках минулого століття декілька малюнків голляндської і французької шкіл, серед яких несподівано опинився і... один малюнок Шевченка! Це була пастель і зображувала кобзаря під дубом. Розмір її був приблизно 25×30 снт. Син б. Київський колекціонер Гансен, дуже зацікавився цим малюнком і здобув обіцянку від Меньшеніної подарувати малюнок йому. В 1913 році мати Гансена Е. А. Сумовська повезла йому цей подарунок у Київ і... забула його у вагоні потягу Харків—Київ. Малюнок був втрачений.

Доля другого малюнку пов'я на з Конотопом. Як відомо, в ні й серпні 1859 року Шевч гостював у своїх приятелів ревських в селі Гирівці, що зветься Шевченково, бувш. топського повіту. В № 10 від 38 р. Київської газети „Проле ка правда" К. Лазаревська ро дала, що Шевченко зробив олівцем портрет матері Лазар ких Афанасії Олександ „божественної бабусі", як її звав Шевченко. Але К. Лазаре ка нічого не згадує про напис маслом великий образ с Афанасії, в якому Шевченко, то, постарався відбити й тієї особи, для якої він намал картину. Коли порівнювати міри картини з розмірами від малюнків Шевченка, це було з найбільших його полотен. К на була вельми цікава чере що була написана на рембр тівський манір і в рембрандтів же тонах зображувала Афанасію з прикладеною до рукою і молитовно підведе до гори очима. Майстерно діючи мистецтвом світлотіні пресії, Шевченко залишив у ці видатний твір.

Після революції 1917 року картини зробилася невідо Оригінал зник, але, все ж випадково залишилась копія з

В Конотопі постійно м художник Василь Ілліч Ли що вмер в листопаді 1938 учень І. Ю. Репіна. Він з цієї картини в 90-х рока нулого століття копію, зро за його словами, так вдал бувший власник картини в український історик А. М. ревський, з великим трудом пізнав оригінал від копії, вони були поставлені поруч. є власністю дочки В. І. Лисе Т. В. Шишкіної і зберіга у неї в Конотопі. Можливо, через копію можна було б від ти і зниклий оригінал.

О

Редактор Л. СВОБОД

ОБОВ'ЯЗКОВА ПОСТІЙНА

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

П'ЯТНИЦЯ 27 ЛЮТОГО 1942 р. № 25 (46)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 23 ЛЮТОГО 1942 р.

Верховне Командування звідомляє:

На сході ворог повторював на середньому відтинку фронту свої даремні атаки, які було відбито з великими для нього втратами.

В Донецькому басейні повітряними атаками було важко ушкоджено 26 залізничних поїздів. В повітряних боях ворог втратив 44 літака.

За час з 1 січня по 20 лютого ворог втратив 56806 вояків полоненими. Число забитих за цей же час в багато разів перевищує число полонених. Далі за цей час було здобуто, або знищено 960 панцерних автомобілів, 1789 гармат, понад 8000 фур та інших транспортних засобів. По тилах повітряними атаками було знищено багато танків, гармат й автомобілів. Крім того, ворог втратив 699 літаків в повітряних боях, 154 було збито протилітунською артилерією і 331 зруйновано на землі. При цій втраті 1189 літаків, німецьке літунство втратило лише 127 літаків.

В північній Африці—розвідча діяльність. Італійці бомбардували аеродроми в Кіренаїці. Було знищено 15 ворожих літаків. В східній частині Середземного моря німецькі літаки атакували караван, який охоронявся винищувачем. При цьому було потоплено два вантажних корабля, тоннажністю 16000 бр. тн. і три корабля важко ушкоджено.

На острові Мальта було бомбардовано аеродроми й корабельню в Ля-Валетті.

Незначні ворожі сили залітали минулої ночі в райони північно-західнього узбережжя Німеччини. При цьому було збито 2 брітанських бомбардувальника.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 24 ЛЮТОГО 1942 р.

Головне Командування звідомляє:

На різних відтинках фронту, формації німецького літунства й війська вчора знову відбили всі ворожі атаки. З'єднання німецьких літаків продовжували руйнування советських залізничних ліній. При цьому було знищено багато транспортних потягів і важко ушкоджено окремі ділянки Мурманської залізниці.

Під час нічних нальотів на Севастопольську фортецю, там виникли великі пожежі.

Німецькі підводні човни потопили в Атлантичному океані і перед північноамериканськими берегами ще 8 кораблів, загальною місткістю 6.3000 брутто-тонн, серед них 3 танкери.

При зальотах окремих брітанських бомбардувальників у німецьку бухту, морська артилерія ранком 24 лютого збила одного ворожого літака.

Іден обіцяє совєтам Дарданелли

Советські вимоги до Туреччини й далі продовжують притягати увагу громадської думки всього віденного сходу.

Громадськість не має сумніву в тому, що під час переговорів поміж Іденом і Сталіним в Москві, це питання старанно й вичерпно обговорювалося, при чому Іден обіцяв Москві те, в чому у свій час Молотову було відмовлено в Берліні—Дарданелли. Сталінсько-іденський плян щодо Туреччини полягає в наступі окремими етапами і згадані переговори з'являються стартом, також як і передача посланником США Туреччині „корисного" повідомлення від Сталіна й Молотова.

З прибуттям до Анкари нового посла США Штейнгарда, англо-большевицька кампанія ще посилиться.

Даремні сподівання

Найулюбленішим аргументом жидівсько-большевицької пропаганди в сучасній війні є порівняння німецького походу на схід з наполеонівським наступом і пророкування німецькому походові тієї ж долі, що її зазнав Наполеон в 1812 році.

Цей аргумент большевики підсилюють посиланнями на зиму, що на їх думку, повинна була б примусити втекти німецьку армію.

Не можна не підкреслити того, що країна, яка двадцять чотири роки тільки й нахвалялася міццю своєї армії і, нібито, існуючою згуртованістю народу навколо уряду, не знайшла кращого аргументу, як сподівання на величінь своїх просторів сподівання на допомогу суворої зими.

Зайвим було б нагадувати за різницю в передумовах наполеонівського походу на Москву і причинах, які викликали визвольний похід на схід військ Великонімеччини. Причини ці глибоко викладено в неодноразових історичних промовах Фюрера.

Цілком ясно також, що похід Наполеона відрізняється від наступу Німеччини й стратегічно тим, що в той час, як Наполеон просувався до Москви порівнюючи вузькою смугою, і армія його завжди була оточена ворожою територією з трьох боків, німецька армія просувається суцільною лінією від Льодовитого океану до Чорного моря.

Мало не єдиною спільною прикметою є глибоке вдирання на територію ворога. Тому й корисно приглянутися до одніеї з тих причин, що призвели наполеонівську армію до поразки.

Починаючи похід, Наполеон мав армію в 650.000 чоловік. Не покладаючись на харчування армій з окупованої країни, Наполеон наказав видати окремим формаціям харчів на 24 дні. З цих харчів на 4 дні кожний солдат ніс на собі, на 4 дні — везли на возах, решту запасу на 16 днів везли валкою за формацією.

Фуражу для коней французька армія не брала і далі це відбилося дуже негативно, бо коні не призвичаєні до самого зеленого фуражу, втратили силу, знижуючи боєздатність армії.

Багато з колон, які везли харчі, не могли наздогнати пішого війська. Безупинний відступ російської армії змушував Наполеона до форсованих маршів. Солдати для власного полегшення передчасно поїдали свої харчі, валки з харчами не наспівали, інтендантство було нездатне використати запаси окупованої території. Врешті кожний вояка почав здобувати харчі самостійно, що послаблювало дисципліну.

Не зважаючи на все це, Наполеон продовжував форсований марш з Вільно до Вітебську. Вояки, не маючи харчів, мусили їх шукати і відбивалися від головних шляхів походу.

Головна французька колона, прийшовши 19 липня до Вітебську, не знайшла там ворога. В цей час армія Наполеона втратила вже 180000 людей і 80000 коней. Через три тижні, замість того, щоб перервати похід і поновити зв'язок з цілою армією, відклавши вирішальні операції до весни, Наполеон з стоп'ятдесятитисячною армією вирушив далі, увійшовши нарешті в бойовий контакт з росіянами під Бородіном.

З цієї битви французька армія вийшла деморалізованою, а російська відступила в повному порядку.

Маючи лише стотисячну армію, Наполеон увійшов до Москви. Налагодити постачання кіньми було Наполеонові понад сили. Доведено, що постачання кінними колонами не може сягати далі, як на 120 кілометрів. При більшій відстані колони самі себе з'їдають. Єдиним виходом для Наполеона лишався відступ, який він без потреби відклав до 19 жовтня. Морози лише завершили справу.

Отже, ми бачимо наочно безглуздість большевицьких порівнянь.

Ще у промові від 3 жовтня м. р. Фюрер зазначив, що 25000 кілометрів советських залізниць відремонтовано і 15000 клм. перешито на широчінь німецької колії. Зараз працюють всі залізниці майже до ліній зимових укріплень. Поруч з цим, німецька армія має першокласний автопарк і повітряне сполучення.

Відомо, наприклад, що постачання німецької армії в північній Африці провадиться літаками через Середземне море. Над суходолом не тим більш можливо. До цього треба додати вмілу організацію окупованих областей і вдалий перехід до позиційної війни на зимовий час.

Російська армія 1812 року вийшла з Москви в повному порядку. Советська армія на 1 жовтня втратила біля 10 мільйонів солдатів. Кількість лише полонених на 1 грудня досягла 3806865. За зиму советська армія втратила ще мільйон вояків.

Нарешті і большевицькі сподівання на зиму не виправдалися. Зараз ми маємо не 19 жовтня, а кінець лютого, зима майже пройшла. Виконуючи накази жидівсько-плутократичних панів з Англії й США, які вирішали битися до останньої краплі крові, останнього советського вояки Сталін кидає в безглуздді бої нові з'єднання погано вивчених старих і майже підлітків. Але доля його вирішена і всі спроби, всі сподівання даремні.

Становище на бірманському фронті

БАНГКОК. Після того, як японці широким фронтом перейшли ріку Сальвін, становище британців з обох боків Татона стало дуже непевним.

Британці очевидно намірюються посісти нові позиції за рікою Білін і використати гирло ріки Сітангу, як останню оборонну позицію перед Рангуном.

Ріка Сітанг на протязі кількох сотен кілометрів є природньою обороною для залізничної лінії, що веде до Мандоляя, а також для нафтових дільниць біля верховин ріки Іраваді.

Захоплене японцями місто Мартабан мало надзвичайне стратегічне значення, як місце переправи в низовинах Сальвіну.

Мартабан віддалений від Рангуну лише на 150 клм., тобто менш ніж на пів льотної години.

Подробиці капітуляції Сінгапуру

ТОКІО. До повідомлень про безумовну капітуляцію, агентство Домей додає: останній і найміцніший з трьох опорних пунктів союзників на далекому сході капітулював Генерал-ляйтнант Томеюкі Ямасіта, головний командуючий японськими силами у Малаї, як представник переможця і генерал-ляйтнант Персіваль, головний командуючий британських військових сил, як представник переможеного, підписали о 19-й годині документ, яким закінчено малайську фазу японської війни. В 22 години було припинено військові дії на всьому великому малайському фронті.

Документи про капітуляцію було підписано у підніжжя бугра біля Фордівського заводу. Англійці у 14 г. 30 хв. почали прохати про мир, після того, як місто Сінгапур було оточено і на центральному відтинку острову вони не в змозі вже були боронитися проти японських бомб і гранат. Парляментерська делегація, яка складалася з чотирьох британських офіцерів на чолі з майором Уайльдом, наблизилася до японської ставки з білим парляментерським прапором. Їй було передано японські умови капітуляції. Делегація ця залишила ставку о 16 г. 15 хв., після того, як було обумовлено, коли керівники обох армій зустрінуться для остаточного оформлення британської капітуляції.

Сінгапур перейменовано на Шонанко

ТОКІО. Як повідомляє імператорська головна ставка, Сінгапур перейменовано на „Шонанко" (південний порт, що світиться).

Сінгапурську греблю повністю відремонтовано

ТОКІО. Агентство Домей повідомляє з Йохур-Бару: греблю між континентом і островом Сінгапур, яку було зруйновано ворожим вогнем, після того, як 10 лютого японці її відремонтували, знов повністю відбудовано.

Переслідування за Мартабан

ТОКІО. Японські швидкісні з'єднання, які перейшли ріку Сальвін біля Паану й Мульмейну і зайняли Мартабан, згідно з повідомленнями агентства Домей, швидко переслідують втікаючі ворожі частини.

Фронтові звідомлення говорять, що японці захопили вже всі британські укріплення вздовж ріки Сальвін, які британці удавали за неприступну, природню фортецю.

Одразу ж після переходу японцями Сальвіну, головні британські сили відступили до Мартабану і лишили лише незначні піхотні з'єднання для оборони опорних пунктів у районі порту.

Окупація Макасара

ТОКІО. Японська Головна Ставка повідомляла, що японська морська піхота ще 9 лютого повністю окупувала Макасар, головне місто Целебесу, важливий стратегічний пункт на південному кінці острову. Далі було зайнято важливу ворожу базу Газмату в південній частині Нової Померанії.

Успіхи японців у Амбоні

ТОКІО. За повідомленнями агентства Йомі'урі Шімбун, японці здобули великих успіхів на острові Амбон. Імовірна цілковита окупація острову. Щодня зростає кількість полонених і перебіжчиків.

В хащах Борнео знайдено авіабазу

ТОКІО. Минулої неділі агентство Домей повідомило про нові героїчні операції японського літунства. Продовжуючи знищення ворожого літунства, японські літуни знайшли в хащах старанно приховану ворожу авіабазу на захід від Балік-Папану (східне Борнео). Голляндці витратили багато коштів для збудування цього важливого оборонного пункту на Борнео.

Під час розвідувального польоту вздовж узбережжя Малакської протоки, японські ловецькі гідролітаки викрили цю базу і вогнем бортової зброї знищили три літака, які щойно приземлилися.

Далі вивяз бій з трьома ворожими літаками. Один літак було негайно збито, другий змушено до посадки після одержаних ним ушкоджень, і третій втік.

Один японський розвідчий літак того ж дня атакував два ворожих чотирьохмоторних бомбардувальники, які намагалися напасти на японський транспорт. Після вперто повітряного бою, який тривав п'ятнадцять хвилин, обидва бомбардувальники впали у море.

Падіння острівної фортеці Блаканг Маті

ТОКІО. Фронтовий кореспондент газета „Токіо Ніші-Ніші" повідомляє про остаточну окупацію острову Блаканг Маті. Блаканг Маті є острівна фортеця в Малакській протоці поміж портом Сінгапур і нідерландсько-індійським островом Бантанг.

СЛОВНИК СУЧАСНИХ ПОДІЙ

МАЛЬТА

Перед світовою війною Мальту вважали за найміцнішу морську фортецю світу тому що їй не треба оборонять суходільних кордонів. Геополітичне становище Мальти, острову в Середземному морі, на півшляху між Гібралтаром і Порт-Саїдом є найсприятливіше. Це першим помітив англійський адмірал Нельсон, який в 1798 році оточив Мальту, яку було за наказом Наполеона окуповано французами. Голодуючий французький гарнізон здався лише в 1800 році.

Після війни з Наполеоном, Мальту належало повернути ордену мальтійців. Але Англія зовсім не збиралася звільнити таку вигідну морську базу або поділити будь з ким своє панування над Мальтою. За Паризьким договором з 1841 року, схваленим Віденським конгресом, Франція була змушена визнати Мальту англійським володінням.

Мальта і сусідні з нею невеликі острова Гоцо, Гоміно і Філфата мають загальну площу в 320 квадратних кілометрів з яких сама Мальта має 246 квадратних кілометрів. Її найбільша довжина — 28 кілометрів; найбільша ширина—13 кілометрів.

Острова Гоміно і Гоцо лежать на північний захід від Мальти і не мають військового і господарчого значення.

Острів Філфата зовсім не заселений. Населення Мальти, не рахуючи британського гарнізону, складається з 265000 чоловік. Головніші міста Мальти це Ля-Валетта (23000 мешканців) названа за прізвищем гросмейстера мальтійського ордену Жана де Ля-Валетта, (1565) і Нотабіле. Південно-західний бік Мальти має круті береги, а північно - східний поступово спускається до моря.

Мальта також, як і Гібралтар, з'являється коронною колонією. Управління її складається з 10 ти членів, яких призначає губернатор, і 10-ти, яких обирає населення. Головуючим є губернатор, який має також право голосу і, таким чином, англійці завжди мають перевагу. З 1881 року у вищих і середніх учбових закладах приму-сово запроваджено англійську мову, хоч італійська мова і зараз зали-шилась мовою освічених кіл. Ря-рабельний обіг Ля-Валетти ду-великий. В 1937 році через порт пройшло 2507 кораблів. Ма-та з'являється першокласною ан-ською базою і за мирних часів ла головною базою британсь-середземноморської фльоти, а кож ремонтним пунктом. Тре-мати на увазі, що за часів ру середземноморська британ-фльота була майже також мі-як і атлантична. Зараз вона наб-міцніша атлантичної фльоти. Обсяг продукційність мальтійських ко-белень і доків перевищують потуж-ність гібралтарських корабелень.

Центральне становище згаданої острівної групи було до розвитку повітряних сил майже вирішаль-ним у веденні війни в Середзем-ному морі. Але загроза з повітря обмежила можливості мальтійсь-ких баз і призвела ще в 35-36 рр. під час Абіссінського конфлікту до переводу головних частин ан-глійської фльоти до Олександрії і Хайфи. Але й зараз Мальта зб-регла своє значення, як проміжна база для караванів і як ремонтна база.

Перш за все Мальта служить, як проміжна станція для літаків, що прямують на схід. Наявність ве-ликих британських сил на шести аеродромах Мальти, визначає по-стійну загрозу Сіцілії і північній Італ-лії.

За останні часи збудовано по-тужні фортифікаційні споруди для оборони Ла-Валетти й берегової смуги. Головні лінії опору (лінія Вікторія) простягаються на довжи-ну 13 клм. з північного сходу на пів-нічний захід острову. Їх завдання є оборона проти ворожих десантів.

Крім цього, Мальта має міцне протилітунське озброєння й надвод-ні та підводні загородні споруди проти підводних човнів і торпед-них катерів. Мальта є також важливою проміжною станцією ка-бельного сполучення з Індією.

Державна корабельня Мальти має призначенням ремонтувати військових кораблів усіх класів і розмірів, обслуговується 9.000 робітниками і має п'ять суходіль-них і один плавучий док.

Японські парашутні війська на Суматрі

ТОКІО. Японська Головна Ставка повідомляє, що минулої неділі, японські парашутні війська висадилися в Палембанзі, зайнявши аеродром та інші важливі пункти. Десантні війська поширюють свої операції. Повітряні з'єднання, які брали участь в цій операції, вже приземлилися в аеропорті Палембангу. Палембанг—головне місто Палембангської резиденції в південній частині острову Суматра. Палембанг має понад 100.000 мешканців і з'являється центром нафтової промисловості острову.

Португалія укріплює Анголу

ЛІССАБОН. Португалія прискореними темпами будує військові оборонні споруження в Анголі.

Генерал-губернатору цієї африканської колонії надано спеціальні кредити в розмірі 5 мільйонів ескудос (500.000 марок) для збудування касарень.

Цивільна мобілізація Болгарії

СОФІЯ. В центрі уваги засідання болгарської вищої ради в справах цивільних мобілізацій стоїть складений прем'єр-міністром план загальної цивільної мобілізації.

Прем'єр-міністр заявив, що сучасна війна є тотальною не лише за своїми методами, а й в своїй меті, перебудувати світ, щоб дати місце новому, справедливому національному порядку. Піонерами цього нового порядку з'являються держави, які повстали проти несправедливості мирних угод останньої війни.

Болгарія мусить мати міцну армію, і підготуватися як моральне так і господарче.

Перші два роки війни пройшли для Болгарії порівнюючи спокійно і труднощі, які виникли в господарчому житті було, в головному, переможено. Але болгарське господарство мусить ще більш, напружитися, тому що його завдання є постачання армії і населення і підтримання бойового духу.

Японія боротиметься до остаточної перемоги

ТОКІО. Генерал Кенріо Сато, начальник військового відділу японського військового міністерства, відповідаючи на запитання парляментського комітету, заявив, що рішучість японського народу перемогти за всяку ціну є найважливішою передумовою для остаточної перемоги. Тому треба відкинути рештки ще наявного почуття залежності від Англії й США. Далі Сато сказав: „Це не війна, яку на півшляху можна закінчити перемир'ям. Японія не зупинить своїх атак, поки ворога не буде остаточно переможено.

Ніколи в світовій військовій історії ворог не мав таких слабких місць, як в сучасній війні. США дуже прорахувалися так в дипломатичному, як і у військовому відношенні, хоч спочатку Англію й США й вважали за дуже міцні держави. Перемога буде нашою!

Японська армія виправдає цю впевненість народу".

Відновлено залізничне сполучення в Сінгапурі

ТОКІО. Минулої неділі, після закінчення ремонтування греблі, що з'єднує континент з островом Сінгапур, знову поновлено залізничне сполучення по всій лінії малайських залізниць (протяжністю 1.700 клм.) від кордонів Бірми до Сінгапуру (Шонанко).

Мета — вільна Ірляндія

ЖЕНЕВА. Ірляндський прем'єр міністр Де-Валера виступив з промовою, в якій, між іншим, заявив: Ірляндія зі своїми 26 графствами повинна бути такою ж вільною державою, як і інші суверенні держави світу.

На нещастя частина країни зараз не вільна. Ірляндські націоналісти не повинні забувати, що з'єднання всіх графств, єдина й вільна Ірляндія повинна бути головною метою.

Китайці повинні стікати кров'ю за Лондон

ЖЕНЕВА. Маршал Чан Кай Ші під час відвідування Індії намагався обсудити питання щодо вимоги Англії. Очевидно він нічого не досяг в своїх переговорах з англійським віце-королем.

Тепер, як видно з лондонських повідомлень, китайські підкріплення прибули в Бірму, побоюючись того, чого Чан Кай-Ші не міг уникнути.

В дальшому повідомленні сказано, що Чан-Кай-Ші оглядав важливий стратегічний прохід Хайбер. Хайбер веде з Індії до Афганістану, і таким чином немає ніякого відношення до боротьби Чан-Кай-Ші проти Японії.

Очевидно Чан Кай-Ші мусить надати всі свої сили для ліквідації загрозливого стану в Індії, після того, як просування японців у Бірмі безпосередньо загрожує бірманському шляху, останньому шляхові довозу до Чунківського Китаю.

Австралія вимагає засобів для наступу

СТОКГОЛЬМ. Останню промову Черчілля в широких колах Англії сприйнято з великим розчаруванням. Багато розцінюють її як найслабшу зі всіх промов Черчілля. В Австралії вважають, що потрібне запитати Черчілля, чи не дозволив він собі серйозність становища в Тихому океані в усій її послідовності.

Безперечним є те, що Австралії загрожує смертельна небезпека, і лише міцні зусилля змогли б змінити це становище.

Австралійські політики вважають, що замість обвинувачень й обіцянок, треба вжити „ефективних заходів". Оборону Австралії проти Японії треба вести наступальними методами.

Нова Іспанія—антибольшевицька

СЕВІЛІЯ. Глава іспанської держави генерал Франко, з приводу урочистого прийому в Алькасарі офіцерів і вищих офіцерів андалузького гарнізону, виступив з промовою, в якій особливо підкреслив антибольшевицький характер нової Іспанії.

Він вказав на взаємозв'язність іспанської визвольної боротьби з європейським хрестовим походом проти большевизму і пояснив, що лише переможного завершення національно-іспанської боротьби, сьогодні ніхто з іспанських добровольців не зміг би боротися на російських просторах Советського Союзу.

„Англо-американський світ — сказав генералісімус — боретеся тепер саме проти тієї держави, яка 20 років була європейським форпостом проти червоної навали.

„Ми можемо", — так сказав ліквідатор Франко — „відверто казати про того, хто обороняє Європу від найгіршої навали, — навали большевизму". Протягом всього часу Советський Союз всіма засобами намагався підірвати й понівечити Европу.

П'ята колона діяла по всій Європі і зокрема в Іспанії, щоб розкласти і спустошити її цивілізацію.

Генерал Франко дав рішучу відсіч англійським мріям про віддання Европи большевизму й висловив впевненість в остаточній перемозі держав, які борються за новий лад проти сил руйнації й розкладу.

В закінченні глава Іспанської держави нагадав про необхідність послідовно провадити національну революцію, яка всім дасть хліб і справедливість.

Свою промову генерал скінчив вигуком: „Хай живе Іспанія", який було підхоплено оваціями присутнього офіцерства.

ГАНС РАБЛЬ

Сталін без маски

ТАЄМНИЦІ КРЕМЛІВСЬКОГО ДВОРУ *)

12 червня у Кремлі засідає суд. Головує маршал Блюхер, якого літаком приставили до Москви. Його, кого постійно підозрівали, стосовно кого Сталін був упевнений, що він також брав участь у змові, Сталін примусив до цього й відмовлення було б самогубством.

Офіційно ж це трапилося тому, що за законом маршала може судити лише теж маршал. Тухачевського внесли до судової залі на носилках.

Він відмовляється відповідати суду. Під час всього процесу він не вимовляє жодного слова.

Процес закінчується смертним вироком, який виконують тієї ж ночі у внутрішньому дворі Луб'янської в'язниці. До носилок підходить кат й стріляє нерухомого у висок. Решту розстрілюють стоячи.

„І що ж ми скажемо громадськості?" запитує Єжов Сталіна після арештів. „Треба казати", відповідає Сталін, „що вони за гроші зрадили батьківщину, зрадили армію, продали їх Німеччині. Дехто навіть віритиме цьому". Росія принаймні удає, що вірить цьому. „Ми вимагаємо нещадного знищення скажених собак — Тухачевському та іншим немає місця на советській землі — розстріляти шпигунів і зрадників", внють телеграми надто ретельних партійних комітетів, комсомолів, солдатських рад... „Вбити — вбити — вбити!!".

І ось їх вбили. Після цього в Росії лишається лише одна сила: Сталін. А за ним єдиний, хто керує й ним, — Лазар Мойсеєвич Каганович.

Він так тихо й вміло впливає на Сталіна, що його, Кагановича ім'я не згадується жодного разу під час розправи над маршалами.

Як мисливець озирає Каганович місце полювання. Добре полювання вдається Кагановичу. Але ще одна людина стоїть на перешкоді Кагановичу: Блюхер!

Проходять багато часу, доки його ізолюють. Тоді його хватають й він зникає назавжди. І нарешті, в серпні 1938 року Кагановича офіційно призначають на сталінського заступника.

Відтепер жива лише єдина людина, яка відограваля ролю при житті Леніна: Крупська. Їй виділено дачу, яку для її „оборони" охороняють китайці, які зовсім не розуміють російської мови.

Вона животіє там цілком самотньою, і її єдиним скарбом є п'ятнадцять листів Леніна, опублікування яких для Сталіна страшніше від смерть.

Коли Крупська захворіла в лютому 1939 року, поспішають опечатати її будинок. В самому будинку покинуто все залишають по старому—адже ж вона може ще одужати.

Але з кремлівської лікарні не так легко повернутися тому, кого Сталін не хоче залишити живим.

Вона вмирає. Того ж дня Берія, наступник Єжова, вірменин Мікоян, заступник голови РНК і сталінський секретар Маленков ламають печатки й обшукують будинок від льоху до горища. Всі друковані речі й листування потрапляють до сталінської залізної шафи. Одночасно з Крупською гасне й Ленін. Мовчки лежать його набальзамований труп в мавзолеї на Красній площі Москви.

Повсякденність Сталіна — це страх. Від цього страху він пікоя, навіть не дозволяє собі хворіти; і, якщо хто з наближених йому осіб захворює, він надсилає йому діжку меду й пуд масла, з стереотипною запискою: „Їж і одужуй, ми потрібуємо тебе!" Після цього хворий, якщо він в змозі, якомога швидше стає до роботи. Сталін не любить хворих. Лікарню важче охороняти, ніж контору — отже цього не повинно бути. Він не зважає на своїх співробітників, яким він зламав хребет. В його особі втілюється весь режим. Тому йому приписуються лиходії за кожною згорткою портьери. І він таки не правий в цьому: раніше, може бути, з ним розклався б увесь большевицький режим. Але сьогодні ні. Сьогодні за його фотелею стоїть Лазар Каганович, завжди напоготові, замінити Сталіна.

Напевне він боїться й Кагановича. Але як боронитися від Кагановича—цього він не знає.

. . . . . .

Треба ще пригадати, які нещастя накликав Сталін на Росію й увесь світ. Досягненням першої п'ятирічки був жахливий голод на Україні в 1933 році. Він оголошує про другу п'ятирічку. Щоб забезпечити її виконання, Сталін продає Японії східньо-китайську залізницю (адже ж її можна було зберегти лише силою зброї). Літвінов-Фінкельштейн здобуває визнання Советського Союзу Америкою, і добивається 18 вересня 1934 року прийняття в Лігу Націй. Роком пізніше укладається умова про взаємодопомогу з Францією. З приводу цього Тухачевський, який був ще в силі, їде в Париж, французькі генерали демонструють йому все, що варто уваги у французькій армії. Далі ті ж генерали були дуже щасливі, коли Тухачевського розстріляли за обвинуваченням в шпіонажі, нібито, на користь Німеччині.

Відношення з Японією чимраз погіршуються. Під час виникнення японсько-китайського конфлікту, Сталін якомога допомагає Китаєві, щоб затягнути цю війну — також як він відповідальний і перед Іспанією за понад мільйон убитих.

В Кремлі безперервно змінюються народні комісари; те що робота запепадає, нова п'ятирічка не виконується, навіть приблизно — це не важливо. Вбивати — це важливіше, ніж працювати. Число комісарів зростає, влада їх зменшується—ніхто, крім Сталіна, не повинен панувати...—і крім Кагановича.

І все це завершується в постійних інтригах, під'южуваннях проти Німеччини, вісі, держав—учасників антикомінтернівського пакту. Чехо-Словаччина, яку з застосуванням обдуманих засобів передбачалося зробити плацдармом для виступу проти Німеччини,—більше не існує. Це був жорстокий удар, який Сталін хотів компенсувати відтворенням старої Entente Cordiale. Все, що він не робить—все це означає нещастя, не тільки для Советського Союзу, але й для світу.

*) ЗАКІНЧЕННЯ. Див. „СВ" ч. 11, 23 січня і 1, 4, 8, 18, 20, 22, 25 лютого 1942 р.

ПО МІСТУ Й ОБЛАСТІ

Ввесь прибуток — полоненим

Минулої суботи в Сумському українському драматичному театрі було дано великий концерт. В програму його були включені кращі номери з різноманітних видів театрального мистецтва, що опанував театр.

У концерт-виставі приймала участь вся трупа. Весь прибуток артисти театру віддають на користь військово-полоненим, що знаходяться у Сумському таборі.

Г. Ігорев.

Відгомін на заклик

Співробітники Сумської друкарні ділом відгукнулися на заклик міської управи про допомогу жертвам жидо-большевицької авантюри. Нещодавно вони провели збір пожертв. Серед робітників друкарні зібрано для полонених 535 крб. грішми.

І. Семенов.

ПАЛИВО ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ

Турбуючись за покращення життєвих умов громадян міста, Сумська міська управа організувала продаж палива. Зараз нужденна частина населення нашого міста в організованому порядку, через домоуправи, має змогу придбати паливо.

Цією роботою керує міське споживче товариство.

До склепу міськспоживспілки, що міститься по Засумській вулиці, з лісових ділянок підвезено понад 500 складометрів дров. Видаючи по складометру кожному прохаючому, міське товариство задовольнило потреби більше тисячі нужденних у паливі громадян.

Крім цього, реалізовано значну кількість торфу.

В ТІСНІЙ СПІВДРУЖБІ

Висаджуючи в повітря залізничні містки, колію і станції, жидо-большевицькі „властители" були впевнені в тому, що залізничний транспорт буде надовго виведений з ладу і населення звільненої України буде приречено на голод і злидні. Але й тут їх сподівання зрадили. Разом з німецькими відбудівними бригадами, український народ швидко ліквідує наслідки лиходійських справ жидо-большевиків.

На станцію Суми вже 7 грудня прийшов потяг з Ворожби, а трохи пізніше потяги стали курсувати від Київа до Харкова, перевозячи найнеобхідніші вантажі для потреб Німецької Армії й народу.

Кожного дня тепер на станції можна чути паротягові гудки, [с]нали стрілочників, пожвавл[ено] пасажирів — солдатів Німе[цької] Армії, військовополонених, які [по]вертаються до своїх домівок, [гро]мадян, що їдуть з перепустк[ами] місцевої влади.

Велику роботу провели зал[із]ничники (начальник станції п. [Ко]дукаленко) по відбудові ст[анції] Суми. Проведено капітальний р[е]монт пакгаузів, перекрито [ба]нційних будинків, впорядк[ова]но залізничне майно, налагоджено електричну мережу і освітл[ено] станцію.

Робітники у тісній співдруж[бі] з німецькою залізничною брига[дою] самовіддано працюють на корис[ть] армії — визволительниці і всього звільненого народу.

Я. Подич

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНІ МАЙСТЕРНІ

На базі колишньої профшколи у Сумах відкрито ливарно-механічні майстерні, підпорядковані міській управі. Тут діють токарний, слюсарний, мідноливарний, формовий та інші цехи.

За короткий термін ливарно-механічні майстерні виконали багато різноманітних замовлень. Сюди звертаються громадські господарства району і області, промислові, виробні, різні підприємства і заклади.

Елеватору „Заготзерно" відремонтовано, наприклад, сушарку, нафтовий двигун. Для громадського господарства с. Рясного (Краснопільський район) терміново виконано замовлення на ремонт двигуна, Пришибському господарству відремонтовано смок, ковзьковому цеху Сумського заводу, виготовлено деталі парового молота.

Ливарний цех покищо не займається лиття з чавуну. Все ж він виготовля різні деталі з бронзи для всяких машин, зокрема підшипники, шестерні тощо, обслуговує багато підприємств, серед них валяно-повстяну фабрику, Сумський, Степанівську цукроварню і інші.

Зараз майстерні передусім виконують замовлення на виготовлення частин сівалок та збиральних машин, велике замовлення для відбудування Сумсько-Степанівської цукроварні.

І. Бер[ез]

Редактор Л. Свободин

ЖИТТЯ ПО-НОВОМУ

По-новому живуть і працюють тепер селяни звільненої України. Хоч ще й не закінчилась війна, а вже трудолюбиві українці багато дечого зробили в справі відбудови, відродження нового, справді вільного життя.

У х. М.-Вільмах під час відступу большевиків, сільський кооператив припинив свою роботу. Місцеве населення залишилось без крамниці. На допомогу селянам прийшов рахівник кооперативу п. К. Безверхий. Він взявся сам завозити крам і продавати його. Для споживачів широко відкрилися двері кооперативної крамниці: на полицях появились товари широкого вжитку, про які лише кричали советські комерсанти. Справді ж необхідних речей щоденного вжитку купити ніде було.

Селяни придбали гардероби, ліжка й такі речі, як сита, кошики, совки, бруски і т. інш.

До послуг хліборобів є млин і громадська просорушка, устаткована з ініціятиви старости села п. С. Вараки.

Поруч з господарською діяльністю відновлюється й освітня робота. В х. Криничному працює початкова школа. Життєрадісні діти тепер мають змогу учитися справжній грамоті.

В нашому громадському господарстві,—говорить бригадир п. М. Безверхий, — підготовка до сівби уже завершується. Залишилось полагодити ярма для використання коней на польових роботах та перевірити придатність трактора. Весна цього року буде для нас, хліборобів, початком роботи на благо народу, на благо своєї рідної Матері-України, на благо своєї родини.

П. Бутенко

ОГОЛОШУЄТЬСЯ
додатковий набір на курси
НІМЕЦЬКОЇ МОВИ
Буде прийнято 40 курсантів 2 та 3 групи. Заняття денне. При запису вноситься 210 крб за 150 годин вперед. Запис щодня з 12 годин. Навчання розпочнеться 16 березня.
Адрес курсів: Суми. Українська площа, 17.
1—1 ДИРЕКЦІЯ КУРСІВ.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА повідомляє, що
МІСЬКА ЛАЗНЯ
для цивільного населення
працює у всі дні, крім суботи та понеділка.
Адреса: Писарівський провулок, № 1.
1—1. МІСЬКА УПРАВА.

СУМСЬКА КОМЕНДАТУРА ОГОЛОШУЄ,
що реєстрацію спеціялістів продовжено до 28 лютого 1942 року включно.
Після закінчення строку, тих, хто не зареєструються буде притягнуто до відповідальності.

Для попередження епідемії висипного тифу, при міській лазні № 1 (Писарівський пр., № 8), виділяється один день на тиждень (П'ЯТНИЦЯ) для тих громадян, які потрібують САНОБРОБКИ СВОГО ОДЯГУ та ЛІЖКОВОЇ БІЛИЗНИ, для жінок з 12 до 14 годин і для чоловіків з 14 до 16 годин.
МІСЬКА САНІТАРНА ІНСПЕКЦІЯ. 1—1.

Загублені:

Метричне свідоцтво на ім'я Пономаренко Зінаїда Єгорівна.

Паспорт на ім'я Кнш Нина Олександрівна.

Паспорт на ім'я Зігунова Марія Тимофіївна.

Паспорт на ім'я Хуторна Марія Петровна.

Паспорт та метричне свідоцтво на ім'я Руденко Віктор Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ільченко В. П.

Метричне свідоцтво на ім'я Граділь Ф. М.

Метричне свідоцтво на ім'я Степанченко Галя Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовський Василь Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовська Валентина Петровна.

Метричне свідоцтво на ім'я Корнієнко Микола Корнійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Супрун Олександр Валентинович.

Метричне свідоцтво на ім'я Підопригора Володимир Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ковальов Марк Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бахолгіна Зоя Сергіївна.

Паспорт на ім'я Черешнева Уляна Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Донда Марія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сінецький Володимир Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бідна Олена Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кобрякова Євдокія Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кобрикова Нина Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кобрикова Олександра Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Феденюк Лідія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мішенко Віра Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мисевра Костянтин Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ейбоженкова Людміла Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Закутайло Валентина Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієнко Ангеліна Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Прокофійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Марія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зінаїда Опанасівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Андрій Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Хрисанфович.

Метричне свідоцтво на ім'я Мотря Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Георгій Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Антоніна Романівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергій Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ігор Олександрович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

Редакція газети „Сумський вісник" приймає щоденно з 9 до 12 годин, крім неділь, свят і національних свят. В ці ж години провадиться і кореспонденцій. За незамовлені статті редакція не бере на себе ніяких зобов'язань. Анонімні статті не друкуються, анонімні листи не приймаються. Адреса: м. Суми, Церковна вул., № 7 (Приміщення міської управи).

Сумська друкарня. Г.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

Mit Genehmigung des Ortsko[mmandanten]

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

НЕДІЛЯ 1 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 26 (47)

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 25 ЛЮТОГО 1942 р.

Верховне Командування звідомляє:

На південному відтинку східнього фронту було відбито атаки совєтів німецькими, румунськими і угорськими силами. На середньому і північному відтинках продовжуються оборонні й наступальні бої Повітряні атаки на Севастополь спричинилися до поширених пожеж у місті й районі порту.

У водах навколо фортеці було важко ушкоджено крейсера.

В Північній Африці—обопільна розвідча діяльність. Німецькі ловецькі літаки збили 4 брітанських літаки. На Мальті бомби найважчого калібру влучили в базу підводних човнів у місті Ля-Валетта.

В морі навколо Англії, німецьке літунство минулої ночі розсіяло брітанський караван. 2 брітанських торговельних судна було так важко ушкоджено, що їх можна вважати за знищені.

Під час зальотів поодиноких брітанських бомбардувальників у німецьку бухту, ворог втратив минулої ночі 8 літаки.

Фельдфебель Кеттель, водій літака в ловецькій ескадрильї, минулого дня збив чотири літаки і здобув цим свою 72-гу повітряну перемогу.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 26 ЛЮТОГО 1942 р.

Головне Командування звідомляє:

На сході було відбито численні просування слабких ворожих сил. Важка німецька артилерія ефективно обстрілювала важливі військові споруди Ленінграду.

На далекій півночі бойові літаки вдень і вночі бомбардували окремі дільниці Мурманської залізниці. Вони досягли прямих влучань у станційні споруди Кандалакші.

За час з 15 до 24 лютого совєтське літунство втратило 403 літаки, з них 265—збито у повітряних боях, 44—протилітунською артилерією, решту знищено на землі. Наші втрати за той же час на східньому фронті —28 літаків.

У північній Африці німецько-італійські розвідчі сили відкинули брітанську розвідку.

Поміж Тобруком і Сіді-Баррані було бомбардовано тилові зв'язки ворога. У повітряних боях німецькі ловецькі літаки збили 3 брітанських літаки.

Продовжуються атаки на військові споруди острова Мальта.

Німецькі підводні човни після впертих боїв, що тривали протягом дня, потопили у середній Атлантиці 7 кораблів зі складу міцно озброєного каравану, між ними —2 великих танкери, загальною місткістю 52.000 бруттотонн. Крім того, 6 великих кораблів так важко ушкоджено, що їх можна вважати загинувшими.

Брітанські бомбардувальники останньої ночі атакували деякі місцевості остзейського узбережжя, в тому числі місто Кіль. Втрати серед цивільного населення — незначні. Ворог втратив 5 літаків.

П'ятимільйонна армія в США

За поясненням віце-директора промислового управління активні військові сили США будуть збільшені до 5 мільйонів чоловік.

Далі він повідомив про сміливий план збільшення робітництва військової промисловості на кінець року до 15 мільйонів чоловік. Але Хельман обмежився лише поданням голих цифр, не пояснюючи, в який же засіб буде здійснено цей план.

КРІППС АГІТУЄ ЗА БОЛЬШЕВИЗМ

БЕРЛІН. Співробітник газети „Чікаго Трибюн" цілком відверто висловлює впевнення, що Советський Союз панував би в Европі, якщо Німеччину було б переможено.

Перемога Сталіна визначала б продовження старої лінії його політики „Большевизм — уперед".

Немає нічого дивного в тому, що гарячкова агітація, яку веде Сер Стафорд у Лондоні, як довірений Сталіна й за дорученням Черчілля, за большевизацію всієї Европи, знаходить підтримку і в третього співучасника цієї злочинної зграї — Рузвельта.

Американська «громадськість» також чимраз відвертіше обіцяє кривавому тирану в Москві, як винагороду за його криваві масові жертви советськими громадянами, віддати весь европейський континент.

Англійська преса продовжує зараз цю агітацію. Як пише „Ньюс Хронікл", англійська преса не задовольняється лише англо-советською дружбою, а вимагає накреслення певної „відбудови" Европи і гаряче схвалює плян большевизації Европи. „Дейлі Мейль" має мужність взивати Кріппса дуже здатною людиною і вважає, що він більш ділова людина, ніж всі інші співчлени англійського уряду.

Також і женевська газета „Сюиз" обговорює промови, з якими Кріпс виступав після повернення з Москви.

Якщо раніше Кріпс внутріполітично підтримував сталінську гру, зараз він сповнений мрій про те, що Сталін заволодіє всією Німеччиною і тоді почнеться „відбудова Европи".

Газета „Афтонбладет" пише, що перспективи, накреслені Кріппсом, мають особливий інтерес для остзейських країн.

Містер Кріпс, напевне знає, яку лолю заплянували цим країнам Сталін і Іден, під час зустрічі в Москві. З приводу незграбних запевнень Кріппса, що Сталін не буде втручатися в справи інших країн, шведська газета іронічно пише, що в Швеції знають, як Сталін „утримувався" від втручання в справи Литви, Латвії й Естонії. Також і Фінляндія знає, чого варті кріппсовські гарантії.

Газета „Стокгольм Тідінген" під назвою „Жахлива перспектива" застерігає щодо наслідків, які мали б для всієї Европи військове й політичне зміцнення Советського Союзу. Незрозуміло, як це дехто вважає, що Советський Союз відмовився від своїх мрій про большевизацію Европи. В дійсності наміри советів настільки жахливі, що треба благати Бога, щоб він врятував від них Европу і її народи.

Гайда в „Журналь д'Італія" пише, що остання промова Кріппса містить у собі низку викривань про недостатність англійської допомоги советам. Советський Союз опинився перед зменшенням своєї військової потенції в той час, коли військова сила Німеччини і її союзників зростає, і коли наближується весна, а з нею й поновлення великого наступу. Всього, що раніше надійшло до советів з США і Англії, певне, було не досить, оскільки Кріпс вважає за потрібне казати за недостатність допомоги. Може Кріпс не знає, що допомога советам тому була такою скупою, що більшій допомозі перешкоджали як обмежені продукційні, так і обмежені транспортні можливості.

Крім того, немає сумніву в тому, що, конкуруючи з Іденом і Черчілем, Кріпс повторює обвинувачення проти них, щоб самому очолювати нову політичну течію.

Гайда вказує на листа, спрямованого до США. Цілком ясно, що американці провадять свою власну політику, не зважаючи, як того хоче Англія, на советські потреби.

Кріпс виявляє ясні тенденції щодо англо советського співробітництва. Чекаючи на допомогу советів у війні, він не побоюється віддати значну частину Европи і перш за все Німеччину большевицькій експансії.

У всякому разі корисно констатувати існування в Англії політичної течії, готової віддати большевицькому вдиранню всю східну й центральну Европу, цебто від скандінавських і балтійських країн до Німеччини, і від Німеччини—до Балкан і Туреччини.

Короткі повідомлення

◆ Бухарестська державна прокуратура почала слідство проти трьох жидів, які лише у 1934 році заподіяли збитки одному вигонобудівельному товариству на суму 650 тисяч лей.

◆ Пароплавство до Австралії й Індії на схід від Калькутти і Бірми стало настільки небезпечним, що лондонське управління військового страхування скасувало всі види страхування, крім спеціального.

◆ На німецького посла в Анкарі фон-Паппена було заподіяно замах. Фон-Папен і його дружина лишилися неушкодженими.

◆ Під час рузвельтівської промови, японський підводний човен обстріляв нафтоочищувальний завод на узбережжі Каліфорнії.

◆ Подібно до Москви, місто Рангун планомірно руйнують постійними повітряними нальотами японців.

ВЕЛИКА ЗДОБИЧ У МАРТАБАНІ

ТОКІО. Місто Мартабан в Бірмі, яке декілька днів тому було захоплено японцями, лишилось майже непошкодженим. У місті залишилося 40 вантажних автомобілів, декілька тисяч мія, 40.000 лантухів ряжу і багато палива.

Продуктивні сили Остляндії

В колишніх—Литві, Латвії й Естонії під німецьким управлінням повною ходою йде господарча відбудова. На які можливості може розраховувати ця відбудова, видно з статистичного огляду, вміщеного в журналі „Віртшафт увд Статістік".

За відомостями цього журналу, балтійські країни, включаючи Віленську область, мають на території в 173000 кв клм.—6 мільйонів мешканців, з яких 2,9 міл. припадає на Литву, повад 1.9 міл. на Латвію й 1,1 міл. на Естонію.

Майже три чверті населення—мешканці сел; понад дві третини всього населення працює в сільському господарстві, в Литві ж навіть чотири п'ятих: 16% працює в індустрії і кустарній промисловості, решта розподіляється по торгівлі, сполученню і хатній роботі. Отже, балтійські країни з'являються сутоаграрними. Центр ваги їхнього господарства лежить у тваринництві. В 1938 році вони мали поголів'я з 1,1 міл коней, 3 міл. рогатої худоби, 2,4 міл. свиней і 3,4 міл. овець та кіз. Того ж року вони вивезли 55600 тн. масла, 26300 тн. м'яса, 1390 тн. бекону і 8600 тн. сала. Торішній вивіз масла балтійськими країнами, приблизно, дорівнювався загальному довозу масла в Німеччину. Якщо війна і відбилася негативно на стані поголів'я, треба вважати, що воно швидко відновиться.

Поруч з продуктами тваринництва, балтійські країни мають збіжжя, картоплю, фуражні культури й бобові. В продукції льону вони поруч з США посідають друге місце в світі. З площі в 17000 га прибалтійські країни збирають шороку 58000 тн. лляної волокнини. Оброблююча промисловість обіймала в 1938 році 8171 підприємство з 187000 робітниками і продукцією на суму 605 мільйонів марок.

Торговельна фльота мала 282 кораблі, загальним тоннажем 397000 бр. тн. Якщо війна й спричинилася до деяких руйнацій, відбудова, яка вже почалася, швидко це ліквідує.

Брітанське радіо виконуватиме „Інтернаціонал"

СТОКГОЛЬМ. В той час, як офіційна Англія досі, по можливості уникала виконання „Інтернаціоналу" так у співах, як і в музиці, брітанське радіо намірюється в „пристойних випадках" виконувати „національний" гімн советів, —„Інтернаціонал".

Про такі поступки советським спільникам англійський міністр інформацій Брокен повідомив палату депутатів, заявивши, що брітанські радіостильні повинні передавати національні гімни США, Советського Союзу та всіх інших союзників.

Далі міністр сказав, що складено умову поміж Англією і Советським Союзом про обмін агітаційними кінофільмами.

Вже, большевизація Англії

Репривatизація в Латвії

РИГА. Майже 50.000 латвійських підприємств, які під час приєднання Латвії до Советського Союзу, було вивласнено большевиками, зараз за розпорядженням німецьких органів репривatизуються. 99% вивласнених підприємств повертається зараз їх колишнім власникам або їх спадкоємцям.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ ЦІЛИХ НАРОДІВ

БУДАПЕШТ. Газета „Пестер Лойд" публікує повідомлення з Анкари, в якому говориться: З Москви прибуло декілька чужоземних журналістів, які робили примітні викоиття стосовно планів, які розробив і склав советський уряд ще до початку війни.

Перш за все передбачено цілковиту большевизацію всієї Европи, яку намірялися провести методами організації світової революції з одночасним вдиранням в Европу советської армії. В Москві обговорювалися деталі цього пляну. Один, ще досі невідомий план полягав у тому, щоб в разі советської перемоги провести величезні переселення. Советські кола, які ще вірять у перемогу большевизму і зараз наполягають на здійсненні цього пляну.

За рішеннями Кремля в першу чергу передбачалося переселення народів Фінляндії, Польщі й Угорщини. Народ Польщі хотіли переселити на схід від Уралу в області казахської республіки. Фінів передбачалося переселити в області ріки Лени і угорців—у Туркестан.

ПІВНІЧНУ ІРЛЯНДІЮ ГЕРМЕТИЧНО ЗАПЕРТО

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє лондонський кореспондент газети „Гьотеборх Постен", кордони між Північною Ірляндією й Ірляндією нещодавно стали надзвичайно старанно охоронятися. Північно-ірляндська таможенна служба, яка раніше, три тижні тому, пропускала проїжджаючих без особливих формальностей, провадить зараз ретельні обшуки і застосовує численні конфіскації. Доходить навіть до того, що з англійських машинок, які провозять проїжджаючі, знімають стрічки. В Північній Ірляндії старанно шукають членів організації ІРА.

Вічний жид—Літвінов-Фінкельштейн

Хорст ЗЕЙМАН

Недавно Максим Максимович Літвінов, він же Фінкельштейн, один з найнебезпечніших політичних змовників світового жидівства, якого лише знає новітня історія, призначений на советського посла у Вашінгтоні. Його головним завданням є—дбати про скоріше відвантаження із Сполучених Штатів военних матеріялів, що ніяк не хочуть надходити.

Минуле цього східнього жида є дуже строкатим. Він народився 17 липня 1876 року в Білостоцькому гетто в сім'ї дрібного маклера. Його ім'я — Енох Фінкельштейн, або Мейер Мойсей Валах, або Полянський. Його псевдоніми численні: Людвіг Вільгельмович Ніц, Фелікс, Густав Граф, Папаша і т. ін. З його братів і сестер відомі п'ять і всі вони носять різні імена. Вже в Білостоці він з молодих років зв'язується з антидержавними елементами і вже тоді в нього визріває план—якомога краще підтримувати жидівську боротьбу за владу. В марксизмі він знаходить засіб до цієї мети. В ім'я його соціял-демократична, пізніше большевицька діяльність завжди служить цілям його раси. Добробут робітників ані цьому його не цікавить. На спинах цих обдурених мас він хоче досягти влади і зайняти становище всесвітнього володаря, як жиди в Лондоні і Нью-Йорку.

З 1903 року він член большевицької партії. За свою нахабну підпільницької партії. За свою нахабну підпільницьку діяльність і гендлярство зброєю він був засуджений на шість років, але йому вдається втекти з в'язниці за кордон, де він разом із Леніном та його товаришами продовжує „працювати". З надійної схованки він шпигує, інтригує й організує. В цій його поведінці, що відповідає його суті, яскраво виступають грубе зарадництво, а також жадібності жидівської раси до маскування. Визначну роль відіграває він у 1907 році в бандитському нападі на керованому Сталіном кавказький транспорт у Тифлісі, при якому було забито 32 душі і вкрадено 250 тисяч карбованців. Він, що завжди намагався бути далі від таких небезпечних справ, запровонував подбати про надійне сховище для здобичі. 18 січня 1908 року на Північному вокзалі в Парижі він був заарештований при спробі переправити до Англії вкрадені банкноти.

З Англією він познайомився спочатку, як помічник друкзря, потім він став комівояжером і оженився з досить багатенькою Іві Ло, дочкою ушляхетненого жидівського грошового магната сера Сідней Ло. Після повалення царату, його завданням було увімкнутися, за дорученням жидівсько-большевицьких володарів Москви, в офіційну політику й впливати на уряди так, щоб руйнацька робота большевиків була ними сприйнята по змозі без спору. Щоб надати своїй жидівській політиці російського обличчя, він привласнив собі звучне російське прізвище—Літвінов. Коли він 1919 року поїхав з дипломатичною місією в Данію, то там, побоюючись розвитку його діяльності, йому заборонили перебування в готелях.

З 1930 року він керує комісаріятом закордонних справ. У 1934 році йому вдається стати делегатом Ліги Націй та членом Ради Ліги й навязати тісний контакт із представниками західніх демократій.

У ці дні він починає свій період советської зовнішньої політики, що, за перефразованим сталінським висловом, є демократичною за формою і большевицькою за методою. Радек, у своїй передовій статті до 60-річчя з дня народження Фінкельштейна, так характеризував політику свого товариша по расі: „Літвінов показав, що він може большевицькими засобами знайти хоча б тимчасових спільників, де їх тільки можна знайти, при чому він ні на хвилину не втрачає власного обличчя, власної волі і власної суті". Це висловлювання кидає певне світло на тактичні засади большевацької політики.

В комісаріяті закордонних справ він оточив себе виключно жидами.

Американець Джеймс Е. Еббе в своїй книзі „Я фотографую Росію" (Лондон, 1935) констатує: „Комісаріят закордонних справ є літерально закордонним, бо від Літвінова і довизу там лише жиди". Само собою зрозуміло, що Фінкельштейн бачить свій перший обов'язок у тім, щоб оточити й повалити національ-соціялістичну Німеччину, найбільший антибольшевицький бастіон на шляху до світової революції.

У своїй промові на IV засіданні ліги 29 грудня 1933 року жидівський ляцемір дослівно сказав так: „Про мир і розброєння можна відкрито говорити. Про війну і про озброєння розмовляють краще насамоті або втрьох чи вчотирьох". Це означає, що можна за кулісами натравити на угоди, які втягують народи в криваву пропасть тоді, як зовні проповідують мир. Так у листопаді 1933 року Фінкельштейн провадив у Вашінгтоні переговори з Рузвельтом, при чому тоді з нього советського жида став інтимний друг Рузвельта. Тривалі розмови, зміст яких, на жаль, не дійшов до громадськості, так само мало служили мирові, як і укладені в травні 1935 року союзні договори з Францією та Чехо-Словаччиною, що двозначно спрямовані проти Німеччини. Цей самий Літвінов був на похороні короля Георга V в Лондоні і був особисто прийнятий королем Едуардом VIII. Англійська плутократія, очевидно, забула, що ця людина у франку й пилипівці колись пачкарем возила зброю, користувалась фальшивими паспортами й тікала з в'язниць. Ритуальні костискання короля Едуарда VIII, очевидно, скріпляло альянс між плутократією і большевизмом.

У 1936 році Фінкельштейн дістав найвищу нагороду советів—орден Левіна. Крім того, його було названо „почесним безвірником".

Влітку 1939 року цей „почесний безвірник" зник від світової громадськости, щоб пряховано продовжувати свою змовницьку діяльність, бо вирішено було дипломатично удавати друзів націонал-соціялістичної Німеччини. Але, коли вибухла мішкара, тоді знову з'явився Літвінов, щоб, як жид, покликати всіх жидів у світі до боротьби проти спільного ворога — націонал-соціялістичної Німеччини та її союзників. Вже 8 липня 1941 року він англійською мовою промовляв радіом, закликаючи „до знищення фашистських варварів". У Літвінов-Фінкельштейні поєднане все, що становить жидівсько-большевицького нелюдька: політичне і чайне злочинство, прагнення влади і жадоба власности, особисте багатство і цілковита брехливість, очевидно, ті властивості, які особливо корисні для дипломата і які під час жахливої війни Фінкельштейна для його новому поступі і які подобають його дуже відхожим партнерам для Рузвельта.

Китай зробився ...идівським майданчиком

...той час, коли приклад Німеччи... наслідує чим раз більше країн, ...звільнити всю Европу від ...ів, і упеможливити їх розклад... ський вплив, східня Азія остан... років пережила справжню ...ївську навалу.

Перш за все Китай перетворив... на справжній жидівський май... чик за рахунок жидів, що ...грували головним чином з ...роди, де їм стало вадто жарко. ...відкіля їх просто вигнали. ...раз жиди ще відограють у схід... Азії порівнюючи незначну ...ню, тому що їх чисельність ...Австралії дорівнюється 25000, ...ндії—24000, в Новій Зеляндії— ...0 і в Японії—1000. Отже в Япо... кількість жидів складає лише ...03 % всього населення.

Але в Китаї жидів вже від 30000 ...40000. За останніх років ...грація жидів до Китаю значно ...ильшилася тому, що їх прий... дуже гостинно. Природньо, ...в першу чергу вони заселили ...хай, знайшовши собі притулок ...лючно в чужоземних концесіях. ...наслідок, частина Шанхаю під ...вою Ганккей, де живе біля ...00 жидів, має вже міцний ...ївський відбиток.

...іди, які тікають з Европи ...укають собі нових жертв, ...же охоче прямують до Китаю ...му, що вони можуть втискувати... тут до інтернаціональних кон... китайських міст, не потрі... ...чи спеціяльного дозволу урядо... органів і в'їздних віз. При ...ючому тут змішуванні рас ...и можуть не боятися й анти...тизму.

...суто-жидівським нахабством ...повсюджуються вони по китай... ...ких містах. За повідомленням ...ентства Рейтер влітку 1939 року. ...ди відкрили в шанхайському ...редмісті, за останніх років не ...ньш віж 823 крамниці, зарахо... ...чи сюди салони краси, кредит... установи, кафе й нічні бари. ...м того, тисячі жидів з Росії ...шкають в Харбіні по інших міс... ...інтернаціонального характеру.

(Berliner illu trierte Nachtsausgabe).

Великі пляни щодо шведської армії

СТОКГОЛЬМ. В зв'язку з ви...ском нової великої державної ...озики в Швеції, яку призначено ...ля оборонних потреб, шведський ...ністр військових справ дав огляд ...ланованої побудови збройних ...л.

Протягом п'ятя років передба...ено провести широку моториза...ію, дальше оновлення зброї, а ...кож посилене запровадження ...томатичних рушниць. Як сказав ...ністр, Швеція мусить мати „най...рухомішу армію в світі".

Також значне підсилення по...нна одержати панцерна зброя, ...ди чому, малі танки буде, спи...ючись на досвід сучасної війни, ...шено на середні. Рухомість ...ведської армії буде досягнено ...ляхом моторизації й постачання ...хоти велосипедами.

Також будуть підсилені артиле... й фльота. Для армії будуть ...рійно виготовлятися підводні ...човни, а також торпедоносні ви...щувачі водомісткістю від 1.700 ...о 1.800 тонн. Крім крейсера, бу...вництва якого вже схвалено райх...стагом, буде побудовано ще одно... ...го крейсера такого ж типу.

Літунство буде збільшено на 16 ...адриль.

Віші вимагають відшкодування

ВІШІ. Як повідомляють з надійних джерел, французький уряд наміряється вимагати від США відшкодування за „Нормандію". Про розмір і форми відшкодування буде повідомлено окремо.

Паризька преса жваво обговорює пожежу, за жертву якої став океанський пароплав „Нормандія" в Нью-Йорському порту.

Газета „Матен" пише з приводу цього про справедливість. Сполучені Штати відняли у Франції найкращий корабель, і самі його втратили.

Конфіскацію „Нормандії" не можна було виправдати а ні фактично, а ні юридично. Це була суто-піратська акція. Нічим не можна виправдати перетворення такого розкішного пароплава, такого витвору мистецтва, на авіаносець. Це те ж саме, якщо Луврський музей перетворити на завод зброї.

Капітан „Нормандії" звертав увагу на те, що дуже небезпечно припускати до цього пароплава недосвідчених людей, і що тільки його матроси знають як з ним поводитися На відповідь—капітана ув'язнили в концентраційному лагері. І ось маємо прояв справедливости: „Нормандія" не буде служити за авіаносця. вона зараз лише брухт. США мають главу, що приносе їм лише нещастя. Нещастя йде за всіма його вчинками. за всіма його діями.

Стотисячна французька армія

ВІШІ. Наближена до французьких урядових кіл газета „Авенір" перша коментує звільнення адміралом Дарланом 42-х генералів. яке було проведено як перший захід для оновлення стотисячної французької армії.

Французький уряд, який виник після поразки, щоб знову підвести Францію — пише газета — одразу ж почав турбуватися про те, щоб дозволена переможцем в розумінні чисельності і озброєння армія, ні в якому разі не була обмежена в напряму своєї доброчесности, мети й соціяльної ролі.

Отже, вживаючи заходів щодо оновлення армії йдеться про виховання 100000 солдатів в межах суворої дисципліни, щоб від них можна було чекати на рішучу самопожертву.

В сучасних умовах також треба забезпечити національну оборону.

Норвезьких офіцерів ув'язнено

ОСЛО. За наказом рейхскомісара Тербовена знову заарештовані всі колишні активні офіцери норвезького літунства й норвезької морської фльоти. Заарештування знову. звільнених після припинення військових дій поміж Німеччиною й Норвегією офіцерів, викликано тим, що біля 100 колишніх активних норвезьких офіцерів, а саме: офіцерів, приналежних до морської й повітряної фльоти, незабаром після звільнення їх з німецького полону, зламали своє слово честі — не піднімати зброю проти німецьких солдат, втекли до Англії і пропонували англійській армії свої послуги.

Далі райхскомісар наказав, у відповідь на протиправне захоплення восьми членів національного зібрання, заарештувати 20 колишніх придворних урядовців та інших друзів втікшої королевської фамілії, і ув'язнити їх в концентраційному таборі.

Словник сучасних подій

ДОМІНІОН

Чому Канада—домініон, а Індія ні? Може Індія більш, або менш ніж домініон? Щоб відповісти на це запитання, треба взагалі знати, що ж таке „домініон".

Англійське слово домініон походить з латинського слова домінум, що визначає панування або підпановану область. Але англійці не кожну з численних підпанованих ними областей визначають як домініон, а лише чотири з них, а саме: Канаду, Полуденну Африку, Австралію і Нову Зеляндію.

Ці чотири країни мають такі спільні риси, що відрізняють їх від інших областей. підпанованих британською імперією: всі вони мають власний уряд і власний парлямент: вони мають власних послів і самі вирішують свої справи. Вони визнають лише англійського короля, як главу всієї імперії. Англійський прем'єр-міністр, наприклад, не має права втручатися в канадські справи тому, що Канада має власного прем'єр-міністра. Домініони майже неза ежні від англійського уряду і мають право схвалювати рішення проти Лондону.

Король репрезентується в домініонах генерал губернатором, який служить майже лише декораційною фігурою. Але все це стосується лише нормальних часів.

Під час кризи або війни діють інші закони: домініони потрібують тоді захисту англійською фльотою і ця потреба тягне за собою й всі інші. За таких часів генерал-губернатор набуває рішучого значення.

Становище генерал-губернатора в домініонах аж ніяк не можна змішувати з становищем генерал-губернатора у численних колоніях Англії: в колоніях генерал-губернатори з'являються повновладними господарями і відповідають лише перед королем. Отже, домініон це— підпанована область, яка принаймні за мирних часів в певній мірі є самостійною.

Домініони мають характер майже самостійних держав, які обрали собі того ж короля. Вони найвищі співчлени британської імперії. Це становище не має нічого спільного з важливістю даної області. В складі імперії є підпановані області, далеко важливіші ніж наприклад Нова Зеляндія і все ж вони не домініони: наприклад британська Маляя. Найважливіша частина імперії—Індія, також не з'являється домініоном, а коронною колонією і її самостійність більша за самостійність будьякої негритянської колонії.

Малий фейлетон

„Соромливі тьоті"

Знали ми колись одного малого хлопчину. Свою сусідку по кімнаті, вже літню жінку, він називав „соромливою тьотею". На запитання сторонніх, чому він так її називає, хлопчина відповідав:

— Бо тьотя Варя соромиться розмовляти зі мною по-українському.

Пригадався нам цей випадок ось із якого приводу. Побувавши цими днями в кількох районових управах Харкова, ми особисто переконалися, що там сидить багатенько „соромливих тьоть". Ось приклади.

Заходите ви до приміщення однієї з районових управ. Перед вами стіл — молода пані пише чергову об'яву до населення. Пише вона її українською мовою, грамотно, навіть сполучники „і" та „й" правильно розставляє.

— Можна вас потурбувати?—це ви до неї.

— А что вам угодно?—це вона до вас.

Ви трохи здивовані. Що воно за знак? Об'яву пані пише українською мовою, ви до неї звертаєтесь теж по-українському,—і раптом: „А что вам угодно?". Проте провадите далі.

— Маю до вас одну справу.

— Пожалуйста! Я вас слушаю.

І ось між вами і співробітницею управи починається не ділова розмова, а якась, пробачте, алітерація.

— пробачте! — це ви.

— Извините! — це вона.

— Не може цього бути! — це ви

— Не может этого быть! — це вона

— Я вас запевняю — це ви.

— Я вас уверяю — це вона.

І так далі. Нарешті, ви переконуетеся: перед вами „соромлива тьотя". Облишивши її, переходите до другого столу. Тут сидить літня пані. В окулярах. Вона вголос читає своїй сусідці свіже число „Нової України". Читає добре, слова наголошує правильно.

— Дозвольте вас потурбувати! — це ви до неї.

— Я к вашим услугам! — це вона до вас.

Ви, розуміється, знизуете плечима. Та що це таке? Часопис пані читала українською мовою. ви до неї зверталися теж по-українському, — і раптом „Я к вашим услугам!". Проте провадите мову далі.

— Маю до вас одну справу.

— Пожалуйста! Я вас слушаю.

І от знову „алітерація".

— Дозвольте! — це ви.

— Разрешите! — це вона.

— Хвилиночку, прошу вас! — це ви.

— Минуточку, умоляю вас! — це вона.

— Ви помиляетесь!—це ви.

— Ви ошибаетесь! — це вона.

І так далі. Знову бачите—перед вами „соромлива тьотя" № 2. Одвахнувшись від стола, ви натрапляєте на відчинені двері.

— Можна до вас? — це ви до сусідньої кімнати.

— Пожалуйста, войдите! — це вам із сусідньої кімнати.

Виявляється за столом сидить „соромлива тьотя" з чималими чорними вусама. Вірніше — „соромливий дядя". І ви ще раз стаєте співучасником неприємної для вас „алітерації"

Отакі вони, оті „соромливі тьоті".

Наталь Гак.

(„Нова Україна").

ПО МІСТУ Й ОБЛАСТІ

У ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ

Що не день і ми все ближче і ближче стаємо до великої сумної дати українського народу — до 11 березня, коли від нас зійшов у могилу Великий Кобзар Народній.

У день 81 річниці з для смерті співця нашого народу Тараса Григоровича Шевченка, співпрацівники Сумського українського драматичного театру поставлять шевченківську п'єсу „Назар Стодоля".

Увечері відбудеться великий концерт, присвячений пам'яті незабутнього Тараса.

Н. Б.

Судова хроніка

Бабуся Глущенко О. П., терплячи в голодному 1933 році великі злидні в наслідок большевицького „піклування", яке зводилося до того, щоб заморити голодом якомога більше людей, подарувала своєму небіжу Степанівському А. П. будинок, з умовою, що він буде її утримувати до смерті.

Протягом останніх двох років Степанівський не тільки не допомагав Глущенковій, а навпаки всіляко виживав її з будинку, і 1 лютого разом зі своїм зятем Остольським і його дружиною—побили, навіть, Глущенкову, 79-тирічну бабусю.

Розглянувши цю обурливу справу, суд 1-ої дільниці засудив Степанівського до грошового штрафу в 500 крб., Остольську до штрафу в 300 крб. і Остольського—до примусових робіт на 6 місяців.

* * *

Жид Г., тікаючи з міста, сховав свої речі у тещі Л. Коли ці речі було описано міліцією, гр. Л. та її дочка Д., сестра дружини Г., заклали позова про визнання за ними права власності на ці речі, як такі, що вони, нібито, купили.

Сумський касаційний суд, розглянувши цю справу і визнавши, що продаж буфета, піаніно й шифоньєра був фікцією, спрямованою на переховування речей втікшого жида, ухвалив передати згадані речі у державний фонд.

Штепівське вугілля

В надрах Сумської області є чимало різних корисних копалин. Не всі вони ще розвідані, а про деякі майже ніхто й не знає, тоді як питання про місцеві паливні ресурси час від часу набуває все більшого значення.

Потреби промисловості Сумщини, комунального господарства і населення, в умовах военного часу, вимагають самої пильної уваги до цього питання.

Ось чому тепер доводиться згадати дуже цікавий факт з життя села Штепівки, що знаходиться в 35 кілометрах від м. Суми.

Цей факт мав місце ще перед світовою війною.

Коли на терені Штепівської лікарні довбали щілину для артезіянського колодязя, то натрапили на глибині, приблизно, 30—40 метрів на кам'яне вугілля. Зразки цього вугілля були приставлені до Лебединської повітової земської управи, яка надіслала їх на аналізи до якоїсь наукової установи і на цьому вся справа про Штепівське вугілля, через інертність і байдужість тогочасних керівників закінчилася.

Але яка б не була якість цього вугілля, напевно б ла попільність і теплодатність його, в сучасних мент не можна цим гребувати, незалежно від того—чи воно чорне, чи буре вугілля.

Якби ці поклади не для паливної промисловості, б завжди знайшли собі ня в промисловості хімічній.

Місцеві інтереси вимагають негайного геологічного ження цього завдання і вання можливості експлуатувати це родовище для місцевих потреб.

Наші економісти й інші мусять довести в цій справі вони відрізняються від колишніх лебединських земців і ініціативу хочби в підставності цього завдання.

Дати всі довідки про цю шахту колишню знахідку і дати її детальну історію коваль Михайло Миколайович Каленіченко, який мешкає у с. Штепівці і колись копав колодязь для лікарні.

Неспецій

КУЛЬТУРНО Й ЕКОНОМНО

Вже другий тиждень Сумська міська лазня обслуговує цивільне населення. В ній культурно й затишно.

В прихожій підлога встелена чистими доріжками. Кожного вечора в лазні до блиску чистяться тазики, душі, парня, провадиться приборка.

Всі позаівники ходять у чистих білих халатах, щиро виконують свої обов'язки, дбаючи за підтримання належного культурного порядку в лазні.

В кімнатах, де душі і призначений робітник, який жить за економним затрачанням води і пару.

Побувавши в лазні, якось мимоволі пригадується П. Бруд... лят за часів советів. Та той відійшов назавжди, культура перемогла.

Петр...

Сумська міська управа повідомляє:

що на підставі наказу Сумського обласного земельного управління від 9-го лютого 1942 р. за № 11 на території міста Сум призначається паспортизація всіх коней, незалежно від того, кому вони належать.

Паспортизацію коней провести з 3-го по 8-е березня 1912 р.

Місце збору коней призначається біля Сумської міської ветлікарні, яка міститься по Набережній ріки Сумки, № 4, з 8 годин. до 16 годин.

При доставці коней, власники повинні пред'являти комісії певні документи на коней.

Всі організації та державні установи м. Сум, повинні представити за 3 дні до початку паспортизації списки на всіх коней, в яких зазначити: назву коня, стать, вік, масть та прикмети.

Строки доставки коней для паспортизації встановлюються такі:
3/III-42 р.— всі організації та державні установи м. Сум;
4/III—42 р. — всі власники коней с. Луки та Пришиба;
5/III-42 р., 6/III - 42 р. та 7/III 42 р. — всі окремі власники коней м Сум.

За кожний виданий паспорт на коня стягається з власників їх по 1 крб.

У осіб, які будуть ухилятися від паспортизації, коні будуть відібрані.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА.

Постанова Сумської міської управи

м. Суми, 13 лютого 1942 року.

„Тимчасове положення про сплату податку на будівлі та земельної ренти в 1942 р."

Для задоволення місцевих потреб на впорядкування та відбудову міста, а також на утримання організацій та установ по обслуговуванню населення, — Сумська міська управа постановляє:

1. Ввести на території м. Сум і Сумського району податок на будівлі та земельну ренту на 1942 рік.

2 Податок на будівлі та земельну ренту сплачують:

а) приватні домовласники та орендарі домоволодінь;

б) приватні товариства та приватні власники промислових і торговельних підприємств, орендованих або закріплених будівель;

в) кооперативні, промислові і торговельні підприємства;

г) всі інші організації та підприємства.

ПРИМІТКА: 1. До інших організацій та підприємств відносяться: заготовчі та збутові контори, паливні і транспортні контори, кінотеатри, друкарні, банки, склепи, підприємства управи тощо.

ПРИМІТКА: 2 В тому разі, якщо будівля передана по договору власником у користування другої особи, на строк більше одного року, або місце мешкання власника невідоме,—податок на будівлі і земельну ренту сплачує та особа, яка фактично використовує будівлі.

3. Податок на будівлі та земельна рента обчислюється окремо по кожному садибному двору, з вартості всіх, без винятку, будівель та загальної площі землі.

4. Домовласники що мають будівлі на землях, вилучених транспортові, сплачують податок на будівлі та земельну ренту нарівні з домовласниками, що мають будівлі на власних та орендованих землях.

5. Забудівники по договорах, що розпочали забудівлю в 1941 та 1942 роках, на відведених для цього ділянках землі, від сплати податку на будівлі та земельної ренти за ці ділянки звільняються.

Домовласники в сільських місцевостях (кол. колгоспники та одноосібники), що не мають доходу від оренди будівель або їх частини, використовуючи такі тільки для власних потреб,- від сплати податку на будівлі та земельної ренти звільняються.

7. Встановити для окремих платників податок на будівлі в таких розмірах:

а) для приватних домовласників та орендарів домоволодінь— % від страхової оцінки будівель останнього року,

б) для кооперативних організацій, приватних товариств та власників промислових і торговельних підприємств а також інших організацій і підприємств 0,75 % від страхової оцінки будівель або балансової вартості їх останнього року, без відрахувань на амортизацію, за винятком вартості споруд та устаткування.

8. Від сплати податку на будівлі та земельної ренти, звільняються, всі без винятку, будівлі колишніх колгоспів, які продовжують сільськогосподарську діяльність та будівлі, що належать МТС та МТМ.

9 Сільпо сплачують податок з будівель розміром 2 % від балансової вартости всіх будівель та земельну ренту розміром 6 коп. за 1 кв. метр землі, що зайнята під будівлі та двори.

10 Установи й організації, що утримуються коштами державного або місцевого бюджету, сплачують податок на будівлі тільки за ті будинки або частини їх, що зайняті під житло або організаціями на господарчому розрахунку; земельну ренту ці установи та організації сплачують за ті ділянки земель, на яких розташовані будівлі, належні до оплати податком на будівлі.

11. На будівлі, які не мають страхової або балансової оцінки—від відна оцінка встановлюється страховою інспекцією.

12. Встановити для всіх платників податку на будівлі та власників незабудованих земель, сплату земельної ренти розміром 6 коп. за одного кв. метра площі землі, що зайнята під будівлями, склепами, дво ями, садами, городами тощо.

13. Приватні товариства та власники, кооперативні і держ ані організації, що використовують приміські землі під промислові городи, парники та сади, сплачують земельну ренту в розмірі 0,5 коп. з одного кв. метра площі землі.

14. Всі державні і кооперативні, промислові та торговельні підприємства, інші організації та підприємства, а також приватні товариства та власники промислових і торговельних підприємств, повинні подати податковій інспекції м. Суми до 25 лютого 1912 року відомості про балансову або страхову оцінку будівель останнього року та про розмір землі, що знаходиться в їхньому користуванні.

15. Належні суми до сплати податку з будівель та земельної ренти вносяться платниками до скарбниці в два строки—до 25 березня 1912 року—60% нарахованої до сплати суми, а 15 червня — 40 %. Кооперативні підприємства і організації сплачують належну суму податку на будівлі та земельної ренти щоквартально не пізніше 10-го числа першого місяця наступного кварталу.

16. Приватним домовласникам, що мають явні фізичні хиби здоров'я, а також престарілим, що не мають в сім'ї працездатних членів родини, робочої і продуктивної худоби та доходів від будівель,—надати знижку з нарахованої суми податку на будівлі та земельної ренти в розмірі 50%.

17. За прострочку сплати податку з будівель та земельної ренти встановити пеню в розмірі 1,2% за кожний прострочений день з недоплаченої суми. При злісних випадках несплати податків, податковим інспектором накладається грошовий штраф до 300 крб.

18. Виконання цієї постанови покладається на податкового інспектора.

19. Скарги на неправильне оподаткування подаються до міської управи.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА

ПОСТАНОВА

Сумської міської упра...

м. Суми, 13 лютого 1942 р.

„Тимчасове положення ... нарахування на заробіт... плату на заходи по народ... здоров'ю та культур... побутові потреби".

На посилення коштів на підтримку ... робітників, службовців та інших ... ків, а також поліпшення їх культ... бутових і гігієнічних умов, Сум... міська управа постановляє:

1. Запровадити з 1 січня 1942 року ... м. Сумах і Сумському району нарах... ня на заробітну плату на потреби ... здоров'я, надання тимчасових ... денним з різних причин та на ... культурно-побутових заходів.

2. Зобов'язати всі кооперативні, ... лові та торговельні підприємства і ... зації, приватні товариства та власників, ... використовують найману робочу силу, ... сплачувати нарахування, зазначені в п. ... в розмірі в 6% і від суми виплаченої ... робітної платні за кожний місяць.

У а а г а: організації та установи, ... утримуються коштами бюджету, від ... нарахувань звільняються.

3. Вираховані суми нарахувань ... ся до скарбниці 5 числа кожного ... ного.

4. Нарахування за січень і лютий ... цього року внести до скарбниці до 15-го ...

5. Виконання цієї постанови покла... ся на керівників кооперативних ... ємств і організацій, а також на уповно... жених приватних товариств і ... власників що мають найману робочу ...

Стеження за виконанням цієї ... покладається на податкового інспектора ... м. Сум.

6. Всі платники нарахувань, що ... новлено цією постановою, подають ... ковій інспекції відомості про фонд ... лати за минулий місяць на перерахування ... скарбниці суму нарахувань не ... 16-го числа наступного місяця.

СУМСЬКА МІСЬКА УПРАВА

Редактор Л. Свідзинський

Сумська друкарня. Т—15030 ... Сум, вул. Чернишевського, № 7

Mit Genehmigung des Ortskommandanten

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

СЕРЕДА 4 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 27 (48)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

48

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ*)

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 27 ЛЮТОГО 1942 р.

Головне Командування звідомляє:

В Криму німецькі й італійські з'єднання чинять опір ворожим атакам на фронті перед Севастополем, а також на Кримському й Керченському півостровах.

Також і на інших відтинках східнього фронту зазнали невдачі численні атаки совєтів, розбившись об міцний опір наших військ, підтриманих літунством.

В Північній Африці—жвава діяльність німецько-італійських розвідчих сил на Кіренаїцькому фронті.

Не дивлячись на важкі атмосферні умови, було бомбардовано портові споруди Тобруку і закидано бомбами британські моторизовані колони.

Дальніші повітряні атаки було спрямовано проти британських аеродромів на острові Мальта.

Минулої ночі ворог атакував деякі місцевості північно-німецького узбережжя. Було збито 2 британських бомбардувальники.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 1 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування звідомляє:

В боях останніх днів на Керченському півострові ворог втратив **понад 4000 воянів забитими і 66 танків.** В ніч на 27 лютого німецькі ударні з'єднання просунулись льодом Азовського моря на тридцять кілометрів аж до його південного берега і, не маючи власних втрат, знищили ворожий опорний пункт з його командою.

На Донецькому фронті тривають важкі бої. Італійські й словацькі війська відбили совєтські атаки, підтримувані танками.

Літунство на різних відтинках східнього фронту розбило ворожі позиції і знищило багато танків, гармат і автомобілів. На далекій півночі успішні повітряні атаки було спрямовано проти військових споруд Мурманського порту. Було ушкоджено бомбами великого калібру транспорти.

В північній Африці було відкинуто британські розвідчі сили. Німецькі ловецькі літаки розсіяли з'єднання ворожих танків.

В районі каналу ескадрилья німецьких ловецьких літаків, не маючи власних втрат, збила три літаки зі складу міцнішого британського з'єднання. Також було збито одного ворожого літака в повітряному бою біля бельгійського узбережжя.

*) Звідомлення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил за 28 лютого не прийнято з технічних причин.

Короткі повідомлення

• В наказі, присвяченому роковинам відбудови німецького літунства, райхсмаршал Геринг заявив, що з наближенням літа німецькі повітряні сили ще міцніше вражатимуть ворога.

• Японські винищувачі затримали в порту Меоіда на острові Шонанко (Сінгапур) ескадру з 26 британських кораблів, які в середині лютого намагалися втекти до Голландської Індії.

• Після перших великих успіхів німецьких підводних човнів, втрати британського й північно-американського торговельного пароплавства, рахуючи спочатку війни, зросли до 15,5 мільйонів брутто-тонн.

• Шоста неділя пожертв військової зимової допомоги дала прибуток у 34.783.199 марок, цебто на 63,6% більш, ніж минулого року.

Українська допоміжна поліція

В своїй великій промові, виголошеній 30 січня 1942 року, **Адольф Гітлер** сказав:

„Я щасливий тим, що до наших вояків приєдналося так багато союзників: на півдні — Італія, на півночі — Фінляндія, а між ними всі інші нації, які посилають своїх синів на Схід. Чи то румуни, чи то угорці, словаки, хорвати, іспанці, бельгійці і навіть французи, беруть участь у цій боротьбі, а крім того, ще добровільці наших німецьких держав з Півночі та зі Сходу.

Сьогодні — це вже европейська війна. І нарешті на Сході, як новий союзник, який зігнав з уст одного пана його глузливі фрази, — Японія".

Весь нарід — все прогресивне людство підняли прапор боротьби проти жидівської плутократії.

Славна непереможна Німецька Армія назавжди звільнила трудолюбивий український нарід від жидівсько-большевицького гніту, який довгі роки насильницьким шляхом провадив свою огидну політику.

Український нарід усім зобов'язаний своїй визволительниці — Німецькій Армії, яка перша подала братерську руку допомоги.

Сталінські плани про роботу партизанських загонів у тилу — провалились. Де б не появився партизан, він не має ніякої підтримки з боку населення, і навпаки, населення проявляє велику симпатію та любов до німецького солдата, життя якого кожен хоче зберегти, бо звільнений український нарід став до будування нового щасливого життя на вільній Україні.

Сотні тисяч кращих синів українського народу пішли добровільно працювати в органи поліції, які в тилу охороняють мирне життя народу та ведуть велику роботу по викорчовуванню партизанських банд.

30-го січня 1942 року в м. Харкові відбувся похід української поліції, першої військової формації в боротьбі проти жидівського большевизму.

За розпорядженням Німецької Комендатури, в м. Сумах організовуються 6-ти тижневі курси допоміжної української поліції (добровільним порядком). По закінченню цих курсів, курсанти будуть працювати в органах поліції по місцю свого мешкання.

Курсанти забезпечуються харчуванням нарівні з німецьким солдатом, стипендією, створено всі культурно-побутові умови для учоби.

На курси приймаються фізично здорові чоловіки від 18-ти до 35-х років.

Особи, з числа мешканців м. Сум, які бажають вступити на згадані курси, повинні особисто подати заяву в міську поліцію (кімната № 4). По сільських місцевостях набір курсантів провадиться через старост сел та старших поліцаїв.

Успіхи румунської авіації

Румунська преса подає перші підсумки участі румунської авіації в боротьбі проти совєтів. За цими відомостями румунське літунство за перші чотири місяці війни на сході провело 3.253 розвідчих польота, 3.778 польотів для зв'язку, 1985 ловецьких польоти і 980 польотів для бомбардування. Всього проведено 31.580 годин у повітрі.

За той же час румунське літунство мало 343 повітряних боя. При цьому ловецькі літаки збили 345 совєтських літаків.

192 совєтських літаки було знищено на землі і 203 збито протилітунською артилерією.

Рахуючи імовірним знищення ще 52 літаків, висновки визначають число літаків совєтів, знищених румунським літунством у 792.

За той же час було скинуто бомби, загальною вагою 3.208.101 кілограм.

Султана Йохура врятовано японцями

ТОКІО. Султану Йохура Ібрагіму пощастяло втекти від переслідування таємної поліції. Як повідомляє агентство Домей з японського опорного пункту, султан Ібрагім прибув у місце розташування японських військ і врятувався таким чином від переслідування таємної поліції.

Зараз під захистом японців знаходяться всі султани малайських держав, які щиро співробітничають з японцями в справі відбудови своїх країн.

Нальоти на малі Зондські острова

ТОКІО. В минулий четвер японське літунство зробило декілька атак і розвідчих польотів над Голландською Індією.

Було атаковано важливі стратегічні пункти на малих Зондських островах і зруйновано при цьому важливі військові споруди.

Ворог визнає значність завданих ушкоджень.

У Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р., з нагоди 9-х роковин прийняття влади

Мої товариші та товаришки по нації!

Мої товариші!

У цей час кожен промовляє перед тим форумом, який йому здається найвидатнішим: хто перед парламентом, існування, склад і виникнення якого всім нам досить відомо, — я ж у цей день вважаю себе зобов'язаним повернутися знову туди, звідки я вийшов, а саме — до народу! Всі ті, що сидять отут переді мною, це також депутати саме від народу, з тією лише різницею, що вони не одержують ніяких добових грошей, і що часто їм буває важче прибути на такі збори, ніж так званим обраним представникам демократичних країн.

Перше ніж ми вступимо в десятий рік націонал-соціалістичної Німецької держави, дуже доречно кинути погляд у минуле і ще раз зайнятися причинами нашого буття, становлення та перемоги.

Ми тепер дуже часто чуємо, що ця війна є, власне, друга світова війна, тобто, що боротьбу ототожнюють з першою, яку і ми самі пережили здебільшого в ролі солдатів. І це правильно, мабуть, не тільки в тому розумінні, що й ця боротьба охоплює в дійсності майже цілий світ; але ще значно більше правильно, коли зважити, що ті самі сили, які вже призвели до першої світової війни, несуть відповідальність і за теперішню, що ці сили та держави переслідують ті самі цілі, яких вони мали намір досягти й тоді — хоч, може, не в перший момент — і які все ж таки, в найглибших своїх засадах, лежать в основі прагнень їх боротьби. Але ж не на тільки ті самі причини,

але передусім ті самі відповідальні особи.

Я з гордістю можу сказати, що виняток з цього становлять саме ті держави, які виступають сьогодні як союзники, а саме — Німеччина, Італія й Японія. Бо одне все ж таки не можна напевно, заперечувати: що Черчілль уже перед 1914 роком був одним з найвідповідальніших палїв війни в той час; що пан Рузвельт був тоді молодим помічником президента Вільсона; що капіталістичні діячі сьогоднішнього дня і тоді вже всю вагу свого впливу кидали на шальку терезів за війну, тоді як, навпаки, ніхто не може заперечувати, що ми були зовсім не винні в тодішній війні. Всі ми були лише зовсім незначними солдатами, як от ви тепер, мої любі поранені, що сидите тут переді мною; ми були невідомими безіменними солдатами, яких покликав просто обов'язок, і нічим іншим, — отже тими людьми, які тоді, наскільки могли чесно, виконували свій обов'язок.

Ті ж таки рушійні сили, які винні в першій світовій війні, відповідають також і за цю другу. При цьому мені хотілося б тут додати зараз ось що: тодішня Німеччина була монархією, отже — зовсім не націонал-соціалістичною диктатурою; тодішня Німеччина була демократичною, отже — зовсім не націонал-соціалістичною державою; тодішня Німеччина була парламентарна, отже — також не тим, чим є сьогоднішня Німеччина, поминаючи вже різницю всякого іншого роду. Отже, мусять існувати причини, що полягають не в державному ладові, що й тоді, як і сьогодні, використовувалась як привід до нападу на нас, хоч наші вороги в обох випадках стверджували, начебто саме державний лад викликав їх на арену боротьби.

Щоправда, ми, німці, взагалі не можемо собі уявити, як би ми заявили, що маємо вступити у війну проти якогось народу тільки тому, що нам не підходить той державний лад, який несподівано для нас створив собі цей нарід. Цього ми не розуміємо, і цього, звичайно, не думають серйозно й інші. Тому ж і вони зовсім не через те вступили в війну, що їх якось непокоїв державний лад. Ні! Якщо це буде необхідно, вони раді з прихильністю поставитись до найпідлішого державного ладу, щоб випити з ним на брудершафт. Ні, ні, це не тому. Не державний лад, а інші причини спонукали їх у 1914 р. на війну проти Німеччини!

Англія була тоді головним підбурювачем проти Німеччини, та Англія, яка протягом 300 років самим насильством і рядом винятково кривавих воєн підкорила собі коло чверті всієї земної поверхні.

Аджеж це зовсім було не так, що якось одного дня індуські князі чи індуські племена або їх депутації прибули до Лондона з проханням: „англійці, приходьте до Індії і управляйте нами", але навпаки: англійці пішли до Індії, хоч індуси зовсім їх не хотіли. Вони пішли туди з насильством, і їх уже не можна було більше вигнати звідти. Самим насильством підкорили вони собі колись і гнобили цю колосальну територію з близько 380 мільйонами людності. Лише насильством примушували вони країну по країні сплачувати їм данину та податки. Поза всім цим стояла, звичайно, інша, відома нам сила, яка вчувае гешефти скрізь там, де відбуваються заворушення, а саме —

інтернаціональне жидівство.

Таким способом Англія протягом кількох століть завоювала світ і щоб закріпити це завоювання світу, це пригноблення народів, вона намагалася підтримувати в Європі так звану „рівновагу сил", тобто добивалася того, щоб жодна європейська держава не спромоглася зміцніти понад певну міру, для того, мабуть, щоб сама Англія цим самим піднеслася до провідної ролі в Європі. Що вони хотіли, так це —розколоти, розпорошити і навічно зв'язати Європу щодо її сил; щоб досягти цієї мети, Англія провадила проти Європи одну війну за одною. Спочатку загрозу своєму певному становищу вони бачили з боку Іспанії; коли ж вони зрештою подолали Іспанію, то спрямували свої інтереси на Нідерланди, а коли, вже здавалося, Голландія більше не являє небезпеки, то ненависть британців сконцентрувалася на Франції, і коли з допомогою всієї Європи Франція була зламана, то вони думали, що їм доведеться зневажити в Німеччині той фактор, який, можливо, зміг би бути придатним, щоб об'єднати Європу. І

ось чому почалася тоді їх боротьба проти Німеччини,

не з любові до народів, а лише з їх власних найпрактичніших інтересів, з підтримкою того вічного жидівства, яке завжди вміє заробляти і спроможне виграватн від суперечок, розбрату і чвар між народами.

Коли в 1914 р. вони вперше злагодили світову коаліцію проти тодішньої Німецької імперії, у них були дивовижні підстави. Вони говорили: „Німеччину треба насамперед звільнити від її кайзера". Власне, це зовсім не повинне було б обходити англійців, бо становило внутрішню справу німецького народу. Але англійці завжди піклуються іншими націями. І, отже, вони хотіли звільнити Німеччину від її кайзера. Далі вони казали: „саме мілітаризм робить нещасним і гнітить німецький нарід". Адже англійці скрізь, як відомо, настроєні проти гніту та нещасть, накинутих народам. І кінець-кінцем вони ще запевняли: „взагалі війні треба покласти край, отже — війна війні!".

Чудова, привабліва, прекрасна перспектива! Якби застосувати її навпаки, тобто якби англійці заявили: „ми, англійці, бачимо, що війна—це несправедливість, бо в ній вирішує тільки жорстоке насильство, а тому ми хочемо назавжди усунути насильство і знищувати все те, що постало через насильство. Звичайно, цей початок був би дуже тяжкий, бо дотепер увесь світ був побудований лише за принципом „право сильнішого". Проте, все ж таки було б чудово, якби у своїй огиді до війни Англія подала світові приклад, відмовившись від наслідків своїх воєн, тобто, повернувши їх світові. Якби Англія зробила це і заявила: „нам гидка війна і тому ідемо геть з Південної Африки, нам гидка війна, і тому залишаємо Індію, яку ми придбали лише через війну, нам гидка війна, і тому виходимо з Єгипта, бо і Єгипет ми підкорили лише насильством, ми поступаємося ще цілим Близьким Сходом, бо і його ми зайняли лише силоміць" — тоді це було б чудовим жестом, щоб у цей спосіб оголосити війну війні!

Але під гаслом „Війна війні" в Англії розуміли дещо інше, а саме — перешкоджати всякій можливості знову колись виправити несправедливість, заподіяну в цьому світі. Під цим гаслом розуміли: могутніх робити ще могутнішими, а безсилих — ще безсилішими. Це приблизно те саме, що ми знаємо також з внутрішньої політики, коли люди говорять: „ми не хочемо ніякої зміни суспільного устрою. Хто багатий, хай лишається багатим, хто бідний, мусить лишатися бідним; бажано, щоб лишилося те, що є, і повинно бути так, як бажано; адже людина не повинна повставати проти того, що бажане, через те, що воно було так дано".

Тепер ви знаєте, мої товариші по нації, наші націоналістичні переконання протилежні цьому. В кожний час існуючого становища на цьому світі ми бачимо наслідки життя, яке ніколи не переривається, — і разом з цим процес розвитку. Неможливо сказати в певний момент: тепер цей процес закінчується. Самій природі розвитку всіх явищ властиве те, що застій мусить призвести до вимирання.

Закон природи такий, що завжди міцніший підноситься вгору і виграється, отже, треба дати сильнішим дорогу серед народів і не можна заважати їм через суспільний устрій.

Треба подбати про те, щоб надалі потік свіжої крові підіймався з низу вгору, і все те, що є вгорі гнилого і повинно відмерти, бо вже дозріло для відмирання, щоб воно справді відмерло.

Отже, гасло „Війна війні" було наскрізь брехливе. Найкращим доказом цього є те, що в той момент, коли закінчилася війна, не були усунуті ні передумови, ні знаряддя до ведення нової війни. Було б чудовим жестом, якби після роззброєння Німеччини, як це було передбачено договором, роззброїлися б також Америка, Англія і Франція. Ми їх так часто умовляли, просили за Веймарської республіки, потім пізніше вимагали, що вони повинні були б це зробити. Вони зовсім про це не думали! Навпаки, війни продовжувалися. Лише переможений — німецький нарід — втратив таким чином всі перспективи змінити колись своє становище в цьому світі на свою користь.

Методи, якими боролися під час першої світової війни, були подібні до сучасних. Насамперед боротьба в зовнішній формі коаліційного об'єднання. І вже це просто

безсоромність Черчілля

сказати сьогодні: „Англія ніколи не була спроможна сама, власними силами, вести війну проти Італії або Німеччини". Отже, тепер він сам признається, що він зовсім не був спроможний боротися сам. Але ця сама людина протягом років давала через свого представника обіцянки гарантій усьому світові. Вони бігали довкола і обіцяли кожній державі світу: „Великобританія всією своєю силою обстане за вами і захистить вас". А сьогодні той самий заклятий брехун говорить: „Ми взагалі не були спроможні самі вести війну". І це правда! Вони і під час світової війни не були спроможні самі вести війну. Тому вони утворили коаліцію світового масштабу. Методи були однакові: обіцянки всім тим маловірним, легковірним або дурним, які хотіли піти на це, які пішли і, крім того, намагання кинути до боротьби за свої інтереси якнайбільше чужої крові. Так Британська світова імперія на протязі 400 років свого існування втратила ледве десять процентів тієї крові, яку змушена була пролити Німеччина в незліченних війнах тільки для того, щоб захистити своє голе існування. І все таки ми при цьому ставали все менші та бідніші.

Що в той час воно було так, це залежало від нашої внутрішньої роздрібненості. В той час, коли утворювалася Британська світова імперія, Німеччина сама себе ослабляла,

У Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р., з нагоди 9-х роковин прийняття влади

(Продовження)

...ідейні рухи, яких ми тепер ...ємо, ідейні рухи релігій...актеру, які, на жаль, роз...ся зброєю, ідейні рухи, ...своїм наслідками, хоч те...здаються нам незначними ...внутрішнім змістом. Самі ...ні внутрішні релігійні вій...коштували німецькому на...безконечно багато крові, ...ній можливість

...вити свої претензії ...вітове панування, ...ого вона ніколи ...не була гідна ...за чисельністю, ...за значенням.

...ні доводиться щоразу зно...вати на те, що німці ні в ...зі не вискочки. Коли вже ... про вискочок, то це ...саме англійці, а не ми! ...ю старшу історію ніж ...той час, коли Европа ...тутню німецьку державу, ...була тільки незначним ...стровом.

...улій світовій війні ми ...можливість такої роздріб...іншій галузі. З того часу, ...ні питання вже не до...пролиття крові, бо самі ...вже не були більше ...ти себе вбити за ці ідеї, ...го, як виявилось неможливо ...лаутати Німеччину в ди...внутрішні кризи, знайде...нову можливість у ...незгодах. Ми це тоді ...: партії правих та лівих, ...дині знову поділялися, ...ли буржуазних та піа...пролетарських видозмін. ...ці партії, починаючи від ...них, через Центр аж до ...алося поволі виснажити ...ки і послабити здатність ...німецького народу. Не ...на це, хід війни був ... Роки від 1914 по 1918 ..., що не ворог переміг. ...ку призвела тоді до за...загальна революція, яку ...марксистські, ліберальні ...алістичні суб'єкти, а за ...ни, як рушійна сила—віч...

...дні з висловів самих ан...ми знаємо, що 1918 року ...е дійшли були до краю ...перед власною загибел...якраз за чверть години ...лятої сталася така бажа...революція в Німеччині. ...долучилася малодушність ...правителів, їх нерішу...половинчастість та не...сть в собі. І лише таким ...гла бути програна перша ...йна, не в наслідок заслуг ...отивника, з виключно ...класової вини.

...ком цієї катастрофи в ли...1918 року зовсім не був ...Німеччина у відкриті ...світової демократії, не ...ня інших про визволення ...народу світ його ...для піднесення німецького ...ваний культурний сту...вони не могли зробити ...у, що самі стояли на ...жному рівні), ні, наслід...лише найстрашніша ...політичного та еконо...мічного характеру, яку будь коли переживав нарід.

Тоді назустріч вам виступила людина, яка завдала німецькому народові незмірної шкоди:

Вудро Вільсон, людина, яка вперто брехала,

що коли Німеччина складе зброю, вона матиме мир, втихомирення й порозуміння, що вона не втратить тоді своїх колоній, а, навпаки, колоніаліна проблема буде справедливо розв'язана. Цей чоловік брехав нам, що наслідком буде загальне порозуміння, що ми будемо прийняті в рівноправний союз народів. Далі він брехав, що буде усунута таємна дипломатія і що тоді, нарешті, почнеться нова епоха миру, рівноправності, розуму і. т. д., які заспокоять світ. Молодшим наступником цього лицеміра був теперішній президент **Рузвельт.** Він був його правою рукою. Але цій людині наш німецький нарід тоді ще вірив. Він не передбачав тоді, що має справу з американським президентом, тобто з людиною, що зобов'язана до правди, яка, наприклад, могла спокійно говорити перед виборами: „Я виступатиму проти війни", а після виборів заявити: „Я виступаю за війну" і яка, коли її притягнуть до відповідальності, зможе так само спокійно висловитися: „Так, я дійсно це говорив раніш, бо я вважав, що в США є досить багато дурнів, що цьому повірять". Але німецький нарід не знав, що має справу з паралітиком, з божевільним, що був тоді проводирем народу США, народу, з яким німецький нарід ще ніколи за всю свою історію не мав перед тим конфлікту.

Так настали години того гіркого розчарування, яке почалося ще в той момент, коли німецькі представники увійшли в салон-вагон у Комп'єнському лісі, а там на них накинулися з брутальним запитанням: „Чого тут панам треба?" Настало перемир'я, що в дійсності означало якраз цілковите роззброєння. І наслідком цього перемир'я був мирний договір, цілковите роззброєння нашого народу, позбавлення його всіх прав і грабування та експлуатація його фінансовим комплотом, що кинув наш нарід у найгірші злидні.

Раніш нам заявляли: „Хто твердить, що ми маємо намір відібрати колонії від Німеччини, той бреше". Їх у нас відібрали! Нам говорили: „Хто твердять, що ми маємо на думці відібрати у Німеччини її торговельний флот, той каже неправду". Його у нас відібрали! Раніш говорили: „Хто твердить, ніби ми хочемо відривати шматки від німецького народу, той підбурює нарід!" Пізніш від нас відбирали одну частину по одній!

Всі обіцянки були порушені!

Минуло кілька місяців і німецький нарід поринув у невимовно глибокий розпач — ні в одному закутку не було ніякої надії — виголоднілий нарід, якому навіть тоді не було повернено військовополонених, коли він вже підписав замирення і мир, нарід, якому навіть тоді не було дано ніяких продуктів харчування, коли він вже був обезброєний, нарід, який тільки все більше пригноблювали і до якого щоразу ставили нові вимоги і примушували до всебільшого підкорення.

Якщо уявити собі все це сьогодні, то ще й тепер охоплює гнів і ненависть до того світу, де могло таке статися.

В той час, мої товариші по нації, коли все було зруйновано, коли найвища верхівка імперії втекла за кордон, коли інші капітулювали, коли збройні сили мусили здати свою зброю, а нарід добровільно обеззброївся, в час, коли навіть у самій країні німці лютували проти Німеччини, тоді вигукували „Добре, що ми програли війну", в час, коли були такі суб'єкти, які проголошували „Ми зовсім не повинні були виграти цю війну", в момент, коли кожного, хто взагалі говорив про Німеччину, опльовували, в час, коли вважали за розумне зречення від життя, зречення від того, щоб вважати себе німцем, в цей час, мої товариші по нації, вступив я в політичне життя, з рішенням знову відродити цю втрачену і застарілу Німеччину.

В очах багатьох інших це було таке безумне рішення, що мене зовсім не розуміли мої найближчі друзі. Я почерпнув силу для цього рішення з знання народу. Якби я знав тоді лише десять тисяч з верхівок, повірте мені, мої товариші по нації, я б не стояв сьогодні перед вами. Я б ніколи не мав мужності повести цей нарід до кращого майбутнього. Але я знав тоді в першу чергу широкі маси народу, передусім моїх товаришів. Я знав, що ці люди зробили багато неосяжного і неймовірного. Я знав, перед усім, якими вірними та надійними були вони.

Я знав, що коли б лише вони мали правильне керівництво, вони б ніколи не дійшли до капітуляції, навіть заради своїх товаришів, тому, що кожний говорив собі: за те, за що я воюю, уже полягло багато моїх товаришів. Я не можу кинути їх на призволяще, це було б зрадою їх. Вони також пожертвували своїм життям.

Я знав широкі маси народу з мого тодішнього життя! І ця маса не тільки підтримувала в мені віру в німецький нарід, але щоразу переконувала мене в ній, коли пізніше, протягом всіх років, поставали такі обставини або перешкоди, які, здавалося, порушать здійснення моїх планів.

Для мене було ясно, що такий розвиток, який ми спостерігали за останні 20—30 років перед війною, має призвести ні до чого іншого, як до розгрому. І тому я прийшов до висновку оголосити боротьбу цьому розвиткові, тобто не тільки сказати: я хочу, щоб Німеччина знову мала збройні сили, армію або авіацію, мені було ясно, що в першу чергу мусить бути перебудована наша внутрішня структура і суспільний устрій, нам треба було у змертвілому тілі нашого народу примусити пізнатися знизу кров і що для цієї мети було потрібне рішуче втручання в суспільний устрій.

Я вважав за можливе вдатися до такого втручання зараз же після здобуття влади, я був переконаний, що влада взагалі може доставатися такому тілові, яке вже буде втілювати в собі образ і буття нового стану, отже я вирішив, починаючи з кількома людьми, створити такий рух, що має втілювати в собі те, що пізніше мені видавалося істотним для всієї справи в цілому. І це було, можливо, не так важко, як думали деякі, оскільки я застерігав себе від тієї небезпеки, щоб у мої ряди не потрапили тоді недостойні кар'єристи або егоїстичні люди. Тому, що хто в роки 1919, 1920, 1921, 1922, 1923 приєднувався до цього руху, той мав бути

надзвичайним ідеалістом.

Всі інші могли лише сказати: „Справжнім дурнем є лише той, хто хоче створити новий нарід, хто хоче заснувати нову державу, хоче відновити збройну силу, хоче, щоб Німеччина була знов вільною, і якщо він не має при цьому ні імення, ні капіталу, ні преси, ні партії, не має нічого, він просто збожеволів". Ці люди, які тоді прийшли до мене, мусили бути безмежними ідеалістами тому, що вони нічого не мали здобувати, а щоразу лише втрачати і жертвувати. І про моїх тодішніх сподвижників я можу сказати: багато з них втратили все, деякі навіть життя.

Я розпочав цю боротьбу тепер в першу чергу проти глупства, проти глупства та інертності наших так званих верхніх верств. Я розпочав її проти боягузтва, яке скрізь поширювалося, боягузтва, що завжди маскується розумністю і каже: треба підкорятися, треба бути терпеливими або, як висловився пан Ердбергер: „Підписувати все, що вони нам запропонують, тоді вони вибачать нам, і все буде гаразд".

З цим безмежним боягузтвом, що воліло все інше, ніж стійко триматися, я мусив тоді боротися в меншому, а потім також і в більшому колі. Як часто довелося мені чути закиди цих громадян: «Чому ви виходите на вулицю, ви ж бачите, що цього не хочуть інші, це призводить до конфліктів. — Нащо ж робити це? — Затямайтеся. Держіться ззаду, сидіть смирно». Але ми не сиділи смирно, ні, я поставив собі певну програму: німецька вулиця належить німцям, а не жидам (кінець останнього речення зустрічають бурхливими оплесками), і я здобув цих німців не розумом боягузів, але хоробрістю тих, хто йшов пробоєм, які тоді приєдналися до мене і разом зі мною були готові очистити вулиці від наших ворогів і противників і поволі відродити німецьке зафарблення німецьких вулиць, німецьких ринків, сіл та міст.

Я мусив тоді боротися далі проти інтересів окремих одиниць. Чоловік з лівого боку казав мені: «Ти виступаєш проти моїх інтересів. У мене мої класові інтереси, і вони зобов'язують мене знищити інших!» А другий відказував: «Ізвіні, ідіть геть від нас. У нас свої старі станові інтереси». Я мусив змагатися на два боки. І понад всіма цими інтересами, які, здавалося, закріпилися всередині класу або стану, поставити

ці інтереси, які мають корінця в народі

ського суспільного суспільства.

(Продовження в наступному номері)

За кордоном

Паразити південного сходу

Антижидівське законодавство в Словаччині

БУДАПЕШТ. Виключення жидів із культурного й політичного життя південно-східньої Европи проведено шляхом, виключення ж їх з господарчого життя йде повною ходою.

Словаччина, — Хорватія і Сербія жваво взялися за цю справу, — не-падну боротьбу з жидами провадять Румунія й Болгарія. Угорщина також поступово обмежує жидівський життєвий простір.

Словаччина вживає заходів щодо зселення всіх жидів у певні місцевості, щоб звільнити від них решту країни. Хорватія тримає своїх жидів у таборах і на одному з островів Адріятичного моря. Угорщина вселила 14.000 жидів до Східньої Галичі. Проте великою турботою всіх південносхідних країн є прагнення зовсім очистити від жидів.

Якими значними були вплив й майно жидів у південносхідній Европі, видно з цифр, оголошених в зв'язку з проведенням антижидівських законів у Словаччині. Серед населення в 2,7 мільйонів, Словаччина налічувала 90.000 жидів. Ці жиди володіли 12.300 підприємствами, з яких 9.950 вже ліквідовано або арізовано; вони володіли 6000 будинками і 500 сільськими; вони мали частого, нічим не обтяженого майна на 3,15 міліардів крон, з них 1.25 міліардів у підприємствах, 0.9 міліардів у будинках, 350 мільйонів по банках. У Словаччині було 480 жидівських директорів і прокуристів, від 80 до 90% текстильної, деревообробної й горівничої промисловості було в жидівських руках.

Словаччина евакуює зселяти жидів у 14 таборів, при чому, з Пресбургу вже виселено 7.000, цебто 50 відсотків.

Але й концентрування жидів у 14-ти таборах є ляше тимчасовий захід до того часу, коли жидів зовсім буде виселено з Словаччини.

Словник сучасних подій

ОСТРІВ ЦЕЛЕБЕС

Острів Целебес, у південній частині Тихого океану, притягає зараз увагу всього світу в з'язку з несподіваним десантом японців.

Це третій величиною острів зондської групи з'являється голландським колоніальним володінням. Целебес має площу 180.000 квадратних кілометрів, отже вдвічі більш, ніж, наприклад, Баварія. Населення його—2,5 мільйона мешканців.

Від Філіппін Целебес віддалений на 400 кілометрів. Уздовж острову тягнуться гори; також він багатий на великі озера. Целебес дуже багатий і на корисні копалини, як от мідь, залізо, олово, сірку і буре вугілля. Але використання надр лише починається.

Дуже прибутковим на острові з'являється сільське господарство, яке приставляє рис, кукурудзу, каву, какао, індіго, банани, тютюн і бавовну.

Великі багатства уявляють целебеські ліси, з низкою славетних по всьому світу, коштовних порід. Населення острову—малайське.

В 1525 році португальці засновували на Целебесі форт, почавши тим європейську колонізацію. Пізніше острів цей поступово був захоплений голландцями.

ПО МІСТУ Й ОБЛАСТІ

Позбутися каліцтва у мові

(З кореспондентських нотаток)

Життя наше, визвольна боротьба українського народу споріднені з мовою, це ж бо—вираз найсвітліших ідеалів, почуттів і поривань. Отож, українці завжди цінили свою мову, зберігали її, як найдорожче у житті. Навіть у роки панування жидівсько-большевицької плутократії боротьба за чистоту української мови не припинялася, хоч у цій нерівній боротьбі з московією немало полягло кращих синів України.

Все ж большевики зробили свою мерзенну справу. Вони густо насадили москозізми, так звані „інтернаціональні" слова. Перегляну тий правопис було впроваджено у редакціях і школах. Каліками поробили велику частину населення, а особливо громадян міст і молоде покоління. Та не вдалося їм покалічити мову широких верств українського народу. Буваючи на селі, ви чули чисту, барвисту українську мову.

Нещодавно нам довелося відвідати працівників Сумського міського відділу здоровоохорони. Як і завжди звертаємося до співробітників лише українською мовою. На великий наш подив, відповіді одержуємо російською мовою. Розмова не в'язалася. В чому справа?

За відповіддю не треба йти далеко. Доволі звернутися до недавнього минулого і все стане цілком зрозумілим... Де-де, а у медичних закладах при советській владі найбільше, найнахабніше панували жиди. А вони, як відомо, ненавиділи мову українського народу. І говорили всюди виключно по-російському.

Звідси стає зрозумілим, чому у відділі здоровоохорони коли-не-коли чути українську говірку. Лишилася неприємна спадщина.

Тоді ж побували ще у кількох установах міста. Скрізь під час розмови зустрічали, здебільшого, описаних нами „росіян", подібних до здоровідділівських. Навіть у відділі освіти та пропаганди виявилось, що й тут такі є.

Нерідко можна чути мовну мішанину з українських і російських слів. У відділі освіти та пропаганди один знайомий учитель розповів нам, як творилися ці повні „перевертні"...

... У сім'ї простого робітника-українця виростає дитина. Рідні турбуються, щоб дати їй знання і віддають до школи. Але всякі школи були при советах—і українські, і російські. Тому вибір її ускладнювався. При цьому дехто з батьків так мислив:

— Ми—люди простого роду, українського. Москалі зуть нас „хохлами". Діти наші не повинні носити такого прізвиська. Хай вони будуть достойнішими! І... подають прохання про прийняття у школу з російською мовою викладання.

Проходить рік, другий,... сьомий. А чим же „достойна" їх дитина? — Швидше тим, що вона не володіє як слід ні російською, ні українською мовою, бо з останніх створився холодець, в якому не вистачає ще, скажемо, англо-французьких слів.

А хіба винна дитина? За все повинні відповідати школа й батьки, які штучно пю дитину пересадили на іншу мову, не беручи до уваги мови, що нею користуються в сім'ї.

Тепер, коли наступив новий час, само собою виникає завдання— поряд з відбудовою господарського життя, треба позбутися каліцтва у мові.

І Богуш

Творча робота

Поспішно втікаючи, большевики знищували все, захоплюючи з собою найцінніше. Але під навальними ударами армії — визволительними, вони не встигли все зруйнувати. Советські й партійні керівники Сумської дослідної станції при евакуації встигли захопити мікроскоп, цінні прилади хімічної лабораторії. Майже зовсім зруйнували метеорологічну станцію.

Проте, одразу після вступу німецьких воїнів до господарства прибув новий директор п. Ветушко. Він взявся за відбудову зруйнованого господарства.

Робота почалася з того, що з поля привезли покинутого трактора, відремонтували його на місці і зараз він готовий до виходу в поле. Полагодили також 3 кінних сівалки, 5 кінних плугів, 13 клочів борін та інший дрібний сільськогосподарський ремонент.

Підтримавши ініціативу свого директора, робітники виготовили 10 комплектів збруї.

Завдяки самовідданій роботі старшого конюха п. Чорноб'яка, коней всіх доведено до середньої і вищесередньої вгодованости.

Цінну ініціативу виявили механізатори п. п. Зеленицький і Паляниця та теслер Пістуненко, влаштувавши механічний млин, просорушку, молотарку та водокачку. Все це рушиться трьохмістевим мотора, взятого з розбитого комбайна.

Для потреб господарства впорядковано кузню й теслярню, тут виготовлюють нові вози.

Швидка реставрація млина й молотарки дала змогу постачати хлібом армію й працівників. За дбайливе піклування за воїнів армії — визволительниці, керівнику дослідної станції було винесено подяку військовою частиною, що проходила через господарство.

З потеплінням розгорнулася робота в парниковому господарстві. Вже закладено 35 рам для вирощування ранніх огірків та редиски. Всього буде 250 парникових рам.

Функціонує контрольно-насінницька лабораторія, яка одержала 611 зразків.

З метою залучення більшої кількості жінок до весняних робіт, при гуртожитку обладнується кімната для дітей.

Велику цінність являє собою наукова бібліотека, яку впорядковано. В бібліотеці є біля 8 тисяч книжок.

Працівники дослідної станції живуть творчим життям, відбудовуючи господарство на новий лад. Поруч з господарськими справами тут займаються й освітньою роботою. Організовано гурток по вивченню мови великого німецького народу.

І. Кияш
П. Бутенко.

У господарстві хутора Єлисеєвки

Енергійно готуються до вільної весни хліборобства хутора Єлисеєвки. В кузні проводяться сільськогосподарського... Ковалі п.п. Нагірняя і ний М. ремонтують плу... позя, кують коней. Т... готовляються ярма для ... за нестачею коней, бу... користуватись на ...тах.

Зараз у господарстві ...ться зерно, для посад... гаються 400 центнерів ...

Не забувають селя... парникове господарство... закладено 20 рам парни... ці виготовляються

Про підготовку до сі... ливо турбуються завід... подарством п. Рябу... староста сільської упра... кулешко І. За їх ініціа... ремонтовано вітряк, ... селяни мелють зерно ... молокозбірний пункт.

Хутір має лікаря. ... п. О Колісник з пер... вступу німецької армії ... роботу сільської лікар... робить обхід по хатах ... вляє хворих і подає ... помогу. Значну допомо... лікарні подає військо... німецької частини.

Сумський район

Ректор Л. Свя...

Для попереджання ... свербежа та заразних ... на підприємствах, з по... березня дають ... з механічного заводу ...
В 6 год. 30 хв. — ...
В 7 год. — початок ...
В 12 год. — початок ...
В 13 год. — кінець ...
В 16 год. — кінець ...
Міський інженер — КЛЯ...

Співробітники Сумської ... та міської української ... з глибоким сумом ... своє співчуття начальни... ської міської української ...
пану Кл...мову
Афанасію Іва...
та його дружині і ...
померлої їх родичці
матері його дружи...
ГЛУБОКОВ...
Вікторії Франц...
1—1

Будівельна контора ... міської управи з ... сумом сповіщає про ... часу смерть від ... хвороби при виконанні ... бових обов'язків ...
Степана Іванов...
БОРЗИКА
яка сталася 1 ... і висловлює ...
небіжчика.

Сумська друкарня. Т.—15000 Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7. Міт Облвидавництва ім. Огієнка

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ПЯТНИЦЯ 6 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 28 (49)

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 2 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

В Криму, на Донецькому фронті і на південний схід від Ільменського озера тривають важкі оборонні бої. У взаємодії з літунством на Керченському півострові було знищено багато танків. У південно-східньому виході **з Керченської протоки** повітряними торпедами було потоплено транспорта місткістю 6.000 брутто-тонн. Під час нічних нальотів **на авіазаводи Воронежу**, було влучено бомбами в приміщення заводу. Спостерігалися великі пожежі й міцні вибухи.

За час з 22 лютого до 1 березня ворог втратив на східньому фронті 204 панцерних автомобіля.

В Північній Африці — обопільна розвідча діяльність. Німецькі ловецькі літаки збили в повітряних боях 5 британських літаків і 5 літаків зруйнували на землі. На Мальті німецькі бомбардувальники під охороною ловецьких літаків закидали бомбами порт Ла-Валетта. Було досягнено прямих влучань в бази підводних човнів, доки й постачальні підприємства.

Британські швидкісні човни намагалися минулої ночі атакувати поодинокого пароплава. Німецькі швидкісні човни одразу ж потопили одного британського човна. Далекобійні батареї морської артилерії обстрілювали в каналі з успіхом 2 ворожих каравани, які було розпорошено.

За час з 21 по 28 лютого, британське літунство втратило 62 літаки, з них 38—над Середземним морем і в північній Африці.

Наші втрати за той же час в боротьбі проти Великобританії —20 літаків.

В боротьбі проти постачального пароплавства Великобританії і США, німецькі морські і повітряні сили в лютому потопили 79 ворожих торговельних кораблів, загальною місткістю 525.400 брутто-тонн.

В цьому успіху особливо відзначилися підводні човни, які потопили 66 кораблів, місткістю 448.400 брутто-тонн. Крім того 44 ворожих торговельних кораблі було важко пошкоджено.

ЗІ СТАВКИ ВОЖДЯ, 3 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

В Криму й Донецькій області після впертих боїв відбито міцні ворожі атаки, що були підтримані танками.

Після повітряних атак на місто Керч і сусідній порт виникли великі пожежі. На інших відтинках східнього фронту зазнали невдачі численні ворожі атаки.

Власні атаки спричинилися до місцевих успіхів.

В Північній Африці німецькі стрімкоспадні літаки й легкі бомбардувальники успішно атакували скупчення британських танків і табори в Мармариці.

Продовжувалося бомбардування порту Ла-Валетта на Мальті з'єднаннями німецьких бомбардувальників. Влучання у докові споруди спричинилося до значних спустошень і поширених пожеж. Вдень і вночі було також бомбардовано аеродроми острову Мальта. Під час озброєної розвідки в морі **навколо Англії** було важко ушкоджено прямим влучанням бомб два великих британських торговельних кораблі.

ЗА КОРДОНОМ

Японські війська висадилися на Балі

ТОКІО. Імператорська головна квартира повідомляє, що японські війська висадилися на Балі. За офіційним повідомленням японські армійські й морські з'єднання в щільній взаємодії ще 19 лютого зайняли найважливіший опорний пункт Бен Пазар на півдні острову Балі.

Домей повідомляє з опорного пункту, якого не називають: японські гідролітаки під час розвідчого польоту над Балі 19 лютого атакували ворожий опорний пункт і зруйнували на землі п'ять „літаючих фортець".

Одночасно інша японська формація атакувала острів Бавейн на північ від Яви і настільки інтенсивно бомбардувала ворожі опорні пункти, що не можна припустити їх відбудови.

Японці захопили острів Банка

ТОКІО. Головна імператорська кватира повідомила, що японські війська, підтримані літунськими формаціями, ранком 15 лютого зробили успішний десант на острові Банка біля Мунтоку і ввечорі того ж дня повністю зайняли Панкал Пінанг на східньому березі острову.

Зараз японські війська очищають острів від ворога. Банка має 170.000 мешканців і приставляє значну кількість олова й бокситів.

Здобич олова становать 59% загальної голландсько-індійської продукції олова.

Головне місто Мунток має аеродром середнього розміру.

Зв'язок між Суматрою й Явою перервано

ТОКІО. Японське інформаційне бюро Домей повідомляє, що японські війська досягли цілковитого порушення зв'язку між Суматрою й Явою, після того, як японські формації, які просунулися від Палембангу на південь, зайняли важливий залізничний вузол біля Телок—Бетьонгу на березі Зондської протоки.

Зондська протока має ширину в 22 клм. і сполучає індійський океан з Яванським морем.

Совєти потрібують продовольства

БЕРЛІН. Совєтський Союз крім пшеничного борошна й цукру, вимагає значну кількість м'ясних консервів, тваринних товщів, рослинної олії, масла та інших продовольчих товарів.

Ці продовольчі товари підлягають до постачання порядком програми оренди й позик, як про це повідомляє сільсько-господарський департамент США.

США й Великобританія спільно зобов'язались, як видно з цього повідомлення, приставити большевикам поточного року 2,5 мільйони тонн пшениці і 850000 тонн цукру.

Правда,—повідомлення це соромливо замовчує, як саме США й Великобританія здійснять ці зобов'язання після успішних дій німецьких підводних човнів біля Атлантичних берегів Америки і пов'язаного з цим скорочення тоннажу і навіть загрози власному постачанню сировиною і продовольством для військової промисловості.

Дуже примітним в цьому повідомленні є самий факт, що Совєтський Союз, — багата аграрна країна—змушена сьогодні вимагати постачання продовольством від своїх плутократичних спільників.

Короткі повідомлення

◆ В морській битві біля Яви, японські морські сили потопили 5 ворожих крейсерів і 6 винищувачів, а також пошкодили декілька суден. Після цього бою ядро ворожих сил у східній Індії можна вважати знищеним.

◆ З приводу національного свята в Манджоу-Го, Фюрер надіслав імператору Манджоу-Го вітання.

◆ Німецько-болгарське товариство в урочистому засіданні відмітило роковини приєднання до пакту трьох держав.

◆ Вождь індійських націоналістів закликає в маніфесті індійський нарід до боротьби без компромісів проти Англії і таврує британський імперіялізм, як дальвольського ворога волі і жахливу перешкоду наступу нового часу.

◆ Японські гідролітаки важко ушкодили й підпалили американського авіаносця й вважають його загибель. Можна припустити, що йдеться про авіаносець місткістю 20.000 тонн, збудований в 19 році.

У Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р., з нагоди 9-х роковин прийняття влади

*(Продовження *)*

Сьогодні це здається таким, само собою зрозумілим, але мої старі сподвижники знають, що це було зовсім не так легко розтлумачити цю банальну істину впертим головам справа і зліва. Одні з них не хотіли приймати цих думок просто через запеклість: „Що ми будемо розбивати іншим черепи!" — було їх паролем.

Інші не приймали їх через глупство або через консервативний хід мислення тому, що вони говорили: „До цього часу було так, чого не раптом ми мусимо міняти. Взагалі ви не можете вимагати від мене, щоб я раптом зайнявся цими людьми з простого народу, цього я просто не можу. Кінець-кінцем ви ще вимагатимете від мене, щоб я сидів з ними поруч у трамваї. Все це справедливо, я звичайно також такої думки: ми повинні бути єдиним народом братів, але на певній відстані, мої панове, на відстані, не надто близько і передусім лише в часи виборів, а взагалі ні".

Таким чином не легко було поступово витягати одного по одному з цього народу, і як багато знов од мене втекли. Не було так, мої товариші по нації, що кожний, хто прийшов тоді до мене, той і лишився зі мною. Іноді я завербовував собі в якомунебудь місці 50, 60 а трьома місяцями пізніше лишалося 6, 7 або 8. Треба було починати знову. Але я зробив такі розрахунки: якщо я здобуваю 100, а зі мною лишаються лише 10, а інші 90 знову відходять, то, коли я здобуду 1000, 100 лишиться зі мною, здобуду 10.000 — матиму 1.000, і поступово кількість тих, що лишаються зі мною, буде збільшуватися, а коли хтонебудь з них знову піде від нас в другий або третій раз, можливо він уже посоромиться піти вп'яте. Тоді він лишиться. І так поволі, з терпінням та настійністю я сам створював собі нове народне суспільство в Німецькій імперії, інші можуть сміятися і глузувати скільки їм завгодно. Це байдуже. Вони можуть виступати проти нас, але й це байдуже. Ми захистимо себе. Ми не підемо з дороги, ми не звільнимо наші місця, ми будемо битися доти, поки ми або поляжемо, або зметемо інших і шлях нам буде вільний.

Ці принципи сьогодні самі собою зрозумілі для нас, націонал-соціалістів,

але тоді вони були зовсім новими поняттями й пізнаннями, яких багато хто не міг ані зрозуміти, ані прийняти як щось само собою зрозуміле.

До цього приєдналася ще далі проклята традиція, в якій вріс кожний з нас і про яку кожен думав, що він від неї не може звільнитися: взагалі вся ця проблема виховання, всі ці шкарадущі, які кожна окрема людина скидає з себе з далеко більшими труднощами, ніж все інше, одна думка, що вона народилася якраз інакше, ніж хтось інший, що якраз вона не може мішатися з простим народом через те, що вона походить з особливої суспільної верстви, інша знов не може тому, що вона походить знов з іншої верстви. Це була боротьба проти традицій і, природньо, також проти тих елементів освіти, які надто легко змішують з цінністю людей. Бо говорили так: „Адже ви не можете від мене, інтелігентної людини, вимагати, щоб я пішов у місцеву групу, в якій, чого доброго, керівником буде поденний робітник або щось таке подібне". Я мусив спочатку навчити людей, що керівництво не має нічого спільного з абстрактним знанням, яке вбивають в голови в навчальному закладі. Останнє можна набути навчанням, яке вливають в голову в Бог зна скількох годинах репетицій, а перше є прирожденне і завжди проб'є собі дорогу. І знайти тут синтез між природньою обдарованістю до керівництва і необхідним знанням — це було велике поставлене завдання.

Тоді цього зовсім не розуміли. Це була боротьба майже проти всіх життєвих звичок і, крім того, ще боротьба проти найприродніших інтересів, бо не один говорив так: „Слухайте, коли я до вас приєднаюсь, то я втрачу своє завяття!", а інший знов говорив таке: „Тоді я вилечу з своєї посади. Мої товариші цього не потерплять!" — Повірте мені, мої товариші по нації, це було тоді великим геройством бути першим націонал-соціалістом в якійнебудь копальні або на заводі, але майже геройством було також бути першим націонал-соціалістом в якомунебудь салоні, для одних тому, що їм загрожували фізично, для інших тому, що їм загрожували морально. І я не знаю, що гірше: чи фізична загроза, чи моральні засоби впливу, які за певних обставин могли навіть може швидше доконати людину, ніж фізичне знущання.

Ті люди, які тоді до нас прийшли,—це були ідеалісти. Я тут хотів би тільки ще дещо додати: ці герої фактично тільки продовжували війну 1914—1918 р. Пізніше це часто зображали так, нібито тут були солдати, а там партія.

Ні, це були колись солдати, і саме найкращі солдати! Якраз оті вічні солдати, що не хотіли і не могли зносити підкорення, так як і сьогодні я в тому переконаний, що справжній добрий націонал-соціаліст також і в майбутньому буде найкращим солдатом.

А тут ще прийшли і організовані противники. Це були насамперед так приблизно 46 або 47 партій. Вони хвалилися, відповідно до того, чи це були об'єднані велосипедисти, чи дрібні городники, або безземельні селяни, або ще якість інші люди. Але іноді було їх до 46 партій. Це організований противник! І тут передусім партійні секретарі, партійні активісти, які натурально бачили в нас знищення всього свого існування; бо куди кінець-кінцем мав подітися оцей світ буржуазних партій, репрезентований своїми керівниками, партійними секретарями і т. д., і куди мав подітися оцей пролетарський світ партій, репрезентований професіональними керівниками і знов таки партійними секретарями—коли нараз несподівано хтось приходить і каже: „Вся ця ваша боротьба—це по суті явне безглуздя, ви тут боретеся за щось таке, що нікому не приносить користі, вам обом доведеться облишити пляху, бо кінець-кінцем ви ж не зможете існувати один без одного, отже припиніть усі ці крики і прийдіть, нарешті, до розумної згоди, замість того, щоб нищити взаємно один одного". Натурально, це можна було сказати окремим людям, але сказати це партійному секретареві, це означало б примусити людину негайно задуматись, а, задумавшись, вона приходила б до висновку, що тут справа йде про її існування. Коли ж я ще до цього додам, що не слід вести політичної боротьби з приводу вірувань, то що тоді буде робити прихильник партії центру. Коли я скажу, що я не можу вести політичної боротьби, наприклад, з приводу протиріч суто економічного характеру і що цієї боротьби не можна вирішувати фізичною силою, а тільки полагоджувати розумом, то куди подінуться професіональні секретарі і керівники? І куди подінуться насамперед тоді любі юдеї, які мають своїх заінтересованих людей в обох таборах, які з одного боку керували капіталом, а з другого боку антикапіталістами і часто в одній сім'ї мали двох братів в обох таборах.

Мої товариші по нації! Коли я починав тоді цю боротьбу, то я був цілком свідомий того, що це була боротьба проти всього світу, і якою важкою вона була, це можуть знати тільки мої старі соратники. Я можу сказати, що

для мене війна з 1914 р. не кінчилася.

Я боровся далі, як тільки я мав змогу говорити. І я переходив з одного краю країни в інший, я виголошував промову за промовою, працював завжди тільки з тією однією думкою, щоб визволити німецький нарід з цього роздрібнення, щоб вирвати його з цієї летаргії, розбудити його з його сну і знов об'єднати його у свідому силу. Протягом цих років знайшов я не тільки політичних соратників, але також безліч людей, які допомогли нам своєю роботою. Жінок і чоловіків, які віддали своє життя для партії, для яких вона була всім. Інші, як наприклад, жалюгідні міщани, взагалі не могли зрозуміти того, що означав націонал-соціалізм для такої великої кількості родин, для людей, які весь день думали тільки про свій рух, все для нього віддавали, які для нього працювали, які були згодні для нього на всяку жертву! Сьогодні знає про це вся нація, бо те, чим був тоді маленькі групи, тим є сьогодні мільйони німецьких товаришів по нації, які йдуть на збірні пункти і сьогодні, як члени нашого суспільства, віддають для наших збройних сил, для наших солдатів свої останні шуби або пуловери!

Це щастя — могти служити сирові, мати право приносити жертви для неї, щастя, що його сьогодні мають мільйони, мали тоді тільки небагато націонал-соціалістів нашого руху. Але яке велике було їх щастя, можуть знати тільки ті, які сьогодні також можуть сказати про себе: я роблю

все для свого народу, все для наших солдатів,

щоб вони могли витримати до кінця в їх боротьбі за нас всіх!

Все ж таки якраз із тодішнього малого руху виросла німецька народня єдність, хоч і поволі, але це було так добре. Ця єдність вимагала часу. Але вона здійснилася. Ця боротьба за справу нашого народу не проходила безперервно, у рівному піднесенні. Знов настали дні дуже важких утисків, часи найглибшого занепаду. Мені досить нагадати вам про 1923 р. Я тоді боровся. В Рурській області стояли наші вороги. Німеччина була розорена інфляцією. Здавалось, що весь німецький нарід іде назустріч нечуваним злиднями. І над усім тріумфував юдей, він мав зиск з вашого нещастя. Тоді то я, одна людина, зробив спробу взяти владу в свої руки, щоб все це припинити. Але в ту хвилину, коли я міг думати, що здобуду владу, якраз тоді повалила мене доля на землю, і замість прийти до влади, я опинився в тюрмі. В той час мусив рух виправдати себе. Натурально також і я сам. І тепер я вже можу сказати, що в цю хвилину, як тільки я знов опам'ятався, я знов

одразу набрав нової мужності

і знов здобув свою стару віру.

Мої противники говорили: „Тепер він пропав! Взагалі не треба більше на нього звертати уваги, нічого навіть більше про нього згадувати. З націонал-соціалізмом справа кінчена". Але після тринадцяти місяців я повернувся знову і почав справу наново. І я думаю, що це був, може, вирішальний момент для нашої партії:

Перемогти може навіть всяка слаба людина. Витримати удари долі— це можуть тільки сильні! Провидіння дає останню і найвищу нагороду тільки тим, хто може справитися з ударами долі.

Я тоді дістав у рухові перший тяжкий удар великого масштабу. Кілька років пізніше його було переможено. Скільки це коштувало праці і нервів, знають тільки ті, хто тоді близько стояв коло мене. Але я здобув також цю непогамовну віру, в тому числі і щодо своєї власної особи, в те, що мене ніщо, щоб не сталося, ніколи не може викинути з сідла, що мене ніщо більше не може захитати. Отже помиляється той, хто думає, що мене можна чимнебудь залякати або хоч би навіть збентежити. Я взяв собі до серця слова одного великого німецького філософа: „Удар, що не валить з ніг сильної людини, тільк зміцнює її ще більше!".

А як же тоді ставилися до нас за кордоном? Там про нас ніхто

*) Почато в „СВ" за 4 березня 1942 року.

у Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р., з нагоди 9-х роковин прийняття влади

(Продовження)

ли; бо відомості туди давали
ломати, а дипломати мали
ками з тими колами, з якими ми,
нал-соціалісти, не могли мати
ків, не хотіли їх мати і, на
думку, не повинні були їх
Ці дипломати посилали ди-
повідомлення до своїх
В цих повідомленнях вони
ювали всю гру сил нашої
але при цьому не догледіли
яка була призначена
одного дня владу над всією
ею. Вони поводилися з то-
ою Німеччиною, нібито не
загалі ніякого націонал-со-
му. Але як же вони поводи-
з тією Німеччиною? З їх
инною! З їх демократичною
ицею! З цією дитиною, що
сами колись породили, з
родком парламентарної де-
ії, веймарської конституції
альського законодавства!
звущалися з тієї дитини,
її і утискували. Якщо во-
одні поводяться так, немов
проти нас, націонал-соціаліс-
не визнають націонал-со-
ічної Німеччини, то що ж
робили демократичній Німеч-
Тут тільки одна різниця:
зовсім не можуть при-
ти, а демократичну Німеч-
могли.

коли не звертав уваги на те,
мене думають за кордоном.
е абсолютно байдуже. Якби
роги почали хвалити мене,
кий народ міг би послати
до всіх чортів.

же вам і мені це було бай-
Але вони жорстоко пово-
ь з демократичною Німеч-
ою, тією Німеччиною, яка про-
тоді в Лігу націй, яка плазу-
там і жебрачила, випрохуючи
поянку за одною, і яку го-
ли тільки тими крихтами, що
дали з столу цих так званих
оможців. В дійсності до них
лись як до старців, але зате
мали ту перевагу, що їм
ожено засідати в Женеві. Їх
вали всіх людських прав, але
мали честь час від часу бра-
участь в інтернаціональних
ференціях або навіть голову-
на них. В цей час зневажа-
право німецького народу на
ення значення, вони ні про що
рбували, але вони могли при-
ні говорити на засіданнях
еської Ліги націй про право
самовизначення інших народів,
ли вже з цього були задово-
і зовсім щасливі.

роєння: якщо сьогодні ка-
ь — Німеччина, ця націонал-
ністична Німеччина, вона
вусала нас озброюватись, то
ухавша брехня. Вже не кажу-
про те, що я сам

часто робив їм пропози-
цій щодо роззброєння,

же. Існувала колись Німеччи-
ка взагалі не мала ніякого
ення. Чому ж вони тоді так
не роззброїлись? Вони ж
не зробили. Чи може вони
ли, що якийнебудь Штрезе-
або Маркс або ще хтось з
ників — Вірт, Бауер, Еберт,
ман тощо оголосять війну
му світові? Ні, цим вони не мо-
ького дурити. Вони й самі не
ли в це. Отже тоді вони мог-
ли роззброїтись. Вони цього не зробили. Навпаки, вони вели війни. Одні міцно засіли в одному місці, інші—в другому. Англійці більш не турбувались про своїх європейських союзників. Вони обдурили арабів з їх правом на самовизначення. Індусам, які були їм потрібні для ведення війни, вони надавали обіцянок, але пізніше, недовго думаючи, скасували їх.

Але вони дуже добре знали, чому Німеччина повинна роззброїтись! І якого тільки зла не заподіяли вони цій німецькій демократії! Але де ж була економічна допомога всього світу, коли в країні панували колосальне безробіття та злидні? Де ж були вони тоді, ці майстри на всі руки? Коли я сьогодні читаю в газеті, що пан президент Рузвельт заявляє, нібито Америка дасть світові нову економічну систему, проте, це буде вже нова, але жалюгідна система, саме та система, з допомогою якої він вже сам збанкрутував, так що, нарешті, вже думав, що лише війною зможе врятуватися від народнього правосуддя. Отже, навіть в галузі господарства німецький нарід не дістав того, що йому колись обіцяв Версальський договір.

Навпаки. Безробіття зростало й все поширювалось. 1923—1930 роки були роками постійного експериментування, тривалого економічного занепаду, безупинного віддавання на поталу господарських суверенних прав німецького народу, навіть втрати його економічної суті. І доводилось бути свідками всього цього за тих років.

Я боровся проти цього, але й в ті роки також, мої товариші по нації, було у нас багато невдач: заборона партії, потім мені самому знову було не дозволено взагалі виступати з промовами, незабаром були розпущені місцеві організації, потім в усіх об'єднаних німецьких державах був заборонений наш рух: коротко кажучи, точилась

тривала боротьба з безперервними невдачами.

Нарешті настав вересень 1930 р., і ми з нашими 106 мандатами та ще з одним, отже в складі 107 осіб, ввійшли до Рейхстагу. Отже тепер нам мали по суті надати право брати участь в управлінні. Але навпаки! Саме тепер почалось пригнічення, яке невпинно зростало. Це була тривала боротьба, яка тепер використовувала навіть методи терору. В цей час ми втратили цінних товаришів по партії, які всі були підступно вбиті зза-рогу. Серед членів націонал-соціалістичної партії за ці роки було понад 40.000 поранених. Потім настав 1932 р. Перші вибори президента. Знову поразка. Другі вибори президента застали партію знову в формі. І далі пішли вибори за виборами, удар за ударом в цій боротьбі за внутрішню владу в державі. Це була боротьба, в якій усе було поставлене на карту. Цей рік знову коштував життя багатьом, немало товаришів по партії потрапили у в'язниці.

А потім настав липень 1932 р. з його великою перемогою. Тоді скрізь роздавались крики: тепер пройшов час для того, щоб взяти владу в наші руки. Але час цей пройшов, він мусів пройти. Потім була ще одна поразка, а потім останнє боротьба, і нарешті настав день, роковини якого ми сьогодні святкуємо.

Отже, мої товариші по нації, я дуже коротко нагадав вам про все це, щоб насамперед сказати вам таке: перемога яку ми тут сьогодні святкуємо,

не впала нам тоді з неба, як подарунок,

але ця перемога була зв'язана з напруженням, жертвами, втратами, безперервною роботою та з невдачами. І якби ви ще 25 січня запитали когось „Невже ви думаєте, що ця людина — під „цією людиною" тоді розуміли тільки мене — прийде до влади?", тоді ще 25 навіть 28 вас би запевнили — „Ні, ніколи!" Навіть коли 30 січня я нарешті прийшов до влади, одна мудра особа сказала: „Ну це тільки на шість тижнів!" Але сьогодні вже минуло 9 років!

А тепер, мої товариші по нації, я маю ще про щось згадати. Я вже сказав вам, що саме я знайшов в 1919 — 20 рр., тоді, коли я створював партію; я показав вам, яким було становище після моєї першої великої поразки. Я мушу ще коротко нагадати вам, що я взяв на себе 30 січня: це була така спадщина, за яку вже ніхто не хотів взятися: все було зруйноване, господарство знищене, сім мільйонів безробітних, число яких день-у-день зростало, сім мільйонів робітників з неповним робочим днем; щождо державних фінансів, то тут величезний дефіцит майже в три мільярди, в сільських фінансах також колосальний дефіцит, громади заборговані, селянство на порозі повного краху, перед продажем з аукціону землі й садиб, торгівля паралізована, транспорт не працює, пароплавства немає. Німеччина здавалася мертвою. Ось що я прийняв тоді!

Це не було блискучою спадщиною, але я вважав за честь прийняти щось не тоді, коли воно перебуває в квітучому стані, а саме тоді, коли інші говорять: „Вже все пропало, тут нічим не допоможеш!"

Тоді я наважився взятись за це, але я не мав ніякого сумніву, що коли мені не пощастить, мене очевидно, закидають камінням. Мене б убили і заявили: „Ось вам!". Але я наважився взятися за це, і ми виграли. За кілька років ми розв'язали ці проблеми.

В 1933/34 рр. я спочатку навів порядок всередині країни, негайно ліквідувавши партії з усім їх безладдям.

Створення німецького робітничого фронту під керівництвом члена партії Лея стало передумовою для того, щоб нарешті розумно підійти до господарської проблеми і щоб при цьому нам не заважали з обох боків, при чому одна сторона постійно б заявляла: „Я оголошую локаут", а друга б твердила: „Я страйкую". Але від цього терпіли всі. Я почав стабілізувати німецьку валюту і саме нещадним тиском з гори. Але я почав стабілізувати її не тільки тиском з гори, але також тим, що знову поставив за німецькою маркою німецьку продукцію.

Сьогодні про це легко говорити. Але тоді було не так. Коли б це було легко, то чому мої противники самі не зробили цього! Одночасно я почав з того, щоб

відтиснути всі ворожі для народу елементи в Німеччині,

передусім наших громадян світу. Але в той же час я також рішуче почав приєднувати окремі країни до держави. Коли настав 1931 рік, я в основному підготовив найістотніші передумови для того, щоб відтепер привести німецький нарід до насолоди своєю працею. Замість безлічі країн і парламентів був тільки єдиний державний суверенітет. Замість безлічі партій — тільки єдине керівництво німецького народу. Замість безлічі господарських організацій — об'єднання всіх їх в одних руках. Звичайно, ті, чиї інтереси були під загрозою, спочатку лаялись. Але одного ніхто не міг заперечити ні з правого, ні з лівого боку, що нарешті всім стало краще, ніж раніш.

І те, що хтонебудь, можливо, мусив у свій час віддати, він однак знов здобув, здобув через розсудливість, яка лежала в основі всіх дій і розуміння необхідного. В 1935 році почалася зовнішня боротьба за свободу. Ви знаєте все це: запровадження військової повинності, 1936 року скинення тих важких версальських кайданів, що стосувалися Рейнської області, цим самим поновлення повного державного суверенітету, 1937 і 1938 рр. закінчення нашого озброєння, не без того, щоб я перед цим не робив численних пропозицій іншим для того, щоб утриматись від озброєння.

Бо з одним, мої товариші по нації, всі ви повинні погодитись: де б ви не були, всюди ви бачите сьогодні справу миру, яку ми не могли продовжувати далі через війну. Сьогодні всюди ви бачите оселення, школи і т. д., дальшому будівництву яких

заважала тільки війна.

Перед тим, як я вступив у війну, я почав з величезної програми, з культурної, господарської і соціальної роботи, почав або частково уже закінчив. Але всюди виникали нові плани, нові проекти мої і моїх співробітників.

Однак, я запитую своїх противників: що ж ви дійсно зробили? Вони дуже легко могли натискувати на війну, тому що вони не могли вказати жодної справи миру. Вони нічого не зробили, що промовляло б за них.

Цей базіка і п'яниця Черчілль,

які він дійсно зробив справжні цінності, цей брехливий суб'єкт, цей ледар першого рангу?

Коли б не було цієї війни, тоді століття говорили б про нашу добу, а також про нас всіх і про мене також, як про творців великої справи миру. Але коли б містеру Черчіллю ця війна не вдалась, то хто б про нього говорив? Але тому він і далі житиме, як руйнник імперії, яку він, а не ми, руйнує. Одна з найжалюгідніших в світовій історії героостратівських натур, нездатна створити або провести щонебудь позитивне, здібна тільки творчу справу здатна тільки до того, щоб знищувати.

(Продовження в наступному номері).

СЕЛЯНСЬКЕ ПИТАННЯ ПРИ БОЛЬШЕВИКАХ

Ан. БАРИЛО

По різному селянське питання вирішується в різних країнах. Там, де кермо держави у руках паразитичного класу імперіалістів, — селянське питання розв'язується у формі розгорненої й уточненої програми методичного грабування й жорстокої експлуатації селянине, з метою зверхзиску.

Хліборобство — трудомістка галузь господарювання. Про це добре знають імперіалістичні ватажки і їх агрономи, а отже, і значна частина державної керівної машини. Але плата за тяжку працю селянина настільки мізерна, що вона ніколи, в жодній імперіалістичній державі, не перевищує заробітку робітника нижчої кваліфікації. Ця плата знаходить свій відбиток у вічній убогості селянської родини.

Подумайте, яка неперевершена несправедливість! Лоно земне ніким не купується — його наділяє нам природа. Що ж може бути благодатнішим за працю на землі —так здається, але ніхто ніколи (за винятком небагатьох держав) так не бідували, як селяни.

Тільки незначна частина країн світу (Німеччина, Бельгія і інші) з переважаючим міським населенням зуміли налагодити своє інтенсивне сільське господарство.

Чи робиться це за рахунок експлуатації селянства?

Ні, сільське господарство Німеччини — це приклад інтенсивного господарства, де розум підкорив машину, де кожний клаптик землі —дорогий і використовується до останніх його благодатних можливостей. Досить сказати те, що в Німеччині засівна площа була майже така, як у Польщі, менша засівної площі Франції і майже в 9 разів менша засівної площі СРСР тоді, як населення Німеччини було лише в 2 рази менше населення советів (до 1939 року).

Не помилимось, коли висловимо таку сподіванку, що читачі цікавились добробутом німецького селянина з вуст німецьких вояк і тому якісь коментарії зайві. А грубо скажемо так: війна виявила добробут німецького громадянина і громадянина советів.

Громадяни Німеччини, керовані партією націонал-соціалістів, мали незрівняно вищий життєвий рівень, ніж громадяни советів. Це яскраво підтверджує святий і незламний патріотизм німецьких вояк і ненависть воїнів советів до справи, за яку їх примусила офірувати своїм життям, ненависть до держави, громадянами якої їх примушено (зброєю диктатура) бути майже чверть віку. Життєвий рівень селянина вплинув на його здоров'я, здоров'я його родини—сірі тіні зі втраченими обличчями, зігнуті й придавлені тягарем горя.

Подивіться на німецького солдата —людя справжнього розквіту сил і здоров'я, людя, в яких фізичний і духовний стан цілком відповідає їх героїчним діям у перебудові світу.

Погляньмо в минуле селянського життя в советах.

1917 рік. Видано декрет про волю і землю, але ні землі, ні волі селянин не одержав. Лицемірне большевицьке керівництво демагогічно лише обіцяло про землю, а практично питання відкладалось до закінчення воєн, які вели жиди і большевики на чолі з самим підлим сином семітського племені Дувидом Троцьким.

Землю селянин узяв сам зі зброєю в руках, яку він приніс із фронту. Але в доктрині Леніна є відомий пункт про ліквідацію різниці між містом і селом, між робітником і селянином.

Ідея ліквідації різниці між містом і селом, у своєму початку, благородна і властива всім тим партіям і державним кабінетам, де турбуються про добробут своїх громадян. Дійсно. Ліквідувати некультурність села, дати селу електрику й машини—це здавалось би мусить лежати в основі цієї ідеї.

Большевики ж спустошували міста й села, робітника і селянина робили рабами машини. Селян робили сільськими пролетарями, шляхом відбирання землі, колективізацією і машинізацією сільського господарства. Так йшло урівнення.

Проходить небагато років і селянин, який тільки добудував таку-сяку нову хату, докохував власного коня, докопував власну корівцю, стіся на власний віз,—мусив все це здати в якийсь колгосп. У селянина забирали його власність, яку він так тяжко наживав своїм горбом, на ним же завойованій землі.

На розвалинах, на кладовищах господарств селянських ліпляться колгоспи.

Але основна частина селянства любою ціною хоче залишитися самітньою. Голодною, але самітньою.

Селянин протидіє силою. Спалахують полум'я народніх селянських повстань, які топляться в крові, як виступи проти суцільної колективізації.

Тільки тепер стають відомі повстання в Тростянецькому районі, для придушення якого було викликано спеціальні загони НКВС.

Такі повстання були по всій Україні, на Дону і Кубані. Лише тепер над правдою про ці криваві злочини большевиків піднімається завіса тяжкого часу.

Та жорстокості ленінового учня нема міри,—він організовує штучний голод 1933 року на Україні і Кубані.

Україна! 452 тисячі квадратних кілометрів займає ця чудова країна, біля 30 мільйонів населення придатної землі в 2 рази більше ніж у Німеччині до 1939 року.

І от, на цій родючій землі, з голоду помирав селянин і його родина. Знайдіть в історії подібний приклад! Його нема, бо не було ще більшого некоронованого ката, як Сталін.

Вісім мільйонів знищив Сталін лише українців своїм штучним голодом. Вісім мільйонів...

Додайте до цього два мільйони кубанців — от як дорого поплатився селянин за непокірність ленінській ідеї рівності поміж містом і селом, ідеї лже-кооперації.

Після закінчення суцільної колективізації уряд советів виробляє брехливий статут колгоспів, в якому, як і раніш, демагогічно записав права і обов'язки колгоспника й колгоспів.

Земля за статутом віддається у вічне користування колгоспів, але навіть планувати відділ колгосп самостійно не мав права. Земля — безкоштовна. Але як за неї дорого платили колгоспи плановими хлібозаготівлями, незалежно від виду на урожай. Колгоспники ж одержували мізерний прожиточний мінімум. І це тоді, коли Україна давала кілька мільярдів пудів хліба для десятків мільйонів дармоїдів, які гніздилися в містах та керували колгоспами. Україна давала мільйони пудів хліба для експорту за безцінь.

Селянин мусив до зорі або пізно після роботи обробляти клапоть так городу, щоб волочити своє напівголодне життя. Та й цьому прийшов край. Виявається закон про обрізи присадибних земель. Селянина обмежують і в смужці землі біля хати, щоб від зорі до зорі він був на полі колгоспу, щоб, у колгоспі не зростав одноосібник (так говорили сталінські оратори).

Податки ж необмежувались лише так звзною натурою, а й грішми. Для того, щоб сплатити грошовий податок, селянин мусив продати збіжжя (одіж була лише необхідна або й тієї бракувало) по державних цінах (фактично за безцінь).

Товари першої ж необхідності, не дивлячись на низьку їх собівартість, продавались дорого у величезних чергах. Наприклад: 16 кілограмів жита коштувала 85 копійок, а кілограм гасу — 50 коп. Тобто пуд жита був рівноцінний трохи більше, ніж 1,5 кг. гасу. Мануфактурні й трикотажні вироби в метрах були в декілька разів дорожчі за пуд жита чи навіть пшениці.

Свій же хліб селянин мусив купувати (бо свого не вистачало) в 15—17 разів дорожчим, ніж він його продавав державі.

За це все відплатив український селянин своєю „відданістю" на фронтах нинішньої війни, за це платитимуть ваші діти, якщо вдасться вцілити хоч одному большевику на нашій плодовитій землі.

* * *

Днями радіо принесло радісну звістку—райхсміністр по звільнених областях Розенберг розпорядився приступити до розподілу у власність землі трудящим селянам тих областей, які звільнені від большевиків.

Дні, які зараз переживають селяни України, історичні по своєму значенню. Починається справжнє життя трудівника - селянина — він одержить землю, про яку лише мріяли наші діди і прадіди.

Ні нарат і поміщики, ні большевики не розв'язали і не змогли розв'язати селянське питання, в його основній матеріальній частині — розподілі землі.

Ні реформа 1861 року, ні жовтневий переворот 1917 року не зробили того, що зробили німецькі війська своєю всесвітньою місією—звільнення від рабства і нужди народів України. Відходять у небуття нужда і турботи за купівлю одягу. Більше не покрадуть... завісами вікна селянські лиць голод і голодна с...

Чудові й реально жені перспективи.

Землю одержить ко... ва селянська родина ... або при бажанні може ... хутір. Отже, надія зо... зв'язує селянські пла... — хочеш—живи в селі ... у степу, а хочеш—вий... хутір, будуй свою са... вивай своє господарст... планом, з ухилом в сто... ринниць ва, салівництва, ниництва, бджільництва та ... ства.

Присадибні ділянки ... збільшені з урахуванням ... селянина. Присадибні ді... оподатковуються, а по... різи оподатковуються ... витку і потреб держави.

Ременент і жива тягло... — власність селянина.

Там, де большевики за... сільському господарству ... шкоди, весняний обробіт ... лі буде проведено грома... збір урожаю — окремо ... господарством.

Такий, коротко, зміст ... закону.

Тепер видно, які брех... магоги большевики. Вони ... роки не змогли розв'яз... мельного питання з ... визволити селянина з ... злиднів. А німецька де... розв'язує це питання ... коли ледве відгриміла ... канонада, коли геній ... Гітлера ще зайнятий на ... велетенського фронту ... проти большевиків і панів... ських вельмож. Рішення ... дання землі селянам ... чезне значення для ... матеріальної бази всі... ротьби за новий порядок ... пі і у всьому світі. Це ... зайвий доказ того, що ... соціалізм — це рух ... наймогутніших і найпр... людей за побудову так... при якому квітне людс... ність і праця, при якому ... статок, справедливість і ... при якому є хліб і свобо...

Редактор Л. ФРЕЙ - СВОБ...

НІМЕЦЬКА УСТАНО...
ТЕРМІНОВО ПОТРІ...
2—3 ПЕРЕКЛАД...
(чоловіків або жін...
а також декільк...
для конторської р...
(бажано знання німець...
З'являтися в Грандо...
кімн. № 11, від 14 до 1...

Військовій частині в...
(текстильна фабри...
ПОТРІБН...
ДОСВІДЧЕНИЙ КРА...
І ЧОБОТАРІ...
за добру плату і пост...
Особи, які в разі ... частини, дадуть згоду ... реїзд, матимуть пенсію ...
З'являтися: м. Сум... стильна фабрика, конт...

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

НЕДІЛЯ 8 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 29 (50)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 4 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На кільцевому фронті **біля Севастополя** було оточено й знищено міцні совєтські сили, які намагалися проламати німецькі укріплення. Ворог зазнав великих втрат убитими, 940 вояків полоненими, 16 танків, багато кулеметів і гранатометів.

В Донецькій області ворог продовжував свої даремні атаки. В контратаках гірські стрільці в зразковій взаємодії з танками знищили ворожий корпус кінноти. Наші танки вдерлися в маси тікаючого ворога, завдавши йому важких втрат.

На різних відтинках **східнього фронту в в північній і середній частинах**, численні ворожі атаки зазнали невдачі. Під час власного місцевого наступу ворога було вигнано з його позицій. При цьому S. V. Легіон Фландрія після впертих боїв захопив 25 ворожих бункерів.

З 2 по 3 березня ворог втратив на східньому фронті 75 танків.

Під час бою поміж німецьким тральщиком і британськими швидкоплавними човнами в каналі було пошкоджено одного ворожого швидкоплавного човна багатьма влучаннями.

В Північній Африці було бомбардовано споруди аеродрому в Ель-Карілі. В ангарах, склепах пального та інших спорудах виникли пожежі й вибухи. На землі було знищено багато літаків.

Минулої ночі було закидано бомбами військові об'єкти Александрійського порту.

Минулої ночі ворог налітав на німецьку бухту, втративши при цьому одного бомбардувальника.

Дальніші нічні нальоти британських бомбардувальників було спрямовано проти області Великого Парижу. Французьке цивільне населення мало великі втрати вбитими й пораненими.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 5 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

В Донецькій області було знову відбито ворожі атаки, підтримані танками. Сукупно з німецькими військами в боях останніх днів брали участь також валонські добровільці. На інших відтинках східнього фронту ворог під час численних невдалих атак зазнав великих кривавих втрат.

На оточювальному фронті **навколо Ленінграда** важка артилерія успішно обстрілювала військові споруди Кронштадту.

Літунство підтримувало на східньому фронті міцними з'єднаннями дії наземного війська і продовжувало руйнування совєтських залізничних споруд. Бомбардувальники під час озброєної розвідки **навколо Англії** бомбардували портові споруди на південному, східньому й західньому берегах Англії. Вдень і вночі продовжувалося бомбардування аеродромів і морських баз **острову Мальта.**

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

В ніч під середу англійці бомбардували Париж. Французьке цивільне населення втратило 700 чоловік убитими і 1000 чоловік пораненими. Маршал Петен оголосив день похорону убитих днем національного трауру.

Питання, що ставитимуться в Ріомі

ВІШІ. Зволікання процесу проти винуватців війни Франції гнітить французьку спільноту і заяви урядових органів щодо розгляду справи в найближчому майбутньому сприймаються дуже скептично. Першою в верховній судовій палаті буде розглянуто справу Даладье, Блюма, Гамелена, Гюі Ла Шамбра й Жакоме. Далі буде розглянуто справу другої групи обвинувачених. В справі другої групи головним чином йдеться про військових, зокрема, генералів, які відповідатимуть за поразку Франції.

Для того, щоб у дійсності внести ясність у справу і примусити винних сплатити за провину минулого—пише журнал „Ілюстрасіон" —треба поставити перед обвинуваченими такі запитання: 1. Чи хотіли обвинувачені втягти Францію у війну, яка з французько-національного погляду не була викликана будьякими настирливими обставинами? 2. Чи відхилили вони тоді всі розважливі пропозиції Німеччини щодо мирного врегулювання? 3. Чи дійсно вони намагалися заходами військової пропаганди призвичаїти народ до думки, що конфлікт є неминучий? 4. Коли обвинувачені поставили країну перед відбувшимся фактом оголошення війни, чи зробили вони дійсно все, щоб озброїти Францію для цієї боротьби? 5. Чи зробили уряд і генеральний штаб все, для наполегливого ведення війни? І оскільки відповідь може бути лише негативною, треба запитати далі: чому уряд аж до падіння Парижу свідомо приховував від громадськості справжнє становище, в наслідок чого населення північної Франції було приречено до масової втечі, в той час, як воно могло спокійно лишатися вдома? 6. Чому верхівки урядових органів втекли першими?

Ріомський суд перетворяться на форум, що вирішатиме про вдачу, або невдачу національної революції, до якої прагне Петен. Процес цей буде пробним каменем французької національної єдності.

В зв'язку з цим цікавою є заява генерал-губернатора французької західньої Африки Вуассона, що переможний опір Дакара в вересні 1940 року проти англійського наступу, визначає початок французького піднесення.

Французька західня Африка духом національної єдності й вірності триматиметься Петен.

„Процес відповідальних за поразку"

ВІШІ. 20 лютого в Ріомі почався процес проти колишніх міністрів французького уряду, який так довго готували. Офіційно він зветься: „Процес відповідальних за поразку". Всім обвинуваченим закинуто обвинувачення в тому, що за їх винною Францію було втягнуто у війну без належної підготовки.

На лаві підсудних сидять: колишній прем'єр - міністр і міністр оборони Даладье, колишній жидівський прем'єр-міністр уряду „народнього фронту" Леон Блюм, Генералісімус Гамелен, колишній міністр літунства Гюі Ла-Шамбр і колишній генеральний секретар військового міністерства Жакоме. Шостий обвинувачений, колишній міністр літунства Пер Кот утік до США. Останній прем'єр-міністр третьої республіки Рейно і жидівський міністр внутрішніх справ Мандель у цьому процесі виступають лише як свідки. Обвинувачення проти цих двох винуватців війни буде розглянуто окремо.

Обвинувачення проти Рейно полягає в розтраті громадських коштів, й проти Мандела—в підкупах й спекуляціях.

Як ми вже повідомляли, глава Франції маршал Петен 16 жовтня 1941 року ухвалив прелімінарне рішення про ув'язнення Даладье, Блюма, Гамелена, Рейно й Мандела у фортеці Портале.

Обвинувальний висновок на 1.800 сторінках обвинувачує Даладье в цілкозятій бездіяльності під час готування до війни, далі в постачанні до іспанського народнього фронту багатьох літаків і в злочинній слабкості щодо агітації серед робітництва. Генерал Гамелен між іншим обвинувачується в тому, що він виявив нестаток енергії й характеру, припустивши катастрофу. Щодо Леона Блюма, то стосовано його підкреслено, що він знав про дипломатичний і військовий стан, який погіршався з прийняттям влади останнім урядом. Він дезорганізував виробництво націоналізацією заводів озброєння.

Пер Кот обвинувачується в тому, що він націоналізував заводи озброєння, постачав літаки іспанському народньому фронту, схвалював загальну недисциплінованість, офіруючи інтереси країни своїм партійним ідеям, і обдурюючи парламент брехнею і крутійством. Гюі Ла-Шамбра обвинувачують у тому, що він не усунув недоліків у міністерстві літунства і також обдурював парламент.

Колишньому генеральному секретарю Жакоме закинуто обвинувачення в недбайливості, слабкості в боротьбі з недисциплінованим персоналом і участі в дезорганізації військової промисловості.

У Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р. з нагоди 9-х роковин прийняття влади

*(Продовження *)*

При цьому я не хотів би зовсім нічого говорити про його спільника в Білому домі, тому, що цей є тільки жалюгідним божевільним.

Правда, чим більше ми працювали, чим більше ми впорядковували Німеччину, тим більше зростала ненависть. Тому тепер тупа ненависть закордонних громадських кіл дійшла до того, що

соціальний німецький зразок

за певних умов міг бути і там також застосований. Я часто чув як мені говорили самі чужоземці: „Але у нас ці націонал-соціалістичні думки не можна здійснити". Я відповів: „Я також зовсім не вимагаю цього, навпаки, я існую зовсім не для того, щоб турбуватися про щастя інших народів, а почуваю себе відповідальним тільки за свій нарід. До своїх безсонних ночей я не буду ще додавати тягар таких самих для закордону". Не зважаючи на те, вони говорили: „Ні, це вже приклад, якраз приклад. Він псує добрі звичаї", тобто в цьому разі це означає погані звичаї або погані звички. Вони говорили: „Ви їздите на ваших пароплавах „Сила — через радість", ми не можемо допустити, щоб ви приставали до нашого берега, це розбещує наше робітництво". Як може це розбещувати робітництво? Цього я не розумію. Німецький робітник більше працював, ніж коли-небудь, чому він не може відпочити? Чи не є це жарт, коли сьогодні людина з Білого дому каже: „Ми маємо світову програму, і ця програма повинна дати людям свободу і право на роботу?" Пане Рузвельт! відкрийте ваші очі — це вже давно ми маємо в Німеччині: або коли вона говорить, що треба дбати за хворих. Коли ви виходите з нашої партійної програми, то це націонал - соціалістичне, а ле ваше вчення, пане. Це єресь для демократа. Або коли він каже: „Ми хочемо, щоб робітник також дістав відпустку". Цього ви хочете дуже пізно, це ми вже провели на практиці. І

ми б пішли ще значно далі, коли б не втрутився пан Рузвельт.

Або коли він говорять: „Ми хочемо підвищити працездатність також і дати широких мас робітників". Це є тільки слова, що стоять у нашій програмі! Він можливо міг би їх здійснити, коли б не розпочав війни. Тому, що ми це також зробили перед війною. Ні, ці капіталістичні гієни не думають про те, щоб зробити це. Вони бачать в нас тільки небезпечний зразок. І тільки для того, щоб привабити свої власні народи, вони звертаються до нашої партійної програми, щоб внудити окремі речення, ці жалюгідні невдахи. При цьому вони самі роблять це ще недосконало.

Ми мали тут замкнений світ проти нас. Звичайно, не тільки праворуч, а також і ліворуч. Тому що ліві побоювались, коли цей експеримент удасться і він дійсно це робить і усуває житлову кризу, він виконує і вводить шкільну систему, на основі якої талановитий юнак, незалежно від того, хто його батьки, Бог знає, яке місце може зайняти, і він уже тепер робить з колишнього землероба державного намісника, коли він дійсно запроваджує забезпечення старості для всього народу, фактично забезпечує всьому народові відпустки, де він будує пароплави і вводить їх до впорядкованого і забезпеченого життєвого устрою, так, що ми тоді будемо робити? Отже ми живемо з того, що цього нема. З цього ми живемо, отже, ми мусимо боротися проти націонал-соціалізу. Але що зробили інші, те наші товариші могли краще всього бачити в Росії.

Ми вже 9 років при кермі. Большевизм—з 1917 року—отже скоро 25 років. Кожен може зробити висновок з порівняння цієї Росії з Німеччиною. Що ми зробили за ці 9 років, що з себе являє німецький нарід, і що створено там? Про капіталістичні країни я навіть зовсім не хочу говорити. Вони не дбають про своїх безробітних тому, що американський мільйонер не приходить в те місце, де вони живуть, і безробітні не приходять туди, де живуть мільйонери. Мабуть, організуються голодні походи до Ваш нгтона і Білого дому, але ці походи по дорозі здебільшого поліція розганяє гумовими палицями і сльозоточивим газом,—усе речі, яких нема в автократичній Німеччині. Ми без цих речей, гумових палиць і сльозоточивого газу вирішуємо такі проблеми. Іншими словами: ми дійсно маємо проти себе замкнений світ ворогів, і зрозуміло, коли ми брали владу, це ще збільшилось.

Я робив спробу вести певну зовнішню політику. Вона знають її вже з часів боротьби. Я хотів вступити в тісні взаємини з трьома країнами—з Англією, Італією і Японією. Кожна спроба дійти згоди з Англією була зовсім безпільна. Тут були люди, які, здавалось, від своїх упереджень, безглуздої ідеології і тупоголовості не могли більш звільнитися. Вони бачили в Німеччині ворога. Те, що світ з часів їх великої королеви Вікторії грунтовно змінився, цього ці люди зовсім не усвідомлюють. Те, що не Німеччина, кінець-кінцем, загрожує їх імперії, але що всю імперію взагалі можна було тільки тоді підтримувати, коли Англія знаходила зв'язки з Європою, це їм не було зрозуміло. Навпаки, вони боролися з Європою при кожній нагоді і насамперед—людина, яку я вже кілька разів назвав: Черчілль. Кожна спроба привести цю людину тільки до однієї думки про порозуміння розбивалася об його вперте „Я хочу мати війну".

Тому з цією людиною взагалі не можна було говорити і навколо нього стояла кліка—Даф Купер і інші. Сумно, коли називають їх імена, це повна вікчемність. Це ні до чого не призводить. Це — війна, що не можна розбити: куди вони не упадуть, там вони і залишаються лежати. Їх можна як завгодно часто десь-будь-як-нуть, навіть англійцям, як, наприклад, Уейвеллові. Вони взагалі дуже довго лежали у вапні—вже століття. Вони—про жидів я не хочу говорити при цьому—

наші старі непримиренні вороги,

вони боялися того, щоб ми не перекреслили їх плани або їх життя, вони ненавидять нас, якраз так, як ми їх через те повинні ненавидіти.

Нам ясно при цьому, що війна може кінчитися тільки тим, що або арійські народи будуть знищені, або юдейство зникне з Европи. І вересня 1939 р. на засіданні німецького Рейхстагу я вже висловився з цього приводу і я утримуюся від необачних пророкувань, що ця війна не кінчиться так, як це собі уявляють юдеї, а саме, що европейсько-арійські народи будуть знищені, але що наслідком цієї війни буде знищення юдейства. Уперше не будуть стікати кров'ю інші народи, але вперше на цей раз буде застосовано чисто староюдейський закон: око за око, зуб за зуб.

І що далі будуть поширюватися ці бої, то з більшою силою—хай буде дозволено сказати це всесвітньому юдейству—буде поширюватися антисемітизм. Він найде собі грунт в кожному таборі для полонених, у кожній сім'ї, якій буде з'ясовано, чому вона кінець-кінцем мусить приносити свої жертви. І прийде година, коли найлютіший ворог світу всіх часів принаймні на одне тисячоліття перестане відогравати свою роль.

Спроба порозумітися з Англією була, на преглибокий мій жаль, марною, хоч чого я тільки не робив, хоч як часто я не простягав руку згоди, хоч чого я тільки їм не пропонував! Тим щасливіший я був, що я знайшов з іншою державою ті взаємовідносини, яких ми колись домагалися. І, власне кажучи, в цьому зовсім немає нічого дивного, навпаки, було б майже дивним, коли б сталося інакше. Бо ж це не було чистою випадковістю—і про це я сьогодні сказав одній депутації,—коли два народи протягом ледве одного століття переживали майже цілком таку саму долю.

Німеччина та Італія

обидві у минулому столітті боролися за відродження своєї держави та об'єднання і в той же час ці дві держави вперше пішли пліч-о-пліч. Після цього обидві держави знов розійшлися і далі вони вже не знайшли свого щастя. В обох державах майже водночас спалахнули революції, ідеї яких настільки споріднені, наскільки це взагалі можливо для двох різних народів. Революції в обох країнах текли майже однаковим руслом. Скрізь тяжкі невдачі, але, нарешті, — перемога. Програмою обох є соціальне та національне відродження. І обидві революції неохотно приводять цю програму в життя. Обидві збуджують ненависть навколишнього світу. Обидві революції були викликами волі народів, які, не зважаючи на всю стурбованість, не можуть здобути щоденного хліба на власній землі. І одного дня обидва народи, всупереч сердечному бажанню, стали проти однакового ворога, про-ти однакової міжнародньої кліки. Це почалось ще 1935 року, коли раптом Англія виступила проти Італії без ніяких на те підстав.

Італія нічого не забрала в Англії—Англія просто не хотіла, щоб Італія здобула собі свободу життя. Так само, як і у нас, де Англія також не хоче, щоб Німеччина здобула свою свободу життя. Що ми забрали в Англії? Що взагалі ми могли забрати в Англії, що могла Франція або навіть Америка—абсолютно нічого! Як часто я пропонував їм мир.

Що ж взагалі я мав їм ще пропонувати? Були особи, які просто говорили подібно до Черчілля: „Я хочу війни", а з ними певна зграя, а позаду них підкупних, сп'янілих суб'єктів — міжнародне юдейство, що давало гроші. З другого ж боку, старий масон, який думав тільки через війну змогти оздоровити своє збанкрутіле господарство або виграти час. Отже

обидві держави знов опинилися проти однакових ворогів

з абсолютно однакових причин. І вони змушені разом боротися з нами, разом вести спільну боротьбу, бути зв'язаними не на життя, а на смерть.

І є ще четверте. В обох випадках є люди, двоє людей, що вийшли з народу, збудили революції і підняли держави. За останні тижні в ті обмежені вільні години, що я мав, я дуже багато перечитав також і про італійську, фашистську революцію, і тоді мені здалось, що нібито передо мною історія моєї власної партії: до того схожі вони, подібні одна до одної, та сама боротьба, однакові вороги, однакові противники, ті ж таки аргументи—справді дивно. А тепер ми боремось на однакових театрах воєнних подій — вікінг в Африці, італійці на Сході. Ми боремося спільно і не треба помилитися.

Ця боротьба буде провадитись до спільної перемоги!

І, нарешті, до нас приєдналася третя держава, з якою я вже протягом багатьох років бажав бути в добрих стосунках. Ви знаєте цю країну з моєї боротьби:

Японія!

І отже тепер ці троє великих ландарів об'єдналися, і тепер ми побачимо, хто сильніший у цій боротьбі: ті, кому нічого втрачати, а виграти можна все, або ж ті, які можуть втратити все, не вигравши нічого. Бо що хоче втратити Англія? Що хоче виграти Америка? Що хочуть всі вони виграти? В них є так багато, що вони не знають, як впоратися з тим, чим вони володіють; їм доводиться харчувати небагато людей — на один квадратовий кілометр у них припадає мало населення, вони не знають всіх тих турбот, від яких ми терпимо. Один одноліткий врожай означає для нас відчайдушне лихо, а до їх послуг — цілий світ. Десятки років вони нас грабували, висмоктували та засмоктували всі соки і, не зважаючи на це, вони не змогли усунути недоліків свого власного господарства. Вони мають більше сировини, ніж ми взагалі можемо

---

*) Початок в „СВ" за 6 і 6 березня 1942 року.

Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р. з нагоди 9-х роковин прийняття влади

(Продовження)

...е спроможні раціонально ...ти свої проблеми. Тепер ми ..., кому Провидіння дасть ...у в цій боротьбі. Тим, хто ...і хоче відібрати останнє ...хто не має майже нічого, ...ому, хто захищає свою ...власність?

...ни британський архієпі... просить Бога, щоб він ... большевизм на Ні... та Европу, як кару, ...можу лише сказати, ...Німеччині його не бу... чи не уразить він ...це інша справа.

...нехай цей старий гріховод ...богохульник раніш спробує. ...е він своїми молитвами ...бутися цієї загрози. Ми ...нічого не заподіяли Англії, ...та Америці. Не зважаючи ...1939 року було оголошено ...Тепер вона ще поширилась. ...ви мусите правильно зро... ...ене з того, що я перед ...горнув. Колись я висло... ...ку, яку зовсім не зрозумі... ...родоном. Я сказав: Якщо ...на неминуча, то я волію ...нести; не тому, що я праг... ...слави — навпаки: я охоче ...ось від цієї слави, бо, на ...ку, в цьому немає ніякої ...я буду гордий, коли Про... ...збереже мені життя, щоб ...часть у великих ділах мир... ...ку, які я ще сподіваюсь ...нити!

...оскільки я вірю, що коли ...видіння так судило, що з ...несловідимої волі цю боротьбу довести до кінця, тоді ...тайно, можу лише просити ...ння покласти на мене тя... ...ої боротьби, обрати мене ...ього. Я хочу нести його і

...е боятимусь ніякої відповідальності.

...ку нести його кожної го... ...ами може статися біда. Я ...сти всю відповідальність, як ...до цього часу. Я маю величез... ...торитет серед вашого на... ...Він знає мене і він обізна... ...ні буза мої плани за перед... ...часів. Скрізь можна по... ...докази початку нашої ро... ...е почасти документи про ...ення. Я знаю, що нарід до ...ені. Я дуже щасливий від ...ості цього. Але німецький ...може бути також певний ...такий рік, як 1918 поки ...ий, ніколи не повториться. ...ніколи не спущу прапора!

...асливий тим, що наші бійці ...тепер так багато союзників: ...ідні Італію, зовсім на півночі ...авнію, а між ними всі ін... ...ні, які також посилають на ...ох синів: румуни, угорці, ...ки, хорвати, еспанці, бельгій... ...ають французи беруть участь ...ротьбі, а до того ж доб... ...з германських держав ...ні та Заходу. Вже сьогодні

...війна всієї Европи!

...нарешті, на Сході ми маємо ...союзника, який вже примусить ...ого пана відмовитись від ...сліхованих фраз, — Япо...

Про саму війну я буду мало говорити. Тут вже говорить сама історія: в 1939 році перемога над Польщею, в 1940 — над Норвегією Францією та Англією, Голландією та Бельгією, в 1941 р. спочатку Балкани, а потім, нарешті держава, про яку лише кілька днів тому містер Кріпс запевняв нас з властивою йому балакучістю, що вона вже протягом років готувалась до війни з Німеччиною. Я зрозумів це в ту мить, коли мені стало ясно, що тут іде нечесна гра. В ту ж мить, коли я дізнався, що Черчілль на своїх таємних засіданнях посилається на цього нового союзника, я цілком зрозумів становище. І в той час, коли Молотов прощався в Берліні і прощався саме під враженням своїх відкинутих вимог, вже було ясно, що цей конфлікт неминучий.

І тепер я вдячний долі за те, що вона поставила мене на чолі держави і дала мені два чи три тижні часу для того, щоб я зміг першим завдати удару. Бо якщо вже боротьба неминуча, то, на мій погляд, перший удар повинен бути й вирішальним.

І це ми пережили також у Східній Азії. Ми можемо лише поздоровити Японію, яка, замість того, щоб і далі дозволяти цим особам, що вже забрехалися, провокувати себе, відразу завдала удару.

І ось з 22 червня солдати нашого війська та частин СС провадять на Сході таку боротьбу, яка колинебудь ввійде в історію, як

героїчна пісня нашого народу.

На морі ж наші військово-морські сили, наші підводні човни допсують всі наміри президента Рузвельта. Бо він бажав проголошенням все нових американських територіальних володінь поступово витиснути німецькі підводні човни з океану лише з допомогою звичайних палірців і затиснути їх у дуже маленькому просторі, що його могли б стерегти британські військово-морські сили.

І це, мої товариші по нації, також було причиною зменшення числа затоплень, але не незадовільна якість або зменшення числа підводних човнів. Навпаки! Ця кількість надзвичайно зросла. Також не недостатня хоробрість наших команд або нездатність взагалі до нападу, а виключно мета обмежити нашу свободу діяльності за допомогою декларацій.

Ви зрозумієте, що мені завжди було важливо вирішити, чи слід вже покінчити з цією брехнею та обдурюванням або заради миру припустити нове обмеження. Наступ Японії звільняв нас нарешті від цього ляха. Тепер вони змушені будуть створити конвойовані каравани по всіх океанах світу і

тепер вони побачать, як працюють наші підводні човни.

І які б не були їх плани, і який би характер вони не мали, ми озброєні проти всього, від далекої півночі аж до півдня, від пустелі до океану. Вони мусять собі добре усвідомити лише одне: сьогодні вони зіткнуться з Німеччиною, зовсім відмінною від колишньої Німеччини, тепер вони зустрінуться знов з Німеччиною фрідріхівської доби.

Ми стоїмо міцно, і де ми стоїмо, там не віддамо без боротьби жодної п'яді землі. А якщо і віддамо пю п'ядь, ми одразу ж відіб'ємо удар. І ми були щасливі, коли недавно довідались, що наш генерал полковник Роммель з своїми відважними італійськими та німецькими танковими та моторизованими частинами в той самий момент, коли всі вони були певні, що розбили його, одразу ж обернувся й знов відігнав їх назад. І вони зазнаватимуть цього часто, аж поки ця війна закінчиться нашою перемогою.

Крім цих двох видів збройних сил, ми ще маємо третій — наші повітряні сили. Їх слава безсмертна. Їх вчинки в арктичній холоднечі далекої Півночі, на Сході чи в спеку пустелі, або ж на Заході — це завжди і скрізь одне: героїзм, який взагалі не можна відзначити нагородами.

Отже ці три види зброї охоплюють все те, що належить до них, бо я не можу відзначити жодного з них окремо. Я мушу лише щоразу відзначати одне — це нашу піхоту.

За цією зброєю стоїть транспортова організація з багатьма десятками тисяч шоферів і залізничників, і всі вони працюють і виконують найважчі завдання, бо одне зрозуміло само собою:

перехід від наступальної війни до оборони

на Сході не був легкий. До оборони вас примусили не росіяни, а тільки холоди на 38, 40, 42, а часом і 45 градусів. У такому холоді не може боротися ніяке військо, що до нього не призвичаєне, так само, як не може цього робити під час спеки в пустелі в гарячі місяці.

Але в той момент, коли цей перехід був потрібний, я вважав моїм обов'язком взяти відповідальність також за це на свої плечі. Я хотів стати таким чином ще ближче до моїх солдатів, і хочу тільки запевнити їх на цьому місці, де тільки вони можуть почути на цих крижаних фронтах: я знаю, що саме вони терплять, але я знаю також, що найважче лежить позаду.

Сьогодні у нас 30 січня. На зиму покладав великі надії східній противник. Вона не справдила цих його надій. За чотири місяці ми просунулися мало не до Москви й Ленінграда. Чотири місяці зими на півночі вже минули. Ворог в окремих місцях пройшов вперед кілька кілометрів і приніс для цього гекатомби крові й людського життя. Йому це байдуже. Але вже за кілька тижнів на півдні закінчиться зима, а потім весна поволі рушить на північ, лід розтане і настане час, коли земля знову стане твердою і міцною, і німецький мушкетер знову зможе опанувати на ній зі своїм спорядженням, і з батьківщини надходитиме нова зброя,

коли ми розіб'ємо ворога,

і помстимося за тих, хто впали жертвою тільки цього морозу. Бо я вам можу сказати, що солдат не втратив почуття своєї незрівняної переваги над росіянами. Порівняння з останніми було б для нього образою.

Але вирішальним є те, що цей перехід від наступу до оборони вдався, і я маю право вам сказати: він вдався. Ці фронти стоять, і там, де в окремих місцях росіяни прорвалися, де вони сподівалися зайняти населені пункти, там вже нема більш населених пунктів, тільки купи руїн. Яке це має значення проти того, що зайняли ми, що ми приводимо до порядку і що ми цієї весни і починаючи з цієї весни приведемо в порядок!

Бо позаду цього фронту стоїть сьогодні гідна його німецька батьківщина. Недавно, свідомий того, що всього приготованого для захисту від морозу ще далеко не досить, я звернувся з закликом до німецького народу. Тепер я хочу висловити йому, цьому народові, мою подяку. Бо цей збір був власне, голосуванням, тоді, як інші говорили про вибору демократію: це справжня демократія!

Як саме це виявилося за ці дні, — і я не знаю, — що дали так багато маленьких людей, але цього разу було також багато-багато таких, кому це було важко, або кому раніш здавалося неможливим, що вони зможуть відмовитися від своїх дорогих шуб. Але сьогодні вони все ж таки віддали їх, свідомі того, що найменший мушкетер цінніший від найдорожчої шуби. І я подбав про те, щоб тепер не сталося, як під час світової війни, коли батьківщина здавала мідь, а товариство постачання міді виплачувало 2260 відсотків дивідендів, коли батьківщина здавала шкіру, а товариство по реалізації шкіри виплачувало 2700 відсотків дивідендів.

Хто у третій імперії збагачується з війни, той гине!

Бо ніхто не знає, чи нема там, попереду, маленького бідного стрільця, якому пара рукавиць могла б врятувати руку або якого міг би захистити від обмороження теплий жилет, який у нього хтось відбирає вдома. В цьому я захищатиму інтереси солдатів, і я знаю, що тут на моєму боці стоїть весь німецький нарід!

Отже, цього 30 січня, я можу запевнити тільки в одному: як закінчиться цей рік, я не знаю. Ніхто не може сказати, чи закінчиться війна в цьому році. Але одне я знаю:

де б не виступив противник, ми цього року знов будемо його бити так само, як і дотепер! Це буде знов рік великих перемог. І як раніше я ніс завжди цей прапор, так і тепер високо держатиму його, бо ж наскільки в іншому становищі перебуваю я сьогодні!

Мої товариші по нації! Мої солдати! Ми маємо за своїми плечима славну історію, і з цією хочеться порівнювати. Протягом цієї історії німецькі герої боролися у стані безнадійності, як здавалося, підлеглості. Але ми, наприклад, аж ніяк

(Закінчення на 4-й сторінці)

У Німеччині ніколи не буде большевизму!

Велика промова Адольфа ГІТЛЕРА 30 січня 1942 р. з нагоди 9-х роковин прийняття влади

(Закінчення)

не повинні порівнювати з фрідріхівською епохою. На це ми не маємо права. У нас найдужча армія в світі. У нас—найдужчі в світі повітряні збройні сили. Фрідріх Великий мусив боротися проти переважаючої сили, яка просто приголомшувала. Коли він провадив першу сілезьку війну, то проти держави, що мала тоді все ж таки 15 мільйонів населення, виступало 2,7 мільйона прусаків. Коли за сім років він змушений був провадити третю війну, то 3,7 чи 3,8 мільйона прусаків лишалися проти близько 50 або 54 мільйонів інших. Через усі відступи цей муж залізної волі високо ніс свій прапор і ніколи не зневірявся у своєму народові, а, якщо інколи і зневірявся, то потім він сам знову випростовувався і знову брав прапор у свою сильну руку.

Що ж ми скажемо сьогодні про нас самих? Перед нами противник, який тепер нас чисельно мабуть переважає. Але навесні і це знову зміниться. Ми його знову битимемо. Бо ж тоді знову настане наша пора. І так буде скрізь. Але передусім: тепер ми маємо союзників, і це вже не те, що було за світової війни. Навіть саме те, що робить на Сході Японія, ми не спроможні як слід оцінити. І нам не лишається ніякого іншого шляху, як шлях боротьби і перемоги. Чи буде тяжкий чи легкий — ніколи він не буде тяжчим за боротьбу наших предків. Проте, ми не повинні також сподіватися, що він може бути легшим. Зараз ми прекрасно усвідомлюємо всі жертви, що їх приносять наші вояки. Хто може зрозуміти це краще за мене, який сам був колись солдатом?

Я і сьогодні почуваю себе першим мушкетером держави. В час, коли я сам іще був тільки солдатом, я виконував свої обов'язки. Сьогодні я виконую їх так само непохитно.

Але я розумію всі страждання моїх товаришів, знаю все, що точиться навколо них, а тому не можу і не хочу вживати ніяких фраз. Бо це їм буде незрозуміле. Я можу вам сказати тільки одне: батьківщина вже уявляє собі, мої товариші, що ви пробили; батьківщина усвідомлює, що це значить лежати серед снігів і льоду на холоді в 35°, 38°, 40°, 42°, щоб боронити Німеччину. Але саме тому, що батьківщина це знає, вона хоче зробити все, що тільки може. Вона хоче працювати і буде працювати! А я особисто мушу звернутися до неї з закликом:

Товариші по нації, що живете в Німеччині! Працюйте, виробляйте зброю, виробляйте бойові припаси, і знов виробляйте зброю, і знов бойові припаси! Цим ви врятуєте життя численним товаришам там, на позиціях.

Виробляйте і працюйте на нашому транспорті, щоб усе це потрапило на позиції. Тоді міцно стоятиме фронт; він буде виконувати свої обов'язки, і тоді рідна Німеччина може бути спокійна.

І тоді не здійсниться молитва цього диявольського священика, який бажає, щоб Европа була покарана большевизмом: але здійсниться інша молитва:

Господи Боже, дай нам сили здобути волю для себе, для нашого народу, нашим дітям і онукам. І не тільки нашому німецькому народові, а також іншим народам Европи, аджеж на цей раз ми провадимо війну не за самий лише німецький нарід: ні, це—боротьба за всю Европу, а разом з тим і за все цивілізоване людство.

За кордоном

Порт Дарвін виключено як операційну базу

ТОКІО. Успішним нападом на єдиний стратегічно важливий порт північної Австралії порт Дарвін, ворог позбавлений останньої можливості й надії почати наступ проти японців або значно впливати на розвиток японських операцій.

Під цим кутом зору японська преса надає великого значення подіям останніх днів, десанту на Тіморі, повітряним атакам на центральну Бірму і аеродроми Батавії, операціям на Суматрі, нападу з повітря на порт Дарвін.

Досі ворогу лишалося на півдні лише два важливих опорних пункти, а саме—Сурабайя на Яві і порт Дарвін. Успішний ний напад на порт Дарв наслідок те, що ворож ще неокупованих областя ської Індії, перш за все потрапили в нестійке ст бо цілком виключаєтьс вість одержати підкріп США безпосередньо, в порт Дарвін. До того ж Тімору роз'єднала воро які зараз не мають зв'язку

Удар проти порту Дарв настільки важким, що ць ний пункт втратив своє значення як морський ві порт.

Контрзаходи Японії

ЛІССАБОН. Прем'єр-міністр Салакар виступив у засіданні португальських національних зборів з промовою про становище в португальському Тіморі.

Він почав з подій середини грудня, коли голландські й австралійські війська за англійським наказом окупували португальську частину острова без будьяких пояснень або підстав, протиправно і з зламанням англійсько - португальських відносин.

Прем'єр-міністр Салакар нагадав про те, що він був змушений вести тривалі переговори з Англією, аж поки 22 січня португальський уряд здобув можливість спрямувати до Тімору пор ські війська.

Далі Салакар зупинився н заходах японців проти анг окупації Тімору. Японія о вала в офіційній ноті п португальського уряду „ них словах" — так висло лакар — стратегічну нео японської окупації, яку б ликано виключно діями А маючими закони дружби міжнароднього права.

На закінчення своєї п прем'єр-міністр Салакар що дружні пояснення ур уряду не стали все ж ш шкоді протесту Португалі окупації Тімору.

Поліцайська змова в Йоганісбурзі

СТОКГОЛЬМ. Рейтер повідомляє про змову, яку, нібито, викрито в Йоганісбурзі. В наслідок цієї змови заарештовано 43 поліцайських офіцери і 271 поліцаїв, а також затримано 30 поліцайських службовців, яких можливо судитимуть за обвинуваченням в державній змові. Йоганісбурзький поліцайський комісар, полковник Бартон заявив, що також заарештовано 59 членів заліз ції. Лояльні поліцаї за до цивільної гвардії заарешту дозрілих, конфіскувавши ти, зброю й бомби. За були членами антибритан ганізації, яка видавала культурно-просвітню.

Редактор Л. ФРЕЙ - СВО

Курсам німецької мови
ПОТРІБНІ ВИКЛАДАЧІ,
вільно володіючі німецькою та українською мовами. Про умови довідатись: Українська площа, № 17,
щодня від 13 до 16 год.
ДИРЕКЦІЯ КУРСІВ.

Громадяни, які закупили цеглу у заводоуправі цегельних заводів на протязі листопада 1941 року — січня 1942 року і до цього часу не вивезли, повинні вивезти до 15 березня 1942 року.
В разі неодержання до зазначеного строку—видані наряди будуть анульовані. 3—1

Сумському українському театрові
ПОТРІБЕН на постійну роботу
в симфонічному оркестрі
ГІТАРИСТ,
знайомий з нотами.
З пропозиціями звертатись до контори театру щоденно з 9 до 12 год. дня.
1—1 ДИРЕКЦІЯ.

У ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ

Згідно плану, складеного ювілейною комісією, 10-го березня — в день народження великого українського поета й художника Тараса Григоровича Шевченка—артисти Українського драматичного театру дають п'есу „Назар Стодоля". УРОЧИСТА ВИСТАВА розпочнеться об 11-й годині ранку.

В день 81-ої роковини з дня смерті Народнього Кобзаря — 11-го березня — рівно о 15 й годині, в міському театрі відбудеться ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ з творів Тараса Григоровича.

По всіх школах і гімназіях цього дня організовуються РАНКИ, під час яких буде ознайомлено учнів з славним життям і творчістю співця українського народу.

Редакція „Сумського вісника" готує ЮВІЛЕЙНИЙ НОМЕР газети.

Сумська міська міліція повідомляє, що всі чоловіки, які взялись на облік у військово-обліковому секторі, та які змінили своє місце мешкання, або будуть міняти, повинні в обов'язковому порядкові з'явитись у військово-обліковий сектор і повідомити про нове місце мешкання.
СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ.

Сумська міська міліція повідомляє, що всі чоловіки, які взяті на облік у військово-обліковому секторі, не мають права без дозволу цього сектора виїздити на село як зовсім, так і тимчасово.
Особи, які не будуть додержуватись цього розпорядження, будуть притягатись до суворої відповідальності.
СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ.

На підставі постанови Сумської міської управи від 27-го січня
механічні майстерні товариства „Сумський сільськогосподарчих машин"
з 1-го лютого 1942 р.
ПЕРЕДАЮТЬСЯ
до відання Сумської міської управи
Претензії до т-ва „Сумський с/г. машин" з боку організацій підприємств та приватних осіб ПРИЙМАЮТЬСЯ конторою на підприємстві (Фабрична № 2) до 10 го березня 1942 р. включно. Після цього терміну претензії прийматись не будуть.
Т-во „Сумський завод с/г. машин"

Сумській райспоживспілці ПОТРІБНІ такі спеціалісти:
Майстри по виробці гончарного посуду
" " " шкір
" " " хутрових виробів
" " " рогових виробів
" " " шорних виробів
" " " возів
" " " коліс
" " " щіток
Про умови праці довідатись в конторі райспоживспілки по вул. Воскресенській вул., № 1.
3—1.

Загублені:

Метричне свідоцтво на ім'я Ко ко Валентин Васильович.
Метричне свідоцтво на ім'я Павло Іванович.
Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Федорович.
Метричне свідоцтво на ім'я Борис Федорович.
Паспорт на ім'я Бровенко Ів вівна.
Довідка особи про військово військово-положення Весельчак мир Яковлевич.
ВВАЖАТИ ЇХ НЕДІЙ

Сумська друкарня. Т.— 15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

Mit Genehmigung des Ortskom

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВІВТОРОК 10 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 30 (51)

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 6 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На різних відтинках східнього фронту після впертих боїв було відбито ворожі атаки з важкими втратами для ворога. Було захоплено багато сотень полонених. Продовжувалося обстрілювання важкою артилерією важливих військових об'єктів Ленінграду.

4 і 5 березня ворог втратив на **східньому фронті** 61 танк. Дальніші атаки німецьких бомбардувальників було спрямовано проти військових об'єктів Севастополя і центральної частини Москви.

В морі навколо Англії бомбардувальники потопили торговельний корабель місткістю 3000 брутто-тонн. Далі вдень на південному березі Англії було закидано бомбами постачальні підприємства.

В північно-американських водах німецькі підводні човни потопили торговельні кораблі місткістю 90500 брутто-тонн, з них 7 великих пароплавів, а також великого американського винищувача, і пошкодили 2 корабля торпедами. В північній Америці формації літунства атакували британські авіабази і залізничні об'єкти в Єгипті, біля Фука-ЛЮ-Баба.

Під час нальотів на Мальту бомбами важкого калібру було ушкоджено спорудження аеродромів і бази підводних човнів. Під керівництвом вахмістра Бальцера 4 березня на східньому фронті було знищено 8 советських танків.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 7 березня 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На сході було відбито багато ворожих атак.

Літунство підтримувало власні атаки, завдаючи нищівних ударів ворожим позиціям і скупченням військ у **верховинах Волги.** Фінське літунство розпорошило на **Карельському** фронті формаціями ловецьких літаків і бомбардувальників ворожі колони і позиції.

За час з 25 лютого по 5 березня советське літунство втратило 297 літаків, з них 165—в повітряних боях, 16—збито протилітунською артилерією і решту з них знищено на землі.

В Північній Африці — успішна розвідувальна діяльність. Штурмові і легкі літунські сили атакували **в Східній Кіренаїці** табори, скупчення автомобілів і склади пального.

Під час нальотів німецьких літаків на аеродроми і залізничні споруди в **Північному Єгипті,** 5 березня на схід від Марса Матруку було також тяжко пошкоджено бомбами великий вантажний корабель.

На Мальті німецькі бомбардувальники влучили бомбами найважчого калібру в цитадель і морську базу порту Ла-Валлета. Було пошкоджено два підводних човни.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 8 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

В Донецькій області і на фронті на схід від Харкова зазнали невдачі ворожі атаки, які було проведено міцними силами. На окремих відтинках бої ще тривають.

На середньому і північному відтинку східнього фронту тривають оборонні бої. Під час власних атак військові частини і з'єднання СС відкинули ворога з багатьох позицій і, зламавши впертий ворожий опір, просунулися вперед.

При цьому ворог втратив багато вояків полоненими. Серед них одного командира дивізії і понад 3.000 убитими.

В повітряних боях німецькі ловецькі літаки збили 22 советських літаки, крім того 9 літаків було знищено на землі.

В Північній Африці — обопільна жвава розвідча діяльність.

Німецькі літаки потопили в **Тобруцькому порту** вантажного корабля, місткістю в 3.000 брутто-тонн і три легких кораблі.

В глибоких тилових нальотах німецькі літаки в декількох місцях зруйнували **Західньо-Єгипетську залізницю.** Продовжувались бомбардування вдень і вночі військових споруд **острову Мальта.**

Короткі повідомлення

◆ Біля Чорноморського узбережжя советський підводний човен без успіху атакував турецький корабель „Азана".

◆ В Німеччині вперше почали працювати робітники з України й Білорусії.

◆ В Зальцбурзі зібралися керівники німецького, італійського і японського студентства для обговорення спільної роботи на грунті пакту трьох держав.

◆ Багато депутатів індійського законодавчого зібрання вимагають негайного створення індійського національного уряду.

◆ В своїй декларації маршал Петен кваліфікував британський наліт на Париж, як наліт колишнього союзника, який посилав на смерть самих французьких солдат, а через 2 роки, користуючись грубою силою, вбиває цивільне населення.

◆ В Японії чекають після падіння Батавії на цілковитий крах яванської оборони.

◆ Японські гідролітаки біля острову Балі влучили 6 бомбами у ворожий авіаносець.

◆ З приводу поганих вістей зі всіх фронтів багато англійських газет вимагають негайної офензиви.

◆ За даними народнього перепису, що було проведено в березні 1941 року, населення Індії складається з 388,8 мільйона чоловік.

◆ В Манджурській столиці було підписано нову німецько-манджурську торговельну угоду.

◆ За спеціальним повідомленням японської головної ставки японці остаточно зайняли Батавію, — головне місто голландської Індії.

◆ На півдні острову Суматра японці захопили неушкодженими 70% нафтових промислів.

◆ Англійський підводний човен обстріляв грецьке вантажне судно й моторно-парусовий корабель. За жертв цього боягузливого нападу стали виключно цивільні громадяни.

◆ Японський флот повідомив про потоплення одного ворожого крейсера й трьох винищувачів.

◆ Віце - президент італійської Східньої Африки Герцог Аоста вмер у британському полоні.

◆ Голландський адмірал Хельбрік залишив Яву.

◆ Японці успішно борються на Яві на захід від Сурабаї і південний захід від Бандунгу і вже цілком зайняли залізничну лінію Батавія—Бандунг.

В Бірмі великі з'єднання бірманців перейшли на бік японців.

Японці опанували протоку Карімата

ТОКІО. За фронтовими повідомленнями з Токіо, острів Банка вже через три дні після десанту було цілком окуповано. Японські десантні війська зайняли в першу чергу приховання в хащах аеродром на північному заході острову, а потім в умовах нестерпної спеки зайняли Пангкалан, Гинанг, Кобута інші важливі пункти. Після заволодіння островом Банка, японці заванували протоку Карімата, яка відокремлює Банку від Борнео.

• СУМАТРУ ВТРАЧЕНО ДЛЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ І ГОЛЛАНДІЇ

БЕРЛІН. Японські війська на Суматрі підсилюються. Зайнята японцями територія обіймає велику частину Палембангських нафтових ділянниць між Джамбі й Палембангом. Ці ділянниці одночасно найбагатші каучукові райони Суматри.

Обидва нафтоочищувальні заводи Палембангу значно пошкоджені відступаючим ворогом, але японці сподіваються їх швидко відбудувати. Між тим, японці просуваються вперед за Палембанг, вони досягли вже узгір'я Барізанських гір в південнозахідній Суматрі.

Британці й голландці очевидно не роблять собі ілюзій щодо долі Суматри.

Практично острів вже втрачено після того, як його господарчий центр з найбільшим містом Палембанг знаходиться в руках японців.

Острів Суматра величиною дорівнюється приблизно Швеції. Населення його налічує біля 8,5 мільйона, виключно майже малайців, які не мають ворожого вастрою до японців.

З господарчого боку Суматра важлива, як постачальник нафти, олова, тютюну, гуми, бокситів, пальмової олії й джуту. Нафтова продукція в 1939 р. досягла 5,3 млн. тонн. Суматрська нафта вживається для виготовлення бензину, особливо авіаційного. Копальні олова на островах Банка, Біліton і Сінгкеп, що розташовані біля Суматри, настільки продуктивні, що після заволодіння Суматрськими родовищами і оловом Малакки, Індо-китаю, а також застосуванням олова з Таї, японці мають 70% світової здобичі олова. Також значними є родовища бокситів, які з'являються важливою сировиною для будування літаків.

На закінчення треба ще нагадати, що після Малакки, Суматра це найважливіша каучукова область світу.

Подробиці замаху на посланика Паппена

На шляху з квартири до будинку посольства 25 лютого було зроблено замах на життя посланика фон Паппена і його дружини. Посланик фон Паппен і його дружина лишилися неушкодженими. Невідому людину, очевидно ту, що робила замах, яка знаходилася декілька кроків позаду від посланика, було розірвано бомбою на шматки.

Одразу після замаху турецький міністр зовнішніх справ Сараджоглу в супроводі державного секретаря Нумана Менеменжоглу зробив посланику фон Паппену офіційного візита.

Турецький міністр зовнішніх справ пояснив, що уряд Туреччини ні в якому разі не буде терпіти, щоб Туреччина стала за плацдарм для подібних злочинів. Він повідомив посланика про те, що почато найсуворіше слідство зо всіма відповідними заходами. Турецькі президент і прем'єр-міністр висловили посланику свої поздоровлення.

Фюрер телеграфом висловив посланику свое поздоровлення. Також і райхсміністр фон Ріббентроп надіслав посланику сердечну вітальну телеграму.

Кріппс введений до кабінету

СТОКГОЛЬМ. Крокуюча большевизація Англії зробила новий стрибок уперед. Міністр Кріппс, який під час дипломатичної діяльності у Москві виказав себе, як довірена особа Сталіна і після свого повернення агітував у численних промовах за віддання европейського континенту кривавим советським бандам, закликаний Черчіллем до кабінету. Його призначено лордом-охоронцем печатки й представником у нижній палаті.

В Лондоні повідомляють, що міністр постачання Бівербрук, якого за останніх часів багато в чому обвинувачували, виключений зі складу уряду і їде до США. Етль, призначений на міністра домініонів і заступника прем'єр-міністра.

Черчілль знов знайшов по-справжньому демократичний засіб пом'якшити досить різку критику з приводу втрати Сінгапура, невдачі Лібійської офензиви і демонстрації англійського безсилля під час проходу німецьких кораблів через протоку. Він хоче протистояти кризі „найгіршої, що йде крадькома", як називають громадське обурення з приводу постійних британських невдач, зменшенням складу кабінету з дев'яти до семи членів. Гренвуда, міністра без портфеля, й скарбника Кінгслейвуда виключено зі складу кабінету.

ЛОНДОН ВИСМОКТУЄ АВСТРАЛІЮ

ЖЕНЕВА. Австралійський міністр у справах озброєння пояснив декілька днів тому в своїй промові, що в 1940 році Австралія була примушена надіслати до Англії всі запасні рушниці, щоб компенсувати англійські втрати в Дюнкірхені.

З цих причин ще й сьогодні бракує рушниць в багатьох учбових таборах. Тричі вже Австралія змушена була знову озброювати свої експедиційні корпуси за океаном, і ніхто не знає, скільки разів це ще може трапитися.

Шляхи відступу на Батаані відрізані

ТОКІО. Як повідомляє з Манілі „Токіо Ніці-Ніці", завдяки ціл... ному співробітництву японського повітряного й морського флотів ... районі острова Батаан, ворог ... збавлений будьяких можливостей відступати, або одержати підкр... ления.

Парашутні війська наступають біля Палембангу

ТОКІО. Агентство Домей по... домляє з опорного пункту, як... не називають, що японські пара... шутні війська, які висадилися ... близу Палембангу, цілком зайняли нафтові заводи на захід від Па... лембангу і встановили зв'язок ... новими десантними військами, що зайняли Палембангський аеродром.

Нафтові заводи в східній части... ні палають, відступаючий ворог підпалив їх.

Японці перейшли ріку Ділін

Як повідомляє агентство Домей з японського опорного пункту ... Бірмі, японські військові формації, які 16 лютого почали просування на захід від Мартабана, перейшли під важким артилерійським вог... нем ріку Ділін і вперто пересл... дують ворога в напряму Равгун.

Японці зайняли Батам й Самбое

ТОКІО. В середу, як повідомл... Домей, японці, не маючи власних втрат, зайняли острова Батам ... Самбое на південь від Сінгапу... Під час зайняття острову Бат... японські війська захопили 16 р... зервуарів з нафтою, а на остр... Самбое 20 резервуарів з гасом. На обох островах ще палають вели... пожежі, тому що англійці, про... дячи свою політику „хай про... литься земля", підпалюють ... під час відступу.

Успішне просування на Тіморі

За спеціальним повідомленням „Йомі'урі Шімбун", японські війс... ка, які висадилися в португальс... кій частині Тімору, після вперто... опору розбили британсько-ніде... ландські війська. Аеродром Да... японці зайняли ще 20 лютого. Формація, яка просувається в на... прямку Кьопангу, також здобула великих успіхів.

Військове з'єднання терміново
ПОТРЕБУЄ
декільна автослюсарів, шоферів і допоміжних робітників
(не фахівців), які згодні, в разі пересування з'єднання, лишитися на роботі.
Для цих людей потрібний також ПЕРЕКЛАДАЧ. Крім заробітньої плати забезпечується постачанням.
З'являтися в контору бувшої текстильної фабрики.

Сенсаційна знахідка в документах Даладьє

БЕРЛІН. Серед документів колишнього французького прем'єр-міністра Даладье знайдено доповідь французького посла в Гаазі Вітроля, яка є автентичним доказом того, що тодішній уряд Голландії намірявся увінчати безприкладним злочином ламання нейтралітету і наймитську, стосовно до Англії, політику.

Доповідь французького посла, що він 11 надіслав 12 жовтня 1939 року до Даладье кур'єром, висвітлює той факт, що колишній голландський міністр зовнішніх справ Ван Клеффенс складав плана вбивства фюрера і райхсміністра зовнішніх справ, і усунення уряду Німеччини.

Щоб провести цей злочин, за організацією якого ховалися англійський уряд і його таємна поліція, сукупно зо всіма ворогами Німеччини. Клеффенс прагнув забезпечити собі допомогу французького уряду. Співучасть і допомогу Рузвельта він вважав забезпеченою.

З згаданої доповіді випливає сенсаційна взаємопов'язаність між плавами голландського міністра зовнішніх справ і відомим випадком у Венло, яким було викрито інтриги гаазького відділу англійської таємної поліції в західній Европі. Цей відділ намагався організувати змови в Німеччині, а також різні замахи, для чого прагнув встановити зв'язки з уявними революційними організаціями, які в дійсності не існували. Природньо, що ці плани англійської поліції були добре відомі німецькому урядові.

Щоб викрити ці плани зо всіма їх подробицями, урядовці відділу безпеки СС одержали завдання уявити з себе співчленів революційних організацій у Німеччині і встановити зв'язок з британським революційним й терористичним центром в Гаазі.

Ця операція мала великий успіх, і начальника гаазького відділу таємної англійської поліції з його співучасниками і супроводжуючим їх офіцером голландського генерального штабу було заарештовано на німецько голландському кордоні біля Венло. Доповідь Вітроля знову доводить безсоромні лиходійські плани англійської поліції і до того ж викриває, що ці плани були підтримані тодішнім голландським міністром зовнішніх справ. Клеффенс повідомив французького посла що він—як він вважав — „близько стоїть до керівних націонал-соціалістичних кіл", яким він може пропонувати „послуги".

В дійсності ж йшлося про з'язок, встановленій за дорученням німецької служби безпеки для викриття гаазького центру англійської поліції, пов'язаного з керівними голландськими колами і навіть з голландським міністром зовнішніх справ.

Клеффенс пов'язував думку про майбутне „співробітництво" з Німеччиною з передумовою „відсторонення від влади райхсканцлера Гітлера і пана фон Ріббентропа в той або інший засіб". Далі Клеффенс інформував французького посла про те, що він познайомив уже декілька відомих французьких осіб зі своїми злочинними планами, а також доклав їх бельгійському урядові.

Коли французький посланик заперечив, що мир з кожним націонал-соціалістичним урядом був би важким, бо фюрер і його міністр зовнішніх справ пізніше всерівно прийшли б до влади, Клеффенс недвозначним натяком дав зрозуміти, що „це виключення може бути остаточним".

Ці слова є ні що інше, як цілком прозоре маскування плану політичного вбивства, який було складено за дорученням Англії, за співучастю французького й бельгійського урядів і головного під'юджувача війни Рузвельта.

Редактор Л. ФРЕЙ - СВОБОДНИЙ

Суми, тип. зам. Т 15000 Адреса редакції: м. Суми, вул. Нижкова, № 7.

Mit Genehmigung des Ortskommandos

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

СЕРЕДА 11 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 31 (52)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЧОМУ МИ ШАНУЄМО ШЕВЧЕНКА

Серед імен відомих українських письменників ім'я Т. Г. Шевченка оповите пошаною. Багато зробив він для свого народу, тому він — незабутній, тому ввійшов в історію як безсмертний.

Він увібрав втілив у собі все від свого народу і відтворив у своєму високохудожньому натхненному слові. Ніхто з українських поетів не відда в у своїй творчості з такою ніжністю невичерпну любов до свого краю, до свого народу, до чарівної української природи, як Т. Г. Шевченко.

Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу.

Про село, про українську природу він пише:

Село — неначе писанка;
А там і ліс — і ліс, і поле
І сині гори...

Життя народу і тогочасне й давно минуле його гірка доля, побут, природа України були тим постійним джерелом, що живило Шевченкову творчість. Вся його спадщина—поезія й проза, п'єси і щоденник, починаючи від патетичних пристрастних рядків і до найніжнішої інтимної лірики — це життя українського народу, його історія.

Скривджена москалем дівчина, гірка доля кріпака, сльози сироти, сльози прибитої горем матері, горе — лихо тогочасної України — ось те, що давало натхнення великому поетові, виповняло його то тихі ніжні, то бурхливі запальні рядки. Його слово:

У серце падало глибоко
І ніби там вогнем пекло
Холодні душі.

Із скарбниці народної поезії черпав він дорогоцінні перли і оздоблював ними свої невмирущі вірші — пісні.

Кращі вірші Шевченка, покладені на музику, набули характеру народніх пісень. Такі пісні, як „Реве та стогне", „Нащо мені чорні брови", „Утоптала стежечку" і інші, співаються як народні пісні.

Шевченко воістину народній поет. Величезні заслуги його в розвитку української культури. Це він збагатив нашу мову, підніс її на рівень справжньої літературної мови. Це він вніс неоціненний вклад в нашу рідну літературу, це він завжди впливав на молоді покоління поетів, письменників.

Немале значення має і мистецька спадщина Шевченка. У ній так само, як і в поетичній творчості відбилось життя українського народу, його побут, особливо українська природа.

Тому в історії культури України Шевченкове ім'я займає найвище, найпочесніше місце. Пам'ять про нього назавжди збережеться в серцях українських людей.

СЛАВНЕ ЖИТТЯ

„Село! О, скільки милих, чарівних привид пробуджується в моєму старечому серці при цьому прекрасному слові Село! І ось стоїть передо мною наша бідна, стара, біленька хата, з потемнівшою солом'яною покрівлею й чорним димарем, а біля хати на причілку, яблуня з червонобокими яблуками, а навкруги неї — квітник — любимець моєї незабутньої сестри, моєї терпеливої, ніжної ненькиї! А біля воріт стоїть стара розлога верба..., а за вербою клуня — навколо якої стоги жита, пшениці й різного, всякого хліба; а за клунею по узгір'ю, піде вже сад", — пише великий Тарас у повісті „Княгиня" про свою рідну Кирилівку (Звенигородського повіту на Київщині), де в 1814 році, 10-го березня у кріпацькій сім'ї народився він.

Вже дитиною пізнав майбутній Кобзар народній весь трагізм тодішнього життя. Згодом, коли йому було 8 років, сиротою став, бо матір ще „молодую у могилу нужда та праця положила", брати „на панщину ходили, поки лоби їм поголила", а сестри „в наймах виросли чужій". Отож, маленький Тарас тинявся „одне-однісіньке під тином". Самотужки здобував знання. Пропював у дяка, у лисянського маляра диякона, здобуваючи освіту, кошти на існування. Нарешті потрапив до місцевого пана Енгельгардта за козачка. Вже тут Тарас випробовує свої здібності. При свічечці було копіював він портрети козака Платова, Кульнева, Кутузова.

На початку 1831 року пан разом з козачком переїхав з Вільно до Петербургу. Вбачаючи великі художні здібності свого козачка, Енгельгардт через рік законтрактовує Шевченка на чотири роки до різних живописних діл майстра Ширяєва. Тут Тарас виконував різні малярські роботи, тут вперше прозвучали поетичні струни Народнього Кобзаря. У світлу петербурзьку ніч Тарас бігав у Літній сад змальовувати статуї. Під час такого заняття Шевченко познайомився з художником І. М. Сошенком, який у 1837 році представив його конференц-секретарю Академії Мистецтв п. В. І. Григоровичу. За допомогою пп. Григоровича, Жуковського, К. П. Брюллова і графа М. Ю. Вільгорського у 1838 році (22 квітня) було викуплено у п. Енгельгардта уже 24-х-річного Тараса Григоровича.

У 1840 році вийшла з друку перша збірка поезій „Кобзар".

Петербурзьке життя остогидло поету і художнику. Він рветься на Україну. Але покищо не вдається здійснити цього. Думка про поїздку на Україну все ж не покидає Тараса Григоровича. І тільки у 1843 році пощастило йому глянути на свій рідний край, об'їхавши значну частину української землі.

З часу викупу Шевченко відвідує класи Академії Мистецтв, а у 1845 році закінчив її, одержавши звання „Некласного художника". 25-го березня цього ж таки року виїхав Тарас на Україну для роботи.

Це період справжнього творчого натхнення.

В 1847 році, за доносом студента Петрова, Тараса Григоровича разом з Кулішем заарештовують у справі Кирило-Мефодіївського братства. Його було засуджено за „явно протизаконні" вірші, заслано спершу в Орську, а потім у Ново-Петровську кріпості під найсуворіший нагляд, з забороною писати й малювати.

„Рядовий 3-ої чоти 5-го батальйону" — Шевченко проходив муштри. Але і тут не покидає писати і малювати. За рік після арешту Тараса Григоровича, як художника, посилають у експедицію по опису Аральського моря. 6-го листопада 1849 року він повертається у Оренбург, сповнений силою вражінь.

Тарас у російських лещатах. 22-го серпня 1858 року за проханням графині Н. І Толстої було звільнено його спід варти і дозволено займатись малюванням. Влітку, через рік, після довгих років розлуки побачив свою неньку — Україну. Тоді ж дістав дозвіл друкувати свої твори.

Московія забрала у Тараса Григоровича Шевченка здоров'я. Восени 1860 року він захворів, але не покидає роботи: працює щодня по чотири години. 11-го березня у нього на шосту Тараса Григоровича не стало — обірвалося славне життя. Він помер у своїй майстерні при Академії Мистецтв. Трагічна звістка швидкокрилою ластівкою полетіла по всьому світу, у рідний край, милий незабутньому Тарасу — на Україну. І, почувши цю звістку, українці сумували, бо немає більше серед них співця народнього, немає Велетня — Тараса.

Тіло було перевезено з Петербургу на Україну й поховано у Каневі, біля Дніпра.

Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

З того часу минуло 81 рік. І нарід український, згадуючи свого сина, бачить Тараса з опущеною донизу головою, руки в кайданах, погляд похмурий, але перекопливий, далекогладний.

WESHALB WIR SCHEWTSCHENKO EHREN

Unter den berühmten Namen der ukrainischen Schriftsteller ragt der Name des T. Schewtschenko besonders hervor. Er hat viel für sein Volk getan, darum ist er unvergeßlich. Er ist in die Geschichte als ein unsterblicher eingegangen.

Er hat die Seele seines Volkes in sich verkörpert und in seinen dichterischen Worten wiedergegeben.

Keiner von den ukrainischen Poeten hat in seinen Werken die unerschöpfliche Liebe zu seinem Lande und Volk, zu der reizvollen ukrainischen Landschaft so dargestellt, wie T. Schewtschenko.

„Ich liebe sie, ich liebe sie so
meine arme Ukraine"

Von den Dörfern, von der Natur schreibt er:

„Das Dorf ist, wie ein Osterei;
Dort der Wald, Wald und Feld
Und die blauen Berge".

Das Leben des Volkes zur Zeit des Schewtschenko, seine Vergangenheit, sein schweres Schicksal, seine Armut, Lebensweise, die ukrainische Landschaft, das waren die Quellen seiner Arbeit. Sein ganzer Nachlaß an Poesie und Prosa, Theaterstücke u. a. von patetischen Verse bis zur zartesten Lyrik — ist das Leben des ukrainischen Volkes, seine Geschichte. Das von dem bösen betrogene Mädchen, das Los der Leibeigenen, die Tränen der Waise, die Tränen der vor kummer weinenden Mutter, das böse Schicksal der damaligen Ukraine, das alles regte den großen Dichter an, füllte seine bald zarten, bald heftigen Strophen und Worte.

„Und das Herz sank tief hinab
Und als ob die kalten Seelen
Wie von Feuer gesengt wurden" —

Aus der Schatzkammer der Volkspoesie nahm er die teuren Perlen und schuf damit seine unsterblichen Lieder.

Die schönsten Gedichte Schewtschenkos sind vertont und haben den Charakter von Volksliedern.

Solche Lieder, wie: „Es heult und stöhnt", „Wozu die schwarzen Augenbrauen", „Einen Pfad hab ich getreten" u. a. werden als Volkslieder gesungen.

Schewtschenko ist wirklich ein Volksdichter. Seine Verdienste in der Entwicklung der ukrainischen Kultur sind groß. Er hat unsere Sprache bereichert, hat sie auf die Stufe der wirklichen Literatursprache gehoben, er hatte Einfluß auf die jüngere Generation der Poeten und Schriftsteller.

Eine große Bedeutung hat auch der künstlerische Nachlaß von Schewtschenko. In ihm ist, so wie in seinen poetischen Werken das Leben des ukrainischen Volkes, seine Lebensweise, ganz besonders die ukrainische Natur dargestellt.

Darum nimmt der Name Schewtschenkos in der Geschichte der ukrainischen Kultur den höchsten, ehrenvollsten Platz ein. Die Erinnerung an ihn bleibt in den Herzen der Ukrainer stets wach.

МИСТЕЦЬ СЛОВА

Г. Серієнко

„Коли б я говорив всіма язиками людськими й ангельськими, та не мав би любови в серці, то був би я мідь дзвенюча і кімвал бряцающий"

Апостол Павел.

У роковини смерти нашого великого поета—борця ми підносимося думкою і настроєм і возносимо Шевченкові найгучнішу хвалу. Прославляємо його, як громадянина, живописця й поета. З сумом схиляємо чоло і складаємо перед ним нашу найщирішу любов і найглибшу повагу.

Слава і роль Шевченка вельми значні та широкі.

Насамперед він є видатний громадянин, який за свої переконання зазнав десятирічного тяжкого заслання. Він відомий нам і як визначний художник. Але ми знаємо і шануємо Т. Г. Шевченка, як світоча України, як борця-поета за волю народу українського, як співця любови, братерства, правди і добра.

У світі ж немає нічого цілком обмеженого, і може настане час, коли Україна дасть поета ще вищого за Шевченка, але й тоді в пануванні пам'яти його лишиться нашим національним святом.

Що ж дав Шевчевко нового людям?

Він розказав нам про нелюдське кріпацьке життя. Він писав про волю і правду, волав до них.

У своїй поезії Шевченко приніс гарячу любов до України, він став її співцем. Одначе про кріпацтво писали і говорили й до Шевченка. Не новими мотивами у поезії Шевченка були волч і правда, про це також писали і до нього, як до нього ж писали і про любов до України. Так, Гребінка, у своєму відомому вірші „Моя коханка" виявляє чуле почуття до України.

Я всім повідаю, що тая дівчина,
Що тая вродлива—моя Україна,
Й я кохаю; для неї я грів
І душу таємну і лагідний спів
Невче німої скорботи зітхання,
Немов тії неньки над дітьми ридання,
Так в душу глибоко запали мені
Рідної Вкраїни журливі пісні.

Але Гребінці, видно, не дуже завали ті пісні, бо з української літератури він швидко звернув до російської, забувши „тії неньки над дітьми ридання".

Отже мотиви поезії Шевченка були не нові, але слово його було нове, він не зітхав, а кликав до боротьби за нове життя.

Вплив поезії Шевченка і на людей, і на літературу українську великий.

Наприклад, поет 80-х років М. П. Старицький по виході празького видання «Кобзаря» пише:

Читаю знов святі глаголи
Великомученика я
Й такою тугою ніколи
Ще не пеклась душа моя
Немов образа та кривава,
Мене у пазурях трима,
У ній і кривда, і неслава
Й срамотня пляма від ярма!

В поезії Шевченка згадані мотиви дзвеніли так голосно і владно, як не дзвеніли ще ніколи.

Сила поезії Шевченка в тому, що він був великим митцем слова, в яке вкладав почуття любови, що глибоко зворушує почуття других людей. Любов же — це тепло людського серця, воно дужче за тепло сонця, бо гріє і вимкнає й тоді, коли згасне джерело тепла. Воно з'являється джерелом цілком реального руху, а джерелом ц'ої енергії у нас став Шевченко.

Ось у чому вага того чародійного слова і на неї вказував щоразу сам поет:

Ну, щоб, здавалося, слова?!
Слова та голос—більш нічого!
А серце б'ється, ожива,
Як їх почує. Знать, от Бога
І голос той, і ті слова
Ідуть між люде.
Або:
Возвеличу
Малих отих рабів німих!
Я на сторожі коло їх
Поставлю слово!".
(Подр. XI псалму).

Чи всяке ж слово має таку чародійну силу?

Ми знаємо й інших письменників, слова яких хороші, але не западають глибоко в нашу душу, не примушують тремтіти наше серце, не палять його вогнем, не тримають цілі покоління в своєму полоні.

Слово — символ нашої думки, слово—знак нашої душі. Воно звируе наші почуття, викликає образи і впливає на нашу волю.

І Шевченкова поезія зачіпає душевні струни, бо його слово сповнено вірою, переконливістю, зогріте теплою любов'ю.

Шевченко це розумів, чому й
„... Слова його лились,
І в серце падали глибоко,
І ніби тим огнем пекли
Холодні душі.
(„Пророк")

Він просить:
Ридаю,
Молю ридаючи, пошли,
Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопало
І на Украйну понеслось,
І на Україні святилось
Те слово—Божее кадило
Кадило істини. Амінь.
(„Неофіти")

Для впливу треба, щоб слово вражало болем почуття і він говорить:

Змережаю
Кров'ю та сльозами
Мое горе...
І знову просить:
Пошли,
Пошли мені святее слово,
Святої правди голос новий,
І слово розумом святим
І оживи, і просвіти".
(„Неофіти")

„Господне слово" „голосне і праздне" (До Основ'яненка")—прагнення Шевченка. Він сподівається, що:

Мої мережані сльозами
І долетять колинебудь
На Україну, і падуть
Неначе роси, над землею,
На шире серце молодее,
Сльозами тихо упадуть,
І покивае головою,
І буде плакати за мною...

Сила творчости його в глибокій любові. Над усе він любив свій нарід, свою Україну убогу, як любить мати свої діти, всім серцем і кожною краплею крови своєї. Його життя—мука, і жодної егоістичної думки про себе.

Мені однаково, чи буду
Я жить на Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забудуть
Мене в снігах на чужині
Однаковісінько мені.
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде,
Присплять, лукаві і в огні,
Її, окраденую, збудять.
Ох! Не однаково мені.

В особі Шевченка природа сполучила душу мученика ідеї з талантом першорядного поета. Він зміцнює в нас віру в силу людського духу, яку ніщо не подолає, бо він, гинучи в снігах на чужині, каже до нас: „не вмирає душі наша, не вмирає воля, і несити не вморе на дні моря поля".

Шевченко став учителем добра і правди не тільки для українців, а всіх скривджених гріє теплом свого серця і доки на світі будуть горе і сьози, доти житиме його поезія.

Уже знесилений, виходячи з цього світу, він не журиться тим, що врветься його нитка життя, а тим, що станеться з Україною. Останні свої думки він присвячує їй. І він писав нам, ще не народженим земляком своїм заповіт:

Прощай земле, прощай світе,
Неприязний краю!
Свою муку, свою люту
В хмарі заховаю
А ти, моя Україно,
Безталання вдово!
Я до тебе літатиму
З хмари на розмову.
На розмову тиху, сумну,
На раду з тобою.

Слова його проймають нас теплом, збуджують і єднають нас.

Так, Шевченко живе і житиме серед нас. Щороку звідусіль ми йдемо до нього на розмову тяху, на пораду з нами.

Через те Шевченкові дні стали днями нашого національного свята.

Шевченко назавжди зостається нашим національним правилом, якого ми будемо триматися в наші щасливі дні.

Пам'яті Великого Кобзаря

Вже скоро вік, як змовкли гами...
Тарас умер. Та чи ж умер?
Не вмер, як в давності Гомер,
Містами, селами, лугами
З людьми ішов, іде тепер.

Встає, як пісня соловʼїна,
Як пісня Правди і Добра,
Краси гаїв, краси Дніпра,
Життя народу України,
В серцях, у думах не вмира,

І кобза віща — як живая!
Несе вогонь, як Прометей,
Теплом огріє, як дітей,
Заграє ніжно, заспіває
В рядках поета про людей...

О скільки зніс нарід наш горя,
Поки зійшла нова зоря!
Сказать устами Кобзаря —
В сльозах втопити б цілі гори,
Налити б кровію моря.

Та впали мури, й на руїнах
Встає і Правда, і Добро,
І новий час, новий Дніпро,
Нову святкову Україну
Вітає звільнене перо!..

Г. ЛОЗЕНКО.

Як жид спаскудив шевченківське свято в Сумах

(Із спогадів акторів)

Це було в 1937 році. Сумські українці влаштували святкування 125-ої річниці з дня народження Шевченка.

Драматичний театр під керуванням Я. В. Дунайського підготував до дня роковин відому драму Шевченка „Назар Стодоля". Але, звичайно, без „марксистського освітлення" не можна було відсвяткувати цих роковин і тому всім довелося перед виставою вислухати в театрі звуження з пам'яти великого поета, що називалося „доповіддю про життя й творчість Шевченка." Доповідачем був сам зав. агітпропом жид Лашнюков.

Присутні нетерпляче чекали на виставу, а Лашнюков, закінчивши таку доповідь, пішов за зававісу і з дивуванням побачив, що актори вже стоять в старовинному козацькому вбранні з шаблями й рушницями.

З жахом він заламентував на весь театр: — „Ой, що це за п'єса, що це за гайдамаки тавії"

Йому відповідали, що це п'єса ювіляра Т. Г. Шевченка „Назар Стодоля".

—Так це ж якась гайдамацька п'єса! Мало, що він тоді написав! А тепер її давно вже треба викинути з репертуару! Я забороняю цю виставу!

Вистава була зірвана й присутні з обуренням пішли з театру.

На цьому не закінчилось. Через деякий час НКВС заарештував, як націоналістів Я. О. Таранця, що мав виконувати роль Назара Стодолі і П. І. Шелудченка (роль Гната). Цих акторів і досі нема, бо вони не повернулися з в'язниць НКВС. А керівник театру Я. В. Дунайський після цього просидів у Сумській в'язниці один рік і шістм місяців без жодного обвинувачення.

Так святкували жиди ювілей великих письменників на Україні.

Шевченко і Европа

Петро Абрамович

...ичи такий заголовок над ..., присвяченими пам'яті ...ського народнього геніально... ...та, ми не збираємось вводити ... нові ідеї в географію, не ...но містити Шевченка в якусь ...частину світу. Проте в нас... ...багатовікової історії европ... ...их народів і більшої близь... ...деяких із них до народів ... ми звикли вживати цього ..., щоб відтінити якісь особ... ...відношення між народами ...ньої Европи і Західньої. І не ... від себе таїти, що у багат... ...відношеннях ми (маю на ува... ...лише українців) відставали ...ходньої Европи, тобто Европ... ... особливому, може більш ...ому, але більш типовому ...ні слова. Щоб не говорили, ...ні ми тішились, коли якийсь ...ставник нашої культури зна... ...собі шлях на Захід і там ...вав якусь остаточну апро... ... Це було не зразу, а іноді ...поволі. Але, безперечно, це ... і природне і зрозуміле. В ..., а тим більше в XX-му ...ті, вже не може бути як ...ьне явище якась ізоляція ...національної одиниці від ... Коли поет претендує на ...лю пророка, він повинен ... своєму народові досвід і ...ення всього культурного ...ва. Інакше і поет і нація ...уть опинитись за межами ..., стати фоном, на якому ви...муть свої узори інші, щас... ...поети й нації. Коли хто, ... — українці — особливо гост...куваємо іноді брак свідо... ...нього обов'язку — „быть ...ом наравне". Специфічні умо... ...шої історії відхиляли нас від ...ти над собою, над своєю осві... Тепер вони відпали. І від ...самих залежить, ким ми мае... ...ти — чи будівниками нового по... ..., чи пасти задніх у загальній ...европейських народів.

...не хочеться нагадати особ... ...годі, коли перед нами як жи... ...відноситься образ Шевченка, ...порівняємо сучасне з мину... Здавалось би, всі шляхи для ...ченка були відрізані до кра... ...майбутнього, до „залізних ...ів", на які опирається україн... ...блакитне небо. Був кріпак, ...ачить, навіки прив'язаний до ...

І.

...ченко весь час після свого ...ту в сім'ю вільних представ... ...інтелігенції мріяв про поло... ...закордон — в Італію, в ...1841 році він сподівається ...ти кошти Академії Ми... ...Але надія ці в цьому році, ...ше не справдилася, хоч ...загодом, в лютому 1843 ро... ...Шевченко кategорично писав ...ковні, що в березні їде за ...й трудні цього року збе... ...їхати „в чужоземщину", ...власним коштом. Ще два ра... ...вернувся поетові на пер... ...Куліш зараз після шлюбу в 1847 р. з дружиною, захоплюючись творами Шевченка, задумали організувати йому подорож за кордон, щоб його талант ще ширше розпустив там крила. Гроші — весь свій посаг (3000 карбованців) віддавала на цю справу молода дружина Куліша. Проте з цієї думки, яка дуже тішила Шевченка, нічого не вийшло. Замість закордону, опинились — Шевченко під Уралом, Куліш — у Тулі...

Вдруге мова про закордонну подорож повторюється після повернення Тараса з заслання. Почувши про намір його одружитися з Піуновою, Куліш пише: „А в мене була така думка, щоб тебе за границю спровадити і щоб ти ширше по світу поглянув. Ся думка, — нагадує Куліш, — була у мене і в 1837 році, коли ти не забув,— так тоді Микола не дав доброго діла вчинити, а тепер мабуть якась Маруся, чи Одарка, чи Ганна стане на твоїй дорозі..." В зв'язку з цим листом Шевченко пише до Ускова: „...весной, если не разрешат мне жить в столицах, поеду в Харьков, в Киев, в Одессу и за границу. Бог с ними, и с столицами! Деньжонок теперь уже накопилось столько что безбедно можно прожить года три за границею". Закликала Шевченка за кордон і Марко Вовчок. Вона йому пише з Дрездена в 1859 році: „Коли б то ви та перебігли якось за границю! Тут би ви й діла багато наробили, і відпочили б трохи". А в 1861 році з Риму знову кличе Шевченка: „коли б же вас сюди занісся який човничок, щоб ви не од людей почули, а на свої очі побачили, які тут руїни, дерева, квіти, а народ який, а яке тепло, яке сонце!.. Була в Ватикані, коли б же ви були там, Тарас Григорович!" Але, як писався цей лист, Шевченко лежав на багнистому Смоленському кладовищі. Із подорожей нічого не вийшло.

ІІ.

Коли, таким чином, мрію про подорож треба було залишити, то для Шевченка це не означало розлучитись з думками, якими ця мрія була викликана. Розповідаючи в „Северной Пчеле" 1844 р. (№ 193, 25 VIII) про план видання „Живописной Украины" автор її (Шевченко) писав: „Назначение всех изящных искусств — представить взору или воображению красоты и ужасы природы, жизнь государств и быт частного человека, силу страстей и события, поражающие душу или наполняющие нас чувством тихим и безмятежным. Пустыни Америки, берега Рейна, знойное небо Италии в картинах — увлекают воображение, и мы, теряя ощущение времени и пространства, витаем в краях далеких, живем жизнью прошедших столетий".

Можна не бути особисто за кордоном, бачити тамошнє життя. Можна до певної міри замістити безпосередні враження читанням книжок, вивченням художніх творів. І Шевченко не тратив часу даром.

В Мирогоді (1845) поет скаржиться, що „нічого читати". Коли б не біблія, то можна збожеволіти. Ще в 1843 році кн. Репніна дала Шевченкові свою біблію і тим зробила йому велику приємність. Він читав її й іноді позначав місця, які особливо вражали його величністю думки.

Приятель Шевченка К. Гери згадував, що він разом з поетом прочитали в Оренбурзі найбільш відомий твір Фоми Кемпійського (1379—1471) „Про наслідування Христу" і в сумні хвилини часто до нього звертались, але хтось на велике їх горе в них „его похитил или зачитал".

Шевченко цікавиться „Одісеєю" Гомера в перекладі Жуковського (1848). Це, до деякої міри, пов'язано з поширеним тоді наближенням рапсодій хіосського старця до українських історичних дум. Спочатку Шевченко сміється з такого погірдливого порівняння. „А тепер, коли розібрав та розжував, то почуваю, що порівнювач має рацію. І з свого боку, я готовий навіть підсилити його порівняння". Шевченко перераховує ряд історичних дум і каже: „Всі вони так піднесено прості і прекрасні, що коли б воскрес сліпець хіосський та слухав хоч одну із них від такого ж, як і сам він сліпця-кобзаря або лірника, то розбив би в дребезги своє лукошко, називане лірою, і став би міхоношею у найбільшого нашого лірника."

„Тільки тепер, — каже він у другому місці, — я до кінця зрозумів, як потрібно вивчення антиків і взагалі життя і мистецтва давніх греків".

Не раз зустрічається на сторінках Шевченкових творів ім'я великого німецького поета Гете (1749 — 1832). Український поет був знайомий не тільки з його головним, центральним, що вславив Гете на весь світ і викликав величезну літературу з боку критиків та дослідників—з „Фаустом", але і з дрібними ліричними віршами. Знав і любив Шіллера. Так само і з англійською літературою Шевченко, куди б не їхав, возив з собою Шекспіра. Це ім'я було для нього знаком найвищих досягнень в сфері художнього слова.

Байрон був відомий Шевченкові в російських і польських перекладах. Дещо із Гюонової „світової туги" знайшло навіть свій відгук і в творах Шевченка.

Трохи критичніше ставився поет до французьких письменників.

Поезією Беранже (1780—1857) він захоплювався і не випадково. Це випливало із духовного складу самого Шевченка та із громадських настроїв часу, в курсі яких був наш поет.

До популярного тоді серед російської читаючої публіки французького романіста і драматурга Олександра Дюма (1803—1870) Шевченко ставився критично.

Шевченкові був відомий, хоч і викликав критичне відношення, автор дуже в свій час популярних романів, французький письменник Ежен Сю (1801—1857). Сю, на його думку, подібно й до маляра, який, не вивчивши порядно анатомії, почав малювати людське тіло і щоб приховати (прикрасити?) своє фальшування, освітлює його ляше на половину. Правда, таке освітлення дає ефект, але враження від нього хвилинне! Так і твори Сю, поки читаємо,—подобаються, ми їх пам'ятаємо. А прочитав і забув ефект і більш нічого! В своїй оцінці поет не розходиться з кращими представниками тогочасної критики.

Високо ставив Шевченко і наукові розвідки про історію та теорію мистецтва. Напр., любив читати праці учня Мікель Анджело—Вазарі (1512—1574).

А на засланні до рук Шевченка випадково попадають всі три томи „Естетики" польського філософа, критика і літератора Лібельта (1807—1875). Не все і не однаково подобалось поетові у цьому творі. Він сперечається з ним у своєму „Щоденнику", але нарешті називає його своїм „очаровательным собеседником" і „неизменным другом".

Шевченко був не тільки поетом, а й живописцем, художником, маляром. Він вивчав минуле малярства. Серед давніх майстрів були в нього свої улюбленці.

За часів Шевченка вся академія, наприклад, дивилась на Рафаеля Санціо, великого італійського маляра епохи Ренесансу, як на надзвичайне в історії малярства явище. Шевченко ставить його за зразок недосяжний. Вивчає його твори і копіює картини.

В творах Шевченка є стільки спільного з творами голландського художника Рембрандта (1606-1669), що ще за перебування в академії, його, жартуючи, прозивали „русским Рембрандтом". Шевченко перейняв у Рембрандта його гру світла й тіні. Він так само не обмежує себе певним колом об'єктів і малює автопортрети, портрети, краєвиди, дає побутові, історичні та релігійні малюнки, алегорії, міфологічні композиції, навіть ілюстрації до літературних творів. Обидва звертають головну увагу на передачу душевного настрою, люблять більш за все писати обличчя. Шевченко знав і добре студіював твори великого голландця.

Під враженням спогадів від одвідування разом з Брюлловим Ермітаж, Шевченко збирається „першим естампом" своїм пустити працю фламандського маляра Теньєра Молодшого (1610-1690) „Казарми" хоч потім і спиняється на ескізі Мурільйо.

В портфелі Шевченка серед других малюнків знаходиться оригінальний малюнок Ватто (1684—1721).

Велике місце в естетичних переживаннях Шевченка займала й музика.

Коли з народньою піснею поет наш ніколи не розлучався, то з европейською музикою він був знайомий хоч і поріднено менше, але все ж глибоко. Під час перебування в Петербурзі Шевченко вбирає в себе повною мірою музичні враження. Найкраще знає німецьку музику і найбільше шанує Бетховена та Моцарта. „Божественні сонати" „Божественного Бетховена" — в таких висловах він характеризує цього генія німецької музики. Не в такій формі, але все ж з захопленням говорить про сонати, Реквієм „Дон Жуана" Моцарта, Вебер, Шуберт, Мендельсон, Гайдн, Ліст — для нього не порожні слова, а імена великих музикантів.

(Закінчення на 4-й стор.).

Шевченко і Европа

(Закінчення)

Із італійських композиторів Шевченковим улюбленцем був Россіні з його „Вільгельмом Теллем". Він знав і Верді, і Белліні, і Доніцетті.

Із французьких композиторів Шевченка захоплювала найбільш музика Меербера але добре цінив і Обера. Із польських дуже любив Шопена.

Наведені матеріали приводять нас до зробленого одним із шевченкознавців висновку. „Думку про недостатню освіченість Шевченка час би вже закинути до архіву, як наслідок незнання, або доктринерської пихи. Жодних фактичних підстав вони під собою не мають. Поет, яким він показується в своєму щоденникові, нічим не нижчий щодо освіти од звичайного кругла св їх сучасників, недостачу систематичної освіти, як вилко, він добре надолужив, пильним читанням та самоосвітою і тільки патентоване невуцтво, горде з своїх дипломів, може не помічати того, що як на свій час, Шевченко зовсім не був людиною несвідомою, — і не помічаючи, може з презирством дивитись на цього „самоучку".

Перейдемо до висловів про Шевченка в закордонній літературі.

III.

Для польського критика Battaglia Шевченко є ключ для зрозуміння душі українців. „Пізнавши його, — говорить він, — дізнаємося про благородні і повні самопосвячення заміри значної частини українців. Діло їхне стражданнями мучеників їхніх вже освячене і скріплене".

Французький письменник E Durtam в Шевченковій поезії бачить ознаки такого літературного відродження, аналогій для якого дарма було б шукати в усій новій історії. Пошану нашого народу до пам'яті Шевченка в деякій мірі можна було б прирівняти до культу Вольтера у Франції. Але те, що там робить інтелігенція, у нас роблять широкі маси народу. Для української ж інтеліґенції ім'я це становить символ ідейної єдності народу. „Двоє коханців, — каже він, — хіба не почуваються ближче одно до одного, на одну зіроньку позираючи?".

Німецький критик Kawerau дивується юнацькій відвазі, з якою Шевченко намагався пришепити на придворнім по натурі російськім Парнасі свої поетичні спроби, „ні перекірливі, ні демократичні вірості". Другі критики, як от Bodenstedt і інші спиняються на красі й глибині української народньої пісні і констатують, що „інших первовзорів, окрім розкішних спів в свого народу", такі „сміжі, самотворчі, самостійні таланти", як Шевченко й інш., не мали нікого. Схарактеризувавши українську поезію рисами, може надто вже високого пієтету до неї, один із названих критиків каже: „Вінцем сеї поезії, тим фокусом, в котрім зібралися і скупчилися усі її перли, усі блески осліпляючі, був Т. Шевченко. Він не тільки геній сам по собі, але з тим і втілення українського поетичного генія. Муза його скупчила усі найхарактерніші прикмети сієї літератури. Хто Шевченка схарактеризує, той з тим разом змалює загальний образ поривань його народу?" Obrist, німецький критик і перекладач Шевченка, пише: „Поезію Шевченкову тільки сестрою народньої назвати можна, сестрою, яка отримала краще формальне виховання, але ні на одну мить не зрадила свого питомого кореневища і вповні пишається". І ще. Твори Шевченка „дишуть тою первісною простодушністю і здоров'ям, що надають народній поезії таку високу вартість і таку свіжу красу. Поетів, які володіли цим хистом, тобто хистом додати своїм творам тон і барву справжньої народньої поезії, по всі часи було обмаль. І ці поети були великі поети. Але Шевченко має цього хисту як **мало хто**". Характеристику Шевченка, як генія, Franzos робить у таких словах. „Поетів (українські) — поетів з печаттю Бога і один споміж них безсмертний геній .. В Шевченкові замордовано було на смерть не лише щонайбільшого співця його народу, але й поета щонайвищої, абсолютної ціни. Його поетичний дар не міг у повній красі розквітнути, але вже й те, що він міг зробити, забезпечує йому славу невмираючу". Такі виписки можна було б ще довго цитувати. Але й наведених досить. Вони доводять, що в постаті нашого геніального поета був початий, зроблений і завершений може найбільше (не протягом часу, а життєвим досвідом) круг переживань.

Кріпацька дитина, — безпомічна, беззахисна виходить на історичну арену. Мученик находить у собі сили нести слово правди найширшим масам до кінця.

Поет українського народу, своїми творами виходить за межі національности і як геній вступає в сім'ю геніїв усього людства. Яка повчальна доля! І скільки надії, сили, бадьорості можна знайти в перечитуванні творів поета кожному, хто звик до книжки підходить не тільки як до чинника простої розваги. Для такого читача 81-ші роковини смерті Шевченка будуть говорити не про смерть, а про нове, краще бажане життя, будуть збуджувати в ньому нову енергію, нові сусилля для праці на користь українського народу.

Шевченко—художник

Твори Шевченка - художника завжди залишаються в тіні перед творами Шевченка -поета, але, як відомо, до слави поета його привело призвання художника.

Саме художній талант притягнув до Шевченка увагу його добродіїників і врятував його як від жаху неволі, так і від страхіття заслання.

Проте в Шевченкові поет завжди глушив художника.

Коли він замислювався над сюжетом картини, поетичне натхнення відривало його від пензля й палітри і кидало в обійми поезії.

—Хто його знає, відкіля несеться, несеться пісня, складаються вірші, —дивись вже й позабув, про що думав, — казав він приятелям.

В своєму щоденникові він писав, що, опинившись в розкішних залах Академії, він „лелеял в своем сердце своего слепца — кобзаря".

В цій боротьбі двох талантів, як відомо, переміг поет. Але це не зменшує значення Шевченка - художника й творів його пензля.

Як художник, Шевченко залишив досить велику спадщину—понад 1000 малюнків, нарисів і офортів, які доводять, що в цій царині мистецтва він був видатним і оригінальним майстром.

За часів навчання в Академії мистецтв він, зрозуміло, знаходився спочатку під впливом академічного класицизму з його неприродньою й високою майстерністю композиції й рисунку. Але дальше перебування під впливом Брюллова — „великого Карла", як прозивав свого вчителя Шевченко, значно відбилося в мистецтві Шевченка рецензією брюлловської експресії малюнку. Через деякий час вплив Брюллова з його романтизмом і пишністю на мистецтво Шевченка зникає і заміняється прагненням Шевченка до реалізму. Він відходить від академічних канонів і від брюллівських настановлень.

Як портретист, він займає видатне місце і не поступається перед іншими майстрами свого часу. Ще в своїх доакадемічних працях акварелю він виявив неабияку майстерність. Щодо того, що було написано олією в першу петербурзьку добу його життя, то ці твори як і твори його вчителя технічно бездоганні. Але, зазнавши реалістичних впливів, він в своїх портретах почав чудово передавати характер і внутрішню суть натури. Щоб недалеко ходити, треба тільки нагадати тим, хто відвідував коли-небудь Лебединський музей, портрет олійними фарбами кн. М. Г. Репніна і малюнок „Селянин з Ворожби".

В жанрі Шевченко найбільше виявив свою оригінальність. Деякі дослідники вважають, що в цій галузі справа не обійшлась без впливу Гогарта, але сюжетів, яких він торкається, до нього ніколи не з'являлися в р... й українському мистецтві. „... блудного сина", як ... ілюстрація, або такі малю... наприклад, „Кара шпіцру... „В шинку" дуже цікаві ... боку технічного робу чер... пальне трактування й ви... освітлення.

Яким глибоким настрі... низані пейзажі Шевченка, ... він змалював під час свого ... ня і свій настрій він зумів ... передавати навіть тим ма... які були ним зроблені, як ... гом, в 1845 році за дору... Київської Археографічної ...

„Могильні хрести в Суб... „Богданові руїни", „Бог... церква" і т. п. немину... шують нас згадати рядки ... денника Шевченка, де він ... „В тени его (Брюллова—... изящной мастерской, как в ... ной и дикой степи на Днепр... передо мною мелькали муч... кие тени наших бедных геть... Передо мною расстилалась ... усеянная курганами. Перед... красовалась моя прекрасн... бедная Украина во всей ... лической красоте своей. И ... думался, я не мог отвести ... духовных очей от этой ... чарующей прелести".

Але майже в усіх ... художнього мистецтва Шев... виявив себе як видатний ... світлотіні. Він завжди захоп... ся творами голландського ... Рембрандта, до яких його ... ваблювали реалістична ... простота й безпосередність. ... чаючи Рембрандта, наслі... його фактуру, він навчався ... відчувати світлотінь і безд... опанував цю майстерність ... тайню добу свого життя, ... повернувся з заслання.

Світлові ефекти в зв'язку ... пятковими графічними здобу... Шевченка привели його ... галузі графічного мистецтва. ... неч сто знаходить талано... представників. Останні роки ... життя він присвячує гра... спеціально ета forte.

„Быть хорошим гравером, — ... він в своєму щоденникові, — ... быть распространителем ... ного и поучительного в обще... Значит быть полезным ... и угодным Богу. Прекрасне... благороднейшее призвание ... Сколько изящнейших произ... ний, доступных только бо... коштилось бы в крайних ... их без твоего чудотворного ...

Гравюри з малюнків Рембр... Мурильо й Брюллова ... йому славу „українського ... брандта", в 2/XI—1860 року ... Академії надала йому ... академіка „за искусство в ... вия в гравировальном искусс...

Мистецтво для нього ... релігією й натхненням. „... мистецтво,—казав він,—вийш... вае на душу людини ... ніж сама природа ..."

Міська управа повідомляє населення м. Сум, що прийом прохань про оренду міських земель під городи, продовжено до 17 го березня 1942 року. Цей термін — остаточний. Прийом прохань проводиться в будинку № 10 по Лебединській вул.

МІСЬКА УПРАВА.

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Сергієнко Тамара Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бойко Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Денисенко Зінаїда Федосіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Солнцева Катерина Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Гермаш Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Юрченко Валентин Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовенко Катерина Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовенко Одена Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Павловська Настасія Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Жовтобрюх Наталія Михайлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Родько Лея Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Родько Наталія Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ємельяненко Галина Василівна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

ВІД РЕДАКЦІЇ

В № 26 (47) газети „Сумська правда" від 1 березня 1942 року у статті Сумської міської управи від ... п. р. § 7-й слід читати так: для ... них домовласників за орендарів ... ходів — 1%, далі за текстом ... слід читати — „Сільно ... ватох з будівель розмірів ... за текстом; § 17-й слід читати ... строчку сплати податку з будівель ... земельної ренти встановити ... мірі 0,2%" — далі за текстом ...

Редактор Л. ФРІЙ

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

П'ЯТНИЦЯ 13 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 32 (53)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАБКИ ФЮРЕРА, 9 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На південному відтинку східнього фронту тривають важкі оборонні бої. На інших відтинках фронту ворог продовжував свої безуспішні атаки. Власні атаки спричинилися до місцевих успіхів.

Під час повітряних нальотів на ворожі тили, **у Валдайській області** було важко ушкоджено 36 вантажних їздів.

Німецькі бомбардувальники вночі атакували авіаційні заводи **в Рибінську**, влучивши в заводські споруди бомби найважчого калібру. За час з 6 по 8 березня совети втратили 62 танки.

В Північній Африці було відкинуто британські розвідувальні частини. Успішні повітряні атаки в першу чергу було спрямовано проти портових споруд Тобруку. На одному аеродромі було зруйновано 4 британських літаки.

Вдень і вночі було бомбардовано аеродроми **острову Мальта.**

В боротьбі проти Великобританії останньої ночі було закидано фугасними й запалювальними бомбами портові райони **Гумберу й Тайну.** Німецькі ловецькі літаки знищили на **південному березі Англії** 6 загороджувальних балонів і бортовою зброєю підпалили одного невеликого торговельного корабля.

Ворожі літаки залітали **в західні області й район Парижу.** При цьому було збито 8 британських літаків.

Британські бомбардувальники атакували деякі місцевості Західньої Німеччини. Цивільне населення мало втрати вбитими й пораненими. Виникли деякі ушкодження будинків.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 10 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На східньому фронті ворог також і вчора продовжував даремні атаки.

На середньому відтинку фронту формації німецького війська і частини СС, не дивлячись на впертий опір, проламали багато польових укріплень ворога. **Совети втратили вчора 52 літаки,** в той час, як лише один німецький літак не повернувся на свою базу.

Під час просування німецьких морських сил у північну частину Льодовитого океану винищувачі потопили біля Ведмежого острова совєтського торговельного корабля. Під час дальніших операцій цього з'єднання було збито 3 британських повітряних торпедоносців.

У Північній Африці—обопільна розвідча діяльність. Бойові ловецькі літаки розсіяли скупчення британських військ, а також атакували аеродром у східній Кіренаїці і на захід від Олександрії.

В Тобруцькому порту було важко ушкоджено бомбами великого торговельного корабля.

Влучанням бомбами на острові Мальта викликано великі руйнації на аеродромах.

Німецькі підводні човни біля берегів Африки потопили 4 ворожих торговельних корабля місткістю 27000 брутто-тони, серед них—два танкери.

Британські бомбардувальники минулої ночі атакували деякі місцевості Західньої Німеччини. Цивільне населення має втрати забитими і пораненими. При цьому було збито одного британського літака.

Шлях Квіслінга

(Новий прем'єр-міністр Норвегії)

Новий прем'єр-міністр Норвегії став до виконання обов'язків з короткою, але ясною програмою — „Перемога Німеччини — це перемога Норвегії".

Протягом років англійці обливали цю людину брудом своєї преси. Вони ненавиділи його, бо знали, що він їхній ворог, ворог колишньої англійської орієнтації своєї країни. Англійською ж метою завжди було взяти під свій вплив використати для себе важливі стратегічно норвежські області. Англійцям допомагала тут щільні господарчі взаємини і демократично-парламентарний уряд в Осло, який був суто прозахідським, і в рішучу хвилину, кинувши свій нарід напризволяще, втік до Англії. І саме Квіслінг спрямував Норвегію по іншому шляху.

Народився він у Фіресдалі в Телемарку, п'ятдесят чотири роки тому. Він походить з родини селян, священників й солдат. Ставши офіцером і працюючи в норвежському генеральному штабі, Квіслінг мав нагоду познайомитися з російськими справами. Здобуті тут знання визначили його майбутню долю. 1918 року, останнього року світової війни він прибув до Росії як військовий аташе. В Росії відбулася вже большевицька революція.

Квіслінг прожив у Советському Союзі з перервами дванадцять років і враження, яких він здобув на грунті особистих спостережень, допомогли йому усвідомити всю небезпеку, якою большевизм загрожує европейському світові.

В 1921 році Фрітьйоф Нансен звернувся до Квіслінга з проханням сприяння в організації допомоги страждаючому в Советському Союзі, від голоду й епідемій населенню. Квіслінга було призначено за керівника нансенівського комітету на Україні і в Криму. Нансен вважав, що Квіслінг врятував не менш ніж 200 тисяч чоловік.

Повернувшись до Норвегії, й перебуваючи під враженням життя в Советському Союзі, Квіслінг починає боротися проти большевицької загрози Норвегії. Він побоюється, що його країна під час наступних неминучих соціальних конфліктів стане за північний вихідний пункт советів.

1932 року, спираючись на селянську партію, він дістає портфеля військового міністра. Його міністерство викриває план большевицького заколоту. Але спроби Квіслінга застерегти країну, зазнають невдачі, проти нього здіймається дика большевицько-демократична агітація.

Усвідомивши, що шлях через парламент не обіцяє успіху, він у 1933 році засновує рух „національне зібрання". Бойова програма цього руху спрямовується не лише проти большевизму, а й проти його авангарду—лібералізму й демократії. Коли виникла війна, національне зібрання вимагало чесного й безумовного нейтралітету Норвегії. Але парламентський уряд втіг країну в безглузду війну, корисну лише Англії. Німецька армія зламала англійські плани, окупувала Норвегію і відтепер охороняє її узбережжя від англійських нападів.

Як висловився Квіслінг, ставши прем'єром, військова катастрофа Норвегії не є національною катастрофою. Навпаки, вона проламала шлях національному рухові.

Зараз Квіслінг—прем'єр-міністр, і за ним стоїть „національне зібрання", найбільша з партій, які будьколи існували в ідеологічно розпорошеному громадському житті Норвегії.

Інтерновано в форті Шангі

ТОКІО. Як повідомляє з Шонанко „Токіо Ніші Ніші," генерал-лейтенант Персіваля, головного командувача британськими збройними силами в Маляйї і генерал-майора Бенета, головного командувача австралійськими збройними силами в Маляйї інтерновано в форті Шангі, де зараз утримується 60000 полонених.

Короткі повідомлення

◆ Японські війська примусили до капітуляції на острові Ява 93.000 голландських і 5.000 австралійських, британських й америкаських військ.

◆ 8 березня японські частини зайняли головне місто Бірми—Рангун.

◆ Японська головна імператорська квартира відмічає три знаменних дня: **Ява**—капітулювала через вісім днів після десанту; **Рангун**—головне місто Бірми—**остаточно зайнято; японські війська висадились на Новій Гвінеї.**

◆ Заступник генерал-губернатора Ямук з 14 членами уряду прибув у Австралію.

◆ **За час з 1 по 8 березня японський флот потопив у японських і індійських водах 52 кораблі місткістю 210.000 брутто-тони.**

◆ 9 березня японські гідролітаки успішно бомбардували Перль-Гарбур.

Підривна робота британських агентів в Туреччині

БЕРЛІН. Одночасно з повідомленням про замах на посланника фон-Паппена в Анкарі, з Істамбулу повідомляють про розповсюдження там декілька днів тому антинімецьких листівок. Турецька поліція заарештувала в одному грецькому клубі як гадяних злочинців двох англійців і одного прихильника зрадницького генерала Де-Голя. Це повідомлення теж свідчить за обсяг роботи англійських агентів в Туреччині.

Замах на посланника фон-Паппена свідчить за те, на який ступінь піднялася ненависть проти цього представника Німеччини, незручного для британської й советської політики.

Його, очевидно, хотіли усунути, як носія важливих інформацій про продаж Іденом Туреччини Москві. Немає сумніву в тому, що під'юджувачів цього злочину треба шукати в англійській таємній поліції й НКВС. Вибухові речовини, як відомо належать до засобів, якими таємна поліція діє за дорученням Лондону. Здавна доведено, що такі злочини готуються й виконуються навіть під захистом екстериторіальності. Ще свіжі спогади, які доводять сказане.

Рік тому в Періа-палаці вибухнув багаж англійського посольства, яке було до того змушено виїхати з Софії. У англійського консула на Криті було знайдено динаміт і склеп зброї. Подібні знахідки мали місце в Сербії, а вибух був і в Танжері. Три тижні тому там вибухнув чемодан британського кур'єра, який їхав з Гібралтару. Не треба навіть підкреслювати, що НКВС завжди прагне усувати ворогів вбивствами.

Сам Сталін має досвід у цих справах ще за часів, коли він нападав на поштові обози. Зрозуміло, що такий дипломат, як фон-Паппен, викликав недовольство в Москві і Лондоні. Замах цей одночасно було спрямовано проти Німеччини. Підстави для цього цілком ясні.

В Шоханко відновлено мирне життя

ТОКІО. За повідомленням Домей з Сінгапуру, в місті через декілька днів після вступу японців поновлено нормальний стан.

Відповідно до умов здачі, тимчасово функціонують англійський бургомістр та інші урядовці. Минулої п'ятниці почали працювати міські управління, електровня, водогін і газогін, а також медичні заклади.

Міське управління почало відбудовні роботи за допомогою малайських і китайських робітників. Нестатки продовольства цілком ліквідовано після виявлення великих склепів з продовольством.

В неділю знову відкрито бійні й ринки.

Чункінгівські війська для співробітництва

ШАНХАЙ. На доказ того, що японські успіхи у Тихому океані, не дивлячись на спроби Чункінгівського уряду зменшити їх значення, міцно впливають на настрій в таборі Чан-Кай-Ші, японське радіо повідомило, що в Західньому Шепіанзі, третій чункінгівській військовій зоні, виник міцний антивоєнний рух. Керівники цього руху встановили минулий четвер зв'язок з Шанхаєм і пропонували Чан-Кай-Ші припинити опір на користь співробітництва з метою створення сфери добробуту в Східній Азії.

Трудова солідарність з Німеччиною

Фронт в кілька тисяч кілометрів, жорстокість боротьби в нинішній війні потребують мільйонів віддавних вояк і в першу чергу зі сторони того народу, який стоїть на чолі історичної боротьби, тобто—німців.

Більшість синів німецького народу зараз перебувають на фронті, а на їх батьківщині працює для фронту велетенська машина військової і цивільної промисловості, а також сільського господарства. Від цієї машини війна вимагає щоденно зростаючої продукції.

Великонімеччина щиро приймає в свої обійми безробітних робітників і спеціалістів із Франції, Болгарії, Угорщини, Моравії і Чехії, Румунії, колишньої Польщі. Але перш за все слід поставити італійців. Вони не лише брати німців по боротьбі на військових фронтах, а й по праці в тилу, по великій культурній перебудові всієї Европи. Всього в Німеччині працюють до 16 різних народів.

Іноземні робітники працюють в сільському господарстві, в гірництві, металічній промисловості, шляховому будівництві, харчовій промисловості і багатьох інших галузях господарства.

Чому ж до Німеччини з охотою й великими надіями їдуть працювати так багатьох робітників?

Правду кажучи, перше бажання —це забезпечити себе й свою сім'ю матеріально, заробити грошей, але разом з цим почувається могутнє й благородне почуття солідарності в праці й боротьбі великого німецького народу. Іноземний робітник у німецькій шахті зрозуміє, що вугілля, яке він добуває, піде для загальної справи, цим вугіллям скористається і його батьківщина; іноземний робітник випускаючи машину розуміє, що ці машини стануть на місце зруйнованих в його батьківщини, чи будуть служити святій справі боротьби із загальними ворогами; працюючи в сільському господарстві іноземний робітник розвиває аграрні продуктивні сили Німеччини і т. д. самам воює з її і своїми ворогами. Взагалі кожна розумна людина на тепер розуміє, що Німеччина стає центром перебудови Нової Европи.

От чому тисячі українців заявляють про своє бажання виїхати до Німеччини на роботу.

Своїх посланців праці уже кілька разів проважали золотоверхий Київ, Харків і інші міста України. Їдуть люди різних спеціальностей, віку й знань—всі вони знайдуть прибуток і працю в Німеччині. Ні в кого нема сумнівів у тому, що кожен українець при нагоді піде на трудову допомогу нашому визволителеві — великому народові Німеччини. Це не лише почуття солідарності, а й почуття подяки від всієї душі.

Організація продуктивних сил Нової Европи потребує людського розуму і людських трудових рук. Ніхто не пошкодує своїх сил для цієї святої справи—це безперечно, бо підтверджено правдою і ділом. На обломках старої Европи народи цієї частини світу під водійством німців побудують новий лад для нас і грядущих поколінь.

Німецькі колоністи на Україні

Кількість німецьких колоній на Україні, приймаючи до викорчовувальних заходів советської влади, чисельність їх населення і обсяг німецьких господарств, свідчать за те, що заснування цих колоній не було поодиноким явищем.

Німецька колонізація на Україні була великою справою німецького народу, засвоєнням значних територій і відкриттям багатств української землі в багатьох районах України.

Широка смуга німецьких сел і міст тягнеться через південну частину України паралельно з лінією Чорного й Азовського морів. Окремі галузі цієї смуги досягають Житомира, Києва, Катеринослава й Харкова.

Ціла низка колоній міститься навколо Миколаєва і далі до Маріуполя. Багато колоній є навколо Одеси. Другу групу колоній розташовано в поназзях Дніпра біля Херсону. Особливо успішною була німецька колонізація навколо Хортиці.

Відомими є також колонії вздовж ріки Молошної.

Від Маріуполя колонії тягнуться аж до Ростова і на півночі досягають Юзовки.

На півночі України німецькі колонії зустрічаються вже зрідка. Поодинокі колонії є в Київській, Харківській і Полтавській губерніях.

Кількість німецьких колоністів на Україні в 1914 році досягала майже 5,5 мільйона.

Це в п'ять разів більше кількості німців, що 75 й більше років тому емігрували з Німеччини.

Німці до світової війни володіли 4 900.000 десятинами землі, хоч їх колонізаторську працю було почато на 674.000 десятинах. Ці землі придбано не якимиінебудь спекуляціями. Це здобуток старанності й наполегливості.

Німецьку колонізацію було викликано двома основними причинами. В наслідок своєї експансійної політики, царська держава наприкінці XVIII-го сторіччя і спочатку XIX-го сторіччя захопила земель далеко більше, ніж вона була здатна засвоїти. Так, наприклад, за Ясською угодою від 1792 року, Росія відтягала від Туреччини широку смугу Чорноморського узбережжя.

Але там, де пізніше завдяки німецькій праці виникли квітучі господарства, тяглися цілинні степи. Крім того царський уряд бажав створити на півдні імперії больверк проти нападів азіатських народів.

Це й було мотивами запрошення колоністів з Німеччини. Запрошення царського уряду знайшло відгомін серед німецького селянства завдяки нестаткам землі, загальній дорожнечі й господарчим труднощам, які виникли під час наполеонівської війни.

Колонізація українських областей обіймала дві групи. Потік колоністів до районів Чорного моря сприймовувався безпосередньо з Німеччини і тривав з 1803-1804 рр. до середини XIX-того сторіччя.

Колонізацію Волині й Поділля здійснювали німці з Польщі.

Проте поодинокі групи колоністів оселювалися на Україні і далеко раніше. Вже в 1786 році німці з Данцігу заснували колонії біля Єлізаветграду. Роком пізніше прибули й меноніти з Пруссії. Число менонітів досягло найближчих років ста тисяч. Завдяки суворим життевим принципам і самовідданій старанності вони зробилися найуспішнішими культурними піонерами Сходу.

1804-1805 років царські вербувальники блукали поміж Майном і Дунаєм, запрошуючи бажаючих виїхати до України. Спираючись на накази Катерини, вони обіцяли безвідсоткову позику на 10 років, довіз майна без мита, звільнення від податків і різних обов'язків, право самоврядування і т. і. Спочатку ці обіцянки виконувались урядом. Але від колоністів приховали, що їм нададуть цілком цілинну землю, і що в наявності не має ніякого житла.

З великими зусиллями, перемагаючи труднощі впертою рішучістю, взялися німці за обробку українських цілинних земель. І нарешті земля винагородила німецьку трудолюбність і волю. Там, де в сусідніх районах при однакових умовах місцеві селяни ледве здобували собі на прожиття, виникли квітучі, родючі поля.

В середині минулого сторіччя потік переселенців до України припинився. Відрізані від батьківщини німці на Україні зберегли кращі традиції німецького народу й силу німецької народності. До світової війни українські німці мали найвищі цифри народжуваності серед всіх европейських народів. Так виникали нові колонії німців, що народилися на чужині.

За господарськими турботами не забували німці й про культурні завдання. Цивільне самоврядування вимагало власних кадрів. По колоніях виникає ціла низка шкіл, вчительських семінарій, інститутів і гімназій. Громадська культура будувалася на старих німецьких зразках. Колоністи зберегли рідну мову, народні пісні й танки і т. і. Зараз виявилося, що особливості німецької народності навіть краще збереглися на Чорному морі, ніж по містах батьківщини, де вони підпадали нівелюючому впливу міської цивілізації.

Все це є кращим доказом непереможної сили німецької народності, яка пронесла традиції й властивості свого народу через советські злидні і, відрізаною від батьківщини, поновлялася сама в собі. І навпаки господарчі й культурні здобутки німців на Україні свідчать за те, що українці добре знають німців і з задоволенням сприймають німецьке керівництво.

Без недохитної німецької наполегливості далеко не всі багатства України були б засвоєні, багато земель потрапило б свого часу до рук диких народів, а зараз Україна не звільнилася б від советсько-жидівського ярма.

Шевченко на Сумщині

Сумщина багата місцями, пов'язаними з спогадами про Т. Г. Шевченка через перебування його в цих місцях.

I.

Перебування Шевченка в Ромнах належиться до того періоду його життя, коли після закінчення курсу в Академії мистецтв вільний, як митець, життєрадісний Шевченко одержав від правління Академії „билет на проезд" па Україну, в якому було зазначено, що „предъявитель сего, удостоенный звания классного художника Императорской Академии художеств Тарас Шевченко, отправляется в Малороссийские губернии для художественных занятий".

Це був 1845 рік. В липні цього року Шевченко, відвідавши свої рідні місця на Київщині, зупинився в Ромнах, де він, між іншим, змалював відомий ільїнський ярмарок. Цей, самий факт цього етюду свідчить нам, що перебування Тараса Григоровича в Ромнах припало на другу половину липня, бо ромеиський ярмарок відбувався в липня за старим стилем.

У своєму щоденникові сам Шевченко записав через 12 років, у червня 1857 року: „Ильин день. Ромская ярмарка в Ромнах — кажется, в Полтаве. В один году я случайно видел это знаменитое торжище. Три дня я глотал пыль и валялся в пыли покойного Павла Викторовича Свечки"... І далі: „Тогда же в первый раз видел гениального актера Соленика в ролі Чупруна („Москаль—чарівник"), он показался мне естественнее и изящнее передражаемого Щепкина". А ще згадує Шевченко з обуренням згадує про московських циган співає під акомпанемент російською публікою „глибокодумний вірш" Гете, перекладений Лермонтовим, „Горные вершины спят во тьме ночной", а таким з презирством згадує своє відрядження на ярмарку з декабристом Якубовичем.

II.

Перебування Шевченком інших місць на Сумщині відбулися під час так званої, третьої подорожі його на Україну.

6 травня 1859 р. Шевченко звернувся до управи Академії з проханням видати йому білет на п'ятилітню подорож у Київську, Чернігівську й Полтавську губернії „для поправления здоровья и рисования этюдов с натуры".

Віце-президент Академії гр. Ф. П. Толстой, не маючи змоги розв'язати це прохання „сам собою", звернувся в цій справі до міністра імператорського двору. Міністр граф Адлерберг запитав про це шефа жандармів кн. Долгорукова і 23 травня останній наклав таку резолюцію: „уведомить, что препятствий нет, а между тем иметь наблюдении за Шевченко предписать местное жандармское начальство".

Отже, Шевченко мусив перебувати на Україні під поліційним наглядом.

Але з самого початку подорожі справа Григоровича вийшла зовсім не так як сподівалися жандарми. Він поїхав не туди, де його чекали жандарми, тобто поїхав у Харківську губернію, де жодного наказу про нагляд за ним не було. Федір Лазаревський писав тоді з Лихвина до своєї матері Аф. Ол. Лазаревської 3 червня 1859 року: „После от'езда Вани (молодшого сина Ф. Лазаревського — О. З.) ко мне заезжал Шевченко с Хрущовым из Лебедина, знакомым Марии Тимофеевны (Нероды — О. З.). В конце августа Шевченко обещал заехать и к вам. По словам Шевченко Миша (Михайло Лазаревський — О. З.) будет у Вас в конце этого месяца".

Цей листок наводить три цікаві факти: по-перше, що Шевченко їхав разом з власником хутора Лихвина Хрущовим, по-друге, що він не мав жодного намір опинитися в червні в с. Гирявці у Лазаревських, плануючи цю подорож на серпень і, по-третє, що він їхав до Хрущова в Лебедин.

Хто такий був власник хутора Лихвина Дмитро Олексійович Хрущов? І чому Шевченкові, який не був двадцять років на рідній Київщині і в тих місцях, де в нього було чимало старовинних приятелів, забажалося після повернення з заслання перш за все їхати в глушавину Харківської губернії, до якогось Хрущова, з яким Шевченко познайомився не раніше 1858 р. (а напевно 1859 го) і про якого ніколи не згадує жоден біограф Шевченка?

Відповідь на ці запитання викликає великий інтерес.

III.

В шуканнях нових відомостей про життя й творчість Шевченка дослідникові доводиться користуватися не тільки таким джерелом, як документальні дані, але ще й усною традицією тобто споминами й переказами. Зрозуміло, що це друге джерело вимагає до себе обережного відношення. Навколо поетового образу створилося густе плетиво легенд і фольклорних переказів, які набагато віддаляють його від дійсности. Проте, коли в цьому матеріалі пастухи вдаються відшукати якесь зерно правди, можна знайти в ньому вказівки на цілком нові відомості й факти з його біографії.

В моїй записній книжці за 1912 рік записані такі слова І. В. Глянькова, селянина хут. Хількова, що знаходиться поруч з х. Лихвином: „Коли Шевченко гостював у Лихвинові, пани збиралися для розмов у лісі, в яру. Туди, в яр приїхала чорна карета з жандармами, які забрали поміщика Лялина, а Хрущов і Шевченко втекли".

Як відомо, Шевченко повернувся з заслання до Петербургу 27 березня 1858 р. Це був час, коли питання про звільнення селян з кріпацтва набрало особливої гостроти і коли кріпосники-поміщики вживали всіх заходів, щоб звести нанівець сподівану волю. До головного комітету в селянських справах безупинно надходили всілякі проекти звільнення селян з землею й без землі. Царський уряд заборонив періодичній пресі обговорювати в газетах питання про викуп поміщицьких земель і про знищення вотчинного ладу. Журналісти зазнавали репресій.

Для колишнього кріпака, який відчув на собі весь жах кріпацтва, питання про волю селян було найболючішим. Друкуючи в часопису „Народное чтение" свою автобіографію, Шевченко гірко писав: „да, милостивые государи, мои братья и сестры до сих пор крепостные", а 22/XI—58 р. у вірші „Я не нездужаю — віроку", він вибито в розпачі додавав:

... Добра не жди,
Не жди сподіваної волі —
Вона заснула.

Цілком ясно, що він приїздив до Лихвина не тільки для того, щоб розважатися там з „варенушними архімайстрами", як він назвав в напису на подарованому офорті свого нового лебединського знайомого Зеленського. В особі Хрущова він знайшов ретельного діяча в справі звільнення селян, бо є відомості, що записка Хрущова про засоби скасування кріпацтва і встановлення нового ладу для селян, яку Хрущов подав цареві Олександру II-му, викликала велике обурення царя.

Спомином про перебування його в Лихвині з'являється автограф вірша „Садок вишневий коло хати" в редакції, відмінній від звичайного, а також етюд олією „Селянин з Ворожби", що знаходиться в Лебединському музеї і присвячений інженеру Ф. І. Черненкові вірш „Ой на горі ромен те", якого датовано в „Кобзарі": 7 червня 1859 року, Лихвин.

Хата, в якій жив Шевченко в Лихвині, й досі існує.

IV

К. Лазаревська стверджує, що нібито Шевченко приїхав до Гирявки 21 червня 1859 року, о 10 годині вечора. Це твердження ще вимагає перевірки, бо 10 червня Шевченко був у Пирятині, а 19 червня в селі Прохоровці у проф. Максимовича. 28—30 червня ми бачимо його у Кириївці і Мошнах, а в липні він вже був заарештований і приставлений до Києва, де його звільнив генерал-губернатор кн. Васильчиков з наказом повернутися до Петербургу.

Шевченко зразу не виконав цього наказу, а спочатку, 11 серпня, поїхав у Гирявку (тепер село Шевченкове) до Лазаревських, де й намалював олівцем портрет матері Лазаревських Афанасії Олександрівни, велику картину олією, що зображувала св. Афанасію і подарував Лазаревській свій офорт „Святе сімейство" з написом.

25 серпня він разом з Федором і Іваном Лазаревськими виїхав з Гирявки. Їхали вони своїми кіньми, поштовим шляхом до Кролівця. Годувати коней зупинялися в селі Гутах, кілька кілометрів на північ від Конотопа, у станового Платона Колодчевського. Пробули вони там досить довгий час, бо, як писав Ф. Лазаревський, „Платон весьма много тешил Тараса своими рассказами".

У Кролівці вони ночували у сестри Лазаревських Глафіри Матвіївни Огієвської, якій Тарас Григорович подарував „Кобзаря" з власноручним підписом. Тут у садибі Огієвської ще й досі росте липа, під якою сидів поет, і збереглася стіл, за яким він працював. Але, звичайно, большевики не шкодували ніякої садиби й будинку і, відібравши їх у сучасної власниці В. Д. Огієвської, знищили садок і перебудували будинок для райздороввідділу...

Глухів Тарас Григорович відвідав дважди проїздом і зупинявся там у чоловіка Г. М. Огієвської, який там служив.

Останню подорож Шевченка через Сумщину зробила вже труна з його прахом, яку везли художник Честаховський і Олександр Лазаревський. На цей раз вони знову ночували у Кролівці у Г. М. Огієвської, а труну Шевченкову було завезено й поставлено у двір, біля якого всю ніч не розходався натовп народу.

О. З.

Словник сучасних подій

ТАЇ

Таї—це порівняно невелика країна, розташована на півдні Азії між англійськими колоніями Бірмою і Маляйєю та французьким Індокитаєм. На площі 543 тис. кв. км. живе 14 млн. населення. Нарід прозиває себе Таї — вільні, свою країну—Міанг-Таї, тобто країна вільних.

Попередню назву країни—Сіам, змінено на Таї на ознак її національного відродження.

83% населення Таї працює в сільському господарстві. Головною культурою є рис, яким зайнято 3 млн. га з 5 млн. засівної площі. З копалин здобувається лише олово і вольфрам. В Таї до війни переважав англійський капітал. У руках англійців були зосереджені основні види промисловості та половина банків у м. Бангкоку—столиці Таї; вивіз з Таї на 70% йшов до Англії. Для Англії Таї важливий і економічно, й стратегічно. 1.600 км. узбережжя Таї продовжують берегову лінію Бірми й Маляйї; Таї є тилом для цих англійських колоній.

Оголошення Таї війни Англії й Америці і остаточне приєднання до держав вісі, мають свої історичні коріння. Колись Сіам (Таї) був великою державою, з значно більшою територією. За часів Людовика XIV тодішня столиця Сіаму Аютія мала мільйон мешканців, більш ніж Париж або Відень.

У XVIII сторіччі почався занепад Кочовники бірманці зруйнували Аютію. На початку XIX ст. Англія захопила західні території Таї, а Франція східні її провінції. Потім Англія і Франція домовилася між собою, що Таї лишається безсферною „незалежною" державою. Так Таї стає напівколоніальною країною, над якою тяжіють нерівні угоди, даючи виняткові права європейцям; в господарстві панував англійський капітал, що визискував нарід; територія була урізана і скремсана.

Після світової війни в Таї переміг визвольний рух. У 1933 році народня партія провела національну революцію. Королем стає Ананди Магидоль, що виховувався в Німеччині.

Програма нового уряду передбачає повернення Таї забраних у нього територій, об'єднання народів раси Таї, відновлення великої його імперії.

На цьому шляху вірний співборець Таї — Японія, обидві країни пройняті національними ідеями, прагнуть усунути панування в Азії англійської плутократії.

Таї минулого року приєднався до угоди трьох держав. Після розгрому Франції Таї повернув собі східні провінції. 10 грудня 1941 р. Таї уклав з Японією пакт з двох пунктів: 1) Таї надає Японії право провадити її війська через свою територію і 2) Японія гарантує самостійність Таї і його національний престиж. Воєнний виступ Таї значно полегшив операції японської армії. Японський наступ на напряму Рангуну почався саме з території Таї. Японська армія може спиратися на військові бази Таї, який є тилом для англійської колонії Бірми.

З Сумського театрального життя

Сумський український драматичний театр уперше поставив драму Третякова „Така її доля". П'єса стара. Н. А. Третяков у свій час був відомий, як організатор аматорських і воєнних спектаклів і автор п'єс — „Така її доля" або „Маруся" (1895), „Гріх і Кара" (1896), „У службу" (1896) Всі вони ставились в кінці XIX і поч. XX ст. і належать до того типу драматичних постановок, в яких велике місце надається співам, хорам і танку. Приваблюючи глядача зовнішніми ефектами, вони не беруться за вирішення якихось особливих проблем, не дають глибокого трактування питань соціального життя чи етики. Вони показують старі, як світ, картини й образи, вводячи в них деякі побутові деталі й історичні натяки.

Мова йде про „долю" Марусі, яка з'являється на сцені, закохана в багатого парубка Василя Карого, егоїста, безсердечну і самовпевнену людину.

Але в І-й дії його внутрішня непривабливість виходить наверх. Він відмовляється врятувати потопаючого, бо на ньому нова одежа і на свої гроші він може найняти когось для цього діла. Без усяких вагань кидається у воду і витягує на берег Марусиного батька солдат Сиротченко. Почуття дівчини переходить на останнього. А Василь, що й не думав про одруження, тепер бачить перешкоду для свого залицяння, він ображений у своїй егоїстичній гордості і сам починає кохати з цього часу Марусю. Але перешкода наступає і з другого боку Сиротченко теж любить Марусю, лише боїться дати волю своєму почуттю, щоб не зв'язати долі Марусі з своїм непостійним, рухливим, солдатським життям. До того ж приходить звістка про оголошення війни з Туреччиною і похід. Але кохання молодих людей не тепер спинити не може. Вони дають обіцянку взаємної вічної вірності. Трагедія наростає. Василь не відмовляється від своїх намірів До того ж з'являється ще один претендент на руку Марусі,—це представник сільської „інтелігенції"—фершал Гожій. Він говорить „медицинським наречієм", а на всякий випадок приносить листа (підробленого), в якому сповіщається, що її милого вбито забито. Це все не стримує Василя. Його любов переходить у ненависть і не переборне бажання стати поперек щастю солдата й Марусі.

Між тим з'являється сам Сиротченко, поранений, тепер здоровий і відпущений. Всі раді. На заручини приходить Василь і забиває жениха. Маруся в одчаї. Вона кудись зникає з дому. Всі шукають її.

5 та дія. На сцені кладовище Зима: Оркестр грає мелодію пісні „Така її доля... о Боже мій милий". Входить Маруся, кладе вінок на могилу милого. Востаннє співає йому цю пісню і засинає вічним сном.

Як видно із змісту п'єси, перед нами типова мелодрама. Швидка зміна ситуацій, готові характери, орієнтація на зовнішні ефекти. Етнографізм дає глядачеві відпочити, але він поставлений на своє місце і не затушовує драматичної інтриги. Є досить комічних положень і зала охоче сміється. Але загальне враження від змісту п'єси сумне. Чому якраз така її доля? „За що вона покарана? За те, що так широ полюбила козацькії очі?"—Запитував наш геніальний поет. Невже ж за те, що любов Марусі опиралась на визнання вищої краси в особі Сиротченка, а не на фізичну привабливість людини — доламо далі.

П'єса пройшла рівно. Інтерес до спектаклю ніде не спадав, хоч для центральних ролей автор поставив не легке завдання. Перед ними увесь час стояла небезпека упасти в трафаретність. Сцена з Василем біля криниці, на нашу думку, проведена в дуже швидкому темпі. Незрозуміло, чому Василь зразу виступає з ножем. Потрібна якась мотивація цього, або відповідний розвиток дії чи характеру. Інакше виникає враження пропуску в тексті. Із комічних ролей і по ходу п'єси і по виразності виконання на першому місці слід поставити роль сільського фельдшера (арт. Я. Дунайський).

Хори „Там, де Ятрань круто в'ється..." „В ногу ребята идите..." і масові сцени (дівоча гра, солдатська муштра) були проведені добре.

Петро Абрамович.

ПО МІСТУ Й ОБЛАСТІ

Відроджують господарство

З кожним днем сонце підіймається все вище і вище. Незабаром весна. Весна! Радість і праця!

Цього року вільну весну селяни чекають з нетерпінням. Роботи багато. Це почуває кожен хлібороб. Треба засіяти всю землю, щоб восени мати і хліб, і городину, щоб у кожній хаті були достатки.

Ось чому дружньо готуються до весняних польових робіт хлібороби с. Степанівки. В селі вже давно працюють дві кузні. Ковалі тт. А. Добрий та А. Шевченко завершують ремонт сільськогосподарського реманенту. Сівалки, плуги, борона, котки хоч сьогодні готові до використання. В кузні, крім ковалів, працюють два військовополонених. Вони сумлінно ставляться до роботи.

Посівний матеріал—зерно, картопля і городнє насіння—гарно схороняється, за ним слідкують, щоб не псувався.

На ділянку, де буде закладено 150 парникових рам, селяни [illegible] зять гній, ремонтують но[illegible] рами. Велику допомогу в під[illegible] ці до сівби подає селянам ат[illegible] п. А. Мостіпан.

З ініціативи старости сіль[illegible] управи п. М. Мацака набито [illegible] довню, де закладено 150 куб[illegible] трів льоду. Будують по[illegible] сарай. Придбано протипож[illegible] реманент. Поруч з підгото[illegible] до сівби, староста турбує[illegible] благоустрій села. Зараз про[illegible] робота по будівництву нов[illegible] стка.

Крім господарської діяль[illegible] відроджується й освітня [illegible] В селі працює школа. Фун[illegible] сільський кооператив і про[illegible] крамниця. В селі є лікарня, а[illegible] карня.

Трудолюбиві селяни по-ді[illegible] взялися до відбудови госпо[illegible] Відроджують нове, справжнє [illegible] не життя.

Ще про штепівське вугілля

Надрукована в № 26 „Сумського Вісника" замітка „Штепівське вугілля" викликала серед населення Сум і місцевих спеціалістів великий інтерес. Але деякі особи висловлюють сумнів з приводу можливості успішного геологічного дослідження цих покладів у сучасних умовах.

Треба гадати, що такий сумнів є цілком безпідставний, бо недалеко від Штепівки знаходиться відоме Роменське нафтове родовище, де залишилась велика кількість потрібного для геологічних досліджень знаряддя тобто бурів різних свердлових інструментів всілякого потрібного для геологічного інвентаря. Безперечно, що це може бути використано геологами, якщо вони дійсно схотять використовувати для громадської корис[illegible]

Неспеціяліст.

Селяни вивчають німецьку мову

Хлібороби Малої Чернещини мають великий інтерес до вивчення мови великого німецького народу, який звільнив нас, українців, спід тяжкого жидо-більшевицького гніту.

Бажання селян задовол[illegible] сільський вчитель п. Ф. Ко[illegible] який організував гурток по вивченню німецької мови. Гурток розпочав свою роботу.

І. Ков[illegible]

Екстернат

Відділ освіти та пропаганди вирішив відкрити екстернат для учнів, які за совєтів закінчили середню школу, але бажають мати гімназіальну освіту за 8 класів.

Розпочато прийом прошень на допуск до екстернату.

Заяви приймаються в кімнаті гімназії.

Редактор Л. ФРЕЙ - СВОБОДА

СУМСЬКЕ ОКРУГОВЕ УПРАВЛІННЯ ЦУКРОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ПОВІДОМЛЯЄ,

що база управління, яка міститься на Сумському рафзаводі, та філія її на Сумсько-Степанівській цукроварні провадять прийом від підприємств і громадян різні кольорові метали та їх лом (бабіт, латунь, червону мідь, сурму, свинець та інші), а також паси гумові, цемент, цвяхи, болти з гайками, слюсарні інструменти і інш.

Про умови прийому можна довідатись у відділі постачання Сумського обласного управління цукрової промисловості (Суджанська вул. № 26) та цукроварні в Степанівці.

ДИРЕКТОР УПРАВЛІННЯ.

Сумській райспоживспілці ПОТРІБНІ такі спеціалісти:

Майстри по виробці гончарного посуду
" " " шкір
" " " хутрових виробів
" " " рогових виробів
" " " шорних виробів
" " " возів
" " " коліс
" " " щіток

Про умови праці довідатись в конторі райспоживспілки по Н.-Воскресенській вул., № 1.

3—1.

Громадяни, які закупили цеглу у заводоуправі цегельних заводів на протязі листопада 1941 року — січня 1942 року і до цього часу не вивезли, повинні вивезти до 15 березня 1942 року.

В разі неодержання до зазначеного строку—видані наряди будуть анульовані. 3—2

Правління Червоного Хреста на Сумщині запрошує всіх членів Червоного Хреста та бажаючих вступити в члени Червоного Хреста на загальні збори, що відбудуться 14/III ц. р. о 2 й годині дня в приміщенні Відділу Охорони Здоров'я — Пісільська вул., № 2. На зборах будуть розв'язані такі питання:

1. Оголошення статуту товариства — доповідач п. ОСТАШЕВСЬКИЙ.
2. Оформлення членів товариства — доповідач п. ДОВГОПОЛ
3. Накреслення плану роботи Червоного Хреста на найближчий час — доповідач п. ДОВГОПОЛ.
4. Звіт Комітету допомоги військово-полоненим про проведену роботу та накреслення плану роботи надалі — доповідач п. АЗОЛІНА.

Правління просить всіх членів Червоного Хреста та бажаючих вступити в члени Товариства з'явитися на збори своєчасно.

ПРАВЛІННЯ.

ЗАГУБЛЕНІ: Військовий квит[illegible] ім'я Врублевський Петрович.

Паспорт на ім'я Куц Марія [illegible]

Паспорт на ім'я Книш Тимо[illegible] трофанович.

Паспорт на ім'я Богуш Іван Сте[illegible]

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Раїса Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кли[illegible] Олена Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шев[illegible] ва Ліда Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Лідія Степанівна.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Андрій Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бо[illegible] Лідія Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Ольга Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Григорій Мусійович.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Любов Микитівна.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Олександр Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бо[illegible] толій Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Василь Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Іван Данилович.

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Григорій Іванович.

Паспорт на ім'я Гайсенко Іван Сте[illegible]

Метричне свідоцтво на ім'я [illegible] Борис Михайлович.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

Сумська друкарня Т.— 15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7. Mit Genehmigung des Ortskommand[illegible]

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

НЕДІЛЯ 15 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 33 (54)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

НІМЕЧЧИНА ШАНУЄ ПАМ'ЯТЬ СВОЇХ ГЕРОЇВ

З першим подихом весни завжди збуджувався в житті народів всіх епох міцний потяг до героїчних визвольних дій. А тому й ми шануємо пам'ять наших героїв весною. Як сейсмограф відмічає коливання нашої планети — Землі, так велика історія, яка переживає часи, накреслює на своїх мідних скрижалях світові зіткнення і їх вирішення.

Але людство легко підлається забуттю і часто великі події звикають у спогадах людей, тому, що нові події висувалися наперед і, як пеленою, закривали минулі. Той, хто переживе, говоритиме дещо про ці події, а жертви мовчатимуть. Але це цілком властиво людині.

Проте, свідоміше, ніж колись раніш, переступили з нами поріг нового часу спогади про тих, які заклали фундамент, на якому ми можемо зараз відбудувати нове життя. І саме у війні з її крайніми проявами і гострими вимогами до народів виявляється життєздатність солдата, здатність до боротьби.

Ось і сьогодні, в день, присвячений загибшим героям, згадує німецький народ той найвищий доказ геройства, коли солдат віддає найдорожче для кожного—своє життя. Ми прославляємо героїзм німецького солдата незалежно від того, чи це було в першу світову війну, чи під час другої. Його героїзм завжди стоятиме непохитно в історії людства, як блискучий приклад. У великих подіях сучасности зникає ціла епоха. Нова епоха повстає. Що було б з „ідеї волі", коли б німецький народ, а з ним і його друзі по зброї не віддавали б свого життя і ще далі не віддаватимуть його, щоб зупинити шлях знищити безправ'я, пригнічення, безглуздя і жахи „надзвичайної форми державного ладу", большевицького, що прагне до панування в цілому світі? Питання, на яке ледве можна відповісти, коли б до кінця не продумати, що б сталося зі світом, коли б це вони принесли і для України і що цим героям належить сьогодні пошана всіх чесних і свідомих людей.

Німецькі солдати, які загинули в цій боротьбі, будуть покриті безсмертною славою. І не тому, що вони боролися, як колись борolися ратники. Ні! Вони боролися свідомо, з запалом за справжній порядок, за тривалий мир, який закликав голосом чоловіколюбства серця інших народів, щоб їх об'єднати в свідомості того, що є для чого жити й що можна знайти своє місце в житті. Мужність героїв була вища за особисту трагедію. За стародавнім німецьким принципом „справа заради справи" їх вчинки відповідали одночасно і внутрішній логіці історії. Те, що вони самі при цьому загибали, важило для них менш, ніж думка про те, що вони брали участь в народженні нової епохи світової історії.

Так згадує німецький народ 15 березня своїх героїв, які віддали своє життя, виконуючи до кінця свій солдатський обов'язок. В ті години, коли вирішувалася доля народів на століття, поклали вони свої тіла живим валом проти течії, яка несла на них величезну масу розкладаючої і отрути комунізму. Як відважно, з вірою в перемогу, незважаючи на переважаючої чисельности ворога. На всіх ділянках фронту носиться їх дух, як священний заклик до кожного—закінчити переможно справу, за яку вони пролили свою кров.

Разом з німецьким народом відчуває і передбачає тепер також багато українців потребу виконати місію визволення в цей час — час воєнної переоцінки, яка потребує ціну життя кращих з нас.

Карикатура большевицької пропаганди, які невтомно відображають німецького солдата в покірливості, приниженості, яка доходить до чисто тваринного підкорення „варварському, злісному гітлеризму", спростовуються самою дійсністю. Вони не позбавлені іронії над тими, чия цинічна фантазія, одурюючи сама себе пустими реченнями, гадає представити боротьбу національ-соціалістичної Німеччини і її безсмертного вождя Адольфа Гітлера як епізод.

В цей драматично напружений час, під час цього воєнного звору шення проходить боротьба, яка може звільнити також український народ від страждання і помилок, зроблених за десятиріччя, коли він грунтовно усвідомить нігілістичний відбиток, нав'язаної йому, чужої по суті форми державного ладу і сам своєю внутрішньою силою позбавиться її.

Тоді і для українського народу недаремно віддав німецький солдат своє життя. І цей народ в душі може цілком зрозуміти нашу пошану героям і сам приєднається до неї. І тоді не пройде він, ледве глянувши на тиху могилу німецького солдата на широких полях України, в селах і містах, на краю дороги, в мирних гаях, долинах, у широкому степу, а згадає його з пошаною.

Щастя в цьому світі не легко здобути, ще труднше його закріпити, коли б героїчний дух у вічній ворожнечі з духом шахрайства не брав на себе завдання очищення життя. Щастя і героїзм не виключають один одного. Ви бачите, що німецький солдат, виконуючи свій обов'язок, живе свідомо небезпечним життям, борється за щасливіших в майбутньому і коли потрібно віддає своє власне життя. Це дійсно його доблесть, яку зможе оцінити і українець. А тому, коли він побачить могили німецьких героїв, хай згадає про те, що тут на його рідній землі, заховано життя німця, який умер для того, щоб ми всі могли жити і хай друзі українці проявлять увагу і пошану до могили загинувших героїв.

Над могилами наших героїв встає нова зоря, яка віщує і увічнює нове життя — життя, яке вічно зберігатиме спогад про своїх героїв.

Heldengedenktag

Der 15. März 194. ist der Heldengedenktag des deutschen Volkes. In schweigender, ergriffener Ehrfurcht schmücken wir an diesem Tage die Gräber unsrer gefallenen Helden.

Kein Volk hat mehr Recht seine Helden zu feiern, als das deutsche.

Wir Soldaten wissen es, und mit uns weiß es das ganze Volk, daß das beste und edelste Blut unserer Nation, das vorbildlichste Menschentum des Großdeutschen Reiches, daß sich die besten Deutschen unseres 85 — Millionenvolkes unter diesen Gefallenen befinden. Was in ihnen beschlossen ist an Kühnheit und Tapferkeit, an heiliger Opferbereitschaft und Hingabe, an Treue und Kameradschaft ist unermeßlich. Uns anderen bleibt nur schweigender, ehrfürchtiger Dank und das Gelöbnis, diese Männer als Vorbild zu nehmen im Leben und Sterben, in unserem Tun und Lassen, jetzt im Kriege und nachher im Frieden. We könnte jemals ein deutscher Soldat auch nur einen Augenblick in seiner Haltung nachlassen oder in seiner Pflichttreue schwankend werden, wenn ihm das unsterbliche Vorbild der gefallenen Kameraden vor Augen steht.

In stolzer Trauer senken wir am Heldengedenktag an den Gräbern unserer Kameraden, die ihr Leben dem Vaterland zum Opfer brachten, die Fahnen.

In fester Zuversicht glauben wir mit den Gefallenen an den Sieg unserer Waffen und an Groß – Deuts hlands Zukunft. Leben, Kämpfen und Sterben der gefallenen Helden bleibt unsrer Jugend leuchtendes Beispiel und für uns ewig verpflichtende Mahnung.

Vor dem Feinde mit der Waffe in der Faust werden wir Soldaten auch in der kommenden Zeit weltpolitischer Entscheidungen unsere Pflicht erfüllen und diese Zeit wird uns entschlossener und härter denn je zum Einsatz und zur Tat bereit finden. Der Jugend zum Vorbild! Der Gemeinschaft zum Wohl! Dem Führer zur Ehre!

Es lebe Groß — Deutschland!

Es lebe der Führer! Es leben unsere Gefallenen!

День пам'яти героїв

15 березня 1942 року — день пам'яти героїв німецького народу.

В мовчазній, зворушливій пошані прикрашуємо ми в цей день могили наших павших героїв.

Жоден народ не має більшого права шанувати своїх героїв, ніж німецький.

Ми, солдати, добре знаємо це, і з нами це знає весь народ, що серед цих павших—краща й благородніша кров німецької нації, найзразковіше людство Великонімеччини, кращі сини 85-ти мільйонного німецького народу.

Незмірні їх сміливість і мужність, свята готовність до самопожертви, відданість, вірність і почуття товариства. Нам лишається тільки принести їм мовчазну, шанобливу подяку і урочисту обітницю, наслідувати їх приклад у житті й смерті, в усій вашій праці і діях, і зараз на війні, а потім і під час мирного життя. І хіба ж може німецький солдат хоч на хвилину втратити свою твердість, або похитнутися, коли перед його очима завжди стоїть безсмертний приклад павших товаришів?

З гордою печаллю схиляємо ми в цей день пам'яти павших героїв прапори над могилами ваших товаришів, які віддали своє життя за батьківщину.

Як і павші герої, ми твердо впевнені в перемозі нашої зброї і в світлому майбутньому Великої Німеччини. Життя, боротьба й смерть павших героїв лишатимуться блискучим прикладом для нашої молоді і постійним нагадуванням для нас.

Перед лицем ворога ми, солдати, зі зброєю в руках і далі, в час світових вирішень, будемо готові до дій і перемог, будемо ще рішучішими й міцнішими. Будемо прикладом для молоді! На користь суспільства! У славу Вождя!

Хай живе Великонімеччина!

Хай живе Фюрер! Вічна слава нашим павшим!

Співвідношення сил

Зовнішня політика націонал-соціалістичної Німеччини ще за мирних часів не вкладалась в звичайні дипломатичні формулювання, виявляючи тверде й рішуче прагнення позбутися кайданів Версальської системи. Ця політика знайшла свій вияв в пакті трьох держав і антикомінтернівському пакті, навколо яких згуртувалися всі народи, які повстали проти англо-американської плутократії, що бореться проти большевизму, цієї найжахливішої хвороби людства. Відповідно до цього Німеччина й союзні з нею держави створили зовнішньо-політичну платформу, відмінну від тої, що існувала за часів першої світової війни. В справжньому розумінні сучасна війна лише 8 грудня 1941 р. перетворилася на поновлену світову війну 1914-1918 рр. Лише від цього дня в війні бере участь приблизно стільки ж націй, як і в війну 1914-18 р.р. І тут, як і взагалі, співвідношення сил порівнюючи з першою світовою війною змінюється на користь Німеччини.

На четвертий рік війни 1914—1918 р.р., тобто після вступу Сполучених Штатів, на стороні ворогів Німеччини було 29 держав. Це були: Росія, Франція, Великобританія, Бельгія, Сербія, Монтенегро, Японія, Італія, Португалія, Румунія, Сполучені Штати Північної Америки, Куба, Еквадор, Панама, Сан-Домінго, Греція, Сіам, Ліберія, Китай, Перу, Уругвай, Бразилія, Болівія, Гватемала, Гондурас, Нікарагуа, Костаріка, Гаїті і Масариківська Чехословакія. Проти них з боку Німеччини стояли лише Австро-Угорщина, Туреччина і Болгарія. Отже з 50 держав світу лише 17 було тоді нейтральними і Німеччина боролася в співвідношенні 4:29. Це співвідношення стає ще несприятливішим, якщо врахувати територію обох сторін. З 147 мільйонів кв. клм. площі всього світу, 100 мільйонів находилося під суверенітетом ворога й лише 5,7 під суверенітетом Німеччини і її спільників. Навіть і з таким співвідношенням Німеччина не мала б чого побоюватися з її сучасним націонал-соціалістичним керівництвом.

Але зовнішня політика Німеччини цілком заслужено спромоглася створити групування сил, яке не дає вже ворогу такої разючої чисельної переваги. Війна почалася з локального конфлікту на сході Європи в питанні коридору. Оголошення війни Францією й Великобританією втягло в війну значну частину світу, якщо врахувати колонії цих країн.

І ось зараз, на третій рік війни майже всі сили світу борються. Якщо в 1918 році союз центральних держав складався лише з 4-х країн, зараз в союзному пакті об'єднано 11 держав, з 500 мільйонним населенням і територією в 12 мільйонів кв. клм. об'єднано в залізній рішучості й переконаності в перемозі. Державам Німеччині, Італії, Японії, Фінляндії, Словаччині, Угорщині, Румунії, Болгарії, Хорватії, Манджоу-Го, національ ному Китаю протистоять лише 14 держав замість 29 в першій світовій війні, а саме: Великобританія, Советський Союз, Сполучені Штати, Голландська Індія, Чунківгінівський Китай, Костаріка, республіка Домінго, Гаїті, Гондурас, Куба, Мексіка, Нікарагуа і Сан-Сальвадор. До того ж інертними лишилися вже переможені державами вісі країни: Польща, Франція, Голландія, Бельгія, Норвегія, Сербія і Греція. Не беруть участі в війні Швеція, Ірландія, Португалія, Еспанія і Швайцарія. В 14 країнах, підлеглих Черчіллю й Рузвельту, населення більш на 200 мільйонів віж в країнах блоку вісі. Але вага їх в дійсності значно менша після відвоювання великої частини Советського Союзу і такої ж частини Чунківгівського Китаю.

Большевицька мобілізація в західній частині Совдепії фактично провалилася, більша частина населення від неї ухилилася і залишилася в областях, окупованих Німеччиною. З другого боку деякі переможені країни, з задоволенням сприймаючи німецьке керівництво, добровільно посилають кращу молодь на боротьбу зі спільним ворогом—большевизмом, як от, напряклад, Франція, Норвегія і т. ін. Теж робить й Еспанія.

Отже, не лише політичне, але й суто чисельне співвідношення змінилося на користь Німеччини. Також змінилося й становище географічне. В 1914—1918 р.р. Німеччина мала вихід до Середземного моря лише з території Болгарії й Туреччини, а вихід до Атлантичного океану через Німецьке море і невелику смугу на захід від Данії.

Зараз Німеччина панує над всім европейським узбережжям Атлантичного океану, майже всім Середземноморським узбережжям крім Турецького, Сірійського й Єгипетського, і майже половиною Чорноморського узбережжя. Отже вороже оточення зламано по всіх напрямах.

Але врешті перемога залежить від сили солдатської, від національної волі, від озброєння; й тут перевага вже безумовно на стороні держав вісі. Надії Лондона й Вашінгтона ламаються й на німецько-советському фронті, й на фронтах великої Азії. Наближається час остаточного розрахунку з англо-американськими жидо-плутократами і їх большевицькими відлабузниками.

СТАЛІН—„ВАТАЖОК ЧЕРВОНОШКІРИХ"

МАДРІД. Як повідомляють з США, на зборах всіх племін червоношкірих Сталіна було оголошено ватажком племін індейців США, Мексіки, Канади й Середньої Америки. Він обраний почесним полководцем червоношкірих. Це „сенсаційне" рекламне повідомлення є впевнюючим доказом „діяльної" допомоги, яку США надають советам.

Сталін напевне стапцює в вже тупою сокирою ката танок радощів навколо ближчого вогнища і поновить братерські поцілунки з Рузвельтом.

Якщо жалюгідні рештки знищених „великою демократією" індейських племен, якими Рузвельт зловживає для агітації, знали б, якого кривавого собаку вони обрали своїм почесним ватажком, вони напевне скоріше почали б вимагати його скальпа.

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 11 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На південному відтинку східнього фронту було відбито масові ворожі атаки, з великими кривавими втратами для ворога. Безуспішні атаки провадилися ворогом також і на **деяких місцях середнього і північного відтинків** фронту. В оборонних боях особливо відзначилася 76-а бранденбурзька піхотна дивізія.

В Північній Африці, в районі Мехілі було відкинуто британські розвідні частини і бомбардовано моторизовані частини ворога.

Під час повітряних нальотів на аеродроми **острову Мальта** було влучено бомбами в ангари й майстерні. Ворог втратив п'ять літаків у повітряному бою й шість на землі.

В Шотландських водах німецькі літаки потопили вдень одного торговельного корабля на 2000 брутто-тонн і закидали аеродроми острівної групи бомбами найважчого калібру.

За час з 1 по 9 березня британське літунство втратило 68 літаків, з них 43 над Середземним морем і в Північній Африці. Наші втрати за той же час 19 літаків.

Минулої ночі ворог залітав у Західню Німеччину, скинувши бомби переважно на житлові квартали. Декілька приватних громадян було вбито й поранено.

Нічні ловецькі літаки й протилітунська артилерія збили 3 атакуючих бомбардувальників. В боях 5 березня відзначився особливою мужністю обер-лейтенант Габаніс, командир чоти піхотного полку „Великонімеччина".

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 12 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

Також і вчора лишилися без успіху ворожі атаки на різних відтинках Східного фронту. Під час власних атак було зайнято багато місцевостей і завдано большевикам значних втрат.

10 березня 17-тий піхотний німецький полк розбив переважаючі ворожі сили на їхніх позиціях. Німецьке літунство успішно підтримувало бої наземних військ, атакувало тилові сполучення советів і бамбардувало портові споруди Севастополю й Керчі.

У Північній Африці відбувалися успішні бої з британською розвідкою в районі Мехілі.

В східній частині Середземного моря британська морська формація зазнала значних втрат. **Італійські торпедні літаки влучили в три британських крейсери і німецькі літаки—в одного британського крейсера.**

Також німецький підводний човен важко пошкодив торпедами одного крейсера.

Операції німецьких підводних човнів у північно-американських водах призвели до нових великих успіхів.

Було потоплено 17 ворожих торговельних кораблів на 109.000 брутто-тонн, великого вартового корабля й винищувача підводних човнів.

Один підводний човен влерся до внутрішнього порту на британському острові Санта Люкка. Він потопив два кораблі, що стояли біля причалів і 2 пароплави на 5000 брутто-тонн.

Біля східніх берегів Шотландії німецькі літаки ушкодили бомбами торговельний корабель.

ДУРЕНЬ ДУМКОЮ БАГАТІЄ

„Німців треба поневолити на 99 років"

ЛІССАБОН. Хоч кожному німцю цілком ясні наміри ворога щодо німецького народу в разі ворожої перемоги, все ж дуже корисно іноді реєструвати істеричні голоси ворогів, що виявляють жадобу влади.

В газеті „Лейлі Експресс" відомий Джем Агат заявляє, що після перемоги над Німеччиною, німців треба віддати в нечільники націям, які були ображені Німеччиною.

Кожна нація зможе подати замовлення на потрібну кількість рабів, і тоді всі німецькі чоловіки, жінки й діти протягом 99 років повинні будуть стати рабами відповідних націй.

Переможених німців не будуть катувати, але позбавлять всіх радощів життя. На 100 років будуть зачинені всі театри, кіно, танцювальні вистави й ресторани, а також заборонено володіння патефонами й радіоприладдями. Німецьких дітей примушуватимуть співати образливих пісень щодо керівників Німеччини. Дурний і огидний текст цих пісень Містер Агат додає до своєї статті.

Що приховувалося в британських таємних льохах у Танжері

МАДРІД. Як повідомляють з Танжера, обшук, проведений еспанською поліцією в зв'язку з знахідкою в англійському готелі „Бристоль" вибухових речовин, призвів до цікавих відкрить щодо британських терористичних готувань.

В таємних льохах готелю було знайдено безліч ручної зброї, боєприпасів, вибухових речовин і приладдя для виготовлення бомб.

Далі було знайдено багато документів, зі змісту яких вельми значно видко, що Англія через своїх агентів в Еспанії, свої консульства та інші представництва планувала й проводила акти саботажу й терору.

Чекають, що слідство призведе до викриття дальших таємних склепів вибухових речовин. Знайдені документи передано для детального розслідування відповідним еспанським установам.

ПО МІСТУ І ОБЛАСТІ

ОСТАЛЬ ВИГОТОВИТИ ПЛУЖКІВ

колишніх колгоспах села Микоївка, Хотінського району, лишився з осени коло 3-х тисяч га неораної землі, немолочений майже весь хліб. Такий стан і у великих колгоспах району, як Яструбенне, Конотівка.

Зараз, при дружній роботі селян і керівників села труднощі весняної сівби будуть переборені.

У с. Миколаївці буде працювати 3 трактори, два з яких уже повністю відремонтовані, звозяться з майстерні колгоспу й ремонтуються плужки, культиватори, борінки. Повністю заготовлено посівний матеріал, його звезли селяни.

Не вистачає в селян плужків. Райвідділ повинен піти назустріч — допомогти їм придбати в Сумах, організувати виготовлення в своєму районі.

Деякі миколаївці відшукують і ремонтують власні плужки. Це корисна ініціатива, яку треба підтримати селянам сіл Яструбенного і Ковдратівки.

О. Петленко.

Нове товариство

10 березня ц. р. в Сумах відбулись збрання організаційної групи Сумського тваринничого товариства по птахівництву.

Це товариство має за мету організацію та розведення птахів (курей й дрібного тваринництва (гусей, кіз, кролів і т. інш.) в господарствах населення м. Сум та прилеглих районів для покращення їхніх побутових умов і забезпечення товарів і продуктів.

На цих зібрання обрали тимчасове організаційне бюро в складі т. Козловського, О. І. Зайцева, І. Сергієвського, П. В. Друзинського і Г. Г. Дроздова, якому доручено вжити заходів до затвердження Статуту Товариства, відвести земельні ділянки для племінних баз, негайно придбати племінних кролів і налагодити забезпечення матеріалом для виробництва кліток, вушників тощо.

Вступний внесок для членів Т-ва встановлено в 30 крб., що може бути негайно внесений до організаційного бюро.

Учителю — більше уваги

Не доводиться говорити про роль народньої освіти, зокрема, народнього учителя у збудуванні нового життя. Вона—неоцінима. Тому стає цілком зрозумілим, якими повинні бути турботи про школу, про учительство, щоб створити їм потрібні умови для виховання молодого покоління.

Та, на жаль, цього дехто не розуміє.

Другого січня п. р. при дослідній станції було відкрито школу. Невстигли діти провчитись 2-х тижнів, як цю школу закрили, бо невистачило палива. Завідуючий школою багато разів звертався до сільської управи, управителя маєтком. Але це не допомогло. Школа закрита.

У Бітицькій школі нормальному ходу навчання, до деякої міри, заважає матеріальна незабезпеченість учителів. І коли б староста села проявив більше уваги школі, цього, безумовно, не було б.

У перших числах лютого відділ освіти та пропаганди надіслав туди 2-х досвідчених учителів. І ось їм, довелося більше тижня працювати в школі, не маючи ні продуктів, ні грошей. Після довгої тяганини староста „змилувався", видавши незначну кількість недоброякісних продуктів. За словами старостя, однією з причин того становища, в якому опинилися бітицькі вчителі, була відсутність вказівок районної земельної управи про постачання сільських учителів. Такі вказівки земельна управа повинна дати, не гаючи часу. Далі не можна зволікати. Учителю треба створити умови, хоча б у межах можливостей.

І. М.

Заняття розпочалися

В другій половині лютого розпочалися заняття у Степанівській школі. Записалося 160 учнів, які виявили бажання відвідувати уроки. Зараз налічується понад 100 школярів 1-4 класів. Кількість дітей в кожному класі щоденно зростає. Приходять до школи і учні 5-6 класів. Педагогічними кадрами школа забезпечена.

Завідуючий школою п. П. Тарасов енергійно заходився коло справи організації нормальної роботи школи. Він зберіг шкільне майно; в допоміжному господарстві є двоє коней, віз, сани та лінійка.

П. Бутенко

Завдання школи художньої вишивки

Відділ освіти та пропаганди відкриває в Сумах школу української художньої національної вишивки. Український нарід будьщо повинен відродити свою національну культуру, побут, мову, художній хист та інші культурні здобутки, що пригнічувались жидо-більшевицькими запрявилами. Непереможна німецька армія своєю кров'ю дає нам можливість цього досягти, за що ми безмежно їй вдячні.

Школа художньої вишивки має на меті виховувати в учнів естетичні почуття та любов до своєї батьківщини — України.

Починаючи від простої мережки через вишивання українських узорів різними чудовими кольорами, учні навчатимуться вишивати сорочки, рушники, скатерті, доріжки, портьєри і, нарешті, доходять і кінчають вишивкою картин, панно, портретів. Величезна робота, художня робота! З останнього курсу школа випускатиме інструкторів та викладачів рукоділля для наших шкіл та гімназій, а тому знайомитиме учнів і з педагогічним процесом. Справу відкриття такої школи можна лише вітати.

С. Сапун

З новою енергією

Коли в село прийшли німецькі військові частини, селяни відразу стали жити по-новому. І А. Величенко—сільський староста—з перших днів виявив ініціативних, трудолюбивих селян і з ними розпочав відновлювати зруйноване господарство, старанно готуючись до першої вільної весни. Селяни готують зерно до посіву, ремонтують сільськогосподарський реманент. Зараз уже відремонтовано 70 ключів борін, 60 кінних плугів, 11 сівалок. В селі є більше 100 возів, з яких 60—відремонтовані. 140 робочих коней закріплено за окремими господарствами, забезпечено кормами. Спеціальна комісія періодично перевіряє стан коней.

Уже чотири місяці працює млин. Селянин М. М. Павлюченко відремонтував ще другий млин, який був зруйнований большевиками.

В селі В.-Бобрик була інкубаторна станція. Її зруйнували. За ініціативою старости села громадянин І. Н. Юрін розпочав відбудовувати інкубатор. Через місяць—півтора станція буде працювати.

Микола Осадчий.

Військовополоненим

Нещодавно селяни М.-Чернещини провели збір пожертв для військовополонених, які не захотіли проливати свою кров за комуністичну зграю і благорозумно здалися у полон армії-визволительниці.

За короткий час було зібрано серед населення і відправлено валкою до м. Сум 12,5 цент. картоплі, 4 цнт. буряків, 90 кг. гороху, 35 кг. цибулі, 20 кілограмів солоних огірків, 130 кг. печеного хліба, 15 кг. моркви. Крім того передано 4 пари білизни та двоє штанів.

І. Копил.

* * *

Працівники Сумської облспоживспілки, райспоживспілки та засолзаводу, відгукнувшись на заклик Сумської Міської управи про допомогу військовополоненим, з охотою зібрали поміж собою 2543 карбованці грішми.

На ці гроші організацією Червоного Хреста при міській управі уже закуплено в облспоживспілці різних харчових продуктів на 1426 крб. Решту грошей 1117 крб. також передано організації Червоного Хреста на закупку махорки.

ШЛЯХОВОМУ ГОСПОДАРСТВУ — НАЛЕЖНУ УВАГУ

Всім нам відомо, як мало приділяла уваги большевики цій важливій галузі народнього господарства. Лише в останні два роки перед війною, що її готувала жидо-більшевицька зграя проти України, було розпочато програму будування ряду стратегічних шляхів методом примусу, зганяючи на роботи колгоспників за десятки кілометрів. І не називалось народньою ініціативою. Це була воістину каторжецька праця!

Звісно, збудовано було дуже багато, бо на рабській праці далеко не зайдеш. І до того ж все, що було збудовано раніш, було зруйновано большевиками під час відступу. Отож у спадщину нам залишилися десятки і сотні зруйнованих мостів, сотні кілометрів розбитих шляхів.

На нашу долю випало привести в порядок національне господарство до ладу. Шляхове господарство в даний момент особливо потребує уваги до себе. Цього вимагає відбудовний час, цього вимагають потреби армії-визволительниці.

З кожним днем сильніше пригріває весняне сонце. Незабаром скрешуть ріки і тоді стане на новий зріст питання будівництва мостів.

Але вже зараз, не гаючи ні хвилинки часу, необхідно провести всі мероприємства, щоб зберегти всі мостові споруди, бо навіть невеличкий міст коштує щ найменше декілька тисяч крб.

Необхідно, щоб старости сел зайнялись цією справою особисто, притягуючи спеціалістів — шляховиків.

Треба провести ополонування мостів і льодорізів, звільнять від снігу отвори малих мостів і труб, прокопати рівчаки в снігу по бігових канавах, заготовити необхідні запаси аварійного матеріалу (ліс, каміння), інструмент та транспорт (човни).

Біля зруйнованих або напівзруйнованих містків треба провести негайно належний ремонт, щоб принаймні зберегти те, що залишилось від споруди. Там же, де маємо в достатній кількості ліс матеріалу, треба забезпечити добрий ремонт споруди.

Весь матеріал зруйнованих містків повинен бути винесений на місце, куди не доступає весняна вода. Містки, що затоплюються, треба розібрати повністю або частково, а там, де це дозволяє висока брига, можна обмежитись лише завантажуванням містка камінням, або лантухами з піском, щоб міст не був знесений водою. На важливих спорудах треба уже зараз створити чергові бригади для круглодобового чергування, забезпечити їх необхідними приладдями і транспортом.

Старости деяких сел уже проявляють свою ініціативу у відбудуванні шляхового господарства. У Миропіллі ремонтують великий міст через Псьол.

Староста с. Стецьківки п. Деревʼянко виділив належну кількість людей для прочистки від снігу кюветів і труб. Він багато допоміг у справі ремонту містка в с. Стецьківці.

Належна увага з боку відповідних обласних організацій безумовно підтримала б ініціативу місцевих органів.

Створення обласної шляхової організації безумовно відіграло б значну роль в справі налагодження безрейкового транспорту нашої області.

Вже зараз цілком назріла потреба в такій організації, бо треба зберегти будівлі, інструмент, машини і матеріали, що залишились від колишніх райшляхвідділів та експлуатаційних дільниць і що зараз розтягаються кому лише не лінькі.

Шляхове господарство повинно мати свого господаря.

Інженер П. Пащенко.

Редактор Л. ФРЕЙ - СВОБОДНИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Населення, не дивлячись на відповідні накази, не провадить світломаскування в достатній мірі.

Вікна мусять бути старанно замасковані, щоб жодна світлова полоса не падала зовні

Німецькі військові патрулі будуть рішуче боротися з порушенням цього наказу. В осіб, які не дотримуватимуться правил світломаскування, конфіскуватимуться освітлювальні прилади і крім того винних буде покарано за німецькими законами військового часу.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Німецькі військові патрулі неодноразово встановлювали, що цивільне населення ходить вулицями в заборонені години.

Ще раз нагадується, що з 18 до 5 годин населення не має права виходити з квартир. Особи, яких буде затримано в згадані часи без належних посвідчень, будуть на місці розстріляні.

СУМСЬКА МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Неодноразово помічалося, що деякі мешканці м. Сум самовільно й протиправно приключають свої репродуктори до радіотрансляційної мережі.

Попереджуємо, що осіб, помічених у самовільному приключенні репродукторів до трансляційної мережі, буде притягнуто до суворої відповідальності.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про реєстрацію безробітних міста Суми

Для охоплення всього безробітного населення, всі працюючі робітники і службовці (не жиди) як чоловіки, так і жінки, від повних 14 до 50 років, якщо вони не мають постійної праці, повинні зареєструватися на Біржі Праці (Українська площа) у такі терміни:

З прізвищами, які починаються з літер:

А—Г з 17 по 21 березня 1942 року
Д—З з 23 по 28 " 1942 "
І—М з 30 березня по 4 квітня "
Н—Р з 6 по 11 квітня
С—Ф з 13 по 18 "
Х—Я з 20 по 25 "

Особи, що ухилятимуться від реєстрації, будуть покарані. При час явки для реєстрації треба мати особисті документи і відки про місце колишньої роботи.

Реєстрації підлягають також і ті особи, які раніше зареєструвалися на Біржі Праці.

БІРЖА ПРАЦІ

Загублені:

Метричне свідоцтво на ім'я Пилипенко Григорій Кузьмич.

Метричне свідоцтво на ім'я Сенченко Віктор Григорович.

Посвідка, видана Піщанською сільуправою на ім'я Василега Галина Матвіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Пархоменко Зінаїда Тимофіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Коноваленко Лідія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Толок Марія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Толок Володимир Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієва Віра Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієва Євгенія Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Пирогов Володимир Никифорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Коробов Борис Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабич Ольга Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Настевич Єва Матвіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Кононенко Неллі Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Оноцко Ніна Іванівна.

Домова книга та паспорт на ім'я Руденко Агафія Тимофіївна.

Паспорт та військовий квиток на ім'я Щербак Олександр Романович.

Метричне свідоцтво на ім'я Береснев Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Нагорний Іван Романович

Метричне свідоцтво на ім'я Іванов Леонід Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ахметов Володимир Максимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Савіцький Володимир Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кононенко Олена Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Єременко Василь Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лук'яненко Борис Панасович.

Метричне свідоцтво на ім'я Дмитрієв Михайло Іванович

Метричне свідоцтво на ім'я Баранець Володимир Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Медьник Віктор Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Чернякова Зоя Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Губанова Віра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Якименко Григорій Андрій вич.

Метричне свідоцтво на ім'я Якименко Віктор Андрій вич.

Метричне свідоцтво на ім'я Парфененко Геннадій Олексійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Штихно Віра Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Шевченко Надія Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Руднев Борис Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Руднева Зінаїда Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Руднев Леонід Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бабич Леонід Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Жуков Костянтин Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сошник Катерина Михайлівна.

Паспорт на ім'я Чернявська Наталія Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Борис Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Костянтин Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тат'яна Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Костянтинович.

Метричне свідоцтво на ім'я Євгеній Костянтинович.

Паспорт на ім'я Безпалов Іван Гаврилович

Паспорт на ім'я Гончаренко Іванівна.

Паспорт та метричне свідоцтво Белова Марія Сергіївна.

Свідоцтво про закінчення бухгалтерських курсів на ім'я Савченко Іван Іванович.

Свідоцтво на німецькій мові, Залізняцькою сільською управою, Кобильський Костянтин Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гнатенко Іванович.

Паспорт на ім'я Петренко Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ігор Всеволодович

Свідоцтво про закінчення вчительського Белгородського інституту на ім'я Андрій Семенович.

Атестат про закінчення 10-го класу середньої школи на ім'я Колодько Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Людмила Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Анатолій Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Борис Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Григорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олексій Степанович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олена Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лідія Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зося Адамівна.

Паспорт на ім'я Палагута Олександр Миронович.

Паспорт на ім'я Гроссман Клара Львівна.

Паспорт на ім'я Дзюба Софія Юхимівна.

Паспорт на ім'я Лазаренко Сергій Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Юлій Дмитрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Марія Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Кузьмівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Михайлович.

Паспорт на ім'я Крикунова Серафима.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ.

Ісаєвський Володимир Миронович губив довідку на право носіння зброї—вважати недійсною—та 30 набоїв

Сумській райспоживспілці ПОТРІБНІ такі спеціалісти:

Майстри по виробці гончарного посуду
" " " шкір
" " " хутрових виробів
" " " рогових виробів
" " " шорних виробів
" " " возів
" " " коліс
" " " щіток

Про умови праці довідатись в конторі райспоживспілки по Н.-Роскресенській вул., № 1.

3—1.

Міська управа повідомляє населення м. Сум, що прийом прохань про оренду міських земель під городи, подовжено до 17-го березня 1942 року. Цей термін — остаточний. Прийом прохань проводиться в будинку № 10 по Лебединській вул.

МІСЬКА УПРАВА.

СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ
доводить до відома всіх установ підприємств та громадян міста Сум що
ПРИ ПАСПОРТНОМУ ВІДДІЛІ Сумської міської міліції
ВІДКРИВСЯ АДРЕСОВИЙ СТІЛ,
який розпочав свою роботу з 1 березня 1942 року.

РОЗШУКУЮ ЧОЛОВІКА
Давідова Григорія Семеновича
Моя адреса: с. Багрищі, Смоленська область, Монастирський район, Багрищенська сільуправа, Леберда Ольга Степанівна
1—1.

ЗНИКЛА ДІВЧИНА 15-ти років —
Віра Василівна Соляникова,
яка була взята з патронату. Осіб, які знають про місце перебування її, прошу повідомити на адресу: с. Залізняк Краснопільського р-ну, СПІВАК ІВАН ГРИГОРОВИЧ
2—1

Товариство індпошиву „СУМ ДЯГ",
доводить до відома населення м. Сум та сел, що ним
ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗАМОВЛЕННЯ
на пошив різного жіночого, чоловічого та дитячого одягу з матеріалу замовців
Прийом замовлень проводиться в майстерні, яка знаходиться по Монастирському провулку, № 2 (проти Собору).
2—1

Художник Л. Ф. БЄЛИЙ
приймає замовлення
на різні художні вироби:
КАРТИНИ, ПОРТРЕТИ, РЕКЛАМИ, ГРАФІЧНІ РОБОТИ тощо, а також
купує олійні фарби та багети.
Адреса: Суми, Перекопська вул. 15.
1—1

ХУДОЖНИК М. С. ЯГОДКІН
ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ
НА ЗБІЛЬШЕННЯ ПОРТРЕТІВ
Звертатись:
Петропавлівська вул., № 20.
1—1

КУПУЮ БАГЕТНІ РАМИ.
Звертатись:
Петропавлівська вул., буд. № 20.
ХУДОЖНИК М. С. ЯГОДКІН.
1—1

Курсам німецької мови
ПОТРІБНІ ВИКЛАДАЧІ,
вільно володіючі німецькою та українською мовами. Про умови довідатись: Українська площа, № 17,
щодня від 13 до 16 год.
ДИРЕКЦІЯ КУРСІВ.

Спеціальна слюсарна механічна майстерня Д'яконова й Іваненка, яка міститься на розі Миколаївської вул. і Монастирського проїзду (буд. № 11),
ПРИЙМАЄ
ДЛЯ ГЕМОНТУВАННЯ І РЕСТАВРАЦІЇ
друкарські машинки, арифмометри, касові апарати, телефони, граммофони, швацькі машини і всілякі дрібні механічні роботи.

Редакція газети „Сумський вісник" приймає щоденно з 9 до 12 годин, крім неділь, свят і національних свят. В ці ж години провадиться прийом кореспонденцій. За незамовлені статті редакція не бере на себе ніяких зобов'язань. Анонімні статті не друкуються, анонімні листи не приймаються. Адреса: м. Суми, Церковна вул., № 7 (Приміщення міської управи).

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

Mit Genehmigung des Ortskommandanten

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

СЕРЕДА 18 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 34 (55)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Зведення Верховного Командування Німецьких Збройних Сил

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 13 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

Під час оборонних боїв **у Донецькій області** контр-наступами було розбито міцніші ворожі сили.

На південному відтинку східнього фронту формації німецького війська і частини СС знищили після впертих багатоденних боїв ворожі з'єднання, відрізані від своїх зв'язків.

Бойові й ловецькі літаки успішно атакували зайняті ворогом місцевості і тилові шляхи сполучення. За час з 9 по 12 березня ворог втратив на східньому фронті 55 танків.

В боях останнього тижня, відбиваючи численні атаки переважаючих ворожих сил, особливо відзначилася 35-та Вюртембергсько-баденська піхотна дивізія.

В Північній Африці успішні повітряні атаки було спрямовано проти британських аеродромів на Єгипетському узбережжі, а також проти місць висадки військ і таборів у районі Тобруку.

Під час бомбардування аеродромів острову Мальта було вражено бомбами багато літаків на землі. Як зараз встановлено, британський крейсер, про пошкодження якого німецьким підводним човном повідомлялося у вчорашньому зведенні, затонув. Йдеться про корабель класу „Леандер".

В ніч під 13 березня британські бомбардувальники атакували місто Кіль. Цивільне населення мало втрати вбитими й пораненими. Три з нападаючих літаків збито.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 14 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

Після тривалої перерви ворог знову атакував міцними силами, які були підтримані танками й літаками, німецько-румунські позиції на Керченському півострові. Атаки ці було відбито після впертих боїв з великими втратами для ворога. При цьому ворог втратив 46 танків.

Також і на інших відтинках **східнього фронту** ворог безуспішно продовжував свої атаки.

В повітряних боях було без власних втрат збито 17 советських літаків.

За час з 6 по 12 березня советське літунство втратило 209 літаків. З них 130 втрачено в повітряних боях, 26 збито протилітунською артилерією, 7 збито піхотою і решту знищено на землі. Наші втрати на східньому фронті за той же час — 9 літаків.

В Північній Африці було бомбардовано склепи й військові табори британців в районі Тобруку.

Успішно продовжувалися вдень і вночі повітряні атаки британських аеродромів на острові Мальта.

Над протоною і окупованими західніми областями німецькі ловецькі літаки збили, не маючи власних втрат, 8 британських літаків.

Минулої ночі ворог бомбардував різні місцевості західньої Німеччини, перш за все житлові квартали Кельна. Цивільне населення мало незначні втрати. При цьому було збито одного британського бамбардувальника.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 15 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На **Керченському півострові** міцні ворожі сили, підтримані великою кількістю танків, продовжували свої атаки, які було відбито з значними втратами для ворога. При цьому було знищено 40 ворожих танків. Також і в **Донецькому басейні** було розпорошено і відкинуто ворожі формації.

На **середньому відтинку фронту** було знищено групу ворожих сил. На **кільцевому Ленінградському фронті** німецька важка артилерія обстрілювала ворожі тилові лінії. 14 березня большевики втратили 131 танк.

В Північній Африці біля **Тобруну** було важко ушкоджено ворожий пароплав. Італійці без власних втрат збили 8 британських літаків.

Німецький підводний човен торпедував в **Середземному морі** ворожий пароплав. В **Кіренаїці** було розпорошено скупчення ворожих танків. Повітряні атаки на Мальту спричинили до пожеж в ангарах й касарнях.

Німецькі підводні човни потопили біля **американських берегів** 12 торгових кораблів на 70000 брутто-тонн, серед них 3 танкери, а також одного корабля пошкодили.

З часів першого виступу німецьких підводних човнів **в американських водах** всього потоплено 151 ворожий корабель, загальною місткістю 1029000 брутто-тонн, серед них 58 танкерів місткістю 452.000 брутто-тонн.

В протоці німецькі швидкоплавні човни атакували англійську формацію, яка складалася з винищувачів і швидкоплавних човнів, і так важко ушкодили одного винищувача, що можна вважати його загинувшим. Також очевидно було потоплено одного швидкоплавного човна і три ушкоджено. Німецькі швидкоплавні човни скінчили свої операції відповідно до плану, не маючи власних втрат.

13 і 14 березня **лейтенант Шпільман** знищив на **Керченському півострові** 14-й ворожий танк. Під час операцій біля **американського узбережжя** особливо відзначився **капітан-лейтенант Бауер**.

Короткі повідомлення

◆ Японці переїхали торпедними човнами один з рукавів дельти ріки Іраваді на захід від Рангуну.

◆ Фюрер нагородив командира Іспанського легіону добровільців Рицарським Хрестом Залізного Хреста.

◆ В генерал-губернаторстві встановлено премії за збільшену продукцію льняної волокнини.

◆ **Японські війська** висадили новий десант на **Суматрі** і зайняли головне місто **Медан** на східньому березі острову. Далі японці всадилися на одному з островів біля північного кінця Суматри, зайнявши портове місто **Сабунг**.

◆ В наслідок діяльності німецьких підводних човнів Бразілія припинила пароплавство до Північної Америки.

◆ Новий угорський прем'єр-міністр фон **Каллай** виступив з програмною промовою. Він заявив, що курс **Угорщини** на боці **Німеччини й Італії** лишається без змін.

ТИСК НА ТУРЕЧЧИНУ

З того часу, як Петро І, завоювавши Азов, вийшов до Чорного моря, його прагнення, також як і прагнення його наступників, були спрямовані й спрямовуються за заволодіння Босфором і Дарданеллами.

Після перших ударів, яких було завдано царській армії в світову війну 1914–18 р.р., Англія, побоюючись втратити помічника на сході, почала обіцяти Миколі II володіння протоками. Совети також з'явилися вірними спадкоємцями імперіалістичних намірів Петра першого. Їх бажання також кружлять весь час навколо володіння протоками, цими важливими шляхами зв'язку Чорного і Середземного морів, які є власністю Туреччини.

Під час відвідання Берліну в листопаді 1940 року Молотов цілком відверто й безсоромно формулював большевицькі претензії на Босфор й Дарданелли, про що Німеччина інформувала Туреччину. На початку війни, протягом кількох тижнів, поки тривала в Москві нарада з турецьким міністром зовнішніх справ Сараджоглу, Сталін розгорнув перед ним програму вимог, яку керівник зовнішньої політики Туреччини визнав за неможливу.

Ще влітку 1941 р. Лондонська газета „Таймс" визнала, що Англія в наслідок переговорів у Москві, надала советам цілковитої свободи дій в південносхідній Європі; — газета „Вашінгтон Штер" вимагала перегляду на користь совєтів договору, складеного в Монтре. Це було б нічим іншим, як позбавленням Туреччина суверенних прав на протоки. Нарешті треба згадати й вимогу адмірала Стерлінга про те, що Англія, для забезпечення оборони кавказької нафти, повинна відкрити протоки навіть силоміць, якщо цього вимагатимуть обставини.

Вивчаючи сучасну політичну ситуацію Туреччини, дуже корисно згадати серію наведених фактів. В московських переговорах Ідена брав участь також і британський посланик в Туреччині, що притягло до себе увагу всього ближнього сходу. В той час, як британський міністр зовнішніх справ, повернувшись з Москви, зовсім не приховував, що Англія за військову допомогу обіцяла большевикам віддати Європу, як сферу впливу й соціального поневолення, британський посланик в Туреччині тримався зовсім інших позицій. Він залевнював представників турецької преси в тому, що під час переговорів зі Сталіним він одержав враження, що Советський Союз так само, як і Лондон, бажає „міцної Туреччини". Цілком зрозуміло, що ці пояснення були зустрінуті в Туреччині дуже скептично. Не тільки тому, що було дивним, чому такі пояснення давав британський посланик, а не советський посланик, або Молотов, але й тому, що одночасно всі добре пам'ятали, що досі сталінська загарбницька політика трималася зовсім іншої тактики, ніж це удавав британський посол. Ясно, що британський посол бажав усунути занепокоєння, що з певного часу виникло в Туреччині.

(Закінчення на 2-й стор.)

ТИСК НА ТУРЕЧЧИНУ

(Закінчення)

Турки цілком підставно догадувалися, що Англія й Советський Союз намірялися за рахунок Туреччини повторити гру 1914 року. При цьому країна, яка стала до будування нового національного ладу, має звичайно зовсім інші інтереси й завдання, ніж облишати свій нейтралітет. Туреччина не хоче ризикувати плодами роботи всього життя Кемаль-Паші.

Такий розумний і обережний діяч, як Сараджоглу, був цілком впевнений в тому, що ніхто не був би в змозі затримати здійснення большевицьких планів в разі навали їх орд на Европу і південний схід. І хіба ж Англія в тому стані безсилля, в якому вона знаходиться, виявила б себе моральніше? Навпаки. Протягом тривалого часу в Туреччині розперезалася англо-советська пропаганда. Розгорнуто широку агітаційну кампанію, щоб примусити Туреччину облишити свій нейтралітет. Зараз для цього вживають методів утворення штучної паніки. Англійським громадянам запропоновано виїхати з Туреччини до Індії.

Англійське інформбюро в Анкарі повідомляє про уявні німецькі заходи, спрямовані нібито проти Туреччини. Готування в Румунії, в Середземному морі, навколо Криту і перш за все в Болгарії, повідомляють англійці, вказують на бажання напасти на турецькі області. В дійсності ж утворення паніки має зовсім іншу мету. Це досить ясно видно з повідомлень газети „Дейлі Телеграф" про тривалі переговори поміж так званими союзними державами й Туреччиною, що мали за мету спонукати Туреччину підписати Вашінгтонську декларацію.

Отже, Туреччину намірюються залучити до дипломатично морального фронту проти Німеччини і її союзників. Англійці і перш за все большевики намагаються скомпрометувати нейтральну країну, наблизивши її до свого фронту. Ця активізація з метою припинення турецького нейтралітету різко розбігається з поясненнями британського посла в Анкарі. Заяву командувача британськими військами в Іраку, генерал-лейтенанта Квінана про те, що в Ірані й Іраці будуються аеродроми, щоб „в разі нападу допомагати Туреччині", треба також розцінювати як засіб тиску на Туреччину, а не як допомогу туркам.

Доля Ірана й Іраку є для турків яскравим прикладом. Німеччина, яка мала добрі стосунки з Султанською Туреччиною, і Туреччиною Кемаль-Паші, і зараз дружньо ставиться до цієї країни, не загрожуючи її нейтралітету.

Активізація англійської пропаганди вказує на те, що Англія вбачає в ближньому сході головний театр війни, бо весь ближній схід це передпокій Індії. Отже, всі дружні запевнення Англії стосовно Туреччини мають суто політичну підкладку, виникаючи з побоювань Англії й мають за мету примусити Туреччину облишити свій нейтралітет.

Альберт Доршейд.

ЗАКОРДОНОМ

ВАШІНГТОН НАМАГАЄТЬСЯ ВІЛИНУТИ НА ВІШІ

ПАРИЖ. Загибель в Нью-Йоркському порту „Нормандії" знов займає французьку спільноту, але на цей раз сум з приводу втрати цього найкращого пароплава „гордощів Франції" поступається перед обуренням, викликаним неймовірним ставленням США. Уряд Рузвельта наважився висловити урядові Петена „щире співчуття" з приводу загибелі цього пароплава, пограбованого американцями й переробленого на військовий корабель.

Політичні дискусії у Віші обговорюють цей випадок, і паризька преса насамперед, різко засуджує новий образливий жест США. Газета „Евр" заявляє, що з висловленням цього „співчуття" досягнено верховин безсоромності.

Газета „Парі Міді", звертаючись до уряду Петена, вимагає, нарешті, енергійних заходів.

„Терпіння нашого уряду щодо Сполучених Штатів поступово переходить всі межі. Мало того, що уряд Петена не протестував рішуче проти загарбання „Нормандії", але й зараз, коли Рузвельт нахабно „співчуває" з приводу її загибелі, наш уряд складає на це жалюгідну відповідь. Обмежуються лише комюніке, в якому зазначено, що французи ні в якій мірі не винні в цьому нещасті".

І дійсно, офіційна французька декларація наполягає на цей пункт в той час, як певні факти вже зараз вказують на причини загибелі пароплава. Французькі конструктори, зважаючи на пожежі, які вже знищили низку відомих французьких пароплавів, побудували на „Нормандії" удосконалену протипожежну систему, яка забезпечувала пароплав проти всякої пожежі. Американці зруйнували цю систему, бо для військового корабля вона займає „надто багато місця". Отже, французи зовсім не потребують доводити свою безвинність.

Але відношення поміж Францією й Північною Америкою потрапили до центру політичних подій у Франції не лише з приводу загибелі „Нормандії". Чимраз міцнішають спроби американської дипломатії зробити Віші головним театром своїх акцій.

Поруч з наклепницькими спробами і різкими атаками англо-саксонської преси і радіо, мають місце загрози з боку північно-американської дипломатії. Тут Вашінгтон користується з своєї афери з окупацією французьких островів Сен-П'єр і Мікелон.

З північно-американської сторони заявляють — хоч Вашінгтон і обіцяв негайно стати до вирішення питання про звільнення островів—„що ставлення уряду Петена, на жаль, не відповідає англо-саксонським сподіванням, чому й не можна руба підійти до розв'язання проблеми обох окупованих французських островів".

Далі США в найпримітніший засіб втягають в свій маневр острів Мадагаскар.

Кажуть, що французький уряд надав японцям опорні бази на Мадагаскарі, хоч цей острів має велике значення для ведення війни англо-саксами. Так американці вдаються до різних маневрів, а їх пропагандистський апарат підтримує дипломатію брехливими повідомленнями і чутками.

Особливо невдалим було повідомлення про розрив відносин поміж Францією й США, яке офіційно спростовано Віші. У всякому разі американський посол у Віші діє й зараз на повну ходу. „Парі Міді" пише з приводу цього: „У Франції починають поступово розуміти, як пошкодили нам інтриги посла Булліта. Колись зміряють і шкоду, якої завдасть нашій країні його гідний наступник".

15 причин зменшення народжуваності

ВІШІ. Щоб піднести число народжуваності, французький секретаріат у родинних справах сукупно з відповідними організаціями й пресою організував дуже своєрідну анкету.

Преса оголошує 15 причин, які призводять до зменшення народжуваності. Наприклад—пристрасть до кіно, побоювання пошкодити фігуру, можливість легше розлучитися без дітей, побоювання витрат, небажання зменшувати спадщину і т. і. Співучасники повинні назвати лише 3 причини, які вони вважають за найважливіші.

На Тіморі зламано останній опір

БЕРЛІН. Боротьба на Тіморі закінчується. Почавши з висадки військ в португальській східній частині острову, японці зараз усувають останній опір голландців в нідерландсько індійській частині острову.

Шлях через Скандінавію

СТОКГОЛЬМ. „Криппс завжди зневажав вищі англійські класи, якими він зараз з радощами офіруе большевизму", пише газета „Гетеборгс Морґенпост" в статі, що обговорює наміри англійського уряду.

Криппса не турбує те, що він може віддати большевизму весь континент. Спокійно говорить він, що совєти повинні ввійти в Берлін, щоб звідти диктувати мир. США й Великобританія могли б ще кілька років не створювати власного фронту проти Німеччини в Європі. Військової перемоги на суходолі повинні здобути совєти.

Газета робить наголос на небезпеці, що створилася б в такий засіб для Скандінавії і констатує, що совєти повинні були одержати для досягнення бажаної мети допомогу США й Великобританії, які намагалися б для цього прикласти короткий і безпечний шлях через Скандінавію до Москви.

ЖИД З ЛОНДОНУ БУВ ФІНАНСОВИМ РАДНИКОМ ЧАН-КАЙ-ШІ

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє „Дейлі Експресс", японцями спійманий і розстріляний фінансовий радник Чан Кай-Ші, генерал Морис Абрагам Коген, народжений в Лондоні.

З цього повідомлення видно, що як в Англії і США, в Чункінгівському Китаї жиди мають рішучий вплив на політику.

Австралійські визнання

ШАНХАЙ. Як повідомляють з Сіднею, австралійський уряд охоче б відповів на настирливі прохання про допомогу з боку Нідерландської Індії надсилкою військ і військових матеріалів, але, зв'язку з вичерпанням власних джерел, він не міг нічим допомогти для підсилення оборони Яви.

З окупацією Тімору, як сказано в повідомленні, японці віддалені від австралійського континенту лише на 450 клм., що й змушує Австралію концентрувати увагу лише на власних потребах. Окупація Тімору забила клин у лінію тихоокеанської оборони роз'єднавши Нідерландську Індію й Австралію. Це визначає не тільки перерву сполучення поміж обома цими країнами, але й виключення відерландсько-індійських опорних пунктів з оборонної системи Австралії. Щоб забезпечити зв'язок з США, Австралія повинна збудувати власні опорні пункти.

Сутички в Монреалі

СТОКГОЛЬМ. Оттавський кореспондент газети „Таймс" повідомляє про занепокоєння, які виникли в Монреалі після мітингу, на якому різні політичні діячі Канади висловилися проти наміру канадського уряду ввести загальну військову повинність. Групи молодих канадців, які говорять французькою мовою, маршірували вулицями, зупинили вуличний рух, розбивали віконні шибки і в одному місці, навіть, напали на вісім солдатів, які робили їм недружні зауваження.

Демонстрації відбулися також перед будинками різних газетних видавництв Монреалю. По деяких місцях виникли сутички з поліцаями, яким протягом годин не вдавалося, не дивлячись на застосування кінних і моторизованих загонів, розігнати демонстрантів. Біля 12-ти поліцаїв було поранено.

Під час мітингу, який відбувся до цих безладь, ліберальний канадський депутат Бурасса в своїй промові, між іншим заявив, що сучасний канадський уряд знаходиться під впливом Вашінгтону і цього факта досить для канадців, які розмовляють французькою мовою, щоб зрозуміти, на що треба їм чекати в майбутньому. Далі кореспондент повідомляє, що всі французько-канадські депутати, які раніш були за запровадження загальної військової повинності, зараз висловилися проти неї. Деякі депутати, навіть сказали, що вони звалять уряд, якщо він намагатиметься ввести загальний військовий обов'язок.

СЛОВНИК СУЧАСНИХ ПОДІЙ

ЯВА й СУМАТРА

...тра й Ява, це два острови, ...господарчому розумінні є ...ні передня відерландської ...матра — другий завбільшки ...я Зондської групи, має ... клм. (приблизно як ... з населенням 8.5 мільйо... Малайського півострову ...відокремлена лише вузь...ською протокою. Здавна ...розглядали Суматру як ...чне доповнення Малайї ...ережжя, також як і узбе...Малайї було міцно укріп...

...ним містом Суматри є ...банг з населенням 100.000 ... Керівним містом Малак...узбережжя є Медан з на...ням 80.000 чоловік. Треба ...згадати значні міста Па...жамбі й Сіболгу.

...існе населення Суматри ...ть до Малайської раси. Ще ...ків тому Суматру відвіду...вуси й араби, частина яких ...лася на острові. Пізніше ...приєдналися й китайці.

...т теплий і вогкий та вул...ий грунт роблять Суматру ...чільним місцем світу. Пере...ча температура на цьому ...+27°.

...ське господарство продукує ...гуму, камфору, перець, ...тютюн, пальмову олію, ...ковру, коноплі, хінну кір...у, какао, ряж, кукурудзу ...також Суматра багата й на ...срібло, мідь, свинець, оло...віння й нафту. Недарма ...Суматра означає „багаті ...

...денний схід від Суматри ...ться острів Ява, відокрем...ва Суматри вузькою про...Ява це рясно залюднений ...ше 40 мільйонів населення, ...міром він менший за Су... Довжина його 1.060 клм. ...на лише 200 клм. Головним ...Яви є Батавія, з населенням ...мол. й другим завбільшки ...—Сурабайя з населенням ... чоловік.

Все, що було сказано відносно природніх багатств Суматри, повністю стосується й Яви. Поруч з цим, важливою сільськогосподарчою культурою острову є просо, за яким острів і названо Явою, що означає — просяний острів. В 1596 році голландці, прогнавши своїх попередників португальців, зайняли Суматру й Яву. Далі наприкінці 18-го сторіччя ці острови підпали під британське панування. Але потім англійці знову поступилися нами на користь голландців.

Стратегічне значення островів дуже велике, бо вони вкупі з островом Сабанг на південний схід від Суматри і островом Тімором створюють щільну низку островів майже від Бірми й до північного військового порту Австралії, Порт-Дарвіну.

Сурабайя є головний порт для голландсько індійського вивозу, має суходільні доки й окрему військову гавань. Але ще більше господарче значення цих островів, також як Борнео й Целебесу.

Нідерландська Індія постачала 30% світової здобачі каучуку, в постачанні нафти вона посідала п'яте місце в світі. Монопольне місце посідає Східня Індія в продукції хінної кірки, перцю.

Ява є найбільшим в світі постачальником тростинового цукру. Головнішими покупцями Голландської Індії були США і Англія.

Зараз голландці повинні гірко каятися в своєму легковажному ставленні до прагнень Японії в питанні великоазіатської перебудови, каятися в приєднанні до англо-американського імперіалізму.

Повалилися засади голландської колоніальної держави. Борнео вже втрачений голландцами, теж саме практично можна сказати й про Целебес, Яву й Суматру.

ВАКАЛІВСЬКІ ДЖЕРЕЛА

Ми вже писали про те, що умови військового часу і відсутність товарового залізничного транспорту вимагають від місцевої промисловости орієнтації на місцеву сировину і на невикористані мінеральні поклади.

Становище в галузі ліків у Сумах, як відомо, не досить сприятливе для хворих. Щодо мінеральних вод, потрібних для хронічнохворих, то цілком зрозуміло, що в сучасний момент не можна сподіватися на приставку таких вантажів до Сум. Тим більш доводиться тепер згадати про цікаві джерела мінеральної води, що знаходяться в 15 кілометрах від Сум у мальовничій місцевості біля села Вакаловщини.

Тут, серед лісових угоддів Нікольського лісництва, знаходиться став, в який біжить невеликий струмок. Початок цьому струмку дають два джерела, з яких витікає мінеральна вода, що цілком нагадує відому Березівську воду на Харківщині. Вже давно ця вода привертає увагу місцевих мешканців, яким відомо чимало випадків зцілення хронічних хворих. Помічено, що ця вода переважно допомагає при шлункових хворобах (уразка шлунку, застарілий катар і т. інш.)

Обидва джерела цієї води виходять з главконітових пісків, збагачених в значній мірі залізистим пігментом, а тому і вода збагачена солями заліза і сірчанокислого кальцію. Русло струмка, який несе воду до ставка, густо вкрите іржавобурим нальотом гідрату окису заліза. Таким же бурим кольором вкриті і береги струмка.

Дебет одного з джерел становить понад 10 тисяч відер води на добу.

Років з два тому було перенесено попередній аналіз води, який показав повну відсутність бактерій а також аміаку, азотистої і азотної кислот. Наявність хлоридів у ній була виявлена лише в незначній кількості. Вода чиста, прозора, з температурою 8 градусів.

Проте большевики, звичайно, нічого не зробили для використання цієї води і вивчення її властивостей щодо радіоактивности і впливу на організм.

Цілком зрозуміло, що згадані джерела вимагають негайного всебічного геологічного, гідрологічного та фізико-хімічного дослідження. Ось чому перед нашими міським здоровідділом і аптекоуправлінням тепер полягає почесне завдання—виявити ініціативу в цій простій, нескладній справі, перевірити воду і організувати виробництво та продаж її, бо в першу чергу вона може дати значну користь і як добра столова мінеральна вода.

Неспеціаліст.

Концерт, присвячений пам'яті Шевченка

З портрета, що стоїть в глибині сцени, похмуро дивиться Тарас і мов говорить присутнім, які зібралися відзначити його світлу пам'ять: „Я живу, я серед вас, мої милі українці!"

Шевченко зовсім не вмер. Струни Народнього Кобзаря дзвенять і вікам не перестануть дзвеніти у рідній Україні, звільненій армією Адольфа Гітлера.

З нагоди 81 ої роковини з дня смерти Тараса Григоровича Шевченка, артисти міського театру виступили у великому концерті. Прекрасні Тарасові твори, покладені на ноти, лунають з великою силою, сповнюючи зал театру різноманітними мелодіями.

Артист Доля прочитав композицію „Яреми" з поеми „Гайдамаки", арт. Лагодіна — „Катерину".

У концерті брали участь хорова капела під керівництвом п. П. А. Кондратенка, оркестр народніх інструментів та окремі актори.

Н. Б.

С И Н И

(Драматичний етюд)

...а і мокра осіння ніч.
...істом, де шляхи хрестом ...в протилежні край, стояла ...ена постать старенької жін...ої неї падала довга полохли..., а половина фігури була ...червоним гарячим світлом ...ещ. Осіннє небо було схо...цганське шатро, обірване ...ської сторони. І, здавалось, ...ше в цю диру холодний ...вітер завозив щедрями при...мий дощ.

...ум'я підіймалося із-за темної ...соснового лісу і лизало не...води.

...мокре, гиле і не віриться, ...ке висушить це болото, чи ...землю осінній морозець.

...ги розбиті чобітьми війсь...і кованими копитами коней. ...лях був розораний двома ...ими колінами, в яких повно ...грязюки.

...ка з широко розкритими ...як божевільна, дивилась ...аметно в сторону пожеж, ...складені на товстій палиці, ...підтримувала старенькі підбиті

Їй здавалось, що то не дві колії десь далеко підкрались до лісу, а дві канави залиті густою людською кров'ю. Кров змочила землю і тому вся вона червона, а на ній смертельним жартом витанцьовує полум'я вогняне. Неначе на цій густій людській крові хтось розкидав дорогі перли — вони вигравали золотом-пурпуром і тоді становиться солоно в роті і тісно в душі...

Вітер шарпав латане ганчір'я жінки і вона кидалась від лопотіння своєї власної одежі.

Тепер вона теж кинулась, як після довгого сну, але не від вітру, а від жаху привидів—їй здавалось, що там, де колії проковтнула ніч, десь при битому шляху лежать її сини. Отак, вільно розкинувши руки, або в передсмертних конвульсіях зарили їх по лікті в мокру холодну землю...

Куди вона йде, хто зустріне її на порозі невідомої чужої хати?

Що і кого вона залишила там, у степу, на заході?

— Нікого і нічого. Їду шукати синів,—так відповідала вона всім, хто наважувався порушити її мовчанку і перевести несвідомий погляд виплаканих очей.

Коли, хтось говорив, що сини, можливо, десь далеко або давно вже залишені життям, вона показувала два рушники, вишиті довбанкою, декілька вузликів з насінням квітів, дві теплі шерстяні сорочки, вив'язані власними руками, і пляшечку свяченої води.

Потім інколи тихо, не дивлячись в очі, додавала голосом, в якому було безодня туги і ніжності матері: коли живі, дай, Боже, одягну на рідні плечі ці душогрійки, напою їх цілющою водою і гляну в очі своїх дітей—свого покійного чоловіка. Коли ж нема... (вона не плакала, але переводила подих і говорила ще тихше) покладу на їхні могили, або пов'яжу на близькі дерева ці рушники і посію на могилах цариглядки й безсмертник...

Мати затихла, вибачалась і продовжувала невідому путь.

Хтось кидав вслід: божевільна! Вона не повертелась і тільки пильно вдивлялась в невідомий горизонт.

Мати йшла вже давно, бо обличчя обвітрене осінніми вітрами, а ноги порепались до крові...

Мати заходила в кожне містечко і шукала своїх синів у полоні.

І от тут, в цьому невеликому місті, їй дозволили завтра виписати молодшого сина з полону, але він їй чогось не сказав, а вона все зрозуміла... Старший син не ввійде в її похилену хату з невісточкою, не пройде батьківськими шляхами; тепер він десь лежить на полі, де давно, чи днями оплунав нерівний бій.

Вночі, щоб ніхто не бачив, вона вийшла за місто. Довго-довго стояла біля могил невідомих солдатів, а потім оглянулась і крадькома оповила хрест зі свастикою вишитим рушником. Підняласъ і розсипала в мокру землю насіння квітів.

. . . . . .

Гасло полум'я пожеж, а натомість сонце з-за обрію кинуло перші холодні промені.

Просипалось зруйноване місто, на окраїні йшла мати.

Сумщ. 1941 р. **Ан. Барило.**

СТАРОСТА

Лаврина Тимофійовича ми застали в полі біля скирди. Треба, щоб худоба була справна, потрібні корма.

Коли ми підійшли, селяни викидали на гарби соломку, розмовляли про сівбу, про господарство, про землю.

При цьому Лаврин Тимофійович пильно подивився навкруги. Він шукав поглядом десь чорну плямку землі. Та її не було. Земля ще спала під білим покривалом снігу. Лаврин Тимофійович розправив рукою свою чорну бороду. Старечими очима подивився на сонце.

Підбивається вгору. Скоро оживе земля.

...Староста с. Стецьківки Лаврин Тимофійович Лебідь має 60 років. Але йому можна дати значно більше. Багато пережив він на своєму житті, а особливо скалічили його роки „сталінського раю". Бо тоді розорили його господарство, зруйнували хату, а господаря, який з усієї сили працював, хотів жити, як людина, зіслали далеко на чужину.

Та тепер пан Лебідь не відчуває старості. Треба будувати нове життя. Він енергійно взявся за діло, а тому і відгуки від селян про нього добрі.

Коли вступили німецькі частини в село, дехто з селян намагався грабувати й руйнувати будівлі. Лаврин Тимофійович заборонив це робити.

Зараз в господарстві жваво проходить підготовка до весняних польових робіт. В кузні ремонтують сільськогосподарський реманент. Ковалі п. п. М. Вітковський та Х. Оденцов поспішають з ремонтом. Плуги, сівалки, борони і інш. схороняються по-господарському.

Посівне зерно вже заготовляють. На ділянку, де буде закладено 160 парникових рам, селяни завозять гній, ремонтують рами, короби тощо.

Кожен день для старости проходить в турботах про громадське господарство. А найбільше клопоту про тягло.

Іван Копил.

Застінок смерті

Сумська тюрма при большевиках колись звалася бупром (тобто будинок поправного ув'язнення) і ми, не знаючи майже нічого про це „поправне" ув'язнення, вірили що громадяни відбувають, скажемо, поправні трудові роботи (жидо-большевики займаються тут „перевихованням" людей).

Нам, справді, до 10-го жовтня не було відомо, що творилося у жидівських застінках. Начальник тюрми п. Лучанінов натрапив на одну камеру, що дуже ретельно була замаскована. Про неї ніхто, навіть тюремні працівники не знали.

Чи може відразу наш читач уявити про цей застінок смерти?

Слухайте ж! Хай ваші серця ще більше сповнюються ненавистю, гнів клекоче до сталінської зграї, яка відродила ці „поправні замки".

... З важким скреготом відчинилися масивні металеві двері з двома засувнями. З камери повіяло чимсь тяжким, гнітучим. І ми, хоча і не були свідками неймовірних знущань, все ж ніби бачимо перед собою кістяк смерти, що ось ось схопить нас за душу і потягне у мокрючий куток цього застінку.

Справді, у вологий куток, бо, як і він, вся камера наповнена теж важкою вологою. Даремно ми шукали чогось подібного до пічки. І віконця тут не було.

Щоб оглянути цю камеру, нам доводилось по черзі увіходити до неї, згинаючись, проходячи боком. Завадто тісна вона.

Тут у півметра завширшки цементове ліжко, споряджене великими ланцюгами і замком. Над дверима—один отвір. Це, очевидно, місце для вітродува. Жидівські кати включали його, щоб створити протяг. Тут же маленький жолобок для наповнення камери водою.

Тільки два чолов'іки могли вміститися: один—стояти, а другий—лежати на цьому цементовому ліжку.

Тепер уявіть, в якому тяжкому стані були в'язні, що потрапляли сюди. Більшість з них не поверталися звідти. Сталінські кати увірвали життя багатьох громадян.

На стінках ще й досі видно сліди крови. Це ще один доказ звірячого знущання. Тут залишились сліди „цівок", відтиски обрубаних пальців.

Не зважаючи на свій стан, в'язні намагались залишити хоча якінебудь сліди свого існування. Вони записували свої прізвища на стінках камери. Таких написів і злічити не можна. Серед них багато цікавих. Добре приглянувшись, можна прочитати напис „Іуда-Сталія". Він так глибоко був вирізаний, що прислужникам НКВС не вдалося цілком знищити його.

Мало хто повертався з описаного нами застінку. Ті, кому чудом пощастило повернутися, свідчать про жахи сталінської інквізиції.

Ф. В. Кузнецов—в минулому політичний в'язень за „контрреволюційну" діяльність—таке розповідає:

— Після побоїв і всіляких знущань таких як я вкидали в камеру смерти. А тут ще жахливіше знущалися, вадриваючи здоров'я невинних людей. В'язнів примушували скидати весь одяг і потім лягати на цементове ліжко. Інший повинен був босими ногами простоювати по кілька годин на цементовій підлозі у воді.

Існував вітродув. Через 15-20 хвилин його дії люди, що були у камері, здебільшого, втрачали свідомість і гинули...

І. Богуш

„Лимерівна"

(В постановці Сумського українського драматичного театру).

Драма Панаса Мирного використовує фабулу народньої балади про Немирівну, тобто дівчину з Немирова, яку мати — немирівська міщанка — в п'яному стані продає панові. Пан посилає своїх гайдуків за дівчиною, але вона втікає через деякий час. Пан з гайдуками біжить за нею в погоню, доганяє й пострілену, чи шаблею порубану завозить назад до свого палацу. Тема близька до „Бондарівни" в обставинах XVIII століття має цілком реальний характер.

У Мирчого тема по суті втрачає свій „історичний" характер і драма переносить глядача скорше в половину XIX століття. Якби не один вислів Василя про намір піти в гайдамаки, то визначити історичність п'єси було б дуже важко. Тим більше, що Панас Мирний зробив з польського пана багатого українського міщанина, а продаж дівчини матір'ю зробив темою інтриги багатої міщанки, що бажає одружити свого дурненького сина. Часткове використання старовинних костюмів на сцені, як і нотатка на програмці — „Історична драма" — (якої немає в тексті Мирного) мало допомагають справі тому, що вони не мотивовані.

Друге, мимо чого не можна пройти, дивлячись п'єсу, — це велика відстань між опублікованим текстом п'єси і тим, який ліг в основу театральної постановки (особливо на початку і в кінці п'єси). Розходження навіть у задумі. У П. Мирного Наталя втрачає психічну рівновагу ще в IV-й дії, а вся V-та дія дає картину бреду. Наталія уявляє себе птахою, виходить з цього стану після прибуття Василя. Це прекрасний образ Шекспірівської. Що ж спільного між разом і образом реальної Наталі, яка намагається опам'ятатися свого, навіть зв'язаного міць чоловіка, піти за ним. І для чого ж тоді кінчати губством? Це і мало і якось дуже просто, і не жує глядача. Хоч це і спрощує роботу артистки.

Є, правда, одне мірк спрощення. Поперше, т ся, трактувала останній ка М. К. Заньковецька, не всякий глядач мі правильно сприйняти ну передачу думки ав навіть у IV-й дії час хворобливий сміх Наталі кому конфлікті її з сприйняла як щось спра не і своїм сміхом пред сміху Наталі, то ще бі ні переживання V-ої дії зовсім не дійти до част дачів. Взагалі тут перед театром виникає серйозна ма — виховання глядач важно молодого.

Гра ансамблю робила ж ження. „Тільки той арт уміє подобатись і зворуш говорив Саксаганський. такль у цілому і подобав рушував.

Редактор Л. Сво

Остаточний термін паспортизації коней в м. Сумах встановлюється **19 березня** 1942 р.

Всі громадяни, що мешкають на території м. Сум та мають у своєму користуванні велику рогату худобу, повинні зареєструвати її на протязі 19, 20 та 21 березня 1942 р. у військово-обліковому секторі Сумміськміліції (кімната № 12).

Реєстрації підлягають всі корови та телиці віком понад 2 роки та бички віком понад 1 р.

У власників рогатої худоби, що ухилятимуться від реєстрації, худоба буде відібрана безкоштовно.

СУММІСЬКМІЛІЦІЯ.

СУМСЬКІ ТОРФОРОЗРОБКИ

доводять до відома всіх покупців про те, що за невивозку торфу до повіді і цілість його, торфартіль не відповідає, а наряди на незабраний торф—вважатимуться недійсними.

1—1

Група медичних працівників з глибоким сумом сповіщає про смерть старого кадровика — лікаря

Густава Львовича (Леонгардовича) ВЕЙДНЕРА,

яка сталася 12-го березня після тяжкої хвороби, і виносить співчуття його родині 1—1

ПОХОРОН ЛІКАРЯ В. В. ДЕНІСОВА

відбудеться в неділю 22 березня.

Винос тіла з центральної лікарні о 12 годині дня.

МІСЬКА УПРАВА ДОВОДИТЬ ДО ВІДОМА

всіх громадян про те, що яку ЗМІНУ СВОГО ПРІЗВИЩА чи ім'я не можна вважати дотери, доки не буде встановлено на те відповідного порядку.

Винні в порушенні цього притягатись до судової відповідальності.

МІСЬКА УПРАВА

ЗАГУБЛЕНІ: Метричне свідоцтво на ім'я Ковалевська Катерина.

Метричне свідоцтво на ім'я Василь Миколайович.

Паспорт на ім'я Ковальова Василівна.

Паспорт на ім'я Пилипенко Дем'янівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Василько Валентин Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Павло Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Борис Федорович.

Паспорт на ім'я Бровенко Надія Миколаївна.

Довідка особи, видана Сумською сільською управою, та довідка про звільнення з табору військовополоненого ім'я Веселовський Володимир.

Паспорт на ім'я Берестовенко Павлович.

Паспорт на ім'я Солоногуз Ганна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Миколаївна.

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

Редакція газети „Сумський вісник" приймає щоденно з 9 до 12 годин, крім неділь, свят і національних свят. В ці ж години проводиться прийом кореспонденцій. За незамовлені статті редакція не бере на себе ніяких зобов'язань. Анонімні статті не друкуються, анонімні листи не приймаються. Адреса: м. Суми, Церковна вул., № 7. (Приміщення міської управи).

Міська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

Mit Genehmigung des Ortskommandanten

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ

П'ЯТНИЦЯ 20 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 35 (56)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 16 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

Також і вчора ворог продовжував на **Керченському півострові** свої масові атаки, підтримані численними танками. Всі вони розбилися об мужній опір німецько-румунських військ. Совети мали великі криваві втрати і втратили ще 48 танків. **Всього за останні три дні на цьому відтинку фронту було знищено 137 ворожих танків.**

На інших місцях східнього фронту в упертих боях було під час міцних хуртовин і сніговій відбито ворожі атаки. Міцні форми бойових і ловецьких літаків своїми атаками підтримували дії наземних військ і **знищили 45 совєтських літаків**. При цьому було втрачено лише один свій літак. Під час відбиття міцних атак, які тривали тижнями, особливо відзначилася 134-а саксонська піхотна дивізія.

Біля **Мурманського узбережжя** було підпалено великого транспортного корабля, а також успішно бомбардовано портові залізничні споруди в Мурманську.

В Північній Африці відкинуто ворожі розвідчі сили, успішно бомбардовано **британський аеродром** на єгипетському узбережжі і військові споруди Тобруку. Повітряними атаками на ворожі автомобільні колони підпалено багато самоходів.

На **Мальті** німецькі бойові й ловецькі літаки вдень і вночі бомбардували британські аеродроми й протилітунські батареї, а також військові споруди Ля-Валетти.

Швидкоплавні човни атакували в протоці з'єднання британських винищувачів і торпедували одного винищувача, який і затонув після двох міцних детонацій. Ходою дальнішого бою британський канонерський човен одержав такі важкі ушкодження, що можна вважати його за загинувшого. Один власний швидкоплавний човен був важко ушкоджений і після бою затонув під час буксировки.

В середній Атлантиці німецький бойовий літак потопив британського торговельного корабля на 2.000 брутто-тонн. В боях 13 березня обервахмістр Шредель, командувач штурмової гармати в штурмовій батареї, знищив 8 ворожих танків, серед них три важких.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 17 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На **Керченському півострові** зазнали невдачі поновлені атаки ворога, які розбилися об німецько-румунські позиції. Знищено ще 33 ворожих танки. В деяких місцях виникли рукопашні бої.

На інших відтинках східнього фронту ворог, продовжуючи свої безглузді атаки, зазнав значних кривавих втрат. Міцним вогнем німецьких батарей було обстріляно ворожі позиції і колони на марші.

Далекобійні батареї обстрілювали з великим успіхом військові об'єкти **Ленінграду. На Лапландському фронті**—успішні просування німецьких гірських стрільців.

Літунство розпорошило міцними бойовими і ловецькими формаціями ворожі війська в потягах, закидало бомбами зайняті місцевості, в яких виникли пожежі і перервало тилові сполучення ворога.

Маючи власні втрати в 4 літаки, німецькі літаки знищили в повітряних боях і на землі 70 ворожих літаків.

В Північній Африці німецькі й італійські розвідувальні загони відкинули ворога назад, захопивши полонених і 11 гармат.

Короткі повідомлення

◆ Фінські загони вдерлися на 20 клм. вглиб ворожих укріплень, зруйнувавши будівлі великого селища.

◆ Большевизація Ірану крокує вперед. Під час переговорів у Москві Іден віддав Іран советам.

◆ Сталінський посланик жид Майський встановив в Лондоні меморіяльну дошку пам'яти Леніна.

◆ В зв'язку з паперовою кризою в Англії, одну газету передплачують декілька родин.

◆ Британське адміралтейство визнає зараз, що під час морського бою біля Яви чотирнадцять днів тому, японці потопили 6 військових кораблів.

◆ Ріомський суд продовжує розгляд справи винуватців війни, приділяючи особливу увагу питанню недостатньої підготовки до війни. Даладье намагається відповідальність за поразку перекласти з себе на французський нарід.

Австралію приречено на самооборону

Паніка в Австралії перетворилася на гарячкові зусилля здійснити неможливе й за допомогою семимільйонного населення організувати оборону цілого континенту, головними особливостями якого є велетенські простори майже незалюднених узбережних областей й нерозвинене сполучення. Майже кожний крок австралійського уряду в напряму оборони країни вказує на відсутність надії своєчасно одержати підкріплення військами з США. не говорячи вже про Англію. Хоч американський десант в Новій Зеландії і спрямований на те, щоб подати Австралії надію на допомогу з приводу її головної слабкості, — нестатку людей, але зараз роль цього десанту в кращому разі можна порівняти з ролею американського експедиційного корпусу в Північній Ірландії. Союзний уряд спрямував головні зусилля на зміцнення оборони метрополії, в той час як його кращі війська потрапили в полон в Сінгапурі, або зайняті в Північній Афрвці й на Середньому Сході.

Лінія Суматра—Ява—Тімор, якою вже заволоділи японці, була останньою оборонною лінією Австралії, а після японського десанту в Новій Гвінеї порт Дарвін на північному березі Австралії щільно наблизився до центру військових подій. Спочатку можна було дивуватися, що Дарвін, як південний кут славетного „стратегічного трикутника", який він повинен був створювати з Гонконгом й Сінгапуром, відогравав таку незначну ролю в стратегії японської кампанії. Але це пояснюється дуже просто. Дарвін не є морською базою в справжньому розумінні цього слова. Він не має доків і його стратегічне значення сначатку японського наступу вичерпувалося тим, що там були скупчені в великому обсязі запаси пального для військових кораблів.

Цікава історія виникнення цього міста з населенням 5000 чоловік. В протилежність Гонконгу й Сінгапуру, які поступово розвивалися як перевалочні пункти европейської і американської східньоазіатської торгівлі, Дарвін засновано так би мовити на рисувальних дошках лондонського адміралтейства. Англійський флот потребував цього тропічного селища, віддаленого від великих австралійських міст на 3000 кілометрів, бо воно посідало саме потрібне місце по відношенню до Сінгапуру, Гонконгу та інших опорних пунктів, як це було обчислено фахівцями в питаннях паливa. Інтереси флоту вимагали оборони порту проти повітряних нападів і Дарвін одночасно зробився важливою опорною базою літунства. Спочатку війни сюди приєдналася й австралійська армія.

Отже, військовий персонал в декілька разів менший за цивільне населення, і тому змушений сам виконувати різні громадські роботи, які уявляють з себе велетенські завдання. До цих робіт належить побудова шляху, який зв'язує залізничну лінію, що йде на південний захід від Дарвіну, з кінцевим пунктом залізниці, яка з'єднує Аделаїду з географічним центром континенту. Цей шлях, яким їздять лише вантажні автомобілі, до того ж в умовах нестійкого клімату, сукупно з обома залізницями становить північно-південну вісь Австралії, тобто є військовим фактором першого рангу.

Національний Китай керує британськими концесіями

ТОКІО. Китайський посланик в Токіо минулої середи оголосив заяву національного нанкінського уряду, в якій висловлюється надзвичайне задоволення з приводу рішення японського уряду передати нанкінським органам управління британськими концесіями в Цзінзіні і Кантоні. Китайський національний уряд скористувався з цієї нагоди, щоб підкреслити своє бажання поглибити співробітництво з Японією й працювати над створенням миру в Східній Азії.

Американці не досить серйозні

СТОКГОЛЬМ. Газета „Нью-Йорк Таймс" намагається показати американцям, як легковажно ставиться ще значна частина американського народу до зобов'язань, які виникли з війною. Газета порівнює вплив, який зробили численні поразки англо-американських сил в Східній Азії на американську спільноту з фактичним значенням цих поразок. Вона приходить до висновку, що американці не досить усвідомили серйозність стану, коли в Тихому океані пали великі історичні позиції Заходу, подібно до пальм в тайфуні і коли Німеччина збирає сили для нового наступу, який може просунутися до Середньої Азії і знищити совети".

Словник сучасних подій

БІРМА

Бірма — це гірська країна, що простягається від Бенгальської затоки до перешийка Кра. На заході вона межує з Індією, на сході — з Таї і на північному сході—з Чункінгівським Китаєм.

Вже понад 100 років тому британці почали обплутувати Бірму і в 1884 році остаточно позбавили її незалежності: тільки незначна частина Бірми охоплена сільським господарством, хоч вивіз її більш ніж наполовину складається з рижу.

Великий інтерес мають родовища нафти в Сінгу і Енангангу, звідки нафтопровід іде до столиці Рангуну, в затоці Мартабан. Цина, вольфрам, олово, срібло, доброродня деревина надають Бірмі характеру країни з майбутнім.

Шляхи сполучення і більша частина фабрик (біля 1000) належать англійцям і американцям.

Бірма має територію 605 тисяч кв. клм. з населенням 15 мільйонів.

Головне місто **Рангун** з населенням 400.000 чоловік є найбільшим містом східньої частини Індійського океану. Місто це лежить на найширшому руслі дельти ріки Іраваді. Ріка й залізниця ведуть звідси на північ до Мандаляю.

Мандаляй лежить в родючій долині верхньої Бірми. З'являючись вузлом кількох залізниць, з яких одна веде до Лашіо поблизу від китайського кордону. Але без Рангуну ані Мандаляй, ані Лашіо, як перевалочний пункт і вихідний пункт Бірманського шляху не можуть виконувати своїх завдань. Отже доля чункінгівського Китаю в значній мірі вирішується падінням Рангуну.

Південна Бірма знаходиться під японським контролем вже після падіння Тавоя, серединного пункту бірманської берегової смуги. Значення цього факту величезне, якщо взяти до уваги, що вздовж бірманського узбережжя проходить густий потік світових шляхів і якраз на берегах Іраваді перетинаються силові лінії Індії і Китаю, Східньої Азії і Британської імперії.

Абсолютна більшість бірманського населення належить до буддизму.

Большевицька експансія на Півночі

Таємно готуючи розбійницьку навалу на Захід, большевики одночасно просувалися на Північ, нехтуючи правами малих народів. Всім добре відомий напад Совєтів на маленьку Фінляндію, який є одним з найбрудніших епізодів кривавої історії большевизму.

Значне місце в своїй експансійній політиці большевики приділяли просуванню в Арктиці, яке провадили, ламаючи права малих північних народів, особливо Норвегії.

„Норвегія належить до моря. На півночі нашої країни не можна прожити без риболовних областей Північного льодовитого океану. Земля наша надто вбога, щоб прогодувати населення. Природньо, що большевицьке просування в Арктиці вразило нас дуже важко. В той час як царська Росія не турбувалася за Арктику, большевики ще з 1920 року почали просуватися в напряму Північного полюса, обмежуючи й скорочуючи наш природній життєвий простір".

Таке заявив ректор університету в Осло, всесвітньо відомий досліджувач Арктики, професор Адольф Гойль представнику однієї берлінської газети.

Просування большевиків у арктичні області було систематичною експансією. Для цього в Москві навіть було утворено управління північними морськими шляхами, яке мало понад 150 полярних кораблів і 10 криголамів. В цій установі та її окремих пунктах було зайнято біля 40.000 чоловік. Приховуючись за нібито науковими й господарчими завданнями, це управління було знаряддям совєтської агресії. Большевики, наприклад, намірялися поглибити Біломорський канал до 7,4 мтр., щоб дати змогу проходити невеликим крейсерам.

В 1932 році вантажі Карської експедиції за довозом дорівнювалися 6.785 тн., а за вивозом 83.152 тн. Таке ж було і в наступні роки. Отже цей шлях мав той недолік, що довіз був менший за вивіз й кораблі не мали майже зворотнього здешевлюючого експедиції фрахту. Але й тут головними в засвоєнні цього шляху були не господарчі, а військові міркування. Совєтський Союз не мав і не має прав на області Північного льодовитого океану, з яких ним було витиснуто норвежців. Большевики не цуралися ніяких засобів для просунення на Північ. Вони майже зовсім виснажили вугільні копальні на Шпіцбергені, раніш ніж визнали права Норвегії на цей острів.

Ламаючи старі історичні права норвежців, московські владарі свавільно встановили кордони в Арктиці, протиправно загородивши від Норвегії Біле море, Печорську затоку, Карське море і т. д. Ще в 1865 році норвежці відкрили Землю Франца Йосифа. Але декілька років тому норвежські риболовецькі експедиції було вигнано звідти і большевики не посоромилися навіть вжити крейсери й криголами проти беззахисних рибалок. В 1926 році большевики приєднали до свого союзу Землю Франца Йосифа, хоч і не мали нічого спільного з її відкриттям.

В 1920 році Совети загородили Біле море, один з найважливіших риболовних районів Норвегії.

Далі норвежцям було надано право за плату ловити рибу в деяких ділянках Білого моря, але з рибалками так погано поводилися, що вони були змушені назавжди облишити ці ділянки. Большевики захопили найродючіші землі і тримали населення в стані майже хронічного голоду.

Вони мали моря, великі ріки й озера і спромоглися звичайного оселедця зробити недосяжною розкішшю. І вона ще важилися обмежити малому фізичному народу майже єдиний засіб існування — рибну ловлю.

Господарчий визиск йшов поруч з імперіалістичними планами, які здійснювалися в брудному співробітництві з Вашінгтоном і Лондоном. Як відомо, США, скориставшись з важкої ситуації, анексували Гренландію. І ось зараз можна лише з задоволенням констатувати, що остаточне вирішення питання про приналежність арктичних областей вже не залежатиме від большевицьких ватажків.

По місту й області

ОСВЯЧЕНО ШКО

5-го березня в селі Р Краснопільського району, ся значна подія. У цей день ра та їх рідні, разом з учн зібралися у світле, добре об не приміщення школи, щоб чити початок навчання.

На відкриття школи було шено священика, приїхав ра інспектор шкіл.

Прийшли сюди і бабусі, зом з дітворою помолитись лу Богу. Отець Паладій від молебень, освятив школу.

По відправі він звернув дітей, закликаючи їх бути сл ними, ввічливими і поважл до старших, до учителів.

В. Грин

РАХУНОК ЮНОГО ГЛЯДА

Не дивлячись на те, що у ченного часу не дозволяють широко розгорнути культурно сову роботу серед населення, те можна сказати, що мешк нашого міста мають досить ро

В кінотеатрі ім. Т Шевч майже щоденно демонструю кінофільми. Адміністрація кі театру організувала естрадні а тупи перед початком сеансів. добре.

Розпочав свою роботу й т театр „Люкс".

Авторитетом і повагою в п ки користується Сумський ук ський драматичний театр ім. кіна. Театр, хоч і молодий, у своєму репертуарі нараховує мало творів українських класи які він провів з успіхом. За безперечно, сумчани вдячні ак акторам.

Але поза увагою лишився сить чисельний і не менш вим ливий любитель театрального тепства—це юний глядач. Наші ні чекають від артистів змістов і цікавих постановок.

П. Бут

ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ

Члени 1-ої артілі громадсь го харчування, підхоплюючи лик міської управи про допом військово-полоненим, передали Сумський табір ящик сухого ко лю, 100 грамчастих стаканів.

Захована правда

До редакції „Сумського вісника" випадково потрапили цікаві документи. Вони яскраво ілюструють як большевики старанно приховували або явно зменшували багато статистичних даних і яку силу мали жиди в усіх установах і підприємствах, де можна було нажитися, розкрадати так звану, соціалістичну власність і одержувати за дурні гроші дефіцитний крам, якого не бачили в крамницях українці.

Тікаючи з Сум, жидо-большевики знищували по всіх установах і підприємствах всі без винятку документи, сподіваючись, що нові хазяїни країни не взнають правди про їхнє панування. Але при ремонтуванні в одній сучасній установі в помешканні колишнього „Спецвідділу" стальної каси майстер несподівано знайшов документи, які колись були секретні. Ці документи відносяться до особистого складу Конотопської промислово-кооперативної артілі „Утильпереробка" і статистично розповідають нам — хто такі були робітники й службовці цього підприємства.

За цими відомостями, всіх співробітників підприємства лише 57 осіб. Але ж яка дивна розстановка цих сил підприємства! Хто вони саме? Ви тільки подивіться! Зав. базою — жид Поверенний, освіта вижча (!?), а фах... агроном! Головний бухгалтер жид Левін, голова правління артілі теж Левін, теж жид з „домашньою" освітою і, звичайно, він за фахом „чернорабочий". Завідуючий виробництвом жид Берман теж „рабочий". Голова КПС (невідомо що це визначає) жид Волович, теж з вижчою освітою, але за фахом агроном. Звичайно, він „голова" чогось такого, де можна робити гешефти. Збирач утилю жид Сентеров, теж „вантажник".

Далі ідуть різні бухгалтери і рахівники, виключно самі жиди: Малинов, Цитленок Іда, Велькіна Рахіль. Ще далі ідуть начальники виробничих цехів: ветошний цех — жид Порицький, утильний цех — жид Козакевич, там же зав. ларком жидівка Білявська, волчковий цех — жид Сендеров та його підручні — жидівки Братінська і Раєвська.

Збирачі та візники різні Хальмовичі Іцки, Уманські Аронн, навіть з російським прізвищем „Золотарев" Шолем Беркович і нарешті душа всього цього жидівського кубла — зав. господарством артілі теж жид Касацький Мотель Гершович!

Не турбуйтеся придивлятися до графи, де зазначені відомості про їхнє, так зване, „соціальне походження". Усі вони в цій графі, як один „справжні" робітники!

Ось ще важлива риска — касир рахівних цієї артілі Дворкіна Ціва Сендерівна, до речі, окремим папером призначена відповідальною особою за особистий склад артілі. Отже, крім неї, більш нікого не знайшлось надійного на цю роботу. Жид жида завжди покриває. А покривати там мабуть було що, бо особисті картки військового обліку дуже виразно кажуть про те, що жоден з жидів артілі не має основної військової спеціальності, або зовсім „не обучен", або він „санітарний інструктор", або ще краще „артільний староста", бо не добра „військова" спеціальність, за якою числяються продукти і крам.

Не дивно і те, що все це куб захопивши до своїх рук таку велику артіль, підпорядковувало обласному начальникові в особі голови оргбюро Сумської обл стильспілки жилу Фрідкіну.

Зрозуміло, що читачі спитають — невже ж у цій артілі не було жодного українця? Були, панове були! Ми знайшли у списках Півчуків, і Кузька, і Сахна, Панченка та інших. Але хто ж ви були в артілі? Охоронники панове, охоронники! Це вони мер ли на морозі, пеклися на сонці спеці, не спали зночі, відбували за жидів щороку військові збор і ніколи не підчинялися на робо вище охоронника жидівського спокою і добробуту. Їм залишало ся лише одержувати жалюгідну зарплату і зітхати, згадуючи свої родичів — справжніх агрономів, інженерів і т. інш., які кол на півночі й у Сибірі...

Редактор Л. СВОБОДИН.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7. Mit Genehmigung des Ortskommandanten

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ.

НЕДІЛЯ 22 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 36 (57)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 18 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові частково відбито дальніші вогневі атаки і частково розбито артилерією й літунством готові до атак ворожі частини на їх позиціях.

На інших відтинках **східнього фронту** ворог на окремих місцях провадив міцними силами безуспішні атаки. **За час з 15 по 17 березня ворог втратив на східньому фронті 131 танк. Совєтське літунство збило вчора 68 літаків, з них 56 у повітряних боях.** Наші втрати—1 літак, що не повернувся на базу.

В Північній Африці—розвідувальна діяльність.

На Мальті нічні й денні атаки німецького літунства спричинилися до великих пожеж і міцних вибухів у портових і аеродромних спорудах.

В Середземному морі німецький підводний човен атакував на сході від Тобруку британський караван, який міцно охоронявся, і потопив танкера на 8 000 брутто-тонн.

Біля американських берегів німецькі підводні човни потопили 5 ворожих торговельних кораблів місткістю 41.000 брутто-тонн і кабот жне вартове судно американського військового флоту. При цьому, особливо відзначився підводний човен під командою капітан-лейтенанта Брестьена.

Позвичний британський літак, ховаючись за низькими хмарами, зробив безуспішний наліт на область Західньої Німеччини.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, ЗА 19 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові знов зазнали невдачі ворожі атаки, які були проведені з слабшими ніж вчора силами.

Німецькі й Румунські війська відбили багато міцних ворожих атак, завдавши ворогу значних втрат. Власні контрнаступи проходять успішно.

Також на інших місцях східнього фронту тривають міцні бої.

В Північній Африці спрямовуються успішні атаки проти Тобруку. Вдень і вночі продовжувалося бомбардування аеродромів **острову Мальта,** яке спричинилося до значних пожеж і вибухів.

В Середземному морі в повітряних боях збито 8 ворожих літаків і три знищено на землі.

Водій літака Шпрео збив вчора 7 літаків.

Короткі повідомлення

• Біля узбережжя Борнео японський флот знищів понад 81000 бр. тн. ворожого пароплавства.

• 6-й вуличний збір для військової зимової допомоги, за час з 28 лютого по 1 березня дав майже 28000.000 марок цебто більш на 43 %, ніж минулого року.

• Генерал Мак Артур, який втік з Філіппін, призначений на головного командувача австралійських військ.

• Керівник угорського уряду Бордоссі вибув на лікування до санаторію.

На прем'єр-міністра призначено колишнього міністра землеробства Каллай, який виконуватиме й обов'язки міністра зовнішніх справ. Всі інші міністерські пости лишилися без змін.

• Рузвельт і британський державний скарбник Кінгелей Вуд заявляють про безпосередню загрозу інфляції.

• Англія витрачає кожного дня на війну 12,5 мільйона фунтів стерлінгів.

Відставка іранського кабінету

Іранський кабінет, який очолював Фуруджі, віддавший Іран совєтській Росії і Англії, пішов у відставку. Причини цього треба шукати в нестійкому стані, який створився внутрі країни. Не дивлячись на згадані в договорі гарантії недоторканості суверенних прав країни, продовжуються розкладницькі большевицькі акції, які спрямовані на приєднання до Совєтського Союзу північних провінцій і на здобуття порту в Персидській затоці.

ЯПОНІЯ ВИТРИМАЄ БЛОКАДУ

СТОКГОЛЬМ. Британський міністр у справах блокади під тиском красномовних фактів змушений визнати, що з огляду на японські завоювання в Східній Азії, втрачено будьяку надію перемогти Японію господарчими заходами.

Даладьє обвинувачує генеральний штаб

ВІШІ. Ходою судового процесу в Ріомі, Даладьє в своїй оборонній промові намагався перекласти відповідальність за недостатнє озброєння й підготовку армії, в чому його особисто обвинувачують, на тодішній й французський генеральний штаб.

Між іншим, він пояснив, що має докази на те, що генеральний штаб частково зовсім не використав наявних матеріалів, яких і невистачило на фронті у вирішальні години. В день перемир'я, наприклад, Німеччина повідомляла, що німецькі війська захопили в одному депо 500 нових танків, які зараз, безумовно, використовуються на большевицькому фронті.

До цього наївного твердження треба додати, що це зовсім по-дитячому, коли Даладьє, не маючи очевидно уявлення про обсяг число застосованих на сході німецьких танків, хоче впевнити світ у тому, що ці жалюгідні 500 французьких трофейних танків можуть мати будьяке значення східній кампанії.

Під'юджувачі війни в Чорному морі

ІСТАНБУЛ. Потоплення турецького моторового парусника „Щомкайя" в турецьких водах Чорного моря кваліфікується Наді як звірячий замах на турецьку політику нейтралітету.

Очевидно—пише Наді—подібною діяльністю підводних човнів у Чорному морі хочуть перевірити тверду рішучість турецької політики лишатися зовні війни. Останній випадок також як і потопления „Кайнаклере" доводять що певні люди, які вібито дружньо ставляться до Туреччини, тримають ножа за спиною, щоб ззаду напасти на неї. Турецький уряд дуже серйозно розцінює піратські напади проти турецьких кораблів. Він з непохитною послідовністю буде вимагати задоволення. Наслідки цього будуть серйозні й вирішальні.

Напружений стан у Багдаді

РИМ. За інформацією агентства Стефані, багдадське радіо повідомляє: становище в іракській столиці настільки напружене, що регент Абдулах в супроводі молодого короля Фейсала II та членів своєї свити залишив місто і знаходиться під охороною британського гарнізону в Кут-Ель-Амарі.

Учбові мобілізації в Швайцарії

Швайцарська спільнота була несподівано здивована повідомленнями головного військового командування, за якими протягом 1942 року буде проведено низку учбових мобілізацій.

Щоб притупити гостроту цього зловісного слова, підкреслюється, що ці вправи треба розглядати як частину програми військового навчання і вони служитимуть меті контролю й інструктажу. Населення заздалегідь попереджується проще, аби запобігти будьякого занепокоєння.

Калькутта побоюється повітряних нападів

ШАНХАЙ. Бенгальський губернатор звернувся з відозвою до населення Калькутти, в якій закликає бути готовими до повітряних нападів. „Ми не знаємо. — сказав він,—коли і як вразить нас удар. Але ми повинні бути напоготові. В Калькутті буде перевірено всі протиповітряні споруди".

Посилений вплив на Південну Америку

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляють з Вашінгтону, президент Рузвельт наказав американські представництва в Еквадорі, Парагваї і Болівії перетворити на посольства. В наслідок цього посланники США стануть членами дипломатичного корпусу. Отже вони будуть у майбутньому грати в цих країнах першу скрипку, впливаючи міцніше, ніж раніш, на рішення урядів, особливо в напряму військового під'юджування свого господаря—Рузвельта.

Може згадані маленькі країни сприймуть це як пошану, не розуміючи зараз, що „великий Рузвельт" наклав їм у гніздо зозулячих яєць, з яких пізніше, можливо, вилупляться „великі комісари США".

Рузвельт бачить небезпеку

ЖЕНЕВА. Як повідомляє з Лондону агентство Рейтер, президент Рузвельт надіслав голові комітету в справі військової промисловості Нельсону листа, в якому вимагає вжиття всіх можливих заходів, щоб підняти зараз виробництво, враховуючи „надзвичайну важливість військової промисловості в цю вирішальну весну".

Рузвельт підкреслює, що наступні місяці будуть критичними й заявляє: „Все, що було досі зроблено, мусить бути перевершеним".

У своїй відповіді Нельсон запевнює президента США, що вживаються заходів не лише для збільшення виробництва, але й для його ще більшого прискорення.

Чорноморський басейн

І. Штрейтер.

Ніщо інше, як питання Чорноморського басейну і його пануючих позицій — проток — спонукало царську Росію на початку двадцятого сторіччя приєднатися до оточувальної політики Англії, руйнуючи побудовану Бісмарком рівновагу європейських сил, яка забезпечувала мир.

Для політиків російської военної партії за часів царату світова війна 1914 року була лише „розв'язанням" дипломатично-військової боротьби за панування в Чорному морі. У фанатичному прагненні заволодіти Царградом вони поставили на карту всю державу й програли.

Позбавлена фантазії зовнішня політика червоних виступників у Кремлі, які також мало турбувалися створити щастя своєму народові мирною будовою, знову поставила на карту все заради фантому панслав'янського „врятування" світу на цей раз під гаслом большевизму.

І знов виникає купа руїн.

За часів цієї боротьби за панування народи Чорноморського басейну змушені були пройти тернистий шлях. Фальшиві друзі, які були байдужі до питань забезпечення волі південнозахідніх націй, і турбувалися лише за свої імперіалістичні інтереси, неодноразово загрожували існуванню цих народів.

Народи західнього берега Чорного моря довіряли спочатку царській Росії, яка, користуючись з лицемірного гасла боротьби за християнство, під'юджувала їх против османської держави, а як тільки султана було розбито, вкрала в них плоди перемоги.

Особливо відчутним було це для Румунії, яка на прохання великого князя Миколи надіслала в 1877 р. свою молоду армію за Дунай і там біля Плевни здобула рішучої перемоги для цієї кампанії.

Але як тільки Росія досягла цієї мети, вона одразу ж стала намагатися використати для себе країну, за звільнення якої від османської залежности вона вібивалася то воювала. Вона спонукала Румунію своїми військами, а коли „звільнений" почав протестувати, загрожувала обезброїти армію, яка колись допомогла Росії здобути перемогу.

І тільки берлінський конгрес, яким твердо керував Бісмарк, зміг запобігти найгіршого і закріпити румунські території на заході Чорного моря.

За Самстефанською мирною угодою Болгарія змушена була навіть поступитися частиною своєї території на користь дипломатичної гри Росії з переможеним султаном. Йшлося про суходільний шлях до Константинополя. Все це вже й тоді було для Росії готуванням до остаточної боротьби за протоки.

Російська політика, яка не зважала на національні життеві інтереси сусідніх народів, призвела до нових напружень, з яких врешті виникли балканські війни. Все міцніше сюди втручалася й англо-французька оточувальна політика, якій лише в Румунії вдалося добитися союзу останньої з її ворогом — Росією. Для цього було використано деякі протиріччя в інтересах з Угорщиною, а також обіцянку поширення територій на захід.

Віддалення від природніх зв'язків з центром Европи помстилося через 20 років, коли Румунія не змогла своєчасно приєднатися до поновленої европейської співдружности.

Лише своєму маршалові Румунія зобов'язана тим, що в годину великих вирішень, коли треба було відбити навалу Москви на европейські народи, вона опинилася на належному місці і на своєму вирішальному посту виконала свій обов'язок.

В Болгарії, дякуючи відсутности безпосереднього сусідства, Росія змогла довше підтримувати нимб щирого друга. По-перше, тут впливала слов'янська спорідненість і пов'язана з нею схожість мов, і, по-друге, Болгарія не мав нафти, яка могла б створити „щиру дружність" англійців і французів.

Нарешті ця суто аграрна країна лише в середній Европі знайшла підтримку свого господарчого підйому і шляхами свого вивозу приєдналася до технічного прогресу, а далі й до духовного світу Німеччини.

Сьогоднішне, вже друге керівне покоління Болгарії міцно пов'язано з німецькою культурою, а братерство по зброї з часів світової війни виховало в цілому народі міцне почуття дружности і спільности долі.

Передана селянину з других рук сентиментальна прихильність до російського не перешкодила йому в перші дні війни звільнити країну від большевицьких саботажників, а потім боротися за солдата проти комуністичних повстанців у Сербії.

Отже й Болгарія є одною з міцних підвалин нового европейського ладу, і дуже примітним є те, що оголошення війни Англії й США було зустрінуто тут зворушливими маніфестаціями.

Найважчим був шлях турецького народу, раніш ніж він прийшов до вільного національного формування своєї державної долі і відкрив собі двері до культурних багатств Заходу, яких він потребував.

Османський султанат, який все більш відчувався як чужорідне панування і нарешті став за підлабузника імперіалістів Антанти, змушений був поступитися перед великим реформатором Кемалем в годину, коли небезпека підвелася до найвищого шабля. В останню хвилину він став до послідовного здійснення турецької місії і зробив вирішальні висновки з досвіду останніх десятиріч, який він зрозумів з пророчою ясністю суто національного політика.

Але становище Туреччини, на півдні якої Англія для оборони індійських шляхів створила міцні позиції, сьогодні ще далеко важче, ніж становище Румунії й Болгарії.

Стара османська державна проблема арабства, яке простягається до Африки, і одвічне бродіння серед гірських племен Закавказзя лишають східній фланг в стані постійної загрози.

Відчайдушний план прориву, складений большевицькими імперіалістами, шукає на останньому вільному місці наближення до британських ближньо-східніх позицій і створює становище, яке вимагає від турецького уряду нових рішень історичного значення.

Турецький нарід далекий від будьяких імперіалістичних намірів, і все ж нова ситуація повинна принести поширення політичних концепцій.

Загальне становище в Чорноморському басейні грунтовно змінилося, порівнюючи з часом імперіалістичної боротьби, що почалася 15—20 років тому. Думка про нову місію західньої співдружности — як сказав Фюрер — перемагає старі уявлення про географічні кордони. Не моря й гори визначають зараз край Европи, а межі досягнення життєвої волі достиглих для свободи націй.

Оборонна політика саме такого европейського життєвого простору, в якому життєздатні народи ближнього сходу стоять поруч з новими культурними прагненнями західнього відбитку, може розраховувати на єдність в годину вирішальної боротьби проти старих сил темряви й руйнування.

Gefreiter Alfred Jaeger.

Гра з Вовою

Десь у Сумах живе маленький хлопчик. Йому можливо шість або сім років. Звуть його Вовою.

Живе він зі своєю матір'ю та сестрами в маленькій кімнатці. Там, у дитячій безжурності проводить він зимові місяці. На вулиці холодно. Мороз прикрасив віконорд-ост лютими хвилями мчать вулицями міста. Грубка скупо зогріває бідну кімнатку з тоненькими стінами. Менша сестра тільки-що засвітила олійного каганця. Миготливе світло казковими плямами відзеркалюється на голих стінах.

Зараз війна. Кімнату не провітрювалося, щоб не випустити тепла, і її повітря доповнює загальну картину. На обличчях відбиток глибокої турботи — можливо за батька, за сина, або брата. Хто знає?

Але ж люди не зовсім поринають у свої думки. Ну що ж міг би маленький Вова зрозуміти з турбот та думок дорослих?

В повній безтурботності свого дитинства він потребує ілюзій, мріяку про те, ким би він бажав бути.

І мати з сестрами, здається, розуміють його мрії. Чиста дитяча душа, вже веселий сонячний промінь освітлює всіх. Молоде життя ще не живе минулим і всім серцем поринає в сучасне. І ось прийшов у цю кімнату я—німецький солдат. Ледве пробув я тут кілька хвилин, як у голубих очах Вови заграли незвичайні вогники.

Що могло так зворушити хлопчика?—запитав я роздумливо сам себе, дивуючись з цього хлоп'ячого пожвавлення.

Його курточка, оздоблена значком—блискучим металевим літаком, а збоку виглядає дерев'яна шабелька в дерев'яних же піхвах.

Вова озирнувся навколо себе й глянув на мене. Я добре помітив його шаблю й якось дав йому зрозуміти, що він повинен вишатися мною.

Ми могли розумітися лише поглядами. Але цього було досить... Він вхопився за шаблю, нібито говорячи, як би йому хотілося спробувати цю „зброю", яку він сам скував. Яка ж бо йому користь з такого чудового меча, що мирно й безславно висить на боці, ледве чи примітний для інших.

Та якою чудовою й величною була в його уявленні така війна. Тепер він побачив з мого погляду, що я його зрозумів.

Я взяв довгого, плоского дрючка, що лежав біля груби, і став у бойову позицію.

Вова зробив теж, взявши свою шаблю. І ось почалася велика баталія на кухні. Було тут і маневрування, удари й оборона. За секундантів були Люба й Даша.

Справді було дуже весело.

Природньо, що я був переможений таким палким ворогом і його зіфридовським мечем тому, що... але не розуміє кожний. Я потиснув Вовину руку, руку переможця, взяв його шаблю і милувався нею, милуючись власне з нього. Для нас обох не була значна подія. Для Вови це була здавна найщасливіша хвилина, а для мене не зворушливим спогадом про власного молодшого братика, з яким я так само воював, поки не пішов на справжню війну.

Можливо, що яскраве оповідання про будьяку історичну битву, скажемо, хоч про битву зі шведами від Полтавою Петра Першого, ставка якого, між іншим, була й в Сумах — не схвилювала б так цього чутливого хлопчика, як ця, імпровізована для мене, а для нього цілком серйозна гра. Можливо, в ньому жило щось, успадковане від войовничого духу предків.

Але, як тільки ми з Вовою уклали „мир", до мене підійшла дуже здивована Люба. В руках вона тримала фотопортрет свого брата. Здивовано придивлялась до мене й до портрета, нібито порівнюючи нас, потім взяла другу фотокарточку і знов порівнювала її зі мною, поки не впевнилася в моїй разючій схожості з її братом.

Я сам був не менш схвильований, прагнучи зрозуміти причини такої схожості. Тепер цьому хлопцю дивувалося вже двоє людей. Це була дійсно виняткова схожість. Можливо, що тут зберігся так званий балтійський або східньо-европейський відбиток раси, який панував з доісторичних часів (кам'яний вік) в Росії і не був знищений азіатськими впливами, що йшли через ворота народів поміж Уралом та Каспійським морем.

Як би не було, разючої схожості не можна було відкинути. Гра з Вовою набула подвійного внутрішнього змісту й значення. По-перше, через оповіди про мого молодшого брата, і, по-друге, через схожість мою з Вовиним старшим братом, що всім нам кавалася в вічі.

Йдучи додому й міркуючи про цю подію, гадав я, що світ наш має ще інші дзеркала, ніж ті, що з скла, каміння й води... що, врешті, в величезній різноманітності явищ, можливостей і комбінацій природи, зберігається одноманітність певних рис — випадково чи закономірно—і як цього хоче доля, це відкривається іноді окремим людям. І це не лише в зовнішньому, але й у внутрішньому світі.

Хто продумає до кінця цю думку, той узнає більш, ніж те, що я хотів сказати оповіданням про гру з Вовою.

Українські селяни!

...ном про колектив-...ський жидівсько-...ий уряд допровадив ...безолі. Статечних ...ьому противились, ...засилля або прос-...рлювати. Робив він ...йнувати Вашу селян-...ть та, знищивши Ваш ...ент (коней і худобу), ...Вас до мот рово-ма-...середків, а при помочі ...законодавства на-...віки закріпачити Вас, як большевицьких невільників. Німецька держава врятувала Вас од смертельної небезпеки большевизму й назавжди скине його руїницько-насильницьке панування. Подане нижче мое оповіщення--це перший вирішальний крок до скасування цього ворожого селянству колгоспного законодавства. Я знаю, що кожний із Вас хоче забезпечити за собою, своїми родинами й сільськими громадами плоди своєї праці. Одначе я вірю й у Ваш здоровий розум. Ви зрозумієте, що після знищення большевизмом Вашої худоби та після зруйнування війною стількох сел і технічних засобів, треба мати переходовий час, щоб поступово усунути тяжкі наслідки згубного для Вас колгоспного законодавства. Раптова зміна поставила б Вас перед самою тільки голою землею без усяких помічних засобів, потрібних для її оброблювання. Як доказ, що Німеччина готова скасувати це колгоспне законодавство і — залежно від Вашої праці — поступово передати Вам плоди Вашої праці, — я видаю таке оповіщення.

...овий земельний лад

...Скасування колгоспного устрою

...ння й постанови совет-...про утворення колек-...госпдарств, керування ...сподарювання в них ка-...

2. „Примірний статут сільськогосподарської артілі" тратить силу.

3. Всі колгоспи негайно перетворюються в Громадські Господарства.

Б. Громадське господарство

...ське господарство — це ...форма сільсько-госпо-...виробництва від боль-...колективного господар-...их форм господарювання. ...кі господарства працю-...ямами німецької влади. ...рганізацію, керування й ...вання в громадських ...вах будуть видані ок-...нови.

...громадських господарств ...ься гуртом.

...ацездатні члени громад-...подарств зобов'язані до ...боти.

...ння худоби членами гро-...господарств не підлягає ...еженням.

...ибна земля, що її селяни ...користуванні, як члени ...их господарств, стає ...власністю та звільняє-...датків.

...ибну землю треба вико-...ти якомога інтенсивно, ...д особливу увагу пле-...родини, садовини, про-...кормових рослин. Зокрема вона має служити ще й розвиткові скотарства.

8 Присадибну землю можна буде, починаючи від 1942 року, на прохання селян збільшувати до розмірів, які не перешкоджали б їхній праці у громадському господарстві. Прохання про збільшення присадибної землі селяни повинні вносити до управ громадських господарств. Управа розглядає прохання й виробляє план передачі присадибної землі, який мусить затвердити районова сільсько-господарська установа ще перед наділом.

9. При збільшенні присадибної землі треба взяти під увагу в першу чергу тих осілих селян, що виявили свою працездатність та мають потрібні власні робочі сили.

При наділі присадибною землею вислані большевиками селяни будуть зрівняні з осілими селянами.

10. Керівник громадського господарства відповідає за точне виконування податкових повинностей.

В. Радгоспи і МТС

...госпи й МТС, як колишнє ...майно, переймає німецька ...

...ни перейменовуються в ...Господарства.

...ні МТС будуть розбудо-...ськогосподарські бази. ...ших баз—вживати в об-...діяльності всіх заходів, ...ють сільськогосподарсь-кому поступові, та створювати потрібні для цього передумови, як, наприклад, продукція та обмін посівного зерна, поліпшення скотарства, утримування високовартних розплідників, застосування великих сільськогосподарських машин, організація боротьби з шкідниками, закладання показових полів тощо.

...ехід до одноосібного користування землею

...громадських господарств-...потрібні для цього гос-...кі й технічні передумови-...ня може бути наділена се-...ля одноосібного оброблю-...користування.

...перехід до одноосібного ...вання землею потрібна ...лежної німецької устано-...ю згоду повинно стара-...омадське Господарство.

...ьна видаватиметься тільки ...ромадським господарствам, ...конають свої зобов'язання ...німецької влади, зокре-...одо достав. Селяни, які ...здання цього розпоряджен-...ишньо привласнюватимуть ...будуть покарані і втра-...право на пізніший наділ зем-

4. Всякий самовільний поділ землі забороняється. Про землю, яку самочинно поділено по приході німців, зробить постанову належна сільсько-господарська управа.

5. Загальна форма наділу землею для одноосібного користування — це смуги, які лежать у кількох місцях громадської землі, відповідно до сівозміну (розділ Д). Наділ одрубами та творення хуторів (розділ Є) допускатиметься тільки при наявності потрібних передумовин. Про час і форму переходу до одноосібного користування землею рішатиме німецька влада.

6. Члени громадських господарств, які не виконують своїх зобов'язань супроти німецької влади чи громадського господарства, або порушать розпорядки німецької влади, або будуть політично непевні, чи для одноосібного користування землею непридатні — з наділу землею виключаються. Всі інші селяни мають право на наділ землею для одноосібного користування.

7. Коли в громадському господарстві буде дозволений поділ на смуги, то кожне селянське господарство, яке має на це право, одержить для постійного оброблювання й користування смуги відповідно до сівозміну. При цьому, щоб забезпечити рівномірність поділу, треба по змозі брати під увагу властивості ґрунту та віддаль смуг від садиб.

8. Звичайно кожне селянське господарство, що має на це право й має щонайменше дві робочі сили, одержує наділ землі однакового розміру, без огляду на число членів родини. Де цього вимагатиме сільськогосподарське виробництво, там може бути взяте під увагу число всіх членів сім'ї, або працездатних її членів.

9. Вимірювальні роботи для приготування й переведення наділу землею доручається землемірним установам німецької влади.

Д. Хліборобська Спілка

1. Селяни, наділені землею для одноосібного користування, об'єднуються в Хліборобську Спілку. Про її організацію, керування нею та господарювання в ній вийдуть окремі постанови.

2. Посівний план для всіх польових смуг установляє хліборобська спілка за напрямами німецької влади, при чому належить утримати одностайність оброблювання поля в рамках раціонального сівозміну.

3. Господарська робоча худоба, сільсько-господарські машини, що їх обслуговує тваринна тяглова сила, та сільсько - господарське знаряддя громадських господарств при їх перетворенні у хліборобські спілки, розділюються на засадах господарської доцільності поміж групами селян або поміж окремими селянами. Великі сільськогосподарські машини, трактори, тракторне причіпне знаряддя й великі молотарки зостаються майном МТС або хліборобської спілки.

4. Оброблювання ріллі, тобто оранка й сівба звичайно виконуються спільно, при чому селяни складають договір з МТС або вживають спілкових машин, чи інвентаря й тягла, що їх одержали групами чи нарізно з колишнього колгоспного майна.

5. Селяни зобов'язані передавати їм робочу худобу та інвентар використовувати повною мірою для спільного оброблення землі, у противному разі ця робоча худоба й інвентар будуть у них відібрані.

6. Самостійне оброблювання поля допускається тільки тоді, коли селянські господарства мають досить інвентаря й робочої худоби, а правильна праця — забезпечена.

7. По гуртовому обробленні землі визначені при наділі межі одноосібних смуг відновлюються. Кожен селянин має дбати про те, щоб обробити свій наділ і зібрати з нього врожай. Збирати врожай і молотити можна й машинами, вживаючи їх гуртом.

8. Селяни зобов'язані приділені їм смуги землі обробляти як слід. Хто не виконає цього обов'язку, той втратить свій земельний наділ на користь інших.

9 Скотарство в хліборобських спілках провадиться виключно одноосібно й не підлягає жодним обмеженням.

10. Від приділеної у одноосібне користування землі треба вносити податок натурою. Цей податок стягається в цілості від хліборобської спілки, яка розкладає його між своїми членами. Хто не сповнить своїх податкових повинностей, той втратить свій земельний наділ на користь інших.

11. Податок натурою може бути стягнутий у такій формі, що ту частину зібраного хліба, яку треба віддати, безпосередньо зберуть і заберуть з поля МТС або сільсько-господарська база.

Є. Селянське одноосібне господарство

1. Поділ землі на одруби, що не підлягають загальному сівозмінові та творення селянських самостійних господарств допускається лише тоді, коли є потрібний для цього інвентар і робоча худоба.

2. На наділ землі в одрубах для постійного оброблювання й користування можуть претендувати лише особливо здібні й роботящі селяни, які визначилися своєю працею і дають своєю особою запоруку, що вестимуть своє господарство як слід.

3. Самостійні селяни зобов'язані добре обробляти всю приділену їм землю, придержуватися установлених німецькою владою посівних планів та правил агротехніки й точно вносити податка натурою, що на них припадають.

4. Селяни, які погано господарюватимуть на наділеній їм землі, або не виконуватимуть обов'язкових достав, втратять землю на користь інших.

Українські селяни!

...ження добре продума-...відає потребам пере-...часу. Але перевести ...життя можна тільки тоді, ...ужно візьмуться за ро-...гуртом. Німецька влада ...всіх заходів, щоб про-...життя цей новий лад. ...можливе тільки при Ва-...помозі. Тому я закликаю Вас усіх, українські селяни й селянки, допомагати в цій справі. Ваша праця буде відповідно винагороджена. Ми сподіваємося, що вже за кілька літ всюди будуть повні клуні, а у Вас усіх збільшиться охота до життя і працездатність.

Німецька Армія й німецький нарід жертвують своєю кров'ю в боротьбі проти ворога людства — проти большевизму. Ваш обов'язок — взятися до праці під охороною німецької армії. Райхскомісар для України та його установи стежитимуть за тим, щоб цій великій праці не шкодили ніякі саботажі. Я сподіваюся, що Ви поможете приборкати всіх шкідників та великою спільною працею допровадите Ваш край до нового розквіту.

РОЗЕНБЕРГ, райхсміністр.

ПО МІСТУ Й ОБЛАСТІ

Військовополоненим

Староста п. Захаров організував серед мешканців села Баси збір пожертв на користь військово-полонених—жертв англо-американських імперіалістів та інтернаціонального жидівства

Селяни здали багато одягу, харчових продуктів. До Сумського табору полонених тільки нещодавно відправлено було понад 600 кг. картоплі, до 500 кг. буряків та ще багато різного продовольства.

ПЕРЕД ВЕСНОЮ

В громадському господарстві х. Москаліщини зараз провадиться жвава підготовка до весняної сівби. Кращі люди села своєю безпосередньою роботою подають приклад як слід відновлювати старе, зруйноване господарство.

Так, п. С. Кобзар, добре організувавши роботу кузні, домігся того, що 80 відсотків сільськогосподарчого ремаванту добре відремонтовано. Звезені й в порядок поставлені під дахами сівалка, плуги і борони,—все це відразу говорить, що тут докладено господарчих рук.

У селі на 32 двори є 27 коней середньої вгодованости. Керівник господарства п. П. Коврига та бригадир особливо турбуються про тяглову силу, адже вона, в основному й вирішуватиме успіх сівби.

На польових роботах використовуватимуться також корови. Для цього вже витотовлено 10 ярем.

П. Бутенко.

Судова хроніка

Комуніст І. виконував обов'язки касира Сумської обласної спілки споживчих товариств. Під час втечі большевиків у нього залишилося 4.301 крб. кооперативних грошей, які він приховував, не здавши до міського банку.

Міський суд І поділу ухвалив стягнути ці гроші з І. на користь держави.

Справа ця ще раз відзеркалює ставлення комуністів до народнього майна, яким вони наповнювали свої власні кишені.

КОЛЮЧИЙ ТЕРЕН

Шевченко і жидівство

Відомо, що жорстока експлуатація жидами знедоленого українського народу тяглася віками.

Т. Г. Шевченко, що народився й виріс на правобережній Україні, де було найбільше жидів, з дитинства бачив на власні очі, як жиди визискували таких сіромах, як його батько і знущалися з бідного люду. В передмові до „Гайдамаків" та в епілозі він сам зазначає, що зміст цієї поеми ним запозичено з оповідань старих людей і свого рідного діда.

Звичайно, большевацькі прихвостні намагалися в своїх статтях про Шевченка доводити, що нібито „Гайдамаки" — це тільки антишляхетська поема, спрямована лише проти польської шляхти, як споконвічного ворога українського народу. Але, як той казав, „шила в мішку не можна сховати". Тільки той, хто не прочитає „Гайдамаків", зможе повірити такому твердженню і не побачити в поемі другого одвічного ворога української нації—жидівства.

Вже в перших рядках поеми поет вказує читачеві цього ворога:

„Отак уранці жид поганий
Над козаком коверзував..."

І далі: „Жидюга
Дріжить, ізігнувшись
Над каганцем, лічить гроші
Кодо ліжка, клятий".

Знущання з людей і визиск їх жидами показані, перш за все. А далі демонстрована і жидівська підлота, коли жид спрямовує конфедератів до татарів і його дочки.

„В кутку собакою дріжить
Проклятий жид..."

Шевченко не відрізняє тут жидів від польської шляхти. Кобзар, що супроводжує гайдамаків, у нього співає:

„Ночували ляшки—панки
В будинках з жидами".

Або сам автор подає:

„... і лях, і жидовин
Горілки, крови упивались,
Кляли схизмата, розпинали,
Кляли, що нічого вже взять".

І далі:

„Ляхи заснули, а Іуди
Ще лічать гроші,—уночі.
Без світла лічать бариші,
Щоб не побачили злі люди.
І ті на золото лягли,
І сном нечистим задрімали.
Дрімають, на віки бодай задрімали!".

І нарешті сам герой поеми Галайда вигукує:

„Дайте ляха, дайте жида!
Мало мені, мало!".

Цих цитат досить для того, щоб нагадати советським підлабузникам, як Шевченко ставився до жидів, бо вони люблять згадувати, як Шевченко в 1846 році опинився десь по дорозі до Ніжина на пожежі й випадково допомагав рятувати майно якогось жида.

Перед нами вірш „І виріс я на чужині". Палко люблячи свій нарід, поет з сумом, з біллю в серці пише, як люди блукають „чорніше чорної землі", задавлені панщиною й жидами.

„...Гинуть! Гинуть!
У ярмах ланцарські сини,
А препоганії пани
Жидам,—братам своїм хорошим,
Останні продають штани..."

До речі, в багатьох советських виданнях „Кобзаря", що редагувалися, як відомо, різними Айзенштоками, ці рядки з вірша викреслювались.

Постать жида—лихваря з'являється часто у віршах Шевченка. В поемі „Княжна" він неодноразово підкреслює роль жидівського фінансового капіталу.

„А тим часом жиди в селі
З грішми появились.
Радіє князь, запродує
З половою жито".

Поет виразно показує в історичній перспективі, як нарід відноситься до жидівського „конерзування" й визиску. У вірші „Швачка" він змальовує селянське повстання у Фастові на чолі з Швачкою, повстання, що було спрямовано проти жидів. На початку поет пише:

„Ой, не п'еться горілочка,
Не п'ються й меди;
Не будете шинкувати,
Прокляті жиди!".

І шинкувати не довелося. Повстання вилилося у грізну народну силу. Швачка, наслідуючи славного фастівського [illegible] Семена Палія, багато [illegible] жидівського труну".

У вірші „Сон" з [illegible] гостротою сарказму [illegible] жидів разом з [illegible] царями". Поряд з тим [illegible] показує шаблі тодішніх [illegible] скелі, якими жиди [illegible] вверх, займаючи [illegible] вище.

„А тепер—закінчує [illegible]
Плугами, ратом [illegible]
Проклятую ниву. [illegible]
Колючим терном. [illegible]

Слід зазначити, що [illegible] написано Шевченком у [illegible] в останні місяці життя [illegible] з невідступною хворо[illegible] говорить за те, що в [illegible] ному питанні поет був [illegible] ним і непримиренним [illegible] що жиди для нього б[illegible] „Колючим терном".

У багатьох творах [illegible] вживає слова „жид", „[illegible] творах жиди виступають [illegible] носії людського зла, неп[illegible] ливо такі слова застосовує[illegible] для зіставлення гарного [illegible] доброго із злим.

Але це явище у Шевч[illegible] наслідком якихнебудь [illegible] спонукань. Шевченко т[illegible] разі лише дзеркало сво[illegible] народу.

Поезія Шевченка—це [illegible] частина українського [illegible] сама українська мова. [illegible] ним виразом Вільгельма Гумбольдта „die Sprache Weltansicht", тобто „[illegible] світогляд".

І все те, що стосується [illegible] ченка національного пи[illegible] перечно йде в глибини [illegible] народньої душі, бо з ус[illegible] ських поетів найбільш [illegible] має право називатися [illegible] славовізійного французь[illegible] та Беранже: „Je suis de [illegible] que mes chansons". Тобто [illegible] жу з народу так само, як [illegible]

І

Редактор Л. С[illegible]

Сім'я покійного лікаря **Густава Львовича (Леонардовича) ВЕЙДНЕРА** висловлює подяку організаціям, товаришам по роботі й всім громадянам за допомогу й участь у похоронах покійного.

Від імени сім'ї покійного—

Д. Некрашевич.

Згідно постанови міської управи від 12 січня 1942 року, **видача патентів особам та товариствам**, які займаються ремеслами, промислами, візництвом та іншими чинностями, на другий квартал (квітень, червень) 1942 року, **переводиться податковою інспектурою з 25 по 31 березня 1942 року.**

Міська управа.

Реєстрація безробітних у м. Сумах.

Реєстрація безробітних проходить слідуючим порядком:

Громадяни, прізвище яких починається.

З Д до О мусять реєструватись від 23 до 28 березня.

З П до Я від 30 березня до 4 квітня.

Ще раз доводиться до уваги, що всі безробітні, які не з'являться на реєстрацію, будуть суворо покарані.

БІРЖА ПРАЦІ

Для попередження епідемії висипного тифу, при міській лазні № 1 (Писарівський пр., № 8) виділяється один день на тиждень (П'ЯТНИЦЯ) для тих громадян, які потребують САНОБРОБКИ СВОГО ОДЯГУ та ЛІЖКОВОЇ БІЛИЗНИ для жінок з 12 до 14 години і для чоловіків з 14 до 16 години.

МІСЬКА САНІТАРНА ІНСПЕКЦІЯ.

Сумська міська бібліотека доводить до відома населення, що всі книги, взяті в бібліотеці для тимчасового користування, мусять бути негайно повернені бібліотеці не пізніше 30 III 1942 р. Продаж книг з печатками бібліотеки буде суворо переслідуватися. Адреса бібліотеки: Церковна, № 9. Вхід з двору

Загублені:

Метричне свідоцтво на ім'я Пащенко Костянтин Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Грязнова Віра Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Грязнова Надія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Курнишева Людмила Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Галушка Андрій Семенович.

Метричне свідоцтво на ім'я Сергієнко Тамара Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бересньов Віктор Іванович.

Паспорт на ім'я Хмаренко Ганна Прокоф'ївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Соляник Костянтин Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Токарева Валентина Леонтіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Чернова Віра Миколаївна

Метричне свідоцтво на ім'я Сафонова Валентина Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сафонова Зоя Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бібікова Зінаїда Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондарева Марія Дмитрівна

Метричне свідоцтво на ім'я Гриценко Анатолій Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гриценко Валентин Володимирович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бурнова Олександра Кирилівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Голуш Володимир Пилипович

Паспорт на ім'я Голохвостова Пелагея Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Мовчанова Ганна Петрівна.

Тимчасова довідка військовозобов'язаного та трудова книжка на ім'я Дроменець Іван Мусійович

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ

Всі громадяни, які [illegible] ляріо в 1940—1941 рр. [illegible] пізніше 1-го квітня з'[illegible] до своїх амбулаторій [illegible] на облік для проходження профілактичного лікування.

Міська санітарна

Забійні картки на [illegible] хліба в квітні будуть [illegible] у крамницях по місцю [illegible] населення на березень [illegible] з 25 по 30 березня.

Підприємства, установи [illegible] би, що займаються [illegible] козиною роботою, за [illegible] дають списки на одер[illegible] даткових карток до [illegible] відділу роздрібної тор[illegible] контори обласної спілки [illegible] за формою, що [illegible] березень.

Картковий [illegible] облторгспілки

---

13 березня в р. [illegible] лісництва ЗНИКЛА КОБИЛА сіра [illegible] на лобі.

Просимо сповістити [illegible] на адресу с. Кириківка [illegible] сільську управу.

Сумська друкарня, в. і. 15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

СЕРЕДА 25 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 37 (58)

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

Промова Фюрера АДОЛЬФА ГІТЛЕРА в день пам'яті Героїв

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ОРДИ БУДУТЬ УЛІТКУ РОЗБИТІ Й ЗНИЩЕНІ

З приводу дня пам'яти героїв 15-го березня Фюрер виступив з промовою в берлінському актовому будинку. Ми подаємо нижче витяг з цієї знаменної, змістовної промови.

„Коли ми в 1940 році вперше відзначали в цьому залі день пам'яти героїв нашого народу, німецький нарід і його збройні сили після десятиріч принизливого поневолення знов були в стані вести війну за свою волю і майбутнє, проти своїх старих ворогів." Так почав Фюрер свою промову, яка з огляду на характер дня не переривалась, як звичайно, оплесками й оваціями. Ані безсилля держави, ані господарче зубожіння, які були нам нав'язані, не задовольнили в 1918 році цих старих ворогів

„Цими днями у Франції відбувається судовий процес, характерною ознакою якого є те, що обвинувачені не обвинувачуються в виникненні війни, не йдеться про відповідальність за саму війну, але виключно про недостатнє готування до війни. Ми вбачаємо в цьому якийсь таємний намір, який здається нам незрозумілим, але він звичайно краще за все викрив би причини нової війни. В 1918 році керівні діячі Франції, Англії й Америки, які особливо відповідальні за війну, схвалили безглузде рішення—ні за яких обставин не припустити піднесення німецької держави до рівноправного фактора господарчого й навіть політичного життя". Але господарчий крах німецького народу не приніс користі ворогам. „Тому, що в своїй зненависті вони не могли зрозуміти, для них лишилося прихованим те, що зубожіння німецької нації ні в якому разі не визначало господарчого підвесення так званих переможців. І ось держави з їх зачумленим жидо-капіталістами керівництвом не тільки почали наздогнати число безробітних в Німеччині, але частково навіть і випереджати його, не дивлячись на їх неосяжні багатства продукції і земних надр.

На що вказує процес в Ріомі

Негайно після прийняття влади націонал-соціалізмом вони почали, замість того, щоб повчитися на зразкових господарчих і соціальних заходах Німеччини, готувати свої народи шляхом пропаганди до нової війни. Сьогодні ми добре знаємо, що вже в 1935—1936 р.р. в Англії, Франції і особливо в Америці, в керівних жидівських колах, які лише й були дійсно вирішальними, та слухняних до їх урядових верствах було прийнято рішення про нову війну".

Зараз ми спостерігаємо разючий спектакль, коли обвинувачення в цьому процесі у Франції спрямовується не проти божевільного наміру викликати нову війну, а лише проти недостатнього готування в розумінні озброєння.

„І саме ці, такі чужі й незрозумілі міркування доводять, якими потрібними були військові готування німецького народу, які ми почали робити після відхилення всіх німецьких пропозицій про розброєння й погодження, щоб другий замах на нашу волю був зламаний з більшим успіхом, ніж це було в першу світову війну 1914 року. І ось коли ми в 1940 році вперше відзначували день пам'яти героїв знову в умовах війни, ми зробили це з гордою свідомістю того, що нами був виграний перший акт цього зіткнення, яке нам нав'язали проти нашого бажання. З великою впевненістю сподіваємося ми також успішно скінчити й другий акт".

І дійсно в день пам'яти героїв у 1941 році німецький нарід мав право підсумувати наслідки своїх дій, які мали справжній історичний обсяг. „Італія, як вірний товариш по союзу, стала на наш бік в цій боротьбі бідних за Бути або Небути".

Щоб не зробили німецькі армії в цих походах, все це поступається перед завданнями, які поклала доля на наші збройні сили й сили наших союзників. „Лише сьогодні ми усвідомили весь обсяг готувань наших ворогів, сьогодні бачимо ми, взаємодію жидівських під'юджувачів і закулісних діячів". Ця змова, яка поширена в цілому світі сподівалася спільним наступом знищити всю Європу І те, що Провидіння допомогло нам по всіх полях битв переможно протистояти проти цієї коаліції жидівського марксизму й капіталізму, дає нам привід від щирого серця дякувати тому, без допомоги й захисту кого були б даремні всі людські сили й мужність.

Позаду нас найважча зима за останні 140 років

„Тому, що позаду залишився рік не лише найбільших боїв світової історії, але й рік найсуворішого іспиту власного народу, іспиту, який витримали і фронт і батьківщина—це відверто можна сказати. Те, що німець не схиляється, він неодноразово доводив у своїй історії".

Але на цей раз його випробувала не лише сила ворожої зброї і чисельно уявно невичерпний кривавий потік [illegible] того й нещадна [illegible],—„і сьогодні [illegible] що позаду нас [illegible] якої не було в середній й східній Європі останні 140 років". Щоб не було далі, може бути лише легше за те що пройшло. „Рівно за чотири літніх місяці німецька армія після успішного проведення балканського походу почала в 1941 році свій марш по неосяжних російських просторах. Відбувалися битви й здобувалися перемоги, які і в найдальшому майбутньому згадуватимуться як діла слави.

Сукупно з своїми мужніми союзниками, німецька армія атакувала все нові російські сили, розбивала їх, знищувала, щоб зустрінутися з новими й новими людськими масами. За чотири місяці пройдено безкраїй шлях, в наступі, який за своєю широчінню й глибиною не має рівного в історії". Тоді над нашими арміями розгорнулася зима, яка дала ворогу чотири місяці часу, щоб з свого боку досягти переламу в цій боротьбі, і це таки й було останньою надією кремлівських владарів примусити німецькі збройні сили тікати так, як тікала наполеонівська армія в 1812 році.

„В цій боротьбі, застосовуючи всі сили душі й тіла, німецькі солдати й солдати наших союзників витримали іспит і перебороли труднощі. Не пройде й кілька місяців, як історія покаже нам, чи було масове офірування цілими гекатомбами російських солдат військово вірною чи помилковою справою.

Боротьба до цілковитого знищення ворогів миру

Большевицькі маси, які не спромоглися цієї зими перемогти німецьких і союзних солдатів, буде наступного літа розбито й знищено!

Большевицький велетень, якого ми лише зараз пізнали у всій його жахливій небезпечності, не наважиться більше—і це наше непохитне рішення—торкатися благословенних ланів Європи і, навпаки, знайде свій остаточний кордон на далекій відстані від неї.

Всі ми почуваємо зараз величність часу, за якого ми живемо, цілий світ перебудовується".

Героїчний японський нарід, який в господарчому відношенні також утискували як і німецький та італійський народи, зламав у міцних боях на суходолі й на морі далекого сходу демократично-капіталістичне оточення. Це ж зовсім нестерпно, коли життя сотень мільйонів людей з високою культурою й трудолюбством залежить від примхи малої, дійсно злочинної купки жидівсько-капіталістичних світових змовників.

„І тому може бути лише один розв'язок, а саме: вести цю боротьбу, аж поки не буде досягнуто гарантій тривалого миру, цебто до знищення ворогів цього миру". Урочисто прокламуючи це рішення, ми якнайкраще шануємо пам'ять жертв війни 1914—18 рр., жертв боротьби за відродження нашого народу і жертв нової битви народів.

Спробам неєвропейських держав втручатися у внутрішньоєвропейські справи і особливо в справи нашого власного народу буде назавжди дано рішучу відсіч.

Німецькому народу цілком байдуже, де як збирається жити американський президент. Його ж намір спрямувати німецький або й весь європейський світ відповідно до своїх потреб, цебто зруйнувати наш власний, любий нам світ, не лише зазнає невдачі, а навіть, навпаки, після такої спроби загине його ж власний світ.

Що ж до наміру покарати Європу большевизмом, то я вже казав про це в іншому місці, що держава, яка найщільніше злигалася з большевизмом, найперша сама стане за його жертву. Сьогодні німецькому народові зрозумілі вже благословення цього звірячого вчення, настільки зрозумілі, щоб з успіхом оборонятися проти цієї смертельної небезпеки своєму існуванню.

Жодної даремної жертви

З огляду на величний минулий рік і не менш величний наступний — як ми переконані — згадуємо ми за своїх героїв і героїв наших мужніх союзників так в минулому, як і в сучасному з твердою рішучістю потурбуватися за те, щоб всі ці жертви не були даремними в минулому й майбутньому.

Чого б не вимагала від нас доля, роки ці, не дивлячись ні на що, будуть коротшими ніж часи тривалого, благословенного миру, який буде наслідком сьогоднішньої боротьби. І майбутнім завданням націонал-соціалістичної держави буде побудувати цей мир таким, щоб він був гідний жертв наших солдатів зі всіх верств нашого народу. Хай Господь надасть нам сили і в майбутньому робити те, чого вимагає від нас наш обов'язок. З цим проханням шанобливо схиляємося ми перед нашими павшими героями, перед сумуючими за ними родинами та перед іншими жертвами війни

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 20 березня 1942 року.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові—атаки міцніших ворожих сил. Всі атаки після запертих боїв відбито з важкими кривавими втратами для ворога. При цьому знищено 28 ворожих танків.

Німецький літак потопив **на південь від Севастополя** великого танкера, влучивши в нього повітряною торпедою.

Ворог провадив безуспішні атаки також і в **Донецькій області**. З успіхом атакуючи ворога, німецькі й румунські формації завдали йому важких втрат. Було відкинуто й ворожі сили, що провадили атаки **на схід від Харкова.**

Ворожі атаки по інших дільницях **східнього фронту** всюди зазнали невдачі. Власні атаки проходили з успіхом.

Літунство знищило на **Керченському півострові** багато ворожих танків і вразило залізничні поїзди на середньому відтинку фронту. Ворог втратив 62 літаки, з них 42 в повітряних боях. Наші втрати—5 літаків.

46-а піхотна дивізія відбила останніми днями численні атаки, знищивши 162 ворожих танки.

Бомбардовано аеродроми на острові Мальта. Одна з ловецьких ескадриль, збивши 3 британських літаки, здобула сотої повітряної перемоги.

В морі **навколо Англії** бойовий літак потопив торговельне судно на 6000 брутто-тонн і важко пошкодив ще 2 кораблі так, що їх можна вважати за загинувші.

За час з 10 по 19 березня британське літунство втратило 62 літаки, з них 28 в Середземному морі і в Північній Африці. Наші втрати в боротьбі проти Великобританії за той же час — 16 літаків.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 21 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ ПОВІДОМЛЯЄ:

На Керченському півострові ворог продовжував свої безуспішні атаки. Знищено ще 16 советських танків. В порту Севастопольської фортеці бойові стрімкоспадні літаки пошкодили торговельне судно на 4000 бр. тн. і важко пошкодили одного танкера, який можна вважати загинувшим. Влучання бомбами викликали великі руйнації в корабельні, електровні й склепі пального.

В Донецькій області, а також **на середньому й північному відтинках** фронту відбито дальніші ворожі атаки. Під час успішних власних атак ворогу завдано важких кривавих втрат.

Важка артилерія успішно обстрілювала військові об'єкти Ленінграду.

За час з 13 по 20 березня советське літунство втратило 386 літаків, з них 298 в повітряних боях, 14 збито протилітунською артилерією і решту знищено на землі. Наші втрати на східньому фронті за той же час 22 власних літаки.

На Мальті бомбами важкого й найважчого калібру закидано аеродром в Ля-Венеції і порт Ля-Валетти. В повітряних боях над Мальтою й Північною Африкою ворог втратив 5 ловецьких літаків.

Німецькі підводні човни потопили біля американських берегів і біля західньої Африки 6 ворожих торговельних кораблів загальною місткістю 35000 бр. тн., а також американське вартове судно. Атакуючи караван в Середземному морі, підводний човен досяг влучання чотирма торпедами. З огляду на міцну оборону не можна було спостерігати наслідків влучань.

В морі **навколо Англії** літунство потопило одного вантажного корабля на 4000 бр. тн. зі складу каравану. Ще одного корабля пошкоджено бомбами. Командир протитанкової гармати унтер-офіцер Шотт і наводчик ефрейтор Мюллер 15 й 16 березня знищили 10 ворожих танків.

Під час операцій німецьких підводних човнів у американських водах особливо відзначився човен під командою корвет-капітана Поске.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 22 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові відбито поновлені ворогом атаки. Також і на інших відтинках фронту тривае обопільна бойова діяльність. Німецькі війська провадили успішні атаки. Продовжувалося успішне бомбардування оборонних споруд Ленінграду.

Літунство бомбардувало портові споруди Керчі, а також провадило атаки у Донецькій області, на середньому відтинку східнього фронту й на південь від Ільменського озера.

Під час повітряних атак на залізничні споруди було ушкоджено 24 потяги, а також заподіяно великих спустошень у пакгаузах.

Вчора ворог втратив на східньому фронті 51 літак.

На фінському фронті фінське літунство 20 березня розпорошило ворожі моторизовані колони.

У Північній Африці під час спроби британських сил вдертися в німецько італійські укріплення їх було відкинуто.

Влучанням бомб і обстрілом з бортової зброї знищено багато британських панцерних і вантажних автомобілів, виведено з ладу 2 батареї і зруйновано на землі кілька літаків.

На Мальті міцні формації німецьких стрімкоспадних літаків протягом дня атакували військові споруди острова. При цьому було важко ушкоджено літунські споруди Ля-Венеція, знищено на землі 6 британських літаків і 4 літака збито у повітряних боях.

У Середземному морі німецький підводний човен атакував міцний британський караван і потопив біля Соллуму винищувача класу „Сервіс".

Під час операції проти ворожого пароплавства біля Кіренаїки особливо відзначився підводний човен під командою капітан-лейтенанта Краута.

Англійці бомбардували турецьке місто

Чужоземні літаки бомбардували турецьке місто Мілас на південь від Смирни й відкрили по ньому кулеметний вогонь. В Анкарі вважали за ймовірне, що йшлося про ламання прав Туреччини англійськими літаками, які провадили операції проти належних Італії Додеканезських островів. Це припущення підтвердилося.

Туреччина вимагає пояснень щодо подій в Ірані

Британському й советському послам в Анкарі пропоновано дати пояснення про події в Ірані. Зрозуміло, що Туреччина виявляє великий інтерес до подій на її східньому кордоні.

Як відомо, большевики перейшли через демаркаційну лінію в область, яку раніше окупували британці.

РІОМСЬКИЙ ПРОЦЕС

В Ріомі ігнорують основну проблему

БЕРЛІН. Як вже повідомлялося, 19 лютого в Ріомі розпочато розгляд процесу проти Даладье, Блюма, Гамелена, Кота, Гюі де ла Шамбре й Жакоме. Обвинувальний висновок покладае на них обвинувачення в недостатньому обсязі готування до війни Франції проти Німеччини. Особливо підкреслюється, що, готуючи військову й господарчу мобілізації, виготовляючи зброю й військові матеріали, вони не виявили потрібної старанності. Проте, основне питання — як безвідповідальні уряди третьої республіки наважилися втягти французький нарід у війну проти Німеччини, добре знаючи готовість Німеччини до миру з Францією, знаючи військову й матеріальну ситуацію Франції,— це питання зовсім не дебатується.

З допиту обвинувачених судовою палатою видно, що тема процесу обмежуеться лише недостатнім готуванням до війни. В той же час, як колишній головний командувач Гамелен відмовився давати пояснення, жид Леон Блюм і перш за все Даладье намагаються в своїх тривалих промовах лише зняти з себе відповідальність за погане готування до війни, а й взагалі відкидають свою відповідальність за виникнення війни.

Участь французького легіону в боротьбі

БЕРЛІН. Відомий боець французького добровільного легіону Жак Доріо оголосив з приводу прибому представників об'єднання паризької преси листа, спрямованого німецьким генералом бароном фон Габленц полковнику Лабояну, керівнику французького добровільного легіону. В цьому листі, який е примітним доказом німецько-французького братерства по зброї на Східньому фронті, між іншим сказано:

„Не дивлячись на великі труднощі, французький легіон мужньо боровся під вашим керівництвом. Він пролив кров під час бойового хрещення, створивши товариський зв'язок, необхідний для відбудови нової щасливої Европи. Я дуже вдячний вам за ваше дружне співробітництво і бажаю всього найкращого вам і вашим військам.

Я бажаю, щоб у цій війні щастя завжди було з вами й вашими солдатами, щоб легіон ваш здобув успіхів і шани на славу і величність вашої батьківщини".

Жак Доріо сказав, що з багатьох розмов з німецькими солдатами й офіцерами він одержав певне враження, що ці люди дійсно за німецько-французьке примирення.

Чим ближче просуваешся на схід, у варварську країну советів тим більш почуваешь необхідність солідарності поміж німцями й французами.

Так бореться німецький солдат

БЕРЛІН. Доказом мужності й вертості у важких боях на Донецькому фронті е героїчний вчинок одного унтер-офіцера Нижне-Саксонського піхотного полку.

Коли 500 большевиків, перейшовши ріку льодом, почали вдиратися на височінь, яка містить-ся перед головними укріпленнями (німці називають її „слоняча голова"), німецький польовий пост зустрів їх енергійним оборонним вогнем. Лише після трьохгодинного бою, коли трое командирів відділків вибули зі строю пораненими й вбитими, і сам унтер-офіцер одержав важке поранення руки, він відвів свій взвод під міцним вогнем на 600 метрів назад і тут знов організував опір, хоч і був вдруге поранений в обличчя осколком гранати.

Не дивлячись на важкі поранення, він не залишав взводу, даючи своїм людям особистий приклад і сам безупинно стріляв по ворогу з легкого кулемету.

Коли підійшло підкріплення, атаку большевиків було остаточно відбито з значними втратами для ворога, як людьми, так і матеріалами.

Успіхи німецького полку „Великонімеччина"

БЕРЛІН. Спочатку східньої кампанії піхотний полк „Великонімеччина", який складаеться з добровільців, весь час знаходиться на передових лініях. Він відзначився так в наступах, як і в обороні. Про його досягнення за місяців говорять ч[illegible]

За час з 30-VI 19[illegible] 1942 року цей полк захопив 18 600 полонених, 346 гармат, 102 протитанкових гармати, 236 гранатометів, 1415 кулеметів, 131 панцерних автомобілів і 19 літаків. Особливі успіхи має протитанкова рота цього полку. Під час оборонних боїв узимку вона знищила 180 танків.

ЗА КОРДОНОМ

Австралія раптом заговорила про сепаратний мир

ЧУНХАЙ. Австралія, війська
ущені в боях на далеких
их війни, та яка не дивля-
на всі прохання про допомо-
ремно чекає на дійсну під-
у Англією й США, вважає,
на опинилася в дуже за-
ому стані завдяки окупа-
ецями Нової Гвінеї.
ратний мир з Японією, як
ли участі Австралії в другій
ій війні і незалежність Ав-
— ось мета австралійсько-
ху за незалежність, що почав-
Чунхаї. Цим рухом керує австралієць Аллан Раймонд, який в неділю скликав зібрання австралійців. Збори ці ухвалили згадану мету й ухвалили прохати Японію виявити м'якість у веденні війни проти Австралії. Якщо це явище, з огляду на рішучу волю, висловлену в пакті трьох держав вести війну до остаточної перемоги, і не має практичного значення в Берліні вважають все ж, що ця змушена готовність до миру певних австралійських кіл є примітним симптомом безнадійного становища п'ятої частини світу.

„Щоб не було недіючих армій"

ЛІН. Протягом років Рузвельта подорожував по всьому світу
війни проти Німеччини,
ти всіляку допомогу. Отже,
повинен дивуватися, якщо
раз нагадують про його
я. Советський жид Літвінкельштейн також вимагає
ельта негайної допомоги.
ляхом одночасних наступ
операцій на кількох окре-
ах можна ліквідувати
льфа Гітлера і саме тому
ак неохоче ставиться до
ерацій", — казав сталін-
сланник. Успіхи німецьких
их човнів біля воріт Аме-
осування японців у пів-
морях мабуть допомогли
свідомити, що хоч Рузбув майстром цькування,
шує чекати на дійсну
т. Советам не допома-
рез навіть і матеріалами
трудноші з транспортом.
е відомо Фінкельштейну.
ом давиться Москва в май-
відчайдушно озирається навколо, шукаючи допомоги. „Ми хочемо мати максимально найбільшу підтримку. Ми хочемо, щоб було застосовано всі сили спільників і щоб не було більше недіючих армій. Це стосується й військового матеріалу, який треба надіслати туди, де він найпотрібніший".

В другому місці своїх зойків жид кричить Рузвельту прямо в обличчя: „Безкорисно тримати великі, добре озброєні армії десь на Заході, в той час, як вирішальні бої відбуваються на Сході. Коли ці бої скінчаться, можливо, що західні армії спізняться відограти свою роль".

Фінкельштейн може бути впевнений в тому, що він матиме з Рузвельтом такий же досвід, який вже мають інші. Мабуть і Сталіну прийдеться так, як голландському генералу Тер-Портену, який заявив по радіо яванцям: „Ми не самотні, бо американські війська лишаться на Яві, але ми віддані самі собі".

Іран під большевицьким терором

ОНІКИ. З Тегерану повіть цікаві подробиці про
ричини подорожі дружини
ого шаха в супроводі її ді-
сього брата, египетського
Фарука в Каїр. Йдеться про
же не з метою розваги або
ння брата.

В Тегерані вважають, що ставлення большевиків останніми тижнями стало настільки загрозливим, що королівська родина змушена була виїхати зі столиці.

В політичних колах іранської столиці чекають на нові советські заходи проти суверенітету й інтегрітету іранської держави.

Чункінгівські ілюзії щодо збудування другого бірманського шляху

ГОЛЬМ. За повідомленням
ського інформаційного бюро
ївський уряд почав будудругого шляху, щоб забезпе-
е постачання. На будівництві
манського шляху протягом
вночасно працювало понад
робітників.
перемогти надзвичайні труднощі, пов'язані з особливостями місцевості, зокрема в китайській провінції Юнан, треба було збудувати найскладніші й трудомісткі споруди, як от мости, греблі, тунелі, покрівлі від лавин тощо. І ось зараз Чан-Кай-Ші і його британські спільники хочуть в узгір'ї Гімалаїв збудувати шлях, на будування якого за кращих часів потребувалося багато років.

Очищувальні операції проти чункінгівських сил

ХАЙ. Як повідомляє японське радіо, японські
за час з 20 по 26 лютого
ли в районі озера Тейху,
ищі в 50 кв. клм., очищувальні операції проти сконцентрованих там чункінгівських сил. Чункінгівські війська зазнали великих втрат. Лише вбитими втрачено 1.700 вояків, 4 офіцери взято в полон.

Незначні втрати японського флоту

О. Морські кола Японії
ть, що з початку тихоокеан-
ня Японія всупереч повідо-
ню США не втратила жодно-
ера, або авіаносця.
а втратила лише 4 винищувачі було пошкодження, рахуюча винищувача, пошкодженого в морській битві 20 лютого в протоці Ломболь на схід від Яви. Далі Японія втратила два підводних човни, а також два човни не пов
Втрата незначна, особливо якщо зважити на величезні

Босфор і Дарданелли

Це було в 1771 році біля острову Хіоса, недалеко від Чесменської бухти, біля берегів Малої Азії. Турецька війна була в розпалі. Головнокомандувач російського флоту Олексій Орлов наказав відкрити бій. Турки після вибуху двох кораблів пішли в Чесменську бухту.

У бухті лейтенант Ілльїн на брандері під'їхав до турецького корабля і на очах турецького екіпажу, який жорстоко обстрілював брандер, запалив останній і прикріпив до одного з турецьких кораблів. В порту виникла жахлива пожежа. Зарево освітило флотилію, покращуючи видимість при стрільбі росіян. Під ранок флот загинув.

Ми згадуємо цей епізод для того, щоб читач наочно собі уявив ту відчайдушну боротьбу російського царату за Чорноморський басейн і вихід з нього у Середземне море. Цю боротьбу почав ще Петро І і вона не закінчилась ще й сьогодні. Спірка за Дарданелли безперечно в майбутньому. Большевики — червоні імперіалісти і самі безсоромні завойовники сучасності, в минулому році вимагали схвалення Фюрера на підкорення Дарданелл советам. Як відомо Молотов одержав відмову. Але апетити Москви ніяк не зменшились ні спочатку війни, ні тепер, після низки величезних невдач большевиків на східньому фронті.

Навпаки, тепер, коли Чорноморський флот советів знаходиться в майже безпорадному становищі, большевики снують павутину навколо Туреччини, щоб використати Дарданелли для своїх мерзенних цілей.

Цікаво заглянути в історію дарданелльського питання, якщо взагалі можна так назвати боротьбу за цю невелику протоку.

Дарданелли розділяють Европу з Азією і з'єднують Мраморне й Егейське моря. Довжина протоки — 58 клм., середня ширина — 4 клм., глибина середини протоки — 70—90 м., місцями глибша. Европейський берег — високий з крутими схилами; азіатський більше похилий, піднімається амфітеатром до гори Ід.

Коли б Росія володіла Босфором (протокою, що з'єднує Чорне й Мраморне моря) і Дарданеллами, то Чорне море було б її внутрішнім морем, але володіння Дарданеллами безроздільно (до 1774 року) Туреччиною робило останню господарем стратегічної обстановки в Чорному морі. Туреччина могла не лише своїм флотом, а й флотом сильної морської держави диктувати Росії свої обмеження, чи заборони проходу протоками військового або торгового флоту. Так було в війну 1854—1855 рр., коли в Чорне море було введено англо-французький флот, і так було в війну 1914—18 рр. після проходу в Дарданелли „Гьобена" і „Бреслау".

Після завоювання північного берега Чорного моря Росією, остання в 1774 році добилась визнання за нею права торгового мореплавства в Чорному морі й із Чорного моря в Середземне.

В 1833 році між Росією і Туреччиною була заключена конвенція, в силу якої перша зобов'язалась допомагати другій військами й флотом, з правом останньої входити в Босфор і Дарданелли, а в таємній частині конвенції говорилось, що Турція по відношенню до Росії, зобов'язується „не дозволяти ніяким іноземним військовим суднам входити туди по будьякій причині". Англія негайно протестувала проти цієї угоди, в якій західньо-европейські кабінети бачили загрозу для свого впливу на Туреччину.

Тиск Заходу був настільки відчутним, що в 1838 р. Микола І переконується, що дальніше існування попередньої конвенції неможливе і в 1841 році була підписана Лондонська конвенція про протоки, в якій було дозволено султану видавати фірмани для проходу „легких военних суден". Конвенція була підписана Туреччиною, Росією, Англією, Францією, Австрією і Прусією.

Після кримської війни закриття проток служить способом утруднити Росію у випадку її сутички з Туреччиною.

30 березня 1856 року між Англією, Австрією, Францією, Росією, Прусією, Сарданією і Туреччиною була заключена конвенція, в силу якої держави зобов'язувались закривати протоки для проходу військових суден. (Пізніш було дозволено проход військових суден, на яких знаходиться монарх, чи глава незалежної держави).

Як бачимо, Англія завжди намагалась грати першорядну скрипку в питанні Дарданелл, і хоч в 1878 році вона обмовилась, що єдиний суддя питань, що відносяться до проток, є султан, але візніше вона себе ставила, чи не одним з перших суддів.

Під час війни 1914—18 рр при вступі в війну Турції Дарданелли були закриті і все постачання Росії зовні йшло через далекосхідні й північні порти. Це з одної сторони рекомендувала Англія своїй союзниці, а з другої сторони вона фактично не суперечила проходу згаданих „Гьобена" і „Бреслау".

Установлений з ініціативи тієї ж Англії Лозанською конвенцією 1923 року, режим проток зводився до слідуючого: 1) всі укріплення і батареї в зоні проток (30 клм. по обадва боки) зруйновані і не можуть бути в майбутньому відновлені; 2) в демілітаризованій зоні не можуть бути розміщені війська; 3) для догляду за режимом проток призначається комісія з представників „великих" держав і держав Чорноморського басейну (керівна роль в цій комісії належить Англії; 4) в мирний час протоки відкриті для проходу в Чорне море всім суднам. Однак кожна держава, що не розміщена на берегах Чорного моря, має право проводити протоками в напрямі Чорного моря военний флот, що не перевищує самий сильний флот Чорноморських держав, 5) у військовий час, згідно угоди, держави мають право вводити в Чорне море флот любої потужності, поскільки це відповідає інтересам даної держави.

У военний час закони диктує зброя. А перемагає найсильніша зброя людства — справедливість.

Спірка — в майбутньому, а вирішиться вона, безперечно, в ім'я справедливості, так як і вся нинішня війна.

ЗА КОРДОНОМ

ПОДРОБИЦІ БРИТАНСЬКОГО НАЛЬОТУ НА ПАРИЖ

ВІШІ. Міністр Анрі Мойсе знов висловив перед пресою глибоке обурення французького уряду з приводу лиходійства британського літунства щодо французького населення. „Щоб повідомити вас про подробиці, — сказав міністр — мене супроводжує співробітник адмірала Дарлана майор Фонтен, який був свідком цієї катастрофи."

Майор Фонтен розповів: „Навіть у Дюнкірхені не бачив я картини такого спустошення, як сьогодня і раніш у Булоні. Бомбардування тривало дві години при місячному світлі. Англійці кидали освітлювальні бомби так, щоб було видно, як удень, і вони змогли б ясно бачити свою ціль, якщо бажали цього. Коли я скажу вам, що на одній ділянці, довжиною від 300 до 400 метрів, цілий квартал з шестиповерховими будинками був літерально зрівняний з землею, у вас складеться враження, яке я одержав. Перш за все, я повинен показати вам листівку, які англійці кидали над мирним робітничим кварталом, щоб дати зрозуміти французьким робітникам, як мідно кохає їх британське літунство. На листівці надруковано: „Не бійтеся. Ми прийшли, щоб допомогти вам! Ми кидаємо свої бомби лише на підприємства, які роблять на вімців. „Всупереч цьому, англійці безладно кидали бомби найважчого калібру, частково від 300 до 400 кг. на ділянці довжиною біля 25 клм. від Сен-Жермен до воріт Сен-Клу. Досі ідентифіковано від 600 до 700 убитих, серед них лише в Булоні 287 чоловік. Безладність скидання бомб видно хоч би з цілковитого зруйнування Севрської порцелянової мануфактури. В Мантружі, Круасі, Кламарі, Іссі та інших бомбардованих місцевостях взагалі немає ніяких підприємств і всюди є безвинні жертви. В різних місцях ушкоджено три лікарні.

Жахлива картина відкрилася мені в приміщеннях булонської ратуші, де оперували сотні поранених. Є багато випадків, коли були убиті цілі родини. І все це трапилося, як казали англійські листівки, щоб „допомогти" французьким робітникам.

Сьогодні я читав телеграму агентства Рейтер ще цинічнішу за змістом. За цією телеграмою бомбардування мирних паризьких передмість відбулося, щоб допомогти росіянам. Паризькі робітники, які стоять перед трупами своїх дружин і дітей, які втратили своїх товаришів, складуть свого вирока над цією допомогою".

Саркастичні посмішки з Лондону

БЕРЛІН. Злочинці не мають сумління. Саме цим пояснюється цинізм, з яким англійці обговорюють свій боягузливий розбійницький напад на цивільне населення Парижу.

Після першого твердження лондонського інформбюро про те, що населення „не мало шкоди", міністр літунства Сінклер пояснив, що наліт був „дуже успішним". Зараз британські бандити увінчують своє розбійницьке поводження, поширюючи через лондонське інформбюро „висловлення співчуття".

Мимоволі хочеться спитати — чи це співчуття висловленням іронії на адресу паризьких, чи новий доказ того, як добре англійці вчаться у Сталіна.

Офіційний текст памфлету такий: „Уряд його величності висловлює жаль з приводу смерти тих, хто стали жертвами бомбардування Парижу і співчуття родинам загинувших, які були так жорстоко вражені.

Так само, як і тих, що пали сукупно з нашими солдатами на полі честі, шануємо ми, схиляючи голови, пам'ять забитих в Парижі".

США конфіскували запаси алюмінію

СТОКГОЛЬМ. За повідомленнями з Вашінгтону, комітет військової промисловості конфіскував всі наявні в США запаси алюмінію. До видання наказу про раціонування, алюміній не можна витрачати для цивільних потреб. Рузвельт знов поставив себе в смішне становище. Конфіскація алюмінію разюче протиріччить нещодавно оголошеним астрономічним цифрам продукції літаків в США.

ДО НАСЕЛЕННЯ

Вироком військового суду присуджені до смерті слідуючі особи:

1. МАСЕНКО Дмитро Павлович, 39 років, мешк. м. Сум, Лебединська вул. № 95.
2. БІЛОКОЗ Ілля Моісейович, 42 років, з Великої Чернещини
3. ЛЕОНЕНКО Андрій Федорович, 40 років, з Ставищі.
4. ЕСТОМІН Пилип Михайлович, 42 років з хутора Малий Баловськ
5. ДОРОШКОВ Олексій Іванович, 42 років, з Псла.
6. ДОРОШКОВА Марія, 37 років, з Псла.
7. МІЛАВСЬКИЙ Антон (жид), 30 років, з Києва.
8. БОЛЬШЕНКО Сергій Федорович, 24 років, з Торговиліки.
9. ГУХРАКОВ Володимир Федорович, 26 років, з Торговиліки.
10. СКЛЯРОВ Іван Максимович, 23 років, з Угроїдів.

Перші чотири засуджені брали активну участь у партизанських загонах на території, зайнятій німецькими військами.

Дорошков та його дружина передавали партизанам радіоповідомлення з своєї потайної радіостанції.

Засуджені 7, 8 та 9 вели підготовку до шпіонажу.

Міліціонер Скляров при виконанні своїх службових обов'язків навмисне застрелив свою дружину.

ВІЙСЬКОВИЙ КОМЕНДАНТ.

ДОВОДИТЬСЯ ДО ВІДОМА ВСІХ ВЛАСНИКІВ КОНЕЙ

про те, що кожен з них повинен відбувати гужову повинність, згідно з повідомленням міліції

В разі невизду в наряд, коні будуть відбиратися безкоштовно

Крім того, без дозволу військово-облікового сектора Сумської міської міліції виїзд за межі м. Сум власникам коней забороняється.

Остаточний термін видачі паспортів на коней встановлюється 1-е квітня 1942 р.

СУМСЬКА МІСЬКА МІЛІЦІЯ

ПО МІСТУ й ОБЛАСТІ

В НОГУ З ЖИТТЯМ

Большевицькі „керівники" вважали кращим закрити Сумський маслозавод, ніж ремонтувати його.

Пан. Ткаченко С. Г. якого призначили директором, взявся за відбудову заводу, закликавши працівників стати до роботи на користь нового ладу.

Відремонтовано сепараторні машини, які за большевиків були понівечені. Механік п. Богатирьов більше тижня працював напружено, сповнений прагненням—якнайшвидше підготувати машиновий парк до пуску. Майстри Д. Воронїна і Т. Семенова, помічник майстра Обозна очолили приборку. Через кілька днів скрізь—і у приміщеннях, і на подвір'ї заводу було чисто, перечищено посуд.

Робітники працюють з величезною енергією. Завдяки цьому зменшено штат, в порівнянні з большевицьким, наполовину. При советах у масловиробному цеху працювало 10 чоловік, а тепер тільки три. У пекарні було 5, а зараз встигають випікати таку ж, як і за советів, кількість хлібних виробів лише 2 досвідчених робітники. Всі бухгалтерські ведуть 2 працівники.

Працівники заводу матер забезпечені. Директор ш щоб кожному з них заве лива.

Від директора до робітни займає найвижчу посад всі борються за те, щоб завод показовим. Щоб забе безперебійну роботу мех механік перевіре їх, шви вае неполадки. Зараз устат майстерню, яка буде вир реставрувати запасні части агрегатів і сепараторного Вже придбано токарний ве інше приладдя.

Поповнюється і госпо заводу. Воно має тепер 5 Є вся збруя, вози, сани. П ченко в розмові сказав: ларство наше з економічно збільшилося у 5 разів, поріс з тим, що було 6—7 місяц

В ногу з новим життям, рервно ростуче, іде опо Сумський маслозавод.

Іван Б

ПОМІТНИЙ ЗРІСТ

Наближення весни й популяризація завдань 1-го Сумського товариства взаємного кредиту явно впливають на операційний зріст товариства.

Після заснування товариства баланс його на 1 січня ц. р. при невеликій кількості членів складав лише 261'6 крб. Але дальше в справах товариства вже позначилась цікава прогресія: на 1 лютого ц. р. баланс складав 48101 крб, на 1 березня ц. р. 81798 крб., а на 24 березня вже 117579 крб. при 92 членах.

Щодня до товариства надходять заяви про прийняття в члени й заяви про надання кредиту з різних мотивів. Хто має на увазі ремонтування будинків і кварт придбання меблі і майна, пів насінньових посівних ріалів і реманенту для о землі.

Товариство йде назустр своїм членам за схвалення диту з боку приймального ного комітету, що склад місцевих громадян різних сій.

Коли й надалі розвиток ва піде такими темпами, то товариства на покращення населення й благоустрію м де без сумніву безперечним том в нашому житті і позит на ньому як цілющий факто

СУДОВА ХРОНІКА

Колись ми згадували вже про справу П. С. Лугового, І. С. Гусаченка і П. П. Братушки, які обвинувачувались у розкраданні продуктів з колишньої харчової бази Сумського торгу під час втечі большевиків. З огляду на надто м'яку міру покарання, образу злочинцям і міським судом, Сумський касаційний суд перес цю справу визнавши об чення за доведене, засудив тушку до примусової пра півтора місяці, Гусаченка примусової праці на 9 м Лугового — до тюремного нення терміном на 9 місяц

ПОВІДОМЛЕННЯ

Промисловий відділ господарської команди в м. Сумах Wi - Ко (Миколаївська, 47) взяв провід промислових підприємств і торгівл Фабрики й підприємства будуть якомога найскоріше з нову щоб забезпечити потрібними товарами армію на фронті й цивільне Для цивільного населення буде відкритий магазин, в якому купуватимуть ті, які співпрацюють з Німецькою Армією.

Щоб цю мету скоро обсягнути, ПОСТАНОВЛЯЄТЬСЯ:

1) Директори всіх фабрик, підприємств (промислових) і торгівл зані до 31/III 1942 р. зголоситися у господарській команді (промисло Вони мусять скласти точний інвентарний список машин, верстат виробництва товарів, сировців, наявного палива й смарів, виробництва товарів, сировців, наявного палива й смарів, вироблених товарів, які для населення можна тільки за згодою господарської команди, ському банку. Цими грішми можна оперувати тільки за згодою госпо команди —промислового відділу. В тій цілі треба своєчасно предъяв платень, щоб виплата могла бути затверджена. Всі грошові обіги дуть обернені тільки на їх утримання і збільшення.

Ціни продукції без згоди господарської команди забороняється вати. Невиконання цього наказу каратиметься.

Господарська команда закликає українське населення й дирекція ємств до співпраці.

Кожна ініціатива, кожна пропозиція, яка направлена для збільшення продукції, — вітається.

Кожний, хто ... занятку промислу, знайде підтримку

3) Дир... часно зобов'язані пред'явити справ вари і в ... день, з матеріалів, які є в цих зможуть ...

Редактор П. Ф...

Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, №

Mit Genehmigung des Ortskommand

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

РІК ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ПЯТНИЦЯ 27 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 38 (59)

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ЗВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 23 березня 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові зазнали невдачі дальніші ворожі атаки.

В Донецькій області німецькі й румунські війська після запеклих боїв відбили атаки міцніших ворожих сил, підкріплених танками.

На середньому відтинку фронту знищено декілька ворожих груп, відрізаних від зв'язку. **При цьому за два дні ворог втратив крім багатьох полонених понад 1000 воїнів вбитими, 15 танків, 31 гармату та інший військовий матеріал.** Німецькі війська, відбиваючи ворожі атаки й атакуючи ворога, здобули успіху також і по інших відтинках східнього фронту. Повітряними атаками зруйновано понад 300 автомобілів і 23 потяги ворога. **Совєти втратили вчора 54 літаки.** За час з 18 по 22 березня на східньому фронті знищено 137 ворожих танків.

В Північній Африці продовжується знищення ворожих сил, які були кинуті в бій 21 березня в районі на схід від Мартуби. **Біля північно-американських берегів** німецькі літунські формації сміливим нальотом на караван, який охоронявся британськими військовими кораблями, потопили торговельне судно на 6000 брутто-тонн. Ще два кораблі після влучання бомбами лягли набік.

На Мальті німецькі ловецькі й стрімкоспадні літаки закидали бомбами аеродроми, 7 британських літаків знищено на землі, 2 збито в повітряних боях.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 24 березня 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові було відбито слабші і в Донецькій області—міцніші, атаки ворога. Також і на інших відтинках східнього фронту наступальні й оборонні бої німецьких військ спричинилися до нових успіхів.

В морі **на південь від Севастополя** німецькі бойові літаки потопили повітряними торпедами один торговельний корабель в 5000 брутто-тонн і знищили в порту **Кавказького узбережжя** підводний човен. Також два підводних човни було ушкоджено бомбами.

В Північній Африці ворог втратив під час атаки на аеродром в Кіренаїці 5 літаків, збитих ловецькими літаками й протилітунською артилерією.

Як повідомлялося в спеціальній інформації, німецькі підводні човни потопили біля американських берегів 13 ворожих торговельних кораблів, місткістю 80'00 бр. тн. серед них 7 великих танкерів. Крім того одного танкера було так важко ушкоджено торпедами, що його можна вважати загинувшим.

Ворогу завдано тяжких втрат також і в **Середземному морі**. У взаємодії з італійськими літунськими й морськими формаціями, німецькому літунству вдалося розбити караван, що стояв біля Мальти. **При цьому лише німецькі літаки потопили 3 торговельних кораблі, місткістю 18000 бр. тн. і важко пошкодили 3 торговельних кораблі, 1 крейсера і 1 винищувача.**

У боротьбі **над британським островом** літунство вдень знищило **в порту Нью-Гевен** торговельний корабель в 3000 бр. тн. і успішно закидало бомбами склепи боєприпасів і пального цієї бази швидкісних човнів.

Успішні нічні атаки бойових літаків було спрямовано проти військових об'єктів **Дувру й Портланда.**

В операціях **біля американського узбережжя** відзначився підводний човен під командою капітан-лейтенанта Моор.

Короткі повідомлення

Відділ преси японської армії оголосив по радіо, що зараз лише починається велика битва з метою знищення Англії й США.

За даними останнього перепису, населення Італії в межах довоєнних кордонів, складається з 45 мільйонів чоловік.

В Новій Гвінеї японські швидкісні з'єднання знаходяться на відстані лише 100 кілометрів від порту Марекбі, головного міста Пакуа.

Прибувши до Делі, Кріпс заявив, що він має часу лише 2 тижні. Він чекає на швидке прийняття британських пропозицій.

Британський уряд повідомив про наступну реквізицію всього наявного каучуку.

НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ СІЛЬСЬКОГО СТАРОСТИ

Представниками влади на селі є сільська управа, на чолі зі старостою.

Період, який ми нині переживаємо, тяжкий не лише в своїх матеріальних обмеженнях, а й по своїй складності обстановки й багатогранності подій. Тому інколи тяжко розібратися в суті подій поодинокому громадянину, а ще більш тяжко бути главою громади, бути людиною, від якої люди чекають чогось принципово-керівного й рішучого. Адже не секрет, що деяка частина нашої громади вагається не тому, що протистоїть новому ладові, а лише тому, що багато дечого не розуміє того, що навколо діється. От чому роля старости громади тепер, як ніколи, значуща в житті села.

Староста мусить бути людиною порядною й кожним нервом своєї істоти любити й поважати нарід. Горе громади — його горе, радість громади — його радість, а це значить: староста мусить бачити, відчувати й розуміти життя села краще ніж всі, хто йому підвласні.

Староста мусить бути добрим, культурним господарем. Потрібно щоб староста не байдуже ставився до того, що десь в степу, на горбку, вимерзла озимина, а в долині — вимокло. Треба, щоб він турбувався за кожну чесну людину на селі, за її добробут, цікавлячись і турбуючись за те, що ці люди їдять сьогодні, чим палять свої хати і що їстимуть, чим палитимуть, що розводитимуть вони в себе завтра. Потрібно, щоб староста турбувався за відродження українського села, за відродження його тисяч зруйнованих, спустошених господарств. Для цього потрібні три якості: культура, господарність і чесність.

Ще одна якість мусить прикрашувати постать сільського старости — це **точність виконання**. Взагалі кожна людина мусить бути господарем свого слова і контролером виконання свого наказу, чи завдання. Свою ж обіцянку, як і наказ, староста мусить виконувати **по-німецьки — точно і бездоганно.**

І от тоді, коли староста буде такою людиною, він буде користуватись любов'ю й підтримкою громади, а завдання керівництва селом він буде виконувати так, як цього вимагає німецьке державне керівництво і наш нарід.

Які ж завдання сільського старости тепер?

Ці завдання обумовлені в першу чергу умовами воєнного часу. Загальне завдання відоме — потрібно розтрощити большевиків і большевизм в його основі, зайняти небезпеку червоної чуми назавжди. Це завдання взяв на свої плечі німецький нарід і його Вождь, але ми повинні допомагати керівному європейському народові всім, чим володіємо ми і наша багата земля.

Хліб потрібний для фронту й населення. Потрібно, щоб майбутній рік був легший ніж нинішній. Що посієш, те й пожнеш, — говорить прислів'я.

Отже потрібно засіменити землю, на заздрість і зло нашим ворогам засіяти всю придатню землю.

Сільський староста вже тепер за допомогою агрономів мусить точно підрахувати насіннєвий фонд громадських комор. В багатьох селах загальна кількість насіннєвого фонду відповідає плану, але не відповідає планові по окремих культурах. Скажемо, в якомусь селі потрібно 80 тонн ячменю, а зібрано лише 20, а натомість 60 зайвих тонн пшениці. Вже тепер потрібно відшукати такі села, де, можливо, навпаки, потрібна пшениця, а її невистачає і т. д.

В селах зараз невистачає тягла — коней і машин. Відгодівля коней і ремонт наявних тракторів — мусить бути невідкладним першорядним завданням. Бережне й упорядковане використання корів на оранці теж багато допоможе в підняті землі.

Не менш турботливим є обмаль робочих рук — майже в кожній родині большевики забрали чоловіка. До роботи в полі стануть дужі жінки, але й це в багатьох селах не задовольнить потреби весняних польових робіт. Для цього, безперечно, запропонує свої послуги місто — потрібно лише завчасно про це потурбуватися сільському старості.

Зараз староста вже повинен мати на увазі, якій сім'ї і чим допомагати: хомутом чи возом, гужами чи боровою і т. д. Громадський обробіток тут багато дечому допоможе. Немічна й знесилена родина не стане перед голою землею, а одержить практичну допомогу громади.

Поруч з працею в полі селяни мусять відродити своє присадибне господарство. Потрібно розчистити старі садки, підготуватись до посадки нових садків, підготувати пасіку. Поруч необхідно розвивати тваринництво, адже воно в значній мірі доповнює сільський достаток. А для того, щоб розвивати тваринництво, потрібно в першу чергу мати кормову базу і племінну худобу. Придбання й плекання худоби весною — кровне завдання справжнього господаря. Домашня птиця теж не заважатиме в господарстві. І про неї зараз слід би подумати кожному господареві.

(Закінчення на 2-й стор.)

НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ СІЛЬСЬКОГО СТАРОСТИ

(Закінчення)

Про це все треба добре подумати сільському старості.

Не менш важливі завдання старости в справі благоустрію й культури нашого українського села.

Цієї весни конче потрібно привести в порядок селянам свої двори. Не розхрістані повинні вони бути, а акуратні, в зелені, як у віночку.

Селянство й їх староста мусять потурбуватися про школу. Відкриття, освячення школи—справа самих селян. Хай в школі їхні діти почують рідне слово й вчаться бути вихованими й освіченими.

Недостатки породили багато хвороб, а в час війни вони розповсюджуються цілими пошестями. Було б помилково думати, що зараз не час відкривати лікарні. Ні! З цим чекати не потрібно. Лікарня для села—необхідна, а діло її створення—е діло рук самих же селян. А вам в цьому безперечно допоможе німецьке керівництво.

Догляд за хворою худобою потребує відкриття, чи поновлення ветеринарних пунктів. Це є також завдання підготовки до сівби.

Для виконання всіх цих завдань староста мусить згуртувати навколо себе розумних господарів, відданих справі будування нового ладу.

Коли й роботі старости будуть деякі люди чинити опір, чи замасковано саботувати, в цьому йому допоможе сільська міліція, яка мусить охороняти працю спокій селянина. Той, хто вагається, зрозуміє нарешті, що торжествує тільки правда, а тепер настає час правди і свободи.

Працюй чесно і будеш ти винагороджений за твою працю. Той, хто боротиметься проти нового ладу на селі, мусять бути вилучений з української громади села.

Такі завдання сільського старости тепер—на зорі нового життя.

З А К О Р Д О Н О М

ЗАВОЮВАННЯ ІНДІЇ І АВСТРАЛІЇ НЕМИНУЧЕ

ШАНХАЙ. „Для проведення перебудови ладу Азії—пише газета „Тайріку Шімпо", яка близько стоїть до японських військових кіл—завоювання Індії й Австралії є неминучою передумовою".

Далі газета пише, що хоч з заволодінням нідерландською Індією вся східньоазіатська життєва сфера й знаходиться під японським контролем, але запровадження нового ладу в цій сфері не може бути проведеним, поки цим областям загрожуватиме Індія й Австралія. На думку газети, завоювання Індії й Австралії важливо для Японії також і тому, що звідти вона зможе продовжувати наступ проти Англії й США.

Вимагають запровадження нових мов для конференцій

„Німецька й японська мови повинні в майбутньому замінити на інтернаціональних конференціях французську і англійську мови",—вимагає одна японська газета. Газета підкреслює, що успіхи японських і німецьких збройних сил створюють право і обов'язок обох згаданих націй добитися й в області дипломатії гідного місця, яке належить їм, як вождям нової відбудови на Сході й Заході.

Бюро НКВС в Тегерані

АДАНА. З Тегерана повідомляють, що окупований совєтами іранський Азербайджан адміністративно цілком відокремлений від інших областей Ірана. Совети влаштували в Тавризі комісаріат, який починає большевизацію всього управління. Для в'їзду й виїзду з окупованої совєтами області зараз навіть для іранських підданих потрібна перепустка совєтських органів.

Як повідомляється далі, совети влаштували в Тегерані бюро НКВС. Останньою акцією колишнього іранського уряду був протест проти влаштування цього бюро, даремно заявлений Москві.

Кріппс — майбутній прем'єр?

СТОКГОЛЬМ. Повідомляючи про виступ сталінського довіреного Стаффорда Кріппса на зборах англійської молоді, який містив в собі похвальні гімни совєтській молоді, кореспондент однієї шведської газети розповідає про дуже примітні подробиці. Як повідомляє шведський кореспондент, лорд Уайдгевуд, президент англо-совєтських союзів молоді, вітав Стаффорда Кріппса словами: „Зараз ми будемо мати приємність вислухати майбутнього прем'єр-міністра Англії".

ПОВІДОМЛЕННЯ

комісії по боротьбі з повіддю в м. Сумах

25-го березня 1942 року

Громадянам, які мешкають у районах, що затоплюються під час весняної повиді, пропонується до 3-го квітня ц. року тимчасово переселитися в місцевості, які не заливаються водою.

Квартири на час повіді надає житлове управління.

Голова комісії по боротьбі з повіддю — КАВЦЕВІЧ.

Обговорюється питання про відставку Черчілля

ЖЕНЕВА. Все яснішими стають англо-американські голоси, які говорять про відставку Черчілля. Вони набувають тим більшої вірогідності, оскільки якраз американські газети з чим раз більшою різкістю продовжують свою кампанію проти Черчілля. Цей розвиток є наслідком численних помилок і поразок, які приписують лише черчіллівській катастрофальній політиці.

Газета „Дейлі Експресс" пише, що британська імперія знаходиться в стані серйозної небезпеки, яка вимагає безумовного й швидкого реагування з боку союзників. Ще поточного року треба розробити „плани врятування імперії". Немає аніякої рації невідкладні справи, як і раніше, відкладати назавтра, післязавтра, або ще далі. Безпосередня сучасність настільки важка для Англії, що було б безглуздим казати про далеке майбутнє й будувати плани на майбутнє.

„Не треба мати багату фантазію, пише газета „Таймс", щоб змалювати собі катастрофальні наслідки німецької перемоги над Совєтським Союзом. Також мало фантазії треба й для того, щоб зрозуміти як зміниться воєнне становище в Тихому океані і всюди, якщо Німеччина влітку переможе росіян". Для союзників не може бути жодних гарантій, — вважає „Таймс",—якщо Росія сама не почуватиме себе в безпечності.

Співробітництво поміж Великобританією й Советським Союзом не покращало після відвідування Іденом Сталіна в грудні минулого року.

ВИМОГА ДЕПУТАТА

Депутат Стекс, який стоїть в лівому крилі робітничої партії, (прихильник Кріппса), вимагає відставки Черчілля, бо Черчілль зазнав надто багато поразок.

Свято Пасхи

Незабаром вже прийде Свята Пасха, це „Свято з усіх свят" і „Торжество з торжеств". Найдорожче свято християн, що його жидо-большевики заборонили святкувати протягом довгих років свого панування!

Щороку в газетах, журналах і в стінних газетах войовничі безбожники обов'язково друкували статті про походження Свята Пасхи, намагаючись довести, що нібито християнська Пасха—це тільки продовження поганських мітів про смерть і весняне воскресіння Адоніса, Мітри й інших поганських богів.

Проте, звичайно, цього довести неможливо, бо з документальних історичних даних і з творів отців церкви точно відомо, як, коли саме і чому в християнській релігії встановилося це свято.

Відомо, що християнська Пасха утворилася самостійно, без зв'язку з жидівською Пасхою, бо це зовсім різні свята.

Дехто іноді, навіть, вважає, що слово Пасха походить від жидівського слова „пейсах", але це помилка, бо ще найстародавніші отці церкви Іустин, Тертулліан і Іріней призводили слово „Пасха" від грецького слова Πάσχειν—страждати.

Це було цілком вірно, бо ще в I і II-му сторіччях Пасху святкували на честь стражденної смерти Ісуса Христа і тільки згодом на честь його воскресіння.

Жидівська пэсха—це свято, яке було встановлено на спомин звільнення жидів від египетської неволі.

Християнська Пасха — це свято, встановлене виключно на спомин Воскресіння Христова.

Але протягом довгого часу ці свята на Сході святкувалися одночасно—15-го числа жидівського місяця нісака. Такий спосіб святкування було визнано за ненормальний і образливий для християн. Нарешті, після деяких суперечок поміж отцями церкви, перший Вселенський Собор в Нікеї в 325 році встановив правило, за яким християни назавжди повинні були святкувати Пасху окремо від жидів і обов'язково в неділю, що наступає за місяцем у повні.

Таким чином з 325 року Свято Пасхи зробилося, так званим, пересувним святом, бо почало залежати від відповідної фази місяця й дня тижня.

Кінцевим реченцем для цих місяців у повні Нікейський Собор прийняв весняне рівнодення, посилаючись на сьоме правило Апостолів, за яким заборонялося святкувати Пасху Христову раніше весняного рівнодення одночасно з жидами. Через те, що весняне рівнодення під час Собору прийшлось на 21 е березня, Собор постановив: тільки ті місяці у повні визнавати за пасхальні, що відбудуться 21 березня або пізніше.

Для цього потребувалося знати дні й числа молодиків і місяців у повні. Були зроблені відповідні вирахування за допомогою циклу афинянина Метона, який ще в 432 році до Р. Х. винайшов, що 19 років вміщають 235 місяців у повні і, що через 19 років фази місяця повертаються до днів тієї ж назви. Враховуючи коло обігу місяця й сонця, зріст місяця до 1-го січня й 1-го березня, було складено спеціальні таблиці для визначення на кожний рік певного дня Пасхи. Ці таблиці називаються Пасхалією.

З усіх формул, запропонованих для визначення днів Пасхи, найзручніша належить математику Гауссу, практично спрощена нашим сумським земляком відомим астрономом О. М. Савичем.

За часів панування советів друковані таблиці Пасхалій давно вже закінчились. Тому подаємо для загального відома тут таблицю православної Пасхи на 5 найближчих років:

Рік	Старий стиль	Новий стиль
1942	23 березня	5 квітня
1943	12 квітня	25 квітня
1944	3 квітня	16 квітня
1945	23 квітня	6 травня
1946	8 квітня	21 квітня

Дати, що вказані в рубриці „Новий стиль", не можна приймати, як покажчики днів святкування Пасхи за новим стилем в країнах, де встановлено Григоріянський календар. Через зміни в календарі, що їх було зроблено в 1582 році, день св. Пасхи в Григоріянському календарі, як правило, не може збігатися з днем св. Пасхи в Юліянському календарі. Такий збіг може бути тільки випадковим, бо формули Гаусса для вирахування днів св. Пасхи за Юліянським календарем неоднакові з формулами для цих вирахувань за Григоріянським.

Редактор Л. СВОБОДНИЙ.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Сумн, вул. Церковна, № 7. Mit Genehmigung des Oriskommandanten

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

НЕДІЛЯ 29 БЕРЕЗНЯ 1942 р. № 39 (60)

ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 25 березня 1942 р.

овне Командування повідомляє:

ас успішних місцевих атак німецьких військ **на східньому** ворог зазнав великих втрат людьми й матеріалами.

ніх відтинках формації німецького літунства успішно ували наземні війська. Нальотами на **Мурманськ** вдалося ушкодити великого торговельного корабля, а також узбе- споруди. Німецькі ловецькі літаки збили на **даленій** 7 винищувачів типу Херікейн і одного советського літака. **ідньому фронті** особливо відзначилася ловецька ескад- італійського експедиційного корпусу. 20-та панцерна диві- багатоденних важких боях відбила на сході ворожі атаки, ладилися частково переважаючими силами й за підтримкою завдавши ворогу великих кривавих втрат і знищивши ків.

вічній Африці — незначна обопільна розвідча діяльність. ас безуспішних атак вдень змішаних ловецьких й бойових ських з'єднань на французько-бельгійське узбережжя, тратив 7 літаків.

лої ночі протилітунською й морською артилерією збито ких літаки.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 26 березня 1942 р.

вче Командування повідомляє:

Керченському півострові було відбито слабші ворожі

онецькій області, в запеклих боях зламалися об найупер- опір німецьких і румунських військ ворожі атаки, які ло були підтримані танками.

різних інших відтинках східнього фронту в умовах тривалої також було відбито ворожі атаки, частково після жорсто- ів. Наші місцеві атаки проходили успішно.

березня німецькі бойові літаки підпалили в одному з портів ського **узбережжя** торговельне судно середнього розміру. **схід від Соллуму** німецький підводний човен потопив човача й пароплава зі складу міцного британського каравану. мецькі бойові літаки успішно атакували **порт Ля-Валетта** ьті. Перед бухтою Марса-Широкко британського вартового було вражено бомбою.

ові нальоти літунства на портові райони Дувру і військові ни міста, під час яких було скинуто бомби важкого калібру, лися до великих руйнацій.

як, який провадив розвідку, вдень збив над південно-схід- бережжям Англії британського ловецького літака.

ог минулої ночі скинув фугасні й запалювальні бомби тьох місцевостях Західньої Німеччини. Цивільне населення тратили забитими й пораненими.

дніпокі ворожі літаки залітали в південні райони Німеччини.

ові ловецькі літаки і протилітунська артилерія збили 8 ата- их бомбардувальників. При цьому обер-лейтенант Бекер 15-ої і 16-ої нічних перемог.

Короткі повідомлення

ер мав в своїй головній тривалу й щиру розмову рським царем Борисом.

нські швидкісні загони ли в Бірмі сполучення по- ікоі Мандоляйем.

осування японців в Бірмі лося до вестатку ижу в викликало цим труднощі в ні продовольством.

літ японських бомбарду- ків на Кореджіор примусив замовкнути всі ворожі протилітунські батареї.

◆ Новому іранському прем'єр-міністру, крім британського, нав'язано також советського радника.

◆ За наказом Рузвельта заарештовано 8000 европейських моряків, які відмовилися працювати на північно-атлантичних лініях.

◆ США будують опорні бази в Еквадорі, Венецуеллі й Кубі. Мексіку примушено надати свої порти й аеродроми США.

ЕВАКУАЦІЯ КОЛОМБИ

ГОЛЬМ. Як повідомляє е інформбюро, за наказом го командувача почато ю головного міста остро- ву Цейлон — Коломбя. Всі жінки, діти, а також особи, які не служать в державних установах, мусять негайно залишити місто.

Над усе—загальне добро

Руїну й злидні лишили нам большевики по своїм відступі, знищуючи все, що могло б бути джерелом існування для українського населення, що потом і кров'ю своєю творило матеріальні й духовні цінності.

Протягом більше двох десятиліть населення України піддавалося жорстокому визискові большевицьким режимом, змагаючись і перевершуючи у витонченості форм цього визиску трудящих з капіталістами Англії та Північних Штатів Америки.

Український робітник як і інтелігенція мали за свою працю жалюгідну платню, а український селянин, втративши землю, за яку він клав своє життя в революцію сімнадцятого року, робив хліб і не мав його у себе. Йому разом з городянами доводилося стояти у довжелезних чергах біля крамниць, щоб купити булочку чи пиріжок, бо хліба йому в крамницях не давали.

Такою була жидівсько-большевицька система господарювання — визиску працюючих і у відповідності до цього визиску було побудовано весь державний, партійний і професійно-спілковий апарат.

Ось чому стаття „Організація німецького народнього господарства", що була вміщена в нашій газеті (№29 від 20. II-п. р.), повинна привернути до себе найбільшу увагу, бо в ній подається незнана нами раніше система господарювання, що стоїть на захисті інтересів всього народу, на захисті інтересів працюючих, що побудована на засадах **підпорядкування інтересів приватних загальному добру**. Такий принцип організації німецького народнього господарства.

Вантажившись і ставлячись вдумливо до змісту згаданої статті, всі ті, що безпосередньо й активно включилися до відбудови українського господарства, до ліквідації руїни, що лишили нам по собі большевики, повинні добре пам'ятати цей принцип господарювання, що немає нічого спільного ні з капіталізмом, ні з большевизмом.

Трудящі України повинні знати, що у Великонімеччині підприємець—не лише **керівник і провідник** підприємства, а весь персонал щільно з ним співпрацює; що **ввесь** спільної части стоїть на сторожі оборони інтересів робітництва, коли підприємець нарушував своїм становищем та своєю волею.

Для нас звучить це і приємно і по-новому, бо большевики прикладали всіх зусиль до того, щоб нам нічого не було відомо про виробничі відносини у Великонімеччині та Італії. Большевики колисали наше робітництво в тому, що завжди твердили про належність фабрик і заводів робітникові, визнаючи його господарем. І в той же час проводили свою жорстоку експлуатацію цього „господаря" фабрик і заводів, як колисала вона і селянство в тому, що йому належить вся земля, при чому належить не абияк, а навічно, насправді ж „господар" землі був покріпачений і голодував.

Крючи від нас правду про становище робітника закордоном, большевики щось 25-26 року організували подорож групи робітників за кордон (були тут і сумчани), щоб показати, розуміється, перевагу становища робітників у Советському Союзі. Але ефект був протилежний, коли ця група робітників побувала в Італії. Коли ж ці „подорожники" дозволили собі говорити, правда, не вголос, про позитивні сторони виробничих відносин в Італії, а то й перевагу тієї над виробничими відносинами в Советському Союзі, то зрозуміло, що вони за таку „вільність" думання потрапили до тюрем та близьких чи далеких таборів.

Так невдало для большевиків і нещасливо для учасників скінчилася ця подорож.

Отож ми маємо тепер право твердити, що большевики ховали від нас правду про справжні виробничі відносини у Великонімеччині та Італії.

З приходом по нас наших друзів—німців, які визволили Україну з московсько-большевицьких лабет, з жидівського поневолення, ми заходилися біля налагодження нашого господарства, яке й проводимо не без успіху. Одначе частина учасників відбудови, та навіть керівники її, припустили помилку в тому, що зрозуміли своє завдання в господарстві й культурі, як звичайне копіювання всього, що було за часів паратту, тобто часів розвитку капіталізму в Росії.

Війна ж, що веде зараз нова Европа на чолі з Великонімеччиною, направлена не тільки проти большевизму, а й проти капіталістичних ворогів миру — Англії й США.

Ось чому безпосереднє копіювання всього дореволюційного не сумісне з теперішнім часом визвольної боротьби. Чи значить це, що таке тверджения стримує або пригнічує господарчу свободу? Ні! Господарча свобода не пригнічена, але до деякої міри обмежена, щоб **приватні інтереси не перешкоджали в діяльності для загального добра.**

Отож господарча ініціятива, а також ініціятива в інших галузях діяльності корисна й співзвучна новому часові лише тоді, коли в ній переважають елементи загального добробуту.

Перемога німецької армії несе нам той новий лад, який забезпечує добробут працюючим, той лад, що не знає большевицької чи капіталістичної жахливої експлуатації, яка кидає працюючих в злиднї й жебрацтво.

Тому то, в розбудові добробуту нової України наша праця, наша діяльність повинні спрямовуватися до того, щоб інтереси загального добра, інтереси нації ставилися б нами над усе.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ У НІМЕЧЧИНІ

Націонал-соціалізм має свій ок ремий погляд на працю і ролю робітництва. Кожна людина — це, передусім, робітник. В новітній Німеччині ніхто не вважає праці за прокляття, чи зло, лише, навпаки, бачить в ній благословення. Праця — це вже не засіб здобувати майно й гроші. Праця в сучасній Німеччині творить зміст самого життя. Протилежно до лібералізму — націонал - соціалізм оцінює працю не під кутом її вартості для одиниці, а лише з погляду вартості праці для національно-державного загалу. Тому й у розподілі занять між громадянством та становищ у державі рішає не походження, споріднення чи протекція, а здібність, пильність і фахове знання даних одиниць. Кожна чесна праця, яка б вона не була, заслуговує на пошану. Всіх, хто працює, обов'язує одна чеснота, що полягає на совісним сповнюванні обов'язків свого знання. Праця рук не менше вартісна, як кожна інша, а кожна чесна праця людину ушляхетнює.

Німецька служба праці

(Reichsarbeitsdienst)

Щоб перевести практично в життя так зложену ідею праці, заснували у Німеччині розпорядженням Канцлера 26 червня 1935 року „Службу Праці". Побіч загальних шкільних обов'язків і загальної військової повинності Служба Праці становить третю доповняльну форму виховання молоді. Обов'язкова Служба Праці обіймає всю німецьку молодь обох статей від скінченого 18—20 року життя почавши до 25. Час служби — півроку. Всі, що вперше приходять до СП. присягають такими словами: „Присягаю заховати Вождеві Німецької держави й народу, Адольфові Гітлерові, непохитну вірність, віддаватиму йому і призначеним через нього вождям безумовний послух. Мої службові обов'язки виконуватиму совісно, а товаришам Служби Праці буду добрим побратимом".

Мета СП лежить у вихованні молодого покоління в націонал-соціалістичному дусі й пошані до фізичної праці. Таке виховання вбиває соціальні відмінності, злагіднює станову ненависть і пиху. В таборах СП зустрічаються сини багатих директорів фабрик із бідними робітниками, студенти високих шкіл із селянськими наймитами. Зодягнувши однаковий однострій, стають вони всі спільно з лопатами в руках до праці, виконуючи почесну службу для народу й батьківщини. Табір має свої окремі права. Під спільним шатром чи по бараках живе німецька молодь і навчається, що в житті людини рішає не походження, не звання, а характер, працездатність і особистий вклад для загалу. Гасла таборового життя кажуть: Добро народу стоїть над особистим „я" людини. Побратимство в житті одиниць творить єдність нації. Духовне формування німецької молоді розпадається на окремі ділянки, як лекції державної політики, техніки праці, плекання здоров'я і тіла, справи порядку й наука обов'язковості.

Велику ролю відіграє Німецька Служба праці в ділянці господарства. В Німеччині немає такого приватного господарства, яке не було б зобов'язане відносно народу й держави й діяло б виключно для власних інтересів. Новий господарський порядок вимагає пристосувати господарство до інтересів народу й держави. Це не значить, що новий економічний лад усуває приватну власність. Навпаки, німецький лад і закони беззастережно її приймають і охороняють. Має вона лише інший характер. Замість вільного розпорядження власністю запровадили прилюдну відповідальність її перед державою і народом. Через те стає вона соціалістична. Спосіб господарювання лишається приватний. І в цьому суть націонал-соціалістичної господарської революції.

Такі засади створюють грунт для практичного проведення Служби Праці, що заснована на потребах народнього господарства й бере участь в його розбудові, маючи на увазі політично-державні потреби. Головні господарські завдання цієї інституції зосереджуються на землі, що прохарчовує цілий нарід, бо донедавна харчування Німеччини великою мірою залежало від закордону.

Адольф Гітлер сказав у одній із своїх промов: „Німеччина мусить стати знов хліборобською країною". Це значить, що побіч великої німецької промисловості мусить стати сильне німецьке селянство, організоване так, щоб воно змогло при найменшому імпорті з закордону таких продуктів, як м'ясо, товщ і збіжжя, прохарчувати цілий нарід. Земля й сильне селянство — це здорові, природні підстави існування народу й держави. Служба Праці іде назустріч пекучим потребам землі й селянства: висушує болота й багна, охороняє поля перед повенями, розбудовує мережу польових доріг, засаджує лісами пустирі й поліпшує транспортові умови. Сюди треба додати ще доставку будівельного матеріалу для села, зводнювання сухих теренів, меліорацію землевпорядження і т. ін.

Служба Праці обіймає також німецьке жіноцтво, виховуючи дівчат на добрих жінок, господинь і матерів.

Німецький фронт праці

(Deutsche Arbeitsfront)

Мільйони німецьких робітників до перебрання влади в Німеччині націонал-соціалістами (1933 року) —були зорганізовані в різних професійних спілках і товариствах (gewerkschaft). Однак, політика проводу цих організацій не відповідала інтересам держави. Схилялися вони до партійництва, сварні і взаємної ворожнечі.

По приході Гітлера до влади всі ці товариства були розпущені, а їх установи й майно перебрала держава, наставивши опікуна д-ра Ляя (Ley). Замість розпущених професійних спілок зорганізовано Німецький Фронт Праці, що об'єднує майже всіх робітників, підприємців і службовців Німеччини. Розвивався й міцнів він дуже швидко—до грудня 1933 р. налічував він 9.300.000 членів, а зараз має їх майже 23 мільйони. Мета Німецького Фронту Праці — створити народню єдність і співпрацю всіх німців. Дбає він про те, щоб кожен громадянин знайшов своє місце й працю в господарському житті народу, був корисний для громадського добра.

Він виховує зразкових фахівців-робітників, піклується їхнім здоров'ям і підносить їхній життєвий рівень. Через те основним капіталом німецького господарства перестало бути майно банків (золото), а почала ним бути гігантна праця німецького робітництва. Фронт Праці управляє під цю пору 4.100.000 підприємств: будує нові мешкання для широкого загалу; будинки відпочинку; спортові зали; робітничі готелі; прогулкові кораблі; організує банки німецької праці й каси ощадності; опікується працюючою молоддю і жінкою. Завдяки саме Німецькому Фронтові Праці Німеччина спромоглася за короткий час озброїтись так, що є тепер першою військовою силою в світі.

(„Нова Україна").

Японські трофеї

ТОКІО. З приводу оп... Суматрі, Яві, Тіморі і ... японський військовий міні... заявив в рейхстазі, що ... війни до 14-го березня ... захопили понад 210000 по...

Крім того, японські вій... щили 1600 літаків і захо... гармат, 190000 кулеметів ... матів і 28000 танків, ав... та вагонів.

Морський міністр Шімад... у японському рейхстазі ... операції флоту спочатку ... 14 березня. Японський фл... пив 130 ворожих військо... раблів, а саме: 7 лінкорів, ... носці, 12 крейсерів, 22 ав... чі, 44 підводних човни т... ших військових кораблі.

Опір Чункінга чимраз слабш...

За повідомленням агент... мей з Нанкіна, головний ... дуючий японським експед... корпусом у Китаї генер... повернувшись з інспекційн... дорожі по фронтових ліні... нічного Китаю, *заявив*, ... чункінгівських військ і ко... у Північному Китаї чимраз ... особливо після початку ві... ній з США і Англією в гр... нулого року.

Щодня імперія втр... свої позиції

Губернатор британської ... Трінідад, сер Губерт Юн... мив, що поміж США й ... брітанією складено по... за яким, у разі, якщо Тр... де зачеплено війною, тр... війська, так британські, ... риканські, буде підпо... командуванню американсь... нерала Генрі Претта.

Трінідад належить до ... ських островів, на яких ... час британці віддали США ... пункти в обмін на стар... канські винищувачі. Зали... но з цього прикладу, США ... довольняються лише ... пунктами, а вимагають ... дування Трінідадом.

Азербайджан приєдн... до Совєтського Сою...

АНКАРА. Совєтський ... у Тавризі готується до ... пійного й адміністративно... єднання іранської провін... байджан частково до А... жанської совєтської ре... й частково до совєтської ... Урядовий центр поширен... байджанської совєтської ... ліки лишатиметься в Ба...

Як повідомляють з Ір... лійці перевели свої війс... на до Іраку. Ці заходи н... не з ними віддання Ірак... були основною темою пог... укладених під час пер... Ідена в Москві, на ... московській конференції.

За повідомленнями з Ір... вети намірюються ... цільну большевизацію Ір... ріаних політичних кол... вважають, що ходою ви... совєтськими військами б... вано й Тегеран.

Вашінгтон планує Амазонську державу

БУЕНОС-АЙРЕС. На перебуваючого досі в США бразильського міністра фінансів Суза Коста впливають зараз в Білому Будинку, щоб він дав згоду на створення Амазонської держави. Ця нова, одинадцята держава Південної Америки, являючи собою формально протекторат шести своїх сусідів США, фактично буде велетенською Рузвельтською державою. Йдеться про досі майже не засвоєну область, в якій знаходиться лише перуваїнське місто Іквітос у верховинах Амазонки і бразильське місто Манаос.

Бразилія повинна поступитися великою областю на користь нової держави. Венецуелла, Колумбія, Еквадор, Перу й Болівія повинні віддати райони своїх держав, які географічно належать до басейну Амазонки. Управління новою державою передбачається здійснювати через „технічну раду", складену з північно-американців, під доглядом постійної комісії з представників всіх шести сусідніх держав і США. Держави, яких стосується цей північно-американський план, ще зовсім не були запитані про свою думку. Опір проти цих планів особливо значний у Колумбії.

Японія протестує проти звірства американських військ

ТОКІО. Міністр зовнішніх справ Того повідомив нижню палату про те, що японський уряд через посередництво швайцарського уряду протестував проти кривавої бійні, яку американські війська влаштували на Філіппінах в перші дні війни. Без всяких підстав було вбито 40 цивільних японських громадян.

БІРМАНСЬКИЙ ШЛЯХ ТЕПЕР — ГОЛОВНИЙ ШЛЯХ ЯПОНЦІВ

Бірманський шлях, який ливими англо-американ- ки до Чункінгу, зро- овим шляхом японських вдеруться в китайсь- і завдадуть режиму смертельного удару як Рангун вже потра- ські руки. Так пише га- Шімбун". „Не дивля- факти, Чункінг чинить опір Японії і тягає й Америки каштани з вогню, що з'являється найбільшою трагікомедією Східньої Азії".

Керівники в Чункінгзі чинять свій безнадійний опір Японії, очевидно сподіваючись підтримати свою владу, яка хитається все більше, хоч вони й повинні були б бути незадоволеними нездатністю Англії й США допомогти їм, маючи всі підстави навіть зневажати ці країни з огляду на їх пусті обіцянки.

Моссульський нафтопровід висаджено в ...тря

Б. З Багдаду повідомля моссульський нафтопровід від Гадіти висаджено в Йдеться про галузь, що веде до Гайфи. ...перегонний завод у Гайфі лишився без сировини.

Новий заклик Бозе до волі

н. Субас Шандра Бозе, ий національний вождь, по радіо з новим заклин- індусів. Він знову вказує жне пригноблення індійсь- роду англійцями й висловлює впевнення, що з руїн ської імперії виникне вільна Індія.

тому країни пакту трьох Німеччина, Італія й Японія, які розтрощать британську імперію, є природніми друзями й союзниками Індії, кожний індус, який працює на Великобританію, є зрадник. Лише той, хто живе на місяці, може повірити, що Індія сьогодні хоче бути домініоном в складі імперії. Адже відвідування Індії Криппсом, або будьяким іншим англійським політиком буде вже спізнілим і не викличе в країні будьякого інтересу.

Побоювання за Панамський канал

ОС - АЙРЕС. Наскільки ою вважають США загрозу ському каналові видко з но оголошеного погодже- Еквадором про надання морських опорних баз. о, головному місті Еквадо- домо, що північноамерикан- олдати вже зайняли нову у опорну базу Салінас і що риземлилася велика кількість літаків. З положення бази видко, що США зважають на загрозу західньому флангу Панамського каналу.

Приклад Північної Америки наслідує й Перу. Перуванські війська зайняли деякі острови, які належать Еквадору. Хоч Вашінгтон і гарантував кордони Еквадору, зараз він спокійно спостерігає, як Перу захоплює частки еквадорських територій.

1400 даремних залпів

САБОН. Американська спіль- досі займається таємницею невідомих літаків, які нещо пролетіли над Лос Анжело- На думку американської повітряної оборони, літаки були військовими і належали вільних літаків різних типів. протилітунські батареї дали тих таємничих літаках 1400 залпів, жодний з літаків не був збитий. Головне командування каліфорнійської берегової оборони само поширює чутки, що тут йдеться про літаки п'ятої колони, які хотіли розвідати міць й розташування протиповітряних батарей і терорізувати цивільне населення.

Амстердамська біржа як дзеркало подій

СТЕРДАМ. Березень. У Ро- центрі Амстердаму, розгра- зараз в новому будинку драми, які відзеркалюють політики, яка офірувала іними голландськими колонія- вітарі англійської і амери- кої неважерливості. вні акції олов'яної, нафто- укрової, тютюнової і судно- будівельної промисловостей, які минулих років були ще повноцінними, падають літерально в безодню. Година за годиною починають чимраз більш розуміти, що Голландську Індію було так само офіровано, як в свій час Польщу, Норвегію, Бельгію, Францію, Югославію, Грецію й саму Голландію.

Небезпечний советський дипломат

ЛЬСІНКІ. „В тіні советського ...ництва" — під такою назвою ...шує фінська державна по- статтю про підривну роботу ів у Фінляндії. Стаття ця ...фікує сучасного посла советів ...дові Майського, як небез- ...шого за всіх советських ...оматів, що доведено його ...ністю в Хельсінкі, коли він ...там за посла. Майський розумівся на тому, щоб збирати цінні відомості й, ховаючись під машкарою друга, встановлювати зв'язки, які він використовував для здійснення своїх політичних намірів. В цій же статті наступник Майського Деревянський обвинувачується в тому, що, завдяки своїй політичній нездатності, сприяв частково виникненню фінсько-російської зимової війни.

Дещо про чесність і порядність

Gefreiter Alfred Jaeger.

Це не лише наслідок війни — цього крайнього національного лихоліття, що може спіткати нарід — коли людина, яка може випадково потрапила в злидні, дозволяє собі скористуватися з „кожного засобу" і „кожної можливості", щоб поліпшити свое особисте становище.

Навіть за цілком нормальних життевих умов бувае багато людських дій, які хоч і не загрожують безпосередньо загальному ладові суспільства, але досить важливі, щоб значно пошкодити людським взаємовідносинам і довір'ю. Хай це полягае в моральній сутності людини, яка визначае спосіб його дій в їх засадах або на відносинах до життевого середовища, назвемо сумлінням, законом Божім, або почуттям обов'язку стосовно суспільства те, що змушуе людину поважати певні норми,— по суті це все назви тієї ж самої речі.

Обговорюючи тему „чесність і порядність", цікаво розповісти про декілька випадків, що днями трапилися в Сумах.

Літня жінка повертається з базару, де вона щось купила. Зайшовши до квартири, вона помічае, що в її кишені бракуе гаманця. Вона добре пам'ятае, що поклала гаманець до кишені, і ось він зник. В гаманці було біля 50 карбованців грошей і хлібна картка. Але найболючіше для неї — це втрата гаманця, любого як спогад.

Люди похилого віку часто-густо мають прихильність до таких, любих їм дрібниць, які постаріли з ними і з якими пов'язані спогади про минуле. „Що ж, вкрали в мене гаманця; це ж таки зовсім легко вкрасти щонебудь у старої", — говорить вона сумно, й так говорить, що в словах її навіть не можна почути будьщо від людського протесту.

Чи можна тут заспокоїтись, сказавши: „це вже така доля?" Звичайно, ні. Може „фатум?" Теж ні. Може „вина?" Так. Святість поняття власності, яку було розчавлено чобітьми совєтської „пролетарської моралі", яку свідомо відкидалося чи ігнорувалося у вихованні молоді — її треба знов піднести з приниження, щоб зробити пристойним суспільне життя.

Звичайно, злочинство може існувати ще й далі. Але зараз злочинцем іноді стае й той, хто по суті чужий цього злочинства. Лише через розкладницький дух свого часу коїть він злочин, свідомо чи несвідомо, всерівно це його не виправдовуе.

Ще один випадок.

Одна жінка написала листа до родичів у Німеччину. Не дивлячись на військовий час, місцева комендатура пропонувала свої послуги приставити листа. Цілком зрозуміло—і даний випадок це лише підтвердив, — що листа цього було переглянуто відповідними органами. І що ж—в цьому листі „кореспондентка" пише німецьким родичам, що в Сумах знищені цілі вулиці. Якщо безпосередній свідок крізь свої темні окуляри бачить „катастрофи", яких взагалі не існуе, можна припустити, як він жалкуе, що не міг сукупно з імператором Нероном спостерігати пожежу в Римі... Війна й так приносить багато лиха, так що немае потреби ще його „винаходити".

Але користуватися з цього, з цих вигадок, щоб викликати ще й інтерес до себе з боку інших..., це, м'яко кажучи, „нечесно й непорядно".

Інший приклад. Тутешній громадянин звернувся до німецького солдата з проханням здати певну, належну йому річ в майстерню для ремонтування. Солдат здивовано запитав: „Чому я повинен це зробити, коли ви й самі можете віднести свою річ до майстерні?" Відповідь була така: „Бачите, коли я сам піду, то мені доведеться заплатити вдвічі більше, мене обрахують, обдурять". Такі пояснення непоодинокі.

І ще. Жінка стоїть на розі вулиці і звертається до солдата за сірниками. У неї жалібний вираз, чи то через погану погоду, чи то тому, що їй бракуе сірників, чи то...

Солдат маe лише бензинову запальничку. Він не може дати жінці сірників.

І жінка говорить: „Так, так, війна... раніше, коли в Сумах були ще большевики, тоді сірників було в Сумах скільки завгодно, але тепер...?". Тут також коментарії непотрібні.

На закінчення цієї сумної хроніки глянемо на тутешній базар. Один продае жіночі черевички, інший штани. Звичайно, дуже потрібні речі. І ось, коли продавець загавився, може під час розмови зі знайомим, у нього вже щось вкрали.

У одної жінки була чудова муфточка. Купуючи щось, вона поклала її осторонь, і муфту негайно вкрали. Застерігаючим голосом кричить одна жінка другій: „Бережіть свої кишені, бо в вас щось витягнуть!". Надто пізно. Жінка дивиться перелякано по кишенях і... 100 карбованців вже змінили свого власника.

Щоб віддати „пошану" традиціям таких злочинів, треба згадати один випадок з учнем.

Ще за часів большевизму—учень школи, підліток, вдерся нахабно в чужу квартиру, коли господарка була якусь хвилину відсутня, й вкрав курку. Сусіди помітили це і, розповівши про крадіжку скривдженій, підкреслили: „Не вживайте будьяких заходів, обліште це, бо інакше буде вам ще гірше...".

Чесність і порядність це більш ніж красиві слова. Вони створені для життя, в якому й повинні здійснюватися. Особисті злидні, труднощі військового часу не дають права на хижацтво, не дають права на непродуману, непотравлену критику, яка, протискуючись зовні, може завдати болю іншим людям, болю, якого можна запобігти.

Звичайно, не всі люди „ангела". Тоді може й не цікаво було б на нашій планеті. Але найблагороднішим завданням кожного є прагнення стати морально й етично розвиненою людиною. І не тому, що про це написав „професійний поліпшувач людства", а тому, що само в собі є добрим, добре діяти.

Слідство в Танжері довело вину британського консула

РИМ. Слідство в справі вибуху, від якого нещодавно в Танжері загинуло 16 осіб і 25 було важко поранено, встановило, як повідомляє спеціальний кореспондент „Джорнале д'Італіа", обставини, вигідні для британського консула.

Слідством встановлено:

1. Що вибухова речовина містилася в одному з п'яти пакунків дипломатичного багажа, представленого з Гібралтару англійським пароплавом прямо до Танжеру. Далі, що чотири інших пакунки були після вибуху відразу ж взяті урядовцями англійського консульства, які скористувалися з загальної метушні, і приставлені до консульства.

2. Що рештки пакунка, який містив пекельну машину, були знайдені в вуличному асфальті і приставлені до слідчих органів для вивчення.

3. Що ці рештки були визнані митничим урядовцем за частки обгортки одного з п'яти пакунків, які приставлялися до мітниці як дипломатичний вантаж.

Англійський консул намагався ще вимагати від Танжерських органів відшкодування за шкоду, заподіяну вибухом англійським громадянам.

Відповідні танжерські органи відповіли на цю вимогу заявою, що претензію про відшкодування буде розглянено після того, як англійський уряд заплатить жертвам вибуху за заподіяну їм шкоду. Після цього англійський консул більш не наполягав на свої вимоги.

Безсилля Англії проти наступу в Бірмі

ЖЕНЕВА. З повідомлень колишнього спеціального кореспондента газети „Таймс" в Бірмі видно, як важко вражено британське панування в Індії японським просуванням Бірмою, і які безсилі англійці проти японського переможнього наступу.

Кореспондент констатує, що вже й зараз, після зайняття японцями Рангуну, Індія втратила будьяку можливість одержати з Бірми олію. ряж, деревину й мінерали, хоч в постачанні цими товарами Індія дуже залежить саме від Бірми.

Також найбляжчим часом гостро відчуватиметься неможливість одержувати з Бірми нафту, гас, вольфрам. Наближається небезпека просування японців до Лашіо, в Північній Бірмі, де Бірманський шлях іде через китайський кордон Там скупчено багато призначених для Китаю військових матеріалів, які можна з огляду на транспортні труднощі лише протягом місяців перевезти до Китаю.

Наявні у Бірмі англійські війська навряд чи зможуть затримати японців. З огляду на транспортні труднощі дуже важко приставити до Бірми підкріплення. Труднощі ці навіть настільки значні, що можливо англійське командування зовсім відмовиться від допоміжних заходів.

Дбати про культуру мі

Показником культурності є також чистота й охайність. А чи чисто у нашому місті?

Досить пройтися вулицями, заглянути у двори, щоб впевнитись у тому, як багато керуючих будинками, двірників не турбуються як слід за підтримання чистоти в дворах і біля них.

На вулицях брудно. А заглянеш у двір — жах бере. Скільки всякого бруду! У багатьох будинкових управах не подбали своєчасно, щоб звільнити ями та ящики, а тому, здебільшого, останні переповнені сміттям. В деяких будинках сміттєві ящики — зовсім відсутні. Мешканцям доводиться звалювати покидьки де прийдеться. У дворах, куди не глянь, — величезні купи бруду, розміщені тут же, де ходять люди — не у спеціально відведеному місці.

У дворі № 5 по Сінній площі (будинкова управа № 7) за совєтів викопали величезне бомбосховище. Будівництво його не закінчили. Звідси, ніякої користі нікому воно не дало, а, навпаки, шкоду — спаскуджено двір. Та мало того, величезна яма „сховища" перетворена на смітник. Як тільки наступить весна, ця сміттєва звалка стане розсадником пошести. Не краще тут і з вбиральнею. З струмками води розноситься бруд по двору.

Прийшла весна. Вже помітно тане сніг, струмки води стають все бурхливішими. Витікаючи з дворів, вони несуть за собою весь бруд. А тому стануть можливими пошесні захворювання.

Отже, завдання всіх керуючих будинками позбутися різних розсадників хвороб, привівши у належний санітарний стан ки дворів. Більш енерг ні діяти асенізаційні об повинні панувати чисто док.

З наступом весни д думати і про розбив квітників.

Заздалегідь необхід насіння квітів, щоб у вже існуючих скв хороше, коли за ініціат управи буде розбито

Окремо треба подум деревонасадження та посаджених дерев. всією немилосердністю людьми, які не усвідо ня деревонасадження, садки. Обов'язок кожно нина — стежити за кож цем, не дозволяти нищит садження. Кожну вулиц двір треба буде зробит

Міський парк був і б відпочинку трудящих та. Тисячі сумчан, як наступлять теплі літні дн дуть сюди. Отже, створ них справжнє культурне — це першочергове завд ції благоустрію.

Ми звикли відчувати весн з народженням зеленого наших садків. І про них можна забувати, пам'ятаю личезну вагу не тільки, культурного відпочинку, рела існування.

Зробити м. Суми чистим, кованим, зеленим містом нім українським містом всієї громадськості.

Редактор Л. Со

Забірні картки на одержання хліба в квітні будуть видаватись у крамницях по місцю приписки населення на березень терміном з 25 по 30 березня.

Підприємства, установи та особи, що займаються суспільно-корисною роботою, до 27-III подають списки на одержання додаткових карток до карткового відділу роздрібної торговельної контори обласної споживчої спілки за формою, що існувала на березень.

Картковий відділ облспоживспілки.

СЕЛО ВІЛЬМИ,
СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ,
ЗАПРОШУЄ СВЯЩЕНИКА.
ЦЕРКВА ОБЛАДНАНА.
1—1

РОЗШУКУЮ СИНІВ —
ТІМЧЕНКА
Миколу Яковлевича
та ТІМЧЕНКА
Федосія Яковлевича.
Тих, хто знає про місце перебування, прошу повідомити на адресу:
м. Суми, Гудимівський провулок, № 9.
ТІМЧЕНКО Якія Олександрович.

РОЗШУКУЮ СВОГО ЧОЛОВІКА
УСТИМЕНКА
Михайла Явдокимовича.
Тих, хто знає про місце його перебування, прошу сповістити на адресу:
м. Суми, Гудимівський провулок, № 9
УСТИМЕНКО Галина Яковлівна.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Промисловий відділ (Abt. W) господарської команди в м. Сумах (Wi-Kdo-Ssumy, вул. Миколаївська, 47) обняв, за винятком підприємств, що переробляють продукти сільського господарства, провід промислових підприємств і торгівлі.

Фабрики й підприємства будуть якомога найскоріше знову відбудовані, щоб забезпечити потрібними товарами армію на фронті й цивільне населення.

Для цивільного населення буде відкритий магазин, в якому в першу чергу купуватимуть ті, які співпрацюють з Німецькою Армією.

Щоб цю мету скоро осягнути, ПОСТАНОВЛЯЄТЬСЯ:

1) Директори всіх фабрик, підприємств (промислових) і торгівлі зобов'язані до 31/III-1942 р. зголоситися у господарській команді, (промисловий відділ). Вони мусять скласти точний інвентарний список машин, верстатів, запасів виробу кованих товарів, сировців, пального, палива й смарів.

2) Продавати й відпускати ці предмети так для війська, як і цивільного населення можна тільки за згодою господарської команди.

Грошові впливи (обіги) належить вносити на особисті рахунки в господарському банку. Цими грішми можна оперувати тільки за згодою господарської команди —промислового відділу. В тій цілі треба своєчасно пред'являти листи платень, щоб виплата могла бути затверджена. Всі грошові обіги фабрик будуть обернені тільки на їх утримання і збільшення.

Ціни продукції без згоди господарської команди забороняється підвищувати. Невиконання цього наказу каратиметься.

Господарська команда закликає українське населення й дирекцію підприємств до співпраці.

Кожна ініціатива, кожна пропозиція, яка направлена для скріплення і збільшення продукції, — вітається.

Кожний, хто допомагає розвитку промислу, знайде підтримку.

3) Директори фабрик рівночасно зобов'язані пред'явити списки, які товари і в якій кількості на тиждень, з матеріалів, які є в цих підприємствах, зможуть виробляти.

Господарська команда в м. Сумах (Wi-Kdo-Ssumy).
Промисловий відділ (Abt. W).

Сумське обласне управління державними господарствами
доводить до відома селянства, що за дозволом Німецького Командування
Відкрита Сумська сільськогосподарська школа
(біля ВЕРЕТЕНІВКИ).
Приймаються тільки хлопці віком 16—20 років в перший клас.
На приємні іспити учні, які подали заяви, повинні прибути в школу ранком 10-го квітня.
Прийом заяв продовжується.
Докладні умови прийому даються на місцях — у старост, учителів та вірників господарствами.
НАЧАЛЬНИК УПРАВЛІННЯ — СЕН

ПОВІДОМЛЕН

Під час святкування Сумська комендатура, нови й підприємства за винятком життєво-ва як от — водогін, електро діовузел та інш., пр роботу в п'ятницю 3 кв року о 12 г. дня.

В суботу — 4 квітня, 5 квітня і понеділок — робота не провадиться

Механічні, слюсарні й ські підприємства встано в дні свят чергування на потреби обслуговування ві частин.

СУМСЬКА КОМЕНДАТ

Загублені

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Леонідович.

Метричне свідоцтво на ім'я Борис Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ніна Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Петрович та довідка № 120 від 21-II-42 р.

Метричне свідоцтво на ім'я Орина Гаврилівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тамара Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зінаїда Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Євгенія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Зінаїда Костянтинівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Іванович

Метричне свідоцтво на ім'я Миколайович.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми вул. Церковна, № 7.

СУМСЬКИЙ ВІСНИК

ВИДАННЯ ДРУГИЙ. ВИХОДИТЬ ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ. СЕРЕДА 1 КВІТНЯ 1942 р. № 40 (61)

ЦІНА НОМЕРА 50 КОП.

ГАЗЕТА СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ УПРАВИ

ВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 27 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові німецькі й румунські війська відбили ворожі атаки, що провадилися кількома хвилями. При цьому ворог втратив 12 танків.

На північний схід від Таганрогу міцніші ворожі сили було відкинуто контрнаступами на їх вихідні позиції з великими втратами для ворога. **На багатьох дільницях середнього й північного відтинків фронту** ворог під час безуспішних атак також зазнав великих втрат. Власні місцеві атаки призвели до дальніших успіхів. Літунство розсіяло скупчення ворожих танків **на Керченському півострові** і лише на **середньому відтинку фронту зруйнувало 14 товарових совєтських поїздів.** 353-тя німецько-вестфальська піхотна дивізія в тижневих боях відбила 200 ворожих атак, які частково були підтримані танками, і знищила при цьому основну масу кількох совєтських дивізій.

В Північній Африці під час повітряних атак на **Тобруцький порт** пошкоджено торговельного корабля середньої велнчини. Многочисленими влучаннями бомб в кількох місцях перервано залізницю в долині північного Єгипту і знищено британського потяга.

Особливим успіхом продовжувалося бомбардування кораблів **в порту Ля-Валетта і на Мальті,** а також **в бухті Марса-Широкко.** Бомби важкого калібру вразили крейсер і п'ять великих торговельних кораблів, з яких на 4-х виникли пожежі.

В Середземному морі німецький підводний човен переслідував британський караван, з якого, як повідомлялося вчора, було потоплено винищувача й пароплава, і ще потопив торпедою танкер на 4.000 брутто-тонн. В боротьбі проти британського оствідтинку літунство завдавало бомбами військові споруди. Під час атак **проти** силами британського літунства проти Західньої Німеччини ворог зазнав великих втрат. Нічні ловецькі літаки збили 7 ворожих бомбардувальників. Ще чотири британських літаки збито вдень над західнім узбережжям Франції.

Унтер-фельдфебель Гільднер здобув своїх 26--28 трофеїв, обер-лейтенант Вайсенфельс—свого 80 трофею.

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 28 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові й на південному відтинку середнього фронту відбито слабші ворожі атаки й розвідчі просування. **Також на середньому і північному відтинках східного фронту** ворог провадив з міцнішими силами безуспішні атаки.

Німецькі літунські з'єднання успішно атакували військові споруди порту.

На східньому Фронті знищено 21 совєтський літак.

В Північній Африці під час просувань німецько-італійських частин захоплено декілька британських полонених. Німецькі стрімкі літаки атакували **Тобруцький порт,** досягши прямих влучань. Вдень і вночі продовжувалося бомбардування аеродромів острова **Мальта,** корабелень і портових споруд **Ля-Валетти.**

В британських, південному й східньому узбережжях німецькі бойові літаки бомбардували вдень декілька портів і ушкодили важко 2 торговельних кораблі. Як повідомлялось в спеціальній інформації, в ніч під 28 березня англійські морські сили намагалися висадити десант в гирлі Луари, шоб атакувати базу німецьких човнів й зруйнувати шлюзові споруди порту. **Під вогнем німецьких берегових батарей старий британський винищувач, навантажений вибуховими речовинами, які було призначено для зруйнування шлюзових воріт, вибухнув, не досягши своєї мети.**

Вогнем німецьких батарей знищено або пошкоджено основну масу ворожих швидкісних і штурмових човнів. Вороні частини, яким вдалося висадитися на берег, було знищено за допомогою всіх наявних зброї під час спроби атакувати корабельню й пробитися у місто. За відомостями, що досі надійшли, знищено одного винищувача, 9 швидкоплавних і 4 торпедних човни. Крім того, ворог втратив, окрім з великою кількістю вбитих, 100 воїнів полоненими. Німецькі сили не втратили жодного корабля. Навпаки німецькі торпедні човни атакували з'єднання британських винищувачів, які втекли, одержавши кілька влучань.

Минулої ночі було збито нічними ловецькими літаками й протилітунською артилерією 5 літаків з британського з'єднання, яке намагалося до північно-німецької бухти й окуповане голландське узбе-

ЗІ СТАВКИ ФЮРЕРА, 29 БЕРЕЗНЯ 1942 р.

Головне Командування повідомляє:

На Керченському півострові німецькі бойові літаки розсіяли скупчення ворожих танків. Під час повітряних атак на Новоросійський порт було влучено бомбами у торговельні кораблі й залізничні споруди.

В Донецькій області німецькі й румунські війська відбили в кількох місцях міцні ворожі атаки. Ворог продовжував безуспішні атаки також і на інших ділянках середнього фронту. У важких оборонних боях ворогу знову завдано значних кривавих втрат.

В морі **біля Північного мису** літунство пошкодило винищувача й 4 торпедних кораблі зі складу міцного каравану.

Вдень і вночі було бомбардовано порт Мурманськ.

У Північній Африці—обопільна розвідча діяльність. Успішні повітряні атаки було спрямовано проти фортеці й порту Тобруку, а також британських транспортних колон і таборів.

На Мальті було бомбардовано корабельні Ля-Валлетти. На узбережжі каналу німецькі літаки збили 7 ворожих винищувачів. Британські бомбардувальники атакували останньої ночі деякі місцевості північно-німецького узбережжя, зокрема місто Любек. Цивільне населення мало деякі втрати. Нічні ловецькі літаки, протилігунська та берегова артилерія збили 12 атакуючих бомбардувальників.

Короткі повідомлення

◆ У Північній Австралії запроваджено стан облоги. Канадський прем'єр-міністр відмовився надіслати до Австралії канадські війська.

◆ Індійський націоналіст Субас Шандра обраний представниками індійської національної партії в Сінгапурі вождем індійського визвольного руху.

◆ Північно-американський військовий міністр Стімсон повідомив про утворення англійських заводів для війни в Австралії.

◆ Канадський міністр озброєння заявив, що союзники програють війну, якщо не матимуть досить нафти і гуми. Становище з гумою —критичне.

◆ Через операції японських морських сил північно-австралійські води не можуть використовуватися ворогом.

◆ Вождь болгарської молоді доктор Кличков прибув до Берліну для переговорів з імперським керівником німецької молоді Акснаном. Ідеться про співробітництво молоді обох країн.

◆ В той час, як у перший рік існування генерал-губернаторства осушено 100.000 га, в другий рік осушено 300.000 га землі.

Світовий відгомін на аграрну реформу на Україні

БЕРЛІН. Величезна аграрна реформа, якою німецьке державне керівництво усунуло в окупованих східніх районах колгоспну систему і з тим одно з найсуттєвіших явищ большевизму, притягає за кордоном велику до себе увагу.

В цій реформі вбачають одну з рішучих підвалин побудови нового ладу в Европі і перший крок залучення східньоевропейських народів до загальної долі континенту.

Газета „Лаваро Фасціта" заявляє, що з запровадженням німецької аграрної реформи зникнуть сліди большевицької механічности. Серед численних газетних виступів слід зупинитися на заяві Пресбургської газети "Слов'янська політика", яка констатує, що ліквідація колективного господарства знов робить українського селянина вільною людиною, яка працюватиме для себе й своєї родини, а не на політичних комісарів та їх шпигунів. Також і японська преса коментує реформу, як значну подію для европейського розвитку. Зрозуміло, що німецька преса відзначає реформу особливою увагою. Її розцінюють, як остаточне викорчування большевизму і початок нової епохи, в якій візьмуть участь народи, які животіли під московським ярмом.

Бірманський добровільний корпус

Бірманський добровільний корпус, який виник після окупації Рангуну, налічує вже 12.000 чоловік. Ще 30.000 бірманців приєдналися до визвольного руху.

„Як тигри з хащ"

МАДРІД. Єдиний британський кореспондент, що був у Рангуні, Філіпп Йордан, повідомляє свою газету про бойові методи японців. Він говорить, що таємниця японських успіхів полягає не лише в чисельній перевазі, але перш за все в зразковій навченості японського солдата до боїв в джунглях, а також в готовості тубільного населення підтримувати японців.

Отже, — підкреслює англійський журналіст, — треба зробити висновок, що британські готування до цієї війни були конче недостатні. Первинні ліси в Бірмі настільки густі, що ніде не можна бачити глибше, ніж на дев'ять метрів. Шляхи переходять в стежки, прокладені звірями. На таких бойових дільницях відограє велику роль несподіваний напад і єдиною зброєю є пістолети, кулемети й кінжали. Японці вживають також традиційних японських мечів.

„Замість того, щоб розгортати класичну військову тактику, — продовжує кореспондент, — японці поділяються на окремі групи, становляться пообіч лісових стежок і чекають там на ворога. Коли починає розвиднятися, вони, як тигри, вистрибують з хащ і майже одразу зав'язують рукопашний бій з ворогом, здіймаючи типові бойові поклики. Цими покликами вони підбадьорюють один одного. Також весь час вони сигналізують пострілами кольоровими трасуючими кулями. Кожний колір має своє особливе значення, щоб повідомити про позиції ворога.

Японський солдат — це спартанець, який цілого дня задовольняється жменею ризу".

Нестаток нафти в Канаді

Великі втрати танкерів, як наслідки успіхів німецьких підводних човнів біля східніх берегів Америки, знайшли відгомін і в Канаді. Спеціальний журнал „Національ Петроль Ньюс", який виходить в Клевеленді, повідомляє з Канади: „Сигнали SOS з потопаючих танкерів викликали в Канаді великі турботи. Канада потребує нафти, авіабензину, палівної нафти й автобензину. Місцева здобич нафти задовольняє лише 15% потреби, 85% треба довозити з США й Південної Америки. Цей довіз на 22% надходить нафтопроводами, на 4% залізницями й на 74% танкерами.

Втрати нафтових танкерів, які чимраз зростають, тягнуть за собою загрозливий нестаток нафти в Канаді й ставлять домініон перед новими важкими завданнями. Канада перш за все потребує бензину для навчання льотчиків. До того ж англійський атлантичний флот чимраз більше потребує нафти, коли його формації стоять в канадських портах".

Надзвичайна дорожнеча рузвельтівської війни

БЕРЛІН. Як повідомляє з Вашінгтону агентство Рейтер, конгрес схвалив в понеділок закон про військові асигнування в сумі 32 мільярди доларів. Закон цей, надісланий для підпису в Білий Будинок, передбачає найбільше асигнування, відоме в світовій історії.

Невдале порівняння

АНКАРА. В зв'язку з вибухом у Тавжері, лондонська газета „Таймс" проводить паралель з вибухом в Пера-Палас Готелі в Істанбулі і зазначає, що тоді німецькі агенти хотіли вбити британського посла Ренделя.

Відповідні турецькі органи, грунтуючись на матеріалах проведеного слідства констатують, що не може бути будьякого сумніву в тому, що німці не мали анінякого відношення до випадку в Пера-Палас Готелі.

Рузвельт формує чужоземний легіон

Плани про формування в США чужоземного легіону наближаються до практичного здійснення. Всім осілим в США емігрантам-китайцям, голландцям, чехам, південним слав'янам і т. д. створюється цим можливість взяти участь ні на боці США — Англії земці, які вже здобули ам ського підданства, будуть ні до легіону примусово.

Матеріали для будування пан-американського шляху—знищено

БУЕНОС-АЙРЕС. В Манаща, головному місті Нікарагуа, виникла велика пожежа, яка знищила склепи з матеріалами для будування пан-американського шляху.

Загинули вантажні авто, шляхобудівельні матеріали, пиляні і запасні частини на суму доларів.

Втрати ці тим більш якщо врахувати неможлив мінити їх у сучасних військ умовах.

Британці потопили французький вантажний корабель

БЕРЛІН Французький вантажний корабель „PZM-20", що йшов із Сфаксу до Тунісу було торпедовано й потоплено англійським підводним човном. Хоч корабель і мав примітні французькі пізнавальні ознаки, англійський підводний човен атакував його і вразив здзома торпедами. Дев'ять французького екіпажу сп своїм життям за цей напад танців. Вантаж судна скл з фосфору, призначеного сільського господарства ф „PZM-20" був місткістю на брутто-тонн.

Індуси мусять сплачувати більше податків

ШАНХАЙ. Як повідомляють з Делі, англійці збільшують податковий тиск. Новим бюджетом передбачаються ще нові податки, які дадуть надходження в 9 йонів фунтів стерлінгів. Д в сумі 26 мільйонів фунтів покритий позиками.

Арешти бурів, які мають національний настрій

МІЛАН. Газета „Кур'єре делла Сера" повідомляє з Лоренцо Маркез, що в Трансваалі проведено ще 60 арештів. Вождь національного руху бурів, Режданг, протестував проти методів уряду, заявляючи, що з заарешто поводяться гірш, ніж з кр нними злочинцями і, навіть, рігають за ними права ко тися з допомоги адвокатів ти провадяться за методами

Відозва Герцога

Колишній прем'єр-міністр південно-африканського союзу генерал Герцог, звернувся до бурського народу з закликом облишити внутрішню вор щоб був усунений „головн тельний ворог" — залежн Англії.

Заява Де-Валера

В день святого Патріка ірландський прем'єр-міністр Де-Валера заявив, що в разі нападу, ірландський нарід оборонятиметься, й при тому не лише промов цьому ірландці зобов'язані своїми дітьми.

Очищаймо мову від намулу!

Природньо, що з відкриттям у нас шкіл передове вчительство ставило перед собою питання, якого правопису дотримуватися в школі? І на це питання відділ освіти не знайшов задовільної відповіді та й звідти її не міг, що обумовлювалося складом його працівників.

Питання ж правопису — це водночас і питання про мову взагалі, бо в останнє десятиліття до теперішньої війни велася страшна своєю тупістю боротьба з „націоналізмом" в українській мові. Наводилися нові порядки в правописі, морфології, синтаксі, термінології. Все підганялося якнайближче до мови російської, що повинно було привести до збіднювання нашої напрочуд багатої мови.

Ось чому тепер питання про мову, як національної ознаки, цікавить і фахівців-мовознавців, і вчительство, і працівників пера, і загалом нашу інтелігенцію.

Щодо правопису, то нам треба взяти академічний правопис 1929 року. Харківська газета „Нова Україна" (від 12/II ц. р. № 27) повідомляє, що в наукових колах Львова вирішено повернутися до академічного правопису 29 року, і з'являється він обов'язковим для редакцій, видавництв і школи. Незалежно від львов'ян таку ж постанову прийняли кияни.

Академічний правопис 1928 — 29 р.р. був створений спільною роботою численних представників України Наддніпрянської й Наддністрянської. Це — правопис Соборної України.

Але водночас ми повинні звернути увагу і на **чистоту** української мови, звільняючи її від москалізмів та полонізмів. Наша молода інтелігенція, зокрема вчительство, на превеликий жаль, зле підготовлено з української мови і невибагливе до неї, а це є показник його освіти, культури і власної гідности.

Виходить, що ми самі, навчаючи мови, мимохіть, через своє недбальство та й попереднє виховання псуємо найкращі й найдорожчі прикмети нашої мови.

До таких шкідливих помилок треба віднести:

1. Наші слова вжиті у невластивому для них розумінні.

2. Форми слів і речення, етимологічні й синтаксичні не наші, стиль чужий, хоч слова нібито й українські.

Перейдемо до цих гріхів*).

Слово „зараз" = російському „сейчас" і в російській мові воно має два розуміння: 1) у той самий момент, негайно, „немедленно", що до-речі перекazати нашим словом „зараз".

Наприклад: Дайте мені шклянку води! — „Зараз"; 2) нинішній час, коли „зараз" вживати не годиться, бо тут немає розуміння моментальности „за — раз". Буде незугарно сказано по-українському: мені зараз 20 років, у газеті **зараз** повно звісток, зараз у школі немає місця, я зараз живу в Сумах і т. д. У наведених прикладах слово „зараз" треба перекласти „тепер", нині, у цей час, — бо й слово „сей час" не московське, а наше українське, коли „час" розуміти не як „година".

А тепер слово „дякуючи" = російському „благодаря".

„Дякуючи дощам, погнив хліб", „дякуючи пошесті, загинуло багато худоби". Такі „подяки" можна читати лише з великим здивуванням.

Гарне й почесне значення українського слова „добродій", яким ми показуємо нашу велику ну для людини. Нині цього ми не чуємо. Та воно й с бо не всяку людину мож шанувати і тепер широкоу нами слово „пан" правильне „пани" ж усякі бувають ! ди діють добро.

Вживати слова „чоловік" „людина" треба вдумливо, не застав жодного чолові ни). Можна подумати, були лише жінки або У школі вчиться 200 чолові ще душ), бо можна подума то школа для дорослих.

Німецька армія **спасла** (два москалізми). „Спасти" сіножать кіньми чи телятами ще у церковній мові має чення, як і російське: „Г спаси і помилуй! „Спасенні

Слово „**край**" частіше ся у розумінні: кінець, Наприклад: „от і край!", зкраю", „край бережку", ку", а в розумінні „кра вживати тільки тоді, ним стоїть прикметник „ Тому наведене речення правильно сказати: „Німці вали нашу країну".

*) Користуюся з праці М. Тимковича. „Де-що про сучасну стадію розвитку Української літературної мови" та грам. Мод. Левицького.

(Закінчення в наступ.

Большевицький вандалізм

...ння, що їх було зроб...ольшевиками під час ...з Україна під натиском ...ької німецької армії ...е можуть знайти собі ...ня ні з якого боку. Але ...ору звірячої жидобольш...ї логіки причини, що їх ...до цього, можуть бути ...вірі зрозумілими, бо ці ...тя діяли в даному разі ...дячі й озвірілості.

...сім не можна зрозуміти ...й погляд причин знищен... пам'ятників української ...за часів їхнього спокій...ання, коли вони на всіх ...т кричали про охорону ...ціональної за формою* ...і культури.

...була за охорона можна ...а прикладі міста Сум ...усіх міст Слобідської ...ереш усіх історично по...ородо консервації решток ...бо на протязі XVIII сто...століть Суми зазнали ...великих пожеж, які по...ли старовинні архіви й ...ки козацької доби.

...ося пілими від історич... їх перед початком жидо...ського панування в Сумах ...ровинні храми і потайний ...й хідник, що йшов з Сум...лом на протязі восьми ...в у село Токарі в садибу

...нього цього „охорон...раїнської культури" не ...ли.

...з найцікавіших прикрас ...ла церква Пречистої (Пок...в Сумах, що стояла або...тасній Українській площі. ...величний храм, збудований ...х століття в стилі україн...барокко, або, як влучно ...ий стиль покійний знавець ...кого мистецтва К. В. Ше...в мазепинському стилі, бо ...ві церкви, побудовані по...етьманом Мазепою, (а їх ...Україні чимало) були ...ні архітекторами на цей

...з видавництв, що стосуються ...ської України, завжди дру...ть гравюра, яка зображу...церкву, як один з найкра...ків слобідсько української ...тура. Але жидобольшевикам ...на завжала, бо, бачите, ...жувала місце для мітин...радів під час сталінських

...а церква, що вельми пост...від войовничих безбожни

...ків — не кам'яний храм Воскресе...ння. Він існує й зараз, але в якому ...вигляді після того, як там перебу...вав комсомольський гуртожиток ...і були позламувані бані!..

Цей храм було збудовано сином ...засновача міста Сум Гаврила Кондратьева, — другим полковником Сумського Слобідського полку Андрієм Кондратьевим, який загинув під час Булавинського заколоту на Дону. Освячення його відноситься до 1709 року. Храм збудовано в два яруси. У верхньому — престол во ім'я Воскресення Христового, в нижньому — во ім'я св. Апостола Андрія Первозванного — Ангола будівника храму.

Церкву було збудовано, як не підкреслює в „Історично-статистичному опису Харківської Єпархії" архіеп. Філарет Гумилевський, з явним передбаченням татарських нападів. У верхній частині її можна було безпечно витримувати довгочасну облогу: мури храму товсті, з землі до вікон верхнього храму далеко, тобто туди не можна дістатися без великих драбин і без зустрічі зі збройним опором і без зустрічі зі збройним опором

Це було цілком підставно, бо, наприклад, в жовтні 1668 року московський воєначальник князь Ромодановський писав чугуєвському воєводі:

„Крымский Калга Салтан со всеми силами и изменники черкесы от Недригайлова идут к Сумам, а от Сум пойдут войною к Белгороду и под иные государевы украинные городы".

А в грамоті від 21 лютого 1695 року що ствердкувала привілеї, надані ранішн Сумському полку, згадувалося, що цар Олексій Михайлович нагороджував сумців „за службы и за разорение, что им учинилось от изменников и от Крымских и нагайських татар и за осадное сидение".

Отже виходить, що Воскресенська церква була важливою частиною Сумської фортеці.

Реставрація цього історичного храму — одно з найголовніших завдань благоустрію нашого міста.

Але большевики не шкодували не тільки історичних архітектурних споруд, а взагалі зовсім не цікавилися археологією міста. Тайник, що веде з будинку колишнього Ткаченка (тепер лісоуправління) в Токарі, за весь час панування „цих охоронників культури" не викликав у них ніякого інтересу. Хід до нього було засипано, а коли в 1941 році, під час закладання фундаменту на місці зруйнованої Миколаївської церкви для збудування житлового будинку облаштовано, стався глибокий обвал на дорозі цього тайника, то ніхто не зацікавився обслідувати обвал і його поспішили теж засипати.

Не зазнали жалості від большевиків в Сумах і твори художнього мистецтва.

З Спасо-Преображенського Собору вони вилучили 62 картини, написаних К. Маковським, Лебедевим і Шороховим. Спочатку вони урочисто передали ці картини як твори певдля славетних художників до Сумського музею, але вслід за цим вони вилучили ці картини й з музею та передали їх до металолому, бо, бачите, ці картини були написані на мідних дошках, а советській промисловості були потрібні кольорові метали. Художнику М. П. Добровольському ледве вдалося вблагати директора музею большевичку Маршалу, щоб вона помилувала 5 картин, які тепер і повернуті собору.

Щодо охорони пам'яти славетних діячів і письменників, які народились, або провели своє життя й померли на Сумщині, то така пам'ять навіть якось садистично винищувалась.

З великої кількости прикладів можна навести один дуже яскравий і дуже сумний.

В Конотопі мешкав протягом багатьох років і помер в 1913 році український поет і славнозвісний бібліограф академік С. І. Пономарьов.

Весь час свого довгого життя він користувався великою пошаною українських і російських письменників і вчених Куліш, Костомаров, Максимович, кн. Вяземський, Аксакови, Драгоміров і багато іяших високо цінили цього видатного знавця літератури. Некрасов, вже хворий, в останні роки свого життя приїжджав до Конотопу відвідувати Пономарьова. Унікальна бібліотека Пономарьова перед смертю його була подарована ним Конотопській земській управі, а від останньої після революції перейшла до Конотопського музею.

Конотопські „культурники" перш за все продали книги з цієї бібліотеки місцевим жидам на пуд і тільки незначну частину залишили для музейних мишей. Але все ж таки в одній з кімнат музею було повішено чудовий портрет Пономарьова, написаний талановитим українським художником І. Г. Яременком.

Це було зроблено одним з директорів музею п. Малиношевським. В 1934 році несподівано для цього директора відвідав музей сам секретар Конотопського райпарткому жид Белов.

Швидко пробігши через всі кімнати, він перш за все спитав — чому в музеї не висять портрети Леніна й Сталіна?

Малиношевський відповів, що ці портрети музейної цінності не являють, бо їх можна знайти в кожній установі й придбати за ціну карбованця в крамниці.

Важко уявити собі лють цього жида, що наказав Малиношевського віддати до суду, а портрет „Пономарьова" викинути.

Малиношевського засудили за „небайлявість" до примусових робіт, а портрет Пономарьова сховали.

Це все було б смішним анекдотом, якби не було правдою. Але знущання з пам'яті Пономарьова на цьому не закінчилось.

В 1934 році Конотопським жидобольшевикам схотілося зруйнувати Успенсько-Троїцьку церкву, що була побудована з великою участю Пономарьова і на терені якої його було поховано.

При зруйнуванні церкви було викинуто прах Пономарьова і разом з іншими кістяками закопано невідомо де. Могили Пономарьова не існує.

Хіба такі факти потребують якихось коментарій?

О. З.

ПО МІСТУ й ОБЛАСТІ

В ремонтно-механічній майстерні

Робітники-фахівці відбудовують окремі цехи колишнього Сумського машино-будівельного заводу. До ладу став паровий молот, що його встановлено у ковальському цеху. Тут же діє парова машина, потужністю в 25 к. с. Вона приводить у рух горнові вентилятори.

У колишньому цеху центрофуг закінчується устаткування парової машини, що матиме потужність 60 к. с. Провадять ремонт великого котла до цієї машини, установку генератора.

Збільшується й число верстатів у цехах. У пресовому цеху працюють насікарні станки, за допомогою яких виготовляють терлуги. Встановлено прес, що виробляє різні вироби як промислові, так і широкого вжитку.

Н. Б.

Будова текстильної фабрики

...ська текстильна фабрика ви...ла високої якості різні мате...и, навіть, найгіршої якості ...виробленого фабрикою, гро...нашого міста не бачили.

...ся прийшов час втечі, со...ли все. Виконуючи ста...наказа, підлі наймити ...ли й фабрику. Отже, вони ...ли можливості виготовляти ...ду матерію.

...ся на меті якнайшвидше ва...ти виробництво сукна, спе...ть провадять відбудову тек...

...дено значних сил, щоб ...необхідні машини. Весь ...кт текстильних верстатів ...но. Зараз йде установка їх.

Я. Василенко.

Робота йде злагоджено

Потяг до вивчення мови великого німецького народу серед громадян міста — величезний. Бажаючих навчатися на курсах, що існують зараз у Сумах, дуже багато, а тому задовольнити бажання всіх неможливо.

Зараз у 14 групах навчається 300 чоловік. Передбачається розширення курсів, щоб збільшити число курсантів.

Лекційна робота проходить злагоджено. Курси німецької мови укомплектовані досвідченими викладачами. Бракує лише підручників. Все ж, використовуючи технічну й художню літературу, газети, цієї хиби тут помітно позбуваються.

Крім того, завдяки користуванню спеціальною літературою курсантам надається можливість знайомитися з окремими галузями господарства, а закінчивши курси, вони зможуть працювати у першій-ліпшій галузі.

Курсанти читають різні німецькі газети, знайомлячись з життям німецького народу. А це сприяє ще тіснішому згуртуванню двох народів — визволителя і визволеного спід жидівського гніту.

Після теоретичних занять курсантів розкріплять по установах і підприємствах, де пройдуть вони двохтижневу практику.

З 1-го квітня ц. р. існуючі приватні курси німецької мови підпорядковуються державі.

В Малій Чернещині

Жваво проходить підготовка до весняної сівби в громадському господарстві села М.-Чернещина.

Староста села п. Соловей та керівник господарства п. М. Хабленко налагодили роботу кузні. Тут уже давно працюють шість ковалів. Поруч з ремонтом сівалок, плугів, борін і іншого сільськогосподарського реманенту, ковалі реставрують плуги.

Гарно очищене посівне зерно схороняється в продезинфікованих амбарах. Спеціально виділені люди слідкують, щоб не псувався посівний матеріал.

Розгорнулася робота і на парниковій ділянці. Селяни завозять гній, ремонтують рами, виготовляють мати. Незабаром буде закладено 200 парникових рам.

І. Копия.

Дещо про погоду

Ми пережили довгу і сувору зиму. Читачі можуть пригадати, як рано з осени 1941 р. наступили холода. Ще в кінці вересня почав випадати сніг, а в жовтні грунт вже замерз на півметра. 22-го листопаду, майже на місяць раніше від звичайного строку, утворився сталий сніговий покров. Вже під кінець листопаду морози опускались до 18, а в грудні — до 26 градусів.

Новий рік почався ще мінішими морозами: в січні температура дійшла до —32°. В цей час поля були вкриті ще недостатнім сніговим покровом, товщиною 12—18 см. Глибокий сніг в 30—35 см. залiг в кінці січня. В лютому місяці морози не слабшають і лише в деякі дні температура повищується до слабих відлиг. В березні місяці знов продовжується типова зима з морозами 18° — 25° і лише в кінці місяця нас порадувало потепління, як передвісник наступної весни.

По тридцятирічним спостереженням Сумської метеорологічної станції такої довгої та холодної зими за останні 30 років на Сумщині не було. Воістину неперевершений героїзм німецьких солдат та вояків дружніх европейських держав, що боролися на фронті в таких надзвичайних умовах минулої зими.

Не дивлячись на сильні морози озимі посіви, що сіялися в пору і з осени розкустилися, добре збереглися, що доведено відрощуванням ряду проб озимих, вирубаних у полі на початку березня. Пізні посіви можуть бути значно ушкоджені.

Місцеве населення, особливо хліборобів, турбує тепер питання коли ж наступить та щаслива пора виходу в поле для ярового сіву на звільненій землі. Бо ж не буде дійсно перша вільна сівба за останні роки.

Читачі знають, що селянство нашої місцевості ще з давних давен пов'язувало свій перший вихід в поле з весняним святом Благовіщення. Пр. Богородиці (7-го квітня за новим стилем). Коли проглянути час початку сівби за багато років, то так і виходить, що умови для весняного сіву якраз і виникали близько цієї дати.

В цім році цей середній строк значно продовжиться: коло Благовіщення треба очікувати лише звільнення полів від снігу, а враховуючи, що для просихання грунту потрібно до 2-х тижнів, початок польових робіт можна визначити коло 20 — 25 квітня. За короткий час до того розпочнеться і весняна вегетація озимих; тоді ж наступить і загальне весняне оживлення дикої флори й фауни, брунькування дерев, приліт птахів і т. інш.

Весна цього року передбачається затяжна і помірно холодна. Все ж для весняного сіву буде достатньо сприятливого часу, а в деякі дні температура у день буде досягати 18 — 20 градусів тепла, що призведе до інтенсивного випаровування вологи з грунту.

Тому весноораннку, передпосівний обробіток грунту і посів треба розраховувати на можливо стислі строки, щоб виграти час і зберегти дорогоцінну весняну вологу.

Метеоролог — **Калініченко.**

Редактор Л. СВОБОДНИЙ.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В п'ятницю — 3 квітня, неділю — 5 квітня, понеділок — 6 квітня Сумська комендатура цивільного населення не прийматиме. В суботу—4 квітня прийом провадитиметься до 12 годин дня.

Відділ міського господарства міської управи повідомляє громадян, які подавали заявки на оренду городніх земель, що складання орендних умов буде провадиться 3 квітня ц/року в помешканні буд. № 10 по Лебединській вул. таким порядком:

2—3 квітня складаються умови з службовцями і робітниками установ та організацій, що подали колективні заявки;

з громадянами, що подали індивідуальні заявки умови складаються:

7 — 8 — 9 квітня на городи по Роменському шляху
10 — 11 — 13 „ „ „ „ Білопільському шляху
14 — 15 — 16 „ „ „ „ Стецьківському шляху і Веретенівській дорозі.
17 „ „ „ „ Петропавлівській площі
18 „ „ „ „ Тополянському шляху і Луці.
20 — 21 „ „ „ „ Гусинці, Пришиб, бойні і майдан.

Після 21 квітня з громадянами, які подали заявки на незабудовані садиби міста.

ВІДДІЛ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

ЛИВАРНО-МЕХАНІЧНИМ МАЙСТЕРНЯМ

ПОТРІБНІ кваліфіковані

СЛЮСАРІ, КОВАЛІ, ТОКАРІ та МОДЕЛЬНИКИ.

При майстернях є їдальня.

Звертатись: м. Суми, Троїцька вул., № 3 (колиш. Профшкола).

Сумській міській лікарні

ПОТРІБНІ ТАКІ ФАХІВЦІ:

1. Слюсар-механік.
2. Пічник.
3. Столяр-плотник.

Оплата за згодою.

АДМІНІСТРАЦІЯ ЛІКАРНІ.

1—1

НАБІР

на курси стенографії

для дорослих продовжено до 11 квітня.

Петропавлівська, № 4.

2—1

Загублені:

Метричне свідоцтво на ім'я Постольський Петро Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Кучинський Станіслав Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лохоня Мотря Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лохоня Олександра Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лохоня Валентина Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Самотоєва Ніна Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Соляник Лілія Іванівна.

Свідоцтво з місця роботи на ім'я Іллашенко Павло Володимирович.

Паспорт на ім'я Чумаченко Валентина Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Солдогуб Володимир Леонідович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ходун Сергій Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Шарута Василь Вікторович.

Метричне свідоцтво на ім'я Курилець Ганна Антонівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Литвиненко Олена Андріївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Попова Марфа Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовський Віктор Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ткаченко Богдан Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Книш Дмитро Йосипович.

Метричне свідоцтво на ім'я Герман Зоя Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Прихожай Іван Трохимович.

Метричне свідоцтво на ім'я Богданова Раїса Олександрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Степанченко Наталія Павлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Черпакова Зоя Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ісаєнко Катерина Йосипівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Сохань Володимир Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Зайченко Тамара Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Самсоненко Володимир Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Самсоненко Ольга Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Герман Надія Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Єльник Денис Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Свістюров Віктор Яковлевич.

Метричне свідоцтво на ім'я Кукульянс Степан Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Боярський Євгеній Іванович.

Тимчасове посвідчення на ім'я Педос Михайло Федорович та паспорт на коня гр. Голота Йосип Петрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Коцарева Олександра Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовський Олександр Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Берестовська Ольга Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Обозна Єлізавета Григорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондарев Микола Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бовдарев Віктор Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Бондарева Валентина Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Місечко Василь Олександрович.

Метричне свідоцтво на ім'я Тарасенко Микола Макарович.

Метричне свідоцтво на ім'я Гончаренко Зоя Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Толій Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Раїса Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Анна Сергіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ганна Степанівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Галина Захарівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лілія Степанівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Людмила Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Микола Борисович.

Метричне свідоцтво на ім'я Олександр Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Галина Андріївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Ніна Яковлівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Лілія Миколаївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Андріївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Володимир Андрійович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Васильович.

Метричне свідоцтво на ім'я Ніна Петрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Катерина Дмитрівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Павло Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Григорій Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Анатолій Миколайович.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Михайлович.

Довідка особи № 891 на ім'я Андрій Пилипович.

Метричне свідоцтво на ім'я ченко Ганна Пилипівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Валентина Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Леонід Петрович та Сергій ович.

Паспорт, військовий квиток особи на ім'я Бутенко Тарасович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іван Федорович.

Метричне свідоцтво на ім'я Лілія Іванівна.

Паспорт на ім'я Куц Марія Пе

Метричне свідоцтво на ім'я Вікторія Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Петро Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Борис Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Антоніна Федорівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Михайлович.

Метричне свідоцтво на ім'я дія Захарівна.

Метричні свідоцтва на ім'я Антоніна Олексіївна та Симоненко Марія Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Володимирівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віктор Павлович.

Метричне свідоцтво на ім'я Михайло Іванович.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Олена Іванівна.

Метричні свідоцтва на ім'я Валентина Андріївна та Харченко лій Андрійович.

Військовий квиток на ім'я Сергійович.

Метричне свідоцтво на ім'я ліс Савелівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Галина Семенівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Віра Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тетяна Василівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Надія Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Катерина Олексіївна.

Метричне свідоцтво на ім'я Зінаїда Іванівна.

Метричне свідоцтво на ім'я Тамара Прокопівна.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Ще раз вказується на те, що в страсну п'ятницю і Великодні дні працюють всі підприємства, які обслуговують німецьку армію.

Учитель П. С. БІЛОУСОВ ДАЄ УРОКИ учням всіх класів ГІМНАЗІЇ по російському диктанту, фізиці, біології, хімії. За чотири класи гімназії— по математиці.

м. Суми, Новомістенська вул., № 5, квартира 12. 1—1

ЗНИК КІНЬ,

вороної масті.

Хто знає про місце перебування його, прохання повідомити Сумську міську міліцію.

1—1.

Сумська друкарня. Т.—15000. Адреса редакції: м. Суми, вул. Церковна, № 7. Mit Genehmigung der Ortskommandantur